

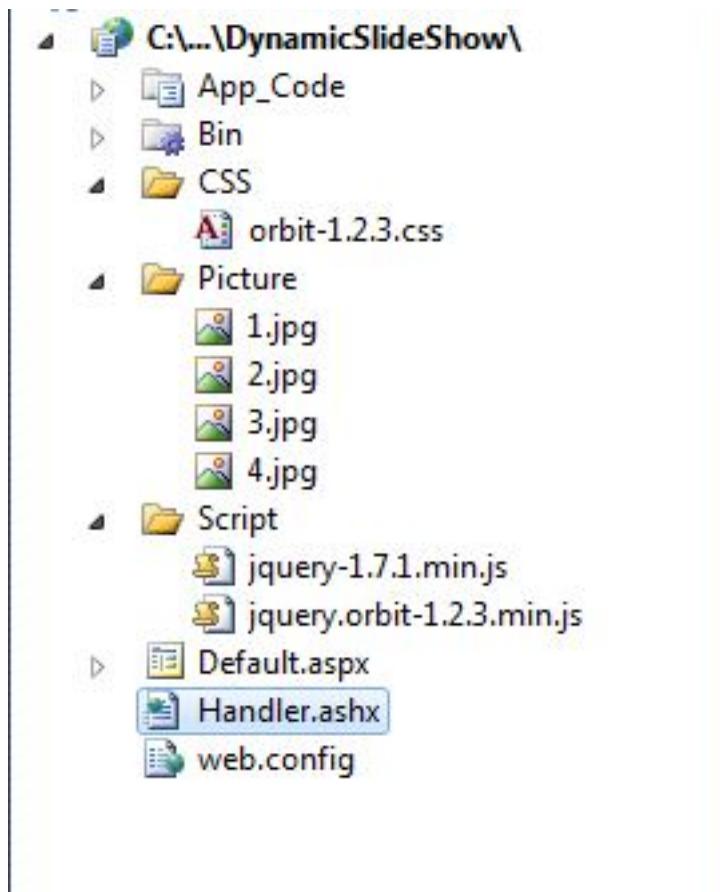
در این آموزش قصد دارم نحوه ایجاد یک Slideshow به صورت داینامیک را با ASP.NET طراحی کنم(منظور از ایجاد Slideshow صورت داینامیک این است که عکس‌ها را به صورت داینامیک از DB بخواند).

اولین گام این است که plugin مورد نظر را دریافت کنید که من از پلاگین [Orbit](#) استفاده کرده ام

ابتدا یک DataBase با نام DynamicSlideShow ایجاد و یک جدول با ساختار زیر با نام Pictures درون آن ایجاد می‌کنیم

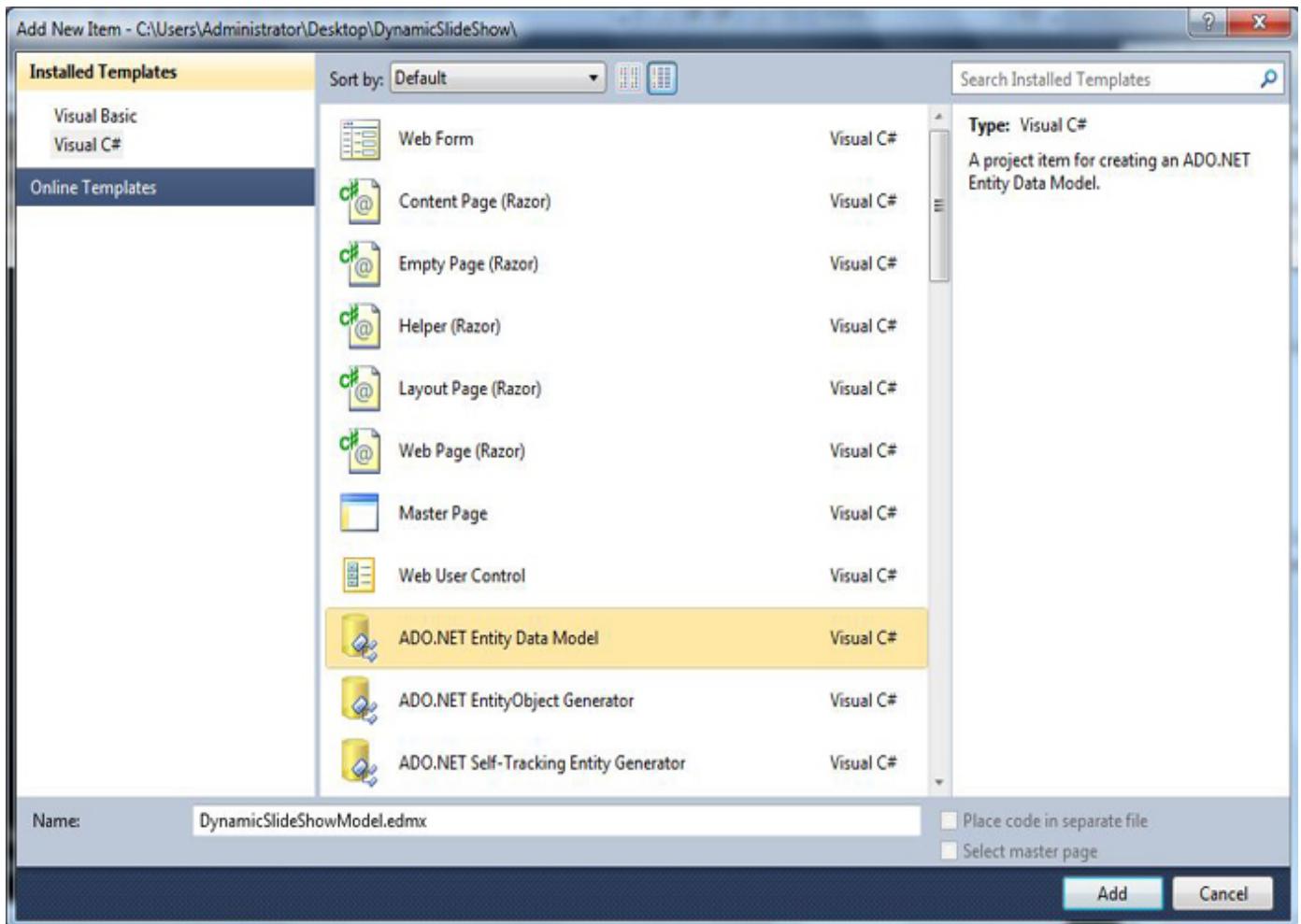
	Id	int	
	PicturePath	nvarchar(50)	
	PictureText	nvarchar(200)	

گام بعدی ایجاد یک پروژه Asp.Net با زبان C# و اضافه کردن فایل‌های پلاگین به پروژه و ایجاد یک Handler برای بازیابی داده‌ها از DB است. ساختار Solution ما باید به صورت زیر باشد

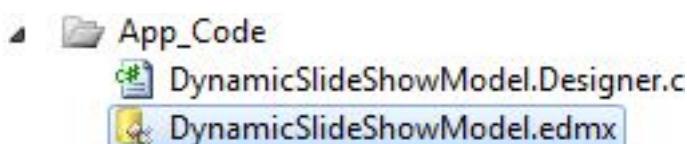

برای اینکه بتوانیم با DB ارتباط برقرار کنیم از EF استفاده می‌کنیم به همین منظور ابتدا یک Model به نام DynamicSlideShowModel ایجاد می‌کنیم

نحوه ایجاد یک اسلایدشو به صورت داینامیک

در گام بعد بر روی GenerateFromDatabase انتخاب کرده و بر روی دکمه Next کلیک می‌کنیم و در مراحل بعد ابتدا DB مربوط به مثال (DynamicSlideShow) و جدول آن را انتخاب می‌کنیم . حال یک Model به درون پوشه App_Code اضافه شده است

در ادامه برای واکشی رکوردهای موجود در جدول Pictures کدهای زیر را درون Handler می‌نویسیم

```
var ctx = new DynamicSlideShowEntities();
var list = ctx.Pictures.ToList();
string str = JsonConvert.SerializeObject(list);
context.Response.Write(str);
```

در این کدها تنها نکته‌ای که احتیاج به توضیح دارد این است که ابتدا یک لیست از رکوردها را از جدول Pictures واکشی می‌کنیم و برای پاس دادن به کلاینت ما آن‌ها را به فرمت Json تبدیل کرده ایم که برای تبدیل از کتابخانه آماده [Newtonsoft.Json.dll](#) استفاده کرده ایم

حال باید با استفاده از `jQuery` کدهای درون `Handler` را اجرا کنیم؛ برای همین منظور یک صفحه با نام `default.aspx` ایجاد کرده و کدهای زیر را درون آن می‌نویسیم

```
<head runat="server">
    <title>Dynamic SlideShow</title>
    <link href="CSS/orbit-1.2.3.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="Script/jquery-1.7.1.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Script/jquery.orbit-1.2.3.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $.ajax({
                url: "Handler.ashx",
                contentType: "application/json; charset=utf-8",
                success: function (data) {
                    $.each(data, function (i, b) {
                        var str = '';
                        $("#featured").append(str);
                    });
                    $('#featured').orbit();
                },
                dataType: "json"
            });
        });
    </script>
</head>
<body>
    <form id="form1" runat="server">
        <div id="featured">
        </div>
    </form>
</body>
```

در اینجا ابتدا با استفاده از متدهای `jQuery` کتابخانه `Handler` را اجرا کرده و به ازای هر المان موجود در جدول یک تگ `img` به صفحه اضافه می‌کنیم.

نظرات خوانندگان

نویسنده: مسعود زیانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۴/۱۷ ۱۰:۴۶

خیلی عالی بود ممنون

نویسنده: میثم
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۴/۱۹ ۱۳:۳۱

مرسى خیلی عالی بود ، این عکس‌ها یکی یکی از سمت سرور اضافه می‌شوند یا همه با هم ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۴/۱۹ ۱۳:۴۶

کاری که در اینجا انجام شده ساخت `div` زیر به صورت پویا است (بر اساس لیست تصاویر دریافت شده از سرور):

```
<div id="featured">
  
  
  
</div>
```

و سپس فراخوانی متده زیر روی آن:

```
$('#featured').orbit();
```

نویسنده: صادق
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۰ ۱۳:۱

با سلام

من کدهای بالا رو همه رو درست انجام دادم ولی در فایل `handler` متناسبانه `ToList()`; نمیشه. به فایل ضمیمه دقت کنید. با تشکر

نحوه ایجاد یک اسلایدشو به صورت داینامیک

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۰

ذکر `System.Linq` را فراموش کردید.

نویسنده: صادق
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۰

ممnonم از شما استاد عزیز

نویسنده: صابر فتح الله
تاریخ: ۱۴۰۶/۲۵/۱۰:۱۰

یه سوال واسه من پیش او مد مهندس
ممکنه ما ۱۰۰ تصویر داشته باشیم که بالطبع لود همه آنها یکباره درست نیست
آیا میشه کاری کرد که در هر درخواست که اسلایدشو تعویض میشه تصویر دینامیک لود کرد یا مثلًا هر دفعه سه تصویر لود کرد و
به پلاگین اضافه کرد تا نمایش بد؟
چون اینجوری همه تصاویر به یکباره لود شده و سرعت خیلی پایین میباشد

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵ ۱۲:۲۱

میتونید از ایدههای افزونههایی تحت عنوان «[jQuery loading images on demand](#)» استفاده کنید. مثلا: (^)

نویسنده: حمید خرازان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۰۳ ۲۲:۵۷

سلام، مهندس جان من وقتی از این کد استفاده میکنم فقط رکورد اول رو واسم میاره و بقیه رو undefined میدونید دلیلش چیه؟

نویسنده: مهدی آزادی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۸ ۱۰:۳

عالی بود.

پاینده باشین.

نویسنده: پویا امینی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۱۸ ۱۶:۳۴

دوست عزیز باید کدون رو ببینم و نظر بدم.

نویسنده: Abolfazl
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۳ ۱۲:۲۸

با سلام ..

من همه چیز را همان طوری که شما گفتید انجام دادم ولی نمیدونم چرا اجرا نی کنه .. بعد از لود صفحه یک لحظه نشون میده بعد فقط فلش که برای حرکت تصویر است نشون میده و اون هم در گوشه بالای صفحه :
این هم کد :::

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Data.SqlClient;
using System.Linq;
using System.Web;

public class GallerySite
{
    int iD;
    public int ID
```

```

{
    get { return iD; }
    set { iD = value; }
}
string imagePath;
public string ImagePath
{
    get { return imagePath; }
    set { imagePath = value; }
}
string imageText;
public string ImageText
{
    get { return imageText; }
    set { imageText = value; }
}
public List<GallerySite> GetImage()
{
    List<GallerySite> _Gallery = new List<GallerySite>();
    SqlConnection cnn = new SqlConnection("Data Source=.;Initial
Catalog=RoshanZamirDataBase;Integrated Security=True");
    cnn.Open();
    SqlCommand cmd = new SqlCommand("Select * From Gallery", cnn);
    SqlDataReader datareadfewr = cmd.ExecuteReader();
    if (datareadfewr.HasRows)
    {
        while (datareadfewr.Read())
        {
            _Gallery.Add(new GallerySite()
            {
                ID = Convert.ToInt32(datareadfewr["ID"]),
                ImagePath = (string)datareadfewr["ImagePath"],
                ImageText=(string)datareadfewr["ImageText"]
            });
        }
    }
    return _Gallery;
}
}
.....
.....

```

```

<link href="orbit-1.2.3.css" rel="stylesheet" />
<script src="jquery-1.8.3.min.js"></script>
<script src="jquery.orbit-1.2.3.min.js"></script>
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $.ajax({
        url: "Handler.ashx",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        success: function (data) {
            $.each(data, function (i, b) {
                var str = '';
                $("#featured").append(str);
            });
            $('#featured').orbit();
        },
        dataType: "json"
    });
});
</script>
.....
.....

```

Handler :

```

public class Handler : IHttpHandler {
    public void ProcessRequest (HttpContext context) {

```

نحوه ایجاد یک اسلایدشو به صورت داینامیک

```
var _Gallery = new GallerySite();
var List = _Gallery.GetImage();
string str = JsonConvert.SerializeObject(List);
context.Response.Write(str);
}
public bool IsReusable {
    get {
        return false;
    }
}
```

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳:۱۴ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

با نحوه دیباگ اسکریپت‌های jQuery آشنا هستید؟ افزونه [فایرباگ](#) رو نصب کنید. بعد مراجعه کنید به قسمت مثل network آن. بعد مشاهده کنید، آیا چیزی رد و بدل شده؟ آیا در کنسول اسکریپت‌های مرورگر خطای لاغ شده. آیا مثل CSS‌های سایت روی این افزونه تاثیر داشته. مرورگر کروم هم در قسمت developer tools آن شبیه به فایرباگ رو دارد. دکمه F12 آن.

نویسنده: Abolfazl
تاریخ: ۱۴:۵۳ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

من نتونستم درستش کنم.. یه راه دیگه وجود نداره؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۷:۳۷ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

کد رو دیباگ کن:

```
var str = '';
```

بین اینجا نهایتا چه رشته‌ای تشکیل میشه.
آیا src درستی به مرورگر ارائه شده؟ مثلا آیا jpg مثلا \path\data\image\01.jpg است؟ یا اینکه به نحو صحیحی به صورت یک مسیر نسبی از ریشه سایت مانند siteimage/01.jpg مقدار دهی شده؟

نویسنده: مهرداد
تاریخ: ۱۸:۳۹ ۱۳۹۳/۰۷/۰۳

سلام؛ من از روش بالا در mvc استفاده کردم می‌خواستم ببینم آیا کار صحیحی انجام دادم یا خیر؟
در مورد Http Module و Http Handler هم اطلاعات کمی دارم و آیا استفاده از این‌ها در mvc کار صحیحی است یا خیر؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۹:۲ ۱۳۹۳/۰۷/۰۳

نیازی نیست. مطلب فوق در مورد وب فرم‌ها نوشته شده. برای انتقال آن به MVC بجای فایل ashx یک اکشن متده با خروجی Json خواهد داشت.

چگونگی تغییر سایز فونت صفحه با استفاده از jQuery

کد زیر را در نظر بگیرید

```
$function () {
    // اندازه واقعی فونت
    var originalFontSize = $('#test').css('font-size');
    $(".resetFont").click(function () {
        $('#test').css('font-size', originalFontSize);
    });
    // افزایش اندازه فونت
    $(".increaseFont").click(function () {
        var currentFontSize = $('#test').css('font-size');
        var currentFontSizeNum = parseFloat(currentFontSize);
        var newFontSize = currentFontSizeNum + 5;
        $('#test').css('font-size', newFontSize);
        return false;
    });
    // کاهش اندازه فونت
    $(".decreaseFont").click(function () {
        var currentFontSize = $('#test').css('font-size');
        var currentFontSizeNum = parseFloat(currentFontSize);
        var newFontSize = currentFontSizeNum - 5;
        $('#test').css('font-size', newFontSize);
        return false;
    });
}
```

و کد HTML زیر را

```
<div id="test">
    jQuery Tips By Mohsen Bahrzadeh
</div>
<a href="#">decreaseFont</a>
<a href="#">Increase</a>
<a href="#">resetFont</a>
```

در این کد ابتدا اندازه فونت را درون متغیر `originalFontSize` ذخیره و سپس ۳ متد تعریف کردہ‌ایم، که اولین متد اندازه فونت را به اندازه فونت اولیه بر می‌گرداند و در متد دوم می‌خواهیم اندازه فونت تگی با `ID=test` را افزایش دهیم. برای این کار ابتدا اندازه جاری تگ را گرفته و درون متغیر `currentFontSize` قرار داده سپس مقدار متغیر `currentFontSize` را به `Float` تبدیل کرده و ۵ واحد به آن اضافه کرده ایم و سپس عدد بدست آمده را به عنوان اندازه فونت جدید در نظر گرفته ایم. برای متد سوم دقیقاً همین اتفاق می‌افتد فقط به جای `+ az` - استفاده شده است

نظرات خوانندگان

نویسنده: ashi mashi
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۴/۱۸ ۱۰:۵

با سلام..

کد html مربوطه یه مشکلی داره. اونم اینه که اسم کلاس هایی که برای تابع کلیک با jquery براشون نوشتشد در تگ های A است نشده است.

مثال :

```
<a class="decreaseFont" href="#">decreaseFont</a>
```

و برای لینک های دیگر نیز بایستی کلاس های مربوطه ست شود.

چگونگی استفاده از **Cookie** در **jQuery**

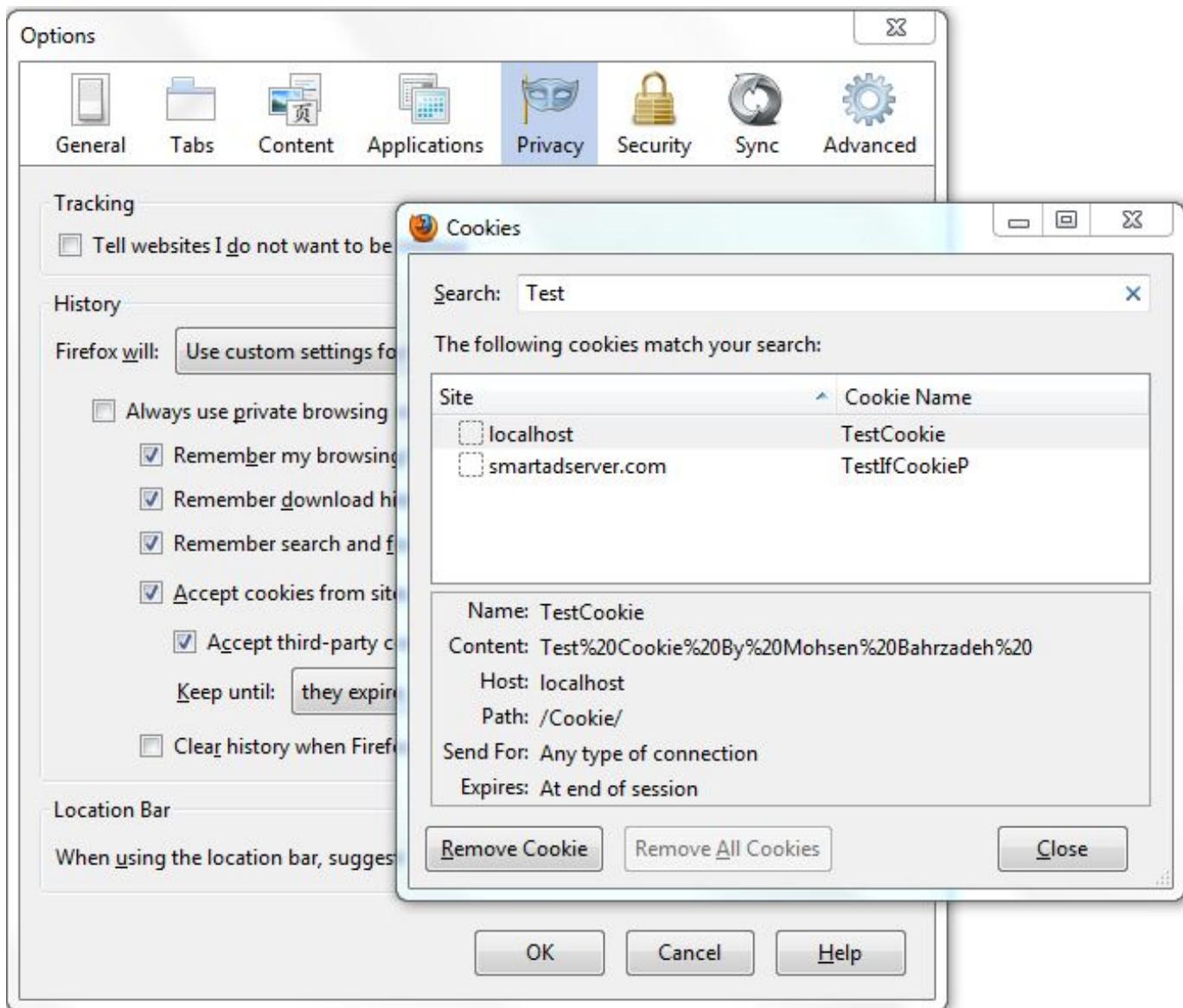
در این پست قصد دارم نحوه کار با **Cookie** را با استفاده از **jQuery** بررسی کنم و در پست بعدی یک مثال عملی را بررسی می‌کنیم.

همانطور که می‌دانید کوکی یکی از اشیاء بسیار مهم برای نگه داری داده‌ها در بحث وب می‌باشد که یک فایل متنی است که سمت **Client** ذخیره می‌شود. و ما زمانی که از کتابخانه **jQuery** استفاده می‌کنیم خیلی مهم است که بدانیم چگونه باید با **Cookie** ها کار کرد.

برای کار با کوکی‌ها در **jQuery** باید از **Plugin** های موجود استفاده کرد. برای ایجاد یک **Cookie** ابتدا فایل **jQuery.js** و سپس این کتابخانه را به صفحه مورد نظر اضافه نموده و کد زیر را برای ایجاد یک کوکی می‌نویسیم

```
<script src="jquery-1.7.1.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="jquery.cookie.js" type="text/javascript"></script>
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $.cookie("TestCookie", "Test Cookie By Mohsen Bahrzadeh ");
});
</script>
```

در اینجا یک کوکی با نام **TestCookie** با مقدار **Test Cookie By Mohsen Bahrzadeh** می‌ایجاد می‌کنیم حال پروژه را اجرا می‌کنیم. و در تصویر زیر مشاهده می‌کنید که کوکی ما ایجاد شده است

یکی از آیتم‌های بسیار مهم در کوکی‌ها تعریف زمان انقضای کوکی است برای سنت کردن تاریخ از کد زیر استفاده می‌کنیم

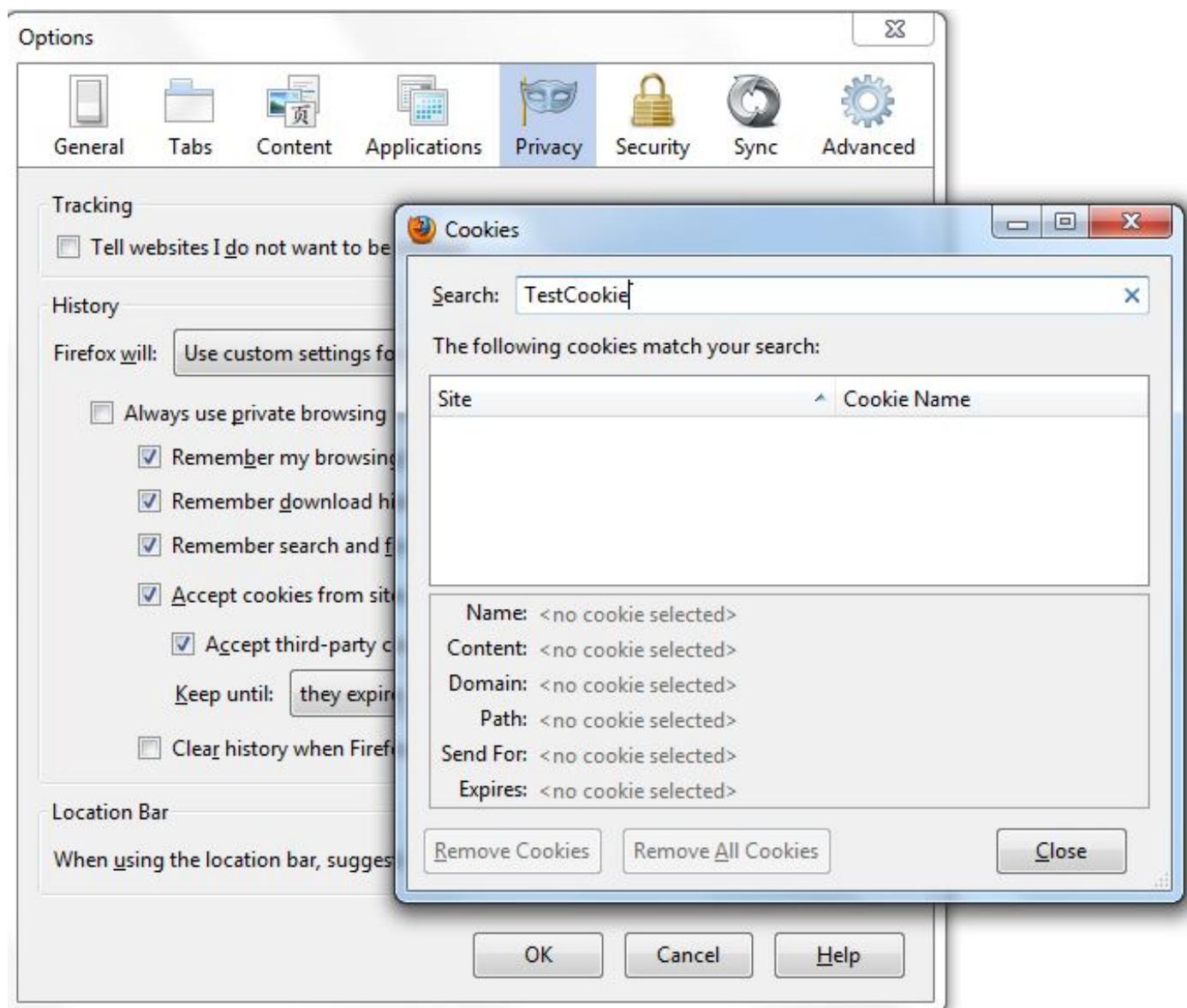
```
$(function () {
    $.cookie("TestCookie", "Test Cookie By Mohsen Bahrzadeh ", { expires: 7 });
});
```

و برای خواندن مقدار کوکی از کد زیر استفاده می‌کنیم

```
$(function () {
    alert($.cookie("TestCookie"));
});
```

و برای حذف کوکی از کد زیر استفاده می‌کنیم

```
$(function () {
    $.cookie("TestCookie", null);
});
```


در سایت جاری از ویرایشگر آنلاین [RedActor](#) استفاده شده و کار کردن با آن هم بسیار ساده است: یک TextArea را به صفحه اضافه کرده و این افزونه جی کوئری را بر روی آن اجرا می کنید. به این ترتیب صورت خودکار تبدیل به یک ویرایشگر مطلوب خواهد شد. برای مثال:

```
@Html.TextAreaFor(model => model.ArticleBody, htmlAttributes: new { style = "width:98%; height:500px" })

<script type="text/javascript">
$('#ArticleBody').redactor({
    autoformat: false,
    convertDivs: false
});
</script>
```

اما فعال سازی قسمت ارسال فایل و تصویر همراه با آن چطور؟ یک سری مثال نوشته شده با PHP به همراه این ویرایشگر آنلاین هستند که برای ایده گرفتن بد نیستند (البته به این معنا نیست که این ویرایشگر نیازی به PHP دارد. تنها قسمت سمت سرور مثال های آن با PHP است). برای مثال اگر در PHP از دستور echo برای ارائه یک نتیجه نهایی به ویرایشگر RedActor استفاده شده، معادل آن در ASP.NET MVC مساوی return Content است.

```
<script type="text/javascript">
$('#ArticleBody').redactor({
    imageUpload: "@Url.Action(result: MVC.RedactorUpload.ImageUpload())",
    fileUpload: "@Url.Action(result: MVC.RedactorUpload.FileUpload())",
    linkFileUpload: "@Url.Action(result: MVC.RedactorUpload.FileLinkUpload())"
    , autoformat: false
    , convertDivs: false
});
</script>
```

برای فعال سازی قسمت آپلود این ادیتور نیاز است پارامترهای imageUpload, fileUpload و linkFileUpload مقدار دهی شوند. همانطور که ملاحظه می کنید از [T4MVC](#) برای م [شخص سازی مسیرها](#) استفاده شده. برای مثال ImageUpload MVC.RedactorUpload.ImageUpload به این معنا است که در کنترلری به نام RedactorUpload، اکشن متدهای RedactorUpload.ImageUpload پذیرای ارسال فایل ادیتور خواهد بود و به همین ترتیب در مورد سایر پارامترها. RedactorUploadController هم ساختار بسیار ساده ای دارد. برای مثال هر کدام از متدهای آپلود یاد شده یک چنین امضایی دارد:

```
[HttpPost]
public virtual ActionResult ImageUpload(HttpPostedFileBase file)
{
}
```

البته در مورد مسایل امنیتی آپلود هم پیشتر [در سایت بحث شده است](#). برای مثال در اینجا استفاده از فیلتر زیر را فراموش نکنید:

```
[AllowUploadSpecialFilesOnly(".jpg,.gif,.png")]
```

در هر کدام از متدهای آپلود (به سه متدهای آپلودی که در پوششی [HttpPostedFileBase](#) را در پوششی دارید ذخیره کنید. سپس باید محتوایی را به RedActor بازگشت دهید و اصل کار یکپارچگی با ASP.NET MVC نیز در همینجا است:

در حالت `imageUpload`، محتوایی به شکل زیر باید بازگشت داده شود:

```
return Content("<img src='" + path + "' />");
```

در حالت `fileUpload`, پس از ذخیره سازی فایل در سرور, مسیر آن باید به نحو زیر بازگشت داده شود:

```
return Content("<a href='" + path + ">" + someName + "</a>");
```

و در حالت `linkFileUpload` فقط باید مسیر نهایی فایل ذخیره شده بر روی سرور را بازگشت دهید:

```
return Content(path);
```

همچنین باید دقت داشت که کار ارسال فایل به سرور توسط خود افزونه `RedActor` انجام می‌شود و نیازی به کدنویسی ندارد.
فقط باید سمت سرور آنرا به نحوی که عنوان شد مدیریت کنید. ابتدا فایل را در سرور ذخیره کنید. سپس باید یک محتوای رشته‌ای را به نحو یاد شده، ساخت و توسط `return Content` بازگشت داد.

پ.ن.

قسمتی از مطالب متن فوق در نگارش جدید این ویرایشگر به [نحو زیر](#) تغییر کرده است.

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیرحسین
تاریخ: ۳:۹ ۱۳۹۱/۰۵/۰۴

آقای نصیری واقعاً شرمند کردی استاد!

واقعاً انتظار نداشتم که به این سرعت پاسخ بدهید.
یک دنیا ممنونم

نویسنده: امیرحسین
تاریخ: ۳:۳۹ ۱۳۹۱/۰۵/۰۴

توی [این لینک](#) و [این](#) هم در مورد تابع‌های سمت سرورش هست که با جمع شدن با این مطلب نیاز شما برطرف می‌شه.
البته این موضوع برای سی کی ادیتور نوشته شده که تفاوتی با این ادیتور نمی‌کنه.

نویسنده: Zahra
تاریخ: ۹:۵ ۱۳۹۱/۰۵/۰۴

سلام

آقای نصیری میشه طریقه استفاده از این ادیتور رو برای asp.net webform هم شرح بدھید؟

باتشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۰:۲۱ ۱۳۹۱/۰۵/۰۴

در وب فرم‌ها:

- یک TextBox را به صفحه اضافه کنید. آن باید TextMode MultiLine باشد تا تبدیل به TextArea شود. همچنین ClientID آن را هم مقدار دهی کنید تا بشود در jQuery ازش استفاده کرد.

- تمام توضیحات یکی است با این تفاوت که:

الف) Response.WriteContent در اینجا می‌شود return Content

ب) بجای کنترلر شما از یک http handler می‌توانید استفاده کنید (فایل‌های ashx معروف)

```
public class Upload : IHttpHandler {  
    public void ProcessRequest (HttpContext context) {  
        HttpPostedFile uploads = context.Request.Files["upload"];  
        //... save the file  
        // return context.Response.Write(...)  
        // and then context.Response.End();  
    }  
}
```

در اینجا context.Request.Files امکان دسترسی به فایل‌های آپلود شده را می‌دهد.
آن‌ها را ذخیره کنید. در آخر کار هم با context.Response.Write مواردی را که در مقاله فوق توضیح داده شد، بازگشت دهید.

نویسنده: ali ghomı
تاریخ: ۱۹:۱۳ ۱۳۹۱/۰۵/۰۴

سلام من در Action مقدار زیر و برمهی گردنم ولی در RedActor نشون نمیده

ولی آپلود درست انجام میشه.

```
string fileName = Path.GetFileName(file.FileName);
string filePath = "~/App_Data/Uploads/Pic/" + file.FileName;
if (file.ContentLength > 0 && fileName != null)
{
    string path = Path.Combine(Server.MapPath("~/App_Data/Uploads/Pic"), fileName);
    file.SaveAs(path);
}

return Content("<img src='" + filePath + "' />");

return Content("<img src='" + path + "' />");
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۹:۵۵

درسته. علت این است که پوشه App_Data محافظت شده است و از طریق فراخوانی لینک آن به صورت مستقیم قابل دسترسی نیست.

اگر فایل‌ها رو در این پوشه ارسال می‌کنید نیاز هست مثلاً یک کنترلر دیگر به نام file درست کنید و کار این کنترلر فایل، دریافت نام تصویر و ارسال آن به صورت return File به مرورگر کاربر باشد.
یا اینکه کلا از یک پوشه معمولی استفاده کنید.

+
ضمن اینکه کاراکتر ~ برای تگ معمولی img مفهومی ندارد و باید از آن در پایان کار استفاده شود.

نویسنده: محمد آزاد
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۱ ۲:۳۷

جناب نصیری من بعد از اجرای خط

```
return Content("<img src='" + filename + "' />");  
//filename =C:\Users\mta\Documents\Visual Studio 2010\Projects\IAUG\GIAU\Images\Actors.png
```

یک ارور جاوا اسکریپتی دارم از این خط:

```
e.match(/.{*\}\/)[0]
```

که مقدارش نال هست.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۱ ۸:۱۷

یک مسیر نسبی است (نسبت به ریشه سایت) مثلاً:
GIAU/Images/Actors.png
یا مثلاً (یک مسیر مطلق):
<http://mysite.com/GIAU/Images/Actors.png>

نویسنده: محمد آزاد
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۱ ۲۳:۲۹

جناب نصیری من کدم رو اصلاح کردم. البته بازم همین مشکل رو دارم

```
virtualpath = "Images/Main.jpg";
return Content("<img src='" + virtualpath + "' />");
```

ولی بازهم تو کتابخونه جاوا اسکریپت RedActor از همون خطی که گفتم ارور میگیره

```
var c=e.match(/\{.*\}/)[0];
//e=<IMG src="Images/Main.jpg">
//e.match=null !
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۱ ۲۳:۵۰

من این سطر e.match را در سورس redactor.js (فایل redactor) پیدا نمیکنم. مطمئن هستید تداخلی در برنامه ندارید؟
ضمانت این ویرایشگر با نگارش‌های نهایی مرورگرها سازگاری خوبی دارد.

نویسنده: محمد آزاد
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۲ ۰:۱۵

بله درست گفتید اسم فایلش اینه

```
eval code[dynamic]
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۲ ۰:۱۸

من از نسخه معمولی redactor استفاده میکنم.
اگر نیازی به فشرده سازی آن بود از این روش استفاده کنید: ([^](#))

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۲ ۹:۴۲

یک نکته تکمیلی رو اینجا اضافه کنم.
نحوه عملکرد RedActor در نگارش جدید آن با نگارش قبلی که من استفاده کردم، کاملاً تقاضوت کرده و قسمت‌هایی از مطلب فوق دیگر معتبر نیست.
RedActor اینبار به خروجی json نیاز دارد. برای مثال آن دقت کنید. در نگارش جدید به این نوع خروجی نیاز دارد:

```
// displaying file
$array = array(
'filelink' => '/images/'.$filename
);
echo stripslashes(json_encode($array));
```

معادل آن در ASP.NET MVC به نحو زیر است:

```
var array = new { filelink = "Images/k1.jpg" };
return Json(array, System.Net.Mime.MediaTypeNames.Text.Plain, JsonRequestBehavior.AllowGet);
```

یک anonymously typed object دلخواه را مطابق PHP مثال array آن درست کنید و به JSON result به نحو فوق ارسال کنید.
برای مابقی هم به همین ترتیب است. مثلا file_upload.php مثال آن اینبار به شکل زیر تعریف شده:

```
$array = array(
    'filelink' => '/files/'. $_FILES['file']['name'],
    'filename' => $_FILES['file']['name']
);

echo stripslashes(json_encode($array));
```

معادل ASP.NET MVC آن به نحو زیر است:

```
var array = new { filelink = "files/myfile.zip", filename="myfile.zip" };
return Json(array, System.Net.Mime.MediaTypeNames.Text.Plain, JsonRequestBehavior.AllowGet);
```

نویسنده: امیرحسین
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۹ ۱۱:۵۹

سلام

لطفاً این اصلاحات رو توی اصل متن اصلاح کنید
چون همه کامنت‌ها را تا انتهای نمی‌خونند! و حدود دو روز مثل من علاف بشوند!

نویسنده: donya
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۵ ۱۵:۳۳

سلام

آقای نصیری من از ادیتور redactor در استفاده کردم، محتوای ادیتور رو در دیتابیس ذخیره می‌کنم اما برای نمایش دادنش مشکل دارم کل تگ‌های HTML رو تو خروجی نشون میده.
در asp.net literal از برای نمایش محتوای ادیتور استفاده می‌کردیم ولی در MVC لیترال وجود نداره و نمیدونم چطوری محتوای ادیتور رو نمایش بدم ممنون می‌شم اگه جواب بدین.
با تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۵ ۱۵:۵۳

نکته‌اش استفاده از HTML.Raw است که در [قسمت پنجم سری MVC](#) توضیح داده شده.

نویسنده: roya
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۶ ۱۵:۱

آقای نصیری من برای ذخیره یه متن با redactor به مشکل خوردم. Error ای به صورت زیر میدهد:
System.Web.HttpRequestValidationException: A potentially dangerous Request.Form value was detected from the client (Body=<p>aaaaaaaa...</p>).

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۶ ۱۷:۱۴

مراجعه کنید به [قسمت ۱۷ سری MVC](#) سایت؛ قسمت «بررسی اعتبار درخواست (Request Validation) در ASP.NET MVC»

نویسنده: احمد احمدی

۱۵:۳۸ ۱۳۹۱/۰۶/۲۱

تاریخ:

در صورت امکان در مورد وضعیت لایسنس این ادیتور کمی توضیح بدید .
بنده تصمیم دارم به دو صورت از این ادیتور استفاده کنم ، یکی در یک پروژه شخصی ، بار دیگر هم در یک پروژه رایگان و متن باز .

وضعیت لایسنس در هریک از شرایط بالا به چه صورت است ؟

نویسنده: **وحید نصیری**
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۱ ۱۶:۱۰

مطابق توضیحات [این صفحه](#) ، اگر نیاز به پشتیبانی خاصی از تیم مربوطه داشته باشید، نیاز است هزینه کرده و مثلا در ایمیل خودتون Paypal transaction number را نیز ارسال کنید تا به شما پاسخ دهند.

نویسنده: **احمد احمدی**
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۷ ۱۳:۵۸

لطفا در مورد دکمه ارسال کد کمی توضیح بدید .
آیا از پلاگین خاصی باید استفاده کنیم یا باید بصورت دستی این امکان رو اضافه کنیم؟

نویسنده: **وحید نصیری**
تاریخ: ۱۴:۶ ۱۳۹۱/۰۶/۲۷

نیاز هست افزونه نویسی کنید. استاندارد نیست.

نویسنده: **کیارش سلیمان زاده**
تاریخ: ۱۲:۴۷ ۱۳۹۱/۱۰/۲۰

به نظر من دیگه نسخه رایگان این ادیتور وجود نداره! اگه امکانش هست میشه نسخه ای که شما دارید و رایگانه برای دانلود بذارید؟

نویسنده: **وحید نصیری**
تاریخ: ۱۳:۱۱ ۱۳۹۱/۱۰/۲۰

آخرین نسخه‌ای که من دارم: [redactor803.zip](#)

نویسنده: **کیارش سلیمان زاده**
تاریخ: ۱۳:۱۵ ۱۳۹۱/۱۰/۲۰

ممnon وحید جان،
[این](#) هستش.

نویسنده: **Mohsen**
تاریخ: ۲۳:۲۹ ۱۳۹۱/۱۱/۱۱

با سلام

زمانی که از این ادیتور استفاده می‌کنیم آیا کاربر می‌تواند فونت را تغییر دهد؟ ممنونم

نویسنده: **وحید نصیری**
تاریخ: ۲۳:۴۲ ۱۳۹۱/۱۱/۱۱

خیر. احتمالا به این علت که آنچنان مرسوم نیست از چندین قلم در وب استفاده شود، منهاهای CSS اصلی سایت و تعریف قلم‌های اصلی برای هدرها و امثال آن. به علاوه قلم متن نمایش داده شده در صفحات باید تابع CSS سایت باشد نه ادیتور آن.

ولی در کل می‌توانید برای افزونه [بنویسید](#) تا اینکار را انجام دهد.

نویسنده: Mohsen
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۱۱ ۲۳:۵۲

من هر کاری کردم که فونت پیشفرض اون رو تغییر دهم نتونستم این کار رو انجام بدم حتی تمام property‌های مربوط به فونت رو از فایل CSS حذف کردم ولی باز فونت خودش رو می‌گیره فکر کردم که شاید این کار امکان پذیر نباشد ولی شما این کار رو کردید. امکانش هست بفرمایید چگونه فونت پیشفرض این ادیتور رو تغییر دادید. ممنونم.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۱۲ ۰:۶

من چیزی رو از فایل CSS آن حذف نکرم. فقط یک `tahoma` به اول تعاریف فونت‌های آن اضافه کردم.
به علاوه باید دقت داشت که تمام این ادیتورها در یک `iframe` بارگذاری می‌شوند. یعنی در حین نمایش، `body` آن‌ها تابع خودشون است و نه CSS سایت. به همین جهت نیاز به کمی تغییر دارند:

```
body{
font-family:Tahoma,sans-serif;
font-size:9pt;
margin:0;padding:0;
overflow-x:hidden;
background:#fff;
direction:rtl
}
```

نویسنده: ناصر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۰ ۱۹:۰

ببخشید آقای نصیری این نسخه ای که شما گذاشتید (این فایل zip) آیا خروجی JSON می‌خاد یا خروجی باید مثل مثال بالا باشه؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۰ ۱۹:۹

روش تشخیص رو [اینجا](#) توضیح دادم. نیاز به JSON داره.

نویسنده: ناصر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۰ ۱۹:۵۳

با عرض پوزش من در یک برنامه ASP.NET Web Form دارم از این ادیتور استفاده می‌کنم و نتونستم معادل دستورات زیر در ASP.NET را بفهمم.

```
var array = new { filelink = "files/myfile.zip", filename="myfile.zip" };
return Json(array, System.Net.Mime.MediaTypeNames.Text.Plain, JsonRequestBehavior.AllowGet);
```

چیزی که خودم حدس زدم یک خروجی شبیه زیر بود:) اما مثل اینکه درست نبود

```
context.Response.Write("{'filelink':'" + filePath + "'}");
```

لطفا برای هر دو مورد فایل و تصویر راهنمایی بفرمایید چه خروجی JSON مدنظر هست.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۰ ۲۱:۴۶

مراجعه کنید به مطلب آشنایی با کلاس JavaScriptSerializer

نویسنده: ناصر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۱ ۲۲:۴۶

با تشکر فراوان از لطفتون. همچنین یک راهنمای جالب برای این سایت اینجاست. دوستانی که میخوان کمی تغییرات در این ادیتور بدن مثلا زبان فارسی اضافه کنن یا یک سری امکانات این چنینی حتما آدرس زیر رو ببین. چیزهای جالبی داخلش هست.

[/http://imperavi.com/redactor/docs](http://imperavi.com/redactor/docs)

همچنین داخل این راهنمای خروجی هم دقیقا آئرده شده که من بعد از سوال پیدا کردم. خروجی برای image باید به شکل زیر باشد

```
{ "filelink": "/images/img.jpg" }
```

و برای فایل هم به شکل زیر باشد

```
{ "filelink": "/files/file.doc", "filename": "Filename" }
```

چیزی که خیلی وقت من رو گرفت اون اسلش قبل نام فایل بود که نمیزاشتم و خروجی مد نظر رو بم نمیداد. دوستان این قضیه رو حتما مد نظر داشته باشن تا مثل من وقتیشون زیاد گرفته نشه :)

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۱ ۲۲:۵۹

یک نکته: سعی نکنید این فرمتهای رو دستی درست کنید. علت این است که کلاس [JavaScriptSerializer](#) ذکر شده، زمانیکه [var array](#) ساخته شده رو دریافت میکنه، یک سری از کاراکترها رو هم [escape میکنه](#).

نویسنده: بهروز
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۱۳:۶

آقای نصیری ظاهرا آخرین ورژن (redactor803) که شما گذاشتید با آخرین ورژن کنونی جیکوری (jquery-1.9.1.min.js) سازگاری ندارد و با زدن روی دکمه image پنجره ای برای ارسال باز نمیشود ولی با js jquery-1.8.1.min.js تست کردم مشکلی نبود

آیا راهی برای حل این مشکل وجود دارد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۱۳:۱۳

- من دقیقا از آخرین نسخه رایگان این ادیتور استفاده میکنم. نیازی هم به نگارش‌های بعدی آن ندارم، چون نگارش مورد استفاده بدون مشکل کار میکند.
- همچنین از jquery-1.8.3.min.js برای کار با این نسخه استفاده میکنم.
- اگر نیاز به نگارش دیگری دارید بهتر است در انجمن تهیه کنندگان آن این مسایل رو مطرح کنید. البته ابتدا باید هزینه لاینسنس نگارش‌های جدید آنرا پرداخت کنید.
- بسیاری از افزونه‌های jQuery، با نگارش‌های جدید بعد از 1.9 آن سازگار نیستند و فقط این یک مورد نیست. بهتر است عجله نکنید و حداقل 6 ماهی برای ارتقاء صبر کنید.
- پروژه‌ای وجود دارد به نام [jQuery Migrate](#) برای پوشش مواردی که از جی‌کوئری 1.9 به بعد حذف شدن. این مورد رو باید به پروژه اضافه کنید تا با افزونه‌های قدیمی بتونید کار کنید.

نویسنده: میهمان
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۱۳:۳۳

سلام جناب آقای مهندس
در لینکی که در اول پست گذاشته اید ، وقتی دکمه Get Redactor را میزنیم ، هیچ نسخه free وجود ندارد!
3 تا گزینه buy a licence وجود دارد و یک گزینه trial version ممnon میشم اگر لینک مستقیم نسخه رایگان رو بگذارید
با سپاس

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۱۳:۳۹

کمی بالاتر در بین نظرات ارسال شده.

نویسنده: مولانا
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۷ ۲۱:۵۴

با سلام.

من خاصیتی از ویومدل را بصورت زیر تعریف کدم:

```
[Required(ErrorMessageResourceType = typeof(ValidationErrorsResource),  
        ErrorMessageResourceName = ResourceKeys.ValidationErrorsResource.RequiredField)]  
    [MaxLength]  
    [DisplayName("متن")]  
    [AllowHtml]  
    public string FullDescription { get; set; }
```

در ویو هم بصورت زیر:

```
<div> متن </div>  
    <div>@Html.TextAreaFor(p => p.FullDescription)</div>  
    <div>@Html.ValidationMessageFor(p => p.FullDescription)</div>  
  
$('#FullDescription').redactor({  
    autoformat: false,  
    convertDivs: false  
});
```

ولی وقتی کاربر حتی چیزی وارد نمیکند در دیتابیس مقدار "" ذخیره میشود و همین باعث میشود Required کار نکند و پیغامی به کاربر نمایش نمی دهد.
ایراد کارم از کجاست؟ با تشکر.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۷ ۲۲:۴۴

اینطور نیست. مقداری که عنوان کردید به معنای new line وارد شده است که در مرورگرهای مختلف مقدار بومی آن متفاوت است.

نویسنده: مولانا
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۶:۳

با سلام

من پوشه ای بنام upload درست کردم و کد مربوط به کنترل من هم بصورت زیر است:

```
[HttpPost]  
[AllowUploadImagesOnly(".jpg,.gif,.png")]
```

```
public virtual ActionResult ImageUpload(HttpPostedFileBase file)
{
    var newFileName = Server.MapPath(Path.Combine(Links.SiteContents.Upload.Url(),
file.FileName));
    file.SaveAs(newFileName);
    var array = new { filelink = newFileName };
    return Json(array, MediaTypeNames.Text.Plain, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

فایل به درستی درون پوشه آپلود قرار میگیرد ولی درون ادیتور نمایش داده نمیشود. علت چیست؟
خطایی هم دریافت نمیکنم.
باتشکر.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۸:۵۴

علت این است که نباید مستقیما newFileName را بازگشت دهید. در اینجا چیزی است مثل c:\path\folder\site\images\img01.png. یعنی مسیر مطلق است که باید تبدیل به مسیر نسبی img01.png شود برای استفاده در تگ src.

نویسنده: افشار محبی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۱۲:۱۰

اگر نخواهیم از نسخه‌های قدیمی‌تر (که رایگان بودند) استفاده کنیم و همیشه به روز باشیم باید دست به دامان نسخه‌های کرک یا نسخه‌هایی شویم که از این طرف و اون طرف به صورت غیر قانونی برای دانلود گذاشته می‌شوند.

اگر این موضوع درست باشد پس نمی‌توان از RedActor به صورت به روز و بی‌دردسر استفاده کرد. در نتیجه شاید بهتر باشد از رقبای رایگان مثل CKEditor استفاده شود.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۱۲:۲۲

سایت جاری از این ادیتور (نگارش قدیمی آن) استفاده می‌کند و به شخصه مشکلی با کیفیت آن ندارم و پاسخگوی نیاز کاری ما است.

نویسنده: افشار محبی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۱۲:۳۵

آن طور که گفته می‌شود RedActor خیلی بهتر از CKEditor است. در همین سایت هم بدون مشکل در حال کار است. اما امکان به روز رسانی همیشگی باعث می‌شود خیال آدم از آینده راحت‌تر باشد.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۱۲:۳۸

- هر طور صلاح می‌دونید.
- هدف از این بحث صرفا به اشتراک گذاشتن یک سری نکته بود که شاید هرجایی به این سادگی یافت نشود.

نویسنده: افشار محبی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۸ ۱۲:۳۹

بله. مطمئناً بحث مفیدی بوده است. علاوه بر من، خیلی‌های دیگر استفاده کردند.

نویسنده: محمد رضا برنتی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۹/۱۴ ۱۲:۳۴

سلام آقای نصیری
امکان داره توضیح بدید چگونه دکمه Code و به این ادیتور اضافه کنیم؟!

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۹/۱۴ ۱۳:۰

باید افزونه بنویسید. فایل آن در مسیر :plugins paste_code.html

```
<label>
    Code:</label>
<textarea id="redactor_insert_code_area" name="redactor_insert_code_area" style="height: 211px; width: 538px;" />
<label>
    Language:</label>
<select id="redactor_insert_code_lang">
    <option>CSharp</option>
    <option>VB</option>
    <option>JScript</option>
    <option>Sql</option>
    <option>XML</option>
    <option>CSS</option>
    <option>Java</option>
    <option>Delphi</option>
</select>
<br />
<input type="button" name="insert" id="redactor_insert_btn" value="%RLANG.insert%" />
```

و قسمت فعال سازی آن در فایل redactor.js ذیل

```
showCodesPage: function () {
    this.modalInit('Insert Code', this.opts.path + '/plugins/paste_code.html', 600,
$.proxy(function () {
    var sel = this.getSelection();
    var currentCode = '';

    this.opts.codeElement = false;
    if ($.browser.msie) {
        var parent = this.getParentNode();
        if (parent.nodeName === 'PRE') {
            this.opts.codeElement = parent;
            currentCode = $(parent).text();
        } else {
            if (this.oldIE()) {
                currentCode = sel.text();
            } else {
                currentCode = sel.toString();
            }
        }
    } else {
        if (sel && sel.anchorNode && sel.anchorNode.parentNode.tagName === 'PRE') {
            this.opts.codeElement = sel.anchorNode.parentNode;
            currentCode = $(sel.anchorNode.parentNode).text();
        } else {
            currentCode = sel.toString();
        }
    }
    if (this.opts.codeElement) {
        $('#redactor_insert_btn').val("Update");
    }
    if (currentCode) $('#redactor_insert_code_area').val(currentCode);

    $('#redactor_insert_code_area').focus();
    $('#redactor_insert_btn').click($.proxy(this.insertCodesPage, this));
}, this));
},
insertCodesPage: function () {
```

```
var lang = $("#redactor_insert_code_lang").val();
var code = $("#redactor_insert_code_area").val();
code = code.replace(/\s+$/,""); //trim;
code = $('<span/>').text(code).html(); // encode

this.$editor.focus();

var preBlock;
if (this.opts.codeElement) {
    preBlock = $(this.getParentNode());
} else {
    preBlock = $("<pre/>");
}
preBlock.replaceWith("");

var htmlCode = "<pre language='" + lang + "' name='code'>" + code + "</pre></div>";
var codeBlock = "<div align='left' dir='ltr'>" + htmlCode + "</div><br/>";
this.execCommand('inserthtml', codeBlock);

this.modalClose();
},
```

و بعد ثبت آن در فایل‌های default.js و public.js ذیل دکمه justify

```
code:
{
    title: 'Code',
    func: 'showCodesPage'
},
```

به آن هم باید یک سطر ذیل را اضافه کنید:

```
body .redactor_toolbar li a.redactor_btn_code span { background: url(..../img/code_red.png) no-repeat center; }
```

نویسنده: محمد رضا برنتی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۹/۱۴ ۱۹:۱۳

در این خط:

```
this.modalInit('Insert Code', this.opts.path + '/plugins/paste_code.html', 600, $.proxy(function () {
```

مقدار

```
this.opts.path
```

برابر undefined هست و در نتیجه بعد از کلیک روی دکمه code فقط تب خالی نمایش داده می‌شود! و متاسفانه از این مرحله بیشتر نتوانستم پیش برم...

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۹/۱۴ ۲۰:۰

ممکنه. چون نگارش‌های مختلفی ازش وجود داره و من از آخرین نگارش آن استفاده نمی‌کنم. برای مثال در نگارش‌های جدیدتر دنبال modal_table بگردید تا نحوه تعریف صفحه نمایش اطلاعات را به صورت توکار در همان فایل dz نهایی، مشاهده کنید. کدهای ارسال شده با مقداری تغییر در نگارش‌های بعدی قابل استفاده هستند.

نویسنده: محمد رضا برنتی

تاریخ: ۱۵/۰۹/۹۲۹۳۱

همین الان کارم تموم شد و تو نستم دکمه code و با نگارش جدید این ادیتور هماهنگ کنم و در راه حل مشکلم تقریباً یاد گرفتم چجوری باید برای این ادیتور افزونه بنویسم ... و این بدون کمک شما امکان پذیر نبود ... خیلی ممنونم ...

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۵/۰۹/۹۲۹۳۲:۲۳

اگر دوست داشتید فایل نهایی خودتون رو پیوست کنید. ممنون.

نویسنده: پرویز
تاریخ: ۲۷/۰۹/۹۲۹۳۲:۲۷

سلام؛ این آموزش را به صورت زیر انجام دادم. فایل آپلود میشه اما تو ادیتور نمایش داده نمیشه. اگه دوستان لطف کنند راهنمایی کنند ممنون میشم. در ضمن از نسخه ای که تو بخش نظرات ارسال شده، استفاده کردم. با تشکر.

کدها کنترلر

```
public ActionResult FileUpload(HttpPostedFileBase file)
{
    if (file.ContentLength > 0)
    {
        string filePath = Path.Combine(HttpContext.Server.MapPath("../upload/"),
Path.GetFileName(file.FileName));
        file.SaveAs(filePath);
    }
    return Content("<img src='/upload/" + file.FileName + "' />");
}
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۷/۰۹/۹۲۹۳۲:۳۲

- نسخه جدیدتر return Json دارد، بجای return Content. کمی بالاتر بحث شده.
+ مسیر نسبی هم باید برای تصاویر بازگشت داده شود.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۰۱/۱۲/۹۲۹۳۰:۵۶

با سلام؛ فایل های public.js و default.js کجا قرار دارن؟ چون توی اون ورژنی که خودتون واسه دانلود گذاشتید و گفتید که از اون استفاده میکینید، من فقط فایل redactor.js رو پیدا کردم!

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۰۱/۱۲/۹۲۹۳۰:۵۶

در نگارش جدیدتر آن این فایلها با همان فایل اصلی ادغام و یکی شده‌اند.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۰۱/۱۲/۹۲۹۳۰:۱۷

ممنون از پاسختون
من از ورژن v8.0.3 استفاده میکنم
میشه لطفاً بیشتر توضیح بدید که مثلًا چه جوری از فایل paste_code.html باید استفاده کرد یا اینکه code:

```
        title: 'Code',
        func: 'showCodesPage'
    },
```

رو باید کجا اضافه کرد؟ تو سایت خودش واسه نوشتن پلاگین از یه روش دیگه استفاده کرده

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۰۴ ۱۲:۵۶

سلام میشه لطف کنید مراحل اضافه کردن دکمه‌ی کد رو بفرمایید. با اون روشی که آقای نصیری توضیح داده بودن من نتونستم انجامش بدم.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۰۴ ۱۳:۵۹

یک مثال کامل برای ارسال کد: کار آقای [احمدی](#) هست: [RedActor-InsertCode.rar](#) کدهای آن را با کدهایی که [کمی بالاتر](#) ارسال کردم، تطابق داده و تکمیل کنید.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۰۶ ۱۴:۳۷

دوستان فرق `fileUpload` و `linkFileUpload` چیه و با کدام دکمه فعال میشه؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۰۶ ۱۷:۳

دکمه `insert link` چند برگه‌ی مختلف دارد که یکی از آن‌ها مربوط به `linkFileUpload` است. `fileUpload` مستقلانه دکمه‌ی سنجاق مانندی در نوار ابزار دارد.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۱۴ ۱۵:۳۳

چطوری میشه `redactor` رو `readonly` و `disabled` من `TextArea` رو به اعمال کردم که جواب نداد.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۱۴ ۱۶:۱۳

برای نمایش فقط خواندنی یک متن HTML از `Html.Raw` استفاده کنید؛ مانند نمایش متن یک مقاله در یک سایت.

نویسنده: جوادنی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۲/۲۵ ۱۸:۵۳

این کد من که نوشتمن و جواب گرفتم.

```
[HttpPost]
public ActionResult ImageUpload(HttpPostedFileBase file)
{
    string path = "";
    var FileName = "";
    if (file.ContentLength > 0)
    {
        FileName = Path.GetFileName(file.FileName);
        string Extension = file.ContentType;
        string[] ExtensionList = { "image/jpg", "image/jpeg", "image/gif", "image/png" };
        if (ExtensionList.Contains(Extension.ToLower()))
        {
```

```
path = Path.Combine(Server.MapPath("~/Images/uploads"), FileName);
file.SaveAs(path);
}

var array = new { filelink = @"Images\uploads\" + FileName };
return Json(array, System.Net.Mime.MediaTypeNames.Text.Plain, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

امید وارم به کارت بیاد.

نویسنده: پویا امینی
تاریخ: ۲۲:۲۲ ۱۳۹۲/۱۲/۲۶

با سلام ، من می خواستم قسمت ارسال فایل را همانند شما فعال کنم مطابق کدی که فرمودید تنظیمات رو انجام دادم ولی هنگام انتخاب عکس از قسمت زیر

```
if (this.uploadOptions.success)
{
if (typeof d !== 'undefined')
{
// Remove bizarre <pre> tag wrappers around our json data:
var rawString = d.body.innerHTML;
var jsonString = rawString.match(/\{.*\}/)[0];
this.uploadOptions.success(jsonString);
}
}
```

خط

```
var jsonString = rawString.match(/\{.*\}/)[0];
```

خطای زیر رو مگیره

0x800a138f - JavaScript runtime error: Unable to get property '0' of undefined or null reference

ممنون میشم راهنمایی کنید

نویسنده: جوادبی
تاریخ: ۲۳:۱۰ ۱۳۹۲/۱۲/۲۷

با سلام؛ من یک ویو دارم که در آن از دوتا redactor استفاده کردم. در واقع ستاریوی من به این شکل است. یکی از این redactor برای ورود خلاصه‌ی متن است و در زیر آن یک لینک ایجکسی وجود دارد که میره و یک partial توانی redactor دومی قرار دارد و جالب وقتی که من یک فایلی را در red actor که در پارشال هست آپلود می‌کنم فایل آپلود می‌شود ولی هنگامی که در صفحه‌ی سایتم می‌خوام دانلود کنم Error زیر را می‌دهد.

.The resource you are looking for has been removed, had its name changed, or is temporarily unavailable
حالا باید چه کار کنم؟ ممنون

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۳:۳۶ ۱۳۹۲/۱۲/۲۷

لینک تولید شده نهایی در اکشن متده را با لینک واقعی فایل بر روی سرور تطابق دهید.

می‌توان قبیل از اینکه کاربر فایلی را سمت سرور ارسال کند پسوند فایل را چک کرد و از یک رفت و برگشت بیهوده به سرور جلوگیری کرد.

یک پیاده سازی ساده به کمک jQuery :

```
var ext = $('#my_file_field').val().split('.').pop().toLowerCase();
if($.inArray(ext, ['gif','png','jpg','jpeg']) == -1) {
    alert('invalid extension!');
}
```

در کد بالا ابتدا پسوند فایل انتخاب شده توسط کاربر پیدا می‌شود، سپس به کمک متدهای `inArray` با آرایه‌ای از پسوندهای دلخواه ما مقایسه می‌شود و در صورت معتبر نبودن پیغامی به کاربر نشان می‌دهد.

کد بالا را می‌توان در رویداد `Change` کنترل فایل یا در هنگام `Post` شدن `Form` اطلاعات قرار داد. کاملاً واضح است که این روش را می‌توان به راحتی دور زد و نباید به آن اکتفا کرد. مثال این روش را [اینجا](#) بررسی کنید.

بررسی سایز فایل :

در اکثر برنامه‌های تحت وب کاربرها محدود به `Upload` فایل تا سایز خاصی هستند، این مورد را هم می‌توان قبل از `Upload` کنترل و اعتبارسنجی کرد:

```
//binds to onchange event of your input field
$('#myFile').bind('change', function() {
    //this.files[0].size gets the size of your file.
    alert(this.files[0].size);
});
```

این روش تا زمانی که کاربر JavaScript را غیر فعال نکرده قابل اطمینان است.

نظرات خوانندگان

نویسنده: پژمان
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۲ ۱۸:۱۱

سلام؛ با تشکر.

اگر در همینجا بخواهیم مانع ارسال فایل بشویم چکار باید کرد؟ مثلاً الان فقط یک پیغام نمایش می‌دهد، اما مانع ارسال نمی‌شود.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۲ ۲۳:۴۸

می‌توانید بجای alert قابلیت کلیک رو از یک دکمه (ارسال فایل به سرور) بگیرید:

```
$("#btn1").unbind("click");
```

نویسنده: شهروز
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۵ ۱۵:۵۸

سلام

ببخشید قسمت دوم که نمایش سایز فایل است را من هر کاری کردم نتونستم انجام بدم.

یه HTML ساده ساختم و کدهای شما رو روش قرار دادم ولی هیچ اتفاقی نیافتد.

البته اینم بگم که رو سایت jsfiddle جواب میده و مشکلی نیست، می‌خواهم بدونم که به جز Library آیا چیز دیگری باید اضافه کنم ؟

منون میشم اگه فایل تستی هم قرار بدید

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۵ ۱۶:۲۰

[این رو](#) با فایرفاکس تست کردم جواب داد ولی با IE به نظر کار نمی‌کنه.

نویسنده: شاهین کیاست
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۵ ۱۶:۴۳

HTML 5 File API در IE 9 پشتیبانی نمیشه ، اما انگار تا حدودی در IE 10 [پشتیبانی میشه](#) .

فکر می‌کنم یک راه برای پشتیبانی در IE استفاده از ActiveXObject هست ، اما خب مشکلی که هست به صورت پیشفرض غیر فعال هست. [این](#) در صورت فعل بودن ActiveX باید کار کنه.

نویسنده: شاهین کیاست
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۵ ۱۶:۴۵

@شهروز سلام ،

اگر از IE استفاده می‌کنید رجوع کنید به پاسخی که زیر کامنت آقای نصیری نوشتمن.

اگر نه به کمک FireBug در Firefox متن خطرا را پیدا کنید.

آخر وقت امروز یک مثال در انتهای پست اضافه می‌کنم.

نوبتند ۵: شهروز
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۵/۱۶ ۹:۵۴

سلام

بله درسته من با IE چک کرده بودم ، بعدش با Chrome چک کردم درست بود پس فکر کنم IE هنوز ساپورتش نمی کنه
ممnon

استفاده از AJAX به ما امکان می‌دهد قسمتی از صفحه را بدون رفتن به صفحه‌ی جدید بروز کنیم. فرض کنید لیستی از اسمای و قیمت کالاهای را در اختیار داریم، کاربر روی دکمه‌ی جزیيات کالا کلیک می‌کند، جزیيات کالا را با یک درخواست AJAX بارگزاری می‌کنیم و در یک Dialog به کاربر نمایش می‌دهیم.

آیا لینک دائمی برای این محتوای لود شده وجود دارد؟ منظور این است آیا کاربر می‌تواند بدون تکرار مراحل قبلی و با استفاده از یک لینک جزیيات آن کالا را مشاهده کند؟

برای فراهم ساختن یک لینک دائمی برای محتوای AJAX راه حل استفاده از [windows.location.hash](#) هست.

در این #456 مقدار HashTag http://example.com/blah ما برابر با 456 می‌باشد.

مقدار HashTag به سرور ارسال نمی‌شود و فقط سمت کلاینت قابل استفاده هستند.

```
<span class='button goodDetail' id='123'>جزیيات کالا</span>
```

به Span بالا یک Attribute سفارشی افزوده شده که حاوی کلید اصلی کالا می‌باشد. هنگامی که روی این دکمه کلیک می‌شود با یک درخواست AJAX اطلاعات جزیيات این کالا واکنشی می‌شود و قسمتی از صفحه بروزسانی می‌شود:

```
$('.goodDetail').click(function(){
//add to hash data that you need to make the AJAX request later
$(window).location.hash = $(this).attr('id');
$.ajax({
type: "POST",
url: 'some_url',
dataType: "html",
data:'GoodId='+$(this).attr('id'),
success: function(html) {
//do something
} })})
```

در خط سوم کد بالا Location hash را به کلید اصلی کالایی که روی آن کلیک شده است مقدار داده ایم. بعد از کلیک روی آن دکمه URL ما اینگونه خواهد بود : www.mysite.com/goods.aspx#123

123 همان کلید اصلی کالا است که در دکمه‌ی جزیيات کالا نگهداری می‌شده، پس انتظار می‌رود اگر کاربر 123 را وارد کرد همان درخواست AJAX اجرا شود و جزیيات کالای 123 به کاربر نشان داده شود.

در Document Ready صفحه‌ی جزیيات کالا چک می‌کنیم آیا tag Hash وجود دارد یا خیر، اگر وجود داشت مقدار آن را به دست می‌آوریم، درخواست AJAX را صادر می‌کنیم و اطلاعات کالای 123 را به کاربر نشان می‌دهیم :

```
$(document).ready(function(){
if ($(window).location.hash.length)
{
//we will use $(window).location.hash.replace('#','') in the "data" section of the AJAX request
$.ajax({
type: "POST",
url: current_url,
dataType: "html",
data:'GoodId='+(window).location.hash.replace('#',''),
success: function(html) {
//do something
} })
});
```

همانطور که مشاهده می‌کنید برای به دست آوردن مقدار Hashtag از کد پر اپرته location hash شیء استفاده شده، این پر اپرته علامت # را هم بر می‌گرداند، پس قبل یا بعد از ارسال مقدار این پر اپرته به سرور باید این علامت را حذف کرد. [این مثال](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: ابراهیم
تاریخ: ۰۵/۱۳/۱۳۹۱:۲۱

ممنون از مطلب خوبتان. در حال حاضر راه حل دیگری هم برای این مشکل به وجود آمده که نیاز به # نیز ندارد.

https://developer.mozilla.org/en/DOM/Manipulating_the_browser_history#Adding_and_modifying_history_entries

اینجا هم مثالی از آن قرار دارد:
[/http://html5.gingerhost.com](http://html5.gingerhost.com) (باشد و پاینده باشید)

نویسنده: شاهین کیاست
تاریخ: ۰۵/۱۳/۱۳۹۱:۳۰

با PushState آشنایی نداشتم ، خیلی جالب هست ، ممنونم.

شاید خیلی از دوستان (مثل گذشته نه چندان دور خودم) خیلی بیش از اندازه به برنامه نویسی‌های سمت سرور اهمیت می‌دهند که این کار باعث از دست دادن، سرعت و سادگی برنامه نویسی سمت کلاینت می‌شود.

معمولًا ما برای کار با خروجی‌های XML از کدهای سمت سرور استفاده می‌کنیم، بدون اینکه از قدرت جی کوئری در این زمینه اطلاعی داشته باشیم. البته در این مقاله خیلی به پردازش XML توسط جی کوئری نمی‌پردازیم و کار اصلی را **گوگل** برای ما انجام می‌دهد.

برای انجام این کار ما ابتدا توسط یکی از کتابخانه‌های گوگل، خروجی RSS یک وب سایت رامی خوانیم و بعد به کمک jQuery آن‌ها را نمایش می‌دهیم.

```

<script src="jquery-1.8.0.min.js" type="text/javascript"></script>
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
<script type="text/javascript">

  google.load("feeds", "1");

  function initializeda() {
    var feed = new google.feeds.Feed("http://www.drupaleasy.ir/rss.xml");
    feed.setNumEntries(5);
    feed.setResultFormat(google.feeds.Feed.JSON_FORMAT);
    feed.load(function (result) {
      if (!result.error) {
        for (var i = 0; i < result.feed.entries.length; i++) {
          var entry = result.feed.entries[i];
          $('#drupaleeasy ul').append('<li><a href="' + entry.link + '">' + entry.title +
'</a></li>');
        }
      }
    });
  }

  google.setOnLoadCallback(initializeda);
</script>

```

توضیحات کد :

ابتدا نیاز داریم کتابخانه گوگل را به صفحه اضافه کنیم. شما می‌توانید مستندات کامل این کتابخانه در [این لینک](#) بخوانید.

```
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
```

در ابتدا معرفی می‌کنیم که به کدام امکان این کتابخانه نیاز داریم، در اینجا ما از ورژن "1" تابع feed استفاده می‌کنیم. بد نیست برای آشنایی بیشتر سری هم به [این لینک](#) بزنید.

```
google.load("feeds", "1");
```

ابتدا لینک مورد نظر که باید خروجی از آن گرفته شود را معرفی می‌کنیم و آن را در متغیری قرار می‌دهیم.

```
var feed = new google.feeds.Feed("http://www.drupaleasy.ir/rss.xml");
```

تنظیمات دلخواه خودمان را نظیر تعداد پست واکنشی شده و نوع خروجی مشخص می‌کنیم. تجربه (شخصی) انشان داده که بهترین نوع خروجی [JSON](#) است.

```
feed.setNumEntries(5);
feed.setResultFormat(google.feeds.Feed.JSON_FORMAT);
```

و بعد هم به کمک jQuery ساختار مورد نظر خودمان را تنظیم می‌کنیم. شما می‌توانید به کمک مستندات، و سلیقه شخصی خودتان این کار را انجام بدهید، و در آخر هم تنظیم می‌کنید، اجرای تابع شما در چه زمانی اتفاق بیافتد.

```
feed.load(function (result) {
    if (!result.error) {
        for (var i = 0; i < result.feed.entries.length; i++) {
            var entry = result.feed.entries[i];
            $('#drupaleasy ul').append('<li><a href="' + entry.link + '">' + entry.title +
'</a></li>');
        }
    }
});
```

در اینجا من خروجی فید را به صورت یک لیست (ul) تنظیم کردم، به این صورت که به ازای هر سطر یک li همراه با تگ a تولید کرده ام و به ul مورد نظر append کردم.
فایل : HTML

```
<div id="drupaleasy" class="feeds">
    <span>DrupalEasy.ir</span>
    <ul>
        </ul>
        <a href="http://drupaleasy.ir">more</a>
</div>
```

همچنین خیلی راحت می‌توانید به کمک CSS استایل‌های دلخواه خودتون رو اعمال کنید.

```
.feeds
{
    float: right;
    background-color: rgba(234, 242, 243, 0.73);
    margin: 5px;
    border-radius: 20px;
    padding: 8px;
    width: 293px;
    height: 217px;
    border: 1px solid #293883;
}

#drupaleasy ul
{
    list-style-image: url("img/drupal.png");
```

این هم شد [خروجی کار من](#)

DrupalEasy.ir

طراحی کاملا استاندارد برای اوبونتو

آموزش طراحی قالب درویال - قسمت

دوم

استفاده از گرادیانت سی اس اس 3

حتی در IE6 !

نگاهی به پایگاه داده درویال

سی اس اس 3 (CSS3) در اختیار

شماست

more

نظرات خوانندگان

نویسنده: سعید
تاریخ: ۹:۳۶ ۱۳۹۱/۰۶/۰۶

جالبه که گوگل امکان [cross site ajax request](#) رو می‌د.
.

نویسنده: امیرحسین
تاریخ: ۱۳:۱۹ ۱۳۹۱/۰۶/۰۸

بله این امکان رو [یاهو](#) هم می‌دهد.
ولی استفاده از گوگل خیلی خوش دست‌تر و راحت‌تر هست.

نویسنده: علیرضا صبوری
تاریخ: ۱:۱۵ ۱۳۹۲/۱۲/۲۶

سلام مطلب مفیدی بود ولی فکر می‌کنم بیشتر این قابلیت مربوط با کتابخانه گوگل هستش .. نه jquery . چون با جاوااسکریپت هم به سادگی همین کار رو میشه کرد. موفق باشید

امروزه بازار برنامه های تماما ajax و بدون Postback شدن صفحه بسیار داغ میباشد که از این موارد میتوان به برنامه های تحت وب گوگل اشاره کرد. (gmail , googlePlus , Google Reader) آپلود فایل ها به صورت آنی (مثل attach files گوگل) میباشد. برای حل این در این میان یکی از دغدغه های توسعه دهنگان وب ، آپلود فایل ها به صورت آنی (مثل attach files گوگل) میباشد. برای حل این مسئله ، ابزارها و پلاگین های متعددی وجود دارد که در اینجا به ۱۰ تا از پلاگین های Jquery اشاره شده است. به شخصه با پلاگین [Uploadify](#) کار کرده ام و از استفاده از آن راضی هستم ولی همین دشنبه برای قسمتی از یک پروژه نیاز به ابزاری جهت آپلود فایل ها با امکانات مورد نظرم داشتم که به [PlUpload](#) برخور德 کنم.

از امکاناتی که این ابزار در اختیار شما قرار میدهد :

- یک اینترفیس زیبا جهت آپلود و افزودن فایل ها
- پشتیبانی از زبان های مختلف و همین طور زبان فارسی
- امکان استفاده از قالب [Jquery UI](#)
- امکان Drag&Drop برای مرورگرهایی که از Html5 پشتیبانی میکنند

حال که با امکانات این ابزار بیشتر آشنا شدید بريم سراغ استفاده از این ابزار در asp.net mvc ابتدا پروژه را [از اینجا](#) دانلود کنید. سپس یک پروژه جدید 3 mvc بسازید (از نوع Internet Application و با نام دلخواه). سپس پوششی plupload را در قسمت سلوشن برنامه کپی کنید. حال در فایل head Views->Shared->_Layout.cshtml را جهت افزودن امکانات پلاگین این گونه تغییر دهید :

```
<title>@ViewBag.Title</title>
<link href="@Url.Content("~/Content/Site.css")" rel="stylesheet" type="text/css" />
<link href="../../plupload/js/jquery.plupload.queue/css/jquery.plupload.queue.css" rel="stylesheet" />
<script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery-1.7.1.min.js")" type="text/javascript"></script>
<script type="text/javascript" src="http://bp.yahooapis.com/2.4.21/browserplus-min.js"></script>
<script src="../../plupload/js/plupload.full.js"></script>
<script src="../../plupload/js/jquery.plupload.queue/jquery.plupload.queue.js"></script>
<script src="../../plupload/js/i18n/fa.js"></script>
```

نکته : فایل fa.js که جهت استفاده از زبان فارسی در اینترفیس آپلود فایل ها میباشد، که وجود آن در آدرس واضح میباشد. سپس به فایل Views->Home->Index.cshtml بروید و آن را این گونه دوباره نویسی کنید :

```
@{
  ViewBag.Title = "Uploading Files using PlUpload";
}
<h2>@ViewBag.Message</h2>

@using (Html.BeginForm("Post", "home", FormMethod.Post,
  new { enctype = "multipart/form-data" }))
{
  <div id="uploader">
    <p>Your browser doesn't have Flash, Silverlight, Gears, BrowserPlus or HTML5 support.</p>
  </div>
}

<script>
$(function () {
  $("#uploader").pluploadQueue({
    // General settings
    runtimes: 'html5,gears,flash,silverlight,browserplus,html4',
    url: '@Url.Action("Upload", "Home")',
    max_file_size: '10mb',
    chunk_size: '1mb',
  });
})
```

```

unique_names: true,
// Resize images on clientside if we can
resize: { width: 320, height: 240, quality: 90 },
// Specify what files to browse for
filters: [
    { title: "Image files", extensions: "jpg,gif,png" },
    { title: "Zip files", extensions: "zip" }
],
// Flash settings
flash_swf_url: '/plupload/js/plupload.flash.swf',
// Silverlight settings
silverlight_xap_url: '/plupload/js/plupload.silverlight.xap'
});
});
</script>

```

توضیحات و نکات :

- جهت آپلود فایل ها تگ `enctype = "multipart/form-data"` را فراموش نکنید.
- در قسمت مقداردهی به ویژگی های Plupload ، قسمت `runtime` به صورت ترتیبی کار میکند لذا اگر اولی پشتیبانی نشود سراغ دومی میرود و اگر دومی نشود سومی و ... [در صفحه ای اول سایت PlUpload](#) ، موارد پشتیبانی شده توسط تکنولوژی ها آورده شده است لذا این ترتیب را ترتیب مناسبی میبینم و اگر اولین مورد html5 باشد امکان Drag&Drop وجود خواهد داشت.
- خود سایت [PlUpload داکیومنت](#) خیلی خوبی جهت توضیح موارد مختلف دارد لذا توضیح دوباره لازم نیست.
- همان طور که در ویژگی url مشاهده میکنید به کنترلر Home و اکشن متود Upload اشاره شده است که طرز کار به این گونه است که هر بار که یک فایل آپلود میشود درخواستی به این آدرس و محتوای فایل در قسمت Request.Files ارسال میشود و همین طور نام فایل که unique میشود و chunk که تیکه های فایل است(پست میشود).
- پس اکشنی با نام Upload در کنترلر HomeController بسازید :

```

[HttpPost]
public ActionResult Upload(int? chunk, string name)
{
    var fileUpload = Request.Files[0];
    var uploadPath = Server.MapPath("~/App_Data");
    chunk = chunk ?? 0;
    using (var fs = new FileStream(Path.Combine(uploadPath, name), chunk == 0 ? FileMode.Create
: FileMode.Append))
    {
        if (fileUpload != null)
        {
            var buffer = new byte[fileUpload.InputStream.Length];
            fileUpload.InputStream.Read(buffer, 0, buffer.Length);
            fs.Write(buffer, 0, buffer.Length);
        }
    }
    return Content("chunk uploaded", "text/plain");
}

```

توضیحات : ابتدا فایل مورد نظر از قسمت Request.Files واکشی میشود و سپس فایل را در پوشه App_Data ذخیره میکند. (یکی از چندین روش ذخیره سازی که مطالعه در این قسمت به خواننده واگذار میشود.)

حال برنامه را اجرا کنید و از این ابزار لذت ببرید: [پروژه ضمیمه شده](#)

نکته : قسمت فارسی ساز اونو تغییر دادم چون که ترجمه‌ی فارسی خودش یه سری نقایصی داشت که گویا از کار با google به وجود اومده بود!

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیرحسین جلوداری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۰۶ ۱۵:۵۲

پروژه ضمیمه شد!

نویسنده: امیرحسین
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۰۶ ۱۶:۲۶

سلام

همه این ابزارها برای ارسال فایل به سرور از فلش استفاده می‌کنند.
و یه طورایی نمی‌شه گفت این کار با ای جکس انجام شده (ولی می‌شه گفت بدون پست بک)
موفق باشید.

نویسنده: امیرحسین جلوداری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۰۶ ۱۷:۲۷

فلاش یکی از روش هاس ... ولی در کل حرف شما درسته و من به همین خاطر از واژه "آپلود فایل‌ها به صورت آنی" استفاده کردم

نویسنده: مهدی سعیدی فر
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۰۶ ۲۲:۹

ممنون از آموزش شما.

من خودم از [این پلاگین](#) استفاده می‌کنم. پلاگین برای jquery هست و بدون استفاده از فلش و خیلی راحت با استفاده از ajax فایل را آپلود می‌کنم.

بازم ممنون

نویسنده: سعید یزدانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۲۷ ۱:۴۴

تشکر بابت مطلب کاربردیتون
فقط یک مشکل داره اونم وقتی هست که فایل‌ها upload شدن . دیگه اجازه‌ی upload دوباره نمیده

نویسنده: asal Mansuri
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۰۲ ۲۱:۴۶

سلام

من یک فایل آپلودر خیلی جمع و جور می‌خوام که فقط یک فایل رو آپلود کنه ولی ایجکسی باشه / اگه لطف کنین راهنمایی کنین که چطوری می‌تونم فایل آپلود رو در MVC بتونم به صورت ajax همراه با loading داشته باشم ممنون می‌شم .

نویسنده: ابوالفضل رجب پور
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۳:۱۲

سلام

چطور می‌شه از لیست اسمی فایل‌های ارسال شده، در هنگام ثبت اطلاعات مدل در سرور استفاده کرد؟

در واقع اطلاعات فایل ها، قسمتی از اطلاعات مدل من محسوب میشے و در هنگام ثبت در دیتابیس باید این لیست رو هم ثبت کنم. ولی نمیدونم چطور در کنترلر ثبت مدل به اسمی فایلها دسترسی داشته باشم. مثلا مدل زیر :

```
public class album
{
    public string name;
    public string des;
    public string[] images;
}
```

من اطلاعات مدل رو در حالت آجاس به صورت ajax.beginform ارسال میکنم.

ممنون میشم اگر دوستان پاسخ بدند

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۳:۵۳

در متده Upload اسما واقعی فایل هست؛ پارامتر fileName یک اسم موقتی.

نویسنده: ابوالفضل رجب پور
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۴:۱۶

خیلی ممنون از پاسختون

این قسمتی رو که گفتین درسته. من مرحله بعد از این رو مشکل دارم.

سوال اینه:

بعد از ارسال فایلها به سرور، حالا نوبت ارسال اطلاعات مدل به سرور میرسه که این اسمی فایلها هم قسمتی از اطلاعات مدل

هست. چطور میشود در اکشن ثبت مدل، اسمی فایلها آپلود شده را دریافت کرد و استفاده نمود.

یه راه حلی پیدا کردم که گفته بود بعد از اینکه کار آپلودر تمام شد اطلاعات فایلها را به صورت فیلد مخفی در فرم ذخیره کن تا پست بک شود. نمیدونم آیا راه حل دیگه ای هست؟ این روش درست و اصولیه؟

```
uploader.bind('FileUploaded', function(up, file, info) {
    var obj = JSON.parse(info.response);
    $('form#quoteRequest').append('<input type="hidden" name="file_name" value="' + obj.result.cleanFileName + '" />');
    //note obj.result.cleanFileName instead obj.cleanFileName
});
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۴:۱۶

اینکار توصیه نمیشه. چون پس از اطمینان کامل از آپلود یک فایل باید نسبت به ذخیره اطلاعات آن اقدام کنید. الزامی نداره که ارسال فرم حتما به آپلود موفقیت آمیز فایلها در این حالت خاص منجر بشه (چون مثلا از فلش یا سیلورلایت مجزای از فرم شما هم ممکن است برای ارسال داده های فایلها استفاده کنه). یعنی آپلود فایل در اینجا بحث مجزایی از فرم شما است. ابتدا فایلها را آپلود کنید؛ بعد اجازه بدید تا توضیحات مرتبط را ثبت کنند.

یا اینکه میشود در حین آپلود توسط افزونه هم یک سری توضیحات اضافی رو ارسال کرد:

```
// JS
up.settings.multipart_params = {
    description: $("#imageDescription").val()
};
// C#
string description = context.Request.Form["description"];
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۲۱ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

[پیاده سازی دیگری از بحث PlUpload](#)

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۳۰ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

```
// JS
up.settings.multipart_params = {
    description: $("#imageDescription").val(),
    // other fields ....
};

// C#
string description = context.Request.Form["description"];
```

باید از [multipart_params](#) تنظیمات این افزونه برای ارسال اطلاعات اضافی استفاده کنید.

نویسنده: ابوالفضل رجب پور
تاریخ: ۱۴:۴۳ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

با تشکر از دوستان .

یک مثال عملی؛ یه نرم افزار ارسال ایمیل تحت وب مثل جیمیل رو در نظر بگیرید. یه فرم ارسال ایمیل داره که می خواهد اطلاعات رو بفرسته به سمت سرور. یه سری فایل هم قراره بصورت آجاکسی پیوست بشه. مراحل کار بدین صورته که ابتدا فایل ها آجاکسی به سرور فرستاده می شوند و یه جایی ذخیره می شوند. بعد فرم اطلاعات شامل گیرنده، متن نامه و غیره بصورت آجاکس ارسال میشه. وقتی در سمت سرور می خوایم ایمیل رو بفرستیم، نیاز داریم که نام فایل های پیوست شده در مرحله قبل رو هم داشته باشیم.

همونطور که قبل خدمت دوستان عرض کردم؛ راه حلی که من بذهنم می رسه اینه که بعد از اینکه فایل ها در مرحله اول آپلود شد، اسم فایل ها رو توی فرم در فیلد مخفی تزریق کنیم. بعد که فرم پست شد، طبیعتاً دسترسی به نام فایل ها داریم. کد ذکر شده هم کار تزریق در هنگام تمام شدن ارسال فایل ها انجام میداد.

خواستم بدونم آیا این روش درست هست؟ و آیا روش تمیزتری وجود دارد؟

باز هم تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۵۶ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

همان روشی که برای دریافت نام فایل های آپلود شده از سرور انتخاب کردید، مناسب است:

```
$("#uploader").pluploadQueue({
    // Post init events, bound after the internal events
    init: {
        FileUploaded: function(up, file, info) {
            // Called when a file has finished uploading
        }
    }
});
```

نویسنده: فرشته محسنیان
تاریخ: ۹:۳۶ ۱۳۹۲/۰۶/۱۵

ممnon از مطالب که گفتin. فقط سایتش دیگه اجازه دانلود نمیده، آیا از جایی دیگه میتونم بگیرم؟ و دوم اینکه 4 mvc رو هم ساپورت میکنه یا نه؟ مرسی

نویسنده: محسن خان

تاریخ: ۱۵/۰۶/۹۳:۲۰:۱۰

سورس باز هست . البته با مجوز GPL. یعنی کار خودتون رو باید سورس باز کنید (یا مجوزش رو [خرید](#)). ضمناً MVC4 با MVC3 سازگار هست. فقط یک سری افزونه بیشتر دارد.

نویسنده: جواد
تاریخ: ۲۱/۰۳/۹۳:۹:۱

سلام. من این کارهایی که گفتید کردم. روی vs مشکلی نداشتم. ولی وقتی نرم افزارمو پابلیش کردم و روی سرور گذاشتم متأسفانه هر کار می‌کنم خطای عدم پشتیبانی مرورگر میده. با فایرباگ چک کردم دیدم به فایلهای کتابخانه اش عدم دسترسی می‌ده. تمام تنظیمات iis رو هم چک کردم. نتوانستم درستش کنم. خطایی که میده اینطوریه:

"NetworkError: 404 Not Found - http://~/Scripts/plupload/js/jquery.ui.plupload/jquery.ui.plupload.js

نویسنده: ناهید
تاریخ: ۰۶/۰۵/۹۳:۹:۴

سلام
یه سوال؟ وقتی بخوایم اطلاعات ذخیره شده (فایلی که قبلاً آپلود کردی) رو نمایش بدیم چجوری فایل رو توی plUpload نمایش بدیم؟ خود سایت `FilesAdded` داره که کار نمیکنه.

در گذشته نه چندان دور، کوکی ها نقش اصلی را در مدیریت کاربران، و ذخیره اطلاعات کاربران ایفا می کردند. ولی بعد از کشف شدن باغ امنیتی (که ناشی از اشتباہ برنامه نویس بود) در کوکی ها، برای مدتی کنار گذاشته شدند و اکثر اطلاعات کاربران در session های سمت سرور ذخیره می شد.
ذخیره اطلاعات زیاد و نه چندان مهم کاربران در session های سمت سرور، بار زیادی را به سخت افزار تحمیل می کرد. بعد از این، برنامه نویسان به سمتی استفاده متعادل از هر کدام اینها (کوکی و سشن) رفتند.
اکثر دوستان با مدیریت سمت سرور کوکی ها آشنایی دارند، بنده قصد دارم در اینجا با استفاده از یک پلاگین جی کوئری مدیریت کوکی ها را نمایش دهم.
در این برنامه ما از پلاگین [jQuery.cookie](#) استفاده می کنیم که شما می توانید با مراجعه به [صفحه این پلاگین](#) اطلاعات کاملی از این پلاگین به دست بیاورید.
کار با این پلاگین بسیار ساده است.
ابتدا فایل پلاگین را به صفحه خودتون اضافه می کنید.

```
<script src="/path/to/jquery.cookie.js"></script>
```

حالا خیلی راحت می توانید با این دستور یک مقدار را در کوکی قرار دهید.

```
$.cookie('the_cookie', 'the_value');
```

و برای گرفتن کوکی نوشته شده هم به این صورت عمل می کنید.

```
$.cookie('the_cookie'); // => "the_value"
```

همان طور که دیدید کار بسیار ساده ای است. ولی قدرت این پلاگین در option هایی است که در اختیار ما قرار می دهد. مثلا شما می توانید انتخاب کنید این کوکی برای چند روز معتبر باشد، و یا اطلاعات را به صورت json ذخیره و بازیابی کنید، و حتی option های دیگری برای بحث امنیت کوکی شما.
برای درک بهتر از قطعه کدی که کمی پیچیده تر از مثال منبع است، استفاده می کنیم.

به کد زیر توجه کنید :

: JavaScript

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $('#write').click(function () {
        $.cookie('data', '{"iri":"Iran","usa":"United States"}', { expires: 365, json: true });
        alert('Writed');
    });

    $('#show').click(function () {
        var obj = jQuery.parseJSON($.cookie('data'));
        alert(obj.iri);
    });

    $('#remove').click(function () {
        $.removeCookie('data');
    });
})
</script>
```

: HTML

```
<body>
  <a href="#" id="write">Write</a>
  <br />
  <a href="#" id="show">Show</a>
  <br />
  <a href="#" id="remove">Remove</a>
</body>
```

در اینجا ما سه لینک داریم که هر کدام برای ما عملی را نمایش میدهند.

توضیحات کد :

```
$('#write').click(function () {
  $.cookie('data', '{"iri":"Iran","usa":"United States"}', { expires: 365, json: true });
  alert('Writed');
});
```

با کلیک بر روی لینک Write کوکی data با مقدار مشخص پر می شود.

دقت داشته باشید که این مقدار از نوع json انتخاب شده است و در انتهای نیز این را مشخص کرده ایم ، همچنین اعلام کرده ایم که این کوکی برای 365 روز معتبر است.

[حالا مرورگر خودتان را ببندید و دوباره باز کنید.](#)

این بار بر روی Show کلیک می کنیم :

```
$('#show').click(function () {
  var obj = jQuery.parseJSON($.cookie('data'));
  alert(obj.iri);
```

با کلیک بر روی لینک Show مقدار از کوکی خوانده می شود و نمایش داده می شود. دقต کنید ، به دلیل اینکه مقدار ذخیره شده ما از نوع json است باید دوباره این مقدار را pars کنیم تا به مقادیر property آن دسترسی داشته باشیم.
همچنین شما می توانید خیلی راحت کوکی ساخته شده را از بین ببرید :

```
$('#remove').click(function () {
  $.removeCookie('data');
});
```

و یا این که کوکی را برابر null قرار دهید.

نکته ای که باید رعایت کنید و در این مثال هم نیامده است ، این است که ، هنگامی که شما می خواهید object ی که با کد تولید کرده اید در کوکی قرار بدهید ، باید از متده JSON.stringify استفاده کنید و مقدار را به این صورت در کوکی قرار دهید.

```
$.cookie('data', JSON.stringify(jsonObject), { expires: 365, json: true });
```

که در اینجا jsonObject ، ابجکتی است که شما تولید کرده اید و قصد ذخیره آن را دارید.

من از این امکان در نسخه بعدی [این پروژه](#) استفاده کرده ام ، و به کمک این پلاگین ساده اما مفید ، وب سایت هایی که کاربر نتایج آن را مشاهده کرده است در کوکی کاربر ذخیره می کنم تا در مراجعه بعدی میزان تغییرات رنکینگ های وب سایت ای در خواست شده را ، به کاربر نمایش دهم. نسخه بعد [all-ranks.com](#) تا آخر هفته آینده در سرور اختصاصی (و نه این هاست رایگان (!)) قرار می گیرد و به مرور قسمت هایی که در این پروژه پیاده سازی شده (پلاگین های جی کوئری و کدهای سرور) در اینجا شرح می دهم. امیدوارم تونسته باشم مطلب مفید و مناسبی به شما دوستان عزیزم انتقال بدم.

نظرات خوانندگان

نوبسند: امیرحسین جلوداری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۲ ۱۱:۵۵

خیلی ممنون ... این سبک مطلبارو دوست دارم (:

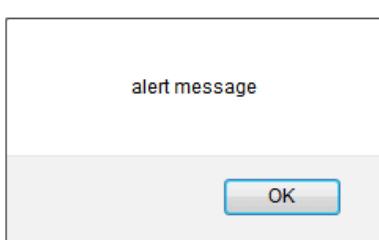
نوبسند: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۲ ۱۲:۲

پس در این زمینه هم عقیده ایم (:
موفق باشید.

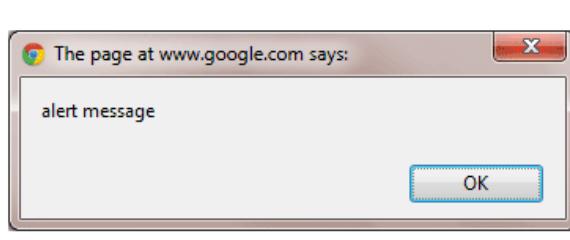
سه متد توکار JavaScript alert,confirm,prompt هستند که برای نمایش پیغام ، دریافت تایید و دریافت مقدار از کاربر هستند .

گرافیک این پیغام‌ها هم وابسته به مرورگر هستند و قابل تغییر نیستند . متن عنوان و دکمه‌ها هم با توجه به زبان سیستم عامل تعیین می‌شوند و قابل تغییر توسط برنامه نویس نیستند.

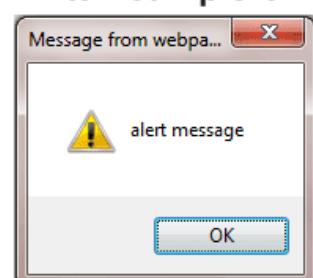
FireFox

Chrome

InternetExplorer

حال موقعي پيش مي آيد که نياز داريم پيغام هاي با گرافيك و عبارات متفاوت نمایش دهيم . برای رفع اين نياز می‌توانيم از پلاگين استفاده کنيم . البته اين پلاگين قابلیت‌های ديگري هم دارد که در اين مقاله با آنها آشنا می‌شويم . [jQuery Impromptu](#)

The screenshot shows the official website for jQuery Impromptu. At the top, there are links for 'JQUERY DOWNLOAD'. Below that, a modal dialog box is displayed with the title 'jQuery Impromptu Message'. Inside the dialog, there is a large empty text area and two buttons: 'Ok' (orange) and 'Cancel' (blue). The background of the website has some text and code snippets related to the plugin.

از ویژگی‌های این پلاگین می‌توان حجم کم (حدود 11 کیلوبایت) و قدرت شخصی سازی بالا اشاره کرد .

طرز استفاده به اين شكل است :

```
$.prompt( msg , options )
```

msg می تواند یک string یا یک شئ از states ارسال شده می تواند شامل کدهای html باشد .

یک شئ states هم شامل مجموعه ای از وضعيت های prompt است . برای مثال می توان یک prompt ایجاد کرد که مثل یک Wizard شامل چند مرحله باشد .

options هم تنظيماتی است که می توان مشخص کرد . تنظيماتی مثل : ... , prefix , classes , persistent , timeout :

: msg

گفتیم شئ states شامل وضعيت های مختلف prompt است . هر وضعيت (state) می تواند شامل بخش های زیر باشد :

html : مقدار وضعيت

buttons : یک شئ شامل متن و مقدار دکمه هایی که کاربر می تواند کلیک کند

focus : ایندکس دکمه های focus شده در وضعيت

submit : تابعی که زمانی که یکی از دکمه های وضعيت انتخاب شود فراخوانی می شود .

اگر در اين تابع false بازگشت داده شود یا متده preventDefault از event فراخوانی شود ، prompt باز می ماند . (روشی برای جلوگیری از بسته شدن هنگام تغيير state یا اعتبار سنجی فرم) همچنین شئ event شامل state (name stateName) و (name state) می باشد .

پیشفرض :

```
function(event, value, message, formVals){}
```

value مقدار دکمه ای است که بروی آن کلیک شده ، message مقدار html تعریف شده برای state است ، formVals هم در صورتی که در html تعریف شده برای state ، المنت های فرم وجود داشته باشد ، شامل نام / مقادیر آنها می باشد . (برای دریافت مقادیر فرم ، باید از نام المنت استفاده نمایید .)

position : مشخص کننده موضعیت state که شامل موارد زیر است :

```
position: { container: '#container', x: 0, y: 0, width: 0, arrow: '1m' }
```

container : selector المنتی است که state باید در آن مکان قرار بگیرد .

x/y : موقعیت نسبی prompt نسبت به container

arrow : جهت نمایش فلش prompt است که می تواند یکی از این مقادیر باشد :

نحوه تعریف یک wizard ساده با شئ states

```
var tourSubmitFunc = function (e, v, m, f) {
  if (v === -1) {
    $.prompt.prevState();
```

```

        return false;
    } else if (v === 1) {
        $.prompt.nextState();
        return false;
    }
};

var states =
{
    state0:
    {
        html: "State1",
        buttons: { Next: 1 },
        //position: { container: '#container', x: 10, y: 0, width: 350, arrow: 'lm' },
        submit: tourSubmitFunc
    },
    state1:
    {
        html: "State2",
        buttons: { Prev: -1, Next: 1 },
        submit: tourSubmitFunc
    },
    state2:
    {
        html: "State3",
        buttons: { Prev: -1, Done: 0 },
        submit: tourSubmitFunc
    }
};

$.prompt(states);

```

تا به اینجا با پارامتر اول prompt آشنا شدیم و فهمیدیم که می‌توانیم یک رشته یا یک شئ states به عنوان message به prompt ارسال کنیم .

: options

اکنون با option های prompt (پارامتر دوم) آشنا خواهیم شد .

توجه کنید که زمانی که یک رشته به prompt ارسال کنید ، مقادیر buttons,focus,submit از این تنظیمات دریافت می‌شود .
به عبارت دیگر ، زمانی که یک شئ states به prompt ارسال کنید ، از مقادیر فوق که در تنظیمات است ، استفاده نمی‌شود .

loaded

یک تابع که زمانی که prompt کامل بارگزاری شده فراخوانی می‌شود .

```

$.prompt("Message",
{
    loaded: function() {
        alert("Prompt Loaded !");
    }
});

```

submit

یک تابع که زمانی که یکی از دکمه‌های state کلیک شود ، فراخوانی می‌شود .
(زمانی اتفاق می‌یافتد که یک رشته به عنوان متن به prompt ارسال کرده باشد و زمانی که یک شئ از states ارسال می‌کنید ، هنگام کلیک دکمه‌های آنها ، این تابع فراخوانی نمی‌شود .)
پیشفرض :

```
function(event){}
```

statechanging

یک تابع که زمانی که یک state در حال تعویض شدن هست فراخوانی می‌شود .
پیشفرض :

```
function(event, fromStateName, toStateName){}
```

برای لغو تغییر state ، مقدار return false کنید یا متده preventDefault از event را فراخوانی کنید .

statechanged

یک تابع که زمانی که یک state در حال تعویض شدن هست فراخوانی می‌شود .
پیشفرض :

```
function(event, toStateName){}
```

callback

یک تابع که زمانی که (یکی از دکمه‌های prompt کلیک شود و) prompt بسته شود ، فراخوانی می‌شود .
پیشفرض :

```
function(event[, value, message, formVals]){};
```

سه پارامتر آخر تنها زمانی که یک دکمه‌ی prompt کلیک شده باشد موجود هستند .

buttons

یک شئ شامل مجموعه‌ای از دکمه‌ها .
پیشفرض :

```
{ Ok : true }
```

شكل دیگر تعریف دکمه به این شکل است :

```
[ {title: 'Hello World', value:true}, {title: 'Good Bye', value:false} ]
```

prefix

یک پیشوند برای همه class ها و id های المنتهای html که توسط prompt ایجاد می‌شود .
پیشفرض : jqui

classes

یک css class که به بالاترین سطح prompt داده می‌شود .
در حالت پیشفرض مقداری ندارد .

focus

ایندکس دکمه‌ی focus شده
پیشفرض : 0

zIndex

prompt اعمال شده بروی zIndex
پیشفرض : 999

useiframe
استفاده از یک iframe برای overlay در IE6
پیشفرض : false

top
فاصله‌ی prompt از بالای صفحه
پیشفرض : %15

opacity
میزان شفافیت لایه‌ی ای که صفحه را پوشانده است .
پیشفرض : 0.6

overlayspeed
سرعت نمایش افکت fadeIn , fadeOut لایه‌ی پوشاننده .
مقادیر قابل قبول : (slow" , "fast" , number(milliseconds)
پیشفرض : "slow"

promptspeed
سرعت نمایش . prompt
مقادیر قابل قبول : (slow" , "fast" , number(milliseconds)"
پیشفرض : "fast"

show
نام یک متده‌ی jQuery animate کردن نمایش . prompt
مقادیر قابل قبول : ... , "show" , "fadeIn" , "slideDown"
پیشفرض : "promptDropIn"

persistent
بسته شدن prompt زمانی که بروی لایه‌ی fade کلیک شود .
false : بسته شدن
true : پیشفرض

timeout
مدت زمانی که پس از آن ، prompt بصورت خودکار بسته می‌شود . (milliseconds)
پیشفرض : 0

: returns

مقدار بازگشتی متده‌ی prompt ، یک شئ jQuery ، شامل همه‌ی محتویات تولید شده توسط prompt است .

: Events using Bind

استفاده از Event‌ها با بایند کردن

promptloaded

معادل loaded در option ها .

promptsubmit

هنگام submit شدن (کلیک شدن یکی از دکمه های state) فعال می شود .

promptclose

معادل callback در option ها .

promptstatechanging

معادل statechanging در option ها .

promptstatechanged

معادل statechanged در option ها .

ظرز بایند کردن یک event به شئ : prompt

```
var myPrompt = $.prompt( msg , options );
myPrompt.bind('promptloaded', function(e){});
```

: Helper Functions

(jQuery.prompt.setDefaults(options

تعیین مقادیر پیشفرض برای همهی option ها .

```
jQuery.prompt.setDefaults({
prefix: 'myPrompt',
show: 'slideDown'
});
```

(jQuery.prompt.setStateDefaults(options

تعیین مقادیر پیشفرض برای state ها .

```
jQuery.prompt.setStateDefaults({
buttons: { Ok:true, Cancel:false },
focus: 1
});
```

()jQuery.prompt.getCurrentState

یک شئ از state جاری بر می گرداند .

()jQuery.prompt.getCurrentStateName

نام state جاری را بر می گرداند .

(jQuery.prompt.getStateContent(stateName

یک شئ از jQuery از state مشخص شده برمی‌گرداند.

(jQuery.prompt.goToState(stateName, callback
مشخص شده را در نمایش می‌دهد.
تابعی است که بعد از تغییر state فراخوانی می‌شود.

(jQuery.prompt.nextState(callback
را به state بعدی منتقل می‌کند.

(jQuery.prompt.prevState(callback
را به state قبلی منتقل می‌کند.

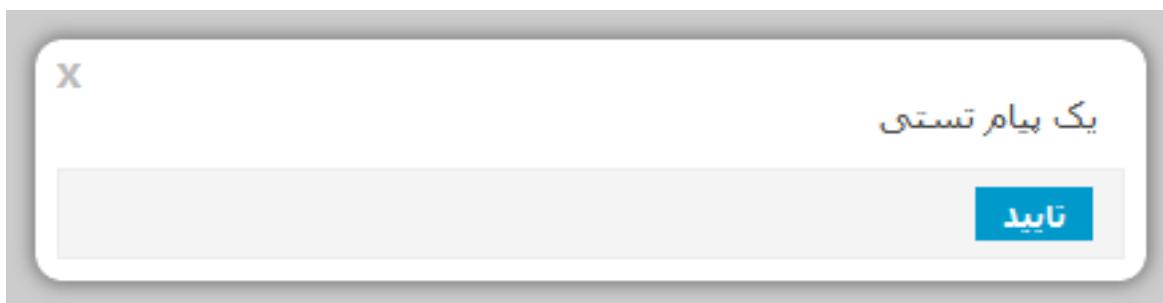
()jQuery.prompt.close
را می‌بندد.

حال که با این پلاگین آشنا شدیم، سه دستور جاوا اسکریپتی که در ابتدای مقاله ذکر کردیم را با این پلاگین پیاده سازی می‌کنیم.

alert

```
$.prompt("یک پیام تستی",  
        {  
            prefix: 'dnt',  
            buttons: { 'تایید': true }  
       });
```

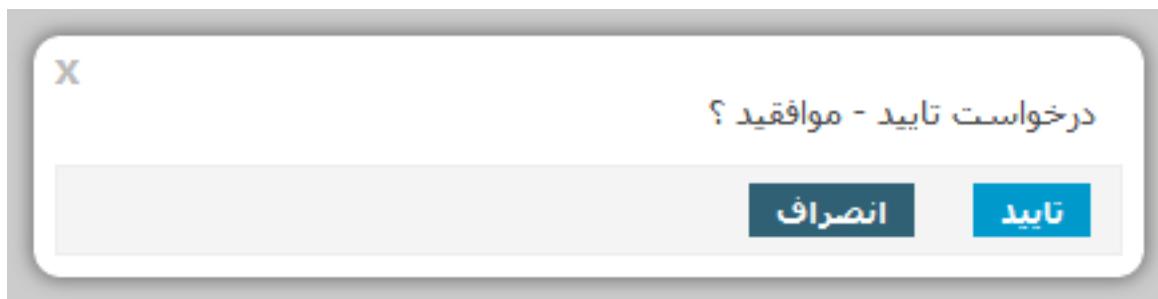
نتیجه:

confirm

```
$.prompt("درخواست تایید - موافقید؟",  
        {  
            prefix: 'dnt',  
            buttons: { 'انصراف': false, 'تایید': true }  
       });
```

نتیجه:

prompt

یک فرم html مخفی برای نمایش در : prompt

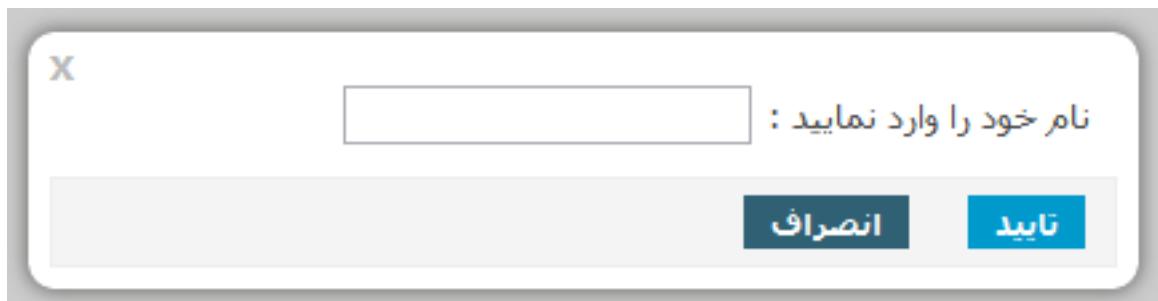
```
<div class="prompt-content" style="display: none;">
  <span> نام خود را وارد نمایید </span>
  <span>
    <input type="text" name="name" />
  </span>
</div>
```

: prompt نمایش

```
$.prompt(
  $(".prompt-content").html(),
  {
    prefix: 'dnt',
    buttons: { 'انصراف': true, 'تایید': false }
  });

```

: نتیجه

در این سه مثال آخر ، از یک css متفاوت استفاده کردیم . این پلاگین یک سری کلاس دارد که نام این کلاس‌ها از ترکیب مقدار prefix که در option مشخص کردیم حاصل می‌شود .
برای مثال اگر مقدار prefix را برابر با dnt قرار بدھیم ، برای استایل دھی متن پیام باید از کلاس div.dnt استفاده کنید .
همانطور که در سه مثال آخر مشاهده کردید ، تغییری در استایل prompt داشتیم که با تغییر دادن استایل‌های مورد نظر انجام شد .

برای تهیه‌ی یک قالب سفارشی باید selector المنت هایی که نیاز به تغییر دارند را از [قالب پیشفرض](#) پیدا کنید ، سپس قسمت selector از prefix را به نام قالب خودتان تغییر بدید و استایل را ویرایش کنید . سپس هنگام ایجاد prompt ، مقدار را برابر نام قالب قرار دهید .

مثلاً می‌خواهید یک قالب به نام dnt داشته باشید . می‌خواهید متن قالب راست به چپ باشد .

```
div.dnt .dntmessage {
    color: #444444;
    line-height: 20px;
    padding: 10px;
/*     Edited */
    direction:rtl;
    text-align:right;
}
```

البته راه بهتری هم هست که نیاز به آشنایی با فایرباگ دارد . در این روش ابتدا کل قالب jqz (موجود در [قالب پیشفرض](#)) را در برنامه خود کپی می‌کنیم ، مقادیر jqz را با نام قالب جایگزین می‌کنیم ، مقدار prompt را در prompt با نام قالب قرار می‌دهیم . اکنون در Firefox یک prompt ایجاد می‌کنیم و توسط فایرباگ استایل هایی که با نام قالب بروی prompt اعمال شده‌اند را مطابق سلیقه تغییر می‌دهیم . در مرحله آخر به تب CSS در فایرباگ می‌رویم و کل استایل‌های مربوط به قالب را کپی و جایگزین استایل قبلی در برنامه می‌کنیم .

قالبی که بنده برای سه دستور فوق استفاده کردم (dnt) ، به این شکل است :

```
/* Start : DotNetTips Theme */

.dntfade {
    background-color: #AAAAAA;
    position: absolute;
}

div.dnt {
    background-color: #FFFFFF;
    border-radius: 10px 10px 10px 10px;
    border: 1px solid #FFFFFF;
    box-shadow: 0px 0px 10px 1px #6D6D6C;
    font-family: tahoma;
    font-size: 11px;
    padding: 7px;
    position: absolute;
    text-align: left;
    width: 400px;
}

div.dnt .dntcontainer {
    font-size: small;
}

div.dnt .dntclose {
    color: #BBBBBB;
    cursor: pointer;
    font-weight: bold;
    position: absolute;
    top: 4px;
    width: 18px;
}

div.dnt .dntmessage {
    color: #444444;
    line-height: 20px;
    padding: 10px;
}

div.dnt .dntbuttons {
```

```
background-color: #F4F4F4;
border: 1px solid #EEEEEE;
padding: 5px 0px;
text-align: right;
}

div.dnt button {
    background-color: #2F6073;
    border: 1px solid #F4F4F4;
    color: #FFFFFF;
    font-size: 12px;
    font-weight: bold;
    margin: 0px 10px;
    padding: 3px 10px;
}

div.dnt button:hover {
    background-color: #728A8C;
}

div.dnt button.dntdefaultbutton {
    background-color: #0099CC;
}

.dnt_state {
    direction: rtl;
    text-align: right;
}

.dnt_state button {
    font-family: tahoma;
}

.dntwarning .dnt .dntbuttons {
    background-color: #CCDDFF;
}

.dnt .dntarrow {
    border: 10px solid transparent;
    font-size: 0px;
    height: 0px;
    line-height: 0;
    position: absolute;
    width: 0px;
}

.dnt .dntarrowtl {
    border-bottom-color: #FFFFFF;
    left: 10px;
    top: -20px;
}

.dnt .dntarrowtc {
    border-bottom-color: #FFFFFF;
    left: 50%;
    margin-left: -10px;
    top: -20px;
}

.dnt .dntarrowtr {
    border-bottom-color: #FFFFFF;
    right: 10px;
    top: -20px;
}

.dnt .dntarrowbl {
    border-top-color: #FFFFFF;
    bottom: -20px;
    left: 10px;
}

.dnt .dntarrowbc {
    border-top-color: #FFFFFF;
    bottom: -20px;
    left: 50%;
    margin-left: -10px;
}

.dnt .dntarrowbr {
    border-top-color: #FFFFFF;
    bottom: -20px;
```

```
    right: 10px;
}

.dnt .dntarrowlt {
    border-right-color: #FFFFFF;
    left: -20px;
    top: 10px;
}

.dnt .dntarrowlm {
    border-right-color: #FFFFFF;
    left: -20px;
    margin-top: -10px;
    top: 50%;
}

.dnt .dntarrowlb {
    border-right-color: #FFFFFF;
    bottom: 10px;
    left: -20px;
}

.dnt .dntarrowrt {
    border-left-color: #FFFFFF;
    right: -20px;
    top: 10px;
}

.dnt .dntarrowrm {
    border-left-color: #FFFFFF;
    margin-top: -10px;
    right: -20px;
    top: 50%;
}

.dnt .dntarrowrb {
    border-left-color: #FFFFFF;
    bottom: 10px;
    right: -20px;
}

/* End : DotNetTips Theme */
```

برای مشاهده مثال‌های بیشتر به صفحه اصلی [jQuery Impromptu](#) مراجعه نمایید.

نظرات خوانندگان

نوبسته: بهمن خلفی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۹ ۱۰:۳۶

با سلام و تشکر از شما

نمونه پست ارسالی شما در این [آدرس](#) نیز موجود است لطفاً تفاوت کارایی‌های این دو را بفرمائید و از طرفی اگر امکان دارد نحوه استفاده آن در دات نت را برای تأیید و دریافت ورودی توضیح دهید باتشکر

نوبسته: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۱۹ ۲۳:۵۷

- تفاوت مهم آن در حجم کمتر است. UI-jQuery نسبتاً حجم بالای دارد و اگر صرفاً قرار است پیام کوتاهی به کاربری نمایش داده شود، روش فوق حداقل از لحاظ حجم (11K) مقرن به صرفه‌تر است.
- استفاده از نتایج آن هم مطابق توضیحات مفصل مطلب جاری، در قسمت callback آن باید صورت گیرد. [برای مثال](#)

نوبسته: سیروان عفیفی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۰ ۱۴:۵۹

ممnon،

یه سوال بنده یه فرم ثبت نام دارم که با کلیک بر روی Botton اطلاعات در دیتابیس درج می‌شود حالا می‌خواهم بعد از ثبت اطلاعات یه alert به کاربر نشون بده که اطلاعات با موفقیت ثبت شد ولی مشکل اینجاست که وقتی کاربر روی Button کلیک می‌کنه چون صفحه PostBack می‌شده دیگه پیغام به کاربر نمایش داده نمی‌شده، اگه امکان داره بنده رو راهنمایی بفرمائید. دقیقاً مثل همین قسمت ارسال نظر سایت.

نوبسته: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۰ ۱۵:۵۹

[این مطلب](#) می‌تونه مفید و مرتبط باشه.

نوبسته: رضا
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۷/۱۲ ۲:۳۲

سلام. یک linkbutton دارم تو گرید ویو که کار حذف رو انجام میده. در حالت پیش فرض با دستور

```
return confirm('')
```

و انتساب اون به خاصیت onClientClick یک confirm ساده قبل حذف داشت. حالا وقتی می‌خام از این کنترل برای این کار استفاده کنم کار نمی‌کنه؟ می‌شه راهنمایی کنید؟

نوبسته: وحید نصیری
تاریخ: ۹:۴۶ ۱۳۹۱/۰۷/۱۲

مثال که در [این کامنت](#) معرفی شد مرتبط به GridView هم هست (انتهای مقاله).

نوبسته: omid

سلام

با تشکر از راهنمایی شما برای کنترل‌ها من از این کنترل‌می خواستم استفاده کنم ولی اجرا نشد اگه راهنماییم کنید ممنون میشم .

```
<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0 Strict//EN" "http://www.w3.org/TR/xhtml1/DTD/xhtml1-strict.dtd">
<html lang="en" xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">

<head>
<meta content="text/html; charset=UTF-8" http-equiv="Content-Type" />
<title></title>

<link href="jquery-impromptu.css" media="all" rel="stylesheet" type="text/css" />
<script src="jquery-1.8.3.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="jquery-impromptu.js" type="text/javascript"></script>
<script type="text/javascript">

$(function(){
$show.click(function(e){
$.prompt("Hello World!");
});
});

</script>
</head>

<body>
<button class="show">ShowPrompt</button>
</body>
</html>
```

ممنون

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۰:۲۴ ۱۳۹۱/۱۰/۱۲

- کد شما تعداد {} متوازنی ندارد. دو {} بازه شده، سه تا بسته.
- به نظر با آخرین نگارش jQuery سازگار نیست. به صفحه خطای مرورگر مراجعه کنید تا خطای شناخته نشدن نوع مرورگر قابل مشاهده باشد. با نگارش‌های پایین‌تر [مشکلی ندارد](#) .

نویسنده: omid
تاریخ: ۱۰:۵۶ ۱۳۹۱/۱۰/۱۲

سلام

خیلی ممنون بابت راهنماییتون و آشنایی با سایت <http://jsfiddle.net>

نویسنده: neda
تاریخ: ۱۲:۲۶ ۱۳۹۲/۰۱/۰۹

ممنون از سایت خیلی خوب و مفیدتون
ممنون میشم اگه امکانش هست یه سمپل ساده و کوچیک از این کار هم در اختیار بگذارید
من از کدها استفاده کردم ولی موفق نشدم خروجی صحیح بگیرم
ممنونم

نویسنده: احمد احمدی
تاریخ: ۱۷:۱۷ ۱۳۹۲/۰۱/۰۹

```
<!DOCTYPE html>
<html>
```

ایجاد alert,confirm,prompt با jQuery Impromptu هایی متفاوت

```
<head>
<link rel="stylesheet" media="all" type="text/css" href="http://trentrichardson.com/Impromptu/jquery-impromptu.css" />
<script type="text/javascript" src="http://code.jquery.com/jquery-1.9.0.min.js"></script>
<script type="text/javascript" src="http://trentrichardson.com/Impromptu/jquery-impromptu.js"></script>
</head>
<body>
<button class="show">ShowPrompt</button>
<script type="text/javascript">
$(function(){
    $(".show").click(function(e){
        $.prompt("Hello World!");
    });
});
</script>
</body>
</html>
```

نویسنده: سمیرا
تاریخ: ۱۳:۴۴ ۱۳۹۲/۰۳/۰۸

سلام؛ وقتی با استفاده از jQuery Impromptu یک inputbox ایجاد می‌کنیم و کاربر اطلاعاتی را توی inputbox وارد می‌کنه، چجوری می‌توانیم مقداری که کاربر وارد کرده رو برگردانیم و ازش استفاده کنیم؟

نویسنده: مژده
تاریخ: ۱۴:۲۳ ۱۳۹۲/۰۳/۰۸

سلام
من هم همین مشکلو داشتم
از این روش استفاده کردم جواب داد:

```
var myval = m.find('#name').val();
alert(myval);
```

نویسنده: احمد احمدی
تاریخ: ۱۸:۴۴ ۱۳۹۲/۰۳/۰۸

سلام:

طبق مطلب ارائه شده در مقاله:

: submit تابع

```
function(event, value, message, formVals){}
```

مقدار دکمه ای است که بروی آن کلیک شده، message مقدار شده برای state html تعریف شده برای formVals هم در صورتی که در html تعریف شده برای state ، المنت‌های فرم وجود داشته باشد ، شامل نام/مقادیر آنها می‌باشد . (برای دریافت مقادیر فرم ، باید از نام المنت استفاده نمایید .)

خب حالا مشابه مثال زیر عمل کنید:

```
<div class="prompt-content" style="display: none;">
    <span> ایمیل خود را وارد نمایید </span>
    <span>
        <input type="text" name="user_email" />
    </span>
```

</div>

```
$.prompt(
    $(".prompt-content").html(),
{
    submit: function (e, v, m, f) {
        var userEmail = f["user_email"];
        console.log(userEmail);
    }
});
```

نویسنده: مژده
تاریخ: ۲۱:۱۳ ۱۳۹۲/۰۳/۰۹

سلام
خسته نباشید

من توی سایتم از ajax استفاده کردم و برای حذف یه رکورد اول از کاربر تاییدیه گرفتم . اگه کاربر روی دکمه‌ی بله کلیک کنه ، عملیات شروع میشه و رکورد حذف میشه . آخر سر توی تابعی که نتیجه برミگردە توش (handleServerResponse)، بر اساس نتیجه‌ی برگشتی پیغام مناسبی بایدنمایش داده بشه. اما هیچ پیغامی نشون داده نمیشه خیلی چیزا رو آزمایش کردم و آخر سر به این نتیجه رسیدم که چون دو تا پیغام میخواهد پشت سر هم نمایش داده بشه ، این مشکل پیش میاد :)
حتی وقتی که پیغام تایید حذف رو برداشتم ، دیدم که پیغام دوم میاد !
وा�ااqua نمیدونم علتش چیه ! ممنون میشم کمک کنید.
اینم قسمتی از کدمه :

```
function deleteFile(location, filename)// فایل و منطقی حذف فیزیکی
{
    $.prompt("آیا برای حذف فایل موجود اطمینان دارید؟", {
        title: '',
        buttons: { "بله": true, "خیر": false },
        focus: 2,
        submit: function (e, v, m, f) {
            if (v == true) {
                var getdate = new Date(); //Used to prevent caching during ajax call
                if (xmlhttp) {
                    $("p#vtip").fadeOut("slow").remove(); //محو شدن tooltip
                    var id = document.getElementById("id").value;
                    var i = '3';
                    params = "id=" + id + "&i=" + i + "&filename=" + filename + "&location=" +
location;
                    xmlhttp.open("POST", "FetchData/dbSearchDocument1.php", true);
                    xmlhttp.onreadystatechange = handleServerResponse4;
                    xmlhttp.setRequestHeader('Content-Type', 'application/x-www-form-urlencoded');
                    xmlhttp.send(params);
                }
            } else {
            }
        }
    });
}

//-----
function handleServerResponse4() {
    if ((xmlhttp.readyState == 1) || (xmlhttp.readyState == 2) || (xmlhttp.readyState == 3))//loading
    {
        document.getElementById("content").innerHTML = "<img src='Images/bigloading.gif' />";
    }
    else if (xmlhttp.readyState == 4) //ready
    {
        if (xmlhttp.status == 200) {
            if (xmlhttp.responseText == 1) {
                $.prompt("، حذف فایل با موفقیت انجام شد .
```

ایجاد jQuery Impromptu با های متفاوت alert,confirm,prompt

```
        title: '',
        buttons: { "بستن": true }
    });
}
else {
    $.prompt("!", {
        title: '',
        buttons: { "بستن": true }
    });
}
else {
    alert("Error during AJAX call. Please try again");
}
}
//-----
```

نویسنده: مژده
تاریخ: ۲۱:۵۴ ۱۳۹۲/۰۳/۰۹

من الان یک بار دیگه این مطلبو خوندم و به نظرم رسید که باید از callback استفاده کنم.
اما حتی این توی سایتم جواب نمیده :

```
function mycallbackfunc(v,m){
    $.prompt('i clicked ' + v);
}
$.prompt('Example 8',{ callback: mycallbackfunc });
});
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۶ ۱۳۹۲/۰۳/۱۰

زمانیکه از `jQuery` استفاده میکنید، دیگر نباید از Ajax خام استفاده کنید. خود `jQuery` تابع سازگار با انواع و اقسام مرورگرها رو برای کار با Ajax دارد. این مثال تست شده و مشکلی نداره:

```
using System.Web.Mvc;
namespace jQueryImpromptu.Controllers
{
    public class HomeController : Controller
    {
        [HttpGet]
        public ActionResult Index()
        {
            return View();
        }

        [HttpPost]
        public ActionResult Index(string postId, string filename)
        {
            return Content("ok");
        }
    }
}
```

```
@{
    ViewBag.Title = "Index";
    var postUrl = Url.Action(actionName: "Index", controllerName: "Home");
}
<h2>
    Index</h2>
<input type="button" id="btnDelete" value="delete" />
```

```
<div id="infoDiv">
    Some Info ....
</div>
@section JavaScript
{
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $('#btnDelete').click(function () {
                $.prompt("آیا برای حذف اطلاعات موجود اطمینان دارید؟",
                {
                    title: 'Title',
                    buttons: { "بله": true, "خیر": false },
                    focus: 2,
                    submit: function (e, v, m, f) {
                        //debugger;
                        if (!v) {
                            return;
                        }
                        var postId = 10;
                        var fileName = "test.jpg"
                        $.ajax({
                            type: "POST",
                            url: '@postUrl',
                            data: JSON.stringify({ postId: postId, fileName: fileName }),
                            contentType: "application/json; charset=utf-8",
                            dataType: "json",
                            complete: function (xhr, status) {
                                var data = xhr.responseText;
                                if (status === 'error' || !data || data === "nok") {
                                    $.prompt("!", "حذف فایل با خطأ مواجه شده است",
                                    {
                                        title: 'Title',
                                        buttons: { "بستن": true }
                                    });
                                } else {
                                    $("#infoDiv").fadeOut("slow").remove();
                                }
                            }
                        });
                    }
                });
            });
        });
    </script>
}
```

نویسنده: مژده
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۳/۱۱ ۱۱:۳۵

سلام
ممnon که جواب دادید. خیلی لطف کردید
من تونستم با استفاده از یه js دیگه، با callback مشکلمو حل کنم. اما حالا این js، عنوان (title) نداره !
D :

از این سایت استفاده کردم :
<http://www.shiguenori.com/material/jquery.impromtu>

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۳/۱۱ ۱۱:۴۴

کدی که نوشته شد بر اساس [نسخه GitHub](#) بود.

نویسنده: رضا منصوری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۰۶ ۲۱:۱۱

سلام ، اگه بخوایم مقدار ورودی‌های اکشنمون به صورت داینامیک باشه چیکار باید کنیم؟
منظورم به عنوان مثل مقادیر این خط در مثال شمامست

```
var postId = 10;
var fileName = "test.jpg"
```

چنین مدلی دارم که میخوام دکمه‌ی حذفش به صورت Jquery Ajax باشه

```
@foreach (var item in Model) {
    <tr>
        <td>
            @Html.DisplayFor(modelItem => item.Title)
        </td>
        <td>
            @Html.DisplayFor(modelItem => item.IsRead)
        </td>
        <td>
            @Html.ActionLink("حذف پیام", MVC.User.ActionNames.DeleteMessageSend, MVC.User.Name, new{
                id=item.Id }, new { @class="btn btn-danger" })
        </td>
    </tr>
}
```

ولی مقدار id رو باید به اکشن بفرستم ! اونم تو یه حلقه Foreach . باید کدهای جی کوئڑی تو حلقه باشه؟ به نظرتون راه حل چیه؟ ممنون

نویسنده: رضا منصوری
تاریخ: ۲۱:۳۶ ۱۳۹۲/۱۱/۰۶

ببخشید تو [این مطلب](#) توضیح دادید.

در این مطلب می‌خواهیم شما را با نحوه بار گزاری ساعت و تاریخ سیستم سرور با استفاده از JQuery Ajax آشنا کنیم.

در بعضی از سایتها با استفاده از جاوا اسکریپت تاریخ و ساعت جاری سیستم کلاینت به او نشان داد می‌شود.

این روش یک مزیت دارد: اول اینکه این کدها سمت کلاینت اجرا می‌شون و برای سرور بار اضافی ایجاد نمی‌کنند.

و یک عیب هم دارد: در صورتی که ساعت و تاریخ روی سیستم کلاینت تنظیم نباشد، همین ساعت و تاریخ نادرست برای او نمایش داده می‌شود. همین عیب می‌تواند باعث افت کیفیت وب سایت شود.

اما راهی هست که تاریخ و ساعت سیستم سرور برای کاربر نشان داده شود و آن هم استفاده از JQuery Ajax هست. به صورتی که هر ثانیه درخواستی برای یک handler فرستاده می‌شود و آن handler نیز ساعت و تاریخ روی سرور را باز می‌گرداند و این مقدار بازگشته شده را می‌توان در تگی از صفحه وب نمایش داد.

مثال: ابتدا یک صفحه aspx می‌سازیم و تگ زیر را در آن قرار می‌دهیم:

```
<p id="datetime"></p>
```

ساعت و تاریخ بار شده از سرور در این تگ باید نشان داده شود.

سپس کدهای اسکریپت زیر را می‌نویسیم:

```
var auto_referesh = setInterval
(
    function()
    {
        $.post
        (
            "GetDateTime.ashx",
            function (result)
            {
                $('#datetime').html(result);
            }
        );
    }, 1000
);
```

با نوشتن این کدها هر ثانیه یک بار، بوسیله Ajax درخواستی برای یک handler به اسم GetDateTime.ashx فرستاده می‌شود. وظیفه این handler برگرداندن تاریخ و ساعت فعلی سیستم سرور است. بعد از دریافت مقدار این مقدار از این handler، آنرا در تگ با شناسه datetime قرار می‌دهیم.

کد استفاده شده در handler هم به این صورت است:

```
<%@ WebHandler Language="C#" Class="GetDateTime" %>

using System;
using System.Web;

public class GetDateTime : IHttpHandler {

    public void ProcessRequest (HttpContext context) {
        context.Response.ContentType = "text/plain";
        context.Response.Write(DateTime.Now.ToString());
    }

    public bool IsReusable {
```

```
get {
    return false;
}
}
```

در انتهای فایل ضمیمه این مثال را از این لینک دریافت کنید:

[AjaxDateTime.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: صابر فتح الله
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵ ۱۰:۰

سلام
روش شما خوبه اما عیبی که داره اینه که هر ثانیه ساعت از سرور میگیره و باعث سربار میشه به نظر من روش بهتر اینه از همون کد طرف کلاینت استفاده بشه اما زمان اولیه از سرور خونده بشه بعد طرف کلاینت این ساعت خودمون اضافه کنیم و ساعت شبیه سازی کنیم در صورتی هم که کاربر به صفحه دیگری بره یا صفحه رفرش کنه دوباره ساعت از سرور خونده میشه و الگوریتم ساعت طرف کلاینت به کار می‌افته به نظر من این روش بهینه‌تر هست حالا باز ببینیم دوستان چه نظری دارن موفق و موید باشد

نویسنده: پژمان پارسائی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵ ۱۰:۳۷

سلام
بله این روش سربار اضافی داره. روشنی که گفتید خیلی بهتر هست.
ولی خوب مسئله اینه که چطور میشه داده نوع DateTime در ASP.Net رو با jQuery خوند؟
با تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵ ۱۰:۵۵

روش دوم: خود وب سرور هم با درخواست‌های Head [تاریخ رو](#) ارسال می‌کنه. به این صورت هم قابل خواندن است:

```
<script src="Scripts/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    try {
        var result = $.ajax({ 'type': 'HEAD', 'url': '/' }).success(function () {
            var date1 = new Date(result.getResponseHeader('Date'));
            alert(date1);
        });
    }
    catch (err) {
        //...
    }
});</script>
```

و مهم‌ترین مزیتش این است که با تمام وب سرورهای استاندارد کار می‌کنه و فرقی نمی‌کنه کد شما PHP است یا ASP.NET + این رو هم باید درنظر داشت که حین پردازش تاریخ دریافتی از وب سرور باید مسایل GMT را هم لحاظ کرد تا تاریخ و زمان دریافتی با زمان ایران تطابق پیدا کند.

نویسنده: احمد احمدی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۶/۲۵ ۱۲:۵

سلام
همونطور که جناب فتح الله فرمودند، بهتر هست که یک بار زمان را از سرور دریافت کنید و سپس بروزرسانی را بوسیله جاوا اسکریپت انجام دهید.
بنده در ارتباط با این بحث، یک کلاس ساده نوشتم که می‌توانه عملیات بروزرسانی را انجام بده.

```

var MyTime = function () {
    var date;
    var tag;

    var init = function (hour, minute, seconds, tagId) {
        var constructor = getConstructorString(hour, minute, seconds);
        date = new Date(constructor);
        tag = document.getElementById(tagId);
        //console.log('MyTime : Init(%s, %s, %s, %s)', hour, minute, seconds, tagId);
    };

    var run = function () {
        update();
        window.setInterval(update, 1000);
        //console.log('MyTime : Run');
    };

    var update = function updateClock() {
        var h = date.getHours();
        var m = date.getMinutes();
        var s = date.getSeconds();

        s++;
        if (s == 60) { m++; s = 0; };
        if (m == 60) { h++; m = 0; };
        if (h == 13) h = 1;

        var constructor = getConstructorString(h, m, s);
        date = new Date(constructor);

        h = (h < 10) ? ("0" + h) : h;
        m = (m < 10) ? ("0" + m) : m;
        s = (s < 10) ? ("0" + s) : s;

        tag.innerHTML = h + ":" + m + ":" + s;
        //console.log('MyTime : update');
    };

    var getConstructorString = function (hour, minute, seconds) {
        //console.log('MyTime : getConstructorString');
        return '01/01/2000 ' + hour + ':' + minute + ':' + seconds;
    };

    return {
        Init: init,
        Run: run
    };
}

```

روش کار به این صورت هست که شما یک بار متد `Init` را به همراه پارامترهای (ساعت، دقیقه، ثانیه، آی دی تگ) فراخوانی می کنید، در نهایت برای اجرای ساعت، یک بار هم متد `Run` را فراخوانی می کنید.

: مثال

```

myTime = new MyTime();
myTime.Init(12, 59, 50, 'clock');
myTime.Run();

```

امیدوارم مفید بوده باشه .

در پروژه‌های زیادی با مواردی مواجه می‌شویم که دو انتخاب داریم ، و یک انتخاب زیر مجموعه انتخاب دیگر است ، مثلاً رابطه بین استان‌ها و شهرها ، در انتخاب اول استان انتخاب می‌شود و مقادیر DropDownList شهرها حاوی ، شهرهای آن استان می‌شود. در پروژه‌های WebForm این کار به کمک Update Panel انجام می‌شد ، ولی در پروژه‌های MVC ما این امکان را نداریم و خودمان باید به کمک موارد دیگر این درخواست را پیاده سازی کنیم.

در پروژه ای که فعلاً مشغول آن هستم ، با این مورد مواجه شدم ، و دیدم شاید بد نباشد راهکار خودم را با شما در میان بگذارم. صورت مسئله :

کاربری نیاز به وارد کردن اطلاعات یک شیرالات بهداشتی (Tap) را دارد ، از DropDownList اول نوع آن شیر (Type) را انتخاب می‌کند ، و از DropDownList دوم ، که شامل گروه‌های آن نوع است ، گروه (Category) مورد نظر را انتخاب می‌کند. (در انتهای همین مطلب ببینید) ساختار Table‌های دیتابیس به این صورت است:

Taps	
	Column Name
Id	in
Title	nv
Category	te
Model	va
Description	bi
IsActive	da
CreatedOn	da
CreatedBy	ur
ModifiedOn	da
ModifiedBy	ur
IsDeleted	bi

Categories	
	Column Name
Id	in
Title	nv
Type	te
Description	va
ImagePath	va
IsActive	bi
CreatedOn	da
CreatedBy	ur
ModifiedOn	da
ModifiedBy	ur
IsDeleted	bi

Types	
	Column Name
Id	in
Title	nv
Description	te
ImagePath	va
IsActive	bi
CreatedOn	da
CreatedBy	ur
ModifiedOn	da
ModifiedBy	ur
IsDeleted	bi

رابطه ای از جدول Type به جدول Category .

به کمک Scaffolding یک کنترل برای کلاس Tap (شیر آب) می‌سازیم ، به طور عادی در فایل Create.cshtml مقدار گروه را به صورت DropDownList نمایش می‌دهد ، حال ما نیاز داریم که خودمان DropDownList را برای Type ایجاد کنیم و بعد ارتباط این‌ها را برقرار کنیم.

تابع اولی Create را این طوری ویرایش می‌کنیم :

```
public ActionResult Create()
{
    ViewBag.Type = new SelectList(db.Types, "Id", "Title");
    ViewBag.Category = new SelectList(db.Categories, "Id", "Title");
    return View();
}
```

همان طور که مشخص است ، علاوه بر مقادیر Category که خودش ارسال می کند ، ما نیز مقادیر نوع را به View مورد نظر ارسال می کنیم.

برای نمایش دادن هر دو DropDownList ویو مورد نظر را به این صورت ویرایش می کنیم :

```
<div>
    نوع
    </div>
    <div>
        @Html.DropDownList("Type", (SelectList)ViewBag.Type, "--- انتخاب ---", new { id = "rbTyoe" })
    </div>
    @Html.ValidationMessageFor(model => model.Category)
</div>

<div>
    دسته بندی
    </div>
    <div>
        @Html.DropDownList("Category", (SelectList)ViewBag.Category, "--- انتخاب ---", new { id = "rbCategory" })
    </div>
    @Html.ValidationMessageFor(model => model.Category)
</div>
```

همان طور که مشاهده می کنید ، در اینجا DropDownList مربوط به Type که خودمان سمت سرور ، مقادیر آن را پر کرده بودیم نمایش می دهیم.

خب شاید تا اینجای کار ، ساده بود ولی میرسیم به اصل مطلب و ارتباط بین این دو (قبل از این قسمت ختماً نگاهی به ساختار DropDownList یا همان تگ select بیندازید ، اطلاعات جی کوئری شما در این قسمت خیلی کمک حال شما است)

برای این کار ما از jQuery استفاده می کنیم ، کار به این صورت است که هنگامی که مقدار DropDownList اول تغییر کرد : ما Id آن را به سرور ارسال می کنیم.

در آنجا Category هایی که دارای Type است مورد نظر هستند را جدا می کنیم
فیلدهای مورد نیاز یعنی Id و Title را می گیریم
و بعد به کمک Json مقادیر را برابر می گردانیم

و مقادیر ارسالی از سرور را در option دوم (گروهها) قرار می دهم

در ابتدا متدهای در سرور می نویسیم ، کار این متدهای (همان طور که گفته شد) گرفتن Id از نوع Type استو برگرداندن Category های مورد نظر. به این صورت :

```
public ActionResult SelectCategory(int id)
{
    var categoris = db.Categories.Where(m => m.Type1.Id == id).Select(c => new { c.Id, c.Title });
    return Json(categoris, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

ابتدا به کمک Where مقدار مورد نظر را پیدا می کنیم و بعد به کمک Select فیلد هایی مورد استفاده را جدا می کنیم و به کمک Json اطلاعات را برابر می گردانیم. توجه داشته باشید که مقادیری که در categoris قرار می گیرد ، شبیه به مقادیر json هستند و ما می تائیم مستیماً از این مقادیر در javascript استفاده کنیم.

در کلایت (همان طور که گفته شد) به این نیاز داریم که هنگاهی که مقدار در لیست اول تغییر کرد ، ای دی آن را به تابع بالا بفرستیم و مقادیر بازگشتی را در DropDownList دوم قرار دهیم : به این صورت :

```
$('#rbTyoe').change(function () {
    jQuery.getJSON('@Url.Action("SelectCategory")', { id: $(this).attr('value') }, function (data) {
```

```
$( '#rdbCategory' ).empty();
jQuery.each(data, function ( i ) {
    var option = $('<option></option>').attr("value",
data[i].Id).text(data[i].Title);
    $("#rdbCategory").append(option);
});
```

توضیح کد :

با کمک تابع change() از تغییر مقدار آگاه می‌شویم ، و حالا می‌توانیم مراحل کار را انجام دهیم. حالا وقت ارسال اطلاعات (Id موردنظر گزینه انتخاب شده در تغییر مقدار) به سرور است که ما این کار را به کمک jQuery.getJSON انجام می‌دهیم ، در تابع callback باید کار مقدار دهی انجام شود.

به ازای رکورد هایی که برگشت شده است که حالا در data قرار دارد به کمک تابع each لوب می‌زنیم و هر بار این کار را تکرار می‌کنیم.

ابتدا یک تگ option می‌سازیم

مقادیر مربوطه شامل Id که باید در attribute value مورد نظر قرار گیرد و متن آن که باید به عنوان text باشد را مقدار دهی می‌کنیم آماده شده را به DropDownList دومی (Category) اضافه می‌کنیم.

توجه داشته باشید که هنگامی که کار دریافت اطلاعات با موفقیت انجام شد ، مقادیر داخل DropDownList دومی ، مربوط به Category را به منظور بازیابی دوباره در

```
$( '#rdbCategory' ).empty();
```

حالی می‌کنیم.

نتیجه کار برای من می‌شود این :
قبل از انتخاب :

نوع

دسته بندی

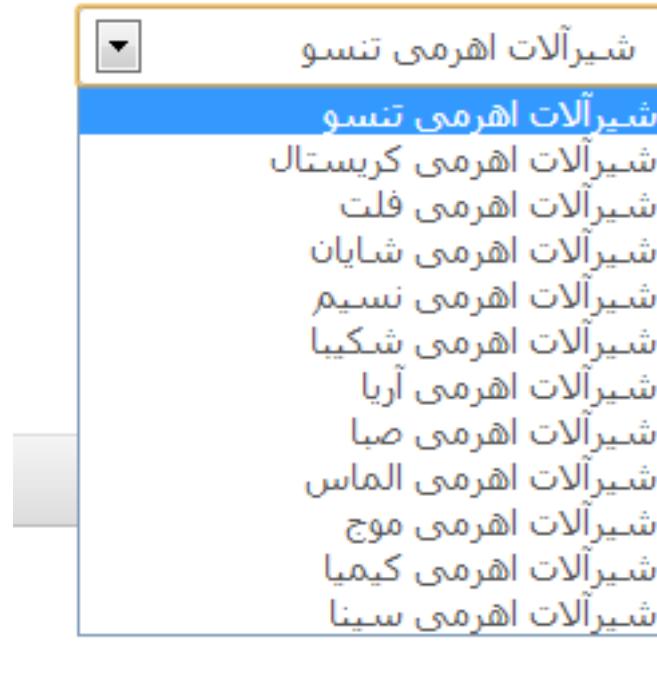

بعد از انتخاب :

نوع

دسته بندی

موفق و پیروز باشید

نظرات خوانندگان

نویسنده: فرشاد کریمی
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۷/۲۷ ۲۳:۲۹

خیلی خوب و جامع بود

نویسنده: Hamid NCH
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۷/۲۹ ۱۵:۲۶

مرسى مفید بود.

نویسنده: امیرسهیل
تاریخ: ۱۳۹۱/۰۹/۲۱ ۱۳:۲

سلام
من نونم ، خیلی مطلب خوب مفیدی بود
یکی بزرگترین مشکلات ما رو حل کردید ، ما از روش شما در چند پروژه استفاده کردیم.

نویسنده: ابوالفضل
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۶ ۱۳:۱۸

سلام
برای من کار نکرد. به عبارتی متده `getJSON` اجرا نمی‌شد.
تا قبل از متده `jquery.getjson` اجرا می‌شده. بعد دیگه اجرا نمی‌شده. تو `firebug` هم اساسا درخواستی `json` را اجرا نمی‌کرد. بعد از آن متده `jquery.getjson` اجرا می‌شده. تو `firebug` هم اساسا درخواستی `json` را اجرا می‌کند. این مسئله در `jquery-1.8.3` رفع شده است.

نویسنده: ابوالفضل
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۶ ۱۴:۱۰

مشکلم حل شد.
متده `new` نیست. ولی در قسمت کنترلر حالت چرخشی پیش می‌آمد که نمی‌توانه به `json` تبدیل بشود. با `new` حل شد.

```
var Cities = from c in Cities  
Select new {Id=c.Id, Name=c.Name};  
return Json(Cities , JsonRequestBehavior.AllowGet);
```

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ ۹:۴۴

بدون `new` هم می‌شه خروجی `linq` گرفت؟

نویسنده: ابوالفضل
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ ۹:۵۶

بله، می‌شه خروجی گرفت. ولی همونطور که گفتم اگر آبجکت 1 به آبجکت 2 ارتباط داشته باشد و آبجکت 2 هم متقابلا از یک مسیر دیگه به آبجکت 1 ارتباط داشته باشد، در اینجا چرخه پیش می‌آید و `json` نمی‌توانه اون رو تبدیل کنه.
بنابراین با `new` یک آبجکت مختصر برای خروجی تولید کردم که شامل خصوصیات دیگر که باعث چرخش می‌شوند نباشد.

البته یه جایی خوندم در نگارش‌های جدید `json.net` حل شده این مشکل.

موفق باشید

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ ۱۰:۱۴

در مثال شما که نشانی از اشیاء تو در تو نیست. حتی در سؤال شما هم نبود. خروجی json با اشیاء تو در تو مشکلی ندارد. فقط خروجی آن را باید بتوانید سمت کلاینت پردازش کنید.

نویسنده: ابوالفضل
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ ۱۰:۲۵

اشیاء تو در تو با اشیاء چرخشی فرق میکنه دوست عزیز. من گفتم خروجی جیسون با اشیاء چرخشی مشکل دارد. [اینجا](#)

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۰/۰۷ ۱۰:۴۳

اون شیءایی که لینک دادی تو در تو هست و ارجاع حلقوی هم دارد. این نوع سؤال پرسیدن در کل صحیح نیست. افراد از راه دور که نمیتونن صفحه مونیتور شما رو مشاهده کنند. نه خطابی رو نوشته و نه کلاس‌های مدل特 مشخص بود.

نویسنده: سعید یزدانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۰۶ ۲۳:۷

با تشکر

میشه درباره‌ی selector این خط بیشتر توضیح بد بد

```
var option = $('<option></option>').attr("value", data[i].Id).text(data[i].Title);
```

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۰۷ ۱:۷

بین دوست من ، ابتدا [نگاهی به ساختار dropdown](#) لیست‌ها داشته باش.
مقداری که باید توی dropdown نشان داده بشند چیزی به این صورت‌هه :

```
<option value="value">Name</option>
```

مقداری که به سرور ارسال می‌شه مقدار داخل value هست و چیزی که نمایش داده می‌شه جای Name قرار می‌گیره حالا ما این جا می‌خواهیم این قسمت‌ها رو خودمان درست کنیم.

در یک حلقه each به اضافی مقادیری که از سرور گرفتیم loop می‌زنیم option را می‌سازیم و به dropdown اضافه می‌کنیم.
در مورد این قسمت هم باید بگم

```
.attr("value", data[i].Id).text(data[i].Title)
```

برای ایجاد کردن یک اتریبیوت به یک المان هست و از text هم برای مقداری دهی به خود المان به کار می‌رود.
مثلا برای یک رکورد که داری ای دی 100 و عنوان AmirHossein هست این option اینطوری ساخته می‌شه:

```
<option value="100">AmirHossein</option>
```

نویسنده: سعید یزدانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۰۷ ۱۹:۱۹

مرسى از جواب کاملتون

نویسنده: ziya
تاریخ: ۱۷:۴۵ ۱۳۹۲/۰۲/۰۶

1- من dropdownlist رو درست کردم ولی لازمه که توی کنترلرم مقدارش رو بدونم تا بتونم توی دیتابیسم ذخیره کنم ... چه جوری بدونم مقدارش چیه؟

2- با تگ input دوتا radio button درست کردم به مقدارهای این دو هم چه جوری از کنترلر دستری پیدا کنم (یعنی چطور متوجه شم که کاربر کدام را انتخاب کرده که براساس انتخابش باید توی جدولهای جداآگونه ذخیره بشه)

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۱:۴۵ ۱۳۹۲/۰۲/۰۶

- در مورد radio button list [مطلوب داریم](#) در سایت.
- برای استفاده مقدماتی از DropDownList [یک مثال کامل](#) در سایت ASP.NET هست.

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۲۱:۵۶ ۱۳۹۲/۰۲/۰۶

سلام

1- به کامنت بالایی مراجعه کنید و ساختار DropDownList رو مطالعه کنید. همان طور که میبینید مقداری که به سرور ارسال میشود همان مقدار داخل Value است.

این شما هستید که DropDownList رو میسازید، همان مقداری که در value قرار میدهید ارسال میشود.

2- برای این هم شما رو ارجاع میدم به [ساختار Radio button](#).
نمونه:

```
<form>
<input type="radio" name="sex" value="male">Male<br>
<input type="radio" name="sex" value="female">Female
</form>
```

شما در اینجا دو radio دارید که دارای نام یکسان هستند و مقادیر Value آنها تفاوت دارد.

در اینجا هم شما میتوانید در کنترلر خود با name ان radio مقدار آن را در یافت کنید.

به عنوان مثال شما در کنترلر یکی از مقدارهای male و female را دریافت میکنید.

نویسنده: nasim
تاریخ: ۱۸:۴۷ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

سلام

من از SelectListItem linq استفاده کرم. در view هم از این SelectListItem مشکل چیه؟

لطفا راهنمایی کنید

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۹:۳۱ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

یه مطلب خوب در مورد [دیاگ کدهای جی کوئری](#) چند وقت پیش در سایت مطرح شده. شاید بتونه به شما در پیدا کردن مشکل کمک کنه.

نویسنده: nasim

من این کارو امتحان کردم مشکلی نداره. میدونید کلا کد جی کوئری من رو اجرا نمیکنه. با یک `alert` امتحان کردم. اگه کنترلر از نو `scaffolding` نباشه کار نمیکنه؟ من زیاد بلد نیستم

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۶:۴۷ ۱۳۹۲/۰۲/۱۷

این قسمت JSON رو با `Url` درستی مقدار دهی کردید؟ این آدرس رو باید بر اساس برنامه خودتون تغییر بدید.

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۱۶:۵۳ ۱۳۹۲/۰۲/۱۷

سلام
اگر امکان داره دقیق‌تر سوال رو بیان کنید و یا کدی که نوشته‌ید ایجا بیگذارید.

نویسنده: nasim
تاریخ: ۱:۳۲ ۱۳۹۲/۰۲/۱۸

سلام
من از دو فیلد از 2 دیتابیس رو با دو dropdown نمایش دادم به صورت زیر:

```
public ActionResult Create()
{
    Models.category cat = new Models.category();
    List<SelectListItem> list = cat.GetList().Select(p => new SelectListItem { Text =
p.category1, Value = p.ID.ToString() }).ToList();

    list[0].Selected = true;
    ViewData["Category1"] = list;

    Models.subcategory subcat = new Models.subcategory();

    List<SelectListItem> list1 = subcat.GetList().Select(p => new SelectListItem { Text =
p.subcategory1, Value = p.ID.ToString() }).ToList();

    list1[0].Selected = true;
    ViewData["Category2"] = list1;

    return View();
}
-----razor view-----
<div>
    @if (List<SelectListItem> lstCategories = (List<SelectListItem>)ViewData["category1"] != null)
        @Html.DropDownList("dbcat", lstCategories, new { id="dbcat" })
    </div>
    <div>
        @if (List<SelectListItem> lstsubCategories = (List<SelectListItem>)ViewData["Category2"] != null)
            @Html.DropDownList("dbsubcat", lstsubCategories, new { id="dbsubcat" })
    </div>
```

قسمت کنترلر برای ارتباط دو `dropdownlist`

```
public ActionResult SelectCategory(int id)
{
    studentDataContext db= new studentDataContext();
    var subcat = db.subcategories.Where(m => m.ID == id).Select(c => new
    {
        c.ID,
        c.subcategory1
    });
    return Json(subcat, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

و قسمت کد جی کوئری:

```
<script src="~/Scripts/jquery-1.7.1.min.js"></script>
```

```
<script type="text/javascript">
  $('#dbcatt').change(function () {
    jQuery.getJSON('@Url.Action("SelectCategory")', { id: $(this).attr('value') }, function (data) {
      $('#dbsubcat').empty(); jQuery.each(data, function (i) {
        var option = $('<option></option>');
        .attr("value", data[i].Id).text(data[i].Title); $("#dbcatt").append(option);
      });
    });
  });
</script>
```

قسمت کد جی کوئری من اجرا نمیشه. حتی alert داخل

```
$('#dbcatt').change(function ()
```

گذاشتم اجرا نشد. لطفا راهنمایی کنید
با تشکر

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۹:۱۳ ۱۳۹۲/۰۲/۱۸

```
$(function () {
  // اینجا اسکریپت‌های جی‌کوئری باید تعریف شوند //
});
```

قسمت کد جی‌کوئری رو باید در document ready قرار بدید

نویسنده: زرین
تاریخ: ۱۴:۲۸ ۱۳۹۲/۰۲/۲۹

سلام، با تشکر از آموزش‌های فوق العاده تون از درس ۱ تا این قسمت‌ها
من ۲ ماهی هست که شروع کردم به یادگیری mvc و امروز رسیدم به این قسمت، برنامه رو مثل شما نوشتم و یه کم مشکل
دارم: قسمتی که باید dropdownList دوم که گروه است رو پر کنه کار نمی‌کنه! وارد کد jquery میشه و حتی متده SelectCategory
رو هم فراخوانی میکنه اما dropdownList دومم رو خالی بر میگردونه!

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۴:۴۸ ۱۳۹۲/۰۲/۲۹

```
Select(c => new { c.Id, c.Title })
```

خروجی شما باید همین‌ها باشه در متده SelectCategory گروه، البته مطابق کدهای جی‌کوئری نوشته شده

نویسنده: زرین
تاریخ: ۱۵:۱۰ ۱۳۹۲/۰۲/۲۹

ممنونم از پاسختون؛ جواب داد :-

نوبتندۀ: بهادر
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۱۹ ۲:۳۶

با سلام

من از کد زیر استفاده کردم تا موارد تکراری حذف بشه اما dropdown بدون value هست در هر آیتمش.

```
ViewBag.city = new SelectList(_db.regions.Select(r => r.region_main).Distinct(), "region_main");
```

لطفا راهنمایی بفرمایید
با تشکر

نوبتندۀ: داود
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۲/۲۵ ۱۱:۲۸

با سلام؛ من شبیه همچین کاری می‌خواهم انجام بدم با این تفاوت که وقتی با استفاده از dropdownFor یکی رو انتخاب می‌کنیم property مخصوص به اون سمت.viewmodel نیز تغییر کنه.
مکان dropdownlist خارج از beginform هستش و با binding ام وی سی مقدار set نمی‌شه.

نوبتندۀ: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۲/۲۵ ۱۲:۴۱

```
$('#dbcat').change(function () {
    var selectedItem = $(this).val();
    $.post( "----url----", { item: selectedItem } );
});
```

+ عنصر خارج از فرم را نمی‌شود توسط submit معمولی به سرور ارسال کرد؛ مگر اینکه از Ajax استفاده کنید و عناصر مورد نیاز را از قسمت‌های مختلف صفحه جمع‌آوری و به سرور ارسال کنید؛ مانند کدهای فوق. یا اینکه در Rخداد change، یک فیلد مخفی داخل فرم را با مقدار value انتخابی مقدار دهی کنید. به این ترتیب چون این فیلد مخفی، داخل فرم هست، قابلیت ارسال به سرور را از طریق دکمه‌ی استاندارد و غیر Ajax ایی submit، خواهد یافت.

نوبتندۀ: رضا منصوری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۴/۱۹ ۱۴:۱۴

یک تجربه :

این سلکتور \$('') برای کار با value در Option نال برمی‌گردوند و من من اینجوری استفاده کردم

```
$('#Cities').change(function () {
    jQuerygetJSON('@Url.Action("SelectTown")', { id: $(this).val() }, function (data) {
        $('#Towns').empty();
        jQuery.each(data, function (i) {
            var option = $('<option></option>').val(data[i].ID).text(data[i].Name);
            $('#Towns').append(option);
        });
    });
});
```

منظورم استفاده از val به جای attr('value'). هستش. نمیدونم شاید بخارتر نسخه جدیدتر jquery هست.

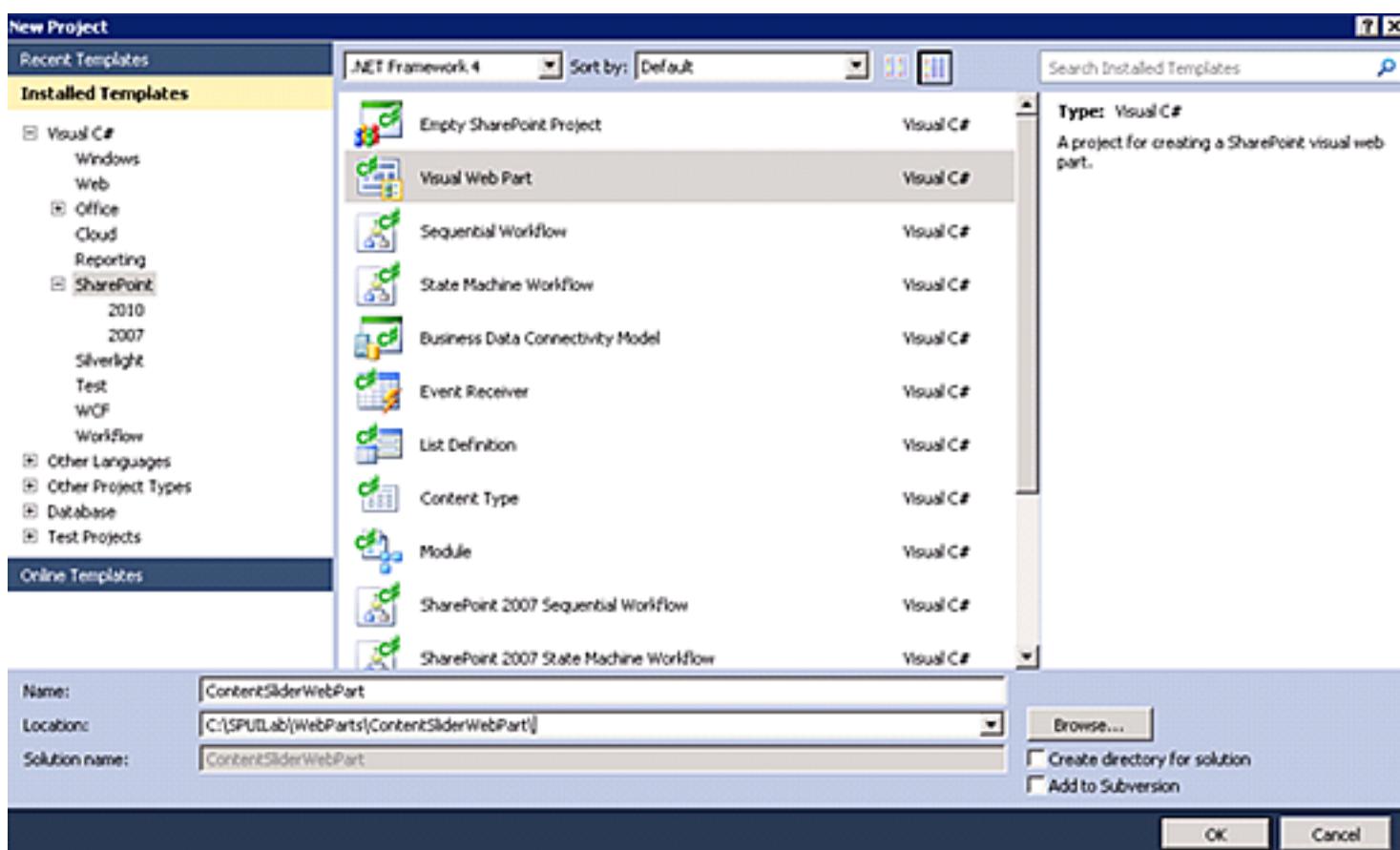
در خلال تعدادی از پروژه‌هایی که در زمینه توسعه شیرپوینت 2010 درگیر بودم، یکی از وب‌پارت‌هایی که اکثر مشتریان درخواست می‌کردند وب‌پارت اسلاید متحرک بود. به نظر من داشتن این وب‌پارت ظاهرا خیلی برای مشتریان مهم بنظر می‌رسید، بهمین سبب در زیر به پیاده‌سازی آن اشاره می‌کنم.

ساخت لیست سفارشی

ابتدا یک لیست سفارشی بنام ContentSlides ایجاد می‌کنیم و ستونی از نوع Rich HTML به آن اضافه می‌کنیم.

ایجاد یک پروژه شیرپوینت از نوع Visual Web Part

سپس یک پروژه شیرپوینت از نوع Visual Web Part در سایتی که لیست فوق در آن قرار دارد می‌سازیم.

SharePoint Customization Wizard

 Specify the site and security level for debugging

What local site do you want to use for debugging?

What is the trust level for this SharePoint solution?

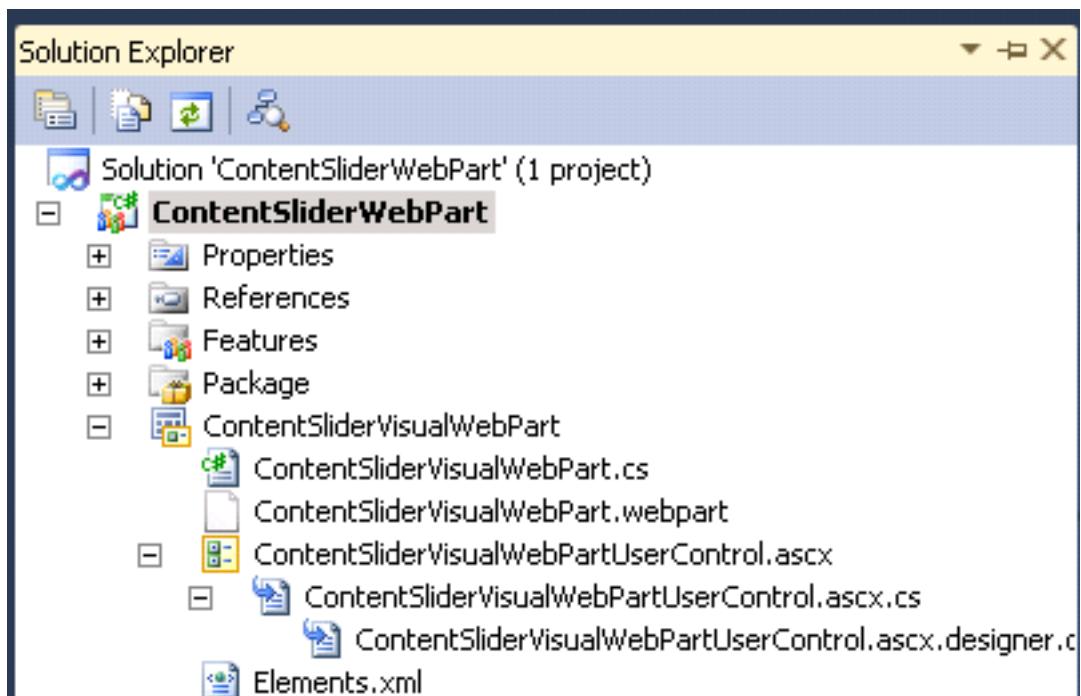
Deploy as a sandboxed solution
Clicking this option causes the solution to be deployed as a Sandboxed solution. Sandboxed solutions can be deployed by the site collection owner and are run in a secure, monitored process that has limited resource access.

Deploy as a farm solution
Clicking this option means that users must have SharePoint administrator privileges to run or deploy the solution.

[Learn more about sandboxed solutions](#)

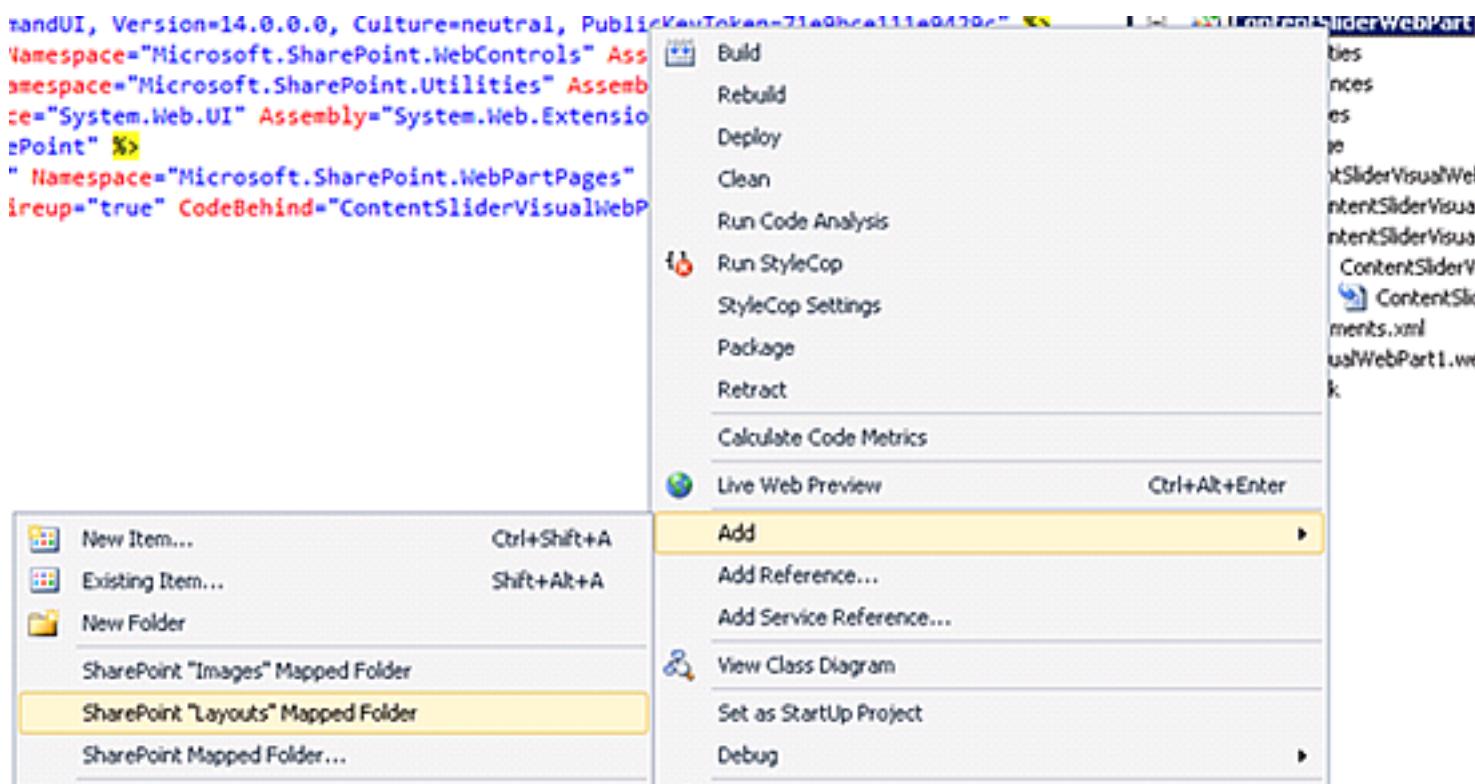
[<< Previous](#) [Next >](#) [Finish](#) [Cancel](#)

در این مرحله نامگذاری‌های پیشفرض ویژوال استودیو که برای ویژوال وبپارت در نظر گرفته را به نام مناسب تغییر می‌دهیم.

افزودن پلاگین AnythingSlider

ابتدا پلاگین AnythingSlider را از [این آدرس](#) دریافت نمایید. سپس فایلهای سیپس فایلهای "anythingslider.css", "anythingslider-ie.css", "jquery.anythingslider.js" و "default.png" را به ویژوال وبپارت اضافه می‌کنیم. برای اضافه کردن فایلهای این پلاگین، ابتدا فolder "Layouts" به پروژه اضافه می‌نماییم و سپس فایلهای این پلاگین در این فولدر قرار می‌دهیم.

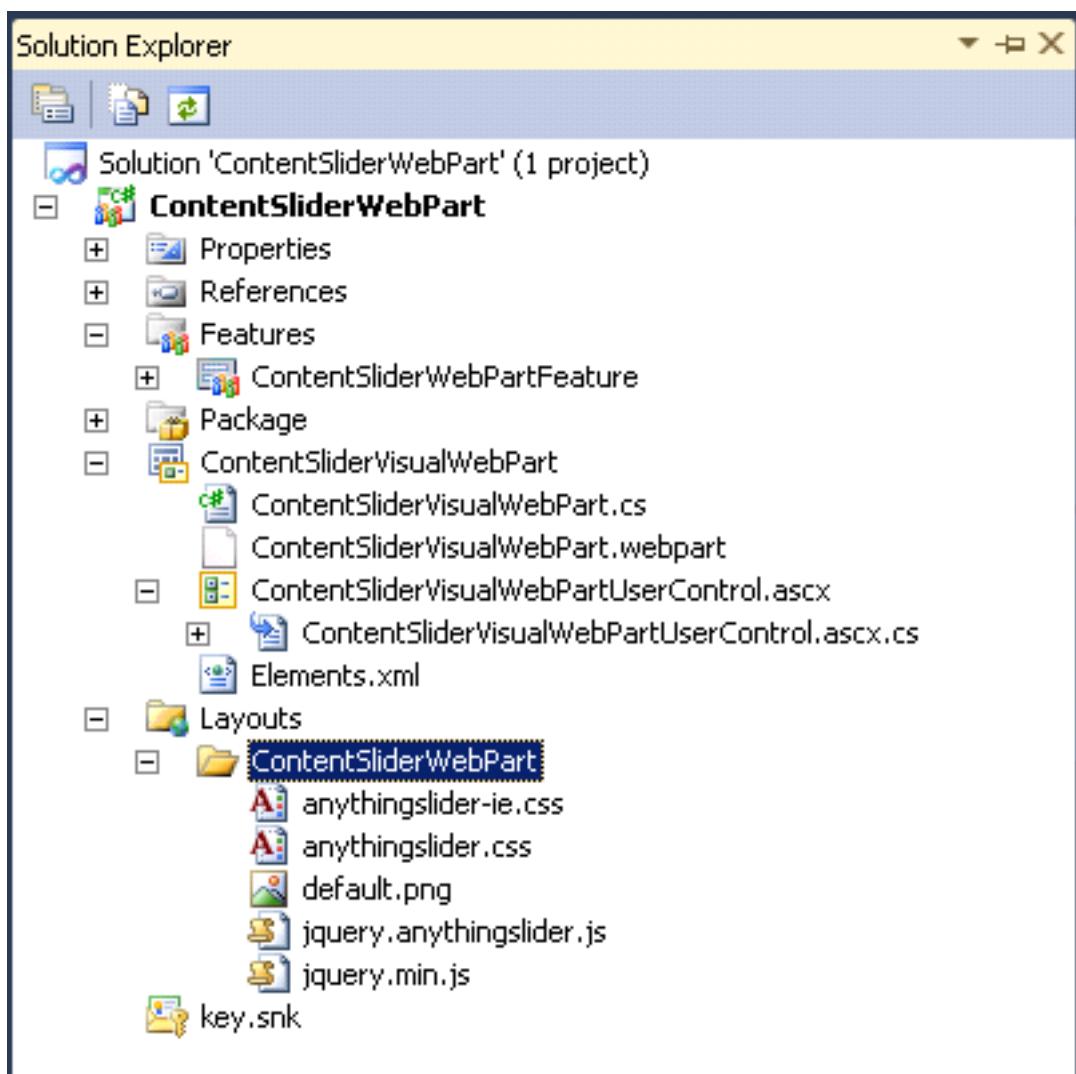
سپس در خط 129 و 155 و 181 فایل anythingslider.css

```
background: url("../images/default.png") no-repeat;
```

را به

```
background: url("default.png") no-repeat;
```

تغییر دهید و شکل پروژه به صورت زیر خواهد شد.

در ادامه، بر روی "ContentSliderVisualWebPartUserControl.ascx" دابل کلیک کنید و کد زیر را به آن اضافه می‌کنیم.

```
<SharePoint:CssRegistration ID="AnythingSliderCssRegistration" runat="server"
Name="/_layouts/ContentSliderWebPart/anythingslider.css"></SharePoint:CssRegistration>
<SharePoint:CssRegistration ID="AnythingSliderCssRegistrationIE7" runat="server"
Name="/_layouts/ContentSliderWebPart/anythingslider.css" ConditionalExpression="lte IE
7"></SharePoint:CssRegistration>

<SharePoint:ScriptLink ID="JqueryScriptLink" runat="server"
Name="/_layouts/ContentSliderWebPart/jquery.min.js"></SharePoint:ScriptLink>
<SharePoint:ScriptLink ID="AnythingSliderScriptLink" runat="server"
Name="/_layouts/ContentSliderWebPart/jquery.anythingslider.js"></SharePoint:ScriptLink>
```

توجه کنید در کد بالا ما از کنترل‌های "SharePointScriptLink" و "SharePointCssRegistration" برای اضافه نمودن فایلهای

anythingslider JavaScript و CSS مورد نیاز و هم چنین از خصیصه "ConditionalExpression" برای اضافه کردن فایل "anythingSlider.js" برای مرورگر اینترنت اکسپلورر 7 به بالا استفاده کردیم.

ایجاد کوئری برای لیست سفارشی

برای ایجاد کوئری از کتابخانه SPServices jQuery که از این آدرس قابل دریافت است، استفاده می‌کنیم. فایل "jquery.SPServices.min.js" موجود در این کتابخانه را همانند سایر فایل‌های اضافه شده در قسمت قبل را به پروژه اضافه می‌کنیم.

برای استفاده از کتابخانه، کد زیر را در user control قسمت فعلی و در ادامه کدهای قبلی وارد می‌کنیم.

```
<SharePoint:ScriptLink ID="SPServicesScriptLink" runat="server"
Name="/_layouts/ContentSliderWebPart/jquery.SPServices.min.js"></SharePoint:ScriptLink>
```

و برای ایجاد کوئری کد زیر در user control وارد می‌کنیم.

```
<script language="javascript" type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
$.SPServices({
operation: "GetListItems",
async: false,
listName: "ContentSlides",
CAMLViewFields: "<ViewFields<FieldRef Name='SlidesContent' /></ViewFields>",
completefunc: function (xData, Status) {
$(xData.responseXML).SPFilterNode("z:row").each(function () {
var liHtml = "<li>" + $(this).attr("ows_SlidesContent") + "</li>";
$("#slider").append(liHtml);
});
}
});
/*-- Initialize AnythingSlider plugin --*/
$('#slider').anythingSlider();
});
</script>
<ul id="slider" />
```

وظیفه این کد انجام کوئری بر روی لیست "ContentSlides" و ایجاد ساختار یک لیست جهت نمایش اسلاید‌ها می‌باشد که آیتم‌های این لیست مقادیر ستون "Slides Content" می‌باشد، شناسه این لیست "Slider" است.

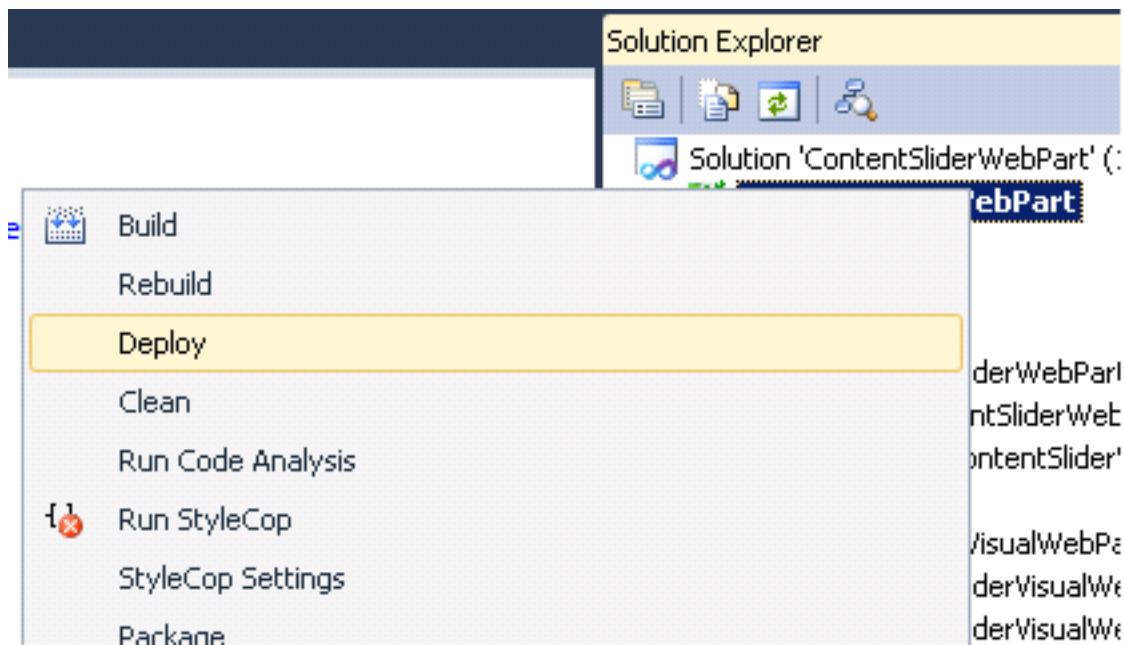
توجه کنید: ما می‌توانیم CAML Query های پیشرفته‌ای برای اعمال فیلتر مناسب و چیدمان اسلاید‌ها استفاده کنیم.

در ادامه، برای مقدار دهی اولیه به پلاگین بوسیله فراخوانی تابع

```
$('#slider').anythingSlider();
```

انجام می‌شود.

در پایان برآختی با Deploy نمودن Solution، امکان استفاده از وب‌پارت مهیاست.

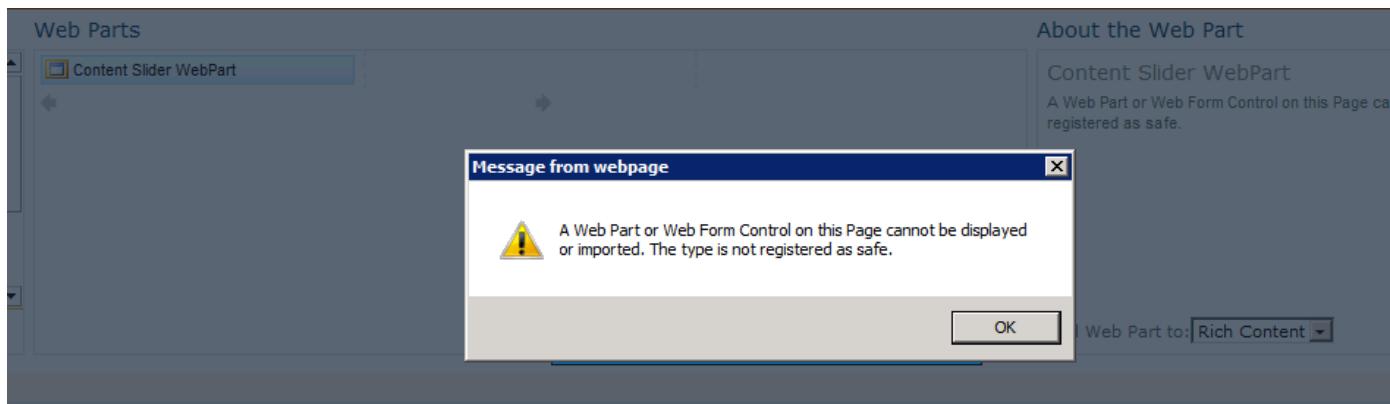

برای دریافت کد این پروژه از [این آدرس](#) استفاده کنید.

نظرات خوانندگان

نویسنده: حسین
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۱ ۱۸:۴۷

با سلام خدمت امیر آقای عزیز
من فایل پروژه شما را دانلود کردم و طبق مراحلی که توضیح دادین پیش رفتم اما متسافانه موقع اضافه کردن وب پارت به صفحه پیغام خطای زیر را می‌دهد. لطفاً راهنمایی بفرمایید
با تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۰:۱۱

نکته‌ای عمومی در مورد تمام محصولات مایکروسافت:
«اگر کپی مطابق اصل خطای مشاهده شده را در جستجوی گوگل `paste` کنید و بر روی دکمه جستجو کلیک نمائید، در همان صفحه اول به جواب خواهد رسید»
این خطاهای و این جملات بارها در سایتها مختلط تکرار شدن. چون تعییری هم نخواهند کرد، به عنوان یک مرجع رفع اشکال مورد استفاده قرار می‌گیرند.
مثلاً همین عبارت بالا را که [جستجو کنید](#) به این [راه حل](#) خواهد رسید.

نویسنده: حسین
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۲ ۱۶:۴۰

با سلام و عرض تشکر از آقای نصیری عزیز

متسافانه طبق اون آدرسی که شما گفتید عمل کردم ولی نشد.

همان طور که می‌دانید کاربرد پذیری در خیلی از پروژه‌ها حرف اول رو می‌زند و کاربر دوست دارد کارهایی که انجام می‌دهد خیلی راحت و با استفاده از موس باشد. یکی از کارهایی که در اکثر پروژه‌ها نیاز است، چیدمان ترتیب رکوردها است. ما می‌خواهیم در این پست ترتیبی اتخاذ کنیم که کاربر بتواند رکوردها را به هر ترتیبی که دوست دارد نمایش دهد.

ایجاد یک مورد جدید

عنوان	توضیحات	فعال	
مدل کلاسیک	طرح های قدیمی شیرآلات	☒	ویرایش مشاهده حذف
مدل اهرمی	این مدل از طرح های جدید و نوبن بهره می برد.	☒	ویرایش مشاهده حذف
سینک شاوری	توضیحاتی در مورد سینک های شاوری	☒	ویرایش مشاهده حذف
دسته ها و پوسته ها	توضیحاتی در مورد دسته ها و پوسته ها	☒	ویرایش مشاهده حذف
علم های دوش	توضیحاتی در مورد علم های دوش	☒	ویرایش مشاهده حذف
سایر محصولات		☒	ویرایش مشاهده حذف

از توضیحاتی که قبلاً دادم مشخص است که این کار احتمالاً در ASP.NET WebForm کار سختی نیست ولی این کار باید در MVC از ابتدا طراحی شود.

طرح سوال: یک سری رکورد از یک Table داریم که می‌خواهیم به ترتیب وارد شدن رکوردها نباشد و ترتیبی که ما می‌خواهیم نمایش داده شود.

پاسخ کوتاه: خب باید ابتدا یک فیلد (برای اولویت بندی) به Table اضافه کنیم بعد اون فیلد رو بنا به ترتیبی که دوست داریم رکوردها نمایش داده شود پر کنیم (Sort می‌کنیم) و در آخر هم هنگام نمایش در View رکوردها را بر اساس این فیلد نمایش می‌دهیم.

(این پست هم در ادامه پست قبلی در همان پروژه است و از همان Table ها استفاده شده است)

اضافه کردن فیلد :

ابتدا یک فیلد به Table مورد نظر اضافه می‌کنیم. من اسم این فیلد رو Priority گذاشتم. من چنین وضعیتی دارد.

Column Name	Data Type	Allow Nulls
Id	int	☐
Title	nvarchar(200)	☒
Description	text	☒
ImagePath	varchar(500)	☒
► Priority	int	☒
IsActive	bit	☐
CreatedOn	datetime	☐
CreatedBy	uniqueidentifier	☐
ModifiedOn	datetime	☒
ModifiedBy	uniqueidentifier	☒
IsDeleted	bit	☐

افزودن فایل‌های jQuery UI :

در این مرحله شما نیاز دارید فایل‌های مورد نیاز برای Sort کردن رکوردها را اضافه کنید. شما می‌توانید فقط فایل‌های مربوط به Sortable را به صفحه خودتان اضافه کنید و یا مثل من فایل‌هایی که حاوی تمام قسمت‌های jQuery UI هست را اضافه کنید.

من برای این کار از Section استفاده کردم ، ابتدا در Head فایل Layout دو Section تعريف کردم برای CSS و JavaScript . و فایل‌های مربوط به Sort کردن را در صفحه ای که باید عمل Sort انجام بشود در این Section ها قرار دادم.

فایل Layout

```
<head>
    <meta charset="utf-8" />
    @RenderSection("meta", false)
    <title>@ViewBag.Title</title>
    <link href="@Url.Content("~/Content/~Site.css")" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <link href="@Url.Content("~/Content/redactor/css/redactor.css")" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <link href="@Url.Content("~/Content/css/bootstrap-rtl.min.css")" rel="stylesheet" type="text/css" />
    @RenderSection("css", false)
    <script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery-1.8.2.min.js")" type="text/javascript"></script>
    <script src="@Url.Content("~/Scripts/modernizr-1.7.min.js")" type="text/javascript"></script>
    <script src="@Url.Content("~/Content/js/bootstrap-rtl.js")" type="text/javascript"></script>
    <script src="@Url.Content("~/Content/redactor/redactor.min.js")" type="text/javascript"></script>
    <script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery.unobtrusive-ajax.min.js")" type="text/javascript"></script>
    @RenderSection("js", false)
</head>
```

```
@model IEnumerable<KhazarCo.Models.Type>
 @{
    ViewBag.Title = "Index";
    Layout = "~/Areas/Administrator/Views/Shared/_Layout.cshtml";
}
@section css
{<link href="@Url.Content("~/Content/themes/base/jquery-ui.css")" rel="stylesheet" type="text/css" />}
@section js
{
    <script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery-ui-1.9.0.min.js")" type="text/javascript"></script>
}
```

در آخر فایل Index.cshtml به اینصورت شده است:

```
<h2> نوع ها </h2>
<p> @Html.ActionLink("ایجاد یک مورد جدید", "Create", null, new { @class = "btn btn-info" }) </p>
<table>
    <thead>
        <tr>
            <th> عنوان </th>
            <th> توضیحات </th>
            <th> فعال </th>
        </th>
    </tr>
</thead>
<tbody>
    @foreach (var item in Model.OrderBy(m => m.Priority))
    {
        <tr id="@item.Id">
            <td> @Html.DisplayFor(modelItem => item.Title) </td>
            <td> @(new HtmlString(item.Description)) </td>
            <td> @Html.DisplayFor(modelItem => item.IsActive) </td>
            <td>
                @Html.ActionLink("ویرایش", "Edit", new { id = item.Id }, new { @class = "btnEdit" })
                @Html.ActionLink("مشاهده", "Details", new { id = item.Id }, new { @class = "btnDetails" })
                @Html.ActionLink("حذف", "Delete", new { id = item.Id }, new { @class = "btnDelete" })
            </td>
        </tr>
    }
</tbody>
</table>
```

** توجه داشته باشید که من به هر tr یک id اختصاص داده ام که این مقدار id همان مقدار فیلد Id همان رکورد هست ، ما برای مرتب کردن به این Id نیاز داریم (خط 25).

افزودن کدهای کلاینت :

حالا باید کدی بنویسم که دو کار را برای ما انجام دهد : اول حالت Sort پذیری را به سطرهای Table بدهد و دوم اینکه هنگامی که ترتیب سطرهای تغییر کرد ما را باخبر کند:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("table tbody").sortable({
        helper: fixHelper,
        update: function (event, ui) {
            jQuery.ajax('@Url.Action("Sort", "Type", new { area = "Administrator" })', {
                data: { s: $(this).sortable('toArray').toString() }
            });
        }
    }).disableSelection();
});
var fixHelper = function (e, ui) {
    ui.children().each(function () {
        $(this).width($(this).width());
    });
    return ui;
};
</script>
```

توضیح کد :

در این کد ما حالت ترتیب پذیری را به Table می دهیم و هنگامی که عمل Update در Table انجام شدتابع مرتبه اجرا می شود. ما در این تابع، ترتیب جدید سطرهای را می گیریم (** به کمک مقدار Id که به هر سطر دادیم ، این مقدار Id برابر بود با Id خود رکورد در Database) و به کمک Sort از کنترلر Type در منطقه (Administrator) ارسال می کنیم و در آنجا ادامه کار را انجام میدهیم.

تابع fixHelper هم به ما کمک می کند که هنگامی که سطرهای از جای خود جدا می شوند ، دارای عرض یکسانی باشند و عرض آنها تغییری نکند.

افزودن کد Server :

حالا باید تابع Sort که مقادیر را به آن ارسال کردیم بنویسم. من این تابع را بر اساس مقداری که از کلاینت ارسال می شود اینگونه طراحی کردم .

```
public EmptyResult Sort(string s)
{
    if (s != null)
```

```
public EmptyResult Sort(string s)
{
    if (s != null)
    {
        var ids = new List<int>();
        foreach (var item in s.Split(','))
    }}
```

```

    {
        ids.Add(int.Parse(item));
    }
    int intpriority = 0;
    foreach (var item in ids)
    {
        intpriority++;
        db.Types.Single(m => m.Id == item).Priority = intpriority;
    }
    db.SaveChanges();
}
return new EmptyResult();
}

```

در اینجا مقدار Id که از کلاینت به صورت String ارسال شده است را می‌گیریم و بعد به همان ترتیب ارسال در لیستی از int قرار می‌دهیم .ids

سپس به اضافی هر رکورد Type مقدار اولویت را به فیلدی که برای همین مورد اضافه کردیم Priority اختصاص می‌دهیم . و در آخر هم تغییرات را ذخیره می‌کنیم. (خود کد کاملاً واضح است و نیازی به توضیح بیشتر نیست)

حالا باید هنگامی که لیست Type ها نمایش داده می‌شود به ترتیب (OrderBy) فیلد Priority نمایش داده شود پس تابع Index را اینطور تغییر می‌دهیم.

```

public ViewResult Index()
{
    return View(db.Types.Where(m => m.IsDeleted == false).OrderBy(m => m.Priority));
}

```

این هم خروجی کار من:

نوع ها

ایجاد یک مورد جدید

	فعال	توضیحات	عنوان
ویرایش مشاهده حذف	☒	این مدل از طرح های جدید و نوبن بهره می برد.	مدل اهرمی
ویرایش مشاهده حذف	☒	طرح های قدیمی شیرآلان	مدل کلاسیک
ویرایش مشاهده حذف	☒	توضیحاتی در مورد سینک های شاوری	سینک شاوری
ویرایش مشاهده حذف	☒	دسته ها و پوسته ها	دسته ها و پوسته ها
ویرایش مشاهده حذف	☒	توضیحاتی در مورد علم های دوش	علم های دوش
ویرایش مشاهده حذف	☒		سایر محصولات

این عکس مربوط به است به قسمت مدیریت پروژه [شیرآلات مرجان خزر](#).

نظرات خوانندگان

نویسنده: سعید
تاریخ: ۲۱:۱۲ ۱۳۹۱/۰۹/۰۸

« این کار احتمالا در ASP.NET WebForm کار سختی نیست »

اتفاقا کار ساده‌ای نیست و همین مراحل باید طی شود. ضمن اینکه کار با ajax در آنجا به این یک دستی نیست. نیاز است در code behind فرم، متدهای سرویس مانندی به صورت استاتیک تعریف شود (که خودش سبب می‌شود تا دسترسی به اعتبار سنجی توکار مبتنی بر فرم‌ها محدود شود) یا اینکه از یک هندر مجزا بجای یک اکشن متدهای کمک گرفته شود ... خلاصه خیلی داستان دارد.

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۲۱:۱۶ ۱۳۹۱/۰۹/۰۸

من خودم این کار رو در webform انجام ندادم و خیلی هم با سختی هاش آشنای ندارم.
ولی فکر کردم شاید با update panel بشه این کار رو راحت انجام داد.
خب نظرتون راجب به راه حل من چیه؟

راه حل خوبی ارائه دادم؟ متن قابل فهم بود؟

نویسنده: سعید
تاریخ: ۲۱:۲۰ ۱۳۹۱/۰۹/۰۸

بسیار عالی.

فقط در مورد update panel ... تنها کاری که انجام می‌دهد کپسوله کردن ارسال مقادیر به سرور است به صورت ajax سازگار با کنترل‌های دارای view state . بیشتر از این کاری انجام نمی‌دهد. مابقی آن اگر یک سری کنترل در آن موجود باشد برای این کارها یا خیر. این toolkit هم محدود است و آنچنان به روز نمی‌شود.

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۲۱:۲۳ ۱۳۹۱/۰۹/۰۸

ممnonم از پاسختون
از اینکه سوییچ کردم روی MVC خوشحالم (:)
البته یکی از دلایلی هم که این کار رو کردم همین راحتی استفاده Ajax بود.

نویسنده: امیر آشنا
تاریخ: ۲۲:۴ ۱۳۹۱/۰۹/۰۸

سلام
مطلوب مفیدی بود ولی می‌توانستید بیشتر توضیح بدید.
برای ما افراد مبتدی درک بعضی قسمت‌ها کمی مشکل هست.
ولی باز هم ممنونم

نویسنده: امیرحسین مرجانی

تاریخ: ۰۸/۰۹/۱۳۹۱:۷:۲۲

سلام

بفرمایید کدام قسمت‌ها تا بیشتر توضیح بدم.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۰۸/۰۹/۱۳۹۱:۲۱:۲۲

پیشیازهای مطلب جاری:

- در مورد `(^)`: RenderSection
- مقدمه‌ای بر `(^)`: MVC Ajax
- کل مباحث Entity framework سایت `(^)`
- `db.SaveChanges()` و `EmptyResult` کلا خروجی‌های اکشن متدها:
- علت استفاده از `Url.Action Sort@()` در حین آدرس دهنده:

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۰۸/۰۹/۱۳۹۱:۲۳:۲۲

واقعاً تشکر می‌کنم با بت این لیستی که ارائه کردید.
بحث تکمیل شد
به نظر شما باید بیشتر به جزئیات اهمیت داده می‌شد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۰۸/۰۹/۱۳۹۱:۴۱:۲۲

ضرورتی نداره. چون واقعاً به اندازه لیستی که عنوان شد نیاز به پیشیاز درک این مطالب هست و فرصت تکرار آن‌ها نیست. این مطالب جدید، یک سری مطالب تکمیلی هستند نه مطالب پایه و از صفر.

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۰۹/۰۹/۱۳۹۱:۴۱:۲۴

با استفاده از [Web API Controller](#) تقریباً به همین راحتی امکان‌پذیره. تغییر زیادی هم نیاز نداره.

نویسنده: امیرحسین مرجانی
تاریخ: ۰۹/۰۹/۱۳۹۱:۳۷:۰

ممnonem آقای موسوی
قابل توجه آقا سعید (احتمالاً این مطلب برای شما مفیده)

نویسنده: سعید
تاریخ: ۰۹/۰۹/۱۳۹۱:۵۲:۰

- نیاز به vs2012 داره.
- نمیشه یک فرم رو `strongly typed` تعریف کرد مثل مثال بالا:

```
@model IEnumerable<KhazarCo.Models.Type>
```

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۰۹/۰۹/۱۳۹۱:۲۱:۱۰

بحث در مورد UI نبود. بحث در مورد استفاده کردن بود.
در ضمن در Web Form ها نیز از امکاناتی شبیه به MVC می‌توان بهره برد. ([^](#))

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۰:۴۶ ۱۳۹۱/۰۹/۰۹

فقط mvc هست که امکان استفاده از چند view engine را با هم دارد.

صفحه‌ای که لینک دادید مربوط است به [web pages](#) برای کار با web matrix .web forms و نه asp.net. این web pages برای کار با webmatrix طراحی شده.

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۱۱:۴۴ ۱۳۹۱/۰۹/۰۹

- استفاده از این قابلیت در [Web Page](#) ها توسط VS
 - استفاده از این قابلیت در [Web Form](#) ها توسط VS
- هر دو مورد توسط VS استفاده شده است.

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۱:۴۵ ۱۳۹۱/۰۹/۰۹

```
<iframe src="/twitter" frameborder="0" height="400" width="270" scrolling="no"></iframe>
```

فلسفه و کاربرد web pages متفاوت است. در مورد وب فرم‌ها هم نمی‌توانید از razor استفاده کنید چون در یک فایل نمی‌شود از دو موتور view و فرم‌ها، نامش همین view engine است و قابل تعویض هم نیست (برخلاف MVC). در مقاله‌ای که لینک دادید، داره از یک `iframe` استفاده می‌کنه برای الحق razor.

به علاوه در مورد Web API که کلا مطلب جدیدی نیست. نسخه ساده شده WCF است.

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۱۲:۲۷ ۱۳۹۱/۰۹/۰۹

دوست عزیز
بحث ما در مورد توانایی انجام موارد فوق الذکر بود. نه اینکه حالا چون ...
به توانایی‌های MVC شکی نیست. مسئله اصلی اینه که آیا پست جاری را می‌توان به راحتی با WebForm و یا WebPage انجام داد؟!
چه از طریق قابلیت‌های ASP.NET Web Page و ASP.NET Web Form راحته.
استفاده از Razor چه از طریق Jquery و یا [به طور مستقل](#) (نظر قبلی) و یا روش‌های دیگر در ASP.NET Web Form و ASP.NET Web Page
و استفاده معمولی با توانایی‌های DataBind در [Razor View Engine](#) یا بطور کامل از Web Page در نهایت کار سختی نیست.

نویسنده: سعید
تاریخ: ۱۲:۴۳ ۱۳۹۱/۰۹/۰۹

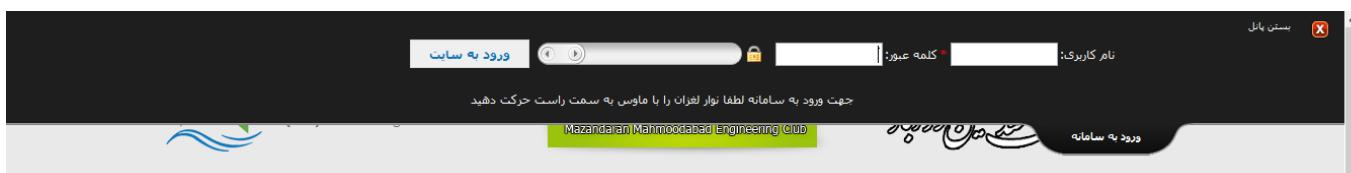
razor بی‌جهت اینجا طرح شد. من در مورد `strongly typed view` سطیری رو نوشتم. این نوع viewها مستقل از نوع view

هستند. در mvc حتی با موتور web forms هم میشه یک چنین view های تحت نظر کامپایلری رو با پشتیبانی کامل از engine داشت. intellisense

البته قبلش بگم که عنوان بهتری به ذهنم نرسید.
 بسیاری از مواقع پیش می‌آید که در سایت خود بخواهیم کادری داشته باشیم که با کلیک بروی آن ظاهر و با کلیک دوباره بروی آن محو شود. مانند تصویر زیر

سپس با کلیک بروی قسمت مشخص شده از تصویر بالا تصویر مانند زیر ظاهر شود.

در این نوشته قصد داریم کادری به این صورت حالا به هر منظوری طراحی نماییم.

برای کار سه قسمت کد داریم:

کدهای طراحی قسمت مورد نظر در صفحه وب
 نوشتن کدهای CSS مربوطه
 نوشتن کدهای jQuery

در مرحله اول ابتدا صفحه وب خود را به نحو زیر ایجاد می‌نماییم.

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
    <title>jQuery کادر لغزان با</title>
    <script src="Scripts/jquery-1.7.1.min.js"></script>
    <link href="CSS/site.css" rel="stylesheet" />
</head>
<body>
    <div id="loginPanel">
        <div style="height: auto;" id="login">
            <div>
                <div>
                    <br />
                    محتويات دلخواه خود را در اين قسمت قرار دهيد
                </div>
            </div>
            <div><a href="#" id="closeLogin"></a></div>
        </div>
    </div>
```

ایجاد قسمت‌های Toggle در سایت با jQuery

```
</div>
<div id="container">
  <div id="top">
    <!-- login -->
    <ul>
      <li>&nbsp;</li>
      <li><a id="toggleLogin" href="#">پانل باز شو</a></li>
    </ul>
    <!-- / login -->
  </div>
  <!-- / top -->

</div>
</div>
<div id="main">
  محتويات سایت در این قسمت قرار می‌گیرد
</div>
</body>
</html>
```

در صفحه ایجاد شده قسمتی را برای نگهداری پانل مورد نظر قرار دادیم و در `div` با نام `loginContent` مواردی را که می‌خواهیم در پانل مربوطه نمایش داده شود، قرار می‌دهیم، `<div id="loginPanel">` نگهدارنده کل قسمت مربوطه (کادر لغزان می‌باشد)، و قسمتی است که دکمه یا عنوان مورد نظر برای باز شدن یا بستن کادر استفاده می‌شود.

در مرحله دوم کدهای CSS بخش‌های مورد نظر (جهت رنگ و تصاویر و شکل و شمايل کادر مورد نظر) را مانند زیر ایجاد می‌کنیم.

```
body {
  margin:0;
  padding:0;
  width:100%;
  background: #e9e9e9 url(images/header_bg.gif) top repeat-x;
  direction: rtl;
}
html {
  padding:0;
  margin:0;
}
#main {margin-top: 100px;}
#loginPanel {
  margin: 0px;
  position: absolute;
  overflow: hidden;
  height: auto;
  z-index: 3000;
  width: 100%;
  top: 0px;
  color: #fff;
}
#top {
  background: url(images/login_top.jpg) repeat-x 0 0;
  height: 38px;
  position: relative;
}
#top ul.login {
  display: block;
  position: relative;
  float: right;
  clear: right;
  height: 38px;
  width: auto;
  margin: 0;
  right: 150px;
  color: white;
  text-align: center;
  background: url(images/login_r.png) no-repeat right 0;
  padding-right: 45px;
}
#top ul.login li.left {
  background: url(images/login_l.png) no-repeat left 0;
  height: 38px;
  width: 45px;
  padding: 0;
  margin: 0;
  display: block;
  float: left;
```

```

}
#top ul.login li {
    text-align: left;
    padding: 0 6px;
    display: block;
    float: left;
    height: 38px;
    background: url(images/login_m.jpg) repeat-x 0 0;
}
#top ul.login li a {
    color: #fff;
    text-decoration: none;
}
#top ul.login li a:hover {
    color: #ff0000;
    text-decoration: none;
}
.login {
    width: 100%;
    color: white;
    background: #1E1E1E;
    overflow: hidden;
    position: relative;
    z-index: 3;
    height: 0px;
}
.login a {
    text-decoration: none;
    color: #fff;
}
.login a:hover {
    color: white;
    text-decoration: none;
}
.login .loginContent {
    width: 900px;
    height: 80px;
    margin: 0 auto;
    padding-top: 25px;
    text-align: right;
}
.login .loginClose {
    display: block;
    position: absolute;
    right: 15px;
    top: 10px;
    width: 70px;
    text-align: left;
}
.login .loginClose a {
    display: block;
    width: 100%;
    height: 20px;
    background: url(images/button_close.jpg) no-repeat right 0;
    padding-right: 10px;
    border: none;
    color: white;
}
.login .loginClose a:hover {
    background: url(images/button_close.jpg) no-repeat right -20px;
}
.cen { text-align: center; }
.w_100p{ width: 100%; }

```

خوب تا اینجای کار فقط کادر با قالب مورد نظر ایجاد شد، برای اینکه عمل مورد نظر انجام شود با استفاده از تکنیک‌های jQuery به صورت زیر کار را به پایان می‌رسانیم. در انتهای صفحه اسکریپت زیر را قبل از قسمت </body> می‌نویسیم.

```

<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    $("#login").hide(0);
    $("#toggleLogin").click(function () {
        $("#login").slideToggle("slow");
    });
    $("#closeLogin").click(function () {
        $("#login").slideUp("slow");
    });
});

```

```
</script>
```

با نوشتن این اسکریپت بعد از لود صفحه مورد نظر ابتدا کادر ما مخفی می‌شود، سپس برای دکمه (یا هر المانی که می‌خواهیم با کلیک روی آن کادر بسته یا باز شود) کد کلیک می‌نویسیم که با کلیک بروی آن عمل اسلاید (باز یا بسته شدن) رخ دهد. در نهایت در رویداد کلیک لینک close تعیین می‌کنیم که کادر به آرامی بسته شود.

مثال کامل از [قابل دانلود است](#)

لینک‌های کمکی جهت آشنایی بیشتر با توابع استفاده شده: [slideUp](#)

[slideToggle](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: مرتضی مختاری
تاریخ: ۲۰:۲۸ ۱۳۹۱/۱۲/۲۱

سلام آقای فتح الله ممنون از پستی که قرار دادید بنده کد شما رو تويه سایتم قرار دادم ولی یک مشکلی که وجود داره وقتی رویه دکمه ارسال که درون یک آپدیت پنل هستش کلیک میکنم قسمت toggle بسته میشه چطوری میشه این رو موقع post back باز نگه داشت . با تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۳:۵۵ ۱۳۹۱/۱۲/۲۱

مراجعه کنید به مطلب [نمایش پیغامی به کاربر در هنگام استفاده از MS Ajax](#) و همچنین [استفاده از آپدیت پنل ASP.Net](#) و [پلاگین‌های جی‌کوئری](#)

در مطالب قبلی با پروتکل OData و قراردادهای کوئری نویسی آن آشنا شدیم. حال می خواهیم با استفاده از Jquery به داده های وب سرویس WCF Data Service دسترسی یابیم. اما پیش نیازهای لازم است

پیش نیاز اول : دسترسی به خروجی Json و ب سرویس WCF Data Services

خروجی پیش فرش وب سرویس WCF Data Services XML دارد پس می بایست وب سرویس را متوجه سازیم که ما با خروجی Json نیاز داریم. از نسخه 5 به بعد اگر MaxProtocolVersion را بر روی V3 قرار دهیم دیگر با Accept Header برابر application/json کار نخواهد کرد و می بایست از application/json;odata=verbose استفاده نمود یا نسخه پروتکل را بر روی V2 یا پایین تر تنظیم کنید. علاوه بر آن کتابخانه های و قطعه کدهای تهیه شده است که با پارامتر \$format این کار را برای ما انجام می دهد در زیر آدرس دو نمونه آورده شده است.

[DataServicesJSONP](#)

[WCF Data Services Toolkit](#)

قطعه کد اول یک Attribute است که با اضافه کردن آن به بالای کلاس WebService و استفاده از پارامتر \$format در آدرس وب سرویس این کار را برای ما انجام می دهد.

```
[JSONPSupportBehavior]
public class Northwind : DataService<NorthwindEntities>
```

و نمونه آدرس

<http://localhost:8358/Northwind.svc/Products?format=json>

دومی کتابخانه ای است که مانند روش اول عمل می کند اما به جای ارث برای از کلاس DataService می بایست از کلاس ODataService استفاده نماییم.

نکته: در صورتی که بخواهیم از نسخه V3 استفاده نماییم Accept Header را باید به application/json;odata=verbose تغییر دهیم

```
public class Northwind : ODataService<NorthwindEntities>
```

استفاده از WCF Data Services به کمک JQuery

تابع getJSON مخصوص درخواست های است خروجی بصورت json برگردانده می شود اما با نسخه V3 سازگار نمی باشد و از روش پارامتر \$format می توان استفاده نمود

```
$getJSON("Northwind.svc/Products?format=json", function (data) {
    $.each(data.d, function (i, item) {
        $("<p/>").html(item.Product_Name + " " + item.Unit_Price).appendTo("#products");
    });
});
```

همچنین از تابع Ajax که امکانات بیشتری را در اختیارمان قرار می دهد به راحتی می توان استفاده نمود به مثال زیر دقت کنید:

```
$ajax('Northwind.svc/Products', {
    dataType: "json",
    beforeSend: function (xhr) {
        xhr.setRequestHeader("Accept", "application/json;odata=verbose");
        xhr.setRequestHeader("MaxDataServiceVersion", "3.0");
    },
    success: function (data) {
        $.each(data.d, function (i, item) {
            $("<p/>").html(item.Product_Name + " " +
item.Unit_Price).appendTo("#products");
        });
    }
});
```

با استفاده از مقدار beforeSend و Accept Header MaxDataServiceVersion را تعیین نموده ایم.
بنابراین به کمک قراردادهای کوئری نویسی که در مطالب قبلی گفته شد می توان با استفاده از Url تابع Ajax به داده مورد نظر خود رسید.

نظرات خوانندگان

نوبسنده: مرادی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۰۵ ۱۷:۴۲

با سلام، بهتر نیست از breeze.js یا از data.jay استفاده کنید؟

نوبسنده: مجتبی کاویانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۰۵ ۱۸:۳۴

در مطلب بعدی به این دو اشاره خواهم کرد قطعاً امکانات بیشتری در اختیارمان قرار می‌دهد

نوبسنده: abdali
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۴/۱۱ ۱۵:۱۹

لطف میکنید که رو قرار بدین ، چند بار امتحان کردم با خطأ مواجه شدم . مرسى

با سلام خدمت دوستان عزیز
تصمیم گرفتم در طی چندین پست در حد توانم به آموزش [jQuery](#) بپردازم. (مطلوب نوشته شده برداشت از کتاب [jQuery in action](#) است)

جی کوئری (jQuery) چیست؟

jQuery یک کتابخانه بسیار مفید برای جاوا اسکریپت است. بسیار ساده و کارآمد است و مشکل جاوا اسکریپت را برای تطابق با مرورگرهای اینترنتی مختلف برطرف نموده است؛ یادگیری jQuery بسیار آسان است. در جی کوئری کد جاوا اسکریپت از فایل HTML جدا شده و بنابراین کنترل کدا و بینه‌سازی آنا بسیار ساده‌تر خواهد شد. توابعی برای کار با AJAX فرام نموده و در این زمینه نیز کار را بسیار ساده کرده است. در جی کوئری می‌توان از خصوصیت فراخوانی زنجیره‌ای متدا استفاده نمود و این باعث می‌شود چندین کد فقط در یک سطر قرار گیرد و در نتیجه کد بسیار مختصر گردد. در مقایسه با سایر ابزارهایی که تاکید عمدت ای بر روی تکنیک‌های هوشمند جاوا اسکریپت دارند، هدف جی کوئری تغییر تفکر سازندگان و ب وب سایت‌ها، به ایجاد صفحه‌هایی با کارکرد بالا می‌باشد. به جای صرف زمان برای مقابله با پیچیدگی‌های جاوا اسکریپت پیشرفته، طراحان می‌توانند با استفاده از زمان و دانش خود در زمینه‌ی CSS, HTML, XHTML و جاوا اسکریپت‌های ساده، عناصر صفحه را مستقیماً دستکاری کنند و از همین طریق تغییرهای گسترده و سریعی انجام دهند.

نکته: برای استفاده از جی کوئری باید HTML و CSS و جاوا اسکریپت آشنایی داشته باشد.

چگونه از جی کوئری استفاده کنیم؟

برای استفاده از جی کوئری باید ابتدا فایل آن را از [سایت](#) آن دانلود کرده و در پروژه خود استفاده نمایید. البته روش‌های دیگری برای استفاده از این فایل وجود دارد که در آینده بیشتر با آن آشنا خواهیم شد. برای استفاده از این فایل در پروژه باید به شکل زیر آن را به صفحه HTML خود معرفی کنیم.

```
<html>
  <head>
    <script type="text/javascript" src="jquery-1.9.1.min.js"></script>
  </head>
  <body>
  </body>
</html>
```

سپس بعد از معرفی خط فوق در قسمت head صفحه باید کدهای خود را در یک تگ script بنویسیم.

کوتاه کردن کد: هر زمان شما خواسته باشید کارکرد یک صفحه وب را پویاتر کنید، در اکثر مواقع به ناچار این کار از طریق عناصری بروی صفحه انجام داده اید که با توجه به انتخاب شدن آنها، صفحه کارکردی خاص خواهد داشت. مثلاً در جاوا اسکریپت اگر بخواهیم عنصری را که در یک radioGroup انتخاب شده است را برگردانیم باید کدهای زیر را بنویسیم:

```
var checkedValue;
var elements = document.getElementsByTagName ('input');
for (var n = 0; n < elements.length; n++) {
  if (elements[n].type == 'radio' && elements[n].name == 'myRadioGroup' && elements[n].checked) {
    checkedValue = elements[n].value;
  }
}
```

اما اگر بخواهیم همین کد را با جی کوئری بنویسیم:

```
var checkedValue = $('[name="myRadioGroup"]:checked').val();
```

ممکن است مثال بالا کمی گنگ باشد نگران نباشید در آینده با این دستورات بیشتر آشنا خواهیم شد. قدرت اصلی جی کوئری برگفته از انتخاب‌کننده‌ها (Selector) هاست، انتخاب‌کننده، یک عبارت است که دسترسی به عنصری خاص بر روی صفحه را موجب می‌شود؛ انتخاب‌کننده این امکان را فراهم می‌سازد تا به سادگی عنصر مورد نظر را مشخص و به آن دسترسی پیدا کنیم که در مثال فوق، عنصر مورد نظر ما گزینه انتخاب شده از myRadioGroup بود.

Unobtrusive JavaScript : اگر پیش از پیدایش CSS در کار ایجاد صفحه‌های اینترنتی بوده‌اید حتی مشکلات و مشقات آن دوران را به خاطر می‌آورید. در آن زمان برای فرم‌تدهی به اجزای مختلف صفحه، به ناچار علائم فرم‌تدهی را به همراه دستورات خود اجزا، در صفحه‌های HTML استفاده می‌کردیم. اکنون بسیار بعيد به نظر می‌رسد کسی ترجیح دهد فرم‌تدهی اجزا را به همراه دستورهای HTML آن انجام دهد. اگر چه هنوز دستوری مانند زیر بسیار عادی به نظر می‌آید:

```
<button type="button" onclick="document.getElementById('xyz').style.color='red';">  
    Click Me  
</button>
```

نکته‌ای که در مثال فوق حائز اهمیت است، این است که خصوصیات ظاهری دکمه ایجاد شده از قبیل فونت و عنوان دکمه، از طریق تگ `` و یا پارامترهای قابل استفاده در خود دستور دکمه تعیین نشده است، بلکه CSS وظیفه تعیین آنها را دارد. اما اگرچه در این مثال فرم‌تدهی و دستور خود دکمه از یکدیگر جدا شده‌اند؛ شاهد ترکیب این دکمه با رفتار آن هستیم. در جی کوئری می‌توانیم رفتار را از اجزا به آسانی جدا کنیم.

مجموعه عناصر در جی کوئری :

زمانی که CSS به عنوان یک تکنولوژی به منظور جداسازی طراحی از ساختار به دنیای صفحه‌های اینترنتی معرفی شد، می‌بایست راهی برای اشاره به اجزای صفحات از طرف فایل CSS نیز معرفی می‌شد. این امر از طریق انتخاب‌کننده‌ها (Selector) صورت پذیرفت.

برای مثال انتخاب‌کننده زیر، به تمام عناصر `<a>` اشاره دارد که در یک عنصر `<p>` قرار گرفته‌اند:

```
p a
```

جی کوئری نیز از چنین انتخاب‌کننده‌هایی استفاده می‌کند، الته نه تنها از انتخاب‌کننده‌هایی که هم اکنون در CSS موجود می‌باشند، بلکه برخی از انتخاب‌کننده‌هایی که هنوز در تمام مرورگرها پشتیبانی نمی‌شوند. برای انتخاب مجموعه‌ای از عناصر از یکی از دو Syntax زیر استفاده می‌کنیم.

```
$(Selector)  
jQuery(Selector)
```

ممکن است در ابتدا (\$) کمی نا معمول به نظر آید، اما اکثر کسانی که با جی کوئری کار می‌کنند از اختصار و کوتاهی این ساختار استفاده می‌کنند.

مثال زیر نمونه‌ای دیگر است که در آن مجموعه‌ای از تمام لینک‌هایی که درون تگ `<p>` قرار دارند را انتخاب می‌کند:

```
 $("p a")
```

تابع (\$) که در حقیقت نام خلاصه‌ای برای jQuery می‌باشد، نوع خروجی مخصوصی دارد که شامل یک آرایه از اشیایی می‌شود که انتخاب‌کننده آن را برگزیده است. این نوع خروجی این مزیت را دارد که شمار زیادی متاد از پیش تعریف شده را داراست که به سادگی قابل اعمال می‌باشند.

در اصطلاح برنامه نویسی به چنین توابعی که گروهی از عناصر را جمع می‌کنند، Wrapper می‌گویند زیرا تمام عناصر مطلوب را تحت

یک شی بسته‌بندی می‌کند. در جی کوئری به آنها [jQuery Wrapper](#) یا [Wrapped Set](#) می‌گویند و به متدهایی که قابل اعمال بروی اینها به نام [jQuery Wrapper Methodes](#) شناخته می‌شوند. در مثال زیر می‌خواهیم تمام عناصر `<div>` در صورتی که دارای کلاس `notLongForThisWorld` باشند را مخفی (با فید شدن) کنیم.

```
$( "div.notLongForThisWorld" ).fadeOut();
```

یکی از مزیت‌های اکثر متدهای قابل اجرا بروی مجموعه عناصر انتخاب شده آن است که خروجی خود آنها مجموعه‌ای دیگر است. به این معنا که خروجی این متده است، آمده اعمال یک متده دیگر است. فرض کنید در مثال بالا بخواهیم پس از مخفی کردن هر `<div>` بخواهیم یک کلاس به نام `removed` به آن بیافزاییم. به این منظور می‌توان کدی مانند زیر نوشت:

```
$( "div.notLongForThisWorld" ).fadeOut().addClass("removed");
```

این زنجیره متدها می‌توانند به هر تعداد ادامه پیدا کند.

چند نمونه انتخاب کننده:

انتخاب کننده	نتیجه
<code>\$('p:even')</code>	تمام <code><p></code> های زوج را انتخاب می‌کند
<code>\$("tr:nth-child(1)");</code>	سطر اول هر جدول را انتخاب می‌کند
<code>\$("body > div");</code>	<code><body></code> هایی که مستقیماً در <code><div></code> تعریف شده باشند را انتخاب می‌کند.
<code>\$("a[href\$=pdf]");</code>	لينک هایی که به یک فایل pdf اشاره دارند را انتخاب می‌کند.
<code>\$("body > div:has(a)")</code>	تمام <code><div></code> هایی که مستقیماً در <code><body></code> معرفی شده اند و دارای لينک می‌باشند را انتخاب می‌کند.

ادامه مطالب در پست‌های بعدی تشریح خواهد شد.

جهت مطالعه بیشتر می‌توانید از این منابع [^](#) و [^](#) و [^](#) و [^](#) استفاده کنید. موفق و موید باشید

نظرات خوانندگان

نوبسند: امیر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۱/۲۳ ۱۱:۲۶

مرسى .اقا خوب ادامه بدء

نوبسند: آرآر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۰۱ ۱۳:۳

ممnon. حتما ادامه بدید

در ادامه مطلب قبلی آموزش (jQuery) جی کوئری #1 به ادامه بحث می‌پردازیم.

توابع سودمند

با وجود آنکه انتخاب کردن و ایجاد مجموعه‌ای از عناصر صفحه یکی از معمول‌ترین و پراستفاده‌ترین کاربردهای تابع (\$) محسوب می‌شود، این تابع توانایی‌های دیگری نیز دارد. یکی از مفید‌ترین آنها استفاده شدن به عنوان فضای نام گروهی برای توابع سودمند می‌باشد. تعداد زیادی تابع سودمند با استفاده از \$ به عنوان فضای نام قابل دسترسی می‌باشند که اکثر نیازهای یک صفحه را پاسخ‌گو می‌باشند در این پست برخی از آنها را معرفی می‌کنیم در پست‌های آینده سعی می‌کنیم توابع سودمند بیشتری را شرح دهیم.

فرآخوانی و استفاده از این توابع در ابتدا ممکن است کمی عجیب به نظر برسد. به مثال زیر دقت کنید که تابع سودمند () trim را فرآخوانی کرده ایم.

```
$ .trim(someString);
```

در صورتی که نوشتمن علامت \$ برای شما عجیب به نظر می‌رسد می‌توانید شناسه دیگر با نام **jQuery** به کار ببرید. کد زیر دقیقاً مانند بالا عمل می‌کند شاید درک آن راحت‌تر هم باشد.

```
jQuery .trim(someString);
```

بدیهی است که از **jQuery** یا \$ تنها به عنوان فضای نامی که تابع trim() در آن تعریف شده اند، استفاده شده باشد.

نکته: اگر چه در نوشته‌های آنلاین **jQuery**، این عناصر به عنوان توابع سودمند در معرفی شده اند اما در حقیقت آنها متدهایی برای تابع (\$) می‌باشند.

عملکرد صفحه آماده (The document ready handler)

هنگامی که از **Unobtrusive JavaScript** استفاده می‌کنیم، رفتار از ساختار جدا می‌شود، بنابراین برای انجام عملیات روی عناصر صفحه باید منتظر بمانیم تا آنها ایجاد شوند. برای رسیدن به این هدف، ما نیاز به راهی داریم که تا زمان ایجاد عناصر **DOM** روی صفحه منتظر بماند قبل از آن عملیات را اجرا کند.

به طور معمول از **onload** برای نمونه‌های **window** استفاده می‌شود، که پس از لود شدن کامل صفحه، دستورها قابل اجرا می‌باشند. بنابراین ساختار کلی آن کدی مانند زیر خواهد بود:

```
window.onload = function() {  
    $("table tr:nth-child(even)").addClass("even");  
};
```

نوشتمن کد به صورت بالا سبب می‌شود که کد پس از بارگذاری کامل صفحه اجرا شود. متأسفانه، مرورگرها تا بعد از ساخته شدن عناصر صفحه صبر نمی‌کنند، بلکه پس از ساخت درخت عناصر صفحه منتظر بارگذاری کامل منابع خارجی صفحه مانند تصاویر نیز می‌مانند و سپس آنها را در پنجره مرورگر نمایش می‌دهند. در نتیجه بازدید کننده زمان زیادی منتظر می‌ماند تا رویداد **onload** تکمیل شود.

حتی بدتر از آن، زمانی است که اگر به طور مثال یکی از تصاویر با مشکل مواجه شود که زمان قابل توجهی صرف بارگذاری آن

شود، کاربر باید تمام این مدت را صبر کند تا پس از آن بتواند با این صفحه کار کند. این نکته می‌تواند دلیلی برای استفاده نکردن از Unobtrusive JavaScript برای شروع کار باشد.

اما راه بهتری نیز وجود دارد، می‌توانیم تنها زمانی که قسمت ساختار عناصر صفحه ترجمه شده و HTML به درخت عناصر تبدیل می‌شود، صبر کنیم. پس از آن کد مربوط به رفتارها را اجرا کنیم. رسیدن به این روش برای استفاده از Cross-Browser کمی مشکل است، اما به لطف jQuery و قدرت آن، این امر به سادگی امکان پذیر است و دیگر نیازی به منتظر ماندن برای بارگذاری منابع صفحه مانند تصاویر و ویدیوها نمی‌باشد. Syntax زیر نمونه‌ای از چنین حالتی است:

```
$(document).ready(function() {
    $("table tr:nth-child(even)").addClass("even");
});
```

ابتدا صفحه مورد نظر را به تابع \$() ارسال کرده ایم، سپس هر زمان که آن صفحه آماده شد (Ready)، تابع ارسال شده به آن اجرا خواهد شد. البته می‌توان کد نوشته شده بالا را به شکل مختصرتری هم نوشت:

```
$(function() {
    $("table tr:nth-child(even)").addClass("even");
});
```

با ارسال تابع به \$(), ما مرورگر را مجبور می‌کنیم که برای اجرای کد تا زمانی که DOM کامل لود شود (فقط DOM لود شود) منتظر بماند. حتی بهتر از آن می‌توانیم از این تکنیک چندین بار در همان سند HTML استفاده کرده و مرورگر تمامی تابع‌های مشخص شده توسط ما را به ترتیب اجرا خواهد کرد. (یعنی من در دیک صفحه می‌توانم چنین بار تابع \$() را فراخوانی کنم). در مقابل روش **OnLoad** پنجره فقط اجازه اجرای یکبار تابع را به ما می‌دهد. این هم یکی دیگر از کارکردهای دیگر تابع \$() می‌باشد. حال به یکی دیگر از امکاناتی که این تابع برای ما فراهم می‌کند دقت کنید.

ساختن اجزای DOM (ساختن عناصر صفحه)

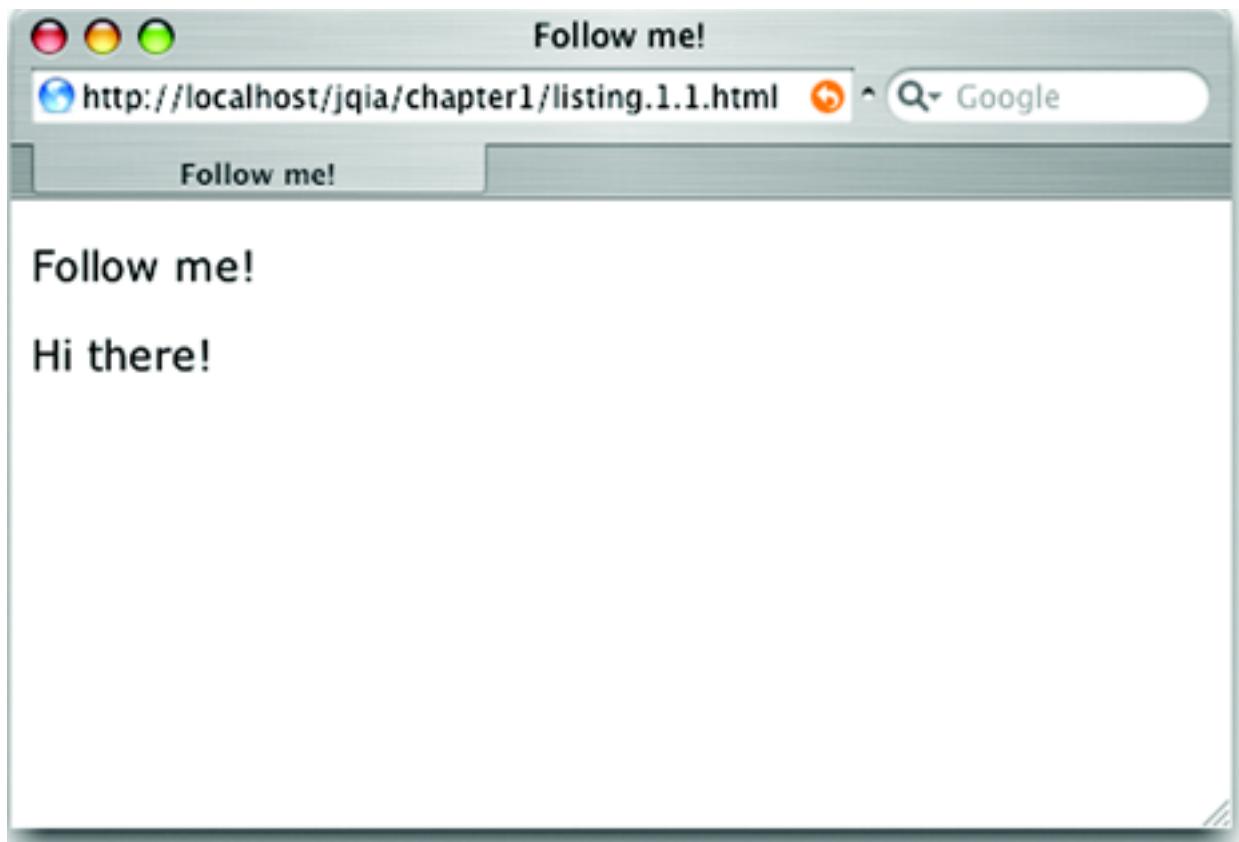
یکی دیگر از کارهایی که تابع \$() می‌تواند برای ما انجام دهد ایجاد کردن عناصر صفحه است. به این منظور ورودی تابع \$() را یک رشته که حاوی دستور HTML مربوط به ساخت یک عنصر می‌باشد، قرار می‌دهیم. برای مثال دستور زیر یک تگ **m** ایجاد می‌کند:

```
$( "<p>Hi there!</p>" )
```

اما ایجاد یک عنصر DOM یا (سلسله مراتب عناصر DOM) برای ما به تنها محدود نیست، و هدف ما چیز دیگری است. ایجاد اشیا صفحه توسط \$() زمانی برای ما مفید خواهد بود که بخواهیم به هنگام ساخت، تابعی بروی آن اعمال کنیم یا به محض ساخت آن را به تابعی ارسال کنیم به کد زیر دقت کنید:

```
<html>
  <head>
    <title>Follow me!</title>
    <script type="text/javascript" src="../scripts/jquery-1.2.js"></script>
    <script type="text/javascript">
        بودن صفحه عنصر مورد نظر ایجاد می‌شود Reday در زمان //
        $(function(){
            $("<p>Hi there!</p>").insertAfter("#followMe");
        });
    </script>
  </head>
  <body>
    <p id="followMe">Follow me!</p>
  </body>
</html>
```

در کد بالا زمانی که صفحه مورد نظر Ready شد تابع مورد نظر ما اجرا شده و در عناصر صفحه بعد از عنصری که id آن followMe می باشد یک عنصر p را ایجاد می کند. که خروجی آن شبیه تصویر زیر خواهد بود.

مزیت دیگر jQuery این است که در صورتی که امکانی را ندارد شما به آسانی می توانید آن را توسعه داده و برای آن [پلاگین](#) طراحی کنید.

برای پایان دادن به این پست همانطور که دیدیم jQuery قادر به انجام کارهای زیر است:
انتخاب عناصر و ایجاد مجموعه ای از آنها که آماده اعمال متدهای مختلف می باشند.
استفاده به عنوان یک فضای نام برای توابع سودمند.
ایجاد اشیا مختلف HTML بروی صفحه.
اجرای کد به محض آماده شدن اشیایی صفحه.

موفق و موید باشید

جی کوئری به عنوان مهم‌ترین و پرکاربردترین کتابخانه جاوا اسکریپتی، حالا در اکثر سایت‌های اینترنتی استفاده می‌شود و هر روز به قابلیت‌ها و امکانات آن اضافه می‌گردد. اما بیش از خود این کتابخانه، پلاگین‌های آن است که تحول عظیمی را در طراحی وب سایت‌ها ایجاد نموده است. از انواع اسلایدها، تصاویر، منوها، Tooltip‌ها، نمودارها، اینیشن، جداول و هزاران پلاگین دیگر، همه و همه کدهای جاوا اسکریپتی است که با استفاده از جی کوئری به صورت پلاگین نوشته شده است و امکان استفاده مجدد را به ما می‌دهد.

از کجا شروع کنیم
 برای نوشتتن پلاگین یک تابع با نام خاصیتی جدید را به `jQuery.fn` اضافه می‌نماییم.

```
jQuery.fn.myPlugin = function() {
    محتویات پلاگین را اینجا می‌نویسیم//};
```

اما، برای اینکه بتوانیم از میانبر `$` در پلاگین استفاده نماییم و تداخلی با سایر کتابخانه‌ها نداشته باشد، از الگوی (IIFE) به صورت زیر استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ) {
    $.fn.myPlugin = function() {
        محتویات پلاگین را اینجا می‌نویسیم//};
})(jQuery);
```

محتوای پلاگین

حال می‌توانیم در تابع، کدهای پلاگین خود را بنویسیم. برای دسترسی به شیء پاس داده شده به پلاگین، از کلمه کلیدی `this` استفاده کرده و لازم نیست از `$` استفاده نماییم. در زیر یک پلاگین ساده تهیه شده است که با رفتن ماوس بر روی یک متن، خطی زیر آن می‌کشد:

```
(function($){
    $.fn.underline= function() {
        this.hover(function(){
            $(this).css( { text-decoration : underline } )
        }, function(){
            $(this).css( { text-decoration : none } )
        });
    };
})(jQuery);
$("p").underline();
```

پلاگین بالا مقدار یا شیء ای را بر نمی‌گرداند؛ اما اگر بخواهیم مقداری را برگردانیم از `return` استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ){
    $.fn.maxLength = function() {
        var max = 0;
        this.each(function() {
            max = Math.max( max, $(this).height() );
        });
        return max;
    };
})(jQuery);
```

```
}); $( jQuery );
```

```
var tallest = $('div').maxHeight() // گرداند
```

حفظ خاصیت زنجیره‌ای پلاگین‌ها

در مثال بالا یک مقدار عددی برگردانده شده است؛ اما برای اینکه بتوانیم بصورت زنجیر وار خروجی پلاگین را به تابع یا هر پلاگین دیگری پاس دهیم از تابع each بصورت زیر استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ){
    $.fn.lockDimensions = function( type ) {
        return this.each(function() {
            var $this = $(this);
            if ( !type || type == 'width' ) {
                $this.width( $this.width() );
            }
            if ( !type || type == 'height' ) {
                $this.height( $this.height() );
            }
        });
    };
})( jQuery );
```

```
($('div').lockDimensions('width')).css('color', 'red');
```

در پلاگین بالا با از تابع each برای روی this و برگرداندن آن با return برای حفظ خاصیت زنجیره‌ای پلاگین استفاده می‌نماییم. در تابع each می‌بایست از (this) برای انجام عملیات بر روی شیء پاس داده شده استفاده کنیم. بدین صورت بعد از صدا زدن پلاگین، دوباره می‌توانیم از هر پلاگین یا تابع جی کوئری دیگری بر روی خروجی استفاده نماییم.

پیش فرض‌ها و تنظیمات

در پلاگین‌های پیشرفته‌تر می‌توانیم تنظیمات پیش فرضی را برای پلاگین در نظر بگیریم و این تنظیمات را به عنوان پارامتر ورودی از کاربر دریافت نماییم. جی کوئری دارای تابعی به نام extend است که امکان گسترش و ترکیب دو شیء را امکان پذیر می‌سازد به مثال زیر توجه نمایید:

```
(function( $ ){
    $.fn.tooltip = function( options ) {
        var settings = $.extend( {
            'location' : 'top',
            'background-color' : 'blue'
        }, options );
        return this.each(function() {
            // Tooltip plugin code here
        });
    };
})( jQuery );
```

```
$('div').tooltip({
    'location' : 'left'
});
```

در این مثال، شیء settings با دو خاصیت background-color و location تعریف شده که با شیء options که از ورودی پلاگین دریافت نموده ایم با استفاده از تابع extend ترکیب شده است. خاصیت های که تعیین نشده باشند با مقادیر پیش فرض آنها تکمیل می گردد.
ادامه دارد...

نظرات خوانندگان

نوبتند: امیر
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۰۹ ۱۳:۵۴

مرسی عالی بود .استفاده کردم. فقط زمانی که سی اس میدی نباید اونطوری نوشته بشه

```
$(this).css( "text-decoration" , "none" )
```

نوبتند: مجتبی کاویانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۰۹ ۱۶:۲۳

ممnon. در جاوااسکریپ هر دو صیح است

نوبتند: محسن
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۰۹ ۱۶:۵۳

```
$(this).css( { text-decoration : underline } )
```

فکر کنم منظور ایشون («اونطوری» که نوشته) وجود dash در نام متغیر بوده.

نوبتند: مجتبی کاویانی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۰۹ ۱۸:۲۸

منظورشون نحوه ست کردن css که هر دو روش استفاده می شود ولی در jquery 1.9 css به بعد کمی تغییر کرده است

در ادامه مطلب قبلی آموزش (jQuery) جی کوئری #2 به ادامه بحث می‌پردازیم.

انتخاب عناصر صفحه

در پستهای قبل ([^](#) و [^](#)) با بسیاری از توانایی‌ها و کارکردهای jQuery شامل توانایی‌های آن برای انتخاب عناصر موجود در صفحه تا تعریف توابع جدید و استفاده از آنها به محض آماده شدن صفحه آشنا شدیم.

در این پست و پست بعدی توضیحات تکمیلی در خصوص دو مورد از توانایی‌های jQuery و البته تابع (\$) خواهیم داشت که مورد اول، انتخاب عناصر صفحه با استفاده از انتخاب کننده‌ها و مورد دوم ایجاد عناصر جدید می‌باشد.

در بسیاری از مواقع برای تعامل با صفحه اینترنتی نیاز به تغییر دادن بخشی از یکی از اشیا موجود در صفحه داریم. اما پیش از آنکه قادر باشیم آنها را تغییر دهیم، ابتدا باید با استفاده از مکانیزمی شی مورد نظر را مشخص و سپس آن را انتخاب کنیم تا پس از آن قادر به اعمال تغییری در آن باشیم. بنابراین اجازه دهید تا به یک بررسی عمیق از راه‌های مختلف انتخاب عناصر صفحه و ایجاد تغییر در آنها پردازیم.

1-انتخاب عناصر صفحه برای ایجاد تغییر

اولین قدم برای استفاده از هر گونه تابع jQuery، مشخص کردن و انتخاب عناصری است که می‌خواهیم تابع روی آن عناصر اعمال شود. گاهی اوقات انتخاب این مجموعه عناصر با یک توضیح ساده مشخص می‌شود، برای مثال "تمام عناصر پاراگراف موجود در صفحه". اما گاهی اوقات مشخص کردن این مجموعه نیاز به توضیح پیچیده‌تری دارد، برای مثال "تمام عناصر لیست در صفحه که دارای کلاس `listElement` هستند و لینکی دارند که اولین عضو آن لیست می‌باشد".

خوبشخтанه jQuery یک مکانیزم بسیار قوی و قدرتمند ارایه کرده است که انتخاب هر عنصری از صفحه را به سادگی امکان پذیر می‌سازد. انتخاب کننده‌های jQuery از ساختار مریبوط به CSS استفاده می‌کنند، بنابراین ممکن است شما هم اکنون با تعداد زیادی از آنها آشنا باشید. در ادامه شمار بیشتر و قدرتمندتری خواهید آموخت.

برای درک بهتر شما از مطالب مربوط به بخش انتخاب کننده‌ها، یک مثال آماده مختص به این مبحث، در قالب یک صفحه اینترنتی، را در [فایل صفحه کارگاهی](#) قرار داده ایم، این فایل در ادرس `chapter2/lab.selector.html` قابل دسترسی می‌باشد. این مثال از پیش آماده و کامل (نوشته شده توسط نویسنده کتاب)، این امکان را به شما می‌دهد تا با وارد کردن یک رشته، به عنوان پارامتر انتخاب کننده، در همان زمان عنصر انتخاب کننده در صفحه را رویت کنید. زمانی که این صفحه را اجرا می‌کنید تصویری مانند زیر ظاهر خواهد شد.

The screenshot shows the 'Selectors Lab' application interface. The top bar displays the title 'Selectors Lab' and the URL 'http://localhost/jqia/chapter2/lab.selectors.html'. The interface is divided into three main sections:

- Selector:** A panel on the left containing a text input field labeled 'Selector:' and a green 'Apply' button.
- DOM Sample:** A central panel showing a sample DOM structure. It includes a heading 'Some images:' followed by five small images. Below this is a block of text: 'This is a <div> with an id of somediv', 'Hello', and 'Goodbye'. A list titled 'jQuery supports' lists CSS1, CSS2, and CSS3, along with Basic XPath, and notes that jQuery also supports Custom selectors and Form selectors. There is also a table showing the invention year of various programming languages.
- HTML for DOM Sample:** A bottom panel displaying the raw HTML code for the DOM sample: <div><label>Some images:</label></div><div>

برای درک بهتر مطالب این سلسله پست‌ها می‌توانید فایل‌های کتاب را از [این آدرس در همین سایت](#) دانلود نمایید.

این صفحه سه پنجره محظا دارد. در پنجره سمت چپ، یک دکمه دیده می‌شود، که با وارد کردن یک انتخاب کننده در textBox و فشردن دکمه، عنصر مورد نظر در پنجره سمت راست انتخاب می‌شود. برای شروع در textBox عبارت li را بنویسید و دکمه Apply را کلیک کنید.

با انجام این عمل تصویر زیر باید خروجی شما باشد. می‌توانید حالت‌های دیگر را خودتان امتحان کنید.

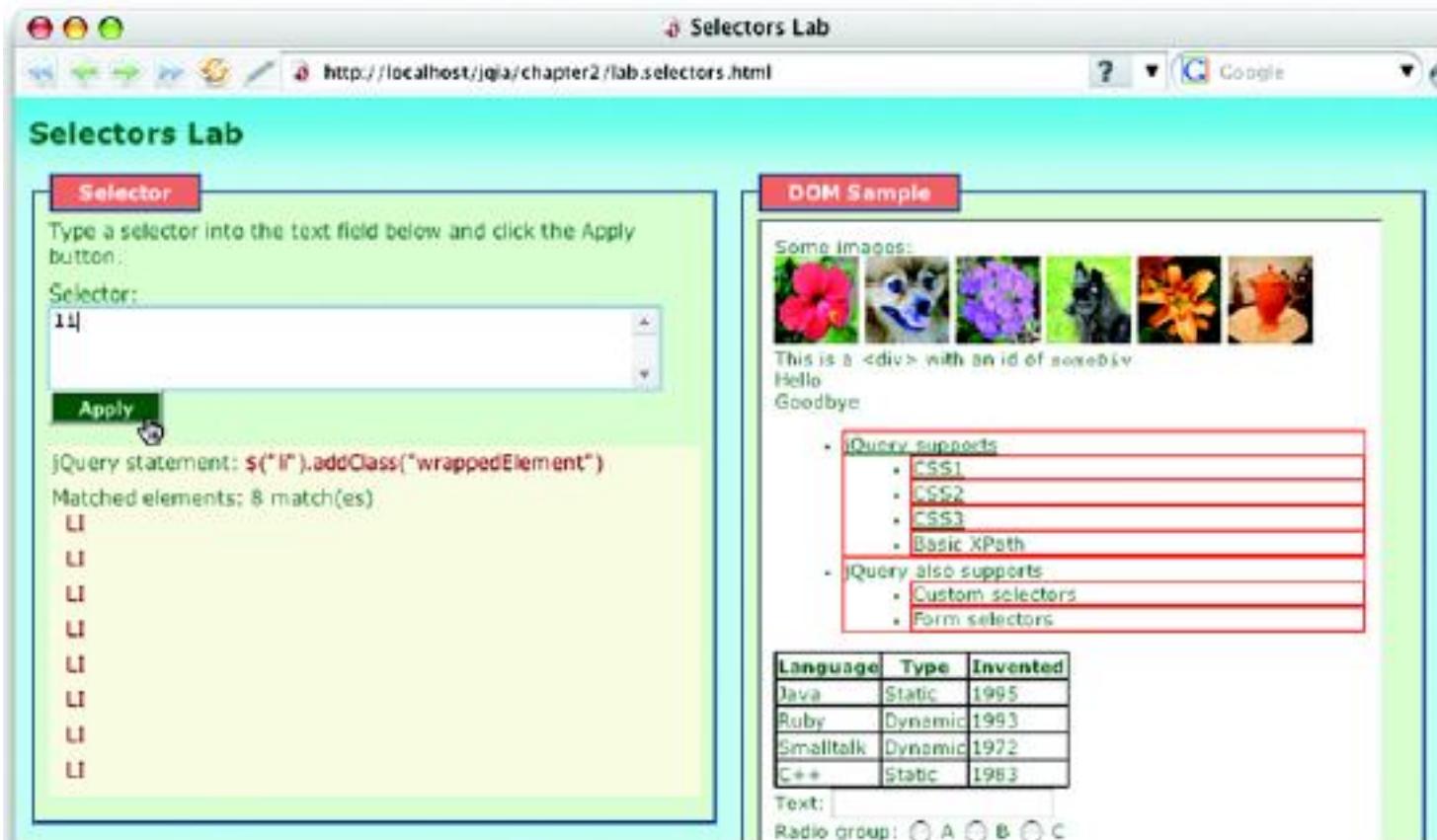

Figure 2.2 A selector value of `li` matches all `` elements when applied as shown by the display results.

1-1- استفاده از انتخاب کنده‌های ابتدایی CSS
برنامه نویسان وب برای اعمال فرمتهای ظاهری گوناگون به بخش‌ها و عناصر مختلف یک صفحه اینترنتی، از ایک راه بسیار ساده، در عین حال قدرتمند و کارا استفاده می‌کنند که در تمام مرورگرهای مختلف نیز جوابگو باشد. این انتخاب کنده‌ها عناصر را بر اساس نام شناسه آنها، نام کلاس و یا ساختار سلسله مراتبی موجود در صفحه انتخاب می‌کنند.
در زیر به معرفی چند نمونه از این انتخاب کنده‌های ساده CSS می‌پردازیم:

`a` : تمام عناصر `<a>` را انتخاب می‌کند.
`#specialID` : عنصری را که دارای ID با عنوان `specialID` باشد انتخاب می‌کند.
`.specialClass` : عناصری را که دارای کلاس `specialClass` هستند انتخاب می‌کند.
`a#specialID.specialClass` : این عبارت عنصری را انتخاب می‌کند که شناسه آن `specialID` باشد، به شرط آنکه این عنصر `<a>` باشد و دارای کلاس `specialClass` نیز باشد را انتخاب می‌کند.
`p a.specialClass` : تمام عناصر لینک (`<a>`) را که دارای کلاس `specialClass` باشند و درون یک عنصر پاراگراف (`<p>`) قرار گرفته باشند را انتخاب می‌کند.

این انتخاب کنده‌ها شاید ساده به نظر برسند، اما در بسیاری از موقعیت‌ها می‌باشند؛ به علاوه آنکه با ادغام این انتخاب کنده‌های ساده، ما می‌توانیم انتخاب کنده‌های پیچیده‌تر و تخصصی‌تر ایجاد کنیم.

نکته مثبت در مورد انتخاب کنده‌های CSS این است که از همین انتخاب کنده‌ها می‌توانیم در jQuery نیز استفاده کنیم. برای این کار تنها کافیست انتخاب کنده مورد نظر را به تابع (\$) ارسال کنیم. در زیر یک نمونه را مشاهده می‌کنید:

```
$( "p a.specialClass" )
```

به جز چند مورد خاص که استثنای وجود دارد، `jQuery` کاملاً با هم سازگاری دارد. بنابراین انتخاب عناصر به این شکل طبیعی خواهد بود. به عبارتی دیگر هر عنصر که از این طریق توسط CSS انتخاب شود، همان انتخاب حاصل انتخاب کننده `jQuery` نیز خواهد بود. اما باید به این نکته توجه داشت که `jQuery` وابسته به CSS نیست و اگر مرورگری پیاده سازی استانداردی برای CSS نداشته باشد، انتخاب کننده `jQuery` به مشکل بر نمی‌خورد، بلکه `jQuery` انتخاب خود را به درستی انجام می‌دهد، چرا که `jQuery` از قوانین استاندارد W3C تبعیت می‌کند.

2-1- استفاده از انتخاب کننده‌های فرزند (Child)، نگهدارنده (Container) و صفت (Attribute)

برای انتخاب کننده‌های پیشرفته‌تر، `jQuery` از جدیدترین مرورگرهایی که CSS را پشتیبانی می‌کنند، استفاده می‌کند که می‌توان به Mozilla Firefox, Internet Explorer 7, Safari و سایر مرورگرهای پیشرفته (مدرن) اشاره کرد. این انتخاب کننده‌های پیشرفته شما را قادر می‌سازند تا مستقیماً فرزند یک عنصر را انتخاب کنید و یا از ساختار سلسله مراتبی عناصر صفحه، مستقیماً به عنصر مورد نظر دسترسی داشته باشید و یا حتی تمام عناصری که یک صفت خاص را شامل می‌شوند، انتخاب کنید. گاهی اوقات انتخاب فرزندی از یک شی برای ما مطلوب است. برای مثال ممکن است ما به چند مورد از یک لیست احتیاج داشته باشیم، نه یک زیر مجموعه‌ای از آن لیست. به قطعه کد زیر که از صفحه کارگاهی این پست گرفته شده است دقت نمایید:

```
<ul>
  <li><a href="http://jquery.com">jQuery supports</a>
    <ul>
      <li><a href="css1">CSS1</a></li>
      <li><a href="css2">CSS2</a></li>
      <li><a href="css3">CSS3</a></li>
      <li>Basic XPath</li>
    </ul>
  </li>
  <li>jQuery also supports
    <ul>
      <li>Custom selectors</li>
      <li>Form selectors</li>
    </ul>
  </li>
</ul>
```

حال فرض کنید از این ساختار، لینک وب سایت `jQuery` مد نظر ماست و این کار بدون انتخاب سایر لینک‌های مربوط به CSS مطلوب است. اگر بخواهیم از دستورهای انتخاب کننده CSS استفاده کینم، دستوری به شکل `ul.myList li a` خواهیم داشت. اما متاسفانه این دستور تمام لینک‌های این ساختار را انتخاب می‌کند، زیرا همه آنها لینک‌هایی در عنصر `li` می‌باشند. با نوشتن این دستور در صفحه کارگاهی خروجی به شکل زیر خواهد بود:

Selector

Type a selector into the text field below and click the Apply button.

Selector:
ul.myList li a

Apply

jQuery statement: \$("ul.myList li a").addClass("wrappedElement")
Matched elements: 4 match(es)

A
A
A
A

DOM Sample

Some images:

This is a <div> with an id of #someDiv
Hello
Goodbye

- + jQuery supports
 - * CSS1
 - * CSS2
 - + **CSS3**
 - + Basic XPath
- + jQuery also supports
 - + Custom selectors
 - + Form selectors

Language	Type	Invented
Java	Static	1995
Ruby	Dynamic	1993
Smalltalk	Dynamic	1972

Figure 2.3 All anchor tags that are descendants, at any depth, of an `` element are selected

راه حل مناسب برای انتخاب چنین حالتی استفاده از انتخاب فرزند می باشد که به این منظور Parent (والد) و Child (فرزند)، به وسیله یک کاراکتر > از یکدیگر جدا می شوند:

p > a

این دستور تنها لینک (`a`) هایی را بر می گرداند که فرزند مستقیم یک عنصر `p` می باشند. بنابراین اگر در یک `p` لینکی در عنصر `span` معرفی شده باشد، این لینک انتخاب نمی شود، چرا که فرزند مستقیم `p` به حساب نمی آید. در مورد مثال لینک های موجود در لیست، می توانیم دستور زیر را به منظور انتخاب لینک مورد نظرمان استفاده کنیم:

ul.myList > li > a

دستور انتخاب فوق از میان عناصر `ul`، عنصری را که دارای کلاس `myList` می باشد، انتخاب می کند و پس از آن لینکهای (`a`) که فرزند مستقیم گزینه های آن هستند، برگردانده می شوند. همانگونه که در شکل زیر مشاهده می کنید لینک های زیرمجموعه عنصر `ul` انتخاب نمی شوند، زیرا فرزند مستقیم این عنصر مخصوص نمی شوند.

The screenshot shows the 'Selector' tab of the jQuery demo tool. A user has entered the selector `ul.myList > li > a` into the text input field. Below the input field is a green 'Apply' button. To the right of the input field, the generated jQuery statement is shown: `$("ul.myList > li > a").addClass("wrappedElement")`. Below this, it says 'Matched elements: 1 match(es)' followed by a red link labeled 'A'. On the right side of the interface, under the 'DOM Sample' tab, there is a sample DOM structure with several images and some text. The selector has matched the direct children of the parent nodes in this structure.

Figure 2.4 With the selector `ul.myList > li > a`, only the direct children of parent nodes are matched.

انتخاب کننده‌های صفت نیز بسیار قدرتمند می‌باشند و ما را تواناتر می‌سازند، فرض کنید برای منظوری خاص قصد دارید به تمام لینک‌های موجود در صفحه که به مکانی خارج از این وب سایت اشاره دارند، رفتاری را اضافه کنید (مثلاً مانند همین سایت به کنار آنها یک آیکن اضافه نمایید). فرض کنید این کد موجود در مثال کارگاهی) را در صفحه خود دارید:

```
<li><a href="http://jquery.com">jQuery supports</a>
  <ul>
    <li><a href="css1">CSS1</a></li>
    <li><a href="css2">CSS2</a></li>
    <li><a href="css3">CSS3</a></li>
    <li>Basic XPath</li>
  </ul>
</li>
```

موردي که یک لینک با اشاره به وب سایت خارجی را از سایر لینک‌ها متمایز می‌سازد، شروع شدن مقدار صفت `href` آن با `http://` می‌باشد. انتخاب لینک‌هایی که مقدار `href` آنها با `http://` آغاز می‌شود، به سهولت و از طریق دستور زیر صورت می‌پذیرد:

```
a[href^=http://]
```

این دستور باعث انتخاب تمام لینک‌هایی که مقدار صفت `href` آنها دقیقاً با `http://` آغاز می‌شود، می‌گردد. علامت `^` موجب می‌شود تا بررسی، لزوماً از ابتدای مقدار صورت پذیرد و از آنجا که استفاده از این کarakتر در سایر عبارات منظم به همین منظور صورت می‌پذیرد، به خاطر سپردن آن دشوار نخواهد بود.
می‌توانید این کد را در صفحه کارگاهی تست کنید.
راه‌های دیگری برای استفاده از انتخاب کننده‌های صفت وجود دارد.

```
form[method]
```

این دستور تمام عناصر `<form>` را که یک صفت `method` دارند را انتخاب می‌کند.

```
input[type=text]
```

این انتخاب کننده تمام عناصر `input` را که `type` آنها برابر `text` باشد انتخاب می‌کند.

دستور زیر مثالی دیگر برای بررسی یک مقدار بر اساس کاراکترهای نخست آن می‌باشد:

```
div[title^=my]
```

همانطور که از دستور فوق بر می‌آید، عناصر `div` که مقدار `title` آنها با رشته `my` اغاز می‌شود، هدف این انتخاب کننده خواهد بود.

اما اگر بخواهیم تنها بر اساس کاراکترهای انتهایی انتخابی انجام دهیم، دستور مناسب چه خواهد بود؟ برای چنین منظوری مانند زیر عمل می‌کنیم:

```
a[href$=.pdf]
```

این دستور کاربرد زیادی برای شناسایی لینک‌های اشاره کننده به فایل‌های `pdf` دارد. ساختار زیر نیز زمانی استفاده می‌شود که یک عبارت منظم در جایی از یک صفت قرار گرفته باشد، خواه این عبارت از کاراکتر دوم آغاز شده باشد و یا از هرجای دیگر.

```
a[href*=jquery.com]
```

همانگونه که انتظار می‌رود این انتخاب کننده، تمام لینک‌هایی که به وب سایت `jquery.com` اشاره دارند را برمی‌گرداند. فراتر از خصوصیات، بعضی مواقع ما می‌خواهیم بررسی کنیم که آیا یک عنصر شامل عنصر دیگری هست یا خیر. در مثال‌های قبلی فرض کنید ما می‌خواهیم بدانیم که آیا یک `li` شامل `a` هست یا خیر، `jQuery` با استفاده از انتخاب کننده‌های `Container` این را پشتیبانی می‌کند:

```
li:has(a)
```

این انتخاب کننده همه `li`‌هایی را برمی‌گرداند که شامل لینک (`<a>`) هستند. دقت کنید که این انتخاب گر مانند `li a` نیست، انتخاب گر دوم تمامی لینک‌هایی را که در `li` هستند بر می‌گرداند اما دستور بالا `li`‌هایی را بر می‌گرداند که دارای لینک (`<a>`) هستند.

تصویر زیر انتخاب گرهایی را نشان میدهد که ما می‌توانیم در `jQuery` استفاده نماییم.

Table 2.1 The basic CSS Selectors supported by jQuery

Selector	Description
*	Matches any element.
E	Matches all element with tag name E.
E F	Matches all elements with tag name F that are descendants of E.
E>F	Matches all elements with tag name F that are direct children of E.
E+F	Matches all elements F immediately preceded by sibling E.
E-F	Matches all elements F preceded by any sibling E.
E:has (F)	Matches all elements with tag name E that have at least one descendent with tag name F.
E.C	Matches all elements E with class name C. Omitting E is the same as *.C.
E#I	Matches element E with id of I. Omitting E is the same as *#I.
E [A]	Matches all elements E with attribute A of any value.
E [A=V]	Matches all elements E with attribute A whose value is exactly V.
E [A^=V]	Matches all elements E with attribute A whose value begins with V.
E [A\$=V]	Matches all elements E with attribute A whose value ends with V.
E[A*=V]	Matches all elements E with attribute A whose value contains V.

انشالله در پست‌های بعدی ادامه مباحثت را بررسی خواهد شد.

نظرات خوانندگان

نویسنده: هادی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۶ ۱۱:۳۵

با سلام

من می خواهم value انتخاب شده یک تگ Select رو بخونم، این کار رو با دستورات زیر در مرورگر IE جواب گرفته:

```
$("#ddlPriortiy option:selected").val()  
or  
$("#ddlPriortiy").val()
```

ولی در مرورگر فایر فاکس به من مقدار undefined رو بر میگردونه!
مشکل کجاست؟

این بگم این مشکل وقتی رخ میده که من این کنترل رو بصورت داینامیک درست میکنم و در صفحه میرزام.

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۶ ۱۳:۳۵

باید با [jQuery live](#) آشنا باشید. البته اسمش جدیداً شده on و live حذف شده، اما مفهومش یکی هست.

در قسمت اول آموزش [jQuery Plugin #1](#) با نحوه ساخت اولیه پلاگین در جی کوئری آشنا شدید. در ادامه به موارد دیگری خواهیم پرداخت.

فضای نام

در پلاگین شما، فضای نام، بخش مهمی از توسعه پلاگین می‌باشد. فضای نام در واقع تضمین می‌کند که پلاگین شما توسط دیگر پلاگین‌ها باز نویسی نشود یا با کدهای موجود در صفحه تداخل نداشته باشد. همچنین کمک می‌کند که توابع، رویدادها و داده‌های پلاگین خود را بهتر مدیر کنید.

توابع پلاگین

تحت هیچ شرایطی نباید یک پلاگین، در چندین فضای نام، به شی `$.fn` اضافه گردد. به مثال زیر توجه نمایید:

```
(function( $ ){  
  $.fn.tooltip = function( options ) {  
    // این  
  };  
  $.fn.tooltipShow = function( ) {  
    // تعریف  
  };  
  $.fn.tooltipHide = function( ) {  
    // بد است  
  };  
  $.fn.tooltipUpdate = function( content ) {  
    //!  
  };  
}( jQuery );
```

همین طور که در مثال بالا مشاهده می‌کنید، پلاگین به شکل بدی تعریف شده و هر تابع در یک فضای نام جداگانه تعریف گردیده است. برای این کار شما باید تمام توابع را در یک متغیر تعریف و آن را به پلاگین خود پاس دهید و توابع را با نام رشته‌ای صدا بزنید.

```
(function( $ ){  
  var methods = {  
    init : function( options ) {  
      // این  
    },  
    show : function( ) {  
      // تعریف  
    },  
    hide : function( ) {  
      // خوب است  
    },  
    update : function( content ) {  
      //!  
    }  
  };  
  
  $.fn.tooltip = function( method ) {  
    منطق تابع را از اینجا صدا زده ایم  
    if ( methods[method] ) {  
      return methods[ method ].apply( this, Array.prototype.slice.call( arguments, 1 ));  
    } else if ( typeof method === 'object' || ! method ) {  
      return methods.init.apply( this, arguments );  
    } else {  
      $.error( 'Method ' + method + ' does not exist on jQuery.tooltip' );  
    }  
  };  
}( jQuery );
```

```
};

})( jQuery );
```

توضیح : متغیر `method` اگر در متغیر `methods` توابع موجود باشد، تابع هم نام آن و در صورت داشتن پارامتر ورودی، به آن تابع پاس داده شده و برگردانده می‌شود (در واقع صدا زده می‌شود). در غیر اینصورت اگر نوع مقدار ورودی، `object` بود تابع `init` آن صدا زده می‌شود و گرنه پیام خطای ارسال می‌گردد.
برای استفاده از پلاگین بصورت زیر عمل می‌کنیم:

```
صدا زده می‌شود init تابع
$('div').tooltip();
```

۹

```
با پارامتر صدا زده می‌شود update تابع
$('div').tooltip('update', 'This is the new tooltip content!');
```

این معماری به شما امکان کپسوله کردن توابع در پلاگین را می‌دهد.

رویداد ها

یکی از روش‌های کمتر شناخته شده انقیاد توابع در فضای نام، امکان انقیاد رویدادها است. اگر پلاگین شما یک رویداد را انقیاد نماید، این یک عمل و تمرين خوب استفاده از فضای نام می‌باشد. بدین ترتیب اگر لازم باشد که انقیاد یک رویداد را حذف نمایید، بدون تداخل با دیگر رویدادها و بدون اینکه در یک شی دیگر از این پلاگین، اختلالی ایجاد نماید می‌توان آن را حذف نمود. به مثال زیر توجه نمایید.

```
(function( $ ){

var methods = {
    init : function( options ) {
        return this.each(function(){
            $(window).bind('resize.tooltip', methods.reposition);
        });
    },
    destroy : function( ) {
        return this.each(function(){
            $(window).unbind('.tooltip');
        });
    },
    reposition : function( ) {
        // ...
    },
    show : function( ) {
        // ...
    },
    hide : function( ) {
        // ...
    },
    update : function( content ) {
        // ...
    }
};

$.fn.tooltip = function( method ) {

    if ( methods[method] ) {
        return methods[method].apply( this, Array.prototype.slice.call( arguments, 1 ) );
    } else if ( typeof method === 'object' || ! method ) {
        return methods.init.apply( this, arguments );
    } else {

```

```
    $.error( 'Method ' + method + ' does not exist on jQuery.tooltip' );
}
};

})( jQuery );
```

این همان مثال قبل است که وقتی پلاگین با تابع `Init` مقدار دهی اولیه می‌شود، تابع `reposition` به رویداد `resize` پنجره در فضای نام پلاگین `tooltip` انقیاد می‌شود. پس از آن اگر توسعه دهنده نیاز داشت تا `tooltip` را از بین ببرد، با صدا زدن تابع `destroy` می‌تواند بصورت امن انقیاد ایجاد شده را حذف نماید.

```
$('#fun').tooltip();
//...
$('#fun').tooltip('destroy');
```

ادامه دارد...

در ادامه مطلب قبلی آموزش (jQuery) جی کوئری #3 به ادامه بحث می‌پردازیم.

با توجه به حالت‌های مختلف و گزینه‌های گوناگونی که انتخاب کننده‌ها در اختیار ما گذاشته اند، اگر هنوز دنبال قدرت بیشتری از انتخاب کننده‌ها هستید در ادامه به چند مورد از آنها اشاره خواهیم کرد.

1-3 انتخاب عناصر بر اساس موقعیت

گاهی اوقات انتخاب عناصر با توجه به مکان آنها و یا موقعیت مکانی آن‌ها نسبت به سایر اجزا صورت می‌پذیرد؛ برای مثال اولین لینک صفحه و یا اولین لینک هر پاراگراف و یا گزینه‌ی آخر از لیست، jQuery شیوه‌ای خاص را برای چنین انتخاب‌هایی ارایه کرده است. برای مثال دستور زیر اولین لینک موجود در صفحه را انتخاب می‌کند:

a:first

دستور زیر چکاری انجام می‌دهد؟

p:odd

دستور بالا تمامی پاراگراف‌های فرد را انتخاب می‌کند. روش‌های دیگری هم ممکن است بخواهیم استفاده کنیم؛ مثلاً دستور زیر تمامی پاراگراف‌های زوج را انتخاب می‌کند:

p:even

یا با استفاده از دستور زیر میتوان آخرین فرزند یک والد را انتخاب کرد؛ در زیر آخرین فرزند یک انتخاب می‌شود. علاوه بر انتخاب کننده‌هایی که ذکر شد؛ تعداد قابل توجه دیگری نیز وجود دارند که در جدول 2 ذکر شده اند.

جدول 2-2: انتخاب گرهای پیشرفت‌هه موقعیت عناصر که توسط jQuery پشتیبانی می‌شوند

فیلتر	توضیح
:first	اولین عنصر که با شرط ما مطابقت می‌کند را انتخاب می‌کند، a:first اولین لینکی را که فرزند لیست به حساب می‌آید؛ را بر می‌گرداند
:last	آخرین عنصری که با شرط ما مطابقت کند را انتخاب می‌کند. li:last آخرین لینک از فرزندان لیست را برمی‌گرداند.
:first-child	اولین فرزند عنصر که با شرط ما مطابقت می‌کند را انتخاب می‌کند. li:first-child اولین عنصر لینک از هر لیست را برمی‌گرداند.
:last-child	آخرین فرزند عنصر که با شرط ما مطابقت می‌کند را انتخاب می‌کند. li:last-child اولین عنصر لینک از هر لیست را

فیلتر	توضیح
:only-child	برمی گردداند.
:nth-child(n)	تمام عناصری که پدر انها تنها همان فرزند را داد، برمی گردداند. n این فرزند عنصری که با شرط ما مطابقت داشته باشد را انتخاب می کند. li:nth-child(2) دومین عنصر از هر لیست را برمی گردداند.
:nth-child(even) یا odd	فرزندهای زوج یا فرد عنصر را انتخاب می کند. li:nth-child(even) تمام عناصر زوج لیست ها را بر می گردداند.
:nth-child(Xn+Y)	n این فرزند عنصری که از طریق فرمول ارایه شده به دست می آید را انتخاب می کند. اگر ۷ صفر باشد، نیازی به نوشتن آن نیست. li:nth-child(3n) تمام عناصر ضریب ۳ li:nth-child(5n+1) که در حالی که ۵ لیست ها را بر می گردداند، در اینجا از عناصری از لیست را برمی گردداند که بعد از عناصری comment ضریب ۵ لیست ها قرار گرفته باشند.
:even یا :odd	تمام عناصر زوج یا فرد که با شرط ما مطابقت کنند را انتخاب می کند. li:even تمامی عناصر زوج لیست ها را بر می گردداند.
:eq(n)	n این عنصر انتخاب شده را برمی گردداند.
:gt(n)	عناصر بعد از n این عنصر را بر می گردداند. (در واقع عناصری که بزرگتر از عنصر n ام هستند را بر می گردداند)
:lt(n)	عناصر قبل از n این عنصر را بر می گردداند. (در واقع عناصری که کوچکتر از عنصر n ام هستند را بر می گردداند)

پ.ن : در جدول بالا در توضیحات بعضی از انتخاب گرها //comment نوشته شده است، اینها جز دستور نبوده و فقط برای نمایش صحیح پرداخته اینترنتی نوشته شده است، در عمل نیازی به اینها نیست.

نکته ای که در مورد انتخاب گرهای جدول بالا وجود دارد این است که در فیلتر nth-child: CSS برای سازگاری با شمارشگر از 1 آغاز می شود، اما در سایر فیلترها از قاعده ای که اکثر زبانهای برنامه نویسی استفاده شده است و شمارشگر آنها از صفر اغاز می شود. برای درک این موضوع مثال زیر را در نظر بگیرید:

```
<table id="languages">
  <thead>
    <tr>
      <th>Language</th>
      <th>Type</th>
      <th>Invented</th>
    </tr>
  </thead>
  <tbody>
    <tr>
      <td>Java</td>
      <td>Static</td>
      <td>1995</td>
    </tr>
    <tr>
      <td>Ruby</td>
      <td>Dynamic</td>
      <td>1993</td>
    </tr>
    <tr>
      <td>Smalltalk</td>
    </tr>
  </tbody>
</table>
```

```
<td>Dynamic</td>
<td>1972</td>
</tr>
<tr>
  <td>C++</td>
  <td>Static</td>
  <td>1983</td>
</tr>
</tbody>
</table>
```

حال می‌خواهیم از این جدول، محتویات تمام خانه‌هایی که نام یک زبان برنامه نویسی در آنهاست را انتخاب نماییم. از انجا که نام این زبانها در اولین ستون از هر سطر قرار دارد. می‌توانیم دستوری مانند زیر بنویسیم:

```
table#languages tbody td:first-child
```

و یا با استفاده از دستور زیر این کار را انجام دهیم:

```
table#languages tbody td:nth-child(1)
```

اما دستور اول مختصرتر و خوانانter است. پس از آن برای دسترسی به نوع هریک از زبانهای برنامه نویسی، دستور انتخاب کننده دوم را به صورت

```
:nth-child(2)
```

تغییر می‌دهیم، و همچنین با تغییر پارامتر 2 به 3 سالی که هر یک از زبانها ابداع شده اند، انتخاب می‌شوند. بدیهی است در این حالت دو دستور

```
:nth-child(3)
:last-child
```

با یکدیگر برابرند. اما هردوی آنها ستون آخر از هر سطر را انتخاب می‌کنند، در شرایطی که بخواهیم آخرين خانه جدول انتخاب شود (خانه ای با مقدار 1983)، از **td:last** استفاده می‌کنیم. توجه کنید در حالی که دستور **td:eq(2) // comment** خانه ای با مقدار 1995 را انتخاب می‌کند، دستور **td:nth-child(2) // comment** تمام خانه‌های بیان کننده نوع زبانها را انتخاب می‌کند. بنابراین به خاطر داشته باشید که مقدار ابتدایی شمارشگر فیلتر **eq**: از صفر است و این مقدار برای فیلتر **nth-child**: یک تعیین شده است.

در پست بعدی انتخاب گرهای CSS و فیلترهای سفارشی jQuery را بررسی خواهیم کرد.

پلاگینی برای کتابخانه jQuery است. این پلاگین امکانات پیشرفته‌ای برای یک جدول HTML که حاوی داده‌ها است اضافه می‌کند، و همچنین عملیات صفحه بندی، جستجو، مرتب‌سازی داده‌ها را در سمت کاربر انجام می‌دهد.

به طور خلاصه می‌توانید امکانات متعدد این پلاگین را در زیر مشاهده کنید:
 صفحه بندی داده‌ها با تعداد رکوردهای قابل تغییر در هر صفحه (variable length pagination)
 فیلتر کردن داده‌های بایند شده به جدول (on-the-fly filtering)

مرتب‌سازی داده‌ها بر اساس ستون‌های مختلف با قابلیت تشخیص نوع داده ستون (Multi-column sorting with data type) (detection)

تغییر اندازه ستون‌ها به صورت هوشمند (Smart handling of column widths) نمایش داده‌ها در جدول از اکثر data source (DOM، یک آرایه جاوا اسکریپتی، یک فایل، یا با استفاده از پردازش سمت سروری (سی شارپ، php و غیره))

قابلیت جهانی شدن یا منطبق شدن با زبان‌های مختلف دنیا (Fully Internationalisable) قابلیت تعویض theme آن با استفاده از jQuery UI ThemeRoller وجود داشتن 2900 آزمون واحد برای آن (backed by a suite of 2900 unit test) وجود داشتن پلاگین‌های متعدد برای آن و رایگان بودن آن

در این مقاله شما را به طور مقدماتی با این پلاگین آشنا خواهیم کرد.

برای استفاده از این پلاگین ابتدا به [اینجا](#) مراجعه کرده و آنرا به همراه مثال‌های آن که در یک فایل فشرده هستند را دانلود کنید. بعد از دانلود و خارج کردن فایل دانلودی از حالت فشرده، وارد پوشه examples از آن که بشوید می‌توانید مثال‌های متعدد در رابطه با این پلاگین را مشاهده نمایید.

مثال‌های این پلاگین یکی از بهترین منابع یادگیری آن هستند. در این سری از مقالات هم از روی همین مثال‌ها پیش می‌رویم. برای این کار، بعد از مراجعه به پوشه examples فایل index.html را باز کنید و مثال اول را (Zero Configuration) کلیک کنید.

DataTables examples

This DataTables package comes with a number of examples of how its capabilities and flexibility of DataTables.

Basic initialisation

- Zero configuration
- Feature enablement
- Sorting data
- Multi-column sorting
- Multiple tables
- Hidden columns
- Complex headers - grouping with colspan

Data

Serv

نتیجه حاصل از اجرای مثال Zero Configuration چیزی شبیه تصویر زیر است:

Live example

Rendering engine	Browser	Platform(s)	Engine version	CSS grade
Misc	Lynx	Text only	-	X
Misc	Links	Text only	-	X
Tasman	Internet Explorer 4.5	Mac OS 8-9	-	X
Misc	Dillo 0.8	Embedded devices	-	X
Other browsers	All others	-	-	U
Misc	IE Mobile	Windows Mobile 6	-	C
Misc	PSP browser	PSP	-	C
Misc	NetFront 3.1	Embedded devices	-	C
Presto	Opera 9.0	Win 95+ / OSX.3+	-	A
Presto	Opera 8.5	Win 95+ / OSX.2+	-	A
Rendering engine	Browser	Platform(s)	Engine version	CSS grade
Showing 1 to 10 of 57 entries				
Previous Next				

تصویر را شماره گزاری کرده ام تا بتوانم راحت‌تر آنرا برایتان تشریح کنم.

داده‌های درون جدول (10 نای اول) که در قسمت `tbody` جدول قرار دارند

قسمت `thead` جدول

قسمت `tfoot` جدول

اندازه صفحه (page size)

کادر جستجو که در کلیه ستون‌های جدول جستجویی را انجام می‌دهد و داده‌ها بر اساس آن فیلتر می‌شوند.

قابلیت مرتب سازی رکوردها بر اساس یک ستون خاص به صورت صعودی یا نزولی اطلاعات مربوط به رکوردهای جاری و تعداد کل رکوردها قابلیت تغییر صفحه با دکمه‌های next و previous

: Zero Configuration تشریح مثال

برای استفاده از این پلاگین، باید ارجاعی به کتابخانه jquery.js و نیز فایل jquery.dataTables.js وجود داشته باشد. این دو فایل در زیر پوشه media/js قرار گرفته اند.

```
<script type="text/javascript" language="javascript" src="../../media/js/jquery.js"></script>
<script type="text/javascript" language="javascript"
src="../../media/js/jquery.dataTables.js"></script>
```

و همچنین CSS‌های مربوطه به این پلاگین بدین صورت معرفی شده اند:

```
<style type="text/css" title="currentStyle">
  @import "../media/css/demo_page.css";
  @import "../media/css/demo_table.css";
</style>
```

در این مثال که ساده‌ترین مثال مربوط به این پلاگین است داده‌ها به صورت دستی در جدول قرار گرفته اند و روش‌های دیگر را به قسمت‌های بعد موکول می‌کنیم. اگر به source این مثال مراجعه کنید (از روی فایل اصلی و نه از طریق مرورگر) مشاهده می‌کنید که یک جدول با id example html با 57 سطر است (در قسمت tbody) که حاوی داده‌های جدول هستند. اما با مراجعه به source از طریق مرورگر مشاهده می‌کنید تعداد این سطرها 10 تا هست و این بدین معنیه که پلاگین فقط تعداد رکوردهای مورد نیاز را در قسمت tbody قرار می‌دهد و از بقیه فاکتور می‌گیره و هر بار که کاربر به صفحه رو با دکمه‌های Next و Previous تغییر می‌دهد این پلاگین قسمت tbody را تغییر میدهد

این نکته هم جا نمونه که برای اعمال شدن پلاگین DataTables به یک جدول که به طور مثال id example جدول هست، به صورت زیر عمل می‌کنیم:

```
$(document).ready(function() {
  $('#example').dataTable();
});
```

نظرات خوانندگان

نویسنده: صابر فتح الهی
تاریخ: ۱۴:۰ ۱۳۹۲/۰ ۱/۰۵

سلام مطلب جالبی بود
اما یک س.ال برای من پیش اومده، آیا این پلاگین قادر است داده‌های جدول را از سمت سرور فراخوانی کند؟ یعنی می‌تواند با تغییر صفحه داده‌های صفحه‌های بعدی یا قبلی را از سرور (از دیتابیس) فراخوانی کند؟

نویسنده: پژمان پارسائی
تاریخ: ۱۸:۴ ۱۳۹۲/۰ ۱/۰۷

سلام، بله این امکان هست که با تعویض صفحه توسط کاربر درخواستی به سرور فرستاده بشه و داده‌ها از سرور دریافت بشن.
در قسمتهای بعدی به آنها اشاره خواهم کرد

نویسنده: کامی
تاریخ: ۰:۲۴ ۱۳۹۲/۰ ۵/۲۶

سلام
شما نظرتون در مورد پلاگین jTable چیه؟ ایا امکانات jTable بیشتری از dataTable نیست؟

نویسنده: پژمان پارسائی
تاریخ: ۲۱:۵۷ ۱۳۹۲/۰ ۵/۲۶

سلام
بنده با jTable کار نکردم ، نمی‌دونم امکاناتش چی هست . البته تعصّب خاصی روی datatable ندارم. اگه شما اطلاعاتی دارید خوشحال می‌شیم اونو با دیگران به اشتراک بزارید. (:)

نویسنده: وحید م
تاریخ: ۹:۳۲ ۱۳۹۲/۰ ۹/۰۷

با سلام؛ به نظر شما چه کتابخانه ای برای گرید مناسب، کم حجم و حرفه‌ای‌تر؟
گرید توکار mvc یا -DataTable-Jqgrid-Kendo-telerik-awesome

در ادامه مطلب قبلی آموزش (jQuery) جی کوئری #4 به ادامه بحث می‌پردازیم.
 در پست قبل به بررسی انتخاب عناصر بر اساس موقعیت پرداختیم، در این پست به بحث "استفاده از انتخاب کننده‌های سفارشی jQuery" خواهیم پرداخت.

1-4 استفاده از انتخاب کننده‌های سفارشی jQuery

در پست‌های قبلی ([1](#) و [2](#)) تعدادی از انتخاب کننده‌های CSS که هر کدامشان موجب قدرت و انعطاف پذیری انتخاب اشیا موجود در صفحه می‌شوند را بررسی کردیم. با این وجود فیلترهای انتخاب کننده قدرتمندتری وجود دارند که توانایی ما را برای انتخاب بیشتر می‌کنند.

به عنوان مثال اگر بخواهید از میان تمام چک باکس‌ها، گزینه‌هایی را که تیک خورده اند انتخاب نمایید، از آنجا که تلاش برای مطابقت حالت‌های اولیه کنترل‌های HTML را بررسی می‌کنیم، **jQuery** انتخاب‌گر سفارشی `:checked` را پیشنهاد می‌کند، که مجموعه از عناصر را که خاصیت `checked` آنها فعال باشد را برای ما برمی‌گرداند. براس مثال انتخاب کننده `input` تمامی المان‌های `input:checkbox` را انتخاب می‌کند، و انتخاب کننده `input:radio` همی‌کند که `checked` هستند. انتخاب کننده سفارشی `:checked` یک انتخاب کننده خصوصیت CSS عمل می‌کند (مانند `[foo=bar]`). ترکیب این انتخاب کننده‌ها می‌تواند قدرت بیشتری به ما بدهد، انتخاب کننده‌هایی مانند `:checkbox:radio:radio:checked` و `:radio:radio:checked`.

همانطور هم که قبل بیان شد، **jQuery** علاوه بر پشتیبانی از انتخاب کننده‌های CSS تعدادی انتخاب کننده سفارشی را نیز شامل می‌شود که در جدول 2-3 شرح داده شده است.

جدول 2-3: انتخاب کننده‌های سفارشی jQuery

انتخاب کننده	توضیح
<code>animated:</code>	عناصری را انتخاب می‌کند که تحت کنترل اینیمیشن می‌باشند. در پست‌های بعدی اینیمیشن‌ها توضیح داده می‌شوند.
<code>button:</code>	عناصر دکمه را انتخاب می‌کند، عناصری مانند <code>input[type=submit], input[type=reset], button</code> ، یا <code>[input[type=button]]</code>
<code>checkbox:</code>	عناصر <code>checkbox</code> را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=checkbox])</code> .
<code>checked:</code>	عناصر <code>checkbox</code> ‌ها یا دکمه‌های رادیویی را انتخاب می‌کند که در حالت انتخاب باشند.
<code>contains(foo) :</code>	عناصری را انتخاب می‌کند که دارای عبارت <code>foo</code> باشند.
<code>disabled:</code>	عناصر در حالت <code>disabled</code> را انتخاب می‌کند.
<code>enabled:</code>	عناصر در حالت <code>enabled</code> را انتخاب می‌کند.
<code>file:</code>	عناصر فایل را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=file])</code> .
<code>header:</code>	عناصر هدر مانند <code>h1</code> تا <code>h6</code> را انتخاب می‌کند.
<code>hidden:</code>	عناصر مخفی شده را انتخاب می‌کند.
<code>image:</code>	عناصر تصویر را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=image])</code> .

انتخاب کننده	توضیح
input:	عناصر فرم مانند input , select, textarea, button را انتخاب می‌کند.
not(filter)	انتخاب کننده‌ها را برعکس می‌کند.
parent:	عناصری که فرزندی دارند را انتخاب می‌کند.
password:	عناصر password را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=password])</code> .
radio:	عناصر radio را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=radio])</code> .
rreset:	دکمه‌های reset را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=reset])</code> یا <code>(button[type=reset])</code> .
selected:	عناصری (عنصر option) را انتخاب می‌کند که در وضعیت selected قرار دارند.
submit:	دکمه‌های submit را انتخاب می‌کند، مانند <code>(button[type=submit])</code> یا <code>(input[type=submit])</code> .
text:	عناصر text را انتخاب می‌کند، مانند <code>(input[type=text])</code> .
visible:	عناصری را که در وضعیت visible باشند انتخاب می‌کند.

بسیاری از انتخاب کننده‌های سفارشی jQuery برسی شده برای انتخاب عناصر فرم ورود اطلاعات کاربر استفاده می‌شوند. این فیلترها قابلیت ادغام را دارند، برای مثال در زیر دستوری را به منظور انتخاب آن دسته از گزینه‌های Checkbox که تیک خورده اند و فعال هستند را مشاهده می‌کنید:

```
:checkbox:checked:enabled
```

این فیلترها و انتخاب کننده‌ها کاربردهای وسیعی در صفحات اینترنتی دارند، آیا آنها حالت معکوسی نیز دارند؟

استفاده از فیلتر :not

برای آنکه نتیجه انتخاب کننده‌ها را معکوس کنیم می‌توانیم از این فیلتر استفاده کنیم. برای مثال دستور زیر تمام عناصری را که checkBox نیستند را انتخاب می‌کند:

```
input:not(:checkbox)
```

اما استفاده از این فیلتر دقت زیادی را می‌طلبد زیرا به سادگی ممکن است با نتیجه‌ای غیرمنتظره مواجه شویم.

استفاده از فیلتر :has

در [اینجا](#) دیدیم که CSS انتخاب کننده قدرتمندی را ارایه کرده است که فرزندان یک عنصر را در هر سطحی که باشند (حتی اگر فرزند مستقیم هم نباشند) انتخاب می‌کند. برای مثال دستور زیر تمام عناصر span را که در div معرفی شده باشند را انتخاب می‌کند:

```
div span
```

اما اگر بخواهیم انتخاب برعکس این انتخاب داشته باشیم، باید چه کنیم؟ برای این کار باید تمام div‌هایی که دارای عنصر span می‌باشد را انتخاب کرد. برای چنین انتخابی از فیلتر has: استفاده می‌کنیم. به دستور زیر توجه نمایید، این دستور تمام عناصر div

را که در آنها عنصر `span` معرفی شده است را انتخاب می‌کند:

```
div:has(span)
```

برای برخی انتخاب‌های پیچیده و مشکل، این فیلتر و مکانیزم بسیار کارا می‌باشد و به سادگی ما را به هدف دلخواه می‌رساند. فرض کنید می‌خواهیم آن خانه از جدول که دارای یک عنصر عکس خاص می‌باشد را پیدا کنیم. با توجه به این نکته که آن عکس از طریق مقدار `src` قابل تشخیص می‌باشد، با استفاده از فیلتر `:has`: دستوری مانند زیر می‌نویسیم:

```
$(‘tr:has(img[src$=“foo.png”])’)
```

این دستور هر خانه از جدول را که این عکس در آن قرار گرفته باشد را انتخاب می‌کند. همانگونه که دیدیم `jQuery` گزینه‌های بسیار متعددی را به منظور انتخاب عناصر موجود در صفحه برای ما مهیا کرده است که می‌توانیم هر عنصری از صفحه را انتخاب و سپس تغییر دهیم که تغییر این عناصر در پست‌های آینده بحث خواهد شد.

موفق و موید باشید.

نظرات خوانندگان

نویسنده: سید باقر شفیعی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۲۸ ۱۳:۴۱

سلام مهندس
خیلی عالی بود - امیدارم وقت داشته باشی پست آموزشی بیشتری بذاری.
مرسی

نویسنده: رها
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۰۷ ۲۰:۳۰

سلام؛ من یه اسلاید شو ساده را از آموزش‌های یه سایت انگلیسی زبان ساختم که مدتهاست دنبالش بودم
اما هنوز یه ایراد کوچولو داره و اونهم اینه که بعد از رسیدن به آخرین عکس برمیگردد به اول یعنی بصورت بک اسلاید میشه و اگر
عکسها از سمت راست به چپ اسلاید میشوند وقتی به آخرین عکس میرسه تمام عکسها در کسری از ثانیه از چپ به راست
برمیگردند. نمونه کد کوئری رو میزارم و ممنون میشم منو در این زمینه راهنمایی کنید که چطور کاری کنم با رسیدن به آخرین
عکس به همون روش از سمت راست به چپ دوباره برگردد به عکس اول نه تمام عکسها رو از چپ به راست برگردونه ؟
اسکریپت فراخوانده شده :

```
< script src = "http://code.jquery.com/jquery-latest.js" ></ script >
```

کوئری نوشته شده :

```
<script type = "text/javascript" >
$(document).ready(function () {
    slideShow();
});

var n = 0;
function slideShow() {
    id = n % 5 + 1;
    leftpost = (1 - parseInt(id)) * 500 + "px";
    $("div.slider-item").animate({ left: leftpost }, 1500);
    n = n + 1;
    s = setTimeout("slideShow()", 3000);
}
</ script >
```

: css فایل

```
<style type = "text/css" >
div#slider {
    width: 500px;
    height: 300px;
    margin: auto;
    overflow: hidden;
    border: 10px solid gray;
}
div#slider-mask {
    width: 500%;
    height: 100%;
}
div.slider-item {
    width: 20%;
    height: 100%;
    position: relative;
    float: left;
}
</ style >
```

```
< div id = "slider" > < div id = "slider-mask" >
< div class = "slider-item" >< img src = "img1.jpg" alt = "1" /></ div >
< div class = "slider-item" >< img src = "img2.jpg" alt = "2" /></ div >
< div class = "slider-item" >< img src = "img3.jpg" alt = "3" /></ div >
< div class = "slider-item" >< img src = "img4.jpg" alt = "4" /></ div >
< div class = "slider-item" >< img src = "img5.jpg" alt = "5" /></ div >
</ div > </ div >
```

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۰۸ ۰:۵

قسمت اسکریپتی رو اینطوری تغییر بدین

```
<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    slideShow();
});

var leftPos = 0;
var numberofImages = 5;
var sliderWidth = 500;
var ltr = true;

function slideShow() {
    $("div.slider-item").animate({ left: leftPos + "px" }, 1500);

    if(ltr){
        leftPos -= sliderWidth;
    }
    else{
        leftPos += sliderWidth;
    }

    if((Math.abs(leftPos) == (numberofImages-1) * sliderWidth) || (leftPos == 0)){
        ltr = !ltr;
    }

    //console.log({ leftPos:leftPos , ltr: ltr });
    s = setTimeout("slideShow()", 3000);
}
</script>
```

نویسنده: رها
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۲۲ ۱۲:۳۳

سلام؛ وقتی یه جی کوئری یا اسکریپت رو دانلود میکیم و در ویژوآل استادیو باز میکنم بصورتی نوشته شده که تمام فایل در یک خط افقی هست و اگر بخواهیم ویرایشش کنیم نمیشه با اسکرول کردن موس در امتدادش حرکت کنیم. میخواستم ببینم آیا در ویژوآل استادیو ابزاری هست که اینچنین فایلها رو یکباره از حالت افقی و اینکه در یک خط هست هستند با طول زیاد رو بشکنه و بصورت زیر هم بنویسه ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۲۲ ۱۲:۳۸

[JavaScript Deobfuscator](#)

کامپوننت‌های jq زیادی وجود دارند که توسط آنها می‌توان تصاویر را بصورت زمانبندی شده و به همراه افکت‌های زیبا در سایت خود نشان داد. مانند [اینجا](#).

در این قصد ایجاد helper برای کامپوننت NivoSlider را داریم.

1- یک پروژه Asp.net Mvc 4.0 ایجاد می‌کنیم.

2- سپس فایل jquery.nivo.slider.pack.js ، فایل‌های css مربوط به این کامپوننت و چهار تم موجود را از [سایت این کامپوننت](#) و یا درون سورس مثال ارائه شده دریافت می‌کنیم.

3- به کلاس BundleConfig رفته و کدهای زیر را اضافه می‌کنیم:

```
#region Nivo Slider
bundles.Add(new StyleBundle("~/Content/NivoSlider").Include("~/Content/nivoSlider/nivo-
slider.css"));
bundles.Add(new
```

```
StyleBundle("~/Content/NivoSliderDefaultTheme").Include("~/Content/nivoSlider/themes/default/default.css");
bundles.Add(new
StyleBundle("~/Content/NivoSliderDarkTheme").Include("~/Content/nivoSlider/themes/dark/dark.css");
bundles.Add(new
StyleBundle("~/Content/NivoSliderLightTheme").Include("~/Content/nivoSlider/themes/light/light.css"));
bundles.Add(new
StyleBundle("~/Content/NivoSliderBarTheme").Include("~/Content/nivoSlider/themes/bar/bar.css"));
bundles.Add(new
ScriptBundle("~/bundles/NivoSlider").Include("~/Scripts/jquery.nivo.slider.pack.js"));

#endregion
```

سپس در فایل shared آنها را بصورت زیر اعمال میکنیم:

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
    <title>@ViewBag.Title</title>
    <script type="text/javascript" src="~/Scripts/jquery-1.9.1.min.js"></script>
    @Styles.Render("~/Content/NivoSlider",
    "~/Content/NivoSliderDefaultTheme", "~/Content/NivoSliderLightTheme")
    @Scripts.Render("~/bundles/NivoSlider")
</head>
<body>
    @RenderBody()
    @RenderSection("scripts", required: false)
</body>
</html>
```

4- یک پوشه با عنوان helper به پروژه اضافه میکنیم. سپس کلاس‌های زیر را به آن اضافه می‌کنیم :

```
public class NivoSliderHelper
{
    #region Fields

    private string _id = "nivo1";
    private List<NivoSliderItem> _models = null;
    private string _width = "100%";
    private NivoSliderTheme _theme = NivoSliderTheme.Default;
    private string _effect = "random"; // Specify sets like= 'fold;fade;sliceDown'
    private int _slices = 15; // For slice animations
    private int _boxCols = 8; // For box animations
    private int _boxRows = 4; // For box animations
    private int _animSpeed = 500; // Slide transition speed
    private int _pauseTime = 3000; // How long each slide will show
    private int _startSlide = 0; // Set starting Slide (0 index)
    private bool _directionNav = true; // Next & Prev navigation
    private bool _controlNav = true; // 1;2;3... navigation
    private bool _controlNavThumbs = false; // Use thumbnails for Control Nav
    private bool _pauseOnHover = true; // Stop animation while hovering
    private bool _manualAdvance = false; // Force manual transitions
    private string _prevText = "Prev"; // Prev directionNav text
    private string _nextText = "Next"; // Next directionNav text
    private bool _randomStart = false; // Start on a random slide
    private string _beforeChange = ""; // Triggers before a slide transition
    private string _afterChange = ""; // Triggers after a slide transition
    private string _slideshowEnd = ""; // Triggers after all slides have been shown
    private string _lastSlide = ""; // Triggers when last slide is shown
    private string _afterLoad = "";

    #endregion

    string makeParameters()
    {
        var builder = new StringBuilder();
        builder.Append("{");
        builder.Append(string.Format("effect:'{0}'", _effect));
        builder.AppendLine(string.Format(",slices:{0}", _slices));
        builder.AppendLine(string.Format(",boxCols:{0}", _boxCols));
        builder.AppendLine(string.Format(",boxRows:{0}", _boxRows));
        builder.AppendLine(string.Format(",animSpeed:{0}", _animSpeed));
    }
}
```

```

        builder.AppendLine(string.Format(",pauseTime:{0}", _pauseTime));
        builder.AppendLine(string.Format(",startSlide:{0}", _startSlide));
        builder.AppendLine(string.Format(",directionNav:{0}", _directionNav.ToString().ToLower()));
        builder.AppendLine(string.Format(",controlNav:{0}", _controlNav.ToString().ToLower()));
        builder.AppendLine(string.Format(",controlNavThumbs:{0}", _controlNavThumbs.ToString().ToLower()));
        builder.AppendLine(string.Format(",manualAdvance:{0}", _manualAdvance.ToString().ToLower()));
        builder.AppendLine(string.Format(",prevText:'{0}'", _prevText));
        builder.AppendLine(string.Format(",nextText:'{0}'", _nextText));
        builder.AppendLine(string.Format(",randomStart:{0}", _randomStart.ToString().ToLower()));
        builder.AppendLine(string.Format(",beforeChange:{0}", _beforeChange));
        builder.AppendLine(string.Format(",afterChange:{0}", _afterChange));
        builder.AppendLine(string.Format(",slideshowEnd:{0}", _slideshowEnd));
        builder.AppendLine(string.Format(",lastSlide:{0}", _lastSlide));
        builder.AppendLine(string.Format(",afterLoad:{0}", _afterLoad));
        builder.Append(")");
        return builder.ToString();
    }
    public NivoSliderHelper (
        string id,
        List<NivoSliderItem> models,
        string width = "100%",
        NivoSliderTheme theme = NivoSliderTheme.Default,
        string effect = "random",
        int slices = 15,
        int boxCols = 8,
        int boxRows = 4,
        int animSpeed = 500,
        int pauseTime = 3000,
        int startSlide = 0,
        bool directionNav = true,
        bool controlNav = true,
        bool controlNavThumbs = false,
        bool pauseOnHover = true,
        bool manualAdvance = false,
        string prevText = "Prev",
        string nextText = "Next",
        bool randomStart = false,
        string beforeChange = "function(){}",
        string afterChange = "function(){}",
        string slideshowEnd = "function(){}",
        string lastSlide = "function(){}",
        string afterLoad = "function(){}"
    {
        _id = id;
        _models = models;
        _width = width;
        _theme = theme;
        _effect = effect;
        _slices = slices;
        _boxCols = boxCols;
        _boxRows = boxRows;
        _animSpeed = animSpeed;
        _pauseTime = pauseTime;
        _startSlide = startSlide;
        _directionNav = directionNav;
        _controlNav = controlNav;
        _controlNavThumbs = controlNavThumbs;
        _pauseOnHover = pauseOnHover;
        _manualAdvance = manualAdvance;
        _prevText = prevText;
        _nextText = nextText;
        _randomStart = randomStart;
        _beforeChange = beforeChange;
        _afterChange = afterChange;
        _slideshowEnd = slideshowEnd;
        _lastSlide = lastSlide;
        _afterLoad = afterLoad;
    }
    public IHtmlString GetHtml()
    {
        var thm = "theme-" + _theme.ToString().ToLower();
        var sb = new StringBuilder();
        sb.AppendLine("<div style='width:" + _width + ";height:auto;margin:0px auto' class='" + thm
+ ">");
        sb.AppendLine("<div id='" + _id + "' class='nivoSlider'>");
        foreach (var model in _models)
        {
            string img = string.Format("<img src='{0}' alt='{1}' title='{2}' />",
```

```

model.ImageFilePath, "", model.Caption);
        string item = "";
        if (model.LinkUrl.Trim().Length > 0 &&
            Uri.IsWellFormedUriString(model.LinkUrl, UriKind.RelativeOrAbsolute))
        {
            item = string.Format("<a href='{0}'>{1}</a>", model.LinkUrl, img);
        }
        else
        {
            item = img;
        }
        sb.AppendLine(item);
    }
    sb.AppendLine("</div>");
    sb.AppendLine("</div>");

    sb.AppendLine("<script type='text/javascript'>");
//sb.AppendLine("#' + _id + ').parent().ready(function () {" );
    sb.Append("$(document).ready(function(){");
    sb.AppendLine("#' + _id + ").nivoSlider(" + makeParameters() + ");");
//sb.AppendLine("#' .nivo-controlNav a').empty();");//semi hack for rtl layout
//sb.AppendLine("#' + _id + ').nivoSlider();");
    sb.AppendLine("});");
    sb.AppendLine("</script>");

    return new HtmlString(sb.ToString());
}
}

public enum NivoSliderTheme
{
    Default, Light, Dark, Bar,
}

public class NivoSliderItem
{
    public string ImageFilePath { get; set; }
    public string Caption { get; set; }
    public string LinkUrl { get; set; }
}

```

6-سپس برای استفاده از این helper یک کنترلر به پروژه اضافه میکنیم مانند Home :

```

public class HomeController : Controller
{
    public ActionResult Index()
    {
        return View();
    }
    public virtual ActionResult NivoSlider()
    {
        var models = new List<NivoSliderItem>
        {
            new NivoSliderItem()
            {
                ImageFilePath = Url.Content("~/Images/img1.jpg"),
                Caption = "عنوان اول",
                LinkUrl = "http://www.google.com",
            },
            new NivoSliderItem()
            {
                ImageFilePath = Url.Content("~/Images/img2.jpg"),
                Caption = "#htmlcaption",
                LinkUrl = "",
            },
            new NivoSliderItem()
            {
                ImageFilePath = Url.Content("~/Images/img3.jpg"),
                Caption = "عنوان سوم",
                LinkUrl = "",
            },
            new NivoSliderItem()
            {
                ImageFilePath = Url.Content("~/Images/img4.jpg"),
                Caption = "عنوان چهارم",
                LinkUrl = "",
            }
        };
        return View(models);
    }
}

```

```
        },
        new NivoSliderItem()
    {
        ImageFilePath = Url.Content("~/Images/img5.jpg"),
        Caption = "عنوان پنجم",
        LinkUrl = "",
    }
};

return PartialView("_NivoSlider", models);
}
}
```

7- سپس ویوی Home را نیز ایجاد میکنیم:

```
@{
    ViewBag.Title = "Index";
}

<h2>Nivo Slider Index</h2>

@{ Html.RenderAction("NivoSlider", "Home");}
```

8- یک پارشال ویو نیز برای رندر کردن NivoSlider های خود ایجاد میکنیم:

```
@using NivoSlider.Helper
@model List<NivoSliderItem>
@{
    var nivo1 = new NivoSliderHelper("nivo1", Model.Skip(0).Take(3).ToList(), theme:
NivoSliderTheme.Default, width: "500px");
    var nivo2 = new NivoSliderHelper("nivo2", Model.Skip(3).Take(2).ToList(), theme:
NivoSliderTheme.Light, width: "500px");
}
@nivo1.GetHtml()

<div id="htmlcaption">
    <strong>This</strong> is an example of a <em>HTML</em> caption with <a href="#">a link</a>.
</div>

<br />
<br />
@nivo2.GetHtml()
```

نکته اول : اگر بخواهیم بر روی تصویر موردنظر متنی نمایش دهیم کافیست خاصیت Caption را مقداردهی کنیم. برای نمایش توضیحاتی پیچیده‌تر (مانند نمایش یک div و لینک و غیره) بعنوان توضیحات یک تصویر خاص باید خاصیت Caption را بصورت "# {نام عنصر} # مقداردهی کنیم و ویژگی class مربوط به عنصر موردنظر را با nivo-html-caption مقداردهی کنیم. (همانند مثال بالا)

نکته دوم : این کامپوننت به همراه 4 تم (default-light-bar-dark) ارائه شده است. موقع استفاده از تم‌های دیگر باید رفرنس مربوط به آن تم را نیز اضافه کنید.

امیدوارم مفید واقع شود. [دربافت پروژه نمونه این مقاله](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: bahman
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۸ ۱۱:۴۴

سلام تشکر میکنم . خیلی عالی بود.
 فقط یه مشکلی هست اونم نبودن WebGrease درون DLLهای شماست.
 چطوری میتونم پیدا ش کنم؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۸ ۱۱:۴۷

این ۱۱ جزو فایل‌های استاندارد یک پروژه ASP.NET MVC 4 است. در اینجا پیوست نشده، چون نیازی نیست هر بار تمام این فایل‌های تکراری را دریافت کنید.

فایل‌های آن در دو پوشه زیر بر روی سیستم شما موجود هستند: (اگر [ASP.NET MVC4](#) را نصب کرده باشید)
C:\Program Files\Microsoft ASP.NET\ASP.NET MVC 4 \Packages
C:\Program Files\Microsoft ASP.NET\ASP.NET Web Pages\v 2.0 \Packages

نویسنده: bahman
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۸ ۱۱:۵۴

مشکل با nuget حل شد.

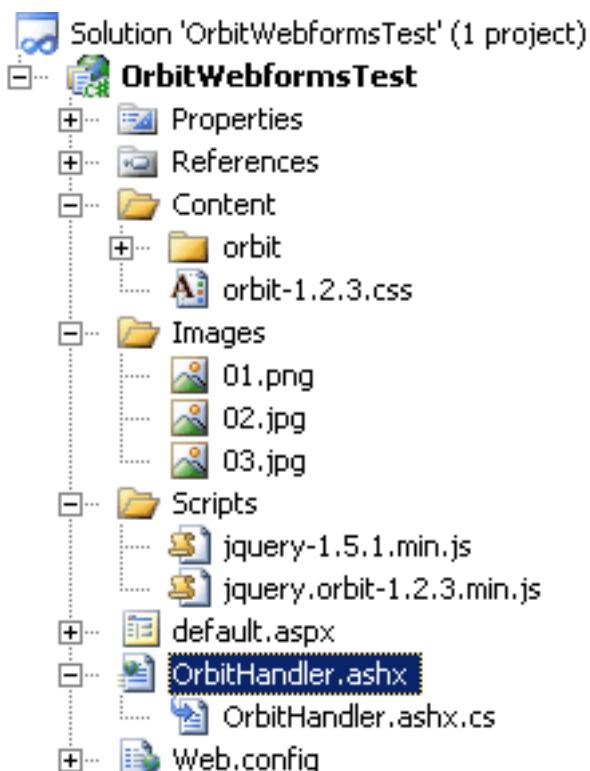
هر از چندگاهی سؤال «این مثال jQuery را نمی‌تونم اجرا یا باز سازی کنم» در این سایت یا سایت‌های مشابه تکرار می‌شوند. بنابراین بهتر است نحوه عیب یابی برنامه‌های ASP.NET مبتنی بر jQuery را یکبار با هم مرور کنیم. در اینجا، مثال تهیه یک Slider را که [پیشتر در سایت مطرح شده](#) است، به نحوی دیگر بررسی خواهیم کرد:

- (1) فرم‌آوش می‌کنیم تا اسکریپت اصلی jQuery را به درستی پیوست و مسیردهی کنیم.
- (2) مسیر Generic handler را ذکر می‌کنیم.
- (3) مسیرهای تصاویری را که Image slider باید نمایش دهد، کاملاً بی‌ربط ذکر می‌کنیم.
- (4) خروجی JSON نامربوطی را بازگشت می‌دهیم.
- (5) یکبار هم یک استثنای عمده دستی را در بین کدها قرار خواهیم داد.

و ... بعد سعی می‌کنیم با استفاده از [Firebug](#) عیوب فوق را یافته و اصلاح کنیم؛ تا به یک برنامه قابل اجرا برسیم.

معرفی برنامه‌ای که کار نمی‌کند!

یک برنامه ASP.NET Empty web application را آغاز کنید. سپس سه پوشه Scripts، Content و Images را به آن اضافه نمائید. در این پوشه‌ها، اسکریپت‌های نمایش دهنده تصاویر، CSS آن و تصاویری که قرار است نمایش داده شوند، قرار می‌گیرند:

سپس یک فایل default.aspx و یک فایل OrbitHandler.ashx را نیز به پروژه با محتویات ذیل اضافه کنید: (در این دو فایل، ۵ مورد مشکل ساز یاد شده لحاظ شده‌اند)

محتویات فایل OrbitHandler.cs مطابق کدهای ذیل است:

```

using System.Collections.Generic;
using System.IO;
using System.Web;
using System.Web.Script.Serialization;

namespace OrbitWebformsTest
{
    public class Picture
    {
        public string Title { set; get; }
        public string Path { set; get; }
    }

    public class OrbitHandler : IHttpHandler
    {
        IList<Picture> PicturesDataSource()
        {
            var results = new List<Picture>();
            var path = HttpContext.Current.Server.MapPath("~/Images");

            foreach (var item in Directory.GetFiles(path, "*.*"))
            {
                var name = Path.GetFileName(item);
                results.Add(new Picture
                {
                    Path = /*"Images/" + name*/ name,
                    Title = name
                });
            }

            return results;
        }

        public void ProcessRequest(HttpContext context)
        {
            var items = PicturesDataSource();
            var json = /*new JavaScriptSerializer().Serialize(items)*/ string.Empty;
            throw new InvalidDataException("همینطوری");
            context.Response.ContentType = "text/plain";
            context.Response.Write(json);
        }

        public bool IsReusable
        {
            get { return false; }
        }
    }
}

```

در اینجا جهت سهولت دموی برنامه (و همچنین امکان باز تولید آن توسط خوانندگان)، از بانک اطلاعاتی استفاده نشده و عمداً از یک لیست جنریک تشکیل شده در حافظه کمک گرفته شده است. تصاویر برنامه در پوشش Images واقع در ریشه سایت، قرار دارند. بنابراین توسط متدهای PicturesDataSource، فایل‌های این پوشش را یافته و مطابق ساختار کلاس Picture بازگشت می‌دهیم. نهایتاً این اطلاعات به ظاهر قرار است با فرمات JSON بازگشت داده شوند تا بتوان نتیجه را توسط افزونه Orbit استفاده کرد.

همچنین کدهای صفحه ASPX ای که قرار است (به ظاهر البته) از این Generic handler استفاده کند به نحو ذیل است:

```

<%@ Page Language="C#" AutoEventWireup="true" CodeBehind="default.aspx.cs"
Inherits="OrbitWebformsTest._default" %>

<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0 Transitional//EN" "http://www.w3.org/TR/xhtml1/DTD/xhtml1-transitional.dtd">
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head runat="server">
    <title></title>
    <link href="Content/orbit-1.2.3.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="Script/jquery-1.5.1.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Scripts/jquery.orbit-1.2.3.min.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
    <form id="form1" runat="server">
        <div id="featured">
        </div>
    </form>
    <script type="text/javascript">

```

```
$function () {
    $.ajax({
        url: "Handler.ashx",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        success: function (data) {
            $.each(data, function (i, b) {
                var str = '';
                $("#featured").append(str);
            });
            $('#featured').orbit();
        },
        dataType: "json"
    });
}
</script>
</body>
</html>
```

خوب! اگر پروژه را اجرا کنیم، کار نمی‌کند. یک مستطیل مشکی رنگ در کنار صفحه ظاهر شده و همین! حالا چکار باید کرد؟

مراحل عیب یابی برنامه‌ای که کار نمی‌کند!

ابتدا برنامه را در فایرفاکس باز کرده و سپس افزونه [Firebug](#) را با کلیک بر روی آیکن آن، بر روی سایت فعال می‌کنیم. سپس یکبار بر روی دکمه F5 کلیک کنید تا مجدداً مراحل بارگذاری سایت تحت نظر افزونه Firebug فعال شده، طی شود.

اولین موردی که مشهود است، نمایش عدد 3، کنار آیکن فایرباگ می‌باشد. این عدد به معنای وجود خطاهای اسکریپتی در کدهای ما است.

برای مشاهده این خطاهای، بر روی برگه Console آن کلیک کنید:

A screenshot of the Firebug Console tab. It displays several error messages in red text:

- NetworkError: 404 Not Found - http://localhost:1031/Script/jquery-1.5.1.min.js
- ReferenceError: jQuery is not defined
- ReferenceError: \$ is not defined
- ReferenceError: \$ is not defined

The 'Console' tab is selected, and the 'All' filter is applied.

بله. مشخص است که مسیر دهی فایل jquery-1.5.1.min.js صحیح نبوده و همین مساله سبب بروز خطاهای اسکریپتی گردیده است. برای اصلاح آن سطر زیر را در برنامه تغییر دهید:

```
<script src="Scripts/jquery-1.5.1.min.js" type="text/javascript"></script>
```

پیشتر پوشه Script ذکر شده بود که باید تبدیل به Scripts شود.

مجددا دکمه F5 را فشرده و سایت را با تنظیمات جدید اجرا کنید. اینبار در برگه Console و یا در برگه شبکه فایرباگ، خطای یافت نشدن Generic handler نمایان می‌شوند:

URL	Status	Domain
GET localhost:1031	200 OK	localhost:1031
GET orbit-1.2.3.css	200 OK	localhost:1031
GET jquery-1.5.1.min.js	200 OK	localhost:1031
GET jquery.orbit-1.2.3.min.js	200 OK	localhost:1031
GET loading.gif		localhost:1031
GET Handler.ashx	404 Not Found	localhost:1031
GET loading.gif	200 OK	localhost:1031
6 requests		

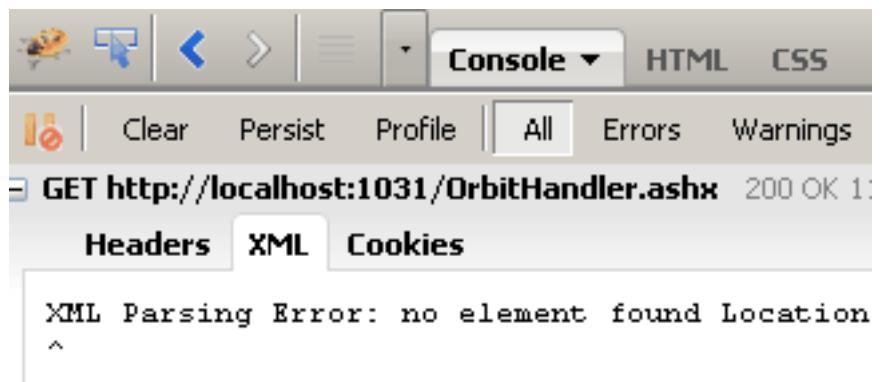
برای رفع آن به فایل default.aspx مراجعه و بجای معرفی Handler.ashx، نام OrbitHandler.ashx را وارد کنید.
مجددا دکمه F5 را فشرده و سایت را با تنظیمات جدید اجرا کنید.

```

<html>
  <head>
    <title>مینیتوری</title>

```

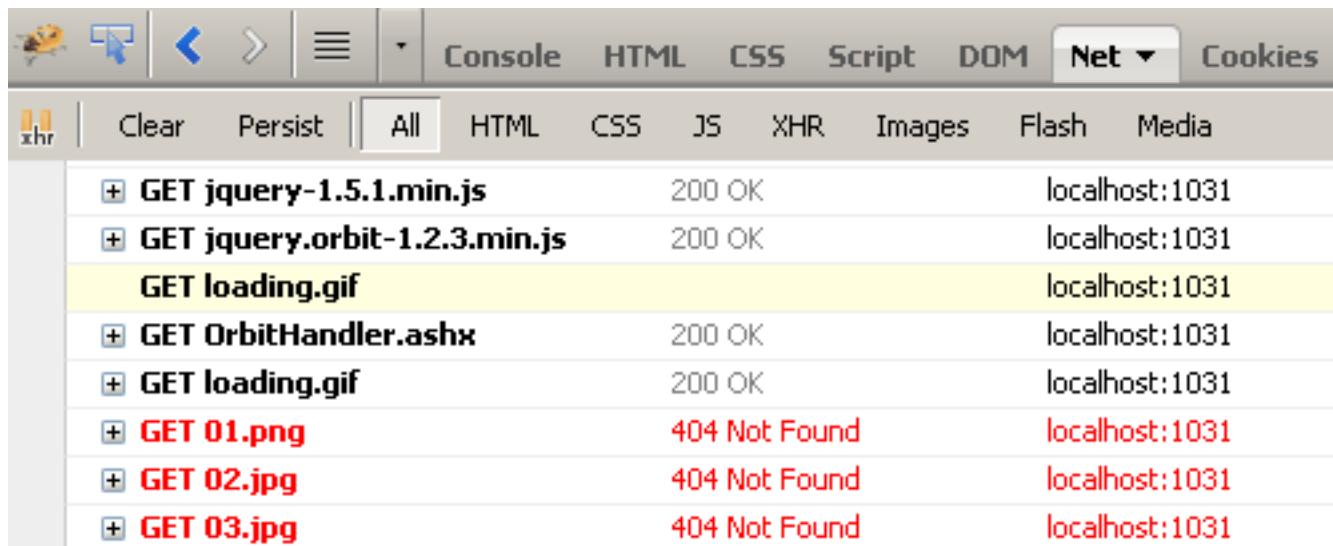
اگر به برگه کنسول دقت کنیم، بروز استثناء در کدها تشخیص داده شده و همچنین در برگه Response پاسخ دریافتی از سرور، جزئیات صفحه خطای بازگشتی از آن نیز قابل بررسی و مشاهده است.
اینبار به فایل OrbitHandler.cs مراجعه کرده و سطر throw new InvalidDataException را حذف می‌کنیم. در ادامه برنامه را کامپایل و مجددا اجرا خواهیم کرد.

با اجرای مجدد سایت، تبادل اطلاعات صحیحی با فایل OrbitHandler.ashx برقرار شده است، اما خروجی خاصی قابل مشاهده نیست. بنابراین بازهم سایت کار نمی‌کند.
برای رفع این مشکل، متد ProcessRequest را به نحو ذیل تغییر خواهیم داد:

```
public void ProcessRequest(HttpContext context)
{
    var items = PicturesDataSource();
    var json = new JavaScriptSerializer().Serialize(items);
    context.Response.ContentType = "text/plain";
    context.Response.Write(json);
}
```

برنامه را کامپایل کرده و اجرا می‌کنیم. برنامه اجرا می‌شود، اما باز هم کار نمی‌کند. مشکل از کجاست؟

بله. تمام تنظیمات به نظر درست هستند، اما در برگه شبکه فایرباگ تعدادی خطای 404 و یا «یافت نشد»، مشاهده می‌شوند. مشکل اینجا است که مسیرهای بازگشت داده شده توسط متد Directory.GetFiles، مسیرهای مطلقی هستند؛ مانند c:\path\images\01.jpg و جهت نمایش در یک وب سایت مناسب نمی‌باشند. برای تبدیل آنها به مسیرهای نسبی، اینبار کدهای متد تهیه منبع داده را به نحو ذیل ویرایش می‌کنیم:

```
IList<Picture> PicturesDataSource()
{
    var results = new List<Picture>();
```

```

var path = HttpContext.Current.Server.MapPath("~/Images");
foreach (var item in Directory.GetFiles(path, "*.*"))
{
    var name = Path.GetFileName(item);
    results.Add(new Picture
    {
        Path = "Images/" + name,
        Title = name
    });
}
return results;
}

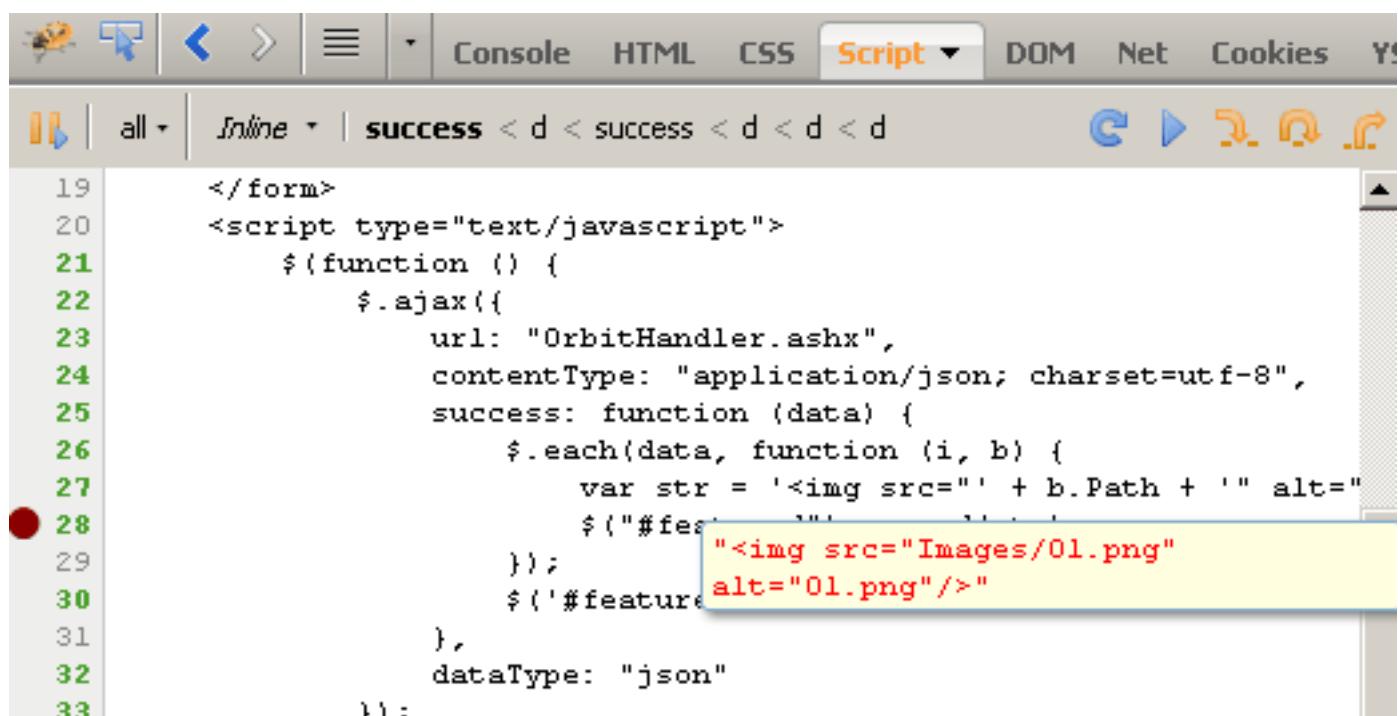
```

در این کدها فقط قسمت Path ویرایش شده است تا به مسیر پوشش Images واقع در ریشه سایت اشاره کند.
اینبار اگر برنامه را اجرا کنیم، بدون مشکل کار خواهد کرد.

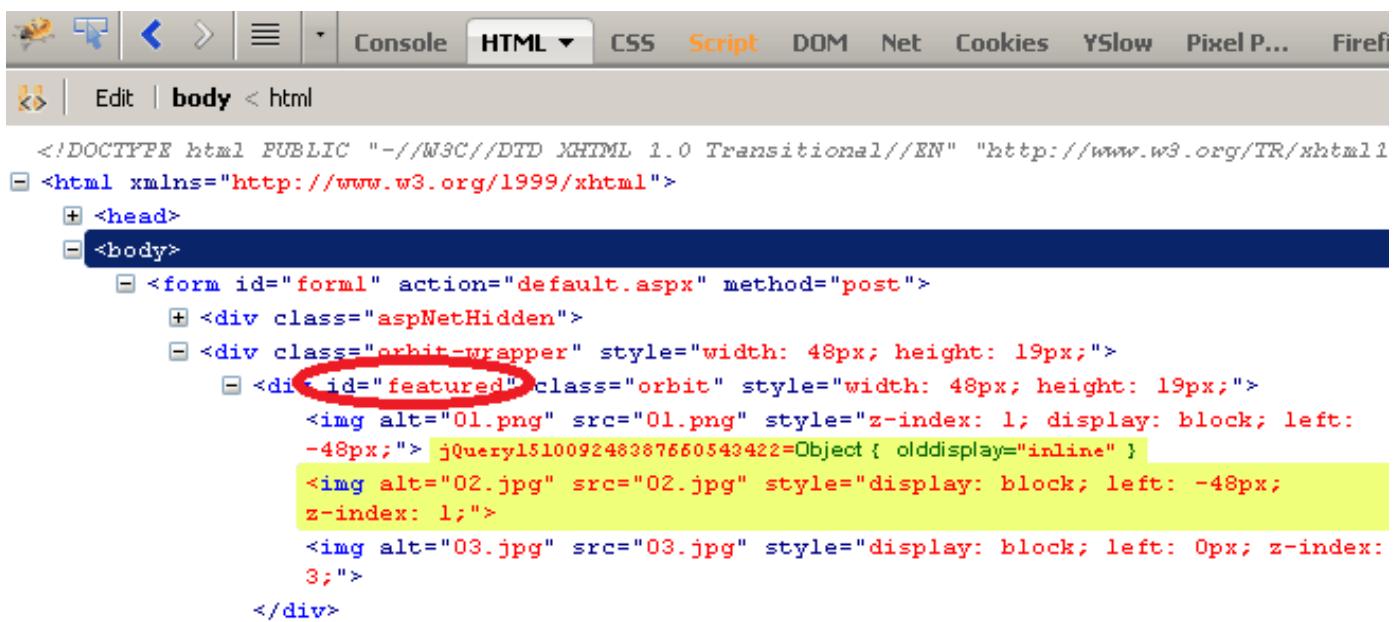
بنابراین در اینجا مشاهده کردیم که اگر «برنامه‌ای مبتنی بر jQuery کار نمی‌کند»، چگونه باید قدم به قدم با استفاده از فایرباگ و امکانات آن، به خطاهایی که گزارش می‌دهد و یا مسیرهایی را که یافت نشد بیان می‌کند، دقت کرد تا بتوان برنامه را عیب یابی نمود.

سؤال مهم: اجرای کدهای Ajax jQuery فوق، چه تغییری را در صفحه سبب می‌شوند؟

اگر به برگه اسکریپت‌ها در کنسول فایرباگ مراجعه کنیم، امکان قرار دادن breakpoint بر روی سطرهای کدهای جاوا اسکریپت نمایش داده شده نیز وجود دارد:

در اینجا همانند VS.NET می‌توان برنامه را در مرورگر اجرا کرده و تگ‌های تصویر پویای تولید شده را پیش از اضافه شدن به صفحه، مرحله بررسی کرد. به این ترتیب بهتر می‌توان دریافت که آیا src بازگشت داده شده از سرور فرمات صحیحی دارد یا خیر و آیا به محل مناسبی اشاره می‌کند یا نه. همچنین در برگه HTML آن، عناصر پویای اضافه شده به صفحه نیز بهتر مشخص هستند:

The screenshot shows the Firebug interface with the 'HTML' tab selected. The DOM tree is displayed, starting with the DOCTYPE declaration and the <html> tag. The 'body' tag is highlighted with a dark blue background. Inside the body, there is a form with id='form1', followed by an <aspNetHidden> div. The next element is a div with class='orbit-wrapper' and style='width: 48px; height: 19px;'. Inside this wrapper is a div with id='featured' and class='orbit', also with width and height set to 48px and 19px respectively. This div contains three images with alt attributes: '01.png', '02.jpg', and '03.jpg'. The '02.jpg' image is highlighted with a yellow selection box. A red oval highlights the 'featured' ID in the div's selector. The '02.jpg' image is also highlighted with a yellow box.

```
</DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0 Transitional//EN" "http://www.w3.org/TR/xhtml11<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
  <head>
  <body>
    <form id="form1" action="default.aspx" method="post">
      <div class="aspNetHidden">
      <div class="orbit-wrapper" style="width: 48px; height: 19px;">
        <div id="featured" class="orbit" style="width: 48px; height: 19px;">
           jquery151009248387560543422=Object { olddisplay="inline" }
          
          
        </div>
      </div>
    </form>
  </body>
</html>
```

نظرات خوانندگان

نوبنده: صادق
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۴ ۱۲:۵۱

ممnon آقای نصیری - برای کروم چطور، آیا developer tools کفایت میکند یا ابزار بهتری سراغ دارد؟
البته من گاهی که نیاز به دستکاری ریسپانس و ریکوئست باشه از فیدلر استفاده میکنم

نوبنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۴ ۱۲:۵۵

تمام مواردی که در بحث جاری با فایرباگ مطرح شدن به صورت توکار در developer tools مربوط به کروم هم وجود دارند و مباحث آن تقریباً یکی است.

نوبنده: محسن جمشیدی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۶ ۱۰:۴۹

یکی از مواردی هم که ممکن است آزار دهنده باشد خطای سینتکسی است که در FireFox با زدن Ctrl+Shift+J قابل مشاهده خواهد بود.

نوبنده: Abolfazl
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۸ ۲۳:۴۸

سلام آقای نصیری ..ممnonم ..خیلی عالی بود
من قبل ام مشکل را داشتم و نمی‌تونستم برطرفش کنم ..الآن درست شد..مرسی

نوبنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۰۹ ۱۶:۴۲

```
$(document).ready(function () {  
    $(':radio').click(function () {  
        debugger;  
    });  
});
```

یک نکته جانبی است برای فعال سازی دیباگر خود ویژوال استودیو در حین کار با جیکوئری

نوبنده: ahmad.valipour
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۲:۱۹

سلام
سوالی برام پیش اومده. اگر ما 10 تا عکس تو پوشه image داشته باشیم ولی فقط 5 تا اونها رو در صفحه ارجاع بهشون داشته باشیم، فقط اون 5 تا به طرف کلاینت میرن. درسته؟
پس چرا وقتی با firebug مسیر عکس رو تغییر میدیم به عکس دیگه، میشناسه اون عکس رو، و نشون میده؟

نوبنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۴ ۱۲:۲۵

همکاری متقابل موتور مرورگر و فایرباگ. فایرباگ درخواست می‌کنه، مرورگر دریافت و ارائه.
چیزی مثل دیباگر در VS.NET. زمانیکه مثلا در کدهای کار با Entity framework روی سط्रی break point قرار می‌دید و خروجی

یک کوئری را بررسی می‌کنید، این دیاگر قابلیت دریافت مقادیر بررسی شده و حتی نشده را هم از بانک اطلاعاتی دارا است (حتی اگر این مقادیر، در کوئری اولیه درخواست نشده باشند؛ نوعی lazy loading در اینجا صورت می‌گیرد)

نویسنده: ابوالفضل روشن ضمیر
تاریخ: ۱۱:۵ ۱۳۹۲/۰۲/۲۹

سلام

من اولین بار که اجرا می‌کنم تصویر را نشون نمی‌ده به این صورت نمایش میده :

بعد از لود صفحه یک بار که صفحه را Refresh کنم همه چیز درست میشه ؟
در قسمت Console هم خطای وجود ندارد
ممnon

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۲۹ ۱۳۹۲/۰۲/۲۹

حداقل دو علت می‌توانه داشته باشد:

الف) تصاویر رو نمی‌تونه پیدا کنه، یا صفحه کش شده بیش از حد. قسمت «اجرای کدهای AjaxjQuery» فوق، چه تغییری را در صفحه سبب می‌شوند؟» را بررسی کنید که چه آدرسی توسط کدهای جی‌کوئری در حال پردازش است.
همچنین کش شدن نتایج قبلی رو هم می‌شود غیرفعال کرد:

```
$.ajax({  
    cache: false /* گاهی از اوقات خصوصا برای آی نیاز است */  
});
```

ب) چند وقت قبل در یکی از بحث‌های سایت دیدم که مورد زیر رعایت نشده بود و کدهای جی‌کوئری کار نمی‌کردند:

```
<script type="text/javascript">  
    $(function () {  
        کدهای جی‌کوئری در اینجا //  
    });  
</script>
```

اجرای کدهای جی‌کوئری نیازی به DOM حاضر و آماده دارند که توسط متド document ready آن مانند کدهای فوق باید تدارک دیده شود. نیازی به این کد نخواهد بود اگر اسکریپت‌ها در آخر صفحه و پیش از بسته شدن تگ body اضافه بشن.

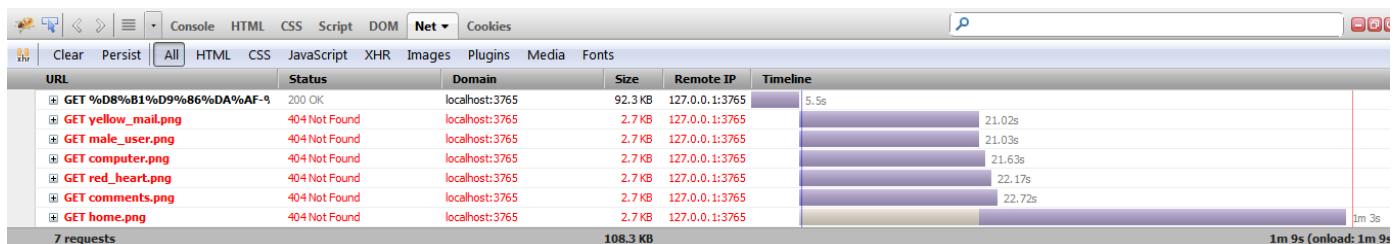
نویسنده: رضا منصوری
تاریخ: ۱۰:۵۸ ۱۳۹۲/۰۷/۰۷

با تشکر از مطلب بسیار کاربردیتون ، در هنگام استفاده از URL Routing که قبل راهنماییم کرده بودید برای آدرس فایل‌های جاوا اسکریپت از

```
<%=ResolveUrl("~/App_Themes/MainTheme/jquery.js")%>
```

استفاده کردم و مشکل حل شد ولی برای یو آر ال این تصاویر آیکون که در Jquery تعریف شدند میتوانید کمک کنید

```
<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    $('#exampleMenu').sweetMenu({
        top: 200,
        padding: 8,
        iconSize: 48,
        easing: 'easeOutBounce',
        duration: 500,
        icons: [
            'images/home.png',
            'images/comments.png',
            'images/red_heart.png',
            'images/computer.png',
            'images/male_user.png',
            'images/yellow_mail.png'
        ]
    });
});
</script>
```


اگر آدرس آیکون‌ها را به صورت

'<http://site.ir/images/home.png>'

تعریف کنم مشکل حل میشه ولی فکر کنم راه حل درستی نباشه . بسیار ممنون

نویسنده: **وحید نصیری**
تاریخ: **۱۳۹۲/۰۷/۱۱:۲۸**

امکان قرار دادن کدهای سمت سرور داخل اسکریپت‌ها هم هست؛ مثلا:

```
data: {"username": '' + $('#<%= TextBox1.ClientID %>').val() + "'"},
```

به این شرط که این اسکریپت داخل صفحه runat=server دار باشد یا داخل head ای باید مشخصات.

در [قسمت قبلی](#) شما را با DataTables آشنا کردیم. به طور خلاصه نحوه اعمال کردن DataTables به یک جدول ساده html را گفتیم که با این کار به صورت پیش فرض، امکاناتی مثل فیلتر کردن داده‌ها، صفحه بندی و مرتب سازی آنها و نیز اعمال شدن استایل‌های css به همین جدول خام اضافه می‌شود. نکته مهم در مثال قبلی این بود که داده‌های درون این جدول با کدنویسی خام فراهم شدند، اما این را در نظر داشته باشید که اکثریت مواقع باید داده‌ها از یک بانک اطلاعاتی دریافت شوند و سپس درون جدول قرار بگیرند.

در این قسمت سعی خواهیم کرد تا منبع داده جدول را یک آرایه جاوا اسکریپتی و سپس کالکشنی از آبجکتهاي جاوا اسکریپتی json (در نظر بگيريم و نيز برخى ويرگى هاي پيش فرض پلاگين را غير فعال نمائيم.)

فرض کنید می‌خواهید لیستی از اطلاعات دانشجویان شامل نام (FirstName)، نام خانوادگی (LastName) و سن (Age) را نمایش دهید. اطلاعات قرار است در جدول زیر قرار بگیرند:

```
<table id="std-grid">
  <thead>
    <th>نام</th>
    <th>نام خانوادگی</th>
    <th>سن</th>
  </thead>
  <tbody>
  </tbody>
</table>
```

مشاهده می‌کنید که این جدول فقط شامل قسمت header است و در بدنه آن هیچ سطري قرار نگرفته است. در این مثال اطلاعات از یک آرایه جاوا اسکریپتی باید خوانده شوند و تبدیل به html شده و در نهایت درون قسمت <tbody></tbody> آن تزریق شوند. خوشبختانه DataTables برای این کار امکانات آماده ای را در اختیار قرار می‌دهد. این کار بدین صورت قابل انجام است:

```
<script>
$(document).ready(function() {
  $('#std-grid').dataTable({
    "aaData": [
      ["24", "پژمان", "پارسائی", "24", "سعید", "الیاسی", "25", "محمد رضا", "گلزار", "20", "آرش", "ایرانی", "19", "مرتضی", "فرمانی", "22", "سعید", "حمیدیان", "23", "امین", "پارسانیا", "23", "محمد آمین", "فقیهی", "24", "محمد", "خرمی", "25", "سینا", "امیریان", "20", "آرش", "ایرانی", "19", "وحید", "فرزانه", "22", "امیر علی", "فرمانی", "23", "امین", "حسینی", "23"]
    ]
  });
}</script>
```

شرح کد:

aaData : یک آرایه دو بعدی (که به آن ماتریس یا آرایه‌ها هم گفته می‌شود) است که مقادیر سلول های را نشان

می‌دهد که در جدول قرار خواهند گرفت. تعداد ستون‌ها در این آرایه دو بعدی باید با تعداد ستون‌های جدول html متناظر یکسان باشند.

در مثال بالا از یک ماتریس به عنوان منبع داده استفاده شد. منبع داده می‌تواند به فرمت json نیز باشد. البته در این صورت باید ستون‌های جدول html را هم به پلاگین معرفی کنید، بدین صورت:

```
$(document).ready(function() {
    $('#std-grid').dataTable({
        "aaData": [
            {"FirstName": "پارسائی", "LastName": "پژمان", "Age": "24"}, {"FirstName": "الیاسی", "LastName": "سعید", "Age": "25"}, {"FirstName": "محمد رضا", "LastName": "گلزار", "Age": "24"}, {"FirstName": "آرش", "LastName": "ابرانی", "Age": "24"}, {"FirstName": "مرتضی", "LastName": "فرماتی", "Age": "24"}, {"FirstName": "حمیدیان", "LastName": "سعید", "Age": "24"}, {"FirstName": "امین", "LastName": "پارسایی", "Age": "24"}, {"FirstName": "محمد امین", "LastName": "فقیهی", "Age": "24"}, {"FirstName": "خرمی", "LastName": "محمد", "Age": "24"}, {"FirstName": "امیریان", "LastName": "سینا", "Age": "24"}, {"FirstName": "آرش", "LastName": "ابرانی", "Age": "24"}, {"FirstName": "وحید", "LastName": "فرزانه", "Age": "24"}, {"FirstName": "علی", "LastName": "امیری", "Age": "24"}, {"FirstName": "حسینی", "LastName": "امین", "Age": "24"}],
        "aoColumns": [
            { "mDataProp": "FirstName" },
            { "mDataProp": "LastName" },
            { "mDataProp": "Age" }
        ]
    });
});
```

aaData : همان طور که گفته شد در این قسمت دیتاهای درون جدول آورده می‌شوند و در این مثال آنها به فرمت json نوشته شده اند.

aoColumns : در این قسمت باید اسم ستون‌های جدول ذکر شوند.

غیرفعال کردن بعضی از ویژگی‌های پیش فرض DataTables

همان طور که گفته شد پلاگین DataTables به صورت پیش فرض ویژگی‌های مرتب سازی (sorting)، صفحه بندی (paging)، فیلتر کردن داده‌ها (filtering)، و غیره را به جدول مورد نظرش اعمال می‌کند. و بدین صورت قابل تغییر است:

```
$('#std-grid').dataTable({
    "bPaginate": false,
    "bLengthChange": false,
    "bFilter": false,
    "bSort": false,
    "bInfo": true,
    "bAutoWidth": false
});
```

bPaginate : بیان می‌کند آیا صفحه بندی سطرهای جدول فعال باشد یا نه.

bLengthChange : در صورتی که قابلیت صفحه بندی فعال باشد، بیان می‌کند که کاربر بتواند اندازه صفحه را تغییر دهد یا نه.

bFilter : بیان می‌کند آیا قابلیت فیلتر کردن داده‌ها فعال باشد یا نه.

bSort : بیان می‌کند قابلیت مرتب سازی داده‌های جدول فعال باشد یا نه.

bInfo : بیان می‌کند که قسمت info زیر گردید نشان داده شود یا نه (در این قسمت اطلاعاتی راجع به تعداد کل رکوردهای بایند شده به جدول و نیز رکوردهای درون صفحه جاری نشان داده می‌شود)

bAutoWidth : در صورتی که این گزینه فعال باشد اندازه عرض هر ستون به صورت خودکار توسط DataTables مقدار دهی خواهد شد.

مقدارهای قابل قبول برای هر کدام از این خصوصیات : `false` یا `true`

کدهای مربوط به این مثال را می‌توانید از لینک زیر دریافت کنید:

[DataTables-DotNetTips-Tutorial-02.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: farzad
تاریخ: ۲۰:۵ ۱۳۹۲/۰۴/۲۵

سلام

آیا این پلاگین قابلیت حذف و یا ویرایش داده‌ها رو هم می‌دی؟

نویسنده: پژمان پارسائی
تاریخ: ۲۱:۳۷ ۱۳۹۲/۰۴/۲۵

سلام

بله، نمونه پیاده سازی شده در MVC را می‌توانید توی لینک زیر مشاهده کنید:

[\(ASP.NET MVC Editable Table \(jQuery DataTables and ASP.NET MVC integration - Part II\)](#)

در برنامه‌های وب امروز نیازی به فراخوانی ثوابت که در طول حیات برنامه انگشت شمار تغیر میکنند نیست و با توجه به استفاده از فرامین و متد های سمت کلاینت احتیاج هست تا این ثوابت بار اول لود صفحه به کلاینت پاس داده شوند.

میتوان در این گونه موارد از قابلیت‌های گوناگونی استفاده کرد که در اینجا ما با استفاده از یک فیلد مخفی و json مقدار را به کلاینت پاس میدهیم و در این مثال در سمت کلاینت نیز در اپ دان را با این مقادیر پر میکنیم:

```
public enum PersistType
{
    Persistable = 1,
    NotPersist = 2,
    AlwaysPersist = 3
}
```

لیست را باید قبل از پر کردن در فیلد مخفی به json بصورت serialize شده تبدیل کرد، برای این منظور از JavaScriptSerializer موجود در اسمبلی‌های دات نت در متد زیر استفاده شده:

```
public static string ConvertEnumToJavascript(Type t)
{
    if (!t.IsEnum) throw new Exception("Type must be an enumeration");

    var values = System.Enum.GetValues(t);
    var dict = new Dictionary<int, string>();

    foreach (object obj in values)
    {
        string name = System.Enum.GetName(t, obj);
        dict.Add(Convert.ToInt32(System.Enum.Format(t, obj, "D")), name);
    }

    return new JavaScriptSerializer().Serialize(dict);
}
```

با توجه به اینکه در سمت کلاینت مقدار json ذخیره شده در فیلد مخفی را میتوان به صورت آبجکت برخورد کرد پس یک متد در سمت کلاینت این آبجکت را در loop قرار داده و در متغیری در فایل جاوا اسکریپت نگهداری میکنیم:

```
var Enum_PersistType = null;

function SetEnumTypes() {
    Enum_PersistType = JSON.parse($('#hfJsonEnum_PersistType').val());
}
```

و در هر قسمت که نیاز به مقدار enum بود با توجه به ایندکس مقدار را برای نمایش از این متغیر بیرون میکشیم:

```
function GetPersistTypeTitle_Concept(enumId) {
    return Enum_PersistType[enumId];
}
```

برای مثال در سمت dropdown در سمت کلاینت این نوع استفاده شده و در حالتی از صفحه فقط برای نمایش عنوان آن احتیاج به دریافت آن از سمت سرور باشد میتوان از این روش کمک گرفت

و یا در سمت javascript میتوان با استفاده از jQuery مقادیر متغیر را در dropdown پر کرد.

```
function FillDropdown() {  
    $("#ddlPersistType").html("");  
    $.each(Enum_PersistType, function (key, value) {  
        $("#ddlPersistType").append($("<option></option>").val(key).html(value));  
    });  
}
```

[FillDropdownListOnClient.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۲ ۱۱:۵۴

با تشکر از شما.

فایل Newtonsoft.Json.dll در پروژه شما هست. JavaScriptSerializer توکار دات نت ازش استفاده نمی‌کنه. فقط از اسمبلی System.Web.Extensions.dll هست که استفاده می‌کنه.

نویسنده: مهدی پایرونده
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۲ ۱۱:۵۷

ممnon از شما، برای ادامه این سری لازم می‌شده که در آینده اضافه می‌شود.
شما می‌توانید در صورت دلخواه کد قسمت serialize را با این کتابخانه بنویسید:

```
//return new JavaScriptSerializer().Serialize(dict);
return Newtonsoft.Json.JsonConvert.SerializeObject(dict);
```

نویسنده: سام ناصری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۲/۱۲ ۱۳:۴۴

به نظر من موضوع رو خیلی پیچیده کردی. برای تولید json لازم نیست که از کتابخانه خاصی استفاده کنی با همون استرینگ منیپولیشن ساده هم میشه این کار را کرد:

```
public static class EnumHelper
{
    public static Dictionary<string,EnumValueType> ToDictionary<EnumType,EnumValueType>()
    {
        return
Enum.GetValues(typeof(EnumType)).Cast<EnumValueType>().ToDictionary(i=>Enum.GetName(typeof(EnumType),i),
,i=>i);
    }
    public static stringToJson<EnumType>()
    {
        return "{" + string.Join(",",
ToDictionary<EnumType,int>().Select(i=>string.Format(@"{{\"{0}\":{1}}}",i.Key,i.Value)).ToArray())+ "}"
;
    }
}
```

کلاس ساده بالا به سادگی json مورد نیاز را تولید می‌کند.
در ضمن برای اینجکت کردنش به صفحه هم لازم نیست که از فیلد مخفی استفاده کنی. به جاش json را مستقیم در محل مورد نظر رندر کن:
در Asp.Net MVC Razor

```
var x = @EnumHelperToJson<MyEnum>()
```

در Asp.Net Web Forms

```
var x = <%=EnumHelperToJson<MyEnum>()%>
```

همچنین همانطور که در مثالهای فوق نشان داده ام حتی لازم نیست از JSON.Parse استفاده کنی. البته من اینها را بر اساس ذهنیاتم خیلی سریع نوشتم و کدهای فوق را تست نکرده ام که ببینم درست کار میکنند یا نه. اما منظورم این بود که بپرسم چرا از فیلد مخفی استفاده کردی و چرا از JSON.Parse استفاده کردی و اینکه چرا از JavaScriptSerializer استفاده کردی؟

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۴:۲۶ ۱۳۹۲/۰۲/۱۲

در حالت کلی بهتره که از JavaScriptSerializer استفاده بشه چون [می‌توانه یک سری escape حروف خاص رو](#) لحاظ کنه.

نویسنده: سام ناصری
تاریخ: ۱۵:۶ ۱۳۹۲/۰۲/۱۲

موضوع این مقاله درباره Enum است و نه ارسال داده‌های کلی به کلاینت. پس آیا فکر میکنید در اینجا چیزی برای اسکیپ شدن وجود داره؟

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۶:۳۲ ۱۳۹۲/۰۲/۱۲

در مورد پیچیدگی صحبت کردید. راه شما به مراتب پیچیده‌تر است از روش مطرح شده و خوانایی کمتری داره. به علاوه هدف از ارائه مقالات بهتره ارائه راه حل‌هایی باشه تا حد امکان عمومی تا این که یک سری هک خاص مطرح بشه فقط مختص به یک روش خاص که فقط در یک مساله مشخص قابل استفاده باشه. بعد هم اگر کسی این هک رو جای دیگری استفاده کرد، چون نمی‌دونه یک سری از کاراکترها باید [escape](#) بشن، در ضمن کار گیر می‌فته. دید دادن برای حل مساله اینجا شاید بیشتر مطرح باشه تا حل مساله با یک هک ساده که فقط همینجا قابل استفاده است. همچنین زمانیکه یک سری متده است تست شده داخل فریم ورک هست چرا باید رفت سراغ هک؟

ضمنا در ASP.NET MVC نیاز دارید که یک [Html.Raw](#) رو هم اضافه کنید و گرنه اطلاعات درج شده در صفحه [encode](#) می‌شن و در متغیر جواوا اسکریپتی قابل استفاده نخواهد بود.

نویسنده: مهدی پایروند
تاریخ: ۲۳:۸ ۱۳۹۲/۰۲/۱۲

در موردی مطلبی که آقای ناصری فرمودند باید بگم زمانیکه برنامه به سمت چند زبانه میره اهمیت پیدا میکنه که می‌توانید برای مثال مقدار یا لیستی از مقادیر متنی برای زبان خاصی رو با [resource](#) خودش به فیلد مخفی پاس بید و در نمایش پیغام‌های مختلف سمت کلاینت اسنفاده کنید. مثل متن پیغام‌هایی که خاص ارتباط [ajax](#) میباشد که به زبان‌های مختلف ارائه کرد.

نویسنده: سام ناصری
تاریخ: ۴:۳۳ ۱۳۹۲/۰۲/۱۳

من کلاً نمی‌فهمم. در ضمن من سه تا سوال مطرح کردم (پاراگراف آخر کامنتم) که من باز هم نمی‌فهمم این جواب کدامشونه.

همانطور که می‌دانیم پلاگین‌های جی‌کوئری، نقش مهمی را در محیط وب ایفا می‌کنند. در اینجا با یکی از این پلاگین‌ها و چگونگی استفاده از آن آشنا می‌شویم.

برای آشنایی با نوشتن Plugin در jQuery، می‌توان مباحث پیشین این سایت را دنبال کرد. ([jQuery Plugins #1](#) و [jQuery Plugins #2](#))

: [jQueryTickTack Plugin](#)

این Plugin برای ایجاد یک TextBox برای ورود زمان توسط کاربر استفاده می‌شود. با توجه به اینکه قبلاً چند Plugin برای این کار نوشته شده است ولی هر کدام از آنها معایب و مزایای خاص خود را داشتند، برای نمونه می‌توانید به [این سایت](#) مراجعه کنید.

ویژگی‌های این Plugin عبارتند از:

1- تنظیم زمان پیش فرض

2- کنترل حداقل و حداکثر زمان وارد شده

3- تغییر ساعت و دقیقه بوسیله کلیدهای جهتی بالا و پایین

4- تغییر انتخاب ساعت و دقیقه بوسیله کلیدهای جهتی چپ و راست

5- تغییر ساعت و دقیقه بوسیله فشردن اعداد روی صفحه کلید

چگونگی استفاده از این Plugin

ابتدا کتابخانه jQuery و [این پلاگین](#) را به صفحه خود اضافه نمایید و سپس کدهای زیر را برای استفاده از این Plugin اضافه نمایید:

```
jQuery(document).ready(function () {
    $("#TextBox1").TickTack();
    $("#TextBox2").TickTack({
        initialTime: '8:44',
        minHour: 8,
        minMinute: 0,
        maxHour: 22,
        maxMinute: 40
    });
});
```

در ادامه به بررسی تنظیمات انجام شده در این پلاگین می‌پردازیم:
initialTime : زمان اولیه جهت نمایش به کاربر (حتماً بایستی ساعت و دقیقه بوسیله ' : ' از یکدیگر جداشوند)

minHour : حداقل ساعت ورودی

حداکثر دقیقه ورودی : minMinute

حداکثر ساعت ورودی : maxHour

حداکثر دقیقه ورودی : maxMinute

پس از انجام این تنظیمات و اجرا کردن برنامه TextBox شما به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

please input time :

پس از انتخاب TextBox ، قسمت ساعت به صورت پیش فرض انتخاب می‌شود و کاربر باید ساعت مد نظر را وارد کند؛ در اینجا، عدد اول ساعت، مد نظر است.

please input time :

برای نمونه در اینجا عدد 2 توسط کاربر وارد می‌شود؛ پس از ورود عدد و با توجه به تنظیمات انجام شده، ساعت به صورت اتوماتیک به حداکثر مقداری که می‌تواند بپذیرد تغییر می‌کند (در این مثال چون کاربر عدد 2 را وارد کرده و در تنظیمات انجام شده حداکثر ساعت دریافتی 22 و حداکثر دقیقه 40 تعریف شده است، ساعت به صورت پیشفرض به 22:40 تغییر می‌یابد)

please input time :

و پس از وارد کردن عدد دوم ساعت توسط کاربر مکان نما به قسمت دقیقه منتقل می‌شود که در اینجا عدد اول دقیقه مد نظر است

please input time :

وارد کردن عدد 3 برای دقیقه

please input time :

وارد کردن عدد دوم دقیقه

please input time :

پس از وارد کردن کامل دقیقه مکان نما دوباره به قسمت ساعت باز می‌گردد.

در ادامه دوستان علاقمند لطفاً جهت بهبود کیفیت کار، باغ و یا مشکلات کدنویسی را اطلاع دهند.

با تشکر

نظرات خوانندگان

نوبتند: بهروز
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۲۵ ۱۶:۱۸

با سلام خدمت جناب آقای محسن موسوی

یه مشکلی داشتم تو این پلاگین که وقتی از تو کد به تکست باکس مقداری میدیم اون مقدار نمیگیره و فقط مقدار پیشفرض خودشو نشون میده... میخواستم در صورت امکان راهنمایی بفرمایید.

با تشکر فراوان

و من الله توفيق...

نوبتند: محسن موسوی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۲۵ ۱۷:۵۴

سلام

از طریق سرور پلاگین را صدا بزنید یا اینکه از طریق سرور یک مقدار به متغیر جاوا اسکریپتی بدهید.

نوبتند: سعید حر
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۷/۰۶ ۱۱:۳۷

سلام

در آدرس <https://ticktack.codeplex.com> هیچ فایلی برای دانلود وجود ندارد.

نوبتند: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۷/۰۶ ۱۱:۴۵

به [برگه سورس پروژه](#) مراجعه کنید.

نوبتند: محسن موسوی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۷/۰۶ ۱۲:۲۹

با تشکر از آقای نصیری

هنوز بازخورد خاصی از پروژه نگرفتم. در هفته‌ی آتی احتمالا release پروژه را ارائه میدهم.

گاهی از اوقات نیاز است کاربر در یک جعبه متنی، فقط متن فارسی وارد کند؛ حتی اگر صفحه کلید او فارسی نباشد و یا بنابر درخواست او، جهت بالا رفتن سرعت و رود اطلاعات یک چنین قابلیتی نیاز می‌شود. چندین سال قبل [farsatype.js](#) اینکار را انجام می‌داد. این اسکریپت با مرورگرهای جدید سازگار نیست و برای نموده `initKeyEvent` آن در نگارش‌های قدیمی فایرفاکس کار می‌کرد، در کروم هیچ وقت پشتیبانی نشد (به نام `initKeyboardEvent` موجود است؛ اما برای جایگزین کردن حروف عمل نمی‌کند) و مدتی است که فایرفاکس هم به دلایل امنیتی آن را غیرفعال کرده است.

به همین جهت افزونه farsiInput، که کدهای آن را در ادامه مشاهده می‌کنید، تهیه گردید. این افزونه تا این تاریخ با IE، فایرفاکس، کروم و اپرا سازگار است و توسط آن کاربر بدون نیاز به داشتن یک صفحه کلید فارسی می‌تواند فارسی تایپ کند. برای سوئیچ به حالت انگلیسی، دکمه Scroll lock باید روشن شود و این مورد توسط یارامتر changeLanguageKey قابل تغییر است.

```

        switch (key) {
            case arabicYeCharCode:
                key = persianYeCharCode;
                break;
            case arabicKeCharCode:
                key = persianKeCharCode;
                break;
        }

        if (evt.shiftKey && key == 32) {
            key = halfSpace;
        }

        if (originalKey != key) {
            substituteChar(key, evt);
        }
    };

    var keyPress = function (e) {
        if (lang != 'fa')
            return;

        var evt = e || window.event;
        var key = evt.keyCode ? evt.keyCode : evt.which;
        fixYeKeHalfSpace(key, evt);
        var isNotArrowKey = (evt.charCode != 0) && (evt.which != 0);
        if (isNotArrowKey && (key > 38) && (key < 123)) {
            var pCode = (keys[key - 39]) ? (keys[key - 39]) : key;
            substituteChar(pCode, evt);
        }
    }

    return this.each(function () {
        var input = $(this);
        input.keypress(function (e) {
            keyPress(e);
        });
        input.keydown(function (e) {
            keyDown(e);
        });
    });
};

})(jQuery);
// ]]>

```

مثالی از نحوه بکارگیری آن:

```

<html>
<head>
    <title>تکست باکس فارسی</title>
    <script type="text/javascript" src="jquery-1.9.1.min.js"></script>
    <script type="text/javascript" src="jquery.farsiInput.js"></script>
    <style type="text/css">
        input, textarea
        {
            font-family: tahoma;
            font-size: 9pt;
        }
    </style>
</head>
<body>
    <input dir="rtl" id='text1' />
    <br />
    <textarea dir="rtl" id='text2' rows="15" cols="84"></textarea>
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $("#text1, #text2").farsiInput();
        });
    </script>
</body>
</html>

```

[farsi_input.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیرحسین جلوداری
تاریخ: ۲۱:۲۰ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

خیلی ممنون (: ... زیاد از حد کاربردیه :دی

نویسنده: کاوه احمدی
تاریخ: ۱۸:۴۴ ۱۳۹۲/۰۲/۲۱

البته FarsiType اسکریپت قدیمی‌ای است که به نظرم این روزها کارکرد خود را از دست داده است. اما اشارات شما در مورد کارکرد آن در مرورگرهای متفاوت صحیح نیست. دست کم بنده در آخرین نسخه‌های مرورگرها می‌توانم به درستی از آن استفاده کنم. احتمالاً شما از آخرین نسخه آن بهره نگرفته‌اید (:

<http://farsitype.ir>

نویسنده: الهه
تاریخ: ۱۹:۵۷ ۱۳۹۲/۰۲/۲۱

چقدر خوب بود ، ممنونم خیلی دنبالش بودم

نویسنده: محسن
تاریخ: ۲۱:۲۷ ۱۳۹۲/۰۲/۲۱

بدلیل سازگاری مناسب با کتابخانه JQuery افزونه FarsiInput را بهتر از FarsiType ارزیابی می‌کنم. همچنین FarsiType قابلیت هایی دارد که پیشنهاد می‌کنم به FarsiInput اضافه شود. برای مثال تغییر Direction که کار آسانی است و همچنین تغییر زبان با .ctrl + Space غیرفعال شدن در صورتی که صفحه کلید فارسی است، پیشنهاد نمی‌شود چرا که نیاز مبرمی به جاینشینی حروف عربی مورد نیاز است.

در کل FarsiInput سبک‌تر است و آینده بهتری را برای آن می‌توان متصور شد. همانطور که یکی دیگر از دوستان اشاره کردند این افزونه بیش از حد کاربردی است. مخصوصاً در برنامه‌های کاربردی تحت وب! با تشکر از وحید نصیری و همچنین کاوه احمدی برای همه تلاششان.

نویسنده: یزدان
تاریخ: ۱۱:۳۴ ۱۳۹۲/۰۲/۲۴

بسیار خوب .

فقط اگه برای اعداد هم فارسی میشد کامل بود . اگر مقدوره قابلیت فارسی سازی اعداد رو هم اضافه کنید .

نویسنده: علیرضا
تاریخ: ۱۶:۲۴ ۱۳۹۲/۰۶/۲۶

برای فارسی کردن اعداد متغیر keys را به این صورت عوض کنید

```
var keys = new Array(1711, 0, 0, 0, 0, 1608, 0, 0, 0, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 0, 1705, 1572, 0, 1548, 1567, 0, 1616, 1571, 8250, 0, 1615, 0, 0, 1570, 1577, 0, 0, 0, 1569, 1573, 0, 0, 1614, 1612, 1613, 0, 0, 8249, 1611, 171, 0, 187, 1580, 1688, 1670, 0, 1600, 1662, 1588, 1584, 1586, 1740, 1579, 1576, 1604, 1575, 1607, 1578, 1606, 1605, 1574, 1583, 1582, 1581, 1590, 1602, 1587, 1601, 1593, 1585, 1589, 1591, 1594, 1592);
```

همچنین برای تغییر جهت صفحه متد each را تغییر دهید

```
return this.each(function () {
    var input = $(this);
    input.css("direction","rtl");
    input.keypress(function (e) {
        keyPress(e);
    });
    input.keydown(function (e) {
        keyDown(e);
    });
});
```

نویسنده: علیرضا

تاریخ: ۱۳:۳ ۱۳۹۲/۱۰/۰۳

چگونه اعداد داخل editor را فارسی کنیم؟ با `jquery select` کردم ولی کار نکرد!
editor: ckeditor

نویسنده: شفیقی

تاریخ: ۱۴:۵۹ ۱۳۹۳/۰۳/۰۳

سلام

متاسفانه هم فایل شما و هم فایل FarsiType این مشکل رو داره که اگه در صفحه از Ajax و UpdatePanel استفاده بشه ، فقط در اولین مرتبه که صفحه لود میشه کار میکنه . همین که یکبار صفحه PostBack بشه ، دیگه کار نمیکنه و انگلیسی تایپ میشه .
لطفا در صورت امکان یه راهکار بدید تا قابل استفاده باشه .
ممnon

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۷:۵ ۱۳۹۳/۰۳/۰۳

« استفاده‌ی همزمان از آپدیت پنل ASP.Net و پلاگین‌های جی‌کوئری »

نویسنده: ناهید

تاریخ: ۱۲:۳۶ ۱۳۹۳/۰۷/۲۶

سلام

اگر بخوایم فقط حروف فارسی باشه و اعداد رو نزنه چیکار باید بکنیم.
در ضمن مرسی مفید و عالی بود

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۵:۲۱ ۱۳۹۳/۰۷/۲۶

در متدهای keydown و keypress فوق، اگر متد `e.preventDefault()` فراخوانی شود، دکمه‌ی فشرده شده نمایش داده نخواهد شد. در همینجا بازه‌ی key را بررسی کنید. مثلا ۹۷ مساوی a است تا ۱۲۲ که z است. اگر خارج از آن بود متد `e.preventDefault()` را فراخوانی کنید.

نویسنده: نسترن بصیرت

تاریخ: ۱۲:۳۷ ۱۳۹۳/۰۹/۱۸

با تشکر؛ این کد فقط توی صفحات html خوب کار میکنه و توی صفحات asp کار نمیکنه. برای اینکه بتونم توی صفحه asp هم

ازش استفاده کنم باید چیکار کرد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۹/۱۸ ۱۲:۴۹

هیچ تفاوتی نمی‌کند. فقط اگر از ASP.NET Web forms استفاده می‌کنید (ASP در دهه‌ی نود میلادی منقرض شد)، نیاز است با مفاهیمی مانند ClientID آشنا باشید:

- آشنایی با انواع Control ID‌ها در [ASP.NET](#)
مانند:

```
$('#<%= TextBox1.ClientID %>')
```

- همچنین در نگارش‌های اخیر ASP.NET Web forms می‌شود تولید این Id را [کنترل کرد](#) :

```
<asp:TextBox runat="server" ID="txtName" ClientIDMode="Static" />
```

در این قسمت اطلاعات را به صورت ajax از یک فایل متنی می‌خوانیم و آنها را در جدول قرار می‌دهیم. سپس به سفارشی کردن بعضی از قسمت‌های DataTables خواهیم پرداخت.

درباره اطلاعات به صورت ajax از یک فایل متنی

فرض کنید که اطلاعات در یک فایل txt به صورت اشیاء جاوا اسکریپتی ذخیره شده‌اند، و این فایل بر روی سرور قرار دارد. می‌خواهیم از این فایل به عنوان منبع داده استفاده کرده و اطلاعات درون آن را به صورت ajax دریافت کرده و در یک جدول html تزریق کنیم. خوشبختانه با استفاده از امکاناتی که این پلاگین کرده است این کار به سادگی امکان‌پذیر است.

همان طور که در [اینجا](#) بیان شده است، فرض کنید که جدولی داشته باشیم و بخواهیم اطلاعات راجع به مرورگرهای مختلف را در آن نمایش دهیم. قصد داریم این جدول شامل قسمتهای header و footer و نیز body باشد، بدین صورت:

```
<table id="browsers-grid">
  <thead>
    <tr>
      <th width="20%">موتور رندرگیری</th>
      <th width="25%">مرورگر</th>
      <th width="25%">(ها)</th>
      <th width="15%">نسخه موتور</th>
      <th width="15%">نمره css</th>
    </tr>
  </thead>

  <tbody>
  </tbody>

  <tfoot>
    <tr>
      <th>موتور رندرگیری</th>
      <th>مرورگر</th>
      <th>(ها)</th>
      <th>نسخه موتور</th>
      <th>نمره css</th>
    </tr>
  </tfoot>
</table>
```

برای هر ستون از این جدول عرضی در نظر گرفته شده است. اگر این کار انجام نشود به صورت خودکار به تمام ستونها عرض داده می‌شود.

داده‌هایی که باید در بدنه جدول قرار بگیرند، در یک فایل متنی روی سرور قرار دارند. محتويات این فایل چیزی شبیه زیر است:

```
{
  "aaData": [
    {"engine":"Trident", "browser":"Internet Explorer 4.0", "platform":"Win95+", "version":"4",
    "grade":"X"}, {"engine":"Trident", "browser":"Internet Explorer 5.0", "platform":"Win95+", "version":"5",
    "grade":"C"}, {"engine":"Trident", "browser":"Internet Explorer 5.5", "platform":"Win95+", "version":"5.5",
    "grade":"A"}]
}
```

همان طور که مشاهده می‌کنید فرمت ذخیره داده‌ها در این فایل به صورت json یا اشیاء جاوا اسکریپتی است. این اشیاء باید به خصوصیت aaData نسبت داده شوند که در قسمت قبل راجع به آن توضیح دادیم. تعداد این اشیاء 57 تا بود که برای سادگی بیشتر 3 تا از آنها را اینجا ذکر کردیم.

اسکریپتی که داده‌ها را از فایل متنی خوانده و آنها را در جدول قرار می‌دهد هم بدین صورت خواهد بود:

```
$(document).ready(function () {
    $('#browsers-grid').dataTable({
        "sAjaxSource": "datasource/objects.txt",
        "bProcessing": true,
        "aoColumns": [
            { "mDataProp": "engine" },
            { "mDataProp": "browser" },
            { "mDataProp": "platform" },
            { "mDataProp": "version" },
            { "mDataProp": "grade" }
        ]
    });
});
```

شرح کد:

sAjaxSource : رشته

نوع داده‌ای که قبول می‌کند رشته‌ای و بیان کننده آدرسی است که داده‌ها باید از آنجا دریافت شوند. در اینجا داده‌ها در فایل **datasource/objects.txt** در پوشش **objects.txt** قرار دارند.

bProcessing : بولین

نوع داده‌های قابل قبول این خصوصیت **true** یا **false** هست و بیان کننده این است که یک پیغام **loading** تا زمانی که داده‌ها دریافت شوند و در جدول قرار بگیرند نمایش داده شوند یا خیر.

تنظیم کردن گزینه‌های اضافی دیگر

sAjaxDataProp : رشته

همان طور که گفته‌یم در فایل متنی که حاوی اشیاء **json** بود، این اشیاء را به متغیری به اسم **aaData** منتسب کردیم. این نام را می‌توان تغییر داد مثلاً فرض کنید در فایل متنی داده‌ها به متغیری به اسم **data** منتسب شده‌اند:

```
{
    "data": [
        {"engine": "Trident", "browser": "Internet Explorer 4.0", "platform": "Win95+", "version": "4",
        "grade": "X"}, {"engine": "Trident", "browser": "Internet Explorer 5.0", "platform": "Win95+", "version": "5",
        "grade": "C"}, {"engine": "Trident", "browser": "Internet Explorer 5.5", "platform": "Win95+", "version": "5.5",
        "grade": "A"}
    ]
}
```

در این صورت باید خصوصیت **sAjaxDataProp** را به همان نامی که در فایل متنی مشخص کرده اید مقداردهی کنید، در غیر این صورت داده‌های جدول هیچ گاه بارگذاری نخواهند شد. بدین صورت:

```
"sAjaxDataProp": "data"
```

یا اگر داده‌ها را بدین صورت در فایل متنی ذخیره کرده اید:

```
{ "data": { "inner": [...] } }
```

آنگاه خصوصیت **sAjaxDataProp** بدین صورت مقداردهی خواهد شد:

```
"sAjaxDataProp": "data.inner"
```

sPaginationType : رشتہ

نحوه صفحه بندی و حرکت بین صفحات مختلف را بیان می‌کند. اگر با *two_button* مقدار دهی شود (مقدار پیش فرض) حرکت بین صفحات مختلف به وسیله دکمه‌های Previous و Next امکان پذیر خواهد بود. اگر با *full_numbers* مقدار دهی شود حرکت بین صفحات با دکمه‌های First و Last و همچنین دکمه‌های Previous و Next و نیز شماره صفحه فعلی و دو صفحه بعدی و دو صفحه قبلی قابل انجام است.

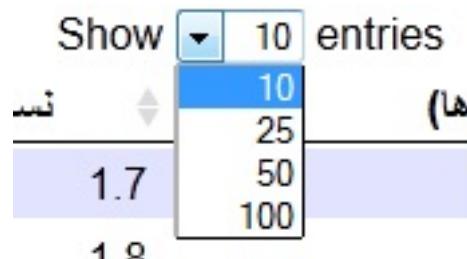
شكل (الف) صفحه بندی به صورت *full_numbers*

bLengthChange : بولین

بیان می‌کند کاربر بتواند اندازه صفحه را تغییر دهید یا نه. به صورت پیش فرض این گزینه *true* است. اگر آن به *false* مقدار دهی شود لیست بازشونده مربوط به اندازه صفحه مخفی خواهد شد.

aLengthMenu : آرایه یک بعدی یا دو بعدی

به صورت پیش فرض در لیست باز شونده مربوط به تعداد رکوردهای قابل نمایش در هر صفحه اعداد 10 ، 25 ، 50 ، و 100 قرار دارد.

شكل (ب) لیست بازشونده شامل اندازه‌های صفحه

در صورتی که بخواهیم این گزینه‌ها را تغییر دهیم باید خصوصیت *aLengthMenu* را مقدار دهی کنیم. اگر مقداری که به این خصوصیت می‌دهیم یک آرایه یک بعدی باشد، مثلاً

```
"aLengthMenu": [25, 50, 100, -1],
```

نتیجه یک لیست باز شوند است که دارای چهار عنصر است که *value* و *text* آنها یکی است. (نکته: چهارمین عنصر از لیست بالا دارای مقدار -1- خواهد بود که با انتخاب این گزینه تمام رکوردها نمایش می‌یابند). اما اگر می‌خواهیم که *value* و *text* این عناصر با هم فرق کند از یک آرایه دو بعدی استفاده خواهیم کرد، مثلاً:

```
"aLengthMenu": [[25, 50, 100, -1], ["همه", "صد", "پنجاه", "بیست و پنج"]],
```

iDisplayLength : عدد صحیح

تعداد رکوردهای قابل نمایش در هر صفحه هنگامی که داده‌ها در جدول ریخته می‌شوند را معین می‌کند. می‌توانید این را مقداری بدھید که در خصوصیت aLengthMenu ذکر نشده است، مثلًا 28 است.

sDom : رشتہ

پلاگین DataTables به صورت پیش فرض لیست بازشونده اندازه صفحه و کادر متن مربوط به جستجو را در بالای جدول داده‌ها اضافه می‌کند، و نیز اطلاعات دیگر و همچنین امکانات مربوط به صفحه بندی را به قسمت پایین جدول اضافه می‌کند. شما می‌توانید موقعیت این عناصر را با استفاده از پارامتر sDom تغییر دهید.

نحو (syntax) مقداری که پارامتر sDom قبول می‌کند مقداری عجیب و غریب است، مثلًا:

```
'<"top"iflp<"clear">>rt<"bottom"iflp<"clear">>'
```

این خط بیان می‌کند که در قسمت بالای جدول یک تگ div با کلاس top قرار بگیرد. در این تگ قسمت اطلاعات (یعنی x Showing to xx from xxx entries) (با حرف i)، کادر جستجو (با حرف f)، لیست بازشونده مربوط به اندازه صفحه (با حرف 1)، و نیز قسمت صفحه بندی (با حرف p) قرار خواهد گرفت. در انتهای تگ div با کلاس top، یک تگ div با کلاس clear قرار خواهد گرفت، بعد قسمت مربوط به پیغام loading (با حرف r) و بعد با حرف t جدول حاوی داده‌ها قرار می‌گیرد. در نهایت یک تگ div با کلاس bottom قرار می‌گیرد و با حروفهای i، f، r و t درون آن قسمتهای اطلاعات، کادر جستجو، لیست بازشونده اندازه صفحه و نیز قسمت صفحه بندی قرار خواهد گرفت و در نهایت یک تگ div با کلاس clear قرار خواهد گرفت.

حرفهایی که در sDom معنی خاصی می‌دهند :

1 سر حرف Length Changing برای لیست بازشونده مربوط به اندازه صفحه

f سر حرف Filtering input برای قسمت کادر جستجو

t سر حرف table برای جدول حاوی داده ها

i سر حرف information برای قسمت صفحه بندی

p سر حرف pagination برای قسمت pagination

r سر حرف دوم processing برای قسمت پیغام قبل از بار کردن داده‌های جدول (loading)

H و F که مربوط بهjQuery UI themes می‌شوند که بعدا درباره آنها توضیح داده می‌شود.

همچنین بین علامت‌های کوچکتر (<) و بزرگتر (>) یعنی اگر چیزی باید در یک تگ div قرار خواهد گرفت. اگر بخواهیم div را بسازیم و به آن کلاس بدهیم از نحو زیر استفاده خواهیم کرد:

```
'<"class" and '>'
```

و اگر بخواهیم یک تگ div با یک id مشخص بسازیم از نحو زیر استفاده خواهیم کرد:

```
'<"#id" and '>'
```

در نهایت جدولی مثل جدول زیر تولید خواهد شد:

پلاگین jQuery کتابخانه DataTables - قسمت سوم

ردیف	نام مرور	نسخه مرور	بلندر (آ)	مرورگر	مرورگر زندرگیری
A		1.7	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 1.0	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 1.5	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 2.0	Geko
A		1.9	+Win 2k+ / OSX.3	Firefox 3.0	Geko
A		1.8	+OSX.2	Camino 1.0	Geko
A		1.8	+OSX.3	Camino 1.5	Geko
A		1.7	Win 95+ / Mac OS 8.6-9.2	Netscape 7.2	Geko
A		1.7	+Win 98SE	Netscape Browser 8	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Netscape Navigator 9	Geko
A		1	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.0	Geko
A		1.1	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.1	Geko
A		1.2	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.2	Geko
A		1.3	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.3	Geko
A		1.4	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.4	Geko
A		1.5	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.5	Geko
A		1.6	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.6	Geko
A		1.7	+Win 98+ / OSX.1	Mozilla 1.7	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.1	Mozilla 1.8	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Seamonkey 1.1	Geko
A		1.8	Gnome	Epiphany 2.20	Geko
C		3.1	KDE 3.1	Konqueror 3.1	KHTML
A		3.3	KDE 3.3	Konqueror 3.3	KHTML
A		3.5	KDE 3.5	Konqueror 3.5	KHTML
C		-	Embedded devices	NetFront 3.1	Misc
A		-	Embedded devices	NetFront 3.4	Misc

ردیف	نام مرور	نسخه مرور	بلندر (آ)	مرورگر	مرورگر زندرگیری
A		1.7	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 1.0	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 1.5	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Firefox 2.0	Geko
A		1.9	+Win 2k+ / OSX.3	Firefox 3.0	Geko
A		1.8	+OSX.2	Camino 1.0	Geko
A		1.8	+OSX.3	Camino 1.5	Geko
A		1.7	Win 95+ / Mac OS 8.6-9.2	Netscape 7.2	Geko
A		1.7	+Win 98SE	Netscape Browser 8	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Netscape Navigator 9	Geko
A		1	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.0	Geko
A		1.1	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.1	Geko
A		1.2	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.2	Geko
A		1.3	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.3	Geko
A		1.4	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.4	Geko
A		1.5	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.5	Geko
A		1.6	+Win 95+ / OSX.1	Mozilla 1.6	Geko
A		1.7	+Win 98+ / OSX.1	Mozilla 1.7	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.1	Mozilla 1.8	Geko
A		1.8	+Win 98+ / OSX.2	Seamonkey 1.1	Geko
A		1.8	Gnome	Epiphany 2.20	Geko
C		3.1	KDE 3.1	Konqueror 3.1	KHTML
A		3.3	KDE 3.3	Konqueror 3.3	KHTML
A		3.5	KDE 3.5	Konqueror 3.5	KHTML
C		-	Embedded devices	NetFront 3.1	Misc
A		-	Embedded devices	NetFront 3.4	Misc

شکل ج) جدول نهایی تولید شده توسط DataTables

کدهای نهایی این مثال را از [DataTables-DotNetTips-Tutorial-03.zip](#) دریافت کنید.

نظرات خوانندگان

نویسنده: sorosh

۷:۴۷ ۱۳۹۲/۰۴/۰۷

تاریخ:

با سلام و عرض ادب زمانیکه من با `Ajax`, `Jquery` سطرهای دیتای جدول مورد نظر برای `DataTable` شدن را از سمت سرور ایجاد می‌کنم متاسفانه بار اول دیتاهای رو نشون میده ولی `Search` نمیکنه و صفحه بندی هم نمیکنه و ... در ضمن کدهای مربوطه رو هم می‌گذارم . لطفا راهنمایی کنید که اگه خواستیم دیتاهای را از سمت سرور بیاریم و کار بدیم باید چه کار کرد؟ مرسی

```
$(document).ready(function () {
    dataparam2 = "cmd=FillScope";
    $.ajax({
        url: "Default2.aspx",
        type: "POST",
        data: dataparam2,
        async: true,
        success: function (msg) {
            if (msg != '') {
                var data = eval("(" + msg + ")");
                $("#tbodytblMain").html('');
                for (var i = 0; i < data.length; i++) {
                    $("#tbodytblMain").append(
                        "<tr class='odd gradeX'>" +
                        "<td style='width:200px>" + data[i].T + "</td>" +
                        "<td style='width:150px>" + data[i].P + "</td>" +
                        "<td>" + data[i].S + "</td>" +
                        "<td>" + data[i].TP + "</td>" +
                        "<td>" + data[i].Sp + "</td>" + "</tr>");
                }
            },
            error: function (msg) {
            });
        });
    });

    $('#tblMain').dataTable();
});
```

کد سمت سرور:

```
if (Request["cmd"] == "FillScope")
{
    string Val = "برخوار";
    JavaScriptSerializer js = new JavaScriptSerializer();
    string serText = "";
    MUIDataClassesDataContext db = new MUIDataClassesDataContext();
    var LST = (from x in db.tblProjectInfos
               where x.tblScope.xScopeName.Contains(Val)
               orderby x.tblScope.xScopeName
               select new
               {
                   P = x.xPlace,
                   S = x.tblScope.xScopeName,
                   TP = x.tblProjectType.xProjectTypeName,
                   Sp = x.tblStatus.xStatusName
               });
    serText = js.Serialize(LST);
    Response.Write(serText);
    Response.End();
}
```

سلام

رندر کردن جدول حاوی داده‌ها باید به `dataTables` سپرده بشه. بدین صورت که داده‌های دریافتی از سرور به فرمت مناسب تبدیل بشن و بعد به خصوصیت `aaData` نسبت داده بشن، البته به تبع اون و حتماً باید خصوصیت `aoColumns` هم مقدار دهی بشه.

```
$document).ready(function () {
    $.ajax({
        url: "Default.aspx/GetBrowsers",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        dataType: "json",
        type: "POST",
        success: function (response) {
            if (response != "") {
                var data = eval("(" + response.d + ")");
                $('#browsers-grid').dataTable({
                    "aaData": data,
                    "bProcessing": true,
                    "aoColumns": [
                        { "mData": "Engine" },
                        { "mData": "Name" },
                        { "mData": "Platform" },
                        { "mData": "Version", "sClass": "center" },
                        { "mData": "Grade", "sClass": "center" }
                    ]
                });
            }
        });
});
```

کدهای سمت سرور:

مثلاً فرض کنید ذر سمت سرور بخواهید لیستی از مرورگرها رو برگشت بدین. کلاس زیر رو در نظر بگیرید:

```
public class Browser
{
    public int Id { get; set; }
    public string Engine { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public string Platform { get; set; }
    public float Version { get; set; }
    public string Grade { get; set; }
}
```

برای برگشت دادن لیستی از مرورگرها به طرف کلاینت، متدى مثل زیر خواهید داشت:

```
[WebMethod]
public static string GetBrowsers()
{
    List<Browser> browsers = new List<Browser>()
    {
        new Browser
        {
            Id = 1,
            Engine = "Trident",
            Name = "Internet Explorer 4.0",
            Platform = "Win95+",
            Version = 4,
            Grade = "X"
        },
        new Browser
        {
            Id = 2,
            Engine = "Trident",
            Name = "Internet Explorer 5.0",
            Platform = "Win95+",
            Version = 5,
            Grade = "A"
        }
    };
    return JsonConvert.SerializeObject(browsers);
}
```

```
        Platform = "Win95+",  
        Version = 5,  
        Grade = "C"  
    },  
};  
return browsersToJson();  
}
```

در متد بالا، لیستی از مرورگرها [با استفاده از یک متد الحقی](#) تبدیل به فرمت json میشه و به طرف کاربر فرستاده میشه.

اگر در حال تهیه یک سایت چند زبانه هستید و همچنین سری مقالات [ASP.NET MVC در Globalization](#) را دنبال کرده باشید میدانید که با تغییر Culture فایلهای Resource مورد نظر بارگذاری و نوشهای سایت تغییر میابند ولی با تغییر Culture رفتار اعتبارسنجی در سمت سرور نیز تغییر و اعتبارسنجی بر اساس Culture فعلی سایت انجام میگیرد. بررسی این موضوع را با یک مثال شروع میکنیم.

یک پروژه وب بسازید سپس به پوشه Models یک کلاس با نام ValueModel اضافه کنید. تعریف کلاس به شکل زیر است:

```
public class ValueModel
{
    [Required]
    [Display(Name = "Decimal Value")]
    public decimal DecimalValue { get; set; }

    [Required]
    [Display(Name = "Double Value")]
    public double DoubleValue { get; set; }

    [Required]
    [Display(Name = "Integer Value")]
    public int IntegerValue { get; set; }

    [Required]
    [Display(Name = "Date Value")]
    public DateTime DateValue { get; set; }
}
```

به سراغ کلاس HomeController بروید و کدهای زیر را اضافه کنید:

```
[HttpPost]
public ActionResult Index(ValueModel valueModel)
{
    if (ModelState.IsValid)
    {
        return Redirect("Index");
    }

    return View(valueModel);
}
```

را به fa-IR تغییر میدهیم، برای اینکار در فایل web.config در بخش system.web کد زیر اضافه نمایید:

```
<globalization culture="fa-IR" uiCulture="fa-IR" />
```

و در نهایت به سراغ فایل Index.cshtml بروید کدهای زیر را اضافه کنید:

```
@using (Html.BeginForm())
{
    <ol>
        <li>
            @Html.LabelFor(m => m.DecimalValue)
            @Html.TextBoxFor(m => m.DecimalValue)
            @Html.ValidationMessageFor(m => m.DecimalValue)
        </li>
    </ol>
}
```

```

<li>
    @Html.LabelFor(m => m.DoubleValue)
    @Html.TextBoxFor(m => m.DoubleValue)
    @Html.ValidationMessageFor(m => m.DoubleValue)
</li>
<li>
    @Html.LabelFor(m => m.IntegerValue)
    @Html.TextBoxFor(m => m.IntegerValue)
    @Html.ValidationMessageFor(m => m.IntegerValue)
</li>
<li>
    @Html.LabelFor(m => m.DateValue)
    @Html.TextBoxFor(m => m.DateValue)
    @Html.ValidationMessageFor(m => m.DateValue)
</li>
<li>
    <input type="submit" value="Submit"/>
</li>
</ol>
}

```

پرژه را اجرا نمایید و در ۲ تکست باکس اول ۲ عدد اعشاری را و در ۲ تکست باکس آخر یک عدد صحیح و یک تاریخ وارد نمایید و سپس دکمه Submit را بزنید. پس از بازگشت صفحه از سمت سرور در در ۲ تکست باکس اول با این پیامها روبرو میشوید که مقادیر وارد شده نامعتبر میباشند.

Decimal Value

1.3 The value '1.3' is not valid for Decimal Value.

Double Value

1.4 The value '1.4' is not valid for Double Value.

Integer Value

11

Date Value

1392/03/07

Submit

اگر پروژه رو در حالت دیباگ اجرا کنیم و نگاهی به داخل ModelState بیاندازیم، میبینیم که کاراکتر جدا کننده قسمت اعشاری برای '/' میباشد که در اینجا برای اعداد مورد نظر کاراکتر '!' وارد شده است.

```
[HttpPost]
public ActionResult Index(ValueModel valueModel)
{
    if (ModelState.IsValid)
    {
        return RedirectToAction("Index");
    }
    return View(valueModel);
}

public ActionResult Contact()
{
    ViewBag.Message = "Your contact page.";
    return View();
}

public ActionResult Contact()
{
    ViewBag.Message = "Your contact page.";
    return View();
}

Value
(JqueryGlobalize.Controllers)
(JqueryGlobalize.Models)
```

The screenshot shows a debugger's watch or locals window. A variable named 'valueModel' is expanded, showing its properties: Count (4), IsReadOnly (false), IsValid (false), Keys (Count = 4), Values (Count = 4), and an array [0] of type System.Web.Mvc.ModelState. The array [0] has properties: Errors (Count = 1), Value (of type System.Web.Mvc.ValueProviderResult), AttemptedValue ("13"), and Culture (fa-IR). The Culture property is expanded further, showing its properties: CultureTypes (SpecificCultures | InstalledWin32Cultures), DateTimeFormat (System.Globalization.DateTimeFormatInfo), DisplayName ("Persian"), EnglishName ("Persian"), IetfLanguageTag ("fa-IR"), IsNeutralCulture (false), IsReadOnly (true), KeyboardLayoutId (1065), LCID (1065), Name ("fa-IR"), NativeName ("فارسی (ایران)"), and NumberFormat (System.Globalization.NumberFormatInfo). The NumberFormat property is expanded, showing its properties: CurrencyDecimalDigits (2), CurrencyDecimalSeparator (/), CurrencyGroupSeparator (,), CurrencyGroupSizes (int[1]), CurrencyNegativePattern (3), CurrencyPositivePattern (0), CurrencySymbol ("ریال"), DigitSubstitution (Context), IsReadOnly (true), NaNSymbol ("منهم"), NativeDigits (string[10]), NegativeInfinitySymbol ("منهای بی نهایت"), NegativeSign (,), NumberDecimalDigits (2), and NumberDecimalSeparator (/).

برای فایق شدن بر این مشکل یا باید سمت سرور اقدام کرد یا در سمت کلاینت. در بخش اول راه حل سمت کلاینت را بررسی مینماییم.

در سمت کلاینت برای اینکه کاربر را مجبور به وارد کردن کاراکترهای مربوط به Culture فعلی سایت نماییم باید مقادیر وارد شده را اعتبارسنجی و در صورت معتبر نبودن مقادیر پیام مناسب نشان داده شود. برای اینکار از کتابخانه jQuery Globalize استفاده میکنیم. برای اضافه کردن jQuery Globalize nuget فرمان زیر اجرا نمایید:

```
PM> Install-Package jquery-globalize
```

پس از نصب کتابخانه اگر به پوشه Scripts نگاهی بیاندازید میبینید که پوشای با نام jquery.globalize اضافه شده است. در داخل پوشه زیر پوشی دیگری با نام cultures وجود دارد که در آن Culture های مختلف وجود دارد و بسته به نیاز میتوان از آنها استفاده کرد. دوباره به سراغ فایل Index.cshtml بروید و فایلهای جوا اسکریپتی زیر را به صفحه اضافه کنید:

```
<script src="~/Scripts/jquery.validate.js"> </script>
<script src="~/Scripts/jquery.validate.unobtrusive.js"> </script>
<script src="~/Scripts/jquery.globalize/globalize.js"> </script>
<script src="~/Scripts/jquery.globalize/cultures/globalize.culture.fa-IR.js"> </script>
```

در فایل js کاراکتر جدا کننده اعشاری ! در نظر گرفته شده است که مجبور به تغییر آن هستیم. برای اینکار فایل را باز کرده و آن را به شکل زیر تغییر دهید:

```
numberFormat: {
    pattern: ["n-"],
    ".": "/",
    currency: {
        pattern: ["$n-", "$ n"],
        ".": "/",
        symbol: "ريال"
    }
},
```

و در نهایت کدهای زیر را به فایل Index.cshtml اضافه کنید و برنامه را دوباره اجرا نمایید :

```
Globalize.culture('fa-IR');
$.validator.methods.number = function(value, element) {
    if (value.indexOf('.') > 0) {
        return false;
    }
    var splitedValue = value.split('/');
    if (splitedValue.length === 1) {
        return isNaN(Globalize.parseInt(value));
    } else if (splitedValue.length === 2 && $.trim(splitedValue[1]).length === 0) {
        return false;
    }
    return !isNaN(Globalize.parseFloat(value));
};
```

در خط اول Culture را ست مینماییم و در ادامه نحوه اعتبارسنجی را در validation تغییر میدهیم . از آنجایی که برای اعتبارسنجی عدد وارد شده از تابع parseFloat استفاده میشود، کاراکتر جدا کننده قسمت اعشاری قابل قبول برای این تابع ! است پس در داخل تابع دوباره '/' به ! تبدیل میشود و سپس اعتبارسنجی انجام میشود از اینرو اگر کاربر ! را نیز وارد نماید قابل قبول است به همین دلیل با این خط کد 0 > ('!'.value.indexOf('.') > 0) (if (value.indexOf('.') > 0)) وجود نقطه را بررسی میکنیم تا در صورت وجود ! پیغام خطا نشان داده شود. در خط بعدی بررسی مینماییم که اگر عدد وارد شده اعشاری نباشد از تابع parseInt استفاده نماییم. در خط بعدی این حالت را بررسی مینماییم که اگر کاربر عددی همچون ۱۲/ وارد کرد پیغام خطأ صادر شود.

برای اعتبارسنجی تاریخ شمسی متأسفانه توابع کمکی برای تبدیل تاریخ در فایل `globalize.culture.fa-IR.js` وجود ندارد ولی اگر نگاهی به فایلهای `Culture` عربی بیاندازید همه دارای توابع کمکی برای تبدیل تاریخ هجری به میلادی هستند به همین دلیل امکان اعتبارسنجی تاریخ شمسی با استفاده از `jQuery Globalize` میسر نمیباشد. من خودم تعدادی توابع کمکی را به `globalize.culture.fa-IR.js` اضافه کردم که از تقویم فارسی آقای علی فرهادی برداشت شده است و با آنها کار اعتبارسنجی را انجام میدهیم. لازم به ذکر است این روش ۱۰۰٪ تست نشده است و شاید راه کاملاً اصولی نباشد ولی به هر حال در اینجا توضیح میدهم. در فایل `js Gregorian_Localized` قسمت `globalize.culture.fa-IR.js` را پیدا کنید و آن را با کدهای زیر جایگزین کنید:

```
Gregorian_Localized: {
    firstDay: 6,
    days: {
        names: ["سه شنبه", "جمعه", "پنجشنبه", "چهارشنبه", "دوشنبه", "یکشنبه"],
        namesAbbr: ["شنبه", "جمعه", "پنجشنبه", "چهارشنبه", "دوشنبه", "یکشنبه"],
        namesShort: ["ش", "ج", "پ", "چ", "س", "د"]
    },
    months: {
        names: ["ژانویه", "فوریه", "مارس", "آوریل", "مای", "ژوئن", "ژوئیه", "اوت", "سپتامبر", "اکتبر", "نوامبر", "دسامبر"],
        namesAbbr: ["ژانویه", "فوریه", "مارس", "آوریل", "مای", "ژوئن", "ژوئیه", "اوت", "سپتامبر", "اکتبر", "نوامبر", "دسامبر"]
    },
    AM: ["قبل از ظهر", "بعد از ظهر"],
    PM: ["ب.ظ", "پ.ظ"],
    patterns: {
        d: "yyyy/MM/dd",
        D: "yyyy/MM/dd",
        t: "hh:mm tt",
        T: "hh:mm:ss tt",
        f: "yyyy/MM/dd hh:mm tt",
        F: "yyyy/MM/dd hh:mm:ss tt",
        M: "dd MMMM"
    },
    JalaliDate: {
        g_days_in_month: [31, 28, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30, 31, 30, 31],
        j_days_in_month: [31, 31, 31, 31, 31, 30, 30, 30, 30, 30, 29]
    },
    gregorianToJalali: function (gY, gM, gD) {
        gY = parseInt(gY);
        gM = parseInt(gM);
        gD = parseInt(gD);
        var gy = gY - 1600;
        var gm = gM - 1;
        var gd = gD - 1;

        var gDayNo = 365 * gy + parseInt((gy + 3) / 4) - parseInt((gy + 99) / 100) + parseInt((gy + 399) / 400);

        for (var i = 0; i < gm; ++i)
            gDayNo += Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.g_days_in_month[i];
        if (gm > 1 && ((gy % 4 == 0 && gy % 100 != 0) || (gy % 400 == 0)))
            /* leap and after Feb */
            ++gDayNo;
        gDayNo += gd;

        var jDayNo = gDayNo - 79;

        var jNp = parseInt(jDayNo / 12053);
        jDayNo %= 12053;

        var jy = 979 + 33 * jNp + 4 * parseInt(jDayNo / 1461);

        jDayNo %= 1461;

        if (jDayNo >= 366) {
            jy += parseInt((jDayNo - 1) / 365);
            jDayNo = (jDayNo - 1) % 365;
        }

        for (var i = 0; i < 11 && jDayNo >=
Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.j_days_in_month[i]; ++i) {
            jDayNo -= Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.j_days_in_month[i];
        }
        var jm = i + 1;
        var jd = jDayNo + 1;

        return [jy, jm, jd];
    },
    jalaliToGregorian: function (jY, jM, jD) {

```

```

jY = parseInt(jY);
jM = parseInt(jM);
jD = parseInt(jD);
var jy = jY - 979;
var jm = jM - 1;
var jd = jD - 1;

var jDayNo = 365 * jy + parseInt(jy / 33) * 8 + parseInt((jy % 33 + 3) / 4);
for (var i = 0; i < jm; ++i) jDayNo += Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.j_days_in_month[i];

jDayNo += jd;

var gDayNo = jDayNo + 79;

var gy = 1600 + 400 * parseInt(gDayNo / 146097); /* 146097 = 365*400 + 400/4 - 400/100 +
400/400 */
gDayNo = gDayNo % 146097;

var leap = true;
if (gDayNo >= 36525) /* 36525 = 365*100 + 100/4 */ {
    gDayNo--;
    gy += 100 * parseInt(gDayNo / 36524); /* 36524 = 365*100 + 100/4 - 100/100 */
    gDayNo = gDayNo % 36524;

    if (gDayNo >= 365)
        gDayNo++;
    else
        leap = false;
}

gy += 4 * parseInt(gDayNo / 1461); /* 1461 = 365*4 + 4/4 */
gDayNo %= 1461;

if (gDayNo >= 366) {
    leap = false;

    gDayNo--;
    gy += parseInt(gDayNo / 365);
    gDayNo = gDayNo % 365;
}

for (var i = 0; gDayNo >=
Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.g_days_in_month[i] + (i == 1 && leap) ;
i++)
    gDayNo -= Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.g_days_in_month[i] +
(i == 1 && leap);
    var gm = i + 1;
    var gd = gDayNo + 1;

    return [gy, gm, gd];
},
checkDate: function (jY, jM, jD) {
    return !(jY < 0 || jY > 32767 || jM < 1 || jM > 12 || jD < 1 || jD >
        (Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.JalaliDate.j_days_in_month[jM - 1] + (jM
== 12 && !((jY - 979) % 33 % 4))));
},
convert: function (value, format) {
    var day, month, year;

    var formatParts = format.split('/');
    var dateParts = value.split('/');
    if (formatParts.length !== 3 || dateParts.length !== 3) {
        return false;
    }

    for (var j = 0; j < formatParts.length; j++) {
        var currentFormat = formatParts[j];
        var currentDate = dateParts[j];
        switch (currentFormat) {
            case 'dd':
                if (currentDate.length === 2 || currentDate.length === 1) {
                    day = currentDate;
                } else {
                    year = currentDate;
                }
                break;
            case 'MM':
                month = currentDate;
                break;
            case 'yyyy':

```

```
        if (currentDate.length === 4) {
            year = currentDate;
        } else {
            day = currentDate;
        }
        break;
    default:
        return false;
    }
}

year = parseInt(year);
month = parseInt(month);
day = parseInt(day);
var isValidDate = Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.checkDate(year, month,
day);
if (!isValidDate) {
    return false;
}

var grDate = Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.jalaliToGregorian(year, month,
day);
var shDate = Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.gregorianToJalali(grDate[0],
grDate[1], grDate[2]);
if (year === shDate[0] && month === shDate[1] && day === shDate[2]) {
    return true;
}
return false;
},
```

روال کار در تابع convert به اینصورت است که ابتدا تاریخ وارد شده را بررسی مینماید تا معتبر بودن آن معلوم شود به عنوان مثال اگر تاریخی مثل 1392/12/31 وارد شده باشد و در ادامه برای بررسی بیشتر تاریخ یک بار به میلادی و تاریخ میلادی دوباره به شمیسی تبدیل میشود و با تاریخ وارد شده مقایسه میشود و در صورت برابری تاریخ معتبر اعلام میشود. در فایل Index.cshtml کدهای زیر اضافی نمایید:

```
$.validator.methods.date = function (value, element) {
    return Globalize.culture().calendars.Gregorian_Localized.convert(value, 'yyyy/MM/dd');
};
```

برای اعتبارسنجی تاریخ میتوانید از ۲ فرمت استفاده کنید:

yyyy/MM/dd - \

dd/MM/yyyy - ८

بایه از توابع اعتبارسنجی تاریخ میتوانید به صورت جدا استفاده نمایید و لزومی ندارد آنها را همراه با Globalize jQuery jz بکار ببرید. در آخر خروجی کار به این شکل است:

Decimal Value

1/3

Double Value

1.3 The field Double Value must be a number.

Integer Value

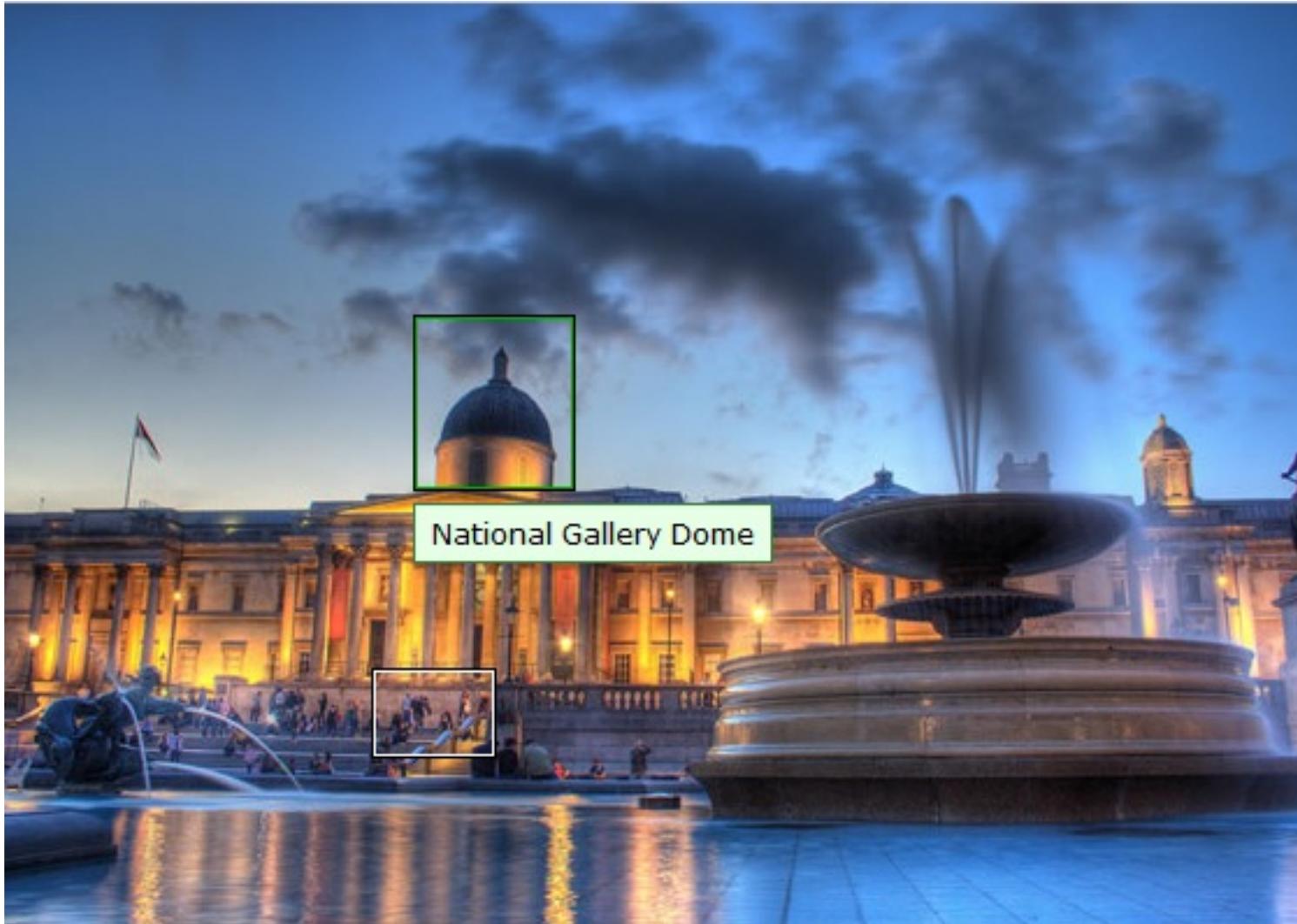
11/ The field Integer Value must be a number.

Date Value

1392/12/30 The field Date Value must be a date.

Submit

در کل استفاده از `jQuery Globalize` برای اعتبارسنجی در سایتهاي چند زبانه به نسبت خوب میباشد و برای هر زبان میتوانید از `culture` مورد نظر استفاده نمایید. در قسمت دوم این مطلب به بررسی بخش سمت سرور میپردازیم.

 Add Note

می‌خواهیم با تغییر [jQuery Image Annotation](#) این پلاگین و برای asp.net استفاده کنیم

ایجاد دیتابیس

ابتدا یک دیتابیس به نام Coordinates ایجاد کنید و سپس جدول زیر را ایجاد کنید

```
USE [Coordinates]
GO
CREATE TABLE [dbo].[Coords2](
[top] [int] NULL,
[left] [int] NULL,
[width] [int] NULL,
[height] [int] NULL,
[text] [nvarchar](50) NULL,
[id] [uniqueidentifier] NULL,
[editable] [bit] NULL
) ON [PRIMARY]
GO
```

ایجاد کلاس Coords برای خواندن و ذخیره اطلاعات

```

public class Coords
{
    public string top;
    public string left;
    public string width;
    public string height;
    public string text;
    public string id;
    public string editable;

    public Coords(string top, string left, string width, string height, string text, string id, string
editable)
    {
        this.top = top;
        this.left = left;
        this.width = width;
        this.height = height;
        this.text = text;
        this.id = id;
        this.editable = editable;
    }
}

```

فرم اصلی برنامه شامل 3 وب سرویس به شرح زیر می‌باشد

1-GetDynamicContext

این متده در زمان لود اطلاعات از دیتابیس استفاده می‌شود (وقتی که postback صورت می‌گیرد)

```

[WebMethod]
public static List<Coords> GetDynamicContext(string entryId, string entryName)
{
    List<Coords> CoordsList = new List<Coords>();

    string connect = "Connection String";
    using (SqlConnection conn = new SqlConnection(connect))
    {
        string query = "SELECT [top], [left], width, height, text, id, editable FROM  Coords2";
        using (SqlCommand cmd = new SqlCommand(query, conn))
        {
            conn.Open();
            using (SqlDataReader reader=cmd.ExecuteReader())
            {
                while (reader.Read())
                {
                    CoordsList.Add(new Coords(reader["top"].ToString(), reader["left"].ToString(),
reader["width"].ToString(),
reader["height"].ToString(),
reader["text"].ToString(), reader["id"].ToString(),
reader["editable"].ToString()));
                }
            }
            conn.Close();
        }
    }
    return CoordsList;
}

```

DeleteCoords و SaveCoords- 2-3

این دو متده هم واسه ذخیره و حذف می‌باشند که نکته خاصی ندارند و خودتون بهینه اش کنید(در فایل ضمیمه موجودند)

تغییر فایل jquery.annotate.js جهت فراخوانی وب سرویس ها
فقط لازمه که سه قسمت زیر رو در فایل اصلی تغییر بدید

```

$.fn.annotateImage.ajaxLoad = function (image) {
    ///<summary>
    ///Loads the annotations from the "getUrl" property passed in on the
    ///    options object.
    ///</summary>

    $.ajax({
        type: "POST",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        url: "Default.aspx/GetDynamicContext",
        data: "{ 'entryId': '" + 1 + "','" + entryName: '" + 2 + "'}",
        dataType: "json",
        success: function (msg) {
            image.notes = msg.d;
            $.fn.annotateImage.load(image);
        }
    });
};

$.fn.SaveCoords = function (note) {
    $.ajax({
        type: "POST",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        url: "Default.aspx/SaveCoords",
        data: "{ 'top': '" + note.top + "','" + left': '" + note.left + "','" + width': '" + note.width +
        "','" + height': '" + note.height + "','" + text': '" + note.text + "','" + id': '" + note.id + "','" + editable': '" +
        note.editable + "'}",
        dataType: "json",
        success: function (msg) {
            note.id = msg.d;
        }
    });
};

$.fn.annotateView.prototype.edit = function () {

    ///<summary>
    ///Edits the annotation.
    ///</summary>

    if (this.image.mode == 'view') {
        this.image.mode = 'edit';
        var annotation = this;
        // Create/prepare the editable note elements
        var editable = new $.fn.annotateEdit(this.image, this.note);
        $.fn.annotateImage.createSaveButton(editable, this.image, annotation);
        // Add the delete button
        var del = $('<a>حذف</a>');
        del.click(function () {
            var form = $('#image-annotate-edit-form form');
            $.fn.annotateImage.appendPosition(form, editable)
            if (annotation.image.useAjax) {

```

```

$.ajax({
    type: "POST",
    contentType: "application/json; charset=utf-8",
    url: "Default.aspx/DeleteCoords",
    // url: annotation.image.deleteUrl,
    // data: form.serialize(),
    data: "{ 'id': '" + editable.note.id + "'}",
    dataType: "json",
    success: function (msg) {
        // image.notes = msg.d;
        // $.fn.annotateImage.load(image);
    },
    error: function (e) { alert("An error occurred deleting that note.") }
});

annotation.image.mode = 'view';
editable.destroy();
annotation.destroy();

});
editable.form.append(del);
$.fn.annotateImage.createCancelButton(editable, this.image);
}

};

}

```

این پروژه شامل یه سری فایل css هم هست که می‌توانید کل پروژه رو از [اینجا](#) دانلود کنید

نظرات خوانندگان

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۰۲۲ ۱۳۹۲/۰۳/۱۷

ضمن تشکر، فقط نکته استفاده از `JSON.stringify` در حین کار با `jQuery Ajax` را بهتره اعمال کنید تا در دراز مدت و حالت‌های مختلف ورودی به مشکل برخورید. به صورت خلاصه اطلاعات ارسالی را جمع نزنید و تبدیل به رشته نکنید. یک [شیء کامل](#) درست کنید و اجازه بدید `JSON.stringify` اون را تبدیل کنه.

نویسنده: یزدان
تاریخ: ۱۰:۳۵ ۱۳۹۲/۰۳/۱۸

اگر متدهای وب سرویس رو درون صفحاتی قرار بدیم که نیاز به لاجین کردن و احراز هویت جهت دسترسی به آنها باشد ، آیا میتوان متدهای وب سرویس رو خارج از اون صفحات فراخوانی نمود ؟
چه تضمینی وجود دارد که در خارج از صفحات با سطح دسترسی (حداقل لاجین) وب سرویسها فراخوانی نشوند ؟
به نظر شما MS AJAX کارش به پایان رسیده ؟
تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۰:۵۴ ۱۳۹۲/۰۳/۱۸

- اگر دقت کرده باشید در کدهای فوق این متدها استاتیک تعریف شدن، یعنی مراحل چرخه طول عمر یک صفحه به آنها اعمال نشده و اصلاً جزئی از مباحث اعتبارسنجی صفحه جاری لحاظ نخواهد شد.
- در وب فرم‌ها استفاده از وب متدها یک روش برای کار با `jQuery Ajax` است. روش دوم استفاده از `Generic handler` ها و فایل‌های `ashx` است. در این موارد به علت استاتیک نبودن `handler` های تولیدی، می‌شود همه نوع اعتبارسنجی را اعمال کرد اعم از روش `Forms Authentication` یا `context.Request.IsAuthenticated` مثلاً توسط `IRequiresSessionState` برای اعتبارسنجی با پیاده سازی `.IsAuthenticated` ساخته شده باشد.
- در مطلب فوق اصلاً از MS Ajax استفاده نشده. اون هم جایگاه خودش رو در کاربردهای خاص خودش دارد.

در ادامه مطلب قبلی آموزش (jQuery) جی کوئری #5 به ادامه بحث می پردازیم.

در پست های قبلی مروری بر jQuery داشته و در چند پست انواع روش های انتخاب عناصر صفحه وب را توسط jQuery بررسی کردیم. در پست های آینده با مباحث پیشرفته تری همچون انجام عملیاتی روی المان های انتخاب شده، خواهیم پرداخت؛ امید است مفید واقع شود.

۲-۲ - ایجاد عناصر HTML جدید

گاهی اوقات نیاز می شود که یک یا چند عنصر جدید به صفحه‌ی در حال اجرا اضافه شوند. این حالت می تواند به سادگی قرار گرفتن یک متن در جایی از صفحه و یا به پیچیدگی ایجاد و نمایش یک جدول حاوی اطلاعات دریافت شده از بانک اطلاعاتی باشد. ایجاد عناصر به صورت پویا در یک صفحه در حال اجرا کار ساده ای برای jQuery می باشد، زیرا همانطور که در پست آموزش (jQuery) جی کوئری #1 مشاهده کردیم (\$) با دریافت دستور ساخت یک عنصر HTML آن را در هر زمان ایجاد می کند، دستور زیر :

```
$( "<div>Hello</div>" )
```

یک عنصر div ایجاد می کند و آماده افزودن آن به صفحه در هر زمان می باشد. تمامی توابع و متدهایی را که تاکنون بررسی کردیم قابل اعمال برای اینگونه اشیا نیز می باشند. شاید در ابتدا ایجاد عناصر به این شکل خیلی مفید به نظر نرسد، اما زمانی که بخواهیم کارهای حرفه ای تری انجام دهیم؛ برای مثال کار با AJAX، خواهیم دید که تا جه اندازه ایجاد عناصر به این روش می تواند مفید باشد. دقت کنید که یک راه کوتاهتر نیز برای ایجاد یک عنصر <div> خالی وجود دارد که به شکل زیر است:

```
$("<div>")  
    // همه اینها معادل هستند  
$("<div></div>")  
$("<div/>")
```

اما برای ایجاد عناصری که خود می توانند حاوی عناصر دیگر باشند استفاده از راههای کوتاه توصیه نمی شود مانند نوشتند تگ <script>.

اما راههای زیادی برای انجام اینکار وجود دارد. برای اینکه مزه اینکار را بچشید بد نیست نگاهی به مثال زیر بیندازید (نگران قسمت های نامفهوم نباشید به مرور با آنها آشنا خواهیم شد):

```
$("<div class='foo'>I have foo!</div><div>I don't</div>")  
.filter(".foo").click(function() {  
    alert("I'm foo!");  
}).end().appendTo("#someParentDiv");
```

در این مثال ابتدا ما یک المان div ایجاد کردیم که دارای کلاس foo می باشد، و خود شامل یک div دیگر است. در ادامه که دارای کلاس foo بوده را انتخاب کرده و رویداد کلیک را به آن بایند کردیم. و در انتهای این div را با محتویاتش به المانی با Id=someParentDiv در سلسه مراتب DOM اضافه می کند. برای اجرا این کد می توانید کد آن را [دانلود](#) کرده و فایل chapter2/new.divs.html را اجرا کنید خروجی مانند تصویر زیر خواهد بود:

جهت تکمیل مطلب فعلی یک مثال کاملتر از این سایت [جهت بررسی انتخاب کردم](#):

```
$( " <div> ", {
```

```
"class": "test",
text: "Click me!",
click: function() {
    $( this ).toggleClass( "test" );
}
.appendTo( "body" );
```

در این مثال کمی پیشرفته‌تر یک `div` ایجاد شده کلاس `test` را برای آن قرار داده و عنوان آن را برابر `text` قرار میدهد و یک رویداد کلیک برای آن تعریف می‌کند و در نهایت آن را به `body` سایت اضافه می‌کند.

با توجه به اینکه مطالب بعدی طولانی بوده و تقریباً مبحث جدایی است؛ در پست بعدی به بررسی توابع و متدهای مدیریت مجموعه انتخاب شده خواهیم پرداخت.

پس از انواع روش‌های انتخاب عناصر در jQuery اکنون زمان آشنایی با متدها و توابعی جهت پردازش مجموعه انتخاب شده رسیده است.

۳-۲- مدیریت مجموعه انتخاب شده

هر زمان که مجموعه ای از عناصر انتخاب می‌شوند، خواه این عناصر از طریق انتخاب کننده‌ها انتخاب شده باشد و یا تابع (\$) در صدد ایجاد آن باشد، مجموعه ای در اختیار داریم که آماده دستکاری و اعمال تغییر با استفاده از متدهای jQuery می‌باشد. این متدها را در پست‌های آتی بررسی خواهیم کرد. اما اکنون به این نکته می‌پردازیم که اگر بخواهیم از همین مجموعه انتخاب شده زیر مجموعه ای ایجاد کنیم و یا حتی آن را گسترش دهیم، چه باید کرد؟ به طور کلی در این پست پیرامون این مورد بحث خواهد شد که چگونه می‌توانیم مجموعه انتخاب شده را به آن صورت که می‌خواهیم بهبود دهیم.

برای درک مطالبی که قصد توضیح آنها را در این قسمت داریم، یک صفحه کارگاهی دیگر نیز در فایل قابل دانلود این [کتاب](#) موجود می‌باشد که با نام chapter2/lab.wrapped.set.html قابل دسترسی می‌باشد. نکته مهم در مورد این صفحه کارگاهی آن است که می‌بایست عبارات و دستورهای کامل را با ساختار صحیح وارد کنیم در غیر این اینصورت این صفحه کاربردی نخواهد داشت.

۳-۲- تعیین اندازه یک مجموعه عناصر

قبل اشاره کردیم که مجموعه عناصر jQuery شباهت‌هایی با آرایه دارد. یکی از این شباهت‌ها داشتن ویژگی `length` می‌باشد که مانند آراه در جاوااسکریپت، تعداد عناصر موجود در مجموعه را شامل می‌شود.

افزون بر این ویژگی، jQuery یک متدهای `size()` معرفی کرده است که دقیقاً شبیه به `length` عمل می‌کند. این متدهای `size()` می‌باشد که استفاده از آن را در مثال زیر مشاهده می‌کنید.

```
$('#someDiv')
  .html('There are '+$('a').size()+' link(s) on this page.');
```

این مثال تمام لینک‌های موجود در صفحه را شناسایی می‌کند و سپس با استفاده از متدهای `size()` تعداد آنها را بر می‌گرداند. در واقع یک رشته ایجاد می‌شود و در یک عنصر با شناسه someDiv قرار داده می‌شود. متدهای `size()` در پست‌های آتی بررسی می‌شود. فرم کلی متدهای `size()` را در زیر مشاهده می‌کنید.

size()

تعداد عناصر موجود در مجموعه را محاسبه می‌کند	پارامترها	بدون پارامتر	خروجی	تعداد عناصر مجموعه

اکنون که تعداد عناصر مجموعه را می‌دانیم چگونه می‌توانیم به هریک از آنها دسترسی مستقیم داشته باشیم؟

۳-۲- بکارگیری عناصرهای مجموعه

به طور معمول پس از انتخاب یک مجموعه با استفاده از متدهای jQuery، عملی را بروی آن عناصر انتخاب شده انجام می‌دهیم، مانند مخفی کردن آنها با متدهای `hide()`، اما گاهی اوقات می‌خواهیم بروی یک یا چند مورد خاص از عناصر انتخاب شده عملی را اعمال کنیم. jQuery چند روش مختلف را به منظور اینکار ارایه می‌دهد.

از آنجا که مجموعه عناصر انتخاب شده در jQuery مانند آرایه در جاوااسکریپت می‌باشد، بنابراین به سادگی می‌توانیم از اندیس برای دستیابی به عناصر مختلف مجموعه استفاده کنیم. برای مثال به منظور دسترسی به اولین عکس از مجموعه عکس‌های انتخاب

شده که دارای صفت `alt` می‌باشد از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

```
$(‘img[alt]’)[0]
```

اما اگر ترجیح می‌دهید به جای اندیس از یک متده استفاده کنید، `jQuery` را در نظر گرفته است:

get(index)

برای واکشی یک یا تمام عناصر موجود در مجموعه استفاده می‌شود. اگر برای این متده پارامتری ارسال نشود، تمام عناصر را در

قالب یک آرایه جاوااسکریپت بر می‌گرداند، اما در صورت ارسال یک پارامتر، تنها آن عنصر را برابر می‌گرداند.

پارامتر

شماره اندیس یک عنصر که می‌بایست یک مقدار عددی باشد.

خروجی

یک یا آرایه ای از عناصر

دستور زیر مانند دستور قبلی عمل می‌کند:

```
$(‘img[alt]’).get(0)
```

متده `get()` می‌تواند برای بدست آوردن یک آرایه از عناصر پیچیده نیز استفاده شود. مثلا:

```
var allLabeledButtons = $('label+button').get();
```

خروجی دستور بالا لیست تمام `button` های موجود در صفحه است که بعد از عنصر `label` قرار گرفته اند، در نهایت این آرایه در متغیری به نام `allLabeledButtons` قرار خواهد گرفت.

در متده `get()` دیدیم که با دریافت شماره اندیس یک عنصر، آن عنصر را برای ما برمی‌گرداند، عکس این عمل نیز امکان پذیر می‌باشد. فرض کنید می‌خواهیم از میان تمام عناصر عکس، شماره اندیس عکسی با شناسه `findMe` را بدست آوریم. برای این منظور می‌توانیم از کد زیر بهره ببریم:

```
var n = $('img').index($('img#findMe')[0]);
```

فرم کلی متده `index()` به صورت زیر است:

index(element)

عنصر ارسالی را در مجموعه عناصر پیدا می‌کند، سپس شماره اندیس ان را برابر می‌گرداند. اگر چنین عنصری در مجموعه یافت نشد خروجی 1- خواهد بود.

پارامتر

پارامتر این متده می‌تواند یک عنصر و یا یک انتخاب کننده باشد که خروجی انتخاب کننده نیز در نهایت یک عنصر خواهد بود.

خروجی

شماره اندیس عنصر در مجموعه

۳-۲-برش و کوچک کردن مجموعه ها

ممکن است شرایطی پیش آید که پس از بدست آوردن یک مجموعه عناصر انتخاب شده نیاز باشد که عنصری به آن مجموعه اضافه و یا حتی عنصری را از آن حذف کنیم تا در نهایت مجموعه ای با باب میل ما بدست آید. برای انجام چنین تغییرهایی در یک مجموعه `jQuery` کلکسیون بزرگی از متدها را برای ما به همراه دارد. اولین موردی که به آن می‌پردازیم، افزودن یک عنصر به مجموعه می‌باشد.

اضافه کردن عناصر بیشتر به یک مجموعه عنصر انتخاب شده

همواره ممکن است شرایطی پیش آید که پس از ایجاد یک مجموعه عناصر انتخاب شده، بخواهیم عنصری را به آن اضافه کنیم. یکی از دلایلی که باعث می‌شود این امر در jQuery بیشتر مورد نیاز باشد توانایی استفاده از متدهای زنجیره ای در jQuery است. ابتدا یک مثال ساده را بررسی می‌کنیم. فرض کنید می‌خواهیم تمام عناصر عکس که دارای یکی از دو خصوصیت `alt` و یا `title` می‌باشند را انتخاب کنیم، با استفاده از انتخاب کننده‌های قدرتمند jQuery زیر خواهیم نوشت:

```
$('img[alt],img[title]')
```

اما برای آنکه با متدهای `add()` که به منظور افزودن عنصر به مجموعه عناصر می‌باشد آشنا شوید این مثال را به صورت زیر می‌نویسیم:

```
$('img[alt]').add('img[title]')
```

استفاده از متدهای `add()` به این شکل موجب می‌شود تا بتوانیم مجموعه‌های مختلف را به یکدیگر متصل کنیم و یک مجموعه کلی‌تر از عناصر انتخاب شده ایجاد کنیم. متدهای `add()` در این حالت مانند متدهای `end()` عمل می‌کند که در قسمت ۷-۳-۲ شرح داده خواهد شد. ساختار کلی متدهای `add()` به صورت زیر است:

`add(expression)`

ابتدا یک کپی از مجموعه انتخاب شده ایجاد می‌کند، سپس با افزودن محتویات پارامتر `expression` به آن نمونه، یک مجموعه جدید تشکیل می‌دهد. پارامتر `expression` می‌تواند حاوی یک انتخاب کننده، قطعه کد HTML، یک عنصر و یا آرایه ای از عناصر باشد.

پارامتر

در این پارامتر مواردی (مانند رشته، آرایه، المان) که می‌خواهیم به مجموعه عناصر انتخاب شده اضافه شوند قرار می‌گیرد. که می‌تواند انتخاب کننده، قطعه کد HTML، یک عنصر و یا آرایه ای از عناصر باشد.

خروجی

یک کپی از مجموعه اصلی به علاوه موارد اضافه شده. اصلاح عناصر یک مجموعه عنصر انتخاب شده

در قسمت قبل دیدیم که چگونه با استفاده از متدهای `add()` و با بکار گیری آن در توابع زنجیره ای، توانستیم عناصری جدید به مجموعه انتخاب شده اضافه کنیم. عکس این عمل را نیز می‌توان با استفاده از متدهای `not()` در توابع زنجیره ای انجام داد. این متدهای عملکرید شبیه به فیلتر `:not()` دارد، اما با این تفاوت که بکار گیری آن مانند متدهای `add()` می‌باشد و می‌توان در هر جایی از زنجیره از آن استفاده کرد تا عناصر مورد نظر را از مجموعه انتخاب شده حذف کنیم.

فرض کنید می‌خواهیم تمامی عناصر عکسی را که دارای خصوصیت `title` می‌باشند به استثنای آن موردی که واژه `puppy` در مقدار مربوط به این صفت استفاده کرده اند را انتخاب کنیم. این کار به سادگی و با استفاده از دستوری مانند `[title]:not([title*="puppy"])` می‌توان انجام داد. اما برای آن که مثالی از چگونگی کار متدهای `not()` ببینید، این کار را به شکل زیر انجام می‌دهیم:

```
$('img[title]').not('[title*="puppy"]')
```

این دستور تمام عکس‌های دارای خصوصیت `title` را به استثنای `puppy` در آنها وجود دارد را انتخاب می‌کند. شکل کلی متدهای `not()` مانند زیر است:

`not(expression)`

ابتدا یک کپی از مجموعه انتخاب شده ایجاد می‌کند، سپس از آن کپی عناصری را که مشخص می‌کند را حذف می‌نماید.

پارامتر

این پارامتر تعیین کننده عناصر در نظر گرفته شده برای حذف می‌باشد. این پارامتر می‌تواند یک عنصر، آرایه ای از عناصر، انتخاب کننده و یا یک تابع باشد.

اگر این پارامتر تابع باشد، تک تک عناصر مجموعه به آن ارسال می‌شوند و هر یک که خروجی تابع را برابر با مقدار true کند، حذف می‌شود.

خروجی

یک کپی از مجموعه اصلی بدون موارد حذف شده.

این شیوه برای ایجاد مجموعه‌هایی که انتخاب کننده‌ها قادر به ساخت آن‌ها نمی‌باشند، کاربرد بسیار مناسبی دارد، زیرا از تکنیک‌های برنامه نویسی استفاده می‌کند و دست ما را برای اعمال انتخاب‌های گوناگون باز می‌کند.
اگر در شرایطی خاص با حالتی روبرو شدید که احساس کردید عکس این انتخاب برای شما کارایی دارد، باز می‌توانید از یکی دیگر از متد‌های `jz` استفاده کنید، متد `filter()` عملکردی مشابه با متد `not()` دارد با این تفاوت که عناصری از مجموعه حذف می‌شوند که خروجی تابع را `false` کنند.

فرض کنید می‌خواهیم تمام عناصر `td` که دارای یک عنصر عددی می‌باشند را انتخاب کنیم. با وجود قدرت فوق العاده انتخاب کننده‌های `jz` به ما ارایه می‌دهند، انجام چنین کاری با استفاده از انتخاب کننده‌ها غیر ممکن است. در این حالت از متد `filter()` را به شکل زیر استفاده می‌کنیم:

```
$(‘td’).filter(function(){return this.innerHTML.match(/^\d+$/)})
```

دستور فوق یک مجموعه از تمام عناصر `td` انتخاب می‌کند، سپس تک تک عناصر مجموعه انتخاب شده را به تابعی که پارامتر متد `filter()` می‌باشد، ارسال می‌کند. این تابع با استفاده از عبارت منظم مقدار عنصر کنونی را می‌سنجد. اگر این مقدار یک یا زنجیره ای از ارقام بود، خروجی تابع `true` خواهد بود، و ان عنصر از مجموعه حذف نمی‌شود، اما اگر این مقدار عددی نبود، خروجی تابع `false` بوده و عنصر از مجموعه کنار گذاشته می‌شود.
شکل کلی متد `filter()` به شکل زیر است.

filter(expression)

ابتدا یک کپی از مجموعه انتخاب شده ایجاد می‌کند، سپس از آن کپی عناصری را که `expression` مشخص می‌کند را حذف می‌نماید.

پارامتر

این پارامتر تعیین کننده عناصر در نظر گرفته شده برای حذف می‌باشد. این پارامتر می‌تواند یک عنصر، ارایه ای از عناصر، انتخاب کننده و یا یک تابع باشد.
اگر این پارامتر تابع باشد، تک تک عناصر مجموعه به آن ارسال می‌شوند و هر یک که خروجی تابع را برابر با مقدار `false` کند، حذف می‌شود.

خروجی

یک کپی از مجموعه اصلی بدون عناصر حذف شده.

ایجاد یک زیر مجموعه از مجموعه عناصر انتخاب شده

گاهی اوقات داشتن یک زیر مجموعه از عناصر یک مجموعه، چیزی است که دنبال آن هستیم. برای این منظور `jz` متد `slice()` را ارایه می‌کند که عناصر را بر اساس جایگاه آن‌ها به زیر مجموعه‌هایی کوچکتر تقسیم می‌کند. نتیجه استفاده از این متد یک مجموعه جدید برگرفته از تعدادی عناصر پشت سر هم، از یک مجموعه انتخاب شده خواهد بود:
شکل کلی متد `slice()` مانند زیر است:

slice(begin, end)

ایجاد و برگرداندن یک مجموعه جدید از بخشی از عناصر پشت سر هم در یک مجموعه اصلی.
پارامتر

begin: پارامتر `begin` که یک پارامتر عددی می‌باشد و مقدار اولیه آن از صفر آغاز می‌شود، نشان دهنده اولین عنصری است که می‌خواهیم در مجموعه جدید حضور داشته باشد.
end: پارامتر دوم که آن هم یک پارامتر عددی می‌باشد و از صفر آغاز می‌شود، در این متد اختیاری است. این پارامتر اولین عنصری است که نمی‌خواهیم از آن به بعد در مجموعه جدید حضور داشته باشد را مشخص می‌کند. اگر مقداری برای این پارامتر ننویسیم، به صورت پیش فرض تا انتهای مجموعه انتخاب می‌شود.

خروجی

یک مجموعه عنصر جدید.

اگر بخواهیم از یک مجموعه کلی، تنها یک عنصر را در قالب یک مجموعه انتخاب کنیم می‌توانیم از متدهای `slice()` استفاده کنیم و مکان آن عنصر در مجموعه را به آن ارسال کنیم. دستور زیر مثالی از این حالت می‌باشد:

```
$('*').slice(2,3);
```

این مثال ابتدا تمام عناصر موجود در صفحه را انتخاب می‌کند، سپس سومین عنصر از آن مجموعه را در یک مجموعه جدید باز می‌گرداند. دقت کنید که دستور فوق با دستور `(2).get('*')` کاملاً متفاوت است، چرا که خروجی این دستور تنها یک عنصر است، در حالی که خروجی دستور فوق یک مجموعه است.

از همین رو دستور زیر باعث ایجاد یک مجموعه که شامل چهار عنصر اولیه صفحه می‌باشد، می‌شود.

```
$('*').slice(0,4);
```

برای ایجاد یک مجموعه از عناصر انتهایی موجود در صفحه نیز می‌توان از دستوری مانند زیر استفاده کرد:

```
$('*').slice(4);
```

این دستور تمام عناصر موجود در صفحه را انتخاب می‌کند، سپس مجموعه ای جدید می‌سازد که تمام عناصر به استثنای چهار عنصر اول را در خود جای می‌دهد.

۴-۳-۲-ایجاد مجموعه بر اساس روابط

به ما این توانایی را داده است تا مجموعه هایی را انتخاب کنیم، که اساس انتخاب عناصر، رابطه سلسله مراتبی آنها با عناصر HTML صفحه باشد. اکثر این متدها یک پارامتر اختیاری از نوع انتخاب کننده دریافت می‌کنند که می‌تواند برای انتخاب عناصر مجموعه استفاده شود. در صورتی که چنین پارامتری ارسال نگردد، تمام عناصر واحد شرایط متده در مجموعه انتخاب می‌شوند.

جدول ۴-۴-متدهای موجود برای ایجاد مجموعه‌های جدید بر اساس روابط

متدها	توضیح
() children	مجموعه ای را بر می‌گرداند که شامل تمام فرزندان بدون تکرار از عناصر مجموعه می‌باشد.
() contents	مجموعه ای شامل محتویات تمام عناصر بر می‌گرداند. (از این متدها برای عناصر <code>iframe</code> استفاده می‌شود)
() next	مجموعه ای شامل فرزندان پدرش که بعد از خود این عنصر می‌باشند را بر می‌گرداند. این مجموعه عنصر تکراری ندارد.
() nextAll	مجموعه ای شامل تمام فرزندان پدرش که بعد از خود این عنصر می‌باشند را بر می‌گرداند.
() parent	مجموعه ای شامل نزدیک‌ترین پدر اولین عنصر مجموعه را بر می‌گرداند.
() parents	مجموعه ای شامل تمام پدران مستقیم عناصر مجموعه را بر می‌گرداند. این مجموعه عنصر تکراری ندارد.
() prev	مجموعه ای شامل فرزندان پدرش که قبل از خود این عنصر می‌باشند را بر می‌گرداند. این مجموعه عنصر تکراری ندارد.

متدها	توضیح
() prevAll	مجموعه ای شامل تمام فرزندان پدرش که قبل از خود این عنصر میباشند را برابر میگرداند.
() siblings	مجموعه ای بدون عنصر تکراری را برابر میگرداند که شامل تمام فرزندان پدر خود عنصر خواهد بود.

تمامی جدول بالا غیر از متدهای [contents\(\)](#) پارامتری از نوع رشته که انتخاب کننده برای متدهای [prevAll\(\)](#) و [siblings\(\)](#) استفاده میکند.

۵-۲-۳-استفاده از مجموعه های انتخاب شده برای انتخاب عناصر با وجود اینکه تاکنون با شمار زیادی از توانایی های انتخاب و انتخاب کننده ها در jQuery آشنا شده اید، هنوز چند مورد دیگر نیز برای افزایش قدرت انتخاب باقی مانده است.

متدهای [find\(\)](#) بر روی یک مجموعه عناصر انتخاب شده به کار گرفته میشود و یک پارامتر ورودی نیز دارد. این پارامتر که یک انتخاب کننده است تنها بر روی فرزندان این مجموعه اعمال میشود. برای مثال فرض کنید یک مجموعه از عناصر انتخاب و در متغیر `wrapperSet` قرار گرفته است. با دستور زیر میتوانیم تمام عناصر (تگ) `cite` را که درون یک تگ `p` قرار گرفته اند را انتخاب کنیم، به شرطی که آنها فرزندان عناصر مجموعه `wrapperSet` باشند:

```
wrapperSet.find('p cite')
```

البته میتوانیم این تکه کد را به صورت زیر هم بنویسیم:

```
($('p cite', wrapperSet)
```

مانند سایر متدهای معرفی شده قدرت اصلی این متدها هنگام استفاده در متدهای زنجیره ای مشخص میشود.
شکل کلی متدهای [find\(\)](#) مانند زیر است:

find(selector)

یک مجموعه عنصر جدید ایجاد میکند که شامل فرزندان عناصر مجموعه قبل میشود.

پارامتر

یک انتخاب کننده است که در قالب یک رشته به این متدها ارسال میشود.

خروجی

یک مجموعه عنصر جدید

جهت پیدا کردن عناصری که داخل یک `wrapperSet` میتوانیم از متدهای `contains()` نیز استفاده کنیم. این متدهای مجموعه ای را برابر میگرداند که شامل تمام عناصری است که در انتخاب کننده پارامتر ورودی است. مثلا

```
$('p').contains('Lorem ipsum')
```

این دستور تمامی عناصر `p` را که شامل `'Lorem ipsum'` است را برابر میگرداند. قالب کلی متدهای زیر است:

contains(text)

مجموعه ای از عناصر که شامل متن ورودی میباشند را برابر میگرداند.

پارامتر

رشته ورودی که میخواهیم در عنصر فراخوان متدهای جستجو شود.

خروجی

مجموعه ای از عناصر از نوع فراخوان متدهای `prevAll()` و `siblings()` است.

آخرین متدهای که به بررسی آن میپردازیم متدهای [is\(\)](#) میباشد. با استفاده از این متدهای مجموعه ای اطمینان حاصل کنیم که دست کم یک

عنصر از مجموعه عناصر، شرایط مشخص شده توسط ما را دارا باشد. یک انتخاب کننده به این متد ارسال می‌شود، اگر عنصری از مجموعه عناصر انتخاب شد، خروجی متد `true` می‌شود و در غیر این صورت مقدار `false` برگردانده خواهد شد. برای مثال:

```
var hasImage = $('*').is('img');
```

در صورت وجود دست کم یک عنصر عکس در کل عناصر صفحه، دستور بالا مقدار متغیر `hasImage` را برابر `true` قرار می‌دهد. قالب کلی متد `is()` مانند زیر است:

is(selector)

بررسی می‌کند که آیا عنصری در مجموعه وجود دارد که انتخاب کننده ارسالی آن را انتخاب کند؟ پارامتر

یک انتخاب کننده است که در قالب یک رشته به این متد ارسال می‌شود.

خروجی

مقدار `true` در صورت وجود دست کم یک عنصر و `false` در صورت عدم وجود تابع برگردانده می‌شود.

۶-۳-۲- مدیریت زنجیره‌های jQuery

تاکنون در مورد استفاده از متدها و توابع زنجیره ای زیاد بحث کرده ایم و انجام چندین عمل در یک دستور را به عنوان یک قابلیت بزرگ معرفی کرده ایم و البته از آن هم استفاده کردیم و در ادامه نیز استفاده خواهیم کرد. به کار گیری متدها به صورت زنجیره ای نه تنها موجب نوشتن کدهای قدرتمند و قوی به صورت مختصر و خلاصه می‌شود، بلکه از لحاظ کارایی نیز نکته مثبتی محسوب می‌شود، زیرا برای اعمال هر متد نیازی به محاسبه و انتخاب مجدد مجموعه نخواهد بود.

بنابراین متدهای مختلفی که در زنجیره استفاده می‌کنیم، برخی از آنها ممکن است مجموعه‌های جدیدی تولید کنند. برای مثال استفاده از متد `clone()` موجب می‌شود تا مجموعه ای جدید از کپی عناصر در مجموعه اول ایجاد شود. زمانی که یکی از متدهای زنجیره یک مجموعه جدید را تولید می‌کند، دیگر راهی برای استفاده از مجموعه پیشین در زنجیره نخواهیم داشت و این نکته زنجیره ما را به خطر می‌اندازد. عبارت زیر را در نظر بگیرید:

```
$('img').clone().appendTo('#somewhere');
```

این مثال دو مجموعه ایجاد می‌کند و نخست مجموعه ای شامل تمام عناصر عکس صفحه ایجاد می‌شود و مجموعه دوم کپی مجموعه اول است که به انتهای عنصری با شناسه `somewhere` اضافه می‌شود. حال اگر بخواهیم پس از اعمال کپی بروی مجموعه اصلی عملی افزودن یک کلاس را بروی آن انجام دهیم چه باید بکنیم؟ همچنین نمی‌توانیم مجموعه اصلی را به انتهای زنجیره انتقال دهیم، چون بروی قسمتی دیگر اثر خواهد گذاشت.

برای مرتفع کردن چنین نیازی، `j` متد `end()` را معرفی کرده است. زمانی از این متد استفاده می‌شود، یک نسخه پشتیبان از مجموعه کنونی ایجاد می‌شود. همان مجموعه برگردانده می‌شود. بنابراین اگر متدهای پس از آن ظاهر شود ف اثرش بروی مجموعه اولیه خواهد بود. مثال زیر را در نظر بگیرید:

```
$('img').clone().appendTo('#somewhere').end().addClass('beenCloned');
```

این مثال دو مجموعه ایجاد می‌کند و نخست مجموعه ای شامل تمام عناصر عکس صفحه ایجاد می‌شود و مجموعه دوم کپی مجموعه اول است که به انتهای عنصری با شناسه `somewhere` اضافه می‌شود. اما با استفاده از متد `end()` همان مجموعه اولیه در ادامه زنجیره قرار خواهد گرفت و سپس متد `addClass()` بروی تمامی عناصر عکس اعمال می‌شود، نه تنها عکس‌های موجود در مجموعه اول، اگر از متد `end()` استفاده نشود متد `addClass()` بروی عناصر مجموعه دوم اعمال خواهد شد. قالب کلی متد `end()` به شکل زیر است:

end()

در متدهای زنجیره ای استفاده می‌شود و از مجموعه کنونی یک پشتیبان می‌گیرد تا همان مجموعه در زنجیره جریان داشته باشد. پارامتر

ندارد

خروجی

مجموعه عنصر قبلی

شاید در نظر گرفتن مجموعه‌ها در متدهای زنجیره ای به شکل یک پشته به درک بهتر از متدهای [end\(\)](#) کمک کند. هر زمان که یک مجموعه جدید در زنجیره ایجاد می‌شود، آن مجموعه به بالای پشته افزوده می‌شود، اما با فراخوانی متدهای [end\(\)](#) ، بالاترین مجموعه از این پشته برداشته می‌شود و مجدداً مجموعه پیشین در زنجیره قرار می‌گیرد.

متدهایی که توانایی ایجاد تغییر در این پشته خیالی را دارد، متدهای [andSelf\(\)](#) می‌باشد. این متدهای دو مجموعه بالای پشته را با یکدیگر ادغام می‌کنند و آن‌ها را به یک مجموعه تبدیل می‌کنند.
شکل کلی متدهای [andSelf\(\)](#) به صورت زیر است:

andSelf()

دو مجموعه پیشین در یک زنجیره را با یکدیگر ادغام می‌کند.

پارامتر

ندارد

خروجی

مجموعه عنصری ادغام شده

در مباحث بعدی کار با صفت‌ها و ویژگی‌های عناصر بحث خواهد شد.

موفق و موید باشید

نظرات خوانندگان

نویسنده: منصور جعفری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۱/۰۳ ۱۶:۲۲

سلام

مثلا در مورد طراحی یک سایت که اطلاعاتی بصورت تکراری پشت سر هم تکرار میشون (مثلا کامنت های که برای یک موضوع ارسال میشون) چطور باید اطلاعات مثلا مربوط به یک فیلد رو دستکاری انجام بدیم برای مثال

```
@foreach(var item in Model)
{
    <td class="text-right itemfarsi">@item.Farsi</td>
}
```

چطور میشه مثلا همین تیبل دیتا رو برای هر کامنت با توجه به متن اون تغییر داد من با استفاده از کدهای زیر دستور خودم رو انجام میدم اما در مورد تمام مطالب فقط اطلاعات مربوط به قسمت اول رو بر میگردونه.

```
$(document).ready(function () {
    var content = $(".itemfarsi").text();
    if (content.length >= 50) {
        var mycont = content.substring(0, 50);
        $(".itemfarsi").html(mycont);
    } else {
        $(".itemfarsi").html(content);
    }
});
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۱/۰۳ ۱۷:۲

از [متدهای each](#) می شود استفاده کرد.

مقدمه: تست و آزمایش کد برنامه‌ها و وب سایت‌هایمان، بهترین راه کاهش خطأ و مشکلات آنها بعد از انتشار است. از جمله روش‌های موجود، تست واحد است که ویژوال استادیو نیز از آن برای پروژه‌های دات نت پشتیبانی می‌کند. با افزایش روز افزون کتابخانه‌های جاوا اسکریپت و جی کوئری، نیاز به تست کدهای جاوا اسکریپت نیز بیشتر به نظر می‌رسد و بهتر است تست واحد آزمایش شوند. اما برخلاف کدهای C# و ASP.NET تست کدهای جاوا اسکریپت، مخصوصاً زمانی که به دستکاری عناصر DOM می‌پردازیم و یا رویدادهای درون صفحه وب را با استفاده از جی کوئری می‌نویسیم، حتی اگر در فایل جداگانه‌ای نوشته شود، این بدان معنی نیست که آماده تست واحد است و ممکن است امکان نوشتتن تست وجود نداشته باشد.

بنابراین چه چیزی یک تست واحد است؟ در بهترین حالت توابعی که مقداری را برمی‌گردانند، بهترین حالت برای تست واحد است. اما در بیشتر موارد شما نیاز دارید تا تاثیر کد را بر روی عناصر صفحه نیز مشاهد نمایید.

ساخت تست واحد

برای تست پذیری بهتر، توابع جاوا اسکریپت و هر کد دیگری، آن را می‌بایست طوری بنویسید که مقادیر تاثیر گذار در اجرای تابع به عنوان ورودی تابع در نظر گرفته شده باشند و همیشه نتیجه به عنوان خروجی تابع برگردانده شود؛ قطعه کد زیر را در نظر بگیرید:

```
function prettyDate(time){
  var date = new Date(time || ""),
    diff = (((new Date()).getTime() - date.getTime()) / 1000),
    day_diff = Math.floor(diff / 86400);

  if ( isNaN(day_diff) || day_diff < 0 || day_diff >= 31 )
    return;

  return day_diff == 0 && (
    diff < 60 && "just now" ||
    diff < 120 && "1 minute ago" ||
    diff < 3600 && Math.floor( diff / 60 ) +
      " minutes ago" ||
    diff < 7200 && "1 hour ago" ||
    diff < 86400 && Math.floor( diff / 3600 ) +
      " hours ago" ||
    day_diff == 1 && "Yesterday" ||
    day_diff < 7 && day_diff + " days ago" ||
    day_diff < 31 && Math.ceil( day_diff / 7 ) +
      " weeks ago";
}
```

تابع partyDate اختلاف زمان حال را نسبت به زمان ورودی، بصورت یک رشته برمی‌گرداند. اما در اینجا مقدار زمان حال، در خط سوم، در خود تابع ایجاد شده است و در صورتی که بخواهیم برای چندین مقدار آن را تست کنیم زمان حال متفاوتی در نظر گرفته می‌شود و حداکثر، زمان 31 روز قبل را نمایش داده و در بقیه تاریخ‌ها undefined را بر می‌گرداند. برای تست واحد، چند تغییر می‌دهیم.

بهینه سازی، مرحله اول:

پارامتری به عنوان مقدار زمان جاری برای تابع در نظر می‌گیریم و تابع را جدا کرده و در یک فایل جداگانه قرار می‌دهیم. فایل prettydate.js بصورت زیر خواهد شد.

```
function prettyDate(now, time){
  var date = new Date(time || ""),
    diff = (((new Date(now)).getTime() - date.getTime()) / 1000),
    day_diff = Math.floor(diff / 86400);

  if ( isNaN(day_diff) || day_diff < 0 || day_diff >= 31 )
    return;

  return day_diff == 0 && (
    diff < 60 && "just now" ||
    diff < 120 && "1 minute ago" ||
    diff < 3600 && Math.floor( diff / 60 ) +
```

```

    " minutes ago" ||
    diff < 7200 && "1 hour ago" ||
    diff < 86400 && Math.floor( diff / 3600 ) +
      " hours ago" ||
  day_diff == 1 && "Yesterday" ||
  day_diff < 7 && day_diff + " days ago" ||
  day_diff < 31 && Math.ceil( day_diff / 7 ) +
    " weeks ago";
}

```

حال یک تابع برای تست داریم، چند تست واحد واقعی می‌نویسیم

```

<!doctype html>
<html>
<head>
  <meta charset="utf-8">
  <title>Refactored date examples</title>
  <script src="prettydate.js"></script>
  <script>
function test(then, expected) {
  results.total++;
  var result = prettyDate("2013/01/28 22:25:00", then);
  if (result != expected) {
    results.bad++;
    console.log("Expected " + expected +
      ", but was " + result);
  }
}
var results = {
  total: 0,
  bad: 0
};
test("2013/01/28 22:24:30", "just now");
test("2013/01/28 22:23:30", "1 minute ago");
test("2013/01/28 21:23:30", "1 hour ago");
test("2013/01/27 22:23:30", "Yesterday");
test("2013/01/26 22:23:30", "2 days ago");
test("2012/01/26 22:23:30", undefined);
console.log("Of " + results.total + " tests, " +
  results.bad + " failed, " +
  (results.total - results.bad) + " passed.");
</script>
</head>
<body>

</body>
</html>

```

در کد بالا یک تابع بدون استفاده از Qunit برای تست واحد نوشته ایم که با آن تابع prettyDate را تست می‌کند. تابع test مقدار زمان حال و رشته خروجی را گرفته و آن را با تابع اصلی تست می‌کند در آخر تعداد تست‌ها، تست‌های شکست خورده و تست‌های پاس شده گزارش داده می‌شود.
خروجی می‌تواند مانند زیر باشد:

```

.Of 6 tests, 0 failed, 6 passed
.Expected 2 day ago, but was 2 days ago
.f 6 tests, 1 failed, 5 passed

```

فریم ورک تست جاوا اسکریپت **QUnit**: انتخاب و استفاده از یک فریم ورک برای تست کدهای جاوا اسکریپت، قطعاً نتیجه بهتری را به همراه خواهد داشت. من در اینجا از **QUnit** که یکی از بهترین‌های تست واحد است، استفاده می‌کنم. برای این کار فایل‌های **qunit.css** و **qunit.js** را دانلود و مانند زیر برای تست واحد آماده کنید:

```
<!doctype html>
<html>
<head>
  <meta charset="utf-8">
  <title>Refactored date examples</title>

  <link rel="stylesheet" href="../qunit.css">
  <script src="../qunit.js"></script>
  <script src="prettydate.js"></script>

  <script>
    test("prettydate basics", function() {
      var now = "2013/01/28 22:25:00";
      equal(prettyDate(now, "2013/01/28 22:24:30"), "just now");
      equal(prettyDate(now, "2013/01/28 22:23:30"), "1 minute ago");
      equal(prettyDate(now, "2013/01/28 21:23:30"), "1 hour ago");
      equal(prettyDate(now, "2013/01/27 22:23:30"), "Yesterday");
      equal(prettyDate(now, "2013/01/26 22:23:30"), "2 days ago");
      equal(prettyDate(now, "2012/01/26 22:23:30"), undefined);
    });
  </script>
</head>
<body>

<div id="qunit"></div>

</body>
</html>
```

در کد بالا ابتدا فایل‌های فریم ورک و فایل **prettydate.js** را اضافه کردیم. برای نمایش نتیجه تست، یک تگ **div** با نام **qunit** در بین تگ **body** اضافه می‌کنیم.

تابع: **test**

این تابع برای تست توابع نوشته شده، استفاده می‌شود. ورودی‌های این تابع، یکی عنوان تست و دومی یک متود دیگر، به عنوان ورودی دریافت می‌کند که در آن بدنه تست نوشته می‌شود.

تابع: **equal**

اولین تابع برای سنجش تست واحد **equal** است و در آن، تابعی که می‌خواهیم تست کنیم با مقدار خروجی آن مقایسه می‌شود. فایل را با نام **test.htm** ذخیره و آن را در مرورگر خود باز نمایید. خروجی در شکل آورده شده است:

Prettydate tests

Mozilla/5.0 (Macintosh; Intel Mac OS X 10_6_8) AppleWebKit/535.11 (KHTML, like Gecko) Chrome/17.0.963.56 Safari/535.11

1. prettydate basics (0, 6, 6)

Tests completed in 26 milliseconds.

6 tests of 6 passed, 0 failed.

همین طور که در تصویر بزرگ می‌بینید اطلاعات مرورگر، زمان تکمیل تست و تعداد تست، تعداد تست پاس شده و تعداد تست شکست خورده، نشان داده شده است.

Prettydate tests

Mozilla/5.0 (Macintosh; Intel Mac OS X 10_6_8) AppleWebKit/535.11 (KHTML, like Gecko) Chrome/17.0.963.56 Safari/535.11

1. prettydate basics (1, 5, 6)

1. undefined, expected: "just now"
2. undefined, expected: "1 minute ago"
3. undefined, expected: "1 hour ago"
4. undefined, expected: "Yesterday"
5. undefined, expected: "2x days ago" result: "2 days ago", diff: "2x
2 days ago"
6. undefined, expected: undefined

Tests completed in 27 milliseconds.

5 tests of 6 passed, 1 failed.

اگر یکی از تست‌ها با شکست روبرو شود رنگ پس زمینه قرمز و جزئیات شکست نمایش داده می‌شوند.

بهینه سازی، مرحله اول:

در حال حاضر تست ما کامل نیست زیرا امکان تست `n weeks ago` یا تعداد هفته پیش میسر نیست. قبل از آنکه این را به آزمون اضافه کنیم، تغییراتی در تست می‌دهیم

```
test("prettydate basics", function() {
  function date(then, expected) {
    equal(prettyDate("2013/01/28 22:25:00", then), expected);
  }
  date("2013/01/28 22:24:30", "just now");
  date("2013/01/28 22:23:30", "1 minute ago");
  date("2013/01/28 21:23:30", "1 hour ago");
  date("2013/01/27 22:23:30", "Yesterday");
  date("2013/01/26 22:23:30", "2 days ago");
  date("2012/01/26 22:23:30", undefined);
});
```

تابع `prettyDate` را در تابع دیگری به نام `date` قرار می‌دهیم. این تغییر سبب می‌شود تا امکان مقایسه زمان ورودی تست جاری با تست قبلی فراهم شود.

تست دستکاری عناصر DOM

تا اینجا با تست توابع آشنا شدید، حالا می‌خواهیم تغییراتی در prettyDate دهیم تا امکان انتخاب عناصر DOM و به روزرسانی آن نیز وجود داشته باشد. فایل prettyDate2.js در زیر آورده شده است:

```
var prettyDate = {
  format: function(now, time){
    var date = new Date(time || ""),
        diff = (((new Date(now)).getTime() - date.getTime()) / 1000),
        day_diff = Math.floor(diff / 86400);

    if ( isNaN(day_diff) || day_diff < 0 || day_diff >= 31 )
      return;

    return day_diff === 0 && (
      diff < 60 && "just now" ||
      diff < 120 && "1 minute ago" ||
      diff < 3600 && Math.floor( diff / 60 ) +
        " minutes ago" ||
      diff < 7200 && "1 hour ago" ||
      diff < 86400 && Math.floor( diff / 3600 ) +
        " hours ago" ||
      day_diff === 1 && "Yesterday" ||
      day_diff < 7 && day_diff + " days ago" ||
      day_diff < 31 && Math.ceil( day_diff / 7 ) +
        " weeks ago";
  },
  update: function(now) {
    var links = document.getElementsByTagName("a");
    for ( var i = 0; i < links.length; i++ ) {
      if ( links[i].title ) {
        var date = prettyDate.format(now, links[i].title);
        if ( date ) {
          links[i].innerHTML = date;
        }
      }
    }
  }
};
```

تابع prettyDate شامل دو تابع، یکی format که به آن اضافه گردیده و تابع update که با انتخاب تگ‌ها، مقدار title را به تابع فرمت و خروجی آن را در Html هر عنصر قرار می‌دهد. حال یک تست واحد می‌نویسیم:

```
<!doctype html>
<html>
<head>
  <meta charset="utf-8">
  <title>Refactored date examples</title>
  <link rel="stylesheet" href="../qunit.css">
  <script src="../qunit.js"></script>
  <script src="prettydate2.js"></script>
  <script>
test("prettydate.format", function() {
  function date	then, expected) {
    equal(prettyDate.format("2013/01/28 22:25:00", then),
          expected);
  }
  date("2013/01/28 22:24:30", "just now");
  date("2013/01/28 22:23:30", "1 minute ago");
  date("2013/01/28 21:23:30", "1 hour ago");
  date("2013/01/27 22:23:30", "Yesterday");
  date("2013/01/26 22:23:30", "2 days ago");
  date("2012/01/26 22:23:30", undefined);
});

function domtest(name, now, first, second) {
  test(name, function() {
    var links = document.getElementById("qunit-fixture")
      .getElementsByTagName("a");
    equal(links[0].innerHTML, "January 28th, 2013");
    equal(links[2].innerHTML, "January 27th, 2013");
    prettyDate.update(now);
    equal(links[0].innerHTML, first);
    equal(links[2].innerHTML, second);
  });
}
```

```

    }
domtest("prettyDate.update", "2013-01-28T22:25:00Z",
    "2 hours ago", "Yesterday");
domtest("prettyDate.update", one day later, "2013/01/29 22:25:00",
    "Yesterday", "2 days ago");
</script>
</head>
</body>

<div id="qunit"></div>
<div id="qunit-fixture">

<ul>
    <li id="post57">
        <p>blah blah blah...</p>
        <small>
            Posted <span>
                <a href="/2013/01/blah/57/" title="2013-01-28T20:24:17Z">January 28th, 2013</a>
            </span>
            by <span><a href=""></a></span>
        </small>
    </li>
    <li id="post57">
        <p>blah blah blah...</p>
        <small>
            Posted <span>
                <a href="/2013/01/blah/57/" title="2013-01-27T22:24:17Z">January 27th, 2013</a>
            </span>
            by <span><a href=""></a></span>
        </small>
    </li>
</ul>
</div>

</body>
</html>

```

همین طور که مشاهد می‌کنید در تست واحد اول خود تابع prettyDate.format را تست نموده ایم. در تست بعدی عناصر DOM نیز دستکاری و تست شده است. تابع domtest با جستجوی تگ qunit-fixture و تگ‌های a درون آن، مقدار نهایی html آن با مقدار داده شده، مقایسه شده است.

Refactored date examples ■ noglobals ■ notrycatch

Hide passed tests

**Mozilla/5.0 (Windows NT 6.2; WOW64) AppleWebKit/537.36 (KHTML, like Gecko)
Chrome/28.0.1500.71 Safari/537.36**

Tests completed in 268 milliseconds.

12 tests of 14 passed, 2 failed.

1. prettydate.format (0, 6, 6) Rerun

2. prettyDate.update (0, 4, 4) Rerun

3. prettyDate.update, one day later (2, 2, 4) Rerun

1. okay

2. okay

3. failed

Expected: "Yesterday"

Result: "22 hours ago"

Diff: "Yesterday" "22 hours ago"

Source: at Object.<anonymous>

4. failed

Expected: "2 days ago"

Result: "Yesterday"

Diff: "2 days ago" "Yesterday"

Source: at Object.<anonymous>

در شکل بالا نتیجه تست واحد نشان داده شده است.

در قسمت‌های قبلی با مفهوم تست واحد و کتابخانه `qunit` آشنا شدید و مثالی را نیز با هم بررسی کردیم. در ادامه به قابلیت‌های بیشتر این کتابخانه می‌پردازیم.

توابع اعلان نتایج:

`qunit` سه تابع را جهت اعلان نتایج تست واحد فراهم نموده است
تابع :ok

تابع پایه‌ای تست واحد، دو پارامتر را به عنوان ورودی دریافت می‌کند و در صورتیکه بررسی نتیجه پارامتر اول برابر `true` باشد، تست با موفقیت روبرو شده است. پارامتر دوم برای نمایش یک پیام است. در مثال زیر حالت‌های مختلف آن بررسی شده است. مقادیر `false, NaN, "", null` و `undefined` به معنی موفقیت و مقادیر `true, non-empty string` به معنی شکست تست می‌باشد. در واقع خروجی تابع ارسالی به اعلان `ok` یکی از نتایج بالا می‌تواند باشد.

```
//ok( truthy [, message] )

test( "ok test", function() {
  ok( true, "true succeeds" );
  ok( "non-empty", "non-empty string succeeds" );

  ok( false, "false fails" );
  ok( 0, "0 fails" );
  ok( NaN, "NaN fails" );
  ok( "", "empty string fails" );
  ok( null, "null fails" );
  ok( undefined, "undefined fails" );
});
```

تابع :equal

این اعلان یک مقایسه ساده بین پارامتر اول و دوم تابع می‌باشد که شرط برابر(`==`) را بررسی می‌نماید. وقتی مقدار اول و دوم برابر باشند، اعلان موفقیت و در غیر این صورت، تست با شکست روبرو شده و هر دو پارامتر نمایش داده می‌شوند.

```
//equal( actual, expected [, message] )

test( "equal test", function() {
  equal( 0, 0, "Zero; equal succeeds" );
  equal( "", 0, "Empty, Zero; equal succeeds" );
  equal( "", "", "Empty, Empty; equal succeeds" );
  equal( 0, 0, "Zero, Zero; equal succeeds" );

  equal( "three", 3, "Three, 3; equal fails" );
  equal( null, false, "null, false; equal fails" );
});
```

زمانی که می‌خواهید مؤکداً شرط `==` را بررسی نمایید از `strictEqual()` استفاده کنید.

تابع :deepEqual

تکمیل شده دو تابع قبل می‌باشد و حتی امکان مقایسه دو شی را نیز با هم دارا است. علاوه بر این، امکان مقایسه `NaN`, تاریخ، عبارات باقاعدۀ آرایه‌ها و توابع نیز وجود دارند.

```
//deepEqual( actual, expected [, message] )

test( "deepEqual test", function() {
  var obj = { foo: "bar" };
```

```
deepEqual( obj, { foo: "bar" }, "Two objects can be the same in value" );
});
```

در صورتیکه نمیخواهید محتوای دو مقدار را با هم مقایسه کنید، از `equal` استفاده نمایید اما عموما `deepEqual` انتخاب بهتری میباشد.

تست عملیات کاربر:

گاهی لازم است رویدادهایی که از عملیات کاربران صدا زده میشوند تست شوند. در این موارد با صدا زدن تابع `trigger` جیکوئری، تابع مورد نظر را تست نمایید. به مثال زیر توجه نمایید:

```
function KeyLogger( target ) {
  if ( !(this instanceof KeyLogger) ) {
    return new KeyLogger( target );
  }
  this.target = target;
  this.log = [];

  var self = this;

  this.target.off( "keydown" ).on( "keydown", function( event ) {
    self.log.push( event.keyCode );
  });
}
```

این مثال یک گزارش دهنده است و در صورتیکه کاربر، کلیدی را فشار دهد، کد آن را گزارش میدهد و در آرایه `log` ذخیره مینماید. حال لازم است بصورت دستی این رویداد را صدا زده و تابع را تست کنیم. تست را بصورت زیر مینویسیم:

```
test( "keylogger api behavior", function() {
  var event,
    $doc = $( document ),
    keys = KeyLogger( $doc );

  // trigger event
  event = $.Event( "keydown" );
  event.keyCode = 9;
  $doc.trigger( event );

  // verify expected behavior
  equal( keys.log.length, 1, "a key was logged" );
  equal( keys.log[ 0 ], 9, "correct key was logged" );
});
```

برای این کار تابع `KeyLogger` را با شی `document` جیکوئری صدا زدیم و نتیجه را در متغیر `keys` قرار داده ایم. بعد رویداد `keydown` را با کد 9 پرکرده تابع `trigger` متغیر `$doc` را با مقدار `event` صدا زده ایم که در واقع بصورت دستی، یک رویداد اتفاق افتاده است. در آخر هم با اعلان `equal` تست واحد را انجام داده ایم.

همان طور که قبل اشاره کردیم، این پلاگین می‌تواند از یک زبان برنامه نویسی سمت سرور داده‌های مورد نیاز خودش را دریافت کند. می‌توانید داده‌ها را با استفاده از JSON از سرور دریافت کرده و با استفاده از DataTables آنها را در جدول تزریق کنید. در این قسمت سعی خواهیم کرد تا با استفاده از jQuery DataTables یک گرید را در MVC ایجاد کنیم. البته برای حذف جزئیات داده‌ها به جای این که از یک بانک اطلاعاتی دریافت شوند، در حافظه ساخته می‌شوند. در هر صورت اساس کار یکی است.

قصد داریم تا مانند مثال قسمت قبل، مجموعه‌ای از اطلاعات مربوط به مرورگرهای مختلف را در یک جدول نشان دهیم، اما این بار منبع داده ما فرق می‌کند. منبع داده از طرف سرور فراهم می‌شود. هر مرورگر - همان طور که در قسمت قبل مشاهده نمودید - شامل اطلاعات زیر خواهد بود:

موتور رندرگیری (Engine)

نام مرورگر (Name)

پلتفرم (Platform)

نسخه موتور (Version)

نمره سی اس اس (Grade)

به همین دلیل در سمت سرور، کلاسی خواهیم ساخت که نمایانگر یک مرورگر باشد. بدین صورت:

```
public class Browser
{
    public int Id { get; set; }
    public string Engine { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public string Platform { get; set; }
    public float Version { get; set; }
    public string Grade { get; set; }
}
```

استفاده از روش server side processing برای دریافت داده‌ها از سرور

این روش، یکی از امکانات jQuery DataTables است که با استفاده از آن، کلاینت تنها یک مصرف کننده صرف خواهد بود و وظیفه پردازش اطلاعات - یعنی تعداد رکوردهایی که برگشت داده می‌شود، صفحه بندي، مرتب سازی، جستجو، و غیره - به عهده سرور خواهد بود.

برای به کار گیری این روش، اولین کار این است که ویژگی true bServerSide را کنیم، مثلاً بدین صورت:

```
var $table = $('#browsers-grid');
$table.dataTable({
    "bServerSide": true,
    "sAjaxSource": "/Home/GetBrowsers"
});
```

همچنین ویژگی `sAjaxSource` را به `url` که باید داده‌ها از آن دریافت شوند مقداردهی می‌کنیم.

به صورت پیش فرض مقدار ویژگی `bServerSide` است؛ که یعنی منبع داده این پلاگین از سمت سرور خوانده نشود. اگر `true` باشد منبع داده و خیلی اطلاعات دیگر مربوط به داده‌های درون جدول باید از سرور به مرورگر کاربر پس فرستاده شوند. با کردن مقدار `true` اطلاعاتی `DataTables`, `bServerSide`, آنگاه `JSON` به شماره صفحه جاری، اندازه هر صفحه، شروط فیلتر کردن داده‌ها، مرتب سازی ستون‌ها، و غیره را به سرور می‌فرستد. همچنین انتظار می‌رود تا سرور در پاسخ به این درخواست، داده‌های مناسبی را به فرمت `JSON` به مرورگر پس بفرستد. در حالتی که `bServerSide` مقدار `true` به خود بگیرد، پلاگین فقط رابطه متقابل بین کاربر و سرور را مدیریت می‌کند و هیچ پردازشی را انجام نمی‌دهد.

در این درخواست `XHR` یا `Ajax` ای پارامترهایی که به سرور ارسال می‌شوند این‌ها هستند:

`iDisplayStart` عدد صحیح نقطه شروع مجموعه داده جاری

`iDisplayLength` عدد صحیح تعداد رکوردهایی که جدول می‌تواند نمایش دهد. تعداد رکوردهایی که از طرف سرور برگشت داده می‌شود باید با این عدد یکسان باشند.

`iColumns` عدد صحیح تعداد ستونهایی که باید نمایش داده شوند.

`sSearch` رشته فیلد جستجوی عمومی

`bRegex` بولین اگر `true` باشد معنی آن این است که می‌توان از عبارات باقاعده برای جستجوی عبارتی خاص در کل ستون‌های جدول استفاده کرد. مثلاً در کادر جستجو نوشته:

`^[1-5]$`

که یعنی ۱ و ۵ همه عده‌های بین ۱ و ۵.

`bSearchable_(int)` بولین نمایش می‌دهد که یک ستون در طرف کاربر قابلیت `searchable` آن `true` هست یا نه.

`sSearch_(int)` رشته فیلتر مخصوص هر ستون. اگر از ویژگی `multi column filtering` پلاگین استفاده شود به صورت `, sSearch0`, `sSearch1`, `sSearch2` و ... به طرف سرور ارسال می‌شوند. شماره انتهای هر کدام از پارامترها بیانگر شماره ستون جدول است.

`bRegex_(int)` بولین اگر `true` باشد، بیان می‌کند که می‌توان از عبارت باقاعده در ستون شماره `int` جهت جستجو استفاده کرد.

`bSortable_(int)` بولین

مشخص می‌کند که آیا یک ستون در سمت کلاینت، قابلیت مرتب شدن بر اساس آن وجود دارد یا نه. (در اینجا int اندیس ستون را مشخص می‌کند)

iSortingCols عدد صحیح

تعداد ستون‌هایی که باید مرتب سازی بر اساس آنها صورت پذیرد. در صورتی که از امکان multi column sorting استفاده کنید این مقدار می‌تواند بیش از یکی باشد.

iSortCol_(int) عدد صحیح

شماره ستونی که باید بر اساس آن عملیات مرتب سازی صورت پذیرد.

sSortDir_(int) رشته

نحوه مرتب سازی؛ شامل صعودی (asc) یا نزولی (desc).

mDataProp_(int) رشته

اسم ستون‌های درون جدول را مشخص می‌کند.

sEcho رشته

اطلاعاتی که از آن برای رندر کردن جدول استفاده می‌کند.

شكل زیر نشان می‌دهد که چه پارامترهایی به سرور ارسال می‌شوند.

Parameters	application/x-www-form-urlencoded
bRegex	false
bRegex_0	false
bRegex_1	false
bRegex_2	false
bRegex_3	false
bRegex_4	false
bSearchable_0	true
bSearchable_1	true
bSearchable_2	true
bSearchable_3	true
bSearchable_4	true
bSortable_0	true
bSortable_1	true
bSortable_2	true
bSortable_3	true
bSortable_4	true
iColumns	5
iDisplayLength	25
iDisplayStart	0
iSortCol_0	1
iSortingCols	1
mDataProp_0	Engine
mDataProp_1	Name
mDataProp_2	Platform
mDataProp_3	Version
mDataProp_4	Grade
sColumns	
sEcho	2
sSearch	
sSearch_0	
sSearch_1	
sSearch_2	
sSearch_3	
sSearch_4	
sSortDir_0	desc

شکل ب) پارامترهای ارسالی به سرور به صورت json

بعضی از این پارامترها بسته به تعداد ستون‌ها قابل تغییر هستند. (آن پارامترهایی که آخرشان یک عدد هست که نشان دهنده شماره ستون مورد نظر می‌باشد)

در پاسخ به هر درخواست XHR که datatables به سرور می‌فرستد، انتظار دارد تا سرور نیز یک شیء json را با فرمات مخصوص که شامل پارامترهای زیر می‌شود به او پس بفرستد:

iTotalRecords عدد صحیح

تعداد کل رکوردها (قبل از عملیات جستجو) یا به عبارت دیگر تعداد کل رکوردهای درون آن جدول از دیتابیس که داده‌ها باید از آن دریافت شوند. تعداد کل رکوردهایی که در طرف سرور وجود دارند. این مقدار فقط برای نمایش به کاربر برگشت داده می‌شود و نیز از آن برای صفحه بندی هم استفاده می‌شود.

iTotalDisplayRecords عدد صحیح

تعداد کل رکوردها (بعد از عملیات جستجو) یا به عبارت دیگر تعداد کل رکوردهایی که بعد از عملیات جستجو پیدا می‌شوند نه فقط آن تعداد رکوردی که به کاربر پس فرستاده می‌شوند. تعداد کل رکوردهایی که با شرط جستجو مطابقت دارند. اگر کاربر چیزی را جستجو نکرده باشد مقدار این پارامتر با پارامتر *iTotalRecords* یکسان خواهد بود.

sEcho عدد صحیح

یک عدد صحیح است که در قالب رشته در تعامل بین سرور و کلاینت جا به جا می‌شود. این مقدار به ازاء هر درخواست تغییر می‌کند. همان مقداری که مرورگر به سرور می‌دهد را سرور هم باید به مرورگر تحويل بدهد. برای جلوگیری از حملات XSS باید آن را تبدیل به عدد صحیح کرد. پلاگین DataTables مقدار این پارامتر را برای هماهنگ کردن و منطبق کردن درخواست ارسال شده و جواب این درخواست استفاده می‌کند. همان مقداری که مرورگر به سرور می‌دهد را باید سرور تحويل به مرورگر بدهد.

sColumns رشته

اسم ستون‌ها که با استفاده از کاما از هم جدا شده اند. استفاده از آن اختیاری است و البته منسوخ هم شده است و در نسخه‌های جدید jQuery DataTables *jz* از آن پشتیبانی نمی‌شود.

aaData آرایه

همان طور که قبل این گفتیم، مقادیر سلول هایی را که باید در جدول نشان داده شوند را در خود نگهداری می‌کند. یعنی در واقع داده‌های جدول در آن ریخته می‌شوند. هر وقت که DataTables داده‌های مورد نیازش را دریافت می‌کند، سلول‌های جدول *html* مربوطه اش را از روی آرایه *aaData* ایجاد می‌کند. تعداد ستون‌ها در این آرایه دو بعدی، باید با تعداد ستون‌های جدول *html* مربوطه به آن یکسان باشد

شکل زیر پارامترها دریافتنی از سرور را نشان می‌دهند:

چهارم - قسمت jQuery DataTables کتابخانه پلاگین

The screenshot shows a browser's developer tools console tab labeled "Console". It displays several log entries:

- GET http://localhost:2080/Content/dataTables.persian.txt 304 Not Modified 37ms jquery-1.7.1.js!
- POST http://localhost:2080/Home/GetBrowsers 200 OK 7ms jquery-1.7.1.js!
- POST http://localhost:2080/Home/GetBrowsers 200 OK 19ms jquery-1.7.1.js!

Below the logs, there is a JSON object representing browser data:

```
{
    "sEcho": "2",
    "iTotalRecords": 17,
    "iTotalDisplayRecords": 17,
    "aaData": [
        {"Id": 15, "Engine": "Gecko", "Name": "Netscape Navigator 9", "Platform": "Win 98+ / OSX.2+", "Version": "1.8", "Grade": "A"}, {"Id": 14, "Engine": "Gecko", "Name": "Netscape Browser 8", "Platform": "Win 98SE+", "Version": "1.7", "Grade": "A"}, {"Id": 13, "Engine": "Gecko", "Name": "Netscape 7.2", "Platform": "Win 95+ / Mac OS 8.6-9.2", "Version": "1.7", "Grade": "A"}, {"Id": 17, "Engine": "Gecko", "Name": "Mozilla 1.1", "Platform": "Win 95+ / OSX.1+", "Version": "1.1", "Grade": "A"}, {"Id": 16, "Engine": "Gecko", "Name": "Mozilla 1.0", "Platform": "Win 95+ / OSX.1+", "Version": "1", "Grade": "A"}, {"Id": 5, "Engine": "Trident", "Name": "Internet Explorer 7", "Platform": "Win XP SP2+", "Version": "7", "Grade": "A"}, {"Id": 4, "Engine": "Trident", "Name": "Internet Explorer 6", "Platform": "Win98+", "Version": "6", "Grade": "A"}, {"Id": 3, "Engine": "Trident", "Name": "Internet Explorer 5.5", "Platform": "Win95+", "Version": "5.5", "Grade": "A"}, {"Id": 2, "Engine": "Trident", "Name": "Internet Explorer 5.0", "Platform": "Win95+", "Version": "5", "Grade": "C"}, {"Id": 1, "Engine": "Trident", "Name": "Internet Explorer 4.0", "Platform": "Win95+", "Version": "4", "Grade": "X"}, {"Id": 10, "Engine": "Gecko", "Name": "Firefox 3", "Platform": "Win 2k+ / OSX.3+", "Version": "1.9", "Grade": "A"}, {"Id": 9, "Engine": "Gecko", "Name": "Firefox 2", "Platform": "Win 98+ / OSX.2+", "Version": "1.8", "Grade": "A"}, {"Id": 8, "Engine": "Gecko", "Name": "Netscape Navigator 0", "Platform": "Win 98+ / OSX.2", "Version": "1.8", "Grade": "A"}
    ]
}
```

شکل ب) پارامترهای دریافتی از سرور به صورت json

استفاده از روش server side processing mvc

همان طور که گفتیم، کلاینت به سرور یک سری پارامترها را ارسال می‌کند و آن پارامترها را هم شرح دادیم. برای دریافت این پارامترها طرف سرور، احتیاج به یک مدل هست. این مدل به صورت زیر پیاده سازی خواهد شد:

```
/// <summary>
/// Class that encapsulates most common parameters sent by DataTables plugin
/// </summary>
public class jQueryDataTableParamModel
{
    /// <summary>
    /// Request sequence number sent by DataTable,
    /// same value must be returned in response
    /// </summary>
    public string sEcho { get; set; }

    /// <summary>
    /// Text used for filtering
    /// </summary>
    public string sSearch { get; set; }

    /// <summary>
    /// Number of records that should be shown in table
    /// </summary>
    public int iDisplayLength { get; set; }

    /// <summary>
    /// First record that should be shown(used for paging)
    /// </summary>
    public int iDisplayStart { get; set; }

    /// <summary>
    /// Number of columns in table
    /// </summary>
    public int iColumns { get; set; }

    /// <summary>
    /// Number of columns that are used in sorting
    /// </summary>
    public int iSortingCols { get; set; }

    /// <summary>
    /// Comma separated list of column names
    /// </summary>
    public string sColumns { get; set; }
}
```

مدل بایندر mvc وظیفه مقداردهی به خصوصیات درون این کلاس را بر عهده دارد، بقیه پارامترهایی که به سرور ارسال می‌شوند و در این کلاس نیامده اند، از طریق شیء Request در دسترس خواهند بود.

اکشن متدهی که مدل بالا را دریافت می‌کند، می‌تواند به صورت زیر پیاده سازی شود. این اکشن متده وظیفه پاسخ دادن به درخواست DataTables بر اساس پارامترهای ارسال شده در مدل DataTablesParam را دارد. خروجی این اکشن متده شامل پارامترهای مورد نیاز پلاگین DataTables برای تشکیل جدول است که آنها را هم شرح دادیم.

```
public JsonResult GetBrowsers(jQueryDataTableParamModel param)
{
    IQueryable<Browser> allBrowsers = new Browsers().CreateInMemoryDataSource().AsQueryable();
    IEnumerable<Browser> filteredBrowsers;

    // Apply Filtering
    if (!string.IsNullOrEmpty(param.sSearch))
    {
        filteredBrowsers = new Browsers().CreateInMemoryDataSource()
            .Where(x => x.Engine.Contains(param.sSearch)
                || x.Grade.Contains(param.sSearch)
                || x.Name.Contains(param.sSearch)
                || x.Platform.Contains(param.sSearch))
            .ToList();
        float f;
        if (float.TryParse(param.sSearch, out f))
        {
            filteredBrowsers = filteredBrowsers.Where(x => x.Version.Equals(f));
        }
    }
    else
    {
        filteredBrowsers = allBrowsers;
    }

    // Apply Sorting
    var sortColumnIndex = Convert.ToInt32(Request["iSortCol_0"]);
    Func<Browser, string> orderingFunction = (x => sortColumnIndex == 0 ? x.Engine :
        sortColumnIndex == 1 ? x.Name :
        sortColumnIndex == 2 ? x.Platform :
        sortColumnIndex == 3 ? x.Version.ToString()
        :
        sortColumnIndex == 4 ? x.Grade :
        x.Name);

    var sortDirection = Request["sSortDir_0"]; // asc or desc
    filteredBrowsers = sortDirection == "asc" ? filteredBrowsers.OrderBy(orderingFunction) :
    filteredBrowsers.OrderByDescending(orderingFunction);

    // Apply Paging
    var enumerable = filteredBrowsers.ToArray();
    IEnumerable<Browser> displayedBrowsers = enumerable.Skip(param.iDisplayStart).
        Take(param.iDisplayLength).ToList();

    return Json(new
    {
        sEcho = param.sEcho,
        iTotalRecords = allBrowsers.Count(),
        iTotalDisplayRecords = enumerable.Count(),
        aaData = displayedBrowsers
    }, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

: GetBrowsers تشریح اکشن متده

این اکشن متده از مدل jQueryDataTableParamModel به عنوان پارامتر ورودی خود استفاده می‌کند. این مدل همان طور هم که گفتیم، شامل یک سری خصوصیت است که توسط پلاگین DataTables به مقداردهی می‌شوند و همچنین مدل بایندر mvc وظیفه بایندر این مقادیر به خصوصیات درون این کلاس را بر عهده خواهد داشت. درون بدنه اکشن متده GetBrowsers داده‌ها بعد از اعمال عملیات فیلترینگ، مرتب سازی، و صفحه بندی به فرمت مناسبی درآمده و به طرف مرورگر فرستاده خواهند شد.

برای پیاده سازی کدهای طرف کلاینت نیز، درون یک View کدهای زیر قرار خواهند گرفت:

```
$(function () {
    var $table = $('#browsers-grid');
    $table.dataTable({
        "bProcessing": true,
        "bStateSave": true,
        "bServerSide": true,
        "bFilter": true,
        "sDom": 'T<"clear">lftipr',
        "aLengthMenu": [[5, 10, 25, 50, -1], [5, 10, 25, 50, "All"]],
        "bAutoWidth": false,
        "sAjaxSource": "/Home/GetBrowsers",
        "fnServerData": function (sSource, aoData, fnCallback) {
            $.ajax({
                "dataType": 'json',
                "type": "POST",
                "url": sSource,
                "data": aoData,
                "success": fnCallback
            });
        },
        "aoColumns": [
            { "mDataProp": "Engine" },
            { "mDataProp": "Name" },
            { "mDataProp": "Platform" },
            { "mDataProp": "Version" },
            { "mDataProp": "Grade" }
        ],
        "oLanguage": {
            "sUrl": "/Content/dataTables.persian.txt"
        }
    });
});
```

تشریح کدها:

: fnServerData

این متده در واقع نحوه تعامل سرور و کلاینت را با استفاده از درخواستهای XHR مشخص خواهد کرد.

: oLanguage

برای فعال سازی زبان فارسی، فیلدهای مورد نیاز ترجمه شده و در یک فایل متنی قرار داده شده اند. کافی است آدرس این فایل متنی به ویژگی oLanguage اختصاص داده شوند.

مثال این قسمت را از لینک زیر دریافت کنید:

[DataTablesTutorial04.zip](#)

لازم به ذکر است پوشه obj, bin, و solution حجم این مثال از packages حذف شده اند. برای اجرای این مثال از اینجا کمک بگیرید.

مطالعه بیشتر

برای مطالعه بیشتر در مورد این پلاگین و نیز پیاده سازی آن در MVC میتوانید به لینک زیر نیز مراجعه بفرمایید که بعضی از قسمتهای این مطلب هم از مقاله زیر استفاده کرده است:

[jQuery DataTables and ASP.NET MVC Integration - Part I](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: Sorosh
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۱۱ ۸:۴۹

با سلام و تشکر. می‌خواهم یک ستون را در جدول اضافه کنم که به ازای صفحه، ردیف جلو بره یعنی از ۱ نشید دوباره و یکی هم اضافه کردن یک Attr خاص و جدید به هر سطر در جدول مثل ProjectCode که اون هم داخلش Id اون سطر در دیتا بیس هستش. ممنونم اگه کمک کنید کد کارم رو هم می‌دهم. البته من در WebForm کار کردم.

```
var $table = $('#browsers-grid');
$table.DataTable({
    "bJQueryUI": true,
    "bProcessing": true,
    "bSortClasses": false,
    "bServerSide": true,
    "bFilter": true,
    "sPaginationType": "full_numbers",
    "sScrollY": 400,
    "sScrollX": "100%",
    "sScrollXInner": "110%",
    "bLengthChange": false,
    "iDisplayLength": 20,
    "aLengthMenu": [[5, 10, 25, 50, -1], [5, 10, 25, 50, "All"]], 
    "bAutoWidth": false,
    "sAjaxSource": "Commands.aspx?cmd=all",
    "fnServerData": function (sSource, aoData, fnCallback) {
        $.ajax({
            "dataType": 'json',
            "type": "POST",
            "url": sSource,
            "data": aoData,
            "success": fnCallback
        });
    },
    "aoColumns": [
        {
            "mDataProp": "Code"
        },
        {
            "mDataProp": "Caption"
        },
        {
            "mDataProp": "Comment"
        }
    ],
    "oLanguage": {
        "sUrl": "dataTables.persian.txt"
    }
});
```

نویسنده: پژمان پارسائی
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۱۱ ۹:۴۷

سلام، خواهش می‌کنم. می‌توانید در سمت سرور بعد از واکنشی اطلاعات از دیتابیس اونو داخل یک منبع داده درون حافظه ای بریزید و هر تعداد ستون که لازم دارید به اون منبع داده جدید اضافه کنید. و با مقدارهای مناسبی هر مدخل از اون منبع داده رو پر کنید. مثلاً فرضاً اگه جدول دیتابیس شما دارای سه ستون Comment و Caption و Code هست کلاس جدیدی بسازید که این سه تا ستون رو داره (به عنوان پروپرتی) و پروپرتی‌های دلخواه دیگه ای هم داره. مثلاً پروپرتی RowNumber . بعد لیستی از داده‌ها رو که از دیتابیس واکنشی کردید داخل لیستی از ViewModel ساخته شده بریزید و خصوصیت RowNumber هر ViewModel رو مقداردهی مناسبی کنید.

نویسنده: Sorosh
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۱۱ ۱۱:۶

متشرکم از پاسخ شما . البته اگه می‌شد نمونه‌ای ایجاد کنید خیلی بهتر بود که باز هم ممنونم. اما فقط برای بحث خصوصیت هر

سطر چی؟ می‌دونید اگه بخواهیم به هر سطر یک Attr جدید بدهیم چطوری باید اونو به TR نسبت بدهیم. مثلاً من می‌خواهم به ازای هر سطر `<tr ProjectCode='12'></tr>` داشته باشم.

نویسنده: Sorosh
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۱۱

با سلام مجدد؛ بالآخره پیدا شد. برای ایجاد خصوصیت جدید به ازاء هر سطر و گرفتن مقدار از `aoData` بصورت زیر است .
`Attr - StudentCode` کردن

```
fnRowCallback": function (nRow, aData, iDisplayIndex)
{
    var StudentCode= aData["Code"];
    $(nRow).attr("StudentCode",StudentCode);
    return nRow;
}
```

با تشکر از شما

نویسنده: sorosh
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۱۲

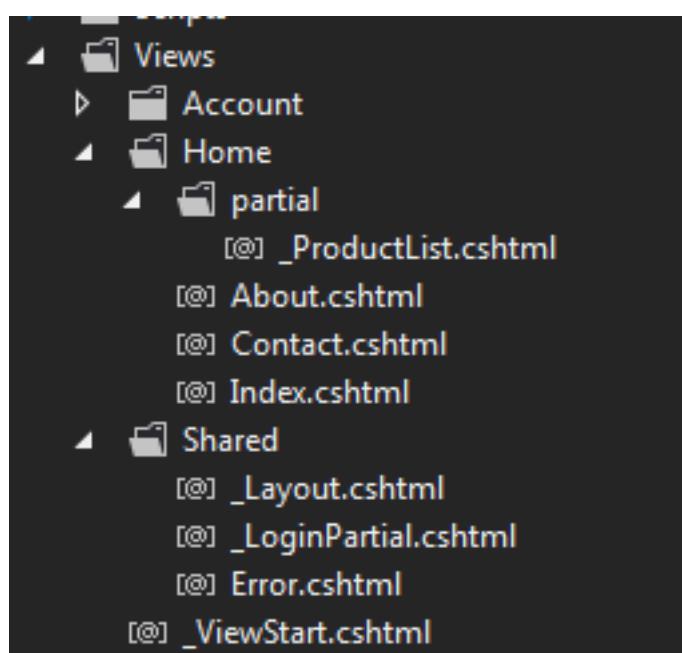
با سلام؛ من می‌خوام با قراردادن یک دکمه روی فرم به نام بهروز رسانی، خاصیت اطلاعات داخل کوکی که با متده `bStateSave` کار می‌کنه از بین بره و جدول دوباره از نو رفرش بشه و حالت‌های جستجو و مرتب سازی قبلی از بین بره. متشرکم

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۲ ۱۳۹۲/۱۱/۱۲

- راه حل رسمی برای حذف کوکی [ندارد](#). فقط [مدت زمان آن](#) قابل تنظیم است.
- به مطلب «[کوکی در جاوا اسکریپت](#)» در مورد حذف کوکی در همان سمت کلاینت مراجعه کنید. نام کوکی‌ها را هم با استفاده از افزونه [Cookies manager](#) می‌توانید مشاهده کنید.

مزیت استفاده از PartialView‌ها، مازولار کردن برنامه است. برای مثال اگر صفحه جاری شما قرار است از چهار قسمت اخبار، منوی پویا، سخن روز و آمار کاربران تشکیل شود، می‌توان هر کدام را توسط یک PartialView بیاده سازی کرد و سپس صفحه اصلی را از کنار هم قرار دادن این PartialView‌ها تهیه نمود. ([منبع](#)).

در این پست قصد دارم به نحوه بارگزاری یک PartialView با استفاده از ASP.NET MVC بپردازم. ابتدا یک پروژه جدید ایجاد کنید. حال می‌خواهیم زمانیکه صفحه اصلی سایت بارگزاری می‌شود، لیست تمام محصولات را نمایش دهد. برای نمایش محصولات یک PartialView جدید را ایجاد می‌کنیم؛ همانند شکل ذیل:

حال برای ساده کردن مثال، متن ثابتی را درون این PartialView می‌نویسیم:

```
product List Partial
```

در ادامه قصد داریم که در Index View را بارگزاری کنیم. برای این کار از متدهای ajax مربوط به کتابخانه jQuery به صورت زیر استفاده می‌کنیم:

```
$(function () {
    $.ajax({
        url: '/Home/Details',
        contentType: 'application/html; charset=utf-8',
        type: 'GET',
        dataType: 'html'
    })
    .success(function (result) {
        $('#sectionContents').html(result);
    })
});
```

زمانی که کدهای سمت سرور بدون خطأ اجرا شده اند//
این قسمت فرآخوانی می‌شود و نتیجه اکشن درون متغیر//
//result
قرار می‌گیرد//
\$('#sectionContents').html(result);

بارگزاری PartialView با استفاده از jQuery در زمان اجرا

```
})
.error(function (xhr, status) {
    alert(xhr.responseText);
});});
```

و پس از آن محلی را که قرار است PartialView در آن بارگزاری شود، ایجاد می‌کنیم:

```
<div id="sectionContents"></div>
```

حال فقط باید اکشن مورد نظر را در HomeController پیاده سازی کنیم:

```
public ActionResult Details()
{
    return PartialView("partial/_ProductList");
}
```

با استفاده از این کد مشخص کردیم که این اکشن، یک PartialView را با نام _ProductList برگشت می‌دهد. البته در یک مثال واقعی باید لیست محصولات را هم به این PartialView پاس دهیم.
نتیجه اجرا به صورت زیر است:

The screenshot shows a web browser displaying an ASP.NET MVC application. The header includes a placeholder for 'your logo here', navigation links for 'Home', 'About', and 'Contact', and user authentication links for 'Register' and 'Log in'. The main content area has a blue header with the text 'Home Page. Modify this template to jump-start your ASP.NET MVC application.' Below this, there's a paragraph about learning more via the official site and forums, followed by a section titled 'We suggest the following:' with three numbered items: 1. Getting Started, 2. Add NuGet packages and jump-start your coding, and 3. Find Web Hosting. At the bottom of the page, there's a footer with copyright information.

your logo here

Register Log in

Home About Contact

Home Page. Modify this template to jump-start your ASP.NET MVC application.

To learn more about ASP.NET MVC visit <http://asp.net/mvc>. The page features [videos, tutorials, and samples](#) to help you get the most from ASP.NET MVC. If you have any questions about ASP.NET MVC visit [our forums](#).

We suggest the following:

- 1 Getting Started**
ASP.NET MVC gives you a powerful, patterns-based way to build dynamic websites that enables a clean separation of concerns and that gives you full control over markup for enjoyable, agile development. ASP.NET MVC includes many features that enable fast, TDD-friendly development for creating sophisticated applications that use the latest web standards. [Learn more...](#)
- 2 Add NuGet packages and jump-start your coding**
NuGet makes it easy to install and update free libraries and tools. [Learn more...](#)
- 3 Find Web Hosting**
You can easily find a web hosting company that offers the right mix of features and price for your applications. [Learn more...](#)

product List Partial

© 2013 - My ASP.NET MVC Application

نظرات خوانندگان

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۵/۲۲ ۱۹:۵۹

مطلوب تکمیلی که از همین روش استفاده می‌کنند:

[به روز رسانی غیرهمزان قسمتی از صفحه به کمک jQuery](#) در [ASP.NET MVC](#)

[بیاده سازی دکمه «بیشتر» یا «اسکرول نامحدود» به کمک jQuery](#) در [ASP.NET MVC](#)

[آشنایی با تکنیک‌های Ajax در ASP.NET MVC](#)

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۵/۲۳ ۰:۲۸

یک سؤال: «بارگزاری» درست هست یا «[بارگزاری مطابق مطلبی که در ویکی‌پدیا نوشته](#) باید از «بارگیری» استفاده کرد!

نویسنده: imo0
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۰۷ ۱۰:۶

یک سوال. من یک پارشال ویو دارم که خودش نیاز دارد به یه سری کدهای جاوا اسکریپت و استایل . من پارشال ویو هارو با اجکس لود میکنم . چطوری اون فایل‌های استایل و غیرشم لود کنم ؟ `@RenderSection` جواب نمیده. چون اصلاً صفحه ریفرش نمیشه.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۰۷ ۱۱:۸

- راه اول: زمانیکه View اصلی در برگیرنده آن نمایش داده می‌شود، کلیه فایل‌های متناظر را هم الحق کنید تا به صورت خودکار در جزئی از صفحه آن، که بعداً به روز خواهد شد، نیز اعمال شود.

- راه دوم: اصلاً از RenderSection در یک partial view که قرار است Ajax ایی بارگزاری شود، استفاده نکنید. معمولی این‌ها را الصاق یا تعریف کنید. مثل تعاریف یک HTML ساده. [یک نفر هم اینجا](#) برash HtmlHelper نوشته ولی نکته اصلی یکی است: الصاق و تعریف معمولی فایل‌های مورد نیاز.

- همچنین خود jQuery امکان بارگزاری اسکریپت‌ها را [به صورت پویا دارد](#) . زمانیکه complete عملیات Ajax ایی رخداد، متده عنوان شده را فراخوانی کنید. برای CSS هم به صورت زیر عمل کنید:

```
$(“<style></style>”).appendTo(“head”).html(data);
```

نویسنده: خوشقدم
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۱۳ ۸:۵۴

سلام

مشکلی که من دارم این است که در صفحه دوتا PartialView دارم که هر کدام با استفاده jquery همان طور که شما توضیح داده اید لود می‌شوند ، اما برای رفرش کردن اونها مشکل دارم و نمی‌تونم به هر کدام شماره Page و سایر اطلاعات WebGrid چطوری ارسال کنم؟

ممnon

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۱۳ ۹:۰

نحوه صحیح ارسال پارامترها توسط jQuery Ajax ارسال کوئری استرینگ‌ها به همراه عملیات Ajax درjQuery

ضمنا بحث [وب گرید](#)، خارج از موضوع مطلب جاری است. از پارامتر `ajaxUpdateContainerId` آن افزونه خاص باید برای مدیریت مسایل `sorting` و `paging` استفاده کنید.

نویسنده: مجتبی شایان فر
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۲۸ ۱۳:۴

بسلام و خسته نباشید.

من مثال فوق را خط به خط اجرا کردم ولی `partial view` نمایش داده نمیشه. فکر کنم مکان قطعه کد Ajax را اشتباه جایگذاری کردم اگه ممکنه راهنمائی میکنید که قطعه:

```
$( function () {  
$.ajax({  
    مشخص کردن اکشنی که باید فراخوانی شود//  
    url: '/Home/Details',  
    contentType: 'application/html; charset=utf-8',  
    type: 'GET',  
    نوع نتیجه بازگشتی//  
    dataType: 'html'  
})  
.success( function (result) {  
    زمانی که کدهای سمت سرور بدون خطا اجرا شده اند//  
    این قسمت فراخوانی می‌شود و نتیجه اکشن درون متغیر//  
    //result  
    قرار می‌گیرد//  
    $( '#sectionContents' ).html(result);  
})  
.error( function (xhr, status) {  
    alert(xhr.responseText);  
});  
});
```

دقیقا کجای `Index` باید قرارداده بشه؟ سورس پروژه را هم ارسال می‌کردید خیلی خوب می‌شد.
ممnon.

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۶/۲۸ ۲۰:۴

نحوه استفاده از افزونه Firebug برای دیبگ برنامه‌های ASP.NET مبتنی برjQuery

نویسنده: منیژه محمدی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۱۶ ۱۰:۴۴

سلام

من این مثال را قدم به قدم انجام دادم ولی خطای 404 میده و `localhost.../home/Details` را پیدا نمی‌کند.
با اینکه من پارشیال ویو را در این تابع تعریف کردم

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۰:۵۴ ۱۳۹۲/۰۸/۱۶

- برنامه را با فایرباگ [دیباگ کنید](#) تا مسیرهای درخواستی و خطاهای را بهتر مشاهده کنید.
- نباید آدرس‌ها را مستقیماً و به صورت رشته‌ای تعریف کنید. [اطلاعات بیشتر](#)
- در مثال عنوان شده «`partial/_ProductList`» این مورد به معنای وجود یک پوشه `partial` در اینجا است (تصویر اول). البته غیر الزامی است ولی برای باز تولید این مثال باید به آن دقت داشته باشید.

نویسنده: منیژه محمدی
تاریخ: ۱۱:۳۶ ۱۳۹۲/۰۸/۱۷

سلام

من همه موارد را خیلی چک کردم از اینکه مسیر یا نام را درست داده باشم علت این بود که من یک `[HttpPost]` بالای آن `ActionResult` که می‌گفت پیدا نمی‌کنم اضافه کرده بودم برای همین ان را پیدا نمی‌کرد حالا من می‌خام یک سری اطلاعات به این اکشن پست کنم اینطوری مشکل پیدا نمی‌کنم چطور می‌تونم ان را حل کنم؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۴۸ ۱۳۹۲/۰۸/۱۷

type در `$.ajax` مثال اصلی بحث جاری، مساوی `Get` است؛ تبدیلش کنید به `Post`. [کامنت اول این مطلب](#) سه مثال مشابه دیگر را عنوان کرده. اکثر این‌ها از حالت `Post` استفاده کرده‌اند.

نویسنده: آروین
تاریخ: ۱۱:۱۹ ۱۳۹۲/۰۸/۲۱

سلام و خسته نباشد
این روش فرقش با `a` `jquery.load('url')` چیه؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۲۴ ۱۳۹۲/۰۸/۲۱

`load` در پشت صحنه از همین متدهای `ajax` استفاده می‌کند. [تمام متدهای کمکی از این دست](#) فقط محصور کننده تابع `ajax` اصلی جی‌کوئری هستند.

نویسنده: رشنو
تاریخ: ۱۰:۳۶ ۱۳۹۲/۱۲/۱۵

سلام و تشکر
لیست محصولات رو چطور باید پاس داد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۰:۵۸ ۱۳۹۲/۱۲/۱۵

به روش‌های متداول «[بررسی نحوه انتقال اطلاعات از یک کنترلر به View‌های مرتبط با آن](#)

در سری پست‌های آقای مهندس [یوسف نژاد](#) با عنوان [ASP.NET MVC در Globalization](#) روشی برای پیاده سازی کار با [Resource](#)‌ها در ASP.NET با استفاده از دیتابیس شرح داده شده است. یکی از کمبودهایی که در این روش وجود داشت عدم استفاده از این نوع [Resource](#)‌ها از طریق [Attribute](#)‌ها در [ASP.NET MVC](#) بود. برای استفاده از این روش در یک پروژه به این مشکل برخورد کردم و پس از تحقیق و بررسی چند پست سرانجام در [این پست](#) پاسخ خود را پیدا کرده و با ترکیب این روش با روش آقای [یوسف نژاد](#) موفق به پیاده سازی [Attribute](#) دلخواه شدم.

در این پست و با استفاده از سری پست‌های آقای مهندس [یوسف نژاد](#) در این زمینه، یک [Attribute](#) جهت هماهنگ سازی با سیستم اعتبار سنجی ASP.NET MVC در سمت سرور و سمت کلاینت (با استفاده از [jQuery Validation](#)) بررسی خواهد شد.

قبل از شروع مطالعه سری پست‌های [Entity Framework](#) و [MVC](#) الزامی است.

برای انجام این کار ابتدا مدل زیر را در برنامه خود ایجاد می‌کنیم.

```
using System;

public class SampleModel
{
    public DateTime StartDate { get; set; }
    public string Data { get; set; }
    public int Id { get; set; }
}
```

با استفاده از این مدل در زمان ثبت داده‌ها هیچ گونه خطای صادر نمی‌شود. برای اینکه بتوان از سیستم خطای پیش فرض [ASP.NET MVC](#) کمک گرفت می‌توان مدل را به صورت زیر تغییر داد.

```
using System;
using System.ComponentModel.DataAnnotations;

public class SampleModel
{
    [Required(ErrorMessage = "Start date is required")]
    public DateTime StartDate { get; set; }

    [Required(ErrorMessage = "Data is required")]
    public string Data { get; set; }

    public int Id { get; set; }
}
```

حال ویو این مدل را طراحی می‌کنیم.

```
@model SampleModel
@{
    ViewBag.Title = "Index";
    Layout = "~/Views/Shared/_Layout.cshtml";
}

<section>
    <header>
        <h3>SampleModel</h3>
```

```
</header>
@Html.ValidationSummary(true, null, new { @class = "alert alert-error alert-block" })

@using (Html.BeginForm("SaveData", "Sample", FormMethod.Post))
{
    <p>
        @Html.LabelFor(x => x.StartDate)
        @Html.TextBoxFor(x => x.StartDate)
        @Html.ValidationMessageFor(x => x.StartDate)
    </p>
    <p>
        @Html.LabelFor(x => x.Data)
        @Html.TextBoxFor(x => x.Data)
        @Html.ValidationMessageFor(x => x.Data)
    </p>
    <input type="submit" value="Save"/>
}
</section>
```

و بخش کنترلر آن را به صورت زیر پیاده سازی می‌کنیم.

```
public class SampleController : Controller
{
    //
    // GET: /Sample/

    public ActionResult Index()
    {
        return View();
    }

    public ActionResult SaveData(SampleModel item)
    {
        if (ModelState.IsValid)
        {
            //save data
        }
        else
        {
            ModelState.AddModelError("", "لطفا خطاهای زیر را برطرف نمایید");
            RedirectToAction("Index", item);
        }
        return View("Index");
    }
}
```

حال با اجرای این کد و زدن دکمه Save صفحه مانند شکل پایین خطاهای خواهد داد.

تا اینجای کار روال عادی همیشگی است. اما برای طراحی `ValidationAttribute` دلخواه جهت اعتبار سنجی (مثلا برای مجبور کردن کاربر به وارد کردن یک فیلد با پیام دلخواه و زبان دلخواه) باید یک کلاس جدید تعریف کرده و از کلاس `RequiredAttribute` ارث ببرد. در پارامتر ورودی این کلاس جهت کار با [Resource های ثابت](#) در نظر گرفته شده است اما برای اینکه فیلد دلخواه را از دیتابیس بخواند این روش جوابگو نیست. برای انجام آن باید کلاس `RequiredAttribute` بازنویسی شود.

کلاس طراحی شده باید به صورت زیر باشد:

```
public class VegaRequiredAttribute : RequiredAttribute, IClientValidatable
{
#region Fields (2)

    private readonly string _resourceId;
    private String _resourceString = String.Empty;

#endregion Fields

#region Constructors (1)

    public VegaRequiredAttribute(string resourceId)
    {
        _resourceId = resourceId;
        ErrorMessage = _resourceId;
        AllowEmptyStrings = true;
    }

#endregion Constructors

#region Properties (1)

    public new String ErrorMessage
    {
        get { return _resourceString; }
        set { _resourceString = GetMessageFromResource(value); }
    }

#endregion Properties

#region Methods (2)
```

```

// Public Methods (1)

    public IEnumerable<ModelClientValidationRule> GetClientValidationRules(ModelMetadata metadata,
ControllerContext context)
{
    yield return new ModelClientValidationRule
    {
        ErrorMessage = GetMessageFromResource(_resourceId),
        ValidationType = "required"
    };
}

// Private Methods (1)

    private string GetMessageFromResource(string resourceId)
{
    var errorMessage = HttpContext.GetGlobalResourceObject(_resourceId, "Yes") as string;
    return errorMessage ?? ErrorMessage;
}

#endregion Methods
}

```

در این کلاس دو نکته وجود دارد.

1- ابتدا دستور

```
HttpContext.GetGlobalResourceObject(_resourceId, "Yes") as string;
```

که عنوان کلید Resource را از سازنده کلاس گرفته (کد اقای یوسف نژاد) رشته معادل آن را از دیتابیس بازیابی میکند.

2- ارث بری از اینترفیس IClientValidatable، در صورتی که از این اینترفیس ارث بری نداشته باشیم. طراحی شده در طرف کلاینت کار نمی‌کند. بلکه کاربر با کلیک بروی دکمه مورد نظر داده‌ها را به سمت سرور ارسال می‌کند. در صورت وجود خطای در پست بک خطا نمایش داده خواهد شد. اما با ارث بری از این اینترفیس و پیاده سازی متدهای GetClientValidationRules می‌توان تعریف کرد که در طرف کلاینت با استفاده از jQuery Unobtrusive پیام خطا مورد نظر به کنترل ورودی مورد نظر (مانند تکست باکس) اعمال می‌شود. مثلا در این مثال خصوصیت `data-val-required` به `input` هایی که قبل از مدل `Required` تعریف شده اند اعمال می‌شود.

حال در مدل تعریف شده می‌توان به جای `Required` می‌توان از `VegaRequiredAttribute` مانند زیر استفاده کرد. (همراه با نام کلید مورد نظر در دیتابیس)

```

public class SampleModel
{
    [VegaRequired("RequiredMessage")]
    public DateTime StartDate { get; set; }

    [VegaRequired("RequiredMessage")]
    public string Data { get; set; }

    public int Id { get; set; }
}

```

ورودی Validator مورد نظر نام کلیدی است به زبان دلخواه که عنوان آن RequiredMessage تعریف شده است و مقدار آن در دیتابیس مقداری مانند "تکمیل این فیلد الزامی است" است. با این کار در زمان اجرا با استفاده از این ویژگی ابتدا کلید مورد نظر با توجه به زبان فعلی از دیتابیس بازیابی شده و در متادیتابی مدل ما قرار می‌گیرد. به جای استفاده از `Resource` ها می‌توان پیام‌های خطای دلخواه را در دیتابیس ذخیره کرد و در موقع ضروری جهت جلوگیری از تکرار از آنها استفاده نمود. با اجرای برنامه اینبار خروجی به شکل زیر خواهد بود.

جهت فعال ساری اعتبار سنجی سمت کلاینت ابتدا باید اسکریپت‌های زیر به صفحه اضافه شود.

```
<script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery-1.9.1.min.js")" type="text/javascript"></script>
<script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery.validate.min.js")" type="text/javascript"></script>
<script src="@Url.Content("~/Scripts/jquery.validate.unobtrusive.min.js")"
type="text/javascript"></script>
```

سپس در فایل web.config تنظیمات زیر باید اضافه شود

```
<appSettings>
  <add key="ClientValidationEnabled" value="true" />
  <add key="UnobtrusiveJavaScriptEnabled" value="true"/>
</appSettings>
```

سپس برای اعمال Validator طراحی شده باید توسط کدهای جاوا اسکریپت زیر داده‌های مورد نیاز سمت کلاینت رجیستر شوند.

```
<script type="text/javascript">
    jQuery.validator.addMethod('required', function (value, element, params) {
        if (value == null | value == "") {
            return false;
        } else {
            return true;
        }
    }, '');
    jQuery.validator.unobtrusive.adapters.add('required', {}, function (options) {
        options.rules['required'] = true;
        options.messages['required'] = options.message;
    });
</script>
```

البته برای مثال ما قسمت بالا به صورت پیش فرض رجیستر شده است اما در صورتی که بخواهید یک ولیدتور دلخواه و غیر استاندارد بنویسید روال کار به همین شکل است.
موفق و موید باشید.

منابع [^](#) و [^](#) و [^](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیر خلیلی
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۰۴ ۸:۵۹

یک مشکل اساسی وجود دارد هنگامی که با استفاده از جاواسکریپت اعتبارسنجی انجام میشے کاربر یا اون شخصی که قراره کدهای مخرب را وارد کنه میتونه استفاده از فایل های JS را در مرورگش غیر فعال کنه و اینگونه اعتبار سنجی انجام نمیشه !

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۸/۰۴ ۹:۹

اعتبارسنجی در [ASP.NET MVC](#) دو مرحله‌ای است. مرحله اول آن فقط سمت کاربر است. مرحله دوم به تفسیر [IClientValidatable](#) در سمت سرور ختم می‌شود.

ذخیره ساخته شده توسط TreeView در KendoUI

عنوان: حسین حسینی 128
نوبتده: ۱۲:۵ ۱۳۹۲/۰۸/۱۳
تاریخ:
آدرس: www.dotnettips.info
گروهها: MVC, jQuery, Kendo UI

همانطور که از نمونه مثال‌های خود Kendo UI مشاهده می‌شود، نحوه استفاده از TreeView آن به صورت زیر است:

```
<div>
@Html.Kendo().TreeView()
    .Name("treeview")
    .TemplateId("treeview-template")
    .HtmlAttributes(new { @class = "demo-section" })
    .DragAndDrop(true)
    .BindTo(Model.Where(e=>e.ParentFolderID==null).OrderBy(e=>e.Order), mappings =>
{
    mappings.For<DAL.Folder>(binding => binding
        .ItemDataBound((item, folder) =>
    {
        item.Text = folder.FolderName;
        item.SpriteCssClasses = "folder";
        item.Expanded=true;
        item.Id = folder.FolderID.ToString();
    })
    .Children(folder => folder.Folder1));
    mappings.For<DAL.Folder>(binding => binding
        .ItemDataBound((item, folder) =>
    {
        item.Text = folder.FolderName;
        item.SpriteCssClasses = " folder";
        item.Expanded = true;
        item.Id = folder.FolderID.ToString();
    }));
})
</div>
```

```
<style type="text/css" scoped>
.demo-section {
    width: 200px;
}

#treeview .k-sprite ,#treeview2 .k-sprite {
    background-image: url("@Url.Content(\"/Content/kendo/images/coloricons-sprite.png\")");
}
.rootfolder { background-position: 0 0; }
.folder { background-position: 0 -16px; }
.pdf { background-position: 0 -32px; }
.html { background-position: 0 -48px; }
.image { background-position: 0 -64px; }
.delete-link,.edit-link {
    width: 12px;
    height: 12px;
    overflow: hidden;
    display: inline-block;
    vertical-align: top;
    margin: 2px 0 0 3px;
    -webkit-border-radius: 5px;
    -moz-border-radius: 5px;
    border-radius: 5px;
}
.delete-link{
    background: transparent url("@Url.Content(\"/Content/kendo/images/close.png\")) no-repeat 50% 50%; }
.edit-link{
    background: transparent url("@Url.Content(\"/Content/kendo/images/edit.png\")) no-repeat 50% 50%; }
</style>
```

استفاده از این TreeView ساده است ولی اگر احتیاج داشته باشیم که پس از drag&drop گره‌ها آن را ذخیره کنیم چگونه باید عمل کنیم؟ این ریالیسمت در خود Kendo تعییه نشده است، پس به صورت زیر عمل می‌کنیم:

پس از ساختن TreeView و اصلاح آن به شکل دلخواه لینک زیر را در ادامه اش می‌آوریم :

```
<a href="#" id="serialize">ذخیره</a>
```

سپس در تگ اسکریپت‌های خود این کد جاوا اسکریپت را برای serialize کردن تمام گره‌های TreeView مینویسیم :

```
$('#serialize').click(function () {
    serialized = serialize();
    window.location.href = "Folder/SaveMenu?serial=" + serialized + "!";
});

function serialize() {
    var tree = $("#treeview").data("kendoTreeView");
    var json = treeToJson(tree.dataSource.view());
    return JSON.stringify(json);
}

function treeToJson(nodes) {
    return $.map(nodes, function (n, i) {
        var result = { id: n.id};
        //var result = { text: n.text, id: n.id, expanded: n.expanded, checked: n.checked };
        if (n.hasChildren)
            result.items = treeToJson(n.children.view());
        return result;
    });
}
```

حال به تشریح کدها می‌پردازیم :

تابع serialize در خط اول تمام عناصر داخلی treeview را گرفته، به صورت یک datasource قابل انقیاد درآورده و سپس آن را به یک نمایش قابل تجزیه تبدیل می‌کند و به متده treeToJson میفرستد.

```
var tree = $("#treeview").data("kendoTreeView");
var json = treeToJson(tree.dataSource.view());
```

تابع treeToJson در خط را به عنوان یکسری گره گرفته و تمام عناصر آن را به فرمت json میبرد. (قسمتی که به صورت توضیحی درآمده میتواند برای بدست آوردن تمام اطلاعات گره از جمله متن و انتخاب شدن checkbox آن و غیره مورد استفاده قرار بگیرد) در ادامه این تابع اگر گره در حال استفاده فرزندی داشته باشد به صورت بازگشتی همین تابع برای آن فراخوانده میشود.

```
var result = { id: n.id};
//var result = { text: n.text, id: n.id, expanded: n.expanded, checked: n.checked };
if (n.hasChildren)
    result.items = treeToJson(n.children.view());
```

سپس اطلاعات برگشتی که در فرمت json هستند در خط آخر serialaize به رشتہ تبدیل میشوند و به رویداد کلیک که از آن فراخوانده شده بود بازمیگردند.

```
return JSON.stringify(json);
```

خط آخر رویداد نیز یک Action در Controller مورد نظر را هدف قرار میدهد و رشتہ بدست آمده را به آن ارسال می‌کند و صفحه redirect میشود.

```
window.location.href = "Folder/SaveMenu?serial=" + serialized + "!";
```

رشته ای که با عنوان serialize به کنترلر ارسال میشود مانند زیر است :

"[{"id": "2"}, {"id": "5", "items": [{"id": "3"}, {"id": "6"}, {"id": "7"}]]!"

این رشته مربوط به درختی به شکل زیر است :

همانطور که میبینید گره دوم که "پوشه چهارم 45" نام دارد شامل سه فرزند است که در رشته داده شده با عنوان item شناخته شده است. حال باید این رشته با برنامه نویسی سی شارپ جدادازی کرد :

```
string serialized;
Dictionary<int, int> numbers = new Dictionary<int, int>();

public ActionResult SaveMenu(string serial)
{
    var newfolders = new List<Folder>();
    serialized = serial;
    calcute_serialized(0);
    return RedirectToAction("Index");
}

void calcute_serialized(int parent)
{
    while (serialized.Length > 0)
    {
        var id_index=serialized.IndexOf("id");
        if (id_index == -1)
        {
            return;
        }
        serialized = serialized.Substring(id_index + 5);
        var quote_index = serialized.IndexOf("\"");
        var id=serialized.Substring(0, quote_index);
        numbers.Add(int.Parse(id), parent);
        serialized = serialized.Substring(quote_index);
        var condition = serialized.Substring(0,3);
        switch (condition)
        {
            case "\"},":
                break;
            case "\",\"":
                calcute_serialized(int.Parse(id));
                break;
            case "\"}]":
                return;
                break;
            default:
                break;
        }
    }
}
```

با گرفتن 0 کار خود را شروع میکند یعنی از گره هایی که پدر ندارند و تمام id ها را همراه با پدرشان در یک دیکشنری میریزد و هر کجا که به فرزندی برخورد به صورت بازگشتی فراخوانی میشود. پس از اجرای کامل آن ما درخت را در یک دیکشنری به صورت عنصرهای مجزا در اختیار داریم که میتوانیم در پایگاه داده ذخیره کنیم.

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیر بختیاری
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۲۵ ۸:۳۱

با سلام و تشکر از شما
اگر tree دارای چک باکس باشد و بخواهیم نود هایی که چک خورده است را ذخیره کنیم چگونه عمل کنیم؟
قابلیت drag هم نداشت مهم نیست . یک tree ثابت از دیتا بیس پر می شود و بعد گزینه هایی که تیک دارد را در جدولی دیگر ذخیره می کنیم

با استفاده از چهار چوب بوت استرپ می‌توان رابطه‌های کاربر استانداردی ساخت که قبلاً دوستان در این سایت مطالبی را در این باب نوشته‌اند.

در مطلب [صفحات مودال در بوت استرپ ۳](#) در مورد ترکیب قالب بوت استرپ با سیستم اعتبارسنجی MVC و jQuery validation و نمایش فرم‌های مودال بوت استرپ صحبت شده و بسیار کامل هست.

مشکل:

هنگام کار با بوت استرپ اگر از tab‌های آن در فرم برنامه استفاده کنید، هنگام validate کردن فرم متوجه می‌شوید که فقط کنترل‌های تب جاری اعتبارسنجی می‌شوند و بدون توجه به سایر کنترل‌هایی که در تب‌های دیگر هستند و احیاناً در وضعیت عدم اعتبار هستند، فرم اعتبارسنجی و کامل اعلام شده و اطلاعات ارسال می‌شود.

دلیل:

دلیل این اتفاق این هست که `jQuery validation` به طور پیش فرض کنترل‌هایی که در صفحه مخفی هستند را اعتبارسنجی نمی‌کند و نادیده می‌گیرد.

راه حل:

با تغییر رفتار پیش فرض سیستم اعتبارسنجی می‌شود این مساله را حل کرد. با اضافه کردن `ignore: ""` اعلام می‌شود که کنترل‌های مخفی هم اعتبارسنجی شوند.
در نهایت کد کامل ترکیب قالب بوت استرپ با سیستم اعتبارسنجی جی کوئری به صورت زیر می‌شود. (فقط همان `ignore: ""` اضافه شده است).

```
function enableBootstrapStyleValidation() {
  $.validator.setDefaults({
    ignore: "",
    highlight: function (element, errorClass, validClass) {
      if (element.type === 'radio') {
        this.findByName(element.name).addClass(errorClass).removeClass(validClass);
      } else {
        $(element).addClass(errorClass).removeClass(validClass);
        $(element).closest('.form-group').removeClass('has-success').addClass('has-error');
      }
      $(element).trigger('highlighted');
    },
    unhighlight: function (element, errorClass, validClass) {
      if (element.type === 'radio') {
        this.findByName(element.name).removeClass(errorClass).addClass(validClass);
      } else {
        $(element).removeClass(errorClass).addClass(validClass);
        $(element).closest('.form-group').removeClass('has-error').addClass('has-success');
      }
      $(element).trigger('unhighlighted');
    }
  });
}
```

البته می‌توان این تغییر رفتار پیش فرض را فقط به فرم خاصی هم اعمال کرد. به این صورت

```
$("#form").validate({
  ...
  rules: {...},
  messages: {...},
  ignore: "",
  ...
});
```

نظرات خوانندگان

نویسنده: م راد
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۰۷ ۱۳:۳۸

با تشکر از ارسال مطلب مفیدتون،
اما موضوعی که پیش میاد اینکه چطوری به ازای هر تب ابتدا اعتبار سنجی فیلد های اون تب انجام شه و بعد تب بعدی نمایش داده شه؟

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۰/۰۷ ۱۹:۳۳

خوب این همون حالت پیش فرضی هست که توضیح دادن: «هنگام validate کردن فرم متوجه می شوید که فقط کنترل های تب جاری اعتبار سنجی می شوند و بدون توجه به سایر کنترل هایی که در تب های دیگر هستند». این tab جاری منظور همون به ازای هر tab جداگانه هست.

برای نمایش خود کار تب بعدی هم باید کدنویسی کنید. فقط کافی هست که کلاس active رو به div تب مورد نظر اضافه کنید:

```
$("#home").removeClass("active"); // this deactivates the home tab  
$("#profile").addClass("active"); // this activates the profile tab
```

عموماً از ajax برای ارائه سایت‌های سریع، با حداقل ریفرش و حداقل مصرف پهنای باند سرور، استفاده می‌شود. اما این روش، مشکلات خاص خود را نیز دارد. عموماً محتوای پویای بارگذاری شده، سبب تغییر آدرس صفحه‌ی جاری در مرورگر نمی‌شود. برای مثال اگر قرار است چندین برجه در صفحه به صورت ajax ای بارگذاری شوند، تغییر سریع محتوا را مشاهده می‌کنید، اما خبری از تغییر آدرس جاری صفحه در مرورگر نیست. همچنین روش‌های ajax ای عموماً SEO friendly نیستند. زیرا اکثر موتورهای جستجو فاقد پردازشگرهای جاوا اسکریپت می‌باشند و محتوای پویای ajax ای را مشاهده نمی‌کنند. برای آدرس دهی این مشکلات مهم، افزونه‌ای به نام [pjax](#) طراحی شده است که کار آن دریافت محتوای HTML ای از سرور و قرار دادن آن در یک جایگاه خاص مانند یک div است. در پشت صحنه‌ی آن از push state jQuery ajax استفاده شده، به همراه

`pjax = pushState + AJAX`

HTML5 Push state API همان History API است؛ به این معنا که هر چند محتوای صفحه‌ی جاری به صورت پویا بارگذاری می‌شود، اما آدرس مرورگر نیز به صورت خودکار تنظیم خواهد شد؛ به همراه عنوان صفحه. به علاوه تاریخچه‌ی مرور صفحات نیز در مرورگر به روز رسانی شده و امکان حرکت بین صفحات توسط دکمه‌های back و forward همانند قبل وجود خواهد داشت. همچنین اگر مرورگر جاری سایت، امکان استفاده از جاوا اسکریپت را نداشته باشد، به صورت خودکار به حالت بارگذاری کامل صفحه سوئیچ خواهد کرد.

سایت‌های بسیاری خودشان را با این الگو وفق داده‌اند. برای نمونه Twitter و Github از مفهوم pjax استفاده‌ی وسیعی دارند. برای نمونه، یک سایت را درنظر بگیرید. به ازای مرور هر صفحه، یکبار باید تمام قسمت‌های تکراری layout 1 از سرور بارگذاری شوند. توسط pjax به سرور اعلام می‌کنیم، ما تنها نیاز به body داریم و نه کل صفحه را. همچنین اگر مرورگر از جاوا اسکریپت استفاده نمی‌کند، لطفاً کل صفحه را همانند گذشته بازگشت بد. به علاوه مسایل سمت کلاینت مانند تغییر آدرس مرورگر و تغییر عنوان صفحه نیز به صورت خودکار مدیریت شوند. این تکنیک را دقیقاً در حین مرور مخزن‌های کد Github می‌توانید مشاهده کنید. فقط قسمتی که لیست فایل‌ها را ارائه می‌دهد، از سرور دریافت می‌گردد و نه کل صفحه.

بکارگیری pjax در ASP.NET MVC

مطابق توضیحاتی که ارائه شد، برای پیاده سازی سازی pjax نیاز به دو فایل layout 1 داریم. یکی برای حالت ajax ای و دیگری برای حالت بارگذاری کامل صفحه. حالت ajax ای آن تنها از رender کردن body پشتیبانی می‌کند؛ و نه ارائه تمام قسمت‌های صفحه مانند هدر، فوتر، منوها و غیره. بنابراین خواهیم داشت:

الف) تعریف فایل‌های layout 1 سازگار با pjax

ابتدا یک فایل جدید را به نام _PjaxLayout.cshtml به پوششی Shared اضافه کنید؛ با این محتوا:

```
<title>@ViewBag.Title</title>
@RenderBody()
```

سپس layout 1 اصلی سایت را به نحو ذیل تغییر دهید

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
    <meta charset="utf-8" />
    <meta name="viewport" content="width=device-width" />
    <title>@ViewBag.Title</title>
    <link href="~/Content/Site.css" rel="stylesheet" />
    <script src="~/Scripts/jquery-1.8.2.min.js"></script>
    <script src="~/Scripts/jquery.pjax.js"></script>
```

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
    $(document).pjax('a[withpjax]', '#pjaxContainer', { timeout: 5000 });
});
</script>
</head>
<body>
    <div>Main layout ...</div>
    <div id="pjaxContainer">
        @RenderBody()
    </div>
</body>
</html>

```

در فایل PjaxLayout خبری از هدر و فوتر نیست و فقط یک عنوان و نمایش body را به همراه دارد. فایل layout اصلی سایت همانند قبل است. فقط RenderBody آن داخل یک div با id pjaxContainer مساوی قرار گرفته و از آن در فرآخوانی افزونه‌ی pjax استفاده شده است. همانطور که ملاحظه می‌کنید، مطابق تنظیمات ابتدای هدر layout، فقط لینک‌هایی که دارای ویژگی withpjax باشند، توسط pjax پردازش خواهند شد.

ب) تغییر فایل ViewStart برنامه

در فایل ViewStart، کار مقدار دهی layout پیش فرض صورت گرفته است. اکنون نیاز است این فایل را جهت معرفی layout دوم تعریف شده مخصوص pjax، اندکی ویرایش کنیم:

```

@{
    if (Request.Headers["X-PJAX"] != null)
    {
        Layout = "~/Views/Shared/_PjaxLayout.cshtml";
    }
    else
    {
        Layout = "~/Views/Shared/_Layout.cshtml";
    }
}

```

افزونه‌ی pjax، هدری را به نام X-PJAX به سرور ارسال می‌کند. بر این اساس می‌توان تصمیم گرفت که آیا از layout اصلی (در صورتیکه مرورگر از جاوا اسکریپت پشتیبانی نمی‌کند و این هدر را ارسال نکرده است) یا از layout pjax استفاده شود.

ج) آزمایش برنامه

```

using System.Web.Mvc;

namespace PajxMvcApp.Controllers
{
    public class HomeController : Controller
    {
        public ActionResult Index()
        {
            return View();
        }

        public ActionResult About()
        {
            return View();
        }
    }
}

```

یک کنترلر ساده را به نحو فوق با دو اکشن متده و دو View متناظر با آن ایجاد کنید. سپس View متده Index را به نحو ذیل تغییر دهید:

```

 @{
    ViewBag.Title = "Index";
}

```

استفاده از pjax بجای ajax در ASP.NET MVC

```
<h2>Index</h2>
@Html.ActionLink(linkText: "About", actionName:"About", routeValues: null,
controllerName:"Home", htmlAttributes: new { withpjax = "with-pjax"})
```

در این View یک لینک معمولی به اکشن متد About اضافه شده است. فقط در ویژگی های html آن، یک ویژگی جدید به نام withpjax را نیز اضافه کرده ایم تا در صورت امکان و پشتیبانی مرورگر، از pjax استفاده شود. اکنون اگر برنامه را اجرا کنید، چنین خروجی را در برگهی network آن مشاهده خواهید کرد:

The screenshot shows a browser window with the title 'About' and the URL 'localhost:4640/Home/About'. Below the browser is the Chrome DevTools Network tab. A red box highlights the 'Request Headers' section. The request URL is shown as 'Request URL: http://localhost:4640/Home/About?_pjax=%23pjaxContainer'. The 'Request Headers' section contains the following entries:

Name	Value
Accept	text/html, */*; q=0.01
Accept-Encoding	gzip, deflate, sdch
Accept-Language	en-US,en;q=0.8
Content-Type	application/x-www-form-urlencoded; charset=UTF-8
Host	localhost:4640
Proxy-Connection	keep-alive
Referer	http://localhost:4640/
User-Agent	Mozilla/5.0 (Windows NT 6.3; WOW64) AppleWebKit/537.36 (KHTML, like Gecko)
X-PJAX	true
X-PJAX-Container	#pjaxContainer
X-Requested-With	XMLHttpRequest

همانطور که ملاحظه می کنید، با کلیک بر روی لینک About، یک درخواست pjax ایی به سرور ارسال شده است؛ به همراه هدرهای ویژه آن. هنوز قسمت های اصلی layout سایت مشخص هستند (و مجدداً از سرور درخواست نشده اند). آدرس صفحه عوض شده است. به علاوه قسمت body آن تنها تغییر کرده است.

The screenshot shows the Chrome DevTools Network tab. A request to `/Home/About?_pjax=%23pjaxContainer` is listed. The Response tab is selected, displaying the HTML content of the page: `<title>About</title>` and `<h2>About</h2>`. The word "Response" is highlighted with a red oval.

این مثال را از اینجا نیز می‌توانید دریافت کنید

[PjaxMvcApp.zip](#)

برای مطالعه بیشتر

- [A Faster Web With PJAX](#)
- [Favour PJAX over dynamically loaded partial views](#)
- [What is PJAX and why](#)
- [Pjax.Mvc](#)
- [Using pjax with ASP.Net MVC3](#)
- [Getting started with PJAX with ASP.NET MVC](#)
- [ASP.NET MVC with PAjax or PushState/ReplaceState and Ajax](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: رضايی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۳ ۲۳:۱۶

با سلام؛ آیا pjax توسط کلیه مرورگرها پشتیبانی میشے؟ مخصوصا IE ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۳ ۱:۱۷

- فقط در مرورگرهای پشتیبانی میشود که push state را پیاده سازی کرده باشد: [لیست کامل آن‌ها](#)
- اگر مرورگری history.pushState API را پشتیبانی نکند، بارگذاری صفحات آن معمولی خواهد بود (شبیه به حالت بارگذاری کامل برای موتورهای جستجو؛ بدون از کار افتادن برنامه).

نویسنده: MD
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۴ ۵۶:۲۳

با سلام
آیا در Asp Web Form هم قابل استفاده است؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۵ ۰:۲۶

در مثالی که توضیح داده شد، محتوای قسمتی از صفحه به صورت پویا با محتوای صفحه‌ای دیگر جایگزین میشود.
صفحه‌ی اول با master page کامل سایت رندر میشود. با کلیک بر روی لینک مشاهده‌ی صفحه‌ی بعدی، فقط محتوای آن صفحه (بدون master page اصلی سایت؛ شکل دوم) بجای div محتوای صفحه‌ی اول تزریق میشود.
اگر صفحه‌ی دوم به صورت معمولی درخواست شود، با master page کامل سایت رندر خواهد شد.
اما ... در وب فرم‌ها هر چند امکان انتخاب master page به صورت پویا [وجود دارد](#)، اما به علت اینکه هر صفحه ViewState خودش را خواهد داشت (بر اساس کنترل‌هایی که دارد)، تزریق محتوای آن داخل یک صفحه‌ی دیگر سبب تخریب ViewState جاری و از پیش موجود میشود. در نتیجه امکان ارسال اطلاعات به سرور را با پیام ViewState is corrupted از دست خواهد داد.

نویسنده: رضايی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۵ ۵:۱۳

با سلام؛ تمام مراحل رو انجام دادم اما جواب نمیده. مشکل از کد زیر که نیست؟

```
@Html.ActionLink(item.Name, item.ActionName, item.ControllerName,  
new { Id = item.Id, area = item.AreaName }, new { @class = "drop", withpjax = "with-pjax" })
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۵ ۱۳:۱۳

- مثال امتحان شده، در انتهای بحث پیوست شده.
- برای دیبیگ و [خطایابی](#) برنامه‌های جاواسکریپتی، به این مطلب مراجعه کنید: « [نحوه استفاده از افزونه Firebug برای دیبیگ](#) » [برنامه‌های ASP.NET مبتنی بر jQuery](#)

نویسنده: رضايی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۳/۰۵ ۰:۱۴:۴۳

با سلام؛ زمانی که یک ویو رو از طریق pjax نمایش میدم اگه داخل اون ویو یک لینک وجود داشته باشد که از طریق متدهای post یا اکشن رو فراخوانی می‌کند لینک کار نمی‌کند. مثلاً در پروژه IRIS توی بعضی صفحات که دکمه امتیاز دهی وجود داره اگه این صفحات با pjax لود بشن دیگه دکمه‌ها کار نمی‌کنن. به نظر شما مشکل کجاست؟ آیا اسکریپت‌ها لود نمی‌شن؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۵:۱ ۱۳۹۳/۰۳/۰۵

- المان‌هایی که به صورت پویا به صفحه اضافه می‌شوند، تحت کنترل مجدد jQuery نخواهند بود، مگر اینکه از متدهای [live](#) (منسخه شده) و یا [on](#) استفاده شود. مطابق [مستندات](#) این کتابخانه (انتهای صفحه)، متدهای [on](#) به صورت پیش‌فرض، برای کارکرد مجدد pjax، اعمال می‌شود. بنابراین فقط باید بررسی کنید که آیا نگارش jQuery مورد استفاده، از متدهای [on](#) پشتیبانی می‌کند یا خیر (از آخرین نگارش آن استفاده کنید).
- همچنین تمام کدهای سایر قسمت‌های برنامه هم مانند دکمه امتیازدهی که اشاره شد، باید تغییر کرده و از متدهای [on](#) استفاده کنند. مثلاً اگر [click](#) دارند، باید بشوند [.on click](#).

```
//The new api
$(document).pjax('a[withpjax]', '#pjax-container')

//Which is roughly the same as
$(document).on('click', 'a[withpjax]', function(event) {
  $.pjax.click(event, '#pjaxContainer')
})
```

نویسنده: مهدی
تاریخ: ۲۱:۱۲ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

همه چیز خوبه؛ اما وقتی توی گرید می‌ایم میزنيم [Edit](#) و میریم صفحه [Save](#) را میزنيم، برミگردیم به صفحه [Index](#) در حالی که لینک تغییر نکرده و لینک مثلاً [اینطوری](#) مونده www.test.com/edit/1 و وقتی میزنيم گرید به صفحه 2 بره ارور میده که اصلاً همچین صفحه‌ای وجود نداره حالا راهی نیست که از Controller که کد زدیم برای [Edit](#) و در آخر گفتیم بره به صفحه [Index](#) این pjax و اینا رو آخر لینک نویسیم؟

استفاده از pjax در ajax

The image consists of three vertically stacked screenshots of an ASP.NET MVC application demonstrating the use of pjax (Partial Page Ajax). Red arrows and annotations highlight specific elements in each screenshot.

- Screenshot 1: Index View**
The URL is `localhost:18162/Tbl1`. A red arrow points to the browser's address bar. Below the address bar, the page title is "List of Tbl1". A red annotation "صفحه Index" (Index Page) is placed above the grid. The grid shows one item: Name (a), Family (444), Age (12), Salary (empty), and Coment (empty). Action buttons (Edit, Details, Delete) are visible at the bottom of the grid.
- Screenshot 2: Edit View**
The URL is `localhost:18162/Tbl1/Edit/2080`. A red arrow points to the browser's address bar. Below the address bar, the page title is "Edit". A red annotation "صفحه Edit" (Edit Page) is placed below the title. The form contains fields for Name (a), Family (444), Age (12), Salary (empty), and Coment (empty). A "Save" button is at the bottom, and a "Back to List" link is below it.
- Screenshot 3: Index View after Edit**
The URL is `localhost:18162/Tbl1/Edit/2080`. A red arrow points to the browser's address bar. Below the address bar, the page title is "List of Tbl1". A red annotation "پس از Edit" (After Edit) is placed above the grid. The grid now shows the updated item: Name (a), Family (444), Age (12), Salary (empty), and Coment (empty). A red annotation "و عدم تغییر لینک" (and no change in link) is placed below the grid. Action buttons (Edit, Details, Delete) are visible at the bottom of the grid.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۱:۲۵ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

در مثالی که زده شد، فقط لینک‌هایی که دارای ویژگی `withpjax` هستند تحت کنترل این افزونه قرار می‌گیرند و نه هیچ لینک دیگری در برنامه و نه هیچ روش بازگشت دیگری:

```
$(document).pjax('a[withpjax]', '#pjaxContainer', { timeout: 5000 });
```

البته این یک مثال است و اگر مثلا `withpjax` آنرا حذف کنید:

```
$(document).pjax('a', '#pjaxContainer', { timeout: 5000 });
```

تمام لینک‌های صفحه تحت کنترل خواهند بود. شبیه به حالتی که عنوان کردید صفحه بندی گردید به هم خورده. برای اینکه این نوع تداخل‌ها رخ ندهند و هر لینکی در صفحه توسط این افزونه پردازش نشود، بهتر است از روش پیشنهادی استفاده کنید.

نویسنده: رمزینه
تاریخ: ۲۱:۳۸ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

نمی‌دونم Pjax این مشکلا رو چطوری بوجود می‌آر، اما از وقتی ازش استفاده کردم، توی Save کردن در صورتی که از گزینه‌های خود یک `Textbox` که خود `Browser` یشنهاد میده استفاده بشه، چندتا چندتا ذخیره می‌شه:

List of Tbl1						
		Create	DeleteSelected	ExportView	Print	
Drag a column header and drop it here to group by that column						
Edit/Detail/Delete	Name	Family	Age	Salary	Coment	
Edit Details Delete	a	444	12			

62/Tbl1/Create?_pjax=#pjaxContainer 1 of 1 10 items per page 1 - 1 of 1 items

localhost:18162/Tbl1/Create?_pjax=#pjaxContainer

MVC Json Angular .NET Tips آشنایی و ... Upload - Speedy Share... CRUD operation using ... Bootstrap Zero - Free ... Listviews - jQue

Application name Tbl1 Home About Contact

Create

tbl1

رکوردهایی که قبلاً در این فیلد وارد شده است

و حالا مجدداً خود Browser پیشنهاد میدهد

Name	Family	Age	Salary	Coment
a	aaaa	as	asdv	aaa
		asd		a

Create

Back to List

© 2014 - My Telerik MVC Application

و اینم خروجی یک Save

استفاده از pjax بجای ajax در ASP.NET MVC

The screenshot shows a browser window with the URL `localhost:18162/Tbl1/Delete/3075`. The page title is "List of Tbl1". At the top, there are buttons for "Create", "DeleteSelected", "ExportView", and "Print". Below the header, a message says "Drag a column header and drop it here to group by that column". The main area contains a table with columns: Edit, Details, Delete, Name, Family, Age, Salary, and Come. There are three rows of data: one row with "a" and "444", and two rows with "aaa". Each row has edit, details, and delete buttons. A tooltip message "درج چند رکورد به جای یک رکورد" (Add multiple records instead of one record) is displayed near the grid. At the bottom, there are navigation buttons for pages and items per page, and a status bar showing "1 - 3 of 3 items".

نوبسند: رمزینه
تاریخ: ۲۱:۴۳ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

ممنون از جوابتون اما مشکل من همینجاست که اصلاً به هیچ خصوصیتی ندادم

```
<input type="submit" value="Save" />
```

اینو گذاشتی اما چون توی

```
@Ajax.beginform(...)
```

هست و توی

```
<div id="pjaxContainer">
    @RenderBody()
</div>
```

که توی layout هست داره بصورت pjax عمل میکنه.

نوبسند: وحید نصیری
تاریخ: ۲۲:۲ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

- لازم هست با نحوه‌ی دیباگ برنامه‌های Ajax و برنامه‌های مبتنی بر jQuery آشنا شوید (جهت بررسی اینکه مشخص شود بدون تنظیمات این افزونه، آیا عملیات انجام شده، Ajax ای است یا Pjax است). [اطلاعات بیشتر](#)
- کار pjax فقط ارائه محتوای صفحات است. اگر فعال هم نباشد، برنامه بدون مشکل کار می‌کند و صفحات آن نمایش داده خواهد شد.

نوبسند: وحید نصیری
تاریخ: ۲۲:۱۳ ۱۳۹۳/۰۳/۱۶

با عکس [نمی‌شود](#) یک برنامه را از راه دور [دییاگ کرد](#).

نویسنده: احسان شیروان
تاریخ: ۱۱:۳۹ ۱۳۹۳/۰۳/۱۸

تصور بنده بر اینه که شما باید برای داشتن فرم همون `Html.BeginForm` معمولی را استفاده کنید و نه `Ajax.BeginForm` چون به صورت توکار `pjax` داره از Ajax بهره می‌بره ممکنه یه تداخلی هم این وسط پیش بیاد

نویسنده: مهدی
تاریخ: ۰:۵۳ ۱۳۹۳/۰۳/۱۹

مشکل همینجاست فکر کنم که از `beginForm` چه عادی چه Ajax ای استفاده میشه در حالت Ajax که مشکل اساسی هست و چندتا چندتا `Insert` میشه و یه جورایی همینطور تو حلقه میمونه از `Html.beginForm` استفاده میکنم رفرش میشه از هیچکدام استفاده نکنم نمیدونم چطوری اطلاعات صفحه رو به یه `Action` توی کنترلر با دکمه `Submit` ارسال کنم!

نویسنده: فخاری
تاریخ: ۱۷:۱۸ ۱۳۹۳/۰۷/۱۹

با سلام
در `ajax.actionlink` میشد مثلای `loading` نمایش داد خواستم ببینم در `pjax` هم این امکان وجود داره؟

با تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۷:۴۱ ۱۳۹۳/۰۷/۱۹

به مستندات آن مراجعه کنید ([^](#)). قسمت رویدادهای آن یک مثال `loading` دارد:

```
$document.on('pjax:send', function() {
  $('#loading').show()
})
$document.on('pjax:complete', function() {
  $('#loading').hide()
})
```

نویسنده: فخاری
تاریخ: ۱۲:۲۰ ۱۳۹۳/۰۷/۲۰

با سلام؛ وقتی که از `Pjax` در برنامه استفاده می‌شود و مثلای فرم لایگین را با آن اجرا می‌کنیم اگر از دستور `@section Scripts { @Scripts.Render("~/bundles/jqueryval") }`

در ویو استفاده کنیم دوبار به اکشن `login` می‌رود که در دفعه اول به صورت `Pjax` برای ما فرم را می‌آورد ولی در دفعه دوم به صورت معمولی در مثال زیر این مورد مغایلاً مطرح شده [دانلود مثال](#)

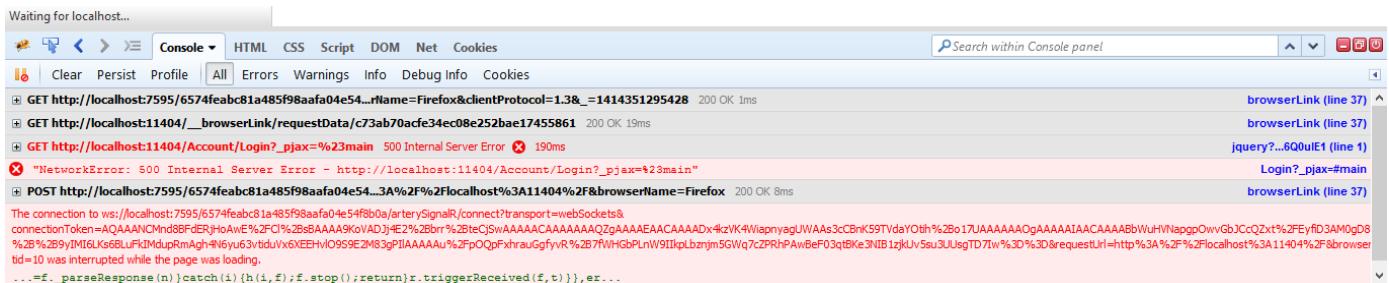
خواستم ببینم که مشکل از چی می‌تونه باشه؟

نویسنده: فخاری
تاریخ: ۱۰:۴۰ ۱۳۹۳/۰۸/۰۵

استفاده از pjax بجای ajax در ASP.NET MVC

با سلام

زمانی که از `ajax` استفاده می‌کنیم اگر قرار باشه ویویی رو که دارای یک فرم برای ارسال اطلاعات به سرور است را نمایش دهیم با خطای زیر رو به رو می‌شویم.

و بعد از نمایش خطا کل صفحه رفرش می‌شود و مثل اینه که اصلاً `ajax` کار نداده. همهی مراحل را هم در مثال قبل که ارسال شد انجام داده ام ولی باز به اینصورت جواب میده.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۰۵

صفحه‌ی کامل internal error در همینجا قابل مشاهده است؛ به همراه ریز خطای آن. روی + آن کلیک کنید و بعد محتوای برگه‌ی response را جهت یافتن متن استثنای حاصل بررسی کنید.

نويسنده: فخاری تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۰۵

این خطای برای لحظه به من نمایش داده می‌شود و بعد کل خطاهای پاک می‌شود و از نو صفحه بارگذاری می‌شود. راهی هست که در زمان نمایش خطای این صورت که سریع یاک می‌شود به اطلاعات آن دسترسی داشت؟

و اینکه اصلاً این عمل صحیح است که جاهایی که قراره اطلاعات رو از کاربر دریافت کنیم از Pjax استفاده شود؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۰۵

آن‌ها از **ELAMH** استفاده کنید. نسخه‌ی ساده شده‌ی آن برای ASP.NET MVC در اینجا

نویسنده: فخاری تاریخ:

با سلام
از کمک شما ممتنون
بالآخره خطارو بیدا کردم

ول، دلیلش جی، می‌تونه باشه مگه فقط نمیاد قسمت مثل main در کد زیر را حابیگذاری کنه؟

```
<div id="main">  
    @RenderBody()  
</div>
```

استفاده از pjax در ajax بجای

```
//*****
@Scripts.Render("~/bundles/jquery")

@Scripts.Render("~/bundles/bootstrap")

@RenderSection("Scripts", required: false)
```

و برای فراخوانی لینک‌های pjax نوشته شده:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $(document).pjax('a[withpjax]', '#main', { timeout: 5000 });
```

و لینک هم به اینصورت:

```
@Html.ActionLink("Contact", "Home",
, null, new { withpjax="with-pjax" })
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۲:۲۹ ۱۳۹۳/۰۸/۰۶

يعنى فایل _PjaxLayout.cshtml هم نیاز به یک سری تعاریف section را دارد؛ مانند:

```
@RenderSection("Scripts", false)
```

کلا View ای که قرار است رندر شود، اگر دارای تعاریف section اختصاصی هست، باید معادل آن‌ها در فایل layout متضطرر، تعريف RenderSection وجود داشته باشد.

نویسنده: شقایق اشتربی
تاریخ: ۱۲:۱۳ ۱۳۹۳/۰۸/۱۹

با سلام.

من وقتی از View در یک Pjax Layout بی ندارد استفاده می‌کنم به خوبی جواب می‌دهد و صفحه رفرش نمی‌شود. (قسمت پیج‌بندی یک لیست از اطلاعات)

اما وقتی View را در یک Layout قرار می‌دهم صفحه رفرش می‌شود. جای اسکریپت‌ها را در view و Layout تغییر دادم هیچ تاثیری نداشت. مشکل کار من کجاست ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۲:۲۳ ۱۳۹۳/۰۸/۱۹

مراجعه کنید به توضیحات قسمت «ب» تغییر فایل ViewStart برنامه. اگر View Layout یک View Layout ذکر نشود، اطلاعات آن را از Request.Headers["X-"] دریافت می‌کند. اگر آن را صریحاً ذکر کنید، همان کاری که در ViewStart برای تشخیص هدر [

PJAX] انجام شده، در این حالت باید به صورت دستی انجام و اضافه شود.

نویسنده: شقایق اشتربی
تاریخ: ۱۲:۳۵ ۱۳۹۳/۰۸/۱۹

من Layout را در View به این شکل مقدار دهی می‌کنم : Layout="" . که در این حالت pjax به خوبی جواب می‌دهد. البته من اون دو خط اسکریپت فایل‌های js و اون تکه کد را در view قرار دادم. من فقط از pjax برای پیج‌بندی لیست اطلاعاتم فقط در این view می‌خوام استفاده کنم.

اما من می‌خوام وقتی view خود را در Layout می‌گذارم جواب دهد.

لیست محصولات من در یک Partial قرار دارد که این Partial هم در View هست.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۵۴ ۱۳۹۳/۰۸/۱۹

برای دیباگ کار، بررسی کنید:

- آیا لینک‌هایی که بر روی آن‌ها کلیک می‌شود، ویژگی `withpjax` را دارند؟ آیا اسکریپت متناظر با آن به صفحه پیوست شده؟
[آیا خطای مشاهده نمی‌شود؟](#)
- آیا `header X-PJAX` به سرور مطابق تصاویر فوق وجود دارند؟
- آیا در سمت سرور بر اساس هدر `X-PJAX` دریافتی، فایل `layout` صحیح تنظیم می‌شود؟

یکی از افزونه‌های بسیار محبوب **jsTree** جهت نمایش ساختارهای سلسله مراتبی، [خود ارجاع دهنده](#) و تو در تو است. روش ابتدایی استفاده از آن تعریف یک سری `ul` و `li` ثابت در صفحه و سپس فراخوانی این افزونه بر روی آن‌ها است که سبب نمایش درخت‌واره‌ای این اطلاعات خواهد شد. روش پیشرفته‌تر آن به همراه کار با داده‌های JSON و دریافت پویای اطلاعات از سرور است که در ادامه به بررسی آن خواهیم پرداخت.

- دوبار کلیک بر روی عنوان یک آیتم و با نگه داشتن دکمه کنترل و کلیک بر روی عنوان یک آیتم، سبب باز شدن صفحه‌ی آن خواهد شد.
- با کلیک راست بر روی هر گره، می‌توانید آنرا ویرایش یا حذف کنید و یا زیر شاخه‌ی جدیدی را ایجاد نمایید.
- ثبت کلیه تغییرات انجام شده توسط منوی کلیک راست، خودکار و آنی است.
- امکان کشیدن و رها کردن گره‌ها به زیر شاخه‌های مختلف میسر است.
- برای تغییر آدرس یک گره انتخابی، از فرم مشخصات ذیل استفاده نمایید، در این حالت پس از تکمیل تغییرات گره انتخابی، نیاز است بر روی دکمه ثبت کلیک شود.
- آیتم‌های هر زیر شاخه به صورت خودکار بر اساس حروف القاء مرتب می‌شوند.
- در هر زیر شاخه امکان تعریف عنوانی تکراری وجود ندارد.

دریافت افزونه‌ی jsTree

برای دریافت افزونه‌ی jsTree می‌توان به [مخزن کد آن](#) در Github مراجعه کرد و همچنین مستندات آن را در سایت jstree.com قابل مطالعه هستند.

تنظیمات مقدماتی jsTree

در این مطلب فرض شده است که فایل `jstree.js`, `jstree.min.js`, در پوششی `Scripts` و فایل‌های CSS آن در پوششی `Content\themes\default` کپی شده‌اند.

به این ترتیب layout برنامه چنین شکلی را خواهد یافت:

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
    <meta charset="utf-8" />
    <meta name="viewport" content="width=device-width" />
    <title>@ViewBag.Title</title>

    <link href("~/Content/Site.css" rel="stylesheet" />
    <link href("~/Content/themes/default/style.min.css" rel="stylesheet" />
    <script src "~/Scripts/jquery.min.js"></script>
    <script src "~/Scripts/jstree.min.js"></script>
</head>
<body dir="rtl">
    @RenderBody()

    @RenderSection("scripts", required: false)
</body>
</html>
```

نمایش راست به چپ اطلاعات

در کدهای این افزونه به تگ body و ویژگی dir آن برای تشخیص راست به چپ بودن محیط دقت می‌شود. به همین جهت این تعریف را در layout فوق ملاحظه می‌کنید. برای مثال اگر به فایل jstree.contextmenu.js (موجود در مجموعه سورس‌های این افزونه) مراجعه کنید، یک چنین تعریفی قابل مشاهده است:

```
right_to_left = $("body").css("direction") === "rtl";
```

تهیه ساختاری جهت ارائه‌ی خروجی JSON

با توجه به اینکه قصد داریم به صورت پویا با این افزونه کار کنیم، نیاز است بتوانیم ساختار سلسله مراتبی مدنظر را با فرمت JSON ارائه دهیم. در ادامه کلاس‌هایی که معادل فرمت JSON [قابل قبول توسط این افزونه](#) را تولید می‌کنند، ملاحظه می‌کنید:

```
using System.Collections.Generic;
namespace MvcJSTree.Models
{
    public class JsTreeNode
    {
        public string id { set; get; } // همانگ باشد
        public string text { set; get; }
        public string icon { set; get; }
        public JsTreeNodeState state { set; get; }
        public List<JsTreeNode> children { set; get; }
        public JsTreeNodeLiAttributes li_attr { set; get; }
        public JsTreeNodeAAttributes a_attr { set; get; }

        public JsTreeNode()
        {
            state = new JsTreeNodeState();
            children = new List<JsTreeNode>();
            li_attr = new JsTreeNodeLiAttributes();
            a_attr = new JsTreeNodeAAttributes();
        }
    }

    public class JsTreeNodeAAttributes
    {
        به هر تعداد و نام اختیاری می‌توان خاصیت تعریف کرد //
        public string href { set; get; }
    }

    public class JsTreeNodeLiAttributes
    {
        به هر تعداد و نام اختیاری می‌توان خاصیت تعریف کرد //
        public string data { set; get; }
    }
}
```

استفاده از افزونه‌ی jsTree در ASP.NET MVC

```
public class JsTreeNodeState
{
    public bool opened { set; get; }
    public bool disabled { set; get; }
    public bool selected { set; get; }

    public JsTreeNodeState()
    {
        opened = true;
    }
}
```

در اینجا به چند نکته باید دقت داشت:

- هر چند اسمی مانند `a_attr`, مطابق اصول نامگذاری دات نت نیستند، ولی این نامها را تغییر ندهید. زیرا این افزونه دقیقا به همین نامها و با همین املاء [نیاز دارد](#).
- `id`, می‌تواند دقیقاً معادل `id` یک رکورد در بانک اطلاعاتی باشد. `Text` عنوان گره‌ای (`node`) است که نمایش داده می‌شود. در اینجا مسیر یک فایل `png` است جهت نمایش در کنار عنوان هر گره. توسط `state` می‌توان مشخص کرد که زیر شاخه‌ی جاری به صورت باز نمایش داده شود یا بسته. به کمک خاصیت `children` می‌توان زیر شاخه‌ها را تا هر سطح و تعدادی که نیاز است تعریف نمود.
- خاصیت‌های `li_attr` و `a_attr` کاملاً دلخواه هستند. برای مثال در اینجا دو خاصیت `href` و `data` را در کلاس‌های مرتبط با آن‌ها مشاهده می‌کنید. می‌توانید در اینجا به هر تعداد ویژگی سفارشی دیگری که جهت تعریف یک گره نیاز است، خاصیت اضافه کنید.

ساده‌ترین مثالی که از ساختار فوق می‌تواند استفاده کند، اکشن متد زیر است:

```
[HttpPost]
public ActionResult GetTreeJson()
{
    var nodesList = new List<JsTreeNode>();

    var rootNode = new JsTreeNode
    {
        id = "dir",
        text = "Root 1",
        icon = Url.Content("~/Content/images/tree_icon.png"),
        a_attr = { href = "http://www.bing.com" }
    };
    nodesList.Add(rootNode);

    nodesList.Add(new JsTreeNode
    {
        id = "test1",
        text = "Root 2",
        icon = Url.Content("~/Content/images/tree_icon.png"),
        a_attr = { href = "http://www.bing.com" }
    });

    return Json(nodesList, JsonRequestBehavior.AllowGet);
}
```

در ابتدا لیست گره‌ها تعریف می‌شود و سپس برای نمونه در این مثال، دو گره تعریف شده‌اند و در ادامه با فرمات JSON در اختیار افزونه قرار گرفته‌اند.
بنابراین ساختارهای [خود ارجاع دهنده](#) را به خوبی می‌توان با این افزونه وفق داد.

فعال سازی اولیه سمت کلاینت افزونه jsTree

برای استفاده‌ی پویای این افزونه در سمت کلاینت، فقط نیاز به یک DIV خالی است:

```
<div id="jstree">
</div>
```

سپس jstree را بر روی این DIV فراخوانی می‌کنیم:

```
$('#jstree').jstree({
    "core": {
        "multiple": false,
        "check_callback": true,
        'data': {
            'url': '@getTreeJsonUrl',
            "type": "POST",
            "dataType": "json",
            "contentType": "application/json; charset=utf8",
            'data': function (node) {
                return { 'id': node.id };
            }
        }
    },
    'themes': {
        'variant': 'small',
        'stripes': true
    }
},
{
    "types": {
        "default": {
            "icon": '@Url.Content("~/Content/images/bookmark_book_open.png")'
        }
    },
    "plugins": ["contextmenu", "dnd", "state", "types", "wholerow", "sort", "unique"],
    "contextmenu": {
        "items": function (o, cb) {
            var items = $.jstree.defaults.contextmenu.items();
            items["create"].label = "ایجاد زیر شاخه";
            items["rename"].label = "تغییر نام";
            items["remove"].label = "حذف";
            var cpp = items["ccp"];
            cpp.label = "ویرایش";
            var subMenu = cpp["submenu"];
            subMenu["copy"].label = "کپی";
            subMenu["paste"].label = "پیست";
            subMenu["cut"].label = "برش";
            return items;
        }
    }
});
```

توضیحات

- multiple : false به این معنا است که نمی‌خواهیم کاربر بتواند چندین گره را با نگه داشتن دکمه‌ی کنترل انتخاب کند.
- check_callback : true کدهای مرتبط با منوی کلیک سمت راست ماوس را فعال می‌کند.
- در قسمت data کار تبادل اطلاعات با سرور جهت دریافت فرمت JSON ایی که به آن اشاره شد، انجام می‌شود. متغیر getTreeJsonUrl یک چنین شکلی را می‌تواند داشته باشد:

```
@{
    ViewBag.Title = "Demo";
    var getTreeJsonUrl = Url.Action(actionName: "GetTreeJson", controllerName: "Home");
}
```

- در قسمت themes مشخص کردہ‌ایم که از قالب small آن به همراه نمایش یک درمیان پس زمینه‌ی روشن و خاکستری استفاده شود. قالب large نیز دارد.
- در قسمت types که مرتبط است با افزونه‌ی به همین نام، آیکن پیش فرض یک نود جدید ایجاد شده را مشخص کردہ‌ایم.
- گزینه‌ی plugins، لیست افزونه‌های اختیاری این افزونه را مشخص می‌کند. برای مثال contextmenu منوی کلیک سمت راست ماوس را فعال می‌کند dnd همان کشیدن و رها کردن گره‌ها است در زیر شاخه‌های مختلف. افزونه‌ی state، انتخاب جاری کاربر را در سمت کلاینت ذخیره و در مراجعه‌ی بعدی او بازیابی می‌کند. با ذکر افزونه‌ی wholerow سبب می‌شویم که انتخاب یک گره، معادل انتخاب یک ردیف کامل از صفحه باشد. افزونه‌ی sort کار مرتب سازی خودکار اعضای یک زیر شاخه را انجام می‌دهد. افزونه‌ی unique سبب می‌شود تا در یک زیر شاخه نتوان دو عنوان یکسان را تعریف کرد.
- در قسمت contextmenu نحوه‌ی بومی سازی گزینه‌های منوی کلیک راست ماوس را مشاهده می‌کنید. در حالت پیش فرض، عناوینی مانند create، rename و امثال آن نمایش داده می‌شوند که به نحو فوق می‌توان آن را تغییر داد.

با همین حد تنظیم، این افزونه کار نمایش سلسله مراتبی اطلاعات JSON ایی دریافت شده از سرور را انجام می‌دهد.

ذخیره سازی گره‌های جدید و تغییرات سلسله مراتب پویای تعریف شده در سمت سرور

همانطور که عنوان شد، اگر افزونه‌ی اختیاری contextmenu را فعال کنیم، امکان افزودن، ویرایش و حذف گره‌ها و زیر شاخه‌ها را خواهیم یافت. برای انتقال این تغییرات به سمت سرور، باید به نحو ذیل عمل کرد:

```
$('#jstree').jstree({
    // تمام تنظیمات مانند قبل
    .on('delete_node.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('create_node.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('rename_node.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('move_node.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('copy_node.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('changed.jstree', function (e, data) {
    })
    .on('dblclick.jstree', function (e) {
    })
    .on('select_node.jstree', function (e, data) {
    });
});
```

در اینجا نحوه‌ی تحت کنترل قرار دادن رخدادهای مختلف این افزونه را مشاهده می‌کنید. برای مثال در callback کار حذف یک گرۀ اطلاع رسانی می‌شود. create_node مربوط است به ایجاد یک گرۀ یا زیر شاخه‌ی جدید. rename_node پس از تغییر نام یک گرۀ فراخوانی خواهد شد. move_node مربوط است به کشیدن و رها کردن یک گرۀ در یک زیر شاخه‌ی دیگر. copy_node برای copy/paste یک گرۀ تعریف شده است. یک dblclick callback عمومی است. عکس العمل نشان دادن به رخداد دوبار کلیک کردن بر روی یک گرۀ می‌تواند بکار گرفته شود. select_node با انتخاب یک گرۀ فعال می‌شود.

در تمام این حالات، جایی که data در اختیار ما است، می‌توان یک چنین ساختار جاوا اسکریپتی را برای ارسال به سرور طراحی کرد:

```
function postJsTreeOperation(operation, data, onDone, onFail) {
    $.post('@doJsTreeOperationUrl',
    {
        'operation': operation,
        'id': data.node.id,
        'parentId': data.node.parent,
        'position': data.position,
        'text': data.node.text,
        'originalId': data.original ? data.original.id : data.node.original.id,
        'href': data.node.a_attr.href
    })
    .done(function (result) {
        onDone(result);
    })
    .fail(function (result) {
        alert('failed....');
        onFail(result);
    });
}
```

به این ترتیب در سمت سرور می‌توان id یک گرۀ متن تغییر یافته آن، والد گرۀ و بسیاری از مشخصات دیگر را دریافت و ثبت کرد. پس از تعریف متده postJsTreeOperation فوق، آنرا باید به callback که پیشتر معرفی شدند، اضافه کرد؛ برای مثال:

```
.on('create_node.jstree', function (e, data) {
    postJsTreeOperation('CreateNode', data,
        function (result) {
            data.instance.set_id(data.node, result.id);
        },
    );
```

```

        function (result) {
            data.instance.refresh();
        });
    }
}

```

در اینجا متدهای `CreateNode` و `postJsTreeOperation` را مانند `Operation` خاص را تعریف شده در `enum` ایی به نام `JsTreeOperation` در سمت سرور) به همراه `data`, به سرور `post` می‌کند. `JsTreeOperation` و معادل سمت سرور دریافت کننده‌ی این اطلاعات، اکشن متدهای زیر می‌تواند باشد:

```

[HttpPost]
public ActionResult DoJsTreeOperation(JsTreeOperationData data)
{
    switch (data.Operation)
    {
        case JsTreeOperation.CopyNode:
        case JsTreeOperation.CreateNode:
            //todo: save data
            var rnd = new Random(); // ...
            return Json(new { id = rnd.Next() }, JsonRequestBehavior.AllowGet);

        case JsTreeOperation.DeleteNode:
            //todo: save data
            return Json(new { result = "ok" }, JsonRequestBehavior.AllowGet);

        case JsTreeOperation.MoveNode:
            //todo: save data
            return Json(new { result = "ok" }, JsonRequestBehavior.AllowGet);

        case JsTreeOperation.RenameNode:
            //todo: save data
            return Json(new { result = "ok" }, JsonRequestBehavior.AllowGet);

        default:
            throw new InvalidOperationException(string.Format("{0} is not supported.", data.Operation));
    }
}

```

که در آن ساختار `JsTreeOperationData` به نحو ذیل تعریف شده است:

```

namespace MvcJSTree.Models
{
    public enum JsTreeOperation
    {
        DeleteNode,
        CreateNode,
        RenameNode,
        MoveNode,
        CopyNode
    }

    public class JsTreeOperationData
    {
        public JsTreeOperation Operation { set; get; }
        public string Id { set; get; }
        public string ParentId { set; get; }
        public string OriginalId { set; get; }
        public string Text { set; get; }
        public string Position { set; get; }
        public string Href { set; get; }
    }
}

```

این ساختار دقیقاً با اعضای شیء `JsTreeOperation` که متدهای `postJsTreeOperation` به سمت سرور ارسال می‌کند، تطابق دارد. در اینجا `Href` را نیز مشاهده می‌کنید. همانطور که عنوان شد، اعضای `JsTreeNodeAttributes` اختراعی هستند. بنابراین اگر این اعضاء را تغییر دادید، باید خواص `JsTreeOperationData` و همچنین اعضای شیء تعریف شده در `postJsTreeOperation` را نیز تغییر دهید تا با هم تطابق پیدا کنند.

اگر می‌خواهید که با دوبار کلیک بر روی یک گره، کاربر به href آن هدایت شود، می‌توان از کد ذیل استفاده کرد:

```
var selectedData;
// ...
.on('dblclick.jstree', function (e) {
    var href = selectedData.node.a_attr.href;
    alert('selected node: ' + selectedData.node.text + ', href:' + href);

    // auto redirect
    if (href) {
        window.location = href;
    }

    // activate edit mode
    //var inst = $.jstree.reference(selectedData.node);
    //inst.edit(selectedData.node);
})
.on('select_node.jstree', function (e, data) {
    //alert('selected node: ' + data.node.text);
    selectedData = data;
});
```

در callback select_node مرتبط با گره انتخابی درستی یافت. سپس می‌توان این گره را در callback dblclick برای یافتن href و مقدار دهی window.location که معادل redirect سمت کاربر است، بکار برد. حتی اگر خواستید که با دوبار کلیک بر روی یک گره، گزینه‌ی ویرایش آن فعال شود، کدهای آن را به صورت کامنت مشاهده می‌کنید.

مثال کامل این بحث را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[MvcJSTree.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: ناصر پورعلی
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۵/۰۶ ۱۵:۵

با سلام

من دارم از همین jstree مثال شما استفاده میکنم.
و json زیر رو هم به سمت کلاینت برمیگردونم به صورت صحیح :

```
[{"id": "OrganizationTree", "text": "ساختار سازمانی", "icon": "/Content/images/tree_icon.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}, "children": [{"id": "2", "text": "آنات", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}, "children": [{"id": "4", "text": "آموزش", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}}, {"children": [], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}, {"id": "1", "text": "پژوهیان", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}, "children": [{"id": "1", "text": "BPM", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}}, {"children": [], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}, {"id": "3", "text": "پژوهیان", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}, "children": [], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}, {"id": "2", "text": "فروش", "icon": "/Content/images/nuclear.png", "state": {"opened": true, "disabled": false, "selected": false}, "children": [], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}], "li_attr": {"data": null}, "a_attr": {"href": null}}]
```

منتھی همچنین خطای too much recursion میگیرم، در صورتی که حلقه‌ای رو هم نمی‌بینم که ایجاد شده باشه داخل رشته json تولید شده.

✖ too much recursion
✖ node.childNodes[1].childNodes[0].style.backgroundImage = 'url('+obj.icon+');

jstree.js (line 1736, col 1)

اینهم تنظیمات فراخوانی

```
<script>
$(function () {
    $('#jstree').jstree({
        "core": {
            "multiple": true,
            "check_callback": true,
            'data': {
                'url': '@getTreeJsonUrl',
                "type": "POST",
                "dataType": "json",
                "contentType": "application/json; charset=utf8",
                'data': function (node) {
                    return { 'id': node.id };
                }
            },
            'themes': {
                'variant': 'large',
                'stripes': false
            }
        }
    });
});
```

```
        }
    },
    "types": {
        "default": {
            "icon": '@Url.Content("~/Content/images/bookmark_book_open.png")'
        },
        "plugins": ["contextmenu", "dnd", "state", "types", "checkbox", "wholerow", "sort", "unique", "real_checkboxes"],
        "contextmenu": {
            "items": function (o, cb) {
                var items = $.jstree.defaults.contextmenu.items();
                items["create"].label = "ایجاد زیر شاخه";
                items["rename"].label = "تغییر نام";
                items["remove"].label = "حذف";
                var cpp = items["ccp"];
                cpp.label = "ویرایش";
                var subMenu = cpp["submenu"];
                subMenu["copy"].label = "کپی";
                subMenu["paste"].label = "پیست";
                subMenu["cut"].label = "برش";
                return items;
            }
        }
    });
</script>
```

فکر میکنین مشکل از کجا باشه؟

جالب اینجاست که اگه فقط یه سطح پایین برم مشکلی نیست!

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۳۱۳۹۳/۰۵/۰۷

گرهای تعریف شده unique ID ندارند. این ID در کل tree معنا پیدا می‌کند و الزاماً ارتباطی به ID رکورد شما در یک جدول خاص بانک اطلاعاتی ندارد.

نویسنده: ناصر پورعلی
تاریخ: ۱۳۱۳۹۳/۰۵/۱۱

ممnon، مشکل قبلی حل شد.
مشکل دیگه ام اینه که من مجبورم از 1.6.1 jquery استفاده کنم، آیا نسخه ای از jstree هست که با این نسخه jquery به خوبی کار کنه؟ ممنون

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۸:۲۸ ۱۳۹۳/۰۵/۱۱

از `<jQuery>=1.9` تعدادی از متدهای قدیمی آن مانند `live` حذف شدند. راه حلی که برای آن وجود دارد استفاده از پروژه‌ای است به نام [jQuery migrate](#). این پروژه متدهای حذف شده را بر اساس API جدید بازنویسی کرد. بنابراین افزونه‌هایی که روز نشده قدیمی، بدون مشکل با نگارش‌های جدید `jQuery` کار خواهند کرد.
استفاده از آن هم ساده‌است. تنها کاری که باید انجام دهید، تعریف آخرین نگارش `jQuery` و سپس افزودن `migrate` است:

```
<script src="jquery.js"></script>
<script src="jquery-migrate-1.2.1.js"></script>
```

نویسنده: سعیده
تاریخ: ۱۵:۴۶ ۱۳۹۳/۰۷/۲۴

با سلام و تشکر از آموختن.

من از jstree در یک صفحه‌ی html ای استفاده کردم اما دیتا رو از طریق webmethod و ajaxcall دریافت میکنم. اما نمیدونم چطور باید دیتا رو بهتری ویو bind کنم. شما برای درست بودن فرمت دیتا یک کلاس تعریف کردین و با اکشن متدهای دیتا رو بایند کردین...در حال حاضر دیتای من به صورت Id/Title/ParentId هستش. ممنون میشم اگر من رو راهنمایی کنید.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۷/۲۴ ۱۹:۰

برای دریافت JSON، این روزها دیگر کسی از فایل‌های asmx استفاده نمی‌کند. امکان استفاده از ASP.NET Web API با وب فرم‌ها هم وجود دارد. [اطلاعات بیشتر](#)
بعد از آن تنها کاری که باید انجام شود، بازگشت مستقیم خروجی GetTreeJson مثال فوق است و سایر مفاهیم آن یکی هست.

برای تغییر سایز ستون‌های جداول HTML با استفاده از ماوس، افزونه‌های زیادی تدارک دیده شده است که از جمله مطرح‌ترین آن‌ها می‌توان به [colResizable](#) اشاره کرد. حتی اگر از [DataGrid](#) های مطرح وب هم استفاده کرده باشید، اکثر آن‌ها از تغییر سایز ستون‌ها توسط کاربر پشتیبانی می‌کنند. اما مشکل بزرگی که در همه‌ی آن‌ها مشترک است این است که فقط از چیدمان‌های چپ به راست پشتیبانی می‌کنند و به محض اینکه شما ساختار راست به چپ را به جدول مورد نظر اعمال کنید، عملکرد تغییر سایز ستون‌ها با اشکال مواجه می‌شود.

به همین جهت برای تغییر سایز ستون‌ها توسط کاربر، افزونه‌ای برای jQuery تدارک دیدم که با جداول معمول HTML که همان `:rtlColResizable` هستند سازگار است و به راحتی به هر جدولی می‌توان آن را اعمال کرد. **کدهای افزونه‌ی table**

```
(function ($, undefined) {
    $.fn.extend({
        'rtlColResizable': function (options) {
            var defaults = {
                //Default values for the plugin's options here
            };

            options = $.extend(defaults, options);

            var isMouseButtonPressed;
            var $resizingElement = undefined;
            var resizingElementStartWidth;
            var mouseCursorStartX;
            var isCursorInResizingPosition;

            var addResizingCursorStyle = function ($element) {
                $element.css({
                    'cursor': 'col-resize',
                    'user-select': 'none',
                    '-o-user-select': 'none',
                    '-ms-user-select': 'none',
                    '-moz-user-select': 'none',
                    '-khtml-user-select': 'none',
                    '-webkit-user-select': 'none',
                });
            };

            var removeResizingCursorStyle = function ($element) {
                $element.css({
                    'cursor': 'default',
                    'user-select': 'text',
                    '-o-user-select': 'text',
                    '-ms-user-select': 'text',
                    '-moz-user-select': 'text',
                    '-khtml-user-select': 'text',
                    '-webkit-user-select': 'text',
                });
            };

            var canResize = function (e) {
                return (e.offsetX || e.clientX - $(e.target).offset().left) < 10;
            };

            return this.each(function () {
                var opts = options;
                var tableColumns = $(this).find('th');

                tableColumns.filter(':not(:last-child)').mousedown(function (e) {
                    $resizingElement = $(this);
                    isMouseButtonPressed = true;
                    mouseCursorStartX = e.pageX;
                    resizingElementStartWidth = $resizingElement.width();

                });
            });
        }
    });
});
```

```

    tableColumns.mousemove(function (e) {
        if (canResize(e)) {
            addResizingCursorStyle($(e.target));
            isCursorInResizingPosition = true;
        } else if (!isMouseButtonPressed) {
            removeResizingCursorStyle($(e.target));
            isCursorInResizingPosition = false;
        }
        if (isCursorInResizingPosition && isMouseButtonPressed) {
            $resizingElement.width(resizingElementStartWidth + (mouseCursorStartX -
e.pageX));
        }
    });
    $(document).mouseup(function () {
        if (isMouseButtonPressed) {
            removeResizingCursorStyle($resizingElement);
            isMouseButtonPressed = false;
        }
    });
});
});
});
});
});
});
});
});
});
});
});
$(jQuery);

```

نحوه استفاده:

این افزونه با تگ Table در HTML سازگار است. فقط تنها موردی که باید رعایت شود این است که در هنگام تعریف ساختار جدول، باید استاندارد تعریف ستون‌ها یا همان Headerها را رعایت کنید و از تگ‌های thead و th استفاده کنید.
نمونه‌ای از نحوه استفاده از آن را در کدهای زیر می‌بینید:

```

<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
    <title>rtlColResizable Sample</title>
</head>
<body>
    <table id="myTable">
        <thead>
            <tr>
                <th>ستون1</th>
                <th>ستون2</th>
                <th>ستون3</th>
            </tr>
        </thead>
        <tr>
            <td>داده مربوط به ستون1</td>
            <td>داده مربوط به ستون2</td>
            <td>داده مربوط به ستون3</td>
        </tr>
    </table>

    <script type="text/javascript" src="jquery-1.9.1.min.js"></script>
    <script type="text/javascript" src="jquery.rtlColResizable.js"></script>
    <script>
        $('table#myTable').rtlColResizable();
    </script>
</body>
</html>

```

دریافت نمونه کدی از نحوه استفاده از این افزونه

[RTL-Table-Column-Resize-plugin.rar](#)

چیست؟ Kendo UI

یک فریم ورک جاوا اسکریپتی ساخت برنامه‌های مدرن و تعاملی وب است و برای رسیدن به این مقصود، از [Kendo UI](#) وjQuery، JavaScript، CSS 3، HTML 5 وjQuery کمک می‌گیرد.

امکانات فراهم شده توسط Kendo UI

1) انواع و اقسام ویجت‌ها: کنترل‌های وب تهیه شده برقرار [jQuery](#) ویجت‌های آن در سه گروه کلی قرار می‌گیرند:

- گروه وب، مانند گرید، tree-view و غیره.

- گروه DataViz که جهت نمایش بصری اطلاعات و ترسیم انواع و اقسام نمودارها کاربرد دارد.

- گروه موبایل که با استفاده از فناوری adaptive rendering، در سیستم عامل‌های مختلف موبایل، مانند اندروید و آی او اس، ظاهری بومی و هماهنگ با آن‌ها را ارائه می‌دهد.

(2) منبع داده سمت کاربر (Client side data source)

منبع داده سمت کاربر Kendo UI، از انواع و اقسام منابع داده محلی مانند آرایه‌های جاوا اسکریپتی تا منابع داده راه دور، مانند JSON و XML، پشتیبانی می‌کند. این منبع داده، مواردی مانند صفحه بندی، مرتب سازی اطلاعات و گروه بندی آن‌ها را نیز فراهم می‌کند. به علاوه با عملیات ثبت، ویرایش و حذف اطلاعات نیز هماهنگی کاملی را دارد.

(3) به همراه یک فریم ورک MVVM توکار است

این فریم ورک MVVM مواردی مانند two way data binding و همچنین declarative binding را نیز پشتیبانی می‌کند.

(4) امکان تعویض قالب

(5) پویا نمایی، کشیدن و رها کردن

(6) فریم ورک اعتبارسنجی

چرا Kendo UI؟

- مهم‌ترین مزیت کار با Kendo UI، فراهم آوردن تمام نیازهای توسعه‌ی یک برنامه‌ی مدرن وب، تنها در یک بسته است. به این ترتیب دیگر نیازی نیست تا گرید را از یک‌جا، tree-view را از جایی دیگر و کتابخانه‌های رسم نمودار را از منبعی ناهمگون با سایر عناصر برنامه دریافت و استفاده کنید؛ در اینجا تمام این‌ها در قالب یک بسته‌ی آماده برای شما فراهم شده‌است و همچنین با یکدیگر سازگاری کاملی دارند.

- تمام ویجت‌های آن برای نمایش سریع با کارآیی بالا طراحی شده‌اند.

- پشتیبانی خوب آن. این فریم ورک محصول شرکتی است که به صورت تخصصی کار تهیه کامپوننت‌های وب و دسکتاپ را انجام می‌دهد.

مروگرهای پشتیبانی شده

یکی دیگر از مزایای مهم کار با Kendo UI پشتیبانی گسترده‌ی آن از اکثر مروگرهای موجود است. این فریم ورک با مروگرهای زیر سازگار است:

- IE 7 به بعد

- فایرفاکس 10 به بعد

- تمام نگارش‌های کروم

- اپرا 10 به بعد

مجوز استفاده از Kendo UI

Kendo UI با سه مجوز ذیل ارائه می‌شود:

- 30 روزه آزمایشی رایگان

- تجاری

- سورس باز با مجوز Apache

پیشتر نسخه‌ی تجاری آن تحت مجوز GPL نیز در دسترس بود. اما اخیراً مجوز GPL آن حذف شده و به Apache تغییر یافته است. اما باید در نظر داشت که نسخه‌ی سورس باز آن شامل کنترل‌های مهمی مانند «گرید» نیست و این موارد تنها در نسخه‌ی تجاری آن لحاظ شده‌اند.

مثال‌های Kendo UI

پس از دریافت بسته‌ی کامل آن، پوشش‌هایی مانند styles، js و امثال آن قابل مشاهده هستند؛ به همراه پوشش‌ی examples آن که حداقل 86 پوشش‌ی دیگر در آن جهت ارائه مثال‌هایی از نحوه کاربرد المان‌های مختلف آن تدارک دیده شده‌اند.

نحوه افزودن Kendo UI به صفحه

از آنجائیکه Kendo UI یک فریم ورک جاوا اسکریپتی است، همانند سایر برنامه‌های وب، افزودن تعاریف فایل‌های js، css و تصاویر مرتبط با آن، برای شروع به کار کفایت می‌کند. برای این منظور ابتدا پوشش‌های js و styles بسته‌ی دریافتی آن را به برنامه‌ی خود اضافه کنید (این پوشش‌ها در فایل پیوست انتهای بحث موجود هستند).

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
    <title></title>

    <!--KendoUI: Web-->
    <link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="js/kendo.web.min.js" type="text/javascript"></script>

    <!--KendoUI: DataViz-->
    <link href="styles/kendo.dataviz.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="js/kendo.dataviz.min.js" type="text/javascript"></script>

    <!--KendoUI: Mobile-->
    <link href="styles/kendo.mobile.all.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="js/kendo.mobile.min.js" type="text/javascript"></script>

    <script type="text/javascript">
        $(function() {
            $("#pickDate").kendoDatePicker();
        });
    </script>
</head>
<body>
    <span> Pick a date: <input id="pickDate" type="text"/>
    </span>
</body>
</html>
```

در اینجا یک مثال ساده‌ی استفاده از date picker کندو یو آی را ملاحظه می‌کنید. در قسمت head صفحه، نحوه ثبت سه گروه اسکریپت و شیوه نامه، مشخص شده‌اند. اگر نیاز به کامپوننت‌های وب آنرا دارید باید اجزایی مانند kendo.common.min.css، kendo.web.min.js و kendo.default.min.css، jquery.min.js به صفحه اضافه شوند. اگر نیاز به رسم نمودار هست، فایل‌ها kendo.dataviz.min.js و kendo.dataviz.min.css باید تعریف شوند و برای فعال سازی اجزای موبایل آن فایل‌های jquery.min.js نیاز است به صفحه پیوست شوند. در هر سه حالت ذکر kendo.mobile.min.js و kendo.mobile.all.min.css الزامی است.

دربافت سورس کامل این قسمت که حاوی فایل‌های اصلی kendoui.professional.2014.2.1008 نیز می‌باشد:

[KendoUI01.7z](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: محمد
تاریخ: ۱۴:۳۸ ۱۳۹۳/۰۸/۱۴

برای دریافت پکیج کامل Kendo از این [آدرس](#) استفاده کنید.

نویسنده: محمد رعیت پیشه
تاریخ: ۲۰:۵ ۱۳۹۳/۰۸/۱۴

آیا امکان استفاده از Razor هم به صورت رایگان وجود دارد یا اینکه نیازمند تهیه بسته کامل می باشد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۰:۱۸ ۱۳۹۳/۰۸/۱۴

تجاری هست و توصیه هم نمی شود. چون نهایتا برای بسیاری از کارها باید به پشت صحنه ای این ویجت ها و امکانات مراجعه کنید؛ یعنی نیاز است مستقیما اسکریپت نویسی کنید و با ساختار واقعی آن ها آشنا باشید.

نویسنده: سعید جلالی
تاریخ: ۸:۵۶ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

بله امکان استفاده از wrapper در نسخه asp.net.mvc.commercial وجود دارد استفاده از اون هم خیلی ساده تر و خواناتر از جاوا اسکریپت هست. نظر آفای نصیری هم محترم است ولی در موقع خواص میتوانید همزمان هم از جاوا اسکریپت استفاده کنید هم از wrapper یک نمونه رو در زیر با هم مقایسه میکنیم با استفاده از جاوا اسکریپت

```
<input id="pickDate" type="text"/>
<script type="text/javascript">
$(function() {
    $("#pickDate").kendoDatePicker();
});
</script>
```

با استفاده از wrapper @Html.Kendo().DatePicker().Name("pickDate"))

در ضمن اینکه توی wrapper امکان استفاده از Intellisense و امکان تعریف ارتباط اغلب کامپوننت های وب به مدل با استفاده از for های نمونه معادل کامپوننت فراهم شده است مانند wrapper زیر

```
@(Html.Kendo().DatePickerFor(m => m.HireDate).Name("pickDate1"))
```

نویسنده: Ara
تاریخ: ۱۹:۳۱ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

به دوستان پیشنهاد می شه [این](#) رو هم ببینید استفاده از Kendo UI بهمراه AngularJs خیلی خوبه ! ما تو پروژه تجاری استفاده کردیم و خیلی راضی هستیم

ویجت‌های وب Kendo UI کدامند؟

ویجت‌های وب Kendo UI مجموعه‌ای از کنترل‌های سفارشی HTML 5 هستند که بر فراز jQuery پوشیده شده‌اند. این کنترل‌ها برای برنامه‌های وب و همچنین برنامه‌های دسکتاپ لمسی طراحی شده‌اند. بهترین روش برای مشاهده این مجموعه، مراجعه به فایل examples\index.html است که لیست کاملی از این ویجت‌ها را به همراه مثال‌های مرتبط ارائه می‌دهد. تعدادی از اعضای این مجموعه شامل کنترل‌های ذیل هستند: Window, TreeView, Tooltip, ToolBar, TimePicker, TabStrip, Splitter, Sortable, Slider, Gantt, Scheduler, ProgressBar, PanelBar, NumericTextBox, Notification, MultiSelect, Menu, MaskedTextBox, ListView, PivotGrid, Grid, Editor, DropDownList, DateTimePicker, DatePicker, ComboBox, ColorPicker, Calendar, Button, AutoComplete

نحوه‌ی استفاده کلی از ویجت‌های وب Kendo UI

با توجه به اینکه کنترل‌های Kendo UI مبتنی بر jQuery هستند، نحوه‌ی استفاده از آن‌ها، مشابه سایر افزونه‌های جی‌کوئری است. ابتدا المانی به صفحه اضافه می‌شود:

```
<input id="pickDate" type="text"/>
```

سپس این المان را در رویداد document ready، به یکی از کنترل‌های Kendo UI مزین خواهیم کرد. برای مثال تزئین یک TextBox به این‌گونه‌ای است:

```
<script type="text/javascript">
$(function() {
    $("#pickDate").kendoDatePicker();
});
</script>
```

روش دیگری به نام declarative initialization نیز برای اعمال ویجت‌های وب Kendo UI قابل استفاده است که از ویژگی‌های مرتبط با 5 HTML کمک می‌گیرد. برای نمونه، کدهای جاوا اسکریپتی فوق را می‌توان با ویژگی data-role ذیل جایگزین کرد:

```
<input id="dateOfBirth" type="text" data-role="datepicker" />
```

اگر در این حالت برنامه را اجرا کنید، تفاوتی را مشاهده نخواهید کرد. برای فعال سازی حالت declarative initialization باید به دو نکته‌ی مهم دقت داشت: الف) در مطلب معرفی اسکریپت‌های ذیل برای آماده سازی Kendo UI معرفی شدن‌د:

```
<!--KendoUI: Web-->
<link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="js/kendo.web.min.js" type="text/javascript"></script>

<!--KendoUI: DataViz-->
<link href="styles/kendo.dataviz.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<script src="js/kendo.dataviz.min.js" type="text/javascript"></script>

<!--KendoUI: Mobile-->
<link href="styles/kendo.mobile.all.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<script src="js/kendo.mobile.min.js" type="text/javascript"></script>
```

باید دقت داشت که در آن واحد نمی‌توان تمام این بسته‌ها را با هم بکار برد؛ چون برای مثال فایل‌های جداگانه ویجت‌های وب و موبایل با هم تداخل ایجاد می‌کنند. بجای اینکار بهتر است از فایل‌های kendo.all.min.js (که حاوی تمام اسکریپت‌های لازم است) و CSS‌های عنوان شده استفاده کرد:

```
<link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
<script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="js/kendo.all.min.js" type="text/javascript"></script>
```

ب) توسط متدها `kendo.init` فعال می‌شوند.
یک مثال کامل:

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
    <title></title>

    <link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="js/kendo.all.min.js" type="text/javascript"></script>

    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $("#pickDate").kendoDatePicker();
        });

        $(function () {
            // initialize any widgets in the #container div
            kendo.init($("#container"));
        });
    </script>
</head>
<body>
    <span>
        Pick a date: <input id="pickDate" type="text" />
    </span>

    <div id="container">
        <input id="dateOfBirth" type="text" data-role="datepicker" />
        <div id="colors"
            data-role="colorpalette"
            data-columns="4"
            data-tile-size="{ width: 34, height: 19 }"></div>
    </div>
</body>
</html>
```

- در این مثال نحوه پیوست تمام فایل‌های لازم Kendo UI را به صورت یکجا ملاحظه می‌کنید که در ابتدای head صفحه ذکر شده‌اند.

- در اینجا `pickDate` به صورت معمولی فعال شده است.

- اما در قسمت `kendo.init` نام یک ناحیه یا نام یک کنترل را می‌توان ذکر کرد. برای مثال در اینجا کل ناحیه‌ی مشخص شده توسط یک `div` با `id` مساوی `container` به صورت یکجا با تمام کنترل‌های داخل آن فعال گردیده است.

بنابراین برای اعمال `declarative initialization`, یک ناحیه را توسط `kendo.init` مشخص کرده و سپس توسط `data-role`، `lower case` مشخص می‌کنیم. همچنین فایل‌های اسکریپت مورد استفاده نیز نباید تداخلی داشته باشند.

تنظیمات ویجت‌های وب Kendo UI

تاکنون نمونه‌ی ساده‌ای از بکارگیری ویجت‌های وب Kendo UI را بررسی کردیم؛ اما این ویجت‌ها توسط تنظیمات پیش‌بینی شده برای آن‌ها بسیار قابل تنظیم و تغییر هستند. تنظیمات آن‌ها نیز بستگی به روش استفاده و آغاز آن‌ها دارد. برای مثال اگر این

ویجت‌ها را توسط کدهای جاوا اسکریپتی آغاز کرده‌اید، در همانجا توسط پارامترهای افزونه‌ی جی‌کوئری می‌توان تنظیمات مرتبط را اعمال کرد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#pickDate").kendoDatePicker({
        format: "yyyy/MM/dd"
    });
})
</script>
```

که در اینجا توسط پارامتر `format`، نحوه‌ی دریافت تاریخ نهایی مشخص می‌شود.
در حالت declarative initialization، پارامتر `format` تبدیل به ویژگی `data-format` خواهد شد:

```
<input id="dateOfBirth" type="text"
      data-role="datepicker"
      data-format="yyyy/MM/dd" />
```

تنظیمات DataSource ویجت‌های وب

بسیاری از ویجت‌های وب Kendo با داده‌ها سر و کار دارند مانند Grid، Auto Complete، Combo box و غیره. این کنترل‌ها داده‌های خود را از طریق خاصیت DataSource دریافت می‌کنند. برای نمونه در اینجا یک combo box را در نظر بگیرید. در مثال اول، خاصیت ComboBox کنترل dataSource در همان افزونه‌ی جی‌کوئری تنظیم شده است:

```
<input id="colorPicker1" />
<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    $("#colorPicker1").kendoComboBox({
        dataSource: ["Blue", "Green", "Red", "Yellow"]
    });
})
</script>
```

و در مثال دوم، نحوه‌ی مقدار دهی ویژگی `data-source` را در حالت declarative initialization مشاهده می‌کنید. همانطور که عنوان شد، در این حالت ذکر متدهای `kendo.init` بر روی یک ناحیه و یا یک کنترل ویژه، جهت آغاز فعالیت آن ضروری است:

```
<input id="colorPicker2" data-role="combobox" data-source='["Blue", "Green", "Red", "Yellow"]' />
<script type="text/javascript">
$(document).ready(function () {
    kendo.init($("#colorPicker2"));
})
</script>
```

کار با رویدادهای ویجت‌های وب

نحوه‌ی کار با رویدادهای ویجت‌های وب نیز بر اساس نحوه‌ی آغاز آن‌ها متفاوت است. در مثال‌های ذیل، دو حالت متفاوت تنظیم رویداد change را توسط خواص افزونه‌ی جی‌کوئری:

```
<input id="colorPicker3" />
<script type="text/javascript">
function onColorChange(e) {
    alert('Color Change!');
}

$(document).ready(function () {
    $("#colorPicker3").kendoComboBox({
        dataSource: ["Blue", "Green", "Red", "Yellow"],
        change: onColorChange
})
```

```
        });
    });
</script>
```

و همچنین توسط ویژگی `data-change` مشاهده می‌کنید:

```
<input id="colorPicker4" data-role="combobox"
       data-source='["Blue", "Green", "Red", "Yellow"]'
       data-change="onColorChange" />

<script type="text/javascript">
    function onColorChange(e) {
        alert('Color Change!');
    }

    $(document).ready(function () {
        kendo.init($("#colorPicker4"));
    });
</script>
```

در هر دو حالت، انتخاب یک گزینه‌ی جدید `combo box`، سبب فراخوانی متدهای `callback` به نام `onColorChange` می‌شود.

تغییر قالب ویجت‌های وب

همیشه یک جفت CSS را جهت تعیین قالب‌های ویجت‌های خود، مورد استفاده قرار می‌دهد. برای نمونه در مثال‌های فوق، kendo.common.min.css حاوی اطلاعات محل قرارگیری و اندازه‌ی ویجت‌ها است. شیوه نامه‌ی دوم همیشه به شکل kendo.black.min.css تعریف می‌شود که دارای اطلاعات رنگ و پس زمینه‌ی ویجت‌ها خواهد بود؛ مانند، kendo.blueopal.min.css و امثال آن که در پوششی styles قابل مشاهده هستند. همچنین باید دقت داشت که همیشه common باشد پیش از skin ذکر شود؛ زیرا در تعدادی از حالات، شیوه نامه‌ی skin، اطلاعات common را بازنویسی می‌کند.

علاوه بر skin‌های پیش فرض موجود در پوششی styles، امکان استفاده از یک theme builder آنلاین نیز وجود دارد: [themebuilder](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: انصاری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۹/۰۱ ۸:۵۹

امکان تبدیل تاریخ (از میلادی به شمسی) در ویجت‌های وب مثل `dataPicker`, `Calendar`, `Scheduler` وجود دارد؟ من میخواستم از `Scheduler` استفاده کنم ولی با تاریخ و فرمت (ماه و روزهای هفته) فارسی، به نظر شما امکانش هست بدون دردرس (و به شکل استاندارد) این تقویم رو شمسی کرد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۹/۰۱ ۱۰:۵

[در اینجا](#) بحث شده.

جهت تامین داده‌های سمت کلاینت [ویجت‌های مختلف KendoUI](#) طراحی شده است و به عنوان یک اینترفیس استاندارد قابل استفاده توسط تمام کنترل‌های داده‌ای Kendo UI کاربرد دارد. Kendo UI DataSource امکان کار با منابع داده محلی، مانند اشیاء و آرایه‌های جاوا اسکریپتی و همچنین منابع تامین شده از راه دور، مانند JSONP، JSON و XML را دارد. به علاوه توسط آن می‌توان اعمال ثبت، ویرایش و حذف اطلاعات، به همراه صفحه بندی، گروه بندی و مرتب‌سازی داده‌ها را کنترل کرد.

استفاده از منابع داده محلی

در ادامه مثالی را از نحوه استفاده از یک منبع داده محلی جاوا اسکریپتی، مشاهده می‌کنید:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
  var cars = [
    {"Year": 2000, "Make": "Hyundai", "Model": "Elantra"}, ,
    {"Year": 2001, "Make": "Hyundai", "Model": "Sonata"}, ,
    {"Year": 2002, "Make": "Toyota", "Model": "Corolla"}, ,
    {"Year": 2003, "Make": "Toyota", "Model": "Yaris"}, ,
    {"Year": 2004, "Make": "Honda", "Model": "CRV"}, ,
    {"Year": 2005, "Make": "Honda", "Model": "Accord"}, ,
    {"Year": 2000, "Make": "Honda", "Model": "Accord"}, ,
    {"Year": 2002, "Make": "Kia", "Model": "Sedona"}, ,
    {"Year": 2004, "Make": "Fiat", "Model": "One"}, ,
    {"Year": 2005, "Make": "BMW", "Model": "M3"}, ,
    {"Year": 2008, "Make": "BMW", "Model": "X5"}];
  var carsDataSource = new kendo.data.DataSource({
    data: cars
  });
  carsDataSource.read();
  alert(carsDataSource.total());
});
</script>
```

در اینجا cars آرایه‌ای از اشیاء جاوا اسکریپتی بیانگر ساختار یک خودرو است. سپس برای معرفی آن به UI Kendo، کار با مقدار دهی خاصیت data مربوط به new kendo.data.DataSource می‌شود. ذکر new kendo.data.DataSource به تنها‌یی به معنای مقدار دهی اولیه است و در این حالت منبع داده مورد نظر، استفاده نخواهد شد. برای مثال اگر متدهای total و read را جهت یافتن تعداد عناصر موجود در آن فراخوانی کنید، صفر را بازگشت می‌دهد. برای شروع به کار با آن، نیاز است ابتدا متدهای read و total را بر روی این منبع داده مقدار دهی شده، فراخوانی کرد.

استفاده از منابع داده دور

در برنامه‌های کاربردی، عموماً نیاز است تا منبع داده را از یک وب سرور تامین کرد. در اینجا نحوه خواندن اطلاعات JSON بازگشت داده شده از جستجوی توئیتر را مشاهده می‌کنید:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
  var twitterDataSource = new kendo.data.DataSource({
    transport: {
      read: {
        url: "http://search.twitter.com/search.json",
        dataType: "jsonp",
        contentType: 'application/json; charset=utf-8',
        type: 'GET',
        data: { q: "#kendoui" }
      },
      schema: { data: "results" }
    }
  });
  twitterDataSource.read();
});
</script>
```

```

        },
        error: function (e) {
            alert(e.errorThrown.stack);
        }
    });
});
</script>

```

در قسمت transport، جزئیات تبادل اطلاعات با سرور راه دور مشخص می‌شود؛ برای مثال url ارائه دهنده سرویس، dataType بیانگر نوع داده مورد انتظار و data کار مقدار دهی پارامتر مورد انتظار توسط سرویس توئیتر را انجام می‌دهد. در اینجا چون صرفاً عملیات خواندن اطلاعات صورت می‌گیرد، خاصیت read مقدار دهی شده است.

در قسمت schema مشخص می‌کنیم که اطلاعات JSON بازگشت داده شده توسط توئیتر، در فیلد results آن قرار دارد.

کار با منابع داده OData

علاوه بر فرمتهای یاد شده، Kendo UI DataSource امکان کار با اطلاعاتی از نوع [OData](#) را نیز دارا است که تنظیمات ابتدایی آن به صورت ذیل است:

```

<script type="text/javascript">
    var moviesDataSource = new kendo.data.DataSource({
        type: "odata",
        transport: {
            read: "http://demos.kendoui.com/service/Northwind.svc/Orders"
        },
        error: function (e) {
            alert(e.errorThrown.stack);
        }
    });
</script>

```

همانطور که ملاحظه می‌کنید، تنظیمات ابتدایی آن اندکی با حالت remote data پیشین متفاوت است. در اینجا ابتدا نوع داده‌ی بازگشته مشخص می‌شود و در قسمت transport، خاصیت read آن، آدرس سرویس را دریافت می‌کند.

یک مثال: دریافت اطلاعات از ASP.NET Web API

یک پروژه‌ی جدید ASP.NET را آغاز کنید. تفاوتی نمی‌کند که Web forms باشد یا MVC؛ از این جهت که مباحث [Web API](#) در هر دو یکسان است.

سپس یک کنترلر جدید Web API را به نام ProductsController با محتوای زیر ایجاد کنید:

```

using System.Collections.Generic;
using System.Web.Http;

namespace KendoUI02
{
    public class Product
    {
        public int Id { set; get; }
        public string Name { set; get; }
    }

    public class ProductsController : ApiController
    {
        public IEnumerable<Product> Get()
        {
            var products = new List<Product>();
            for (var i = 1; i <= 100; i++)
            {
                products.Add(new Product { Id = i, Name = "Product " + i });
            }
            return products;
        }
    }
}

```

در این مثال، هدف صرفاً ارائه یک خروجی ساده JSON از طرف سرور است.

در ادامه نیاز است تعریف مسیریابی ذیل نیز به فایل Global.asax.cs برنامه اضافه شود تا بتوان به آدرس api/products در سایت، دسترسی یافت:

```
using System;
using System.Web.Http;
using System.Web.Routing;

namespace KendoUI02
{
    public class Global : System.Web.HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            RouteTable.Routes.MapHttpRoute(
                name: "DefaultApi",
                routeTemplate: "api/{controller}/{id}",
                defaults: new { id = RouteParameter.Optional }
            );
        }
    }
}
```

در ادامه فایلی را به نام Index.html (یا در یک View و یا یک فایل aspx دلخواه)، محتوای ذیل را اضافه کنید:

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
    <meta charset="utf-8" />
    <title>Kendo UI: Implementing the Grid</title>

    <link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
    <script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="js/kendo.all.min.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>

    <div id="report-grid"></div>
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
                transport: {
                    read: {
                        url: "api/products",
                        dataType: "json",
                        contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                        type: 'GET'
                    }
                },
                error: function (e) {
                    alert(e.errorThrown.stack);
                },
                pageSize: 5,
                sort: { field: "Id", dir: "desc" }
            });

            $("#report-grid").kendoGrid({
                dataSource: productsDataSource,
                autoBind: true,
                scrollable: false,
                pageable: true,
                sortable: true,
                columns: [
                    { field: "Id", title: "#" },
                    { field: "Name", title: "Product" }
                ]
            });
        });
    </script>
</body>
</html>
```

- ابتدا فایل‌های اسکریپت و CSS مورد نیاز Kendo UI اضافه شده‌اند.
- گرید صفحه، در محل div ای با id مساوی report-grid تشكیل خواهد شد.
- سپس DataSource ای که به آدرس api/products اشاره می‌کند، تعریف شده و در آخر productsDataSource را توسط یک kendoGrid نمایش داده‌ایم.
- نحوه‌ی تعریف productsDataSource، در قسمت استفاده از منابع داده راه دور ابتدای بحث توضیح داده شد. در اینجا فقط دو خاصیت pageSize و sort نیز به آن اضافه شده‌اند. این دو خاصیت بر روی نحوه‌ی نمایش گرید نهایی تاثیر گذار هستند. تعداد رکورد هر صفحه را مشخص می‌کند و sort نحوه‌ی مرتب سازی را بر اساس فیلد Id و در حالت نزولی قرار می‌دهد.
- در ادامه، ابتدای ترین حالت کار با kendoGrid را ملاحظه می‌کنید.
- تنظیم autoBind: true و dataSource (حالت پیش‌فرض)، سبب خواهد شد تا به صورت خودکار، اطلاعات JSON از مسیر api/products خوانده شوند.
- سه خاصیت بعدی صفحه بندی و مرتب سازی خودکار ستون‌ها را فعال می‌کنند.
- در آخر هم دو ستون گردید، بر اساس نام‌های خواص کلاس Product تعریف شده‌اند.

#	Product
5	Product 5
4	Product 4
3	Product 3
2	Product 2
1	Product 1

سورس کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[KendoUI02.zip](#)

پس از آشنایی مقدماتی با [Kendo UI DataSource](#) ، اکنون می خواهیم از آن جهت صفحه بندی، مرتب سازی و جستجوی پویای سمت سرور استفاده کنیم. در مثال قبلی، هر چند صفحه بندی فعلی بود، اما پس از دریافت تمام اطلاعات، این اعمال در سمت کاربر انجام و مدیریت می شد.

قیمت	موجود است	نام محصول	شماره
2,495/00 ریال	☐	نام 1500	1500
2,494/00 ریال	☒	نام 1499	1499
2,493/00 ریال	☐	نام 1498	1498
2,492/00 ریال	☐	نام 1497	1497
2,491/00 ریال	☐	نام 1496	1496
2,490/00 ریال	☐	نام 1495	1495
	☐	نام 1494	1494
	☐	نام 1493	1493
	☐	نام 1492	1492
	☐	نام 1491	1491

مدل برنامه

در اینجا قصد داریم لیستی را با ساختار کلاس Product در اختیار Kendo UI گردید قرار دهیم:

```
namespace KendoUI03.Models
{
    public class Product
    {
        public int Id { set; get; }
        public string Name { set; get; }
        public decimal Price { set; get; }
        public bool IsAvailable { set; get; }
    }
}
```

پیشیاز تامین داده مخصوص

برای ارائه اطلاعات مخصوص Kendo UI Grid، ابتدا باید درنظر داشت که این گرید، درخواست‌های صفحه بندی خود را با فرمت ذیل ارسال می‌کند. همانطور که مشاهده می‌کنید، صرفاً یک کوئری استرینگ با فرمت JSON را دریافت خواهیم کرد:

```
/api/products?{"take":10,"skip":0,"page":1,"pageSize":10,"sort":[{"field":"Id","dir":"desc"}]}
```

سپس این گرید نیاز به سه فیلد، در خروجی JSON نهایی خواهد داشت:

```
{
  "Data": [
    {"Id":1500, "Name": "نام 1500", "Price": 2499.0, "IsAvailable": false},
    {"Id":1499, "Name": "نام 1499", "Price": 2498.0, "IsAvailable": true}
  ],
  "Total": 1500,
  "Aggregates": null
}
```

فیلد Data که رکوردهای گرید را تامین می‌کنند. فیلد Total که بیانگر تعداد کل رکوردها است و Aggregates که برای گروه بندی بکار می‌رود.

می‌توان برای تمام این‌ها، کلاس و Parser تهیه کرد و یا ... پروژه‌ی سورس بازی به نام [Kendo.DynamicLinq](#) نیز چنین کاری را میسر می‌سازد که در ادامه از آن استفاده خواهیم کرد. برای نصب آن تنها کافی است دستور ذیل را صادر کنید:

```
PM> Install-Package Kendo.DynamicLinq
```

به صورت خودکار [System.Linq.Dynamic](#) را نیز نصب می‌کند که از آن جهت صفحه بندی پویا استفاده خواهد شد.

تامین کننده‌ی داده سمت سرور

همانند مطلب کار با ASP.NET Web API Controller، یک [Kendo UI DataSource](#) جدید را به پروژه اضافه کنید و همچنین مسیریابی‌های مخصوص آن را به فایل global.asax.cs نیز اضافه نمایید.

```
using System.Linq;
using System.Net.Http;
using System.Web.Http;
using Kendo.DynamicLinq;
using KendoUI03.Models;
using Newtonsoft.Json;

namespace KendoUI03.Controllers
{
    public class ProductsController : ApiController
    {
        public DataSourceResult Get(HttpRequestMessage requestMessage)
        {
            var request = JsonConvert.DeserializeObject<DataSourceRequest>(
                requestMessage.RequestUri.ParseQueryString().GetKey(0)
            );

            var list = ProductDataSource.LatestProducts;
            return list.AsQueryable()
                .ToDataSourceResult(request.Take, request.Skip, request.Sort, request.Filter);
        }
    }
}
```

تمام کدهای این کنترلر همین چند سطر فوق هستند. با توجه به ساختار کوئری استرینگی که در ابتدای بحث عنوان شد، نیاز است آن را توسط کتابخانه‌ی [JSON.NET](#) تبدیل به یک نمونه از [DataSourceRequest](#) نماییم. این کلاس در [Kendo.DynamicLinq](#) تعریف شده است و حاوی اطلاعاتی مانند `skip` و `take` کوئری LINQ نهایی است.

صرفاً یک لیست جنریک تهیه شده از کلاس [Product](#) است. در نهایت با استفاده از متدهای [LatestProducts](#) و [ToDataSourceResult](#)، به صورت خودکار مباحثت صفحه بندي سمت سرور به همراه مرتب سازی اطلاعات، صورت گرفته و اطلاعات نهایی با فرمت [DataSourceResult](#) بازگشت داده می‌شود. [Kendo.DynamicLinq](#) نیز در [DataSourceResult](#) نیز در [Aggregates](#) و [Data](#) و [Total](#) تعریف شده و سه فیلد یاد شده‌ی [View](#) را تولید می‌کند.

تا اینجا کارهای سمت سرور این مثال به پایان می‌رسد.

تهیه View نمایش اطلاعات ارسالی از سمت سرور

اعمال مباحثت بومی سازی

```
<head>
  <meta charset="utf-8" />
  <meta http-equiv="Content-Language" content="fa" />
  <meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=utf-8" />

  <title>Kendo UI: Implementing the Grid</title>

  <link href="styles/kendo.common.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
  <!--شیوه نامه‌ی مخصوص راست به چپ سازی-->
  <link href="styles/kendo.rtl.min.css" rel="stylesheet" />
  <link href="styles/kendo.default.min.css" rel="stylesheet" type="text/css" />
  <script src="js/jquery.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="js/kendo.all.min.js" type="text/javascript"></script>

  <!-- محل سفارشی سازی پیام‌ها و مسایل بومی -->
  <script src="js/cultures/kendo.culture.fa-IR.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="js/cultures/kendo.culture.fa.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="js/messages/kendo.messages.en-US.js" type="text/javascript"></script>

  <style type="text/css">
    body {
      font-family: tahoma;
      font-size: 9pt;
    }
  </style>

  <script type="text/javascript">
    //جهت استفاده از فایل kendo.culture.fa-IR.js
    kendo.culture("fa-IR");
  </script>
</head>
```

- در اینجا چند فایل js و css جدید اضافه شده‌اند. فایل [kendo.rtl.min.css](#) جهت تامین مباحثت RTL توکار Kendo UI کاربرد دارد.
- سپس سه فایل fa.js و [kendo.culture.fa-IR.js](#), [kendo.culture.fa.js](#), [kendo.messages.en-US.js](#) نیز اضافه شده‌اند. فایل‌های fa-IR آن هر چند به ظاهر برای ایران طراحی شده‌اند، اما نام ماههای موجود در آن عربی است که نیاز به ویرایش دارد. به همین جهت به سورس این فایل‌ها، جهت ویرایش نهایی نیاز خواهد بود که در پوششی `src\js\cultures` مجموعه‌ی اصلی Kendo UI موجود هستند (ر.ک. فایل پیوست).
- فایل [kendo.messages.en-US.js](#) حاوی تمام پیام‌های مرتب‌باش Kendo UI است. برای مثال «رکوردهای 10 تا 15 از 1000 ردیف» را در اینجا می‌توانید به فارسی ترجمه کنید.
- متدهای [kendo.culture](#) کار مشخص سازی فرنگ بومی برنامه را به عهده دارد. برای مثال در اینجا به fa-IR تنظیم شده‌است. این مورد سبب خواهد شد تا از فایل [kendo.culture.fa-IR.js](#) استفاده گردد. اگر مقدار آنرا به fa تنظیم کنید، از فایل [kendo.culture.fa.js](#) کمک گرفته خواهد شد.

راست به چپ سازی گردید

تنها کاری که برای راست به چپ سازی Kendo UI Grid باید صورت گیرد، محصور سازی div آن در یک div با کلاس مساوی -

```
<div class="k-rtl">
    <div id="report-grid"></div>
</div>
```

k-rtl و تنظیمات آن در فایل kendo.rtl.min.css قرار دارند که در ابتدای head صفحه تعریف شده است.

تامین داده و نمایش گرید

در ادامه کدهای کامل Kendo UI Grid و DataSource می‌کنید:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
        transport: {
            read: {
                url: "api/products",
                dataType: "json",
                contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                type: 'GET'
            },
            parameterMap: function (options) {
                return kendo.stringify(options);
            }
        },
        schema: {
            data: "Data",
            total: "Total",
            model: {
                fields: {
                    "Id": { type: "number" }, // تعیین نوع فیلد برای جستجوی پویا مهم است
                    "Name": { type: "string" },
                    "IsAvailable": { type: "boolean" },
                    "Price": { type: "number" }
                }
            }
        },
        error: function (e) {
            alert(e.errorThrown);
        },
        pageSize: 10,
        sort: { field: "Id", dir: "desc" },
        serverPaging: true,
        serverFiltering: true,
        serverSorting: true
    });

    $("#report-grid").kendoGrid({
        dataSource: productsDataSource,
        autoBind: true,
        scrollable: false,
        pageable: true,
        sortable: true,
        filterable: true,
        reorderable: true,
        columnMenu: true,
        columns: [
            { field: "Id", title: "شماره", width: "130px" },
            { field: "Name", title: "نام محصول" },
            {
                field: "IsAvailable", title: "موجود است",
                template: '<input type="checkbox" #= IsAvailable ? checked="checked" : "" # disabled="disabled" ></input>'
            },
            { field: "Price", title: "قیمت", format: "{0:c}" }
        ]
    });
});
</script>
```

- با تعاریف مقدماتی Kendo UI DataSource [بیشتر آشنا شده‌ایم](#) و قسمت read آن جهت دریافت اطلاعات از سمت سرور کاربرد

دارد.

- در اینجا ذکر contentType الزامی است. زیرا ASP.NET Web API بر این اساس است که تصمیم می‌گیرد، خروجی را به صورت JSON ارائه دهد یا XML.
- با استفاده از parameterMap، سبب خواهیم شد تا پارامترهای ارسالی به سرور، با فرمت صحیح تبدیل به JSON شده و بدون مشکل به سرور ارسال گرددن.
- در قسمت schema باید نام فیلد های موجود در DataSourceResult دقیقاً مشخص شوند تا گرید بداند که data را باید از چه فیلدی استخراج کند و تعداد کل ردیف‌ها در کدام فیلد قرار گرفته است.
- نحوه تعریف model را نیز در اینجا ملاحظه می‌کنید. ذکر نوع فیلد‌ها در اینجا بسیار مهم است و اگر قید نشوند، در حین جستجوی پویا به مشکل برخواهیم خورد. زیرا پیش فرض نوع تمام فیلد‌ها string است و در این حالت نمی‌توان عدد 1 رشته‌ای را با یک فیلد از نوع int در سمت سرور مقایسه کرد.
- در اینجا serverSorting، serverPaging، serverFiltering از سمت سرور اعمال نمی‌کنند. اگر این مقدار دهی‌ها صورت نگیرد، این اعمال در سمت کلاینت انجام خواهند شد.

پس از تعریف DataSource، تنها کافی است آن را به خاصیت kendoGrid یک dataSource نسبت دهیم.

- سبب می‌شود تا اطلاعات DataSource بدون نیاز به فراخوانی متد آن به صورت خودکار دریافت شوند. autoBind: true
- با تنظیم scrollable: false، اعلام می‌کنیم که قرار است تمام رکوردها در معرض دید قرار گیرند و اسکرول پیدا نکنند.
- صفحه بندی را فعال می‌کنند. این مورد نیاز به تنظیم pageSize: 10 در قسمت pageSize: true دارد.
- با sortable: true مرتب سازی ستون‌ها با کلیک بر روی سرستون‌ها فعال می‌گردد.
- به معنای فعال شدن جستجوی خودکار بر روی فیلد‌ها است. کتابخانه Kendo.DynamicLinq حاصل آن را در filterable: true سمت سرور مدیریت می‌کند.
- reorderable: true سبب می‌شود تا کاربر بتواند محل قرارگیری ستون‌ها را تغییر دهد.
- ذکر columnMenu: true اختیاری است. اگر ذکر شود، امکان مخفی سازی انتخابی ستون‌ها نیز مسیر خواهد شد.
- در آخر ستون‌های گرید مشخص شده‌اند. با تعیین "format: "{0:c}" سبب نمایش فیلد‌های قیمت با سه رقم جدا کننده خواهیم شد. مقدار ریال آن از فایل فرنهنگ جاری تنظیم شده دریافت می‌گردد. با استفاده از template تعریف شده نیز سبب نمایش فیلد bool به صورت یک checkbox خواهیم شد.

کدهای کامل این مثال را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[KendoUI03.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: حمیدرضا کبیری
تاریخ: ۱۹:۳ ۱۳۹۳/۰۸/۱۶

آیا UI kendo کاملا از زبان فارسی پشتیبانی میکند ؟
برای calendar آن ، به تقویم شمی گزینه ای موجود هست ؟
این گزینه با ورژن ۲۰۱۴/۱/۳۱۸ مطابقت دارد ، آیا با ورژنهای جدید مشکلی نخواهد داشت ؟

نویسنده: احمد رجبی
تاریخ: ۲۰:۱۵ ۱۳۹۳/۰۸/۱۶

میتوانید با اضافه کردن این اسکریپت تمامی قسمتهای kendo را به زبان فارسی ترجمه کنید.

نویسنده: سعید جلالی
تاریخ: ۸:۴۴ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

با تشکر از مطلب مفید شما من از mvc wrapper مجموعه kendo استفاده میکنم
توی مطالب شما در مورد استفاده از Kendo.DynamicLinq صحبت شد خواستم بدونم آیا وقتی از wrapper هم استفاده میکنیم
استفاده از این پکیج لازم هست؟

```
@(Html.Kendo().Grid(Model)
    .Name("gridKendo")
    .Columns(columns =>
    {
        columns.Bound(c => c.Name).Width(50);
        columns.Bound(c => c.Family).Width(100);
        columns.Bound(c => c.Tel);
    })
    .Pageable(pager => pager
        .Input(true)
        .Numeric(true)
        .Info(true)
        .PreviousNext(true)
        .Refresh(true)
        .PageSizes(true)
    )
)
```

چون من با استفاده از telerik profiler وقتی درخواست رو بررسی مکنم توی دستور sql چنین دستوری رو در انتها مشاهده میکنم:
صفحه اول:

```
SELECT *
FROM (
    SELECT
        FROM table a
)
WHERE ROWNUM <= :TAKE
```

صفحات بعد:

```
SELECT *
FROM (
    SELECT
        a.*,
        ROWNUM OA_ROWNUM
    FROM (
        FROM table a
```

```

) a
WHERE ROWNUM <= :TAKE
)
WHERE OA_ROUNUM > :SKIP

```

پایگاه داده اوراکل است.

نویسنده: سعید جلالی
تاریخ: ۹:۱۲ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

امکان فارسی شدن تمام بخش‌ها وجود دارد.
تقویم هم فارسی شده است در [این سایت](#) برای نسخه‌های جدیدتر هم باید دو تا فایل جاوا اسکریپت all.js و mvc.js را خودتون تغییر بدهید (با توجه به الگوی انجام شده در فایل فارسی شده فوق)
ولی برای تقویم زمانبندی scheduler من فارسی ندیده ام

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۹:۳۱ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

مطلوب فوق نه وابستگی خاصی به وب فرم‌ها دارد و نه ASP.NET MVC. ویو آن یک فایل HTML ساده‌است و سمت سرور آن فقط یک کنترلر ASP.NET Web API که با تمام مشتقات ASP.NET سازگار است. در این حالت یک نفر می‌تواند ASP.NET نگارش خودش را خلق کند؛ بدون اینکه نگران جزئیات وب فرم‌ها باشد یا ASP.NET MVC. ضمناً دانش جاوا اسکریپتی آن هم قابل انتقال است؛ چون اساساً Kendo UI برای فناوری سمت سرور خاصی طراحی نشده‌است و حالت اصل آن با PHP، Java و امثال آن هم کار می‌کند.

نویسنده: میثم آقااحمدی
تاریخ: ۱۳:۱۷ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

در کنترلر این خط باعث بارگذاری تمامی داده‌ها می‌شود

```
var list = ProductDataSource.LatestProducts;
```

آیا راه حلی وجود دارد که دیتای به تعداد همان pagesize از پایگاه خوانده شود؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳:۲۸ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

- این فقط یک مثال هست و منبع داده‌ای صرفاً جهت دموی ساده‌ی برنامه. فقط برای اینکه با یک کلیک بتوانید برنامه را اجرا کنید و نیازی به برپایی و تنظیم بانک اطلاعاتی و امثال آن نداشته باشد.
- شما در کدها و کوئری‌های مثلاً EF در اصل با یک سری [IQueryable](#) کار می‌کنید. همینجا باید متدهای ToDataSourceResult را اعمال کنید تا نتیجه‌ی نهایی در حداقل بار تعداد رفت و برگشت و با کوئری مناسبی بر اساس پارامترهای دریافتی به صورت خودکار تولید شود. در انتهای کار بجای `ToDataSourceResult` بنویسید `ToList`.

نویسنده: امین
تاریخ: ۱۴:۴۱ ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

سلام من در ویو خودم نمیتونم اطلاعاتم رو تو kendo.grid ببینم و برای من یک لیست استرینگ در ویو نمایش داده میشه و به این شکل در کنترلر و ویو کد نویسی کردم .

```

public class EFController : Controller {
    //
    // GET: /EF/
    public ActionResult AjaxConnected([DataSourceRequest] DataSourceRequest request )

```

```

    {
        using (var dbef=new dbTestEntities())
        {
            IQueryable<Person> persons = dbef.People;
            DataSourceResult result = persons.ToDataSourceResult(request);
            return Json(result.Data, JsonRequestBehavior.AllowGet);
        }
    }
}

```

۶ ویو

```

@{      ViewBag.Title = "AjaxConnected";
}

<h2>AjaxConnected</h2>
@(Html.Kendo().Grid< TelerikMvcApp2.Models.Person>()
    .Name("Grid")
    .DataSource(builder => builder
        .Ajax()
        .Read(operationBuilder => operationBuilder.Action("AjaxConnected", "EF")))
    )
    .Columns(factory =>
{
    factory.Bound(person => person.personId);
    factory.Bound(person => person.Name);
    factory.Bound(person => person.LastName);
})
    .Pageable()
    .Sortable()
}

```

و یک لیست استرینگ بهم در عمل خروجی میده و از خود قالب kendogrid خبری نیست . من اطلاعات رو به طور json پاس میدم و ajax میگیرم.

حالا قبلش همچین خطای داشتم که به allowget ایراد میگرفت ولی در کل باJsonRequestBehavior.AllowGet حل شد و حال فقط یه لسیت بهم خروجی میده! و از ظاهر گردید خبری نیست. و اگر به جای json نوشته بشه view و با ویو return کنم ظاهر رو دارم اما خروجی دارای مقداری نیست! اینم خروجی استرینگ من :

```

[{"personId":1,"Name":"Amin","LastName":"Saadati"}, {"personId":2,"Name":"Fariba","LastName":"Ghochani"}, {"personId":3,"Name":"Milad","LastName":"Rahman"}, {"personId":4,"Name":"Milad","LastName":"Kivash"}, {"personId":5,"Name":"rima","LastName":"rad"}, {"personId":6,"Name":"ali","LastName":"kiva"}, {"personId":7,"Name":"sahel","LastName":"abasi"}, {"personId":8,"Name":"medi","LastName":"ghaem"}, {"personId":9,"Name":"mino","LastName":"kafash"}, {"personId":10,"Name":"behzad","LastName":"tizro"}, {"personId":11,"Name":"toti","LastName":"saadati"}, {"personId":12,"Name":"parinaz","LastName":"karami"}, {"personId":13,"Name":"sadegh","LastName":"hojati"}, {"personId":14,"Name":"milad","LastName":"ebadipor"}, {"personId":15,"Name":"farid","LastName":"riazi"}, {"personId":16,"Name":"said","LastName":"abdoli"}, {"personId":17,"Name":"behzad","LastName":"ariafatohi"}, {"personId":18,"Name":"jamshid","LastName":"kar"}]

```

این سوال رو در چند سایت پرسیدم و به جوابی برایش نرسیدم. و نمیدونم ایراد کدهای نوشته شده ام کجاست!
متشرکم

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۱۷

- قصد پشتیبانی از wrapper از آنرا ندارم. لطفا خارج از موضوع سؤال نپرسید. اگر کسی دوست داشت در این زمینه مطلب منتشر کند، خوب. ولی من چنین قصدی ندارم.
- عرض کردم اگر از wrapper اینها استفاده کنید، به علت عدم درک زیر ساخت اصلی Kendo UI، قادر به دیباگ کار نخواهید بود.
- اگر متن را مطالعه کنید در قسمت «پیشنبایز تامین داده مخصوص Kendo UI Grid» دقیقاً شکلنهای خروجی JSON مورد نیاز ارائه شده است. این خروجی در سه فیلد aggregate, total و data قرار میگیرد. شما الان فقط قسمت data آنرا بازگشت

داده‌اید؛ بجای اصل و کل آن. نام این سه فیلد هم مهم نیست؛ اما هر چیزی که تعیین می‌شوند، باید در قسمت `data source` در خاصیت `schema` آن مانند مثالی که در مطلب جاری آمده (در قسمت «تامین داده و نمایش گرید»)، دقیقاً مشخص شوند، تا UI بداند که اطلاعات مختلف را باید از چه فیلد‌هایی از JSON خروجی دریافت کند.

در مطلب «[صفحه بندی، مرتب سازی و جستجوی پویای اطلاعات به کمک Kendo UI Grid](#)» در انتهای بحث، ستون IsAvailable به صورت زیر تعریف شد:

```

columns: [
  {
    field: "IsAvailable", title: "موجود است",
    template: '<input type="checkbox" #= IsAvailable ? checked="checked" : "" #'
    disabled="disabled" ></input>'
  }
]
  
```

جزءی از پایه‌های Kendo UI Framework Templates، جزوی از پایه‌های Kendo UI Framework هستند و توسط آن‌ها می‌توان قطعات با استفاده‌ی مجدد HTML ایجاد را طراحی کرد که قابلیت یکی شدن با اطلاعات جاوا اسکریپتی را دارند. همانطور که در این مثال نیز مشاهده می‌کنید، قالب‌های Kendo UI از syntax (#) استفاده می‌کنند. در اینجا قسمت‌هایی از قالب که با علامت # محصور می‌شوند، در حین اجرا، با اطلاعات فراهم شده جایگزین خواهند شد. برای رندر مقادیر ساده می‌توان از # استفاده کرد. از #: برای رندر اطلاعات HTML-encoded کمک گرفته می‌شود و #: برای رندر کدهای جاوا اسکریپتی کاربرد دارد. از حالت HTML-encoded برای نمایش امن اطلاعات دریافتی از کاربران و جلوگیری از حملات XSS استفاده می‌شود. اگر در این بین نیاز است #: به صورت معمولی رندر شود، در حالت کدهای جاوا اسکریپتی به صورت #\ و در HTML ساده به صورت #\ باید مشخص گردد.

مثالی از نحوه‌ی تعریف یک قالب Kendo UI

```

<!-- دریافت اطلاعات از منبع محلی--!
<script id="javascriptTemplate" type="text/x-kendo-template">
  <ul>
    # for (var i = 0; i < data.length; i++) { #
      <li>#= data[i] #</li>
    # } #
  </ul>
</script>

<div id="container1"></div>
<script type="text/javascript">
$(function () {
  var data = ['User 1', 'User 2', 'User 3'];
  var template = kendo.template($("#javascriptTemplate").html());
  var result = template(data); //Execute the template
  $("#container1").html(result); //Append the result
});
</script>
  
```

این قالب ابتدا در تگ script مخصوص می‌شود و سپس نوع آن مساوی text/x-kendo-template قرار می‌گیرد. در ادامه توسط یک حلقه‌ی جاوا اسکریپتی، عناصر آرایه‌ی فرضی data خوانده شده و با کمک Hash syntax در محل‌های مشخص شده قرار می‌گیرند. در ادامه باید این قالب را رندر کرد. برای این منظور یک div با id مساوی container1 را جهت تعیین محل رندر نهایی اطلاعات مشخص می‌کنیم. سپس متد kendo.template بر اساس id قالب اسکریپتی تعریف شده، یک شرط قالب را تهیه کرده و سپس با ارسال آرایه‌ای به آن، سبب اجرای آن می‌شود. خروجی نهایی، یک قطعه کد HTML است که در محل container1 درج خواهد شد. همانطور که ملاحظه می‌کنید، متد kendo.template، نهایتاً یک رشته را دریافت می‌کند. بنابراین همینجا و به صورت inline نیز می‌توان یک قالب را تعریف کرد.

فرض کنید مدل برنامه به صورت ذیل تعریف شده است:

```
namespace KendoUI04.Models
{
    public class Product
    {
        public int Id { set; get; }
        public string Name { set; get; }
        public decimal Price { set; get; }
        public bool IsAvailable { set; get; }
    }
}
```

و لیستی از آن توسط یک ASP.NET Web API کنترلر، به سمت کاربر ارسال می‌شود:

```
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Web.Http;
using KendoUI04.Models;

namespace KendoUI04.Controllers
{
    public class ProductsController : ApiController
    {
        public IEnumerable<Product> Get()
        {
            return ProductDataSource.LatestProducts.Take(10);
        }
    }
}
```

در سمت کاربر و در View برنامه خواهیم داشت:

```
<!--دریافت اطلاعات از سرور-->
<div>
    <div id="container2"><ul></ul></div>
</div>

<script id="template1" type="text/x-kendo-template">
    <li> #=Id# - #:Name# - #=kendo.toString(Price, "c")#</li>
</script>

<script type="text/javascript">
    $(function () {
        var productsTemplate1 = kendo.template($("#template1").html());

        var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
            transport: {
                read: {
                    url: "api/products",
                    dataType: "json",
                    contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                    type: 'GET'
                }
            },
            error: function (e) {
                alert(e.errorThrown);
            },
            change: function () {
                $("#container2 > ul").html(kendo.render(productsTemplate1, this.view()));
            }
        });
        productsDataSource.read();
    });
</script>
```

ابتدا یک div با id مساوی container2 جهت تعیین محل نهایی رندر قالب template1 در صفحه تعریف می‌شود.

هر چند خروجی دریافتی از سرور نهایتاً یک آرایه از اشیاء Product است، اما در template1 اثری از حلقه‌ی جاوا اسکریپت مشاهده نمی‌شود. در اینجا چون از متدهای kendo.render استفاده می‌شود، نیازی به ذکر حلقه نیست و به صورت خودکار، به تعداد

عناصر آرایه دریافتی از سرور، قطعه HTML قالب را تکرار می‌کند.
در ادامه برای کار با سرور از یک Kendo UI DataSource استفاده شده است. قسمت transport/read آن، کار تعريف محل دریافت اطلاعات را از سرور مشخص می‌کند. رویدادگران change آن اطلاعات نهایی دریافتی را توسعه متده view در اختیار متد kendo.render قرار می‌دهد. در نهایت، قطعه‌ی HTML رندر شده‌ی نهایی حاصل از اجرای قالب، در بین تگ‌های ul مربوط به container2 درج خواهد شد.

رویدادگران change زمانیکه data source از اطلاعات راه دور و یا یک آرایه‌ی جاوا اسکریپتی پر می‌شود، فراخوانی خواهد شد. همچنین مباحثت مرتب سازی اطلاعات، صفحه بندی و تغییر صفحه، افزودن، ویرایش و یا حذف اطلاعات نیز سبب فراخوانی آن می‌گردد. متده view ایی که در این مثال فراخوانی شد، صرفا در روال رویدادگردان change دارای اعتبار است و آخرین تغییرات اطلاعات و آیتم‌های موجود در data source را باز می‌گرداند.

یک نکته‌ی تکمیلی: فعال سازی intellisense کدهای جاوا اسکریپتی Kendo UI

اگر به پوشه‌ی اصلی مجموعه‌ی Kendo UI مراجعه کنید، یکی از آن‌ها vsdoc نام دارد که داخل آن فایل‌های js و vsdoc.js مشهود هستند.

اگر از ویژوال استودیوهای قبل از 2012 استفاده می‌کنید، نیاز است فایل‌های js.vsdoc منتظری را به پروژه اضافه نمایید؛ دقیقا در کنار فایل‌های اصلی js موجود. اگر از ویژوال استودیوی 2012 و یا بالاتر استفاده می‌کنید باید از فایل‌های js.intellisense.js کمک می‌گیرید، فایل منتظر با آن kendo.all.min.intellisense.js خواهد بود.

بعد از اینکار نیاز است فایلی به نام [references.js](#) را به پوشه‌ی اسکریپت‌های خود با این محتوا اضافه کنید (برای 2012 VS به بعد):

```
//<reference path="jquery.min.js" />
//<reference path="kendo.all.min.js" />
```

نکته‌ی مهم اینجا است که این فایل به صورت پیش فرض از مسیر Scripts/_references.js ~ خوانده می‌شود. برای اضافه کردن مسیر دیگری مانند js/_references.js / ~ باید آن را به [تنظیمات ذیل](#) اضافه کنید:

Tools menu -> Options -> Text Editor -> JavaScript -> Intellisense -> References

گزینه‌ی Implicit Reference Group را به (Web) تغییر داده و سپس مسیر جدیدی را اضافه نمایید.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[KendoUI04.zip](#)

پیشنبازهای بحث:

- « [صفحه بندی، مرتب سازی و جستجوی پویای اطلاعات به کمک Kendo UI Grid](#)
- « [استفاده از Kendo UI templates](#)

صورت مساله

می‌خواهیم به یک چنین تصویری بررسیم: که دارای گروه بندی اطلاعات است، فرمت شرطی روی ستون قیمت آن اعمال شده و تاریخ نمایش داده شده در آن نیز شمسی است. همچنین برای مثال ستون قیمت آن دارای ته جمع صفحه بوده و به علاوه یک دکمه‌ی سفارشی به نوار ابزار آن اضافه شده است.

قیمت	موجود است	تاریخ ثبت	نام محصول	شماره
2,499 ریال	☐	1389/07/11	نام 1500	1500
2,497 ریال	☐	1389/07/13	نام 1498	1498
2,495 ریال	☐	1389/07/15	نام 1496	1496
2,493 ریال	☐	1389/07/17	نام 1494	1494
2,491 ریال	☐	1389/07/19	نام 1492	1492
موجود است: false				
2,498 ریال	☒	1389/07/12	نام 1499	1499
2,496 ریال	☒	1389/07/14	نام 1497	1497
2,494 ریال	☒	1389/07/16	نام 1495	1495
2,492 ریال	☒	1389/07/18	نام 1493	1493
2,490 ریال	☒	1389/07/20	نام 1491	1491
موجود است: true				
جمع: ریال 24,945				
تعداد: 10				
تعداد موارد در هر صفحه <input type="button" value="▼"/> 10 <input type="button" value="▶"/> ... <input type="button" value="5"/> <input type="button" value="4"/> <input type="button" value="3"/> <input type="button" value="2"/> <input type="button" value="1"/> <input type="button" value="▶"/>				

مباحث قسمت سمت سرور این مثال با مطلب « [صفحه بندی، مرتب سازی و جستجوی پویای اطلاعات به کمک Kendo UI Grid](#) » دقیقاً یکی است. فقط یک خاصیت AddDate نیز در اینجا اضافه شده است.

تغییر نحوه نمایش pager

اگر به قسمت pager تصویر فوق دقت کنید، یک دکمه‌ی refresh، تعداد موارد هر صفحه و امکان وارد کردن دستی شماره صفحه، در آن پیش بینی شده است. این موارد را با تنظیمات ذیل می‌توان فعال کرد:

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    // ...
    pageable: {
        previousNext: true, // default true
        numeric: true, // default true
        buttonCount: 5, // default 10
        refresh: true, // default false
        input: true, // default false
        pageSizes: true // default false
    },
    // ...
});
```

بومی سازی پیغام‌های گرید

پیغام‌های فارسی را که در تصویر فوق مشاهده می‌کنید، حاصل پیوست فایل [kendo.fa-IR.js](#) هستند:

```
<!--https://github.com/loudenvier/kendo-global/blob/master/lang/kendo.fa-IR.js-->
<script src="js/messages/kendo.fa-IR.js" type="text/javascript"></script>
```

گروه بندی اطلاعات

برای گروه بندی اطلاعات در Kendo UI Grid دو قسمت باید تغییر کنند.

ابتدا باید فیلد پیش فرض گروه بندی در قسمت data source گرید تعریف شود:

```
var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
    // ...
    group: { field: "IsAvailable" },
    // ...
});
```

همین تنظیم، گروه بندی را فعال خواهد کرد. اگر علاقمند باشد که به کاربران امکان تغییر دستی گروه بندی را بدهید، خاصیت groupable را نیز true کنید.

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    // ...
    groupable: true, // allows the user to alter what field the grid is grouped by
    // ...
});
```

در این حالت با کشیدن و رها کردن یک سرستون، به نوار ابزار مرتبط با گروه بندی، گروه بندی گرید بر اساس این فیلد انتخابی به صورت خودکار انجام می‌شود.

اضافه کردن ته جمع‌های ستون‌ها

این ته جمع‌ها که aggregate نام دارند باید در دو قسمت فعل شوند:

```
var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
    //...
    aggregate: [
        { field: "Name", aggregate: "count" },
        { field: "Price", aggregate: "sum" }
    ]
});
```

ابتدا در قسمت `data source` مشخص می‌کنیم که چه تابع تجمعی قرار است به ازای یک فیلد خاص استفاده شود. سپس این متدها را می‌توان مطابق فرمت `hash syntax` [قالب‌های Kendo UI](#) در قسمت `footerTemplate` هر ستون تعریف کرد:

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    // ...
    columns: [
        {
            field: "Name", title: "نام محصول",
            footerTemplate: "تعداد:#=count#"
        },
        {
            field: "Price", title: "قیمت",
            footerTemplate: "جمع:#=kendo.toString(sum,'c0')#"
        }
    ] // ...
});
```

فرمت شرطی اطلاعات

در ستون قیمت، می‌خواهیم اگر قیمتی بیش از 2490 بود، با پس زمینه‌ی قهوه‌ای و رنگ زرد نمایش داده شود. برای این منظور می‌توان یک قالب Kendo UI سفارشی را طراحی کرد:

```
<script type="text/x-kendo-template" id="priceTemplate">
    #if( Price > 2490 ) {#
        <span style="background:brown; color:yellow;">#=kendo.toString(Price,'c0')#</span>
    } else {#
        #= kendo.toString(Price,'c0')#
    }#
</script>
```

سپس نحوه‌ی استفاده‌ی از آن به صورت ذیل خواهد بود:

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    //...
    columns: [
        {
            field: "Price", title: "قیمت",
            template: kendo.template($("#priceTemplate").html()),
            footerTemplate: "جمع:#=kendo.toString(sum,'c0')#"
        }
    ] //...
});
```

توسط متد `kendo.template` امکان انتساب یک قالب سفارشی به خاصیت `template` یک ستون وجود دارد.

فرمت تاریخ میلادی به شمسی در حین نمایش

برای تبدیل سمت کلاینت تاریخ میلادی به شمسی از کتابخانه‌ی [moment-jalaali.js](#) کمک گرفته شده است:

```
<!--https://github.com/moment/moment/-->
<script src="js/cultures/moment.min.js" type="text/javascript"></script>
<!--https://github.com/jalaali/moment-jalaali-->
<script src="js/cultures/moment-jalaali.js" type="text/javascript"></script>
```

پس از آن تنها کافی است متد فرمت این کتابخانه را در قسمت `template` ستون تاریخ و توسط `Kendo UI` قالب‌های `hash syntax` تعریف کار برد:

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    //...
    columns: [
        {
            field: "AddDate", title: "تاریخ ثبت",
            template: "#=moment(AddDate).format('jYYYY/jMM/jDD')#"
        }
    ]//...
});
```

اضافه کردن یک دکمه به نوار ابزار گرید

نوار ابزار Kendo UI Grid را نیز می‌توان توسط یک قالب سفارشی آن مقدار دهی کرد:

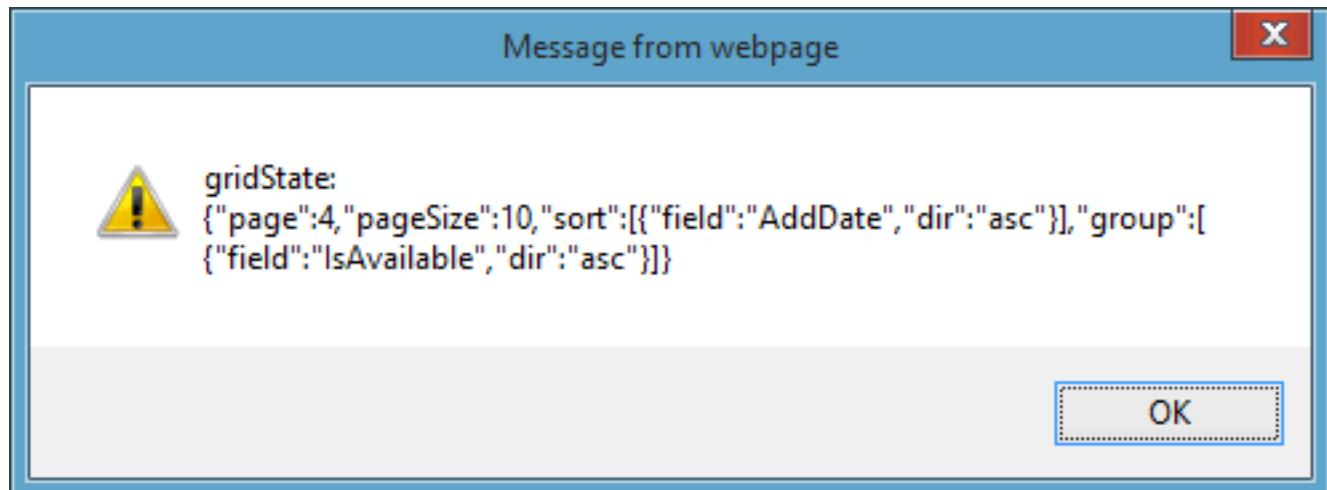
```
$("#report-grid").kendoGrid({
    // ...
    toolbar: [
        { template: kendo.template($("#toolbarTemplate").html()) }
    ]// ...
});
```

برای نمونه toolbarTemplate فوق را به نحو ذیل تعریف کرده‌ایم:

```
<script>
    // این اطلاعات برای تهیه خروجی سمت سرور مناسب هستند
    function getCurrentGridFilters() {
        var dataSource = $("#report-grid").data("kendoGrid").dataSource;
        var gridState = {
            page: dataSource.page(),
            pageSize: dataSource.pageSize(),
            sort: dataSource.sort(),
            group: dataSource.group(),
            filter: dataSource.filter()
        };
        return kendo.stringify(gridState);
    }
</script>

<script id="toolbarTemplate" type="text/x-kendo-template">
    <a class="k-button" href="#" onclick="alert('gridState: ' + getCurrentGridFilters());">نوار</a>
    <a class="k-button" href="#" onclick="alert('gridState: ' + getCurrentGridFilters());">ابزار سفارشی</a>
</script>
```

دکمه‌ی اضافه شده، وضعیت فیلتر data source متصل به گرید را بازگشت می‌دهد. برای مثال مشخص می‌کند که در چه صفحه‌ای با چه تعداد رکورد قرار داریم و همچنین وضعیت مرتب سازی، فیلتر و غیره چیست. از این اطلاعات می‌توان در سمت سرور برای تهیه‌ی خروجی‌های PDF یا اکسل استفاده کرد. وضعیت فیلتر اطلاعات مشخص است. بر همین مبنای کوئری گرفته و سپس می‌توان نتیجه‌ی آن را تبدیل به منبع داده تهیه خروجی مورد نظر کرد.

کدهای کامل این مثال را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[KendoUI05.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: سروش
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۰ ۸:۵۱

با سلام هنگام Bulid پروژه با خطای زیر مواجه می شم
Error 1 Unable to locate 'C:\Users\Administrator\Desktop\KendoUI05\KendoUI05\.nuget\NuGet.exe' KendoUI05

دلیلش چیه ؟ البته Update-Package -Reinstall را انجام داده ام
متشرکم از شما

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۰ ۹:۵

- روی solution کلیک راست کنید و گزینه‌ی Enable NuGet Package Restore را انتخاب کنید.
- یا فایل NuGet.targets پوششی nuget.exe را باز کرده و دریافت خودکار NuGet.targets را فعال کنید:

تفییر از
<DownloadNuGetExe Condition=" '\$(DownloadNuGetExe)' == '' >false</DownloadNuGetExe>
به
<DownloadNuGetExe Condition=" '\$(DownloadNuGetExe)' == '' >true</DownloadNuGetExe>

- یا فایل nuget.exe را از [این آدرس](#) دریافت کنید و در پوششی nuget.exe کپی کنید.

نویسنده: سروش
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۰ ۹:۱۵

مرسی. فقط برای تغییر قالب KendoUi میشه کاری کرد برای ترکیب رنگهاش ؟ مثل JqueryUi Custom ؟

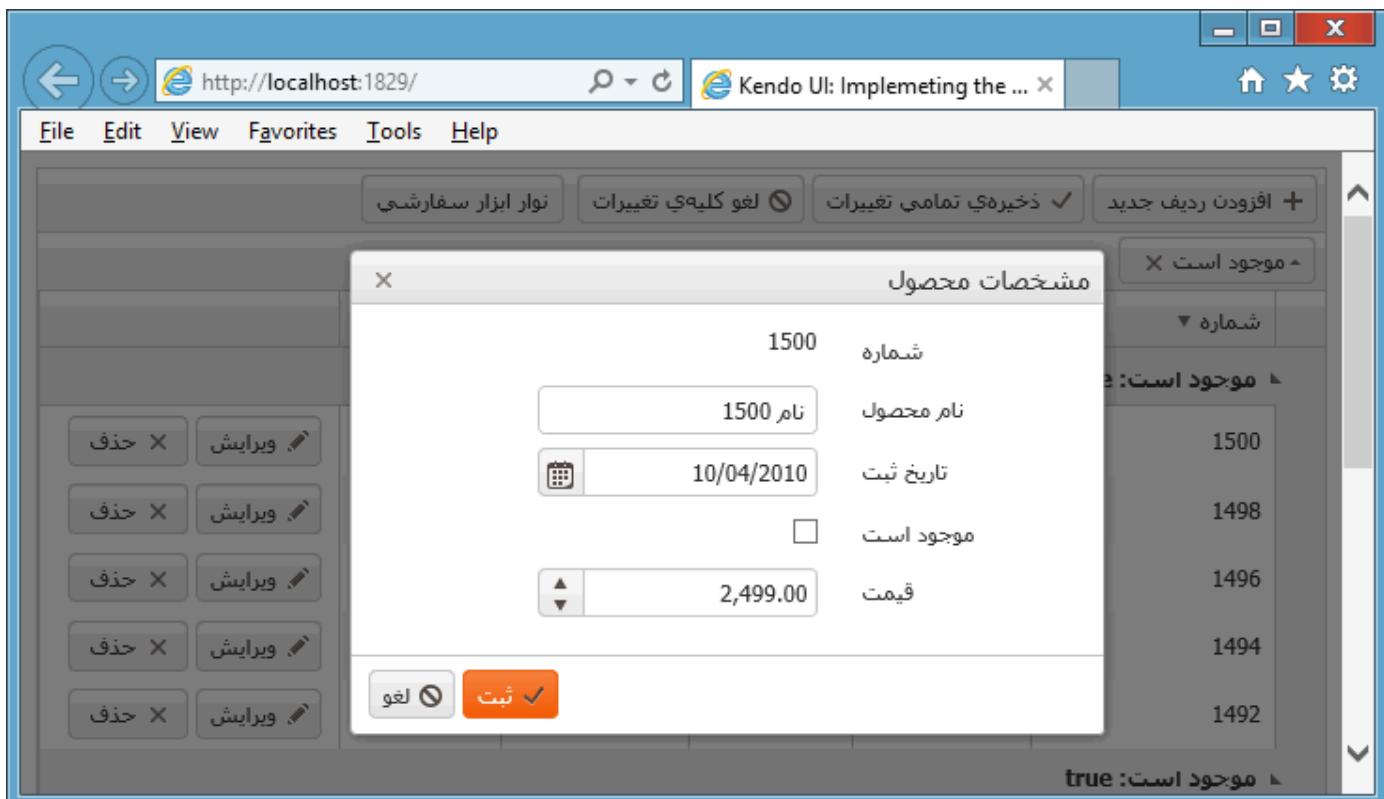
نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۰ ۹:۳۲

در انتهای مطلب «[بررسی ساختار ویجت‌های وب Kendo UI](#)» قسمت «تغییر قالب ویجت‌های وب»، توضیح داده شده.

پیشیاز بحث

- « [فرمت کردن اطلاعات نمایش داده شده به کمک Kendo UI Grid](#) »

Kendo UI Grid دارای امکانات ثبت، ویرایش و حذف توکاری است که در ادامه نحوه فعال سازی آن‌ها را بررسی خواهیم کرد. مثالی که در ادامه بررسی خواهد شد، در تکمیل مطلب « [فرمت کردن اطلاعات نمایش داده شده به کمک Kendo UI Grid](#) » است.

تنظیمات Data Source سمت کاربر

برای فعال سازی [صفحه بندی سمت سرور](#)، با قسمت `read` منبع داده Kendo UI پیشتر آشنا شده بودیم. جهت فعال سازی قسمت‌های ثبت اطلاعات جدید (`create`), به روز رسانی رکوردهای موجود (`update`) و حذف ردیفی مشخص (`destroy`) نیاز است تعاریف قسمت‌های متناظر را که هر کدام به آدرس مشخصی در سمت سرور اشاره می‌کنند، اضافه کنیم:

```
var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
    transport: {
        read: {
            url: "api/products",
            dataType: "json",
            contentType: 'application/json; charset=utf-8',
            type: 'GET'
        },
        create: {
            url: "api/products",
            contentType: 'application/json; charset=utf-8',
            type: "POST"
        }
    }
});
```

```

        update: {
            url: function (product) {
                return "api/products/" + product.Id;
            },
            contentType: 'application/json; charset=utf-8',
            type: "PUT"
        },
        destroy: {
            url: function (product) {
                return "api/products/" + product.Id;
            },
            contentType: 'application/json; charset=utf-8',
            type: "DELETE"
        },
        //...
    },
    schema: {
        //...
        model: {
            id: "Id", // define the model of the data source. Required for validation and
property types.
            fields: {
                "Id": { type: "number", editable: false },
                "Name": { type: "string", validation: { required: true } },
                "IsAvailable": { type: "boolean" },
                "Price": { type: "number", validation: { required: true, min: 1 } },
                "AddDate": { type: "date", validation: { required: true } }
            }
        },
        batch: false, // enable batch editing - changes will be saved when the user clicks the
"Save changes" button
        //...
    });

```

تعریف نوع فیلد برای جستجوی پویا//، مهم است

- همانطور که ملاحظه می‌کنید، حالت‌های update و destroy بر اساس Id ردیف انتخابی کار می‌کنند. این Id را باید در قسمت model مربوط به اسکیمای تعریف شده، دقیقاً مشخص کرد. عدم تعریف فیلد id، سبب خواهد شد تا عملیات update نیز در حالت create تفسیر شود.

- به علاوه در اینجا به ازای هر فیلد، مباحثت اعتبارسنجی نیز اضافه شده‌اند؛ برای مثال فیلدهای اجباری با required: true مشخص گردیده‌اند.

- اگر فیلدی نباید ویرایش شود (مانند فیلد Id)، خاصیت editable آن را false کنید.

- در data source امکان تعریف خاصیتی به نام batch نیز وجود دارد. حالت پیش فرض آن false است. به این معنا که در حالت ویرایش، تغییرات هر ردیفی، یک درخواست مجزا را به سمت سرور سبب خواهد شد. اگر آنرا true کنید، تغییرات تمام ردیف‌ها در طی یک درخواست به سمت سرور ارسال می‌شوند. در این حالت باید به خاطر داشت که پارامترهای سمت سرور، از حالت یک شیء مشخص باید به لیستی از آن‌ها تغییر یابند.

مدیریت سمت سرور ثبت، ویرایش و حذف اطلاعات

در حالت ثبت، متد Post، توسط آدرس مشخص شده در قسمت create منبع داده گردید، فراخوانی می‌گردد:

```

namespace KendoUI06.Controllers
{
    public class ProductsController : ApiController
    {
        public HttpResponseMessage Post(Product product)
        {
            if (!ModelState.IsValid)
                return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.BadRequest);

            var id = 1;
            var lastItem = ProductDataSource.LatestProducts.LastOrDefault();
            if (lastItem != null)
            {
                id = lastItem.Id + 1;
            }
            product.Id = id;
            ProductDataSource.LatestProducts.Add(product);
        }
    }
}

```

```

        var response = Request.CreateResponse(HttpStatusCode.Created, product);
        response.Headers.Location = new Uri(Url.Link("DefaultApi", new { id = product.Id }));
        // گرید آی دی جدید را به این صورت دریافت می کند
        response.Content = new ObjectContent<DataSourceResult>(
            new DataSourceResult { Data = new[] { product } }, new JsonMediaTypeFormatter());
        return response;
    }
}
}

```

نکته‌ی مهمی که در اینجا باید به آن دقت داشت، نحوه‌ی بازگشت Id رکورد جدید ثبت شده است. در این مثال، قسمت schema منبع داده سمت کاربر به نحو ذیل تعریف شده است:

```

var productsDataSource = new kendo.data.DataSource({
    //...
    schema: {
        data: "Data",
        total: "Total",
    }
    //...
});

```

از این جهت که خروجی متد Get بازگرداننده [اطلاعات صفحه بندی شده](#)، از نوع `DataSourceResult` است و این نوع، دارای خواصی مانند `Total` و `Data` است:

```

namespace KendoUI06.Controllers
{
    public class ProductsController : ApiController
    {
        public DataSourceResult Get(HttpRequestMessage requestMessage)
        {
            var request = JsonConvert.DeserializeObject<DataSourceRequest>(
                requestMessage.RequestUri.ParseQueryString().GetKey(0));
            var list = ProductDataSource.LatestProducts;
            return list.AsQueryable()
                .ToDataSourceResult(request.Take, request.Skip, request.Sort, request.Filter);
        }
    }
}

```

بنابراین در متد Post نیز باید بر این اساس، `response.Content` را از نوع لیستی از `DataSourceResult` تعریف کرد تا Grid بداند که Id رکورد جدید را باید از فیلد `Data` همانند تنظیمات `schema` منبع داده خود، دریافت کند.

```

response.Content = new ObjectContent<DataSourceResult>(
    new DataSourceResult { Data = new[] { product } }, new
JsonMediaTypeFormatter());

```

اگر این تنظیم صورت نگیرد، Id رکورد جدید را در گرید، مساوی صفر مشاهده خواهد کرد و عملاً بدون استفاده خواهد شد؛ زیرا قابلیت ویرایش و حذف خود را از دست می‌دهد.

متدهای حذف و به روز رسانی سمت سرور نیز چنین امضای را خواهند داشت:

```

namespace KendoUI06.Controllers
{
    public class ProductsController : ApiController
    {
        public HttpResponseMessage Delete(int id)
        {
            var item = ProductDataSource.LatestProducts.FirstOrDefault(x => x.Id == id);
            if (item == null)
                return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.NotFound);

```

```
        ProductDataSource.LatestProducts.Remove(item);

        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.OK, item);
    }

[HttpPut] // Add it to fix this error: The requested resource does not support http method
'PUT'
public HttpResponseMessage Update(int id, Product product)
{
    var item = ProductDataSource.LatestProducts
        .Select(
            (prod, index) =>
            new
            {
                Item = prod,
                Index = index
            })
        .FirstOrDefault(x => x.Item.Id == id);
    if (item == null)
        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.NotFound);

    if (!ModelState.IsValid || id != product.Id)
        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.BadRequest);

    ProductDataSource.LatestProducts[item.Index] = product;
    return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.OK);
}
```

حالت Update از HTTP Verb خاصی به نام Put استفاده می‌کند و ممکن است در این بین خطای 'not support http method 'PUT' را دریافت کنید. برای رفع آن ابتدا بررسی کنید که آیا Web.config برنامه دارای تعاریف [ExtensionlessUrlHandler](#) هست با خبر. همچنین مزین کردن این متد با پوشش HttpPut، مشکل را برطرف می‌کند.

تنظیمات Kendo UI Grid

در ادامه کلیه تغییرات مورد نیاز جهت فعال سازی CRUD را در Kendo UI، به همراه مباحثت بومی سازی عبارات متناظر با دکمه‌ها و صفحات خودکار منتظر مشاهده مکنید:

```
$("#report-grid").kendoGrid({
    //...
    editable: {
        confirmation: "آیا مایل به حذف ردیف انتخابی هستید؟",
        destroy: true, // whether or not to delete item when button is clicked
        mode: "popup", // options are "incell", "inline", and "popup"
        //template: kendo.template($("#popupEditorTemplate").html()), // template to use
for pop-up editing
        update: true, // switch item to edit mode when clicked?
        window: {
            title: "مشخصات محصول" // Localization for Edit in the popup window
        }
    },
    columns: [
        //...
        {
            command: [
                { name: "edit", text: "ویرایش" },
                { name: "destroy", text: "حذف" }
            ],
            title: " ", width: "160px"
        }
    ],
    toolbar: [
        { name: "create", text: "افزودن ردیف جدید" },
        { name: "save", text: "ذخیره‌ی تامیم تغییرات" },
        { name: "cancel", text: "لغو کلیه‌ی تغییرات" },
        { template: kendo.template($("#toolbarTemplate").html()) }
    ],
    messages: {
        editable: {
            cancelDelete: "لغو",
            confirmation: "آیا مایل به حذف این رکورد هستید؟"
        }
    }
});
```

```
        confirmDelete: "حذف"
    },
    commands: {
        create: "افزودن ردیف جدید",
        cancel: "لغو کلیه‌ی تغییرات",
        save: "ذخیره‌ی تمامی تغییرات",
        destroy: "حذف",
        edit: "ویرایش",
        update: "ثبت",
        canceledit: "لغو"
    }
};
```

- ساده‌ترین حالت CRUD در Kendo UI با مقدار دهی خاصیت `editable` آن به `true` آغاز می‌شود. در این حالت، ویرایش درون سلولی یا `incell` فعال خواهد شد که مباحثت `batching` ابتدای بحث، فقط در این حالت کار می‌کند. زمانیکه `incell editing` فعال است، کاربر می‌تواند تمام ردیف‌ها را ویرایش کرده و در آخر کار بر روی دکمه‌ی «ذخیره‌ی تمامی تغییرات» موجود در نوار ابزار، کلیک کند. در سیار حالت‌ها، هدایا تنها یک ردیف را می‌توان ویرایش کرد.

- برای فعال سازی تولید صفحات خودکار ویرایش و افزودن ردیفها، نیاز است خاصیت `editable` را به نحوی که ملاحظه می‌کنید، مقدار دهی کرد. خاصیت `mode` آن سه حالت `inCell` (بیش فرض)، `inline` و `popup` را پشتیبانی می‌کند.

- اگر حالت‌های inline و یا popup را فعال کردید، در انتهای ستون‌های تعریف شده، نیاز است ستون ویژه‌ای به نام command را مطابق تعاریف فوق، تعریف کنید. در این حالت دو دکمه‌ی ویرایش و ثبت، فعال می‌شوند و اطلاعات خود را از تنظیمات data source گردید دریافت می‌کنند. دکمه‌ی ویرایش در حالت incell کاربردی ندارد (چون در این حالت کاربر با کلیک درون یک سلول می‌تواند آنرا، اما مانند ب‌نامه، اکسما، و ب‌ایش، کند). اما دکمه‌ی حذف در هر سه حالت قابا، استفاده‌است.

- به نوار ابزار گرید، سه دکمه‌ی افزودن ردیف‌های جدید، ذخیره‌ی تمامی تغییرات و لغو تغییرات صورت گرفته، اضافه شده‌اند. این دکمه‌ها استاندارد بوده و در اینجا نحوه‌ی بومی سازی پیام‌های مرتبط را نیز مشاهده می‌کنید. همانطور که عنوان شد، دکمه‌های «نمایی تغییرات» در حالت فعال سازی batching در منع داده و استفاده از in-cell editing معنا پیدا می‌کند. در سایر حالات این دو دکمه کاربردی ندارند. اما دکمه‌ی افزودن ردیف‌های جدید در هر سه حالت کاربرد دارد و بکسان است.

کدهای، کاما، این مثا، دا از اینجا مه توانید در بافت کنید

KendaliUT06 zin

نظرات خوانندگان

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۹:۴۵ ۱۳۹۳/۰۸/۲۱

یک نکته‌ی تکمیلی

در مثال فوق از ASP.NET Web API استفاده شده است. اگر علاقمند به استفاده از WCF و یا حتی فایل‌های asmx قدیمی هم باشید، اینکار میسر است. مثال‌هایی را در این زمینه، [در اینجا](#) می‌توانید مشاهده کنید.

در مطلب «[فعال سازی عملیات CRUD در Kendo UI Grid](#)» با نحوه‌ی تعریف مقدماتی اعتبار سنجی فیلد‌های تعریف شده، آشنا شدید:

```
fields: {
  "Price": { type: "number", validation: { required: true, min: 1 } }
}
```

در ادامه نگاهی خواهیم داشت به جزئیات تکمیلی امکانات اعتبار سنجی ورودی‌های کاربر در Kendo UI.

HTML 5 و Kendo UI Validation

در 5 HTML امکان تعریف نوع‌های خاص کنترل‌های ورودی کاربر مانند color, email, url, number, range, date, search وجود دارد. برای مثال در اینجا اگر کاربر تاریخ غیرمعتبری را وارد کند، مرورگر پیام اعتبار سنجی متناظری را به او نمایش خواهد داد. همچنین در 5 HTML امکان افزودن ویژگی required نیز به کنترل‌های ورودی پیش بینی شده است. اما باید در نظر داشت که مرورگرهای قدیمی از این امکانات پشتیبانی نمی‌کنند. در این حالت Kendo UI با تشویق استفاده از روش معرفی شده در 5 HTML، با آن یکپارچه شده و همچنین این قابلیت‌های اعتبار سنجی 5 HTML را در مرورگرهای قدیمی نیز میسر می‌کند. Kendo UI Validation جزو [نسخه‌ی سورس باز Kendo UI](#) با مجوز Apache نیز می‌باشد.

نمونه‌ای از امکانات اعتبار سنجی توکار 5 HTML را در اینجا مشاهده می‌کنید:

```
<input type="text" name="firstName" required />
<input type="text" name="twitter" pattern="https://(?:www\.)?twitter\.com/.+i" />
<input type="number" name="age" min="1" max="42" />
<input type="number" name="age" min="1" max="100" step="2" />
<input type="url" name="url" />
<input type="email" name="email" />
```

یکپارچه سازی اعتبار سنجی Kendo UI با اعتبار سنجی 5 HTML

در اینجا یک فرم تشکیل شده با ساختار 5 HTML را ملاحظه می‌کنید. هر دو فیلد ورودی، با ویژگی استاندارد required مزین شده‌اند. همچنین توسط ویژگی type، ورودی دوم جهت دریافت آدرس ایمیل معرفی شده است. چون فیلد دوم دارای دو اعتبار سنجی تعریف شده است، دارای دو ویژگی data-* برای تعریف پیام‌های اعتبار سنجی متناظر نیز می‌باشد. الگوی تعریف آن‌ها data-[rule]-msg است.

```
<div class="k-rtl">
  <form id="testView">
    <label for="firstName">نام</label>
    <input id="firstName"
      name="firstName"
      type="text"
      class="k-textbox"
      required
      validationmessage="لطفا نامی را وارد کنید">
    <br>
    <label for="emailId">آدرس پست الکترونیک</label>
    <input id="emailId"
      name="emailId"
      type="email"
      dir="ltr"
      required
      class="k-textbox"
      data-required-msg="لطفا ایمیلی را وارد کنید."
      data-email-msg="ایمیل وارد شده معتبر نیست.">
    <br>
```

```

<input type="submit" class="k-button" value="ارسال">
</form>
</div>

<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("form#testView").kendoValidator();
});
</script>

```

تنها کاری که جهت یکپارچه سازی امکانات اعتبارسنجی Kendo UI با اعتبارسنجی استاندارد HTML باید انجام داد، فراخوانی متده است. kendoValidator

تعیین محل نمایش پیام‌های اعتبارسنجی

پیام‌های اعتبارسنجی Kendo به صورت خودکار در کنار فیلد متناظر با آن نمایش داده می‌شوند. اما اگر نیاز به تعیین مکان دستی آنها وجود داشت (جهت خوانایی بهتر) باید به نحو ذیل عمل کرد:

```
<input type="text" id="name" name="name" required>
<span class="k-invalid-msg" data-for="name"></span>
```

در اینجا span با کلاس k-invalid-msg و ویژگی data-for که به name کنترل ورودی اشاره می‌کند، محل نمایش پیام اعتبارسنجی متناظر با فیلد name خواهد بود.

تعريف سراسری پیام‌های اعتبارسنجی

در مثال فوق، به ازای تک تک فیلدهای ورودی، پیام اعتبارسنجی متناظر با required وارد شد. می‌توان این پیام‌ها را حذف کرد و در قسمت kendoValidator متده messages قرار داد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("form#testView").kendoValidator({
        messages: {
            // {0} would be replaced with the input element's name
            required: '{0}. را تکمیل کنید',
            email: 'ایمیل وارد شده معتبر نیست'
        }
    });
</script>
```

- به این صورت پیام‌های اعتبارسنجی required و email، به صورت یکسانی به تمام المان‌های دارای این ویژگی‌ها اعمال خواهند شد.

- در این پیام‌ها {0} با مقدار ویژگی name فیلد ورودی متناظر جایگزین می‌شود.
- اگر هم در markup و هم در تعاریف kendoValidator، پیام‌های اعتبارسنجی تعریف شوند، حق تقدم با تعاریف markup خواهد بود.

اعتبارسنجی سفارشی سمت کاربر

علاوه بر امکانات استاندارد HTML، امکان تعریف دستورهای اعتبارسنجی سفارشی نیز وجود دارد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("form#testView").kendoValidator({
        rules: {
            customRule1: function (input) {
                if (!input.is("[id=firstName]"))
                    return true;

                var re = /^[A-Za-z]+$/;
                return re.test(input.val());
            }
        },
        messages: {
            required: '{0} را تکمیل کنید',
            email: '{0} ایمیل وارد شده معتبر نیست',
            customRule1: 'اعداد مجاز نیست'
        }
    });
}</script>
```

!	اعداد مجاز نیست.	!	نام نیست
ایمیل وارد شده معتبر نیست.		fffff	آدرس پست الکترونیک
ارسال			

- همانطور که ملاحظه می‌کنید، برای تعریف منطق اعتبارسنجی سفارشی، باید از خاصیت `rules` ورودی متدهای `kendoValidator` شروع کرد. در اینجا نام یک متدهای `callback` دلخواهی را وارد کرده و سپس بر اساس منطق اعتبارسنجی مورد نظر، باید `true/false` را بازگشت داد. برای نمونه در این مثال اگر کاربر در فیلد نام، عدد وارد کند، ورودی او مورد قبول واقع نخواهد شد.
- باید دقت داشت که اگر بررسی `input.is` صورت نگیرد، منطق تعریف شده به تمام کنترل‌های صفحه اعمال می‌شود.
- پیام متناظر با این دستور سفارشی جدید، در قسمت `messages`، دقیقاً بر اساس نام `callback method` تعریف شده در قسمت `rules` باید تعریف شود.

فرآخوانی دستی اعتبارسنجی یک فرم

در حالت پیش فرض، با کلیک بر روی دکمه‌ی ارسال، اعتبارسنجی کلیه عناصر فرم به صورت خودکار انجام می‌شود. اگر بخواهیم در این بین یک پیام سفارشی را نیز نمایش دهیم می‌توان به صورت زیر عمل کرد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("form#testView").submit(function (event) {
        event.preventDefault();
        var validator = $("form#testView").data("kendoValidator");
        if (validator.validate()) {
            alert("validated!");
        } else {
            alert("There is invalid data in the form.");
        }
    });
}</script>
```

```

    });
    $("form#testView").kendoValidator();
});
</script>

```

در اینجا رخداد submit فرم بازنویسی شده و متده validate آن بر اساس kendoValidator تعریف شده، به صورت دستی فراخوانی می‌شود.

اعتبارسنجی سفارشی در DataSource

در تعریف فیلدهای مدل DataSource، امکان تعریف اعتبارسنجی‌های پیش فرضی مانند required, min, max و امثال آن وجود دارد که نمونه‌ای از آن را در بحث [فعال سازی CRUD در Kendo UI Grid](#) مشاهده کردید:

```

fields: {
    "serviceName": {
        type: "string",
        defaultValue: "Inspection",
        editable: true,
        nullable: false,
        validation: { /*...*/ }
    },
    // ...
}

```

برای تعریف اعتبارسنجی سفارشی در اینجا، همانند متده kendoValidator نیاز است یک یا چند callback متده سفارشی را طراحی کرد:

```

schema: {
    model: {
        id: "ProductID",
        fields: {
            ProductID: { editable: false, nullable: true },
            ProductName: {
                validation: {
                    required: true,
                    custom1: function (input) {
                        if (input.is("[name='ProductName']") && input.val() != "") {
                            input.attr("data-custom1-msg", "نام محصول باید با حرف بزرگ انگلیسی شروع شود");
                            return /^[A-Z]/.test(input.val());
                        }
                        return true;
                    }
                }, // ,custom2: ...
            },
            UnitPrice: { type: "number", validation: { required: true, min: 1 } },
            Discontinued: { type: "boolean" },
            UnitsInStock: { type: "number", validation: { min: 0, required: true } }
        }
    }
}

```

نام این متده که نهایتا true/false بر می‌گرداند، اختیاری است. نام کنترل جاری همان نام فیلد متناظر است (جهت محدود کردن بازه‌ی اعمال منطق اعتبارسنجی). برای مقدار دهی پیام اعتبارسنجی از متده input.attr و الگوی data-[validationRuleName]-msg استفاده می‌شود. ضمناً به هر تعداد لازم می‌توان در اینجا custom rule تعريف کرد. متده input.val مقدار کنترل جاری را بر می‌گرداند. برای دسترسی به مقدار سایر کنترل‌ها می‌توان از روش \$("#fieldName").val() استفاده کرد.

نظرات خوانندگان

نویسنده: محمد رعیت پیشه
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۲ ۱۷:۱

ممنون مطلبتون.

آیا اعتبار سنجی در حالت **Inline Editing** درون گردید هم به همین شکل هست؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۲ ۱۸:۱۱

بله. اطلاعات اعتبار سنجی فیلدهای خودش را از **data source** دریافت می‌کند. مثال [فعال سازی CRUD](#) در [Kendo UI Grid](#) را اجرا کنید، این مورد در آن لحاظ شده.

پیشنبازها

- « استفاده از Kendo UI templates »
- « اعتبار سنجی ورودی‌های کاربر در Kendo UI »
- « فعال سازی عملیات CRUD در Kendo UI Grid » جهت آشنایی با نحوه تعریف DataSource ایی که می‌تواند اطلاعات را ثبت، حذف و یا ویرایش کند.

در این مطلب قصد داریم به یک چنین صفحه‌ای بررسیم که در آن در ابتدای نمایش، لیست ثبت نام‌های موجود، از سرور دریافت و توسط یک Kendo UI template نمایش داده می‌شود. سپس امکان ویرایش و حذف هر ردیف، وجود خواهد داشت، به همراه امکان افزودن ردیف‌های جدید. در این بین مدیریت نمایش لیست ثبت نام‌ها توسط امکانات binding توکار فریم ورک MVVM مخصوصاً Kendo UI صورت خواهد گرفت. همچنین کلیه اعمال مرتبط با هر ردیف نیز توسط data binding دو طرفه مدیریت خواهد شد.

The screenshot shows a web browser window with the URL <http://localhost:1829/>. The main content area displays a Kendo UI Grid with the following data:

	تلفن	ایمیل	هزینه	دوره	نام	id
ویرایش	حذف	12345678	tst1@site.com	1,000 ریال	c++	userx 1
ویرایش	حذف	12345678	tst2@site.com	2,000 ریال	css3	usery 2
ویرایش	حذف	12345678	tst3@site.com	1,000 ریال	java	userz 3

Below the grid, there are several input fields and a checkbox:

- ثبت نام
- Id
- نام
- دوره
- مبلغ پرداختی
- پست الکترونیک
- تلفن
- شرطی: دوره را قبول دارم.
- از نو
- ارسال

At the bottom of the browser window, the developer tools Network tab is visible, showing the following API requests:

URL	Protocol	Method	Result	Type	Received	Taken	Initiator	Timings
/api/registrations	HTTP	POST	201	application/json	496 B	218 ms	XMLHttpRequest	
/api/registrations/2	HTTP	PUT	200		331 B	93 ms	XMLHttpRequest	
/api/registrations/4	HTTP	PUT	200		331 B	47 ms	XMLHttpRequest	
/api/registrations/4	HTTP	DELETE	200	application/json	485 B	31 ms	XMLHttpRequest	

Network tab details:

- Items: 4
- Sent: 1.96 KB (2,004 bytes)
- Received: 1.60 KB (1,643 bytes)

الگوی MVVM یا Model-View-ViewModel که برای اولین بار جهت کاربردهای WPF و Silverlight معرفی شد، برای ساده سازی اتصال تغییرات کنترل‌های برنامه به خواص ViewModel یک ViewModel کاربرد دارد. برای مثال با تغییر عنصر انتخابی یک DropDownList در یک View، بلافاصله خاصیت متصل به آن که در ViewModel برنامه تعریف شده است، مقدار دهی و به روز خواهد شد. هدف نهایی آن نیز جدا سازی منطق کدهای UI، از کدهای جاوا اسکریپتی سمت کاربر است. برای این منظور کتابخانه‌هایی مانند Knockout.js به صورت اختصاصی برای این کار تهیه شده‌اند؛ اما Kendo UI نیز جهت یکپارچگی هرچه تمامتر اجزای آن، دارای یک فریم‌ورک MVVM توکار نیز می‌باشد. طراحی آن نیز بسیار شبیه به knockout.js است؛ اما با سازگاری 100 درصد با کل مجموعه. پیاده سازی الگوی MVVM از 4 قسمت تشکیل می‌شود:

- Model که بیانگر خواص متناظر با اشیاء رابط کاربری است.
- View همان رابط کاربری است که به کاربر نمایش داده می‌شود.
- ViewModel واسطه ای است بین View و Model. کار آن انتقال داده‌ها و رویدادها از View به مدل است و در حالت دوطرفه، عکس آن نیز صحیح می‌باشد.
- Declarative data binding جهت رهایی برنامه نویس‌ها از نوشتن کدهای هماهنگ سازی اطلاعات المان‌های View و خواص ViewModel کاربرد دارد.

در ادامه این اجزا را با پیاده سازی مثالی که در ابتدای بحث مطرح شد، دنبال می‌کنیم.

ViewModel و Model

در سمت سرور، مدل ثبت نام برنامه چنین شکلی را دارد:

```
namespace KendoUI07.Models
{
    public class Registration
    {
        public int Id { set; get; }
        public string UserName { set; get; }
        public string CourseName { set; get; }
        public int Credit { set; get; }
        public string Email { set; get; }
        public string Tel { set; get; }
    }
}
```

در سمت کاربر، این مدل را به نحو ذیل می‌توان تعریف کرد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    var model = kendo.data.Model.define({
        id: "Id",
        fields: {
            Id: { type: 'number' }, // leave this set to 0 or undefined, so Kendo knows it is new.
            UserName: { type: 'string' },
            CourseName: { type: 'string' },
            Credit: { type: 'number' },
            Email: { type: 'string' },
            Tel: { type: 'string' }
        }
    });
});
</script>
```

و ViewModel برنامه در ساده‌ترین شکل آن اکنون چنین تعریفی را خواهد یافت:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    var viewModel = kendo.observable({
```

```

        accepted: false,
        course: new model()
    });
</script>

```

یک فرم ثبت نام را در اینجا ملاحظه می‌کنید. فیلدهای مختلف آن بر اساس نکات اعتبارسنجی 5 HTML با ویژگی‌های خاص آن، مزین شده‌اند. جزئیات آن را در مطلب «[اعتبارسنجی ورودی‌های کاربر در Kendo UI](#)» پیشتر بررسی کرده‌ایم.

اگر به تعریف هر فیلد دقت کنید، ویژگی data-bind جدیدی را هم ملاحظه خواهید کرد:

```

<div id="coursesSection" class="k-rtl k-header">
    <div class="box-col">
        <form id="myForm" data-role="validator" novalidate="novalidate">
            <h3>ثبت نام</h3>
            <ul>
                <li>
                    <label for="Id">ID</label>
                    <span id="Id" data-bind="text:course.Id"></span>
                </li>
                <li>
                    <label for="UserName">نام</label>
                    <input type="text" id="UserName" name="UserName" class="k-textbox"
                           data-bind="value:course.UserName"
                           required />
                </li>
                <li>
                    <label for="CourseName">دوره</label>
                    <input type="text" dir="ltr" id="CourseName" name="CourseName" required
                           data-bind="value:course.CourseName" />
                    <span class="k-invalid-msg" data-for="CourseName"></span>
                </li>
                <li>
                    <label for="Credit">مبلغ پرداختی</label>
                    <input id="Credit" name="Credit" type="number" min="1000" max="6000"
                           required data-max-msg="6000 عددی بین 1000 و 6000" dir="ltr"
                           data-bind="value:course.Credit"
                           class="k-textbox k-input" />
                    <span class="k-invalid-msg" data-for="Credit"></span>
                </li>
                <li>
                    <label for="Email">ایمیل</label>
                    <input type="email" id="Email" dir="ltr" name="Email"
                           data-bind="value:course.Email"
                           required class="k-textbox" />
                </li>
                <li>
                    <label for="Tel">تلفن</label>
                    <input type="tel" id="Tel" name="Tel" dir="ltr" pattern="\d{8}"
                           required class="k-textbox"
                           data-bind="value:course.Tel"
                           data-pattern-msg="8 رقم" />
                </li>
                <li>
                    <input type="checkbox" name="Accept"
                           data-bind="checked:accepted"
                           required />
                    شرایط دوره را قبول دارم.
                    <span class="k-invalid-msg" data-for="Accept"></span>
                </li>
                <li>
                    <button class="k-button"
                           data-bind="enabled: accepted, click: doSave"
                           type="submit">
                        ارسال
                    </button>
                    <button class="k-button" data-bind="click: resetModel">از نو</button>
                </li>
            </ul>
        </form>
    </div>
</div>

```

```

        </li>
    </ul>
    <span id="doneMsg"></span>
</form>
</div>

```

برای اتصال ViewModel تعریف شده به ناحیه مشخص شده با DIV مساوی coursesSection ای با Id میتوان از متده استفاده کرد.

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
    var model = kendo.data.Model.define({
        // ...
    });

    var viewModel = kendo.observable({
        // ...
    });

    kendo.bind($("#coursesSection"), viewModel);
});
</script>

```

به این ترتیب Kendo UI به بر اساس تعریف data-bind یک فیلد، برای مثال تغییرات خواص course.UserName را به course.UserName نام کاربر منتقل میکند و همچنین اگر کاربر اطلاعاتی را در این text box وارد کند، بلافاصله این تغییرات در خاصیت course.UserName معملاً خواهد شد.

```
<input type="text" id="UserName" name="UserName" class="k-textbox"
       data-bind="value:course.UserName"
       required />
```

بنابراین تا اینجا به صورت خلاصه، مدلی را توسط متده kendo.data.Model.define، معادل مدل سمت سرور خود ایجاد کردیم. سپس ولهای از این مدل را به صورت یک خاصیت جدید دلخواهی در ViewModel تعریف شده توسط متده kendo.observable در معرض دید View برنامه قرار دادیم. در ادامه اتصال ViewModel و View، با فراخوانی متده kendo.bind انجام شد. اکنون برای دریافت تغییرات کنترل‌های برنامه، تنها کافی است ویژگی‌های data-bind ای را به آن‌ها اضافه کنیم.

در ناحیه تعریف شده توسط متده kendo.bind در دسترس هستند. برای مثال اگر به تعریف ViewModel در ناحیه تعریف شده با نام accepted با مقدار false نیز در آن تعریف شده‌است (این خاصیت چون صرفاً کاربرد UI دقت کنید، یک خاصیت دیگر به نام accepted با مقدار true خواهد شد). از آن برای اتصال checkbox تعریف شده، به button ارسال اطلاعات، استفاده کرده‌ایم:

```

<input type="checkbox" name="Accept"
       data-bind="checked:accepted"
       required />

<button class="k-button"
       data-bind="enabled: accepted, click: doSave"
       type="submit">
    ارسال
</button>

```

برای مثال اگر کاربر این checkbox را انتخاب کند، مقدار خاصیت accepted مساوی true خواهد شد. تغییر مقدار این خاصیت، توسط ViewModel بلافاصله در کل ناحیه coursesSection منتشر می‌شود. به همین جهت ویژگی enabled: accepted که به معنای مقید بودن فعال یا غیرفعال بودن دکمه بر اساس مقدار خاصیت accepted است، دکمه را فعال می‌کند، یا بر عکس و برای انجام این عملیات نیازی نیست کدنویسی خاصی را انجام داد. در اینجا بین checkbox و button یک سیم کشی برقرار است.

ارسال داده‌های تغییر کردۀ ViewModel به سرور

تا اینجا 4 جزء اصلی الگوی MVVM که در ابتدای بحث عنوان شد، تکمیل شده‌اند. مدل اطلاعات فرم تعریف گردید. ای ViewModel

که این خواص را به المان‌های فرم متصل می‌کند نیز در ادامه اضافه شده است. توسط ویژگی‌های data-bind کار declarative انجام می‌شود.

در ادامه نیاز است تغییرات ViewModel را به سرور، جهت ثبت، به روز رسانی و حذف نهایی منتقل کرد.

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    var model = kendo.data.Model.define({
        //...
    });

    var dataSource = new kendo.data.DataSource({
        type: 'json',
        transport: {
            read: {
                url: "api/registrations",
                dataType: "json",
                contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                type: 'GET'
            },
            create: {
                url: "api/registrations",
                contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                type: "POST"
            },
            update: {
                url: function (course) {
                    return "api/registrations/" + course.Id;
                },
                contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                type: "PUT"
            },
            destroy: {
                url: function (course) {
                    return "api/registrations/" + course.Id;
                },
                contentType: 'application/json; charset=utf-8',
                type: "DELETE"
            },
            parameterMap: function (data, type) {
                // Convert to a JSON string. Without this step your content will be form
encoded.
                return JSON.stringify(data);
            }
        },
        schema: {
            model: model
        },
        error: function (e) {
            alert(e.errorThrown);
        },
        change: function (e) {
            // فراخوانی در زمان دریافت اطلاعات از سرور و یا تغییرات محلی
            viewModel.set("coursesDataSourceRows", new
kendo.data.ObservableArray(this.view()));
        }
    });
    var viewModel = kendo.observable({
        //...
    });

    kendo.bind($("#coursesSection"), viewModel);
    dataSource.read(); // دریافت لیست موجود از سرور در آغاز کار
});
</script>
```

در اینجا تعریف DataSource کار با منبع داده راه دور ASP.NET Web API را مشاهده می‌کنید. تعاریف اصلی آن با تعاریف مطرح شده در مطلب «[فعال سازی عملیات CRUD در Kendo UI Grid](#)» یکی هستند. هر قسمت آن مانند read، create، update و destory به یکی از متدهای کنترلر ASP.NET Web API اشاره می‌کنند. حالت‌های update و destroy بر اساس Id ردیف انتخابی کار می‌کنند. این Id را باید در قسمت model مربوط به اسکیمای تعریف شده، دقیقاً مشخص کرد. عدم تعریف فیلد id، سبب خواهد شد تا عملیات update نیز در حالت create تفسیر شود.

ViewModel به DataSource متصل کردن

تا اینجا DataSource ای جهت کار با سرور تعریف شده است؛ اما مشخص نیست که اگر رکوردی اضافه شد، چگونه باید اطلاعات خودش را به روز کند. برای این منظور خواهیم داشت:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#coursesSection").kendoValidator({
        // ...
    });

    var model = kendo.data.Model.define({
        // ...
    });

    var dataSource = new kendo.data.DataSource({
        // ...
    });

    var viewModel = kendo.observable({
        accepted: false,
        course: new model(),
        doSave: function (e) {
            e.preventDefault();
            console.log("this", this.course);
            var validator = $("#coursesSection").data("kendoValidator");
            if (validator.validate()) {
                if (this.course.Id == 0) {
                    dataSource.add(this.course);
                }
                dataSource.sync(); // push to the server
                this.set("course", new model()); // reset controls
            }
        },
        resetModel: function (e) {
            e.preventDefault();
            this.set("course", new model());
        }
    });

    kendo.bind($("#coursesSection"), viewModel);
    dataSource.read(); // آغاز کار در سرور
});
</script>
```

دریافت لیست موجود از سرور در آغاز کار

همانطور که در تعاریف تکمیلی viewModel مشاهده می‌کنید، اینبار دو متده جدید دلخواه doSave و resetModel را اضافه کردہ‌ایم. در متده doSave می‌کنیم آیا اعتبارسنجی فرم با موفقیت انجام شده است یا خیر. اگر بله، توسط متده add منبع داده، اطلاعات فرم جاری را توسط شیء course که هم اکنون به تمامی فیلد‌های آن متصل است، اضافه می‌کنیم. در اینجا بررسی شده است که آیا Id این اطلاعات صفر است یا خیر. از آنجائیکه از همین متده برای به روز رسانی نیز در ادامه استفاده خواهد شد، در حالت به روز رسانی، Id شیء ثبت شده، از طرف سرور دریافت می‌گردد. بنابراین غیر صفر بودن این Id به معنای عملیات به روز رسانی است و در این حالت نیازی نیست کار بیشتری را انجام داد؛ زیرا شیء متناظر با آن پیشتر به منبع داده اضافه شده است.

استفاده از متده add صرفاً به معنای مطلع کردن منبع داده محلی از وجود رکوردی جدید است. برای ارسال این تغییرات به سرور، از متده sync آن می‌توان استفاده کرد. متده sync بر اساس متده add یک درخواست POST، بر اساس شیء ایی که Id غیر صفر دارد، یک درخواست PUT و با فرآخوانی متده remove بر روی منبع داده، یک درخواست DELETE را به سمت سرور ارسال می‌کند. متده دلخواه resetModel سبب مقدار دهی مجدد شیء course با یک وله‌ی جدید از شیء model می‌شود. همینقدر برای پاک کردن تمامی کنترل‌های صفحه کافی است.

تا اینجا دو متده جدید را در ViewModel برنامه تعریف کرده‌ایم. در مورد نحوه اتصال آنها به View، به کدهای دو دکمه‌ی موجود در فرم دقت کنید:

```
<button class="k-button"
    data-bind="enabled: accepted, click: doSave"
    type="submit">
```

```
ارسال
</button>
<button class="k-button" data-bind="click: resetModel">از نو></button>
```

این متدها نیز توسط ویژگی‌های data-bind به هر دکمه نسبت داده شده‌اند. به این ترتیب برای مثال با کلیک کاربر بروی دکمه‌ی doSave، متدهای submit و viewModel موجود در فراخوانی می‌شود.

مدیریت سمت سرور ثبت، ویرایش و حذف اطلاعات

در حالت ثبت، متدهای Post و Get توسط آدرس مشخص شده در قسمت create منبع داده، فراخوانی می‌گردد. نکته‌ی مهمی که در اینجا باید به آن دقت داشت، نحوه‌ی بازگشت Id رکورد جدید ثبت شده است. اگر این تنظیم صورت نگیرد، Id رکورد جدید را در لیست، مساوی صفر مشاهده خواهد کرد و منبع داده این رکورد را همواره به عنوان یک رکورد جدید، مجدداً به سرور ارسال می‌کند.

```
using System.Collections.Generic;
using System.Linq;
using System.Net;
using System.Net.Http;
using System.Web.Http;
using KendoUI07.Models;

namespace KendoUI07.Controllers
{
    public class RegistrationsController : ApiController
    {
        public HttpResponseMessage Delete(int id)
        {
            var item = RegistrationsDataSource.LatestRegistrations.FirstOrDefault(x => x.Id == id);
            if (item == null)
                return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.NotFound);

            RegistrationsDataSource.LatestRegistrations.Remove(item);
            return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.OK, item);
        }

        public IEnumerable<Registration> Get()
        {
            return RegistrationsDataSource.LatestRegistrations;
        }

        public HttpResponseMessage Post(Registration registration)
        {
            if (!ModelState.IsValid)
                return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.BadRequest);

            var id = 1;
            var lastItem = RegistrationsDataSource.LatestRegistrations.LastOrDefault();
            if (lastItem != null)
            {
                id = lastItem.Id + 1;
            }
            registration.Id = id;
            RegistrationsDataSource.LatestRegistrations.Add(registration);

            ارسال آی دی مهم است تا از ارسال رکوردهای تکراری جلوگیری شود //  

            return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.Created, registration);
        }

        [HttpPost] // Add it to fix this error: The requested resource does not support http method
        public HttpResponseMessage Update(int id, Registration registration)
        {
            var item = RegistrationsDataSource.LatestRegistrations
                .Select(
                    (prod, index) =>
                    new
                    {
                        Item = prod,
                        Index = index
                    })
                .FirstOrDefault(x => x.Item.Id == id);

            if (item == null)
```

```
        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.NotFound);

    if (!ModelState.IsValid || id != registration.Id)
        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.BadRequest);

    RegistrationsDataSource.LatestRegistrations[item.Index] = registration;
    return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.OK);
}
}
```

در اینجا بیشتر امضای این متدها مهم هستند، تا منطق پیاده سازی شده در آن‌ها. همچنین بازگشت Id رکورد جدید، توسط متدهای `Post` و `Put` و `update` نیز بسیار مهم است و سبب می‌شود تا `DataSource` بداند با فرآخوانی متدهای `sync` آن، باید عملیات `Post` یا `create` انجام شود.

نمایش آنی اطلاعات ثبت شده در یک لیست

ردیف‌های اضافه شده به منبع داده را می‌توان بلافضله در همان سمت کلاینت توسط Kendo UI Template که قابلیت کار با `ViewModel`ها را دارد، نمایش داد:

```
<div id="coursesSection" class="k-rtl k-header">
    <div class="box-col">
        <form id="myForm" data-role="validator" novalidate="novalidate">
            <!-- فرم بحث شده در ابتدای مطلب -->
        </form>
    </div>
    <div id="results">
        <table class="metrotable">
            <thead>
                <tr>
                    <th>Id</th>
                    <th>نام</th>
                    <th>دوره</th>
                    <th>هزینه</th>
                    <th>ایمیل</th>
                    <th>تلفن</th>
                    <th></th>
                    <th></th>
                </tr>
            </thead>
            <tbody data-template="row-template" data-bind="source: coursesDataSourceRows"></tbody>
            <tfoot data-template="footer-template" data-bind="source: this"></tfoot>
        </table>
        <script id="row-template" type="text/x-kendo-template">
            <tr>
                <td data-bind="text: Id"></td>
                <td data-bind="text: UserName"></td>
                <td dir="ltr" data-bind="text: CourseName"></td>
                <td>
                    #: kendo.toString(get("Credit"), "c0") #
                </td>
                <td data-bind="text: Email"></td>
                <td data-bind="text: Tel"></td>
                <td><button class="k-button" data-bind="click: deleteCourse">حذف</button></td>
                <td><button class="k-button" data-bind="click: editCourse">ویرایش</button></td>
            </tr>
        </script>
        <script id="footer-template" type="text/x-kendo-template">
            <tr>
                <td colspan="3"></td>
                <td>
                    جمع کل: #: kendo.toString(totalPrice(), "c0") #
                </td>
                <td colspan="2"></td>
                <td></td>
                <td></td>
            </tr>
        </script>
    </div>
</div>
```

در ناحیه‌ی coursesSection که توسط متد viewModel به kendo.bind برگردانده شده است، یک جدول را برای نمایش ردیف‌های ثبت شده توسط کاربر اضافه کرده‌ایم. آن بیانگر سر ستون جدول است. قسمت thead و tbody و tfoot این جدول توسط دو Kendo UI Template مقدار دهنده شده‌اند. هر کدام نیز منبع داده‌اشان را از view model دریافت می‌کند. در-rows معادل خواص شیء course را مشاهده می‌کنید. در template totalPrice متد footer-template برای نمایش جمع ستون هزینه اضافه شده است. بنابراین مطابق این قسمت از View، به یک خاصیت جدید coursesDataSourceRows و سه متد deleteCourse، editCourse نیاز است:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    // ...
    var viewModel = kendo.observable({
        accepted: false,
        course: new model(),
        coursesDataSourceRows: new kendo.data.ObservableArray([]),
        doSave: function (e) {
            // ...
        },
        resetModel: function (e) {
            // ...
        },
        totalPrice: function () {
            var sum = 0;
            $each(this.get("coursesDataSourceRows"), function (index, item) {
                sum += item.Credit;
            });
            return sum;
        },
        deleteCourse: function (e) {
            // the current data item is passed as the "data" field of the event argument
            var course = e.data;
            dataSource.remove(course);
            dataSource.sync(); // push to the server
        },
        editCourse: function(e) {
            // the current data item is passed as the "data" field of the event argument
            var course = e.data;
            this.set("course", course);
        }
    });

    kendo.bind($("#coursesSection"), viewModel);
    dataSource.read(); // آغاز کار دریافت لیست موجود از سرور
});
</script>
```

نحوه‌ی اتصال خاصیت جدید coursesDataSourceRows که به عنوان منبع داده ردیف‌های row-template عمل می‌کند، به این صورت است:

- ابتداء خاصیت دلخواه viewModel به coursesDataSourceRows اضافه می‌شود تا در ناحیه‌ی coursesSection در دسترس قرار گیرد.
- سپس اگر به انتهای تعریف DataSource دقت کنید، داریم:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    var dataSource = new kendo.data.DataSource({
        //...
        change: function (e) {
            // فراخوانی در زمان دریافت اطلاعات از سرور و یا تغییرات محلی //
            viewModel.set("coursesDataSourceRows", new
kendo.data.ObservableArray(this.view()));
        }
    });
});
</script>
```

متد change آن، هر زمانیکه اطلاعاتی در منبع داده تغییر کنند یا اطلاعاتی به سمت سرور ارسال یا دریافت گردد، فراخوانی می‌شود. در همینجا فرست خواهیم داشت تا خاصیت coursesDataSourceRows را جهت نمایش اطلاعات موجود در منبع داده،

مقدار دهی کنیم. همین مقدار دهی ساده سبب اجرای new برای تولید ردیف‌های جدول می‌شود. استفاده از row-template سبب خواهد شد تا اگر اطلاعاتی در فرم برنامه تغییر کند، این اطلاعات بلاfacسله در لیست گزارش برنامه نیز منعکس گردد.

کدهای کامل این مثال را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[KendoUI07.zip](#)

روش پیش فرض اعتبارسنجی برنامه های ASP.NET MVC، استفاده از دو افزونه jquery.validate و jquery.validate.unobtrusive است.

```
<script src="~/Scripts/jquery.validate.min.js" type="text/javascript"></script>
<script src="~/Scripts/jquery.validate.unobtrusive.min.js" type="text/javascript"></script>
```

کار اصلی اعتبارسنجی، توسط افزونه jquery.validate.unobtrusive انجام می شود و فایل jquery.validate.js صرفاً یک وفق دهنده و مترجم ویژگی های خاص ASP.NET MVC به jquery.validate است.

عدم سازگاری پیش فرض jquery.validate.js با بعضی از ویجت های Kendo UI

در حالت استفاده از Kendo UI، این سیستم هنوز هم کار می کند؛ اما با یک مشکل. اگر برای مثال از kendoComboBox استفاده کنید، اعتبارسنجی های تعریف شده در برنامه، توسط jquery.validate.js نخواهند شد. برای مثال فرض کنید یک چنین مدلی در اختیار View برنامه قرار گرفته است:

```
public class OrderDetailViewModel
{
    [StringLength(15)]
    [Required]
    public string Destination { get; set; }
}
```

با این View که در آن به فیلد Destination، یک kendoComboBox متصل شده است:

```
@model Mvc4TestViewModel.Models.OrderDetailViewModel
@using (Ajax.BeginForm(actionName: "Index", controllerName: "Home",
                      ajaxOptions: new AjaxOptions(),
                      htmlAttributes: new { id = "Form1", name = "Form1" }, routeValues: new { })
{
    @Html.AntiForgeryToken()
    @Html.ValidationSummary(true)

    <fieldset>
        <legend>OrderDetail</legend>
        <div class="editor-label">
            @Html.LabelFor(model => model.Destination)
        </div>
        <div class="editor-field">
            @Html.TextBoxFor(model => model.Destination, new { @class = "k-textbox" })
            @Html.ValidationMessageFor(model => model.Destination)
        </div>

        <p>
            <button class="k-button" type="submit" title="Submit">
                Submit
            </button>
        </p>
    </fieldset>
}

@section JavaScript
{
    <script type="text/javascript">
        $(function () {
            $("#Destination").kendoComboBox({
                dataSource: [
                    "loc 1",
                    "loc 2"
                ]
        })
    </script>
}
```

```
        });
    </script>
}
```

اگر برنامه را اجرا کنید و بر روی دکمه submit کلیک نمایید، ویژگی Required عمل نخواهد کرد و عملاً در سمت کاربر اعتبارسنجی رخ نمی‌دهد.

```
<div class="editor-field">
    <span class="k-widget k-combobox k-header k-textbox" style="">
        <span tabindex="-1" class="k-dropdown-wrap k-state-default unselectable="on">
            <input name="Destination_input" tabindex="0" class="k-input k-textbox" role="combobox" aria-
                busy="false" aria-disabled="false" aria-expanded="false" aria-readonly="false" aria-
                activatedescendant="Destination_option_selected" aria-owns="Destination_listbox" style="width: 100%;" 
                aria-autocomplete="list" type="text" autocomplete="off"></input>
        <span tabindex="-1" class="k-select" unselectable="on">...</span>
    </span>
    <input name="Destination" class="k-textbox input-validation-error" id="Destination" aria-
        disabled="false" aria-invalid="true" aria-readonly="false" aria-required="true" aria-
        describedby="Destination-error" style="display: none;" type="text" data-val-required="The Destination
        field is required." data-val="true" data-val-length-max="15" data-val-length="The field Destination must
        be a string with a maximum length of 15." data-role="combobox" value=""></input>
</span>
    <span class="field-validation-error" data-valmsg-replace="true" data-valmsg-for="Destination">...</span>
</div>
```

همانطور که در تصویر مشاهده می‌کنید، با اتصال kendoComboBox به یک فیلد، این فیلد در حالت مخفی قرار می‌گیرد و ویجت کندو یو آی بجای آن نمایش داده خواهد شد. در این حالت چون در فایل jquery.validate.js چنین تنظیمی وجود دارد:

```
$.extend( $.validator, {
    defaults: {
        //...
        ignore: ":hidden",
```

به صورت پیش فرض از اعتبارسنجی فیلدهای مخفی صرفنظر می‌شود.
راه حل آن نیز ساده‌است. تنها باید خاصیت ignore را بازنویسی کرد و تغییر داد:

```
<script type="text/javascript">
    $(function () {
        var form = $('#Form1');
        form.data('validator').settings.ignore = ''; // default is ":hidden".
    });
</script>
```

در اینجا صرفاً خاصیت ignore فرم یک، جهت درنظر گرفتن فیلدهای مخفی تغییر کرده‌است. اگر می‌خواهید این تنظیم را به تمام فرم‌ها اعمال کنید، می‌توان از دستور ذیل استفاده کرد:

```
<script type="text/javascript">
    $.validator.setDefaults({
        ignore: ""
    });
</script>
```

یکپارچه کردن سیستم اعتبارسنجی Kendo UI با سیستم اعتبارسنجی ASP.NET MVC

در مطلب «[اعتبارسنجی ورودی‌های کاربر در UI](#)» با زیرساخت اعتبارسنجی Kendo UI آشنا شدید. برای اینکه بتوان این سیستم را با ASP.NET MVC یکپارچه کرد، نیاز است دو کار صورت گیرد:

(الف) تعریف فایل kendo.aspnetmvc.js به صفحه اضافه شود:

```
<script src="~/Scripts/kendo.aspnetmvc.js" type="text/javascript"></script>
```

ب) همانند قبل، متدهای kendoValidator بر روی فرم فراخوانی شود تا سیستم اعتبارسنجی Kendo UI در این ناحیه فعال گردد:

```
<script type="text/javascript">
    $(function () {
        $("form").kendoValidator();
    });
</script>
```

پس از آن خواهیم داشت:

OrderDetail

Origin	<input type="text"/> ! لطفاً فیلد منبع را وارد کنید
Net Wt	<input type="text"/> ! The Net Wt field is required.
Value Date	<input type="text"/> ! The Value Date field is required.
Destination	<input type="button"/> ! The Destination field is required.
<input type="button" value="Submit"/>	

فایل kendo.aspnetmvc.js که در بسته‌ی مخصوص Kendo UI تهیه شده برای ASP.NET MVC موجود است (در پوششی js آن)، عملکردی مشابه فایل jquery.validate.unobtrusive.js مایکروسافت دارد. کار آن وفق دادن و ترجمه‌ی اعتبارسنجی Kendo UI است.

این فایل را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[kendo.mvc.zip](#)

البته باید دقت داشت که در حال حاضر فقط ویژگی‌های ذیل از ASP.NET MVC توسط kendo.aspnetmvc.js پشتیبانی می‌شوند :

Required

StringLength
Range
RegularExpression

برای تکمیل آن می‌توان از یک پروژه‌ی سورس باز به نام [Moon.Validation for KendoUI Validator](#) استفاده کرد. برای مثال [Moon.Validation for KendoUI Validator](#) را [اضافه کرده‌است](#). Kendo UI remote validation

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیر
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۸

سئوالی برای من پیش اومد امکان استفاده از مدل mvc داخل کنترل‌های جاوااسکریپت کندو هست ؟ مثلًا اگه combobox انتخاب بشه آیدیش در مدل اصلی انتخاب بشه ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۸/۲۸

« استفاده از Expression强类型视图在 ASP.NET MVC 中实现 »

Kendo UI به همراه یک ویجت وب مخصوص ارسال فایل‌ها به سرور نیز هست. این ویجت قابلیت ارسال چندین فایل با هم را به صورت Ajax دارد و همچنین کاربران می‌توانند فایل‌ها را با کشیدن و رها کردن بر روی آن، به لیست فایل‌های قابل ارسال اضافه کنند.

ارسال فایل Ajax ای آن توسط HTML5 File API صورت می‌گیرد که در تمام مرورگرهای جدید پشتیبانی خوبی از آن وجود دارد. در مرورگرهای قدیمی‌تر، به صورت خودکار همان حالت متداول ارسال همزمان فایل‌ها را فعال می‌کند (یا همان post back معمولی).

فعال سازی مقدماتی kendoUpload

ابتدا باید ترین حالت کار با kendoUpload معمولی است؛ به شرح زیر:

```

<form method="post" action="submit" enctype="multipart/form-data">
  <div>
    <input name="files" id="files" type="file" />
    <input type="submit" value="Submit" class="k-button" />
  </div>
</form>
<script>
$(document).ready(function() {
  $("#files").kendoUpload();
});
</script>

```

در این حالت صرفا input با نوع file، با ظاهری سازگار با سایر کنترل‌های Kendo UI به نظر می‌رسد و عملیات ارسال فایل، همانند قبل به همراه یک post back است. این روش برای حالتی مفید است که بخواهید یک فایل را به همراه سایر عناصر فرم در طی یک مرحله به سمت سرور ارسال کنید.

فعال سازی حالت ارسال فایل Ajax ای kendoUpload

برای فعال سازی ارسال Ajax ای فایل‌ها در Kendo UI نیاز است خاصیت async آنرا به نحو ذیل مقدار دهی کرد:

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
  $("#files").kendoUpload({
    name: "files",
    async: { // async configuration
      saveUrl: "@Url.Action("Save", "Home")", // the url to save a file is '/save'
      removeUrl: "@Url.Action("Remove", "Home")", // the url to remove a file is
      '/remove'
      autoUpload: false, // automatically upload files once selected
      removeVerb: 'POST'
    },
    multiple: true,
    showFileList: true
  });
}
</script>

```

در اینجا دو آدرس ذخیره سازی فایل‌ها و همچنین حذف آن‌ها را مشاهده می‌کنید. امضای این دو اکشن متدهای در ASP.NET MVC به صورت ذیل هستند:

```

[HttpPost]
public ActionResult Save(IEnumerable<HttpPostedFileBase> files)
{

```

```

if (files != null)
{
    // ...
    // Process the files and save them
    // ...
}

// Return an empty string to signify success
return Content("");
}

[HttpPost]
public ContentResult Remove(string[] fileNames)
{
    if (fileNames != null)
    {
        foreach (var fullName in fileNames)
        {
            // ...
            // delete the files
            // ...
        }
    }

    // Return an empty string to signify success
    return Content("");
}

```

در هر دو حالت، لیستی از فایل‌ها توسط kendoUpload به سمت سرور ارسال می‌شوند. در حالت Save، محتوای این فایل‌ها جهت ذخیره سازی بر روی سرور در دسترس خواهد بود. در حالت Remove، صرفاً نام این فایل‌ها برای حذف از سرور، توسط کاربر ارسال می‌شوند.

دو دکمه‌ی حذف با کارکردهای متفاوت در ویجت kendoUpload وجود دارند. در ابتدای کار، پیش از ارسال فایل‌ها به سرور:

کلیک بر روی دکمه‌ی حذف در این حالت، صرفاً فایلی را از لیست سمت کاربر حذف می‌کند.

پس از ارسال فایل‌ها به سرور:

انتخاب فایل‌ها برای ارسال

فایل‌ها را برای ارسال، کشیده و در اینجا رهایش کنید	
☒ 100% itextsharp.dll	
☒ 100% itextsharp.pdfa.dll	
☒ 100% itextsharp.xmlworker.dll	
☒ 100% PdfRpt.dll	
☒ 100% PdfRpt.XML	

اما پس از پایان عملیات ارسال، اگر کاربر بر روی دکمه‌ی حذف کلیک کند، توسط آدرس مشخص شده توسط خاصیت `removeUrl` نام فایل‌های مورد نظر، برای حذف از سرور ارسال می‌شوند.

چند نکته‌ی تکمیلی

- تنظیم خاصیت `autoUpload` به `true` سبب می‌شود تا پس از انتخاب فایل‌ها توسط کاربر، بلافصله و به صورت خودکار عملیات ارسال فایل‌ها به سرور آغاز شوند. اگر به `false` تنظیم شود، دکمه‌ی ارسال فایل‌ها در پایین لیست نمایش داده خواهد شد.
- شاید علاقمند باشید تا `removeVerb` را به `DELETE` تغییر دهید؛ بجای `POST`. به همین منظور می‌توان خاصیت `removeVerb` در اینجا مقدار دهی کرد.
- با تنظیم خاصیت `multiple` به `true`، کاربر قادر خواهد شد تا توسط صفحه‌ی دیالوگ انتخاب فایل‌ها، قابلیت انتخاب بیش از یک فایل را داشته باشد.
- نمایش لیست فایل‌ها را سبب می‌شود.

تعیین پسوند فایل‌های صفحه‌ی انتخاب فایل‌ها

هنگامیکه کاربر بر روی دکمه‌ی انتخاب فایل‌ها برای ارسال کلیک می‌کند، در صفحه‌ی دیالوگ باز شده می‌توان پسوندهای پیش فرض مجاز را نیز تعیین کرد.

برای این منظور تنها کافی است ویژگی `accept` را به `input` از نوع فایل اضافه کرد. چند مثال در این مورد:

```
<!-- Content Type with wildcard. All Images -->
<input type="file" id="demoFile" title="Select file" accept="image/*" />

<!-- List of file extensions -->
<input type="file" id="demoFile" title="Select file" accept=".jpg,.png,.gif" />

<!-- Any combination of the above -->
<input type="file" id="demoFile" title="Select file" accept="audio/*,application/pdf,.png" />
```

نمایش متن کشیدن و رها کردن، بومی سازی برچسب‌ها و نمایش راست به چپ

همانطور که در تصاویر فوق ملاحظه می‌کنید، نمایش این ویجت راست به چپ و پیام‌های آن نیز ترجمه شده‌اند. برای راست به چپ سازی آن مانند قبل تنها کافی است `input` مرتبط، در یک `div` با کلاس `k-rtl` محصور شود:

```
<div class="k-rtl k-header">
    <input name="files" id="files" type="file" />
</div>
```

برای بومی سازی پیام‌های آن می‌توان مانند مثال ذیل، خاصیت localization را مقدار دهی کرد:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#files").kendoUpload({
        name: "files",
        async: {
            //...
        },
        //...
        localization: {
            select: "انتخاب فایل‌ها برای ارسال",
            remove: "حذف فایل",
            retry: "سعی مجدد",
            headerStatusUploading: "در حال ارسال فایل‌ها",
            headerStatusUploaded: "پایان ارسال",
            cancel: "لغو",
            uploadSelectedFiles: "ارسال فایل‌ها",
            dropFilesHere: "فایل‌ها را برای ارسال، کشیده و در اینجا رها کنید",
            statusUploading: "در حال ارسال",
            statusUploaded: "ارسال شد",
            statusWarning: "اخطار",
            statusFailed: "خطا در ارسال"
        }
    });
});
</script>
```

به علاوه متن dropFilesHere به صورت پیش فرض نامرئی است. برای نمایش آن نیاز است CSS موجود را بازنویسی کرد تا em مرتبط مرئی شود:

```
<style type="text/css">
div.k-dropzone {
    border: 1px solid #c5c5c5; /* For Default; Different for each theme */
}

div.k-dropzone em {
    visibility: visible;
}
</style>
```

تغییر قالب نمایش لیست فایل‌ها

لیست فایل‌ها در ویجت kendoUpload دارای یک قالب پیش فرض است که امکان بازنویسی کامل آن وجود دارد. ابتدا نیاز است یک kendo-template را بر این منظور تدارک دید:

```
<script id="fileListTemplate" type="text/x-kendo-template">
    <li class='k-file'>
        <span class='k-progress'></span>
        <span class='k-icon'></span>
        <span class='k-filename' title='#=name#'#=name# (#=size# bytes)</span>
        <strong class='k-upload-status'></strong>
    </li>
</script>
```

و سپس برای استفاده از آن خواهیم داشت:

```
<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#files").kendoUpload({
```

```

        name: "files",
        async: {
        // ...
        },
        // ...
        template: kendo.template($('#fileListTemplate').html()),
        // ...
    });
});
</script>

```

در این قالب، مقدار size هر فایل نیز در کنار نام آن نمایش داده می‌شود.

رخدادهای ارسال فایل‌ها

افزونه‌ی kendoUpload در حالت ارسال Ajax ای فایل‌ها، رخدادهایی مانند شروع به ارسال، موفقیت، پایان، درصد ارسال فایل‌ها و امثال آن را نیز به همراه دارد که لیست کامل آن‌ها را در ذیل مشاهده می‌کنید:

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#files").kendoUpload({
        name: "files",
        async: { // async configuration
        //...
        },
        //...
        localization: {
        },
        cancel: function () {
            console.log('Cancel Event.');
        },
        complete: function () {
            console.log('Complete Event.');
        },
        error: function () {
            console.log('Error uploading file.');
        },
        progress: function (e) {
            console.log('Uploading file ' + e.percentComplete);
        },
        remove: function () {
            console.log('File removed.');
        },
        select: function () {
            console.log('File selected.');
        },
        success: function () {
            console.log('Upload successful.');
        },
        upload: function (e) {
            console.log('Upload started.');
        }
    });
});
</script>

```

ارسال متادیتای اضافی به همراه فایل‌های ارسالی

فرض کنید می‌خواهید به همراه فایل‌های ارسالی به سرور، پارامتر codeId را نیز ارسال کنید. برای این منظور باید خاصیت e.data رویداد upload را به نحو ذیل مقدار دهی کرد:

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#files").kendoUpload({
        name: "files",
        async: {
        //...
        }
    });
});
</script>

```

```

        },
        //...
        localization: {
        },
        upload: function (e) {
            console.log('Upload started.');
            // Sending metadata to the save action
            e.data = {
                codeId: "1234567",
                param2: 12
                //, ...
            };
        }
    });
</script>

```

سپس در سمت سرور، امضای متد Save بر اساس پارامترهای تعریف شده در سمت کاربر، به نحو ذیل تغییر می‌کند:

```

[HttpPost]
public ActionResult Save(IEnumerable<HttpPostedFileBase> files, string codeId)

```

فعال سازی ارسال batch

اگر در متد Save سمت سرور یک break point قرار دهید، مشاهده خواهید کرد که به ازای هر فایل موجود در لیست در سمت کاربر، یکبار متد Save فراخوانی می‌شود و عملاً متد Save، لیستی از فایل‌ها را در طی یک فراخوانی دریافت نمی‌کند. برای فعال سازی این قابلیت تنها کافی است خاصیت batch را به true تنظیم کنیم:

```

<script type="text/javascript">
$(function () {
    $("#files").kendoUpload({
        name: "files",
        async: {
            // ...
            batch: true
        },
    });
}</script>

```

به این ترتیب دیگر لیست فایل‌ها به صورت مجزا در سمت کاربر نمایش داده نمی‌شود و تمام آن‌ها با یک کاما از هم جدا خواهد شد. همچنین دیگر شاهد نمایش درصد پیشرفت تکی فایل‌ها نیز نخواهیم بود و اینبار درصد پیشرفت کل گزارش می‌شود. در یک چنین حالتی باید دقت داشت که تنظیم maxRequestLength در web.config برای این محدودیت 4 مگابایتی ارسال فایل‌ها توسط ASP.NET اعمال می‌شود:

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<configuration>
    <system.web>
        <!-- The request length is in kilobytes, execution timeout is in seconds -->
        <httpRuntime maxRequestLength="10240" executionTimeout="120" />
    </system.web>

    <system.webServer>
        <security>
            <requestFiltering>
                <!-- The content length is in bytes -->
                <requestLimits maxAllowedContentLength="10485760"/>
            </requestFiltering>
        </security>
    </system.webServer>
</configuration>

```

Ember.js کتابخانه‌ای است جهت ساده سازی تولید برنامه‌های تک صفحه‌ای وب. برنامه‌هایی که شبیه به برنامه‌های دسکتاب در [Ruby on Rails](#) و [jQuery](#) هستند. دو برنامه نویس اصلی آن [Yehuda Katz](#) و [Tom](#) است و [Ember.js](#) را به وجود آورد و بعداً به [Ember](#) تغییر نام یافت، هستند.

منابع اصلی Ember.js

پیش از شروع به بحث نیاز است با تعدادی از سایت‌های اصلی مرتبط با Ember.js آشنا شد:

سایت اصلی: <http://emberjs.com>

مخزن کدهای آن: <https://github.com/emberjs>

انجمن اختصاصی پرسش و پاسخ: <http://discuss.emberjs.com>

موتور قالب‌های آن: <http://handlebarsjs.com>

لیست منابع مطالعاتی مرتبط مانند ویدیوهای آموزشی و لیست مقالات موجود: <http://emberwatch.com>

و بسته‌ی نیوگت آن: <https://www.nuget.org/packages/EmberJS>

مفاهیم پایه‌ای Ember.js

شیء Application

```
App = Ember.Application.create();
```

یک برنامه‌ی Ember.js با تعریف وله‌ای از شیء `Application` آن آغاز می‌شود. با اینکار به صورت خودکار رویدادگردن‌هایی به صفحه اضافه می‌شوند. کامپوننت‌های پیش فرض آن ایجاد شده و همچنین قالب اصلی برنامه رندر می‌شود.

مسیر یابی

با مرور قسمت‌های مختلف برنامه توسط کاربر، نیاز است حالات برنامه را مدیریت کرد؛ اینجا است که کار قسمت مسیریابی شروع می‌شود. مسیریابی، منابع مورد نیاز جهت آدرس‌های مشخصی را تامین می‌کند.

```
App.Router.map(function() {
  this.resource('accounts'); // takes us to /accounts
  this.resource('gallery'); // takes us to /gallery
});
```

در اینجا نحوه‌ی تعریف آغازین مسیریابی Ember.js را مشاهده می‌کنید که توسط متده `resource` آن مسیرهای قابل ارائه توسط برنامه مشخص می‌شوند.

به این ترتیب مسیرهای `/accounts` و `/gallery` قابل پردازش خواهند شد.

این مسیرها، تو در تو نیز می‌توانند باشند. برای مثال:

```
App.Router.map(function() {
  this.resource('news', function() {
    this.resource('images', function () { // takes us to /news/images
      this.route('add');// takes us to /news/images/add
    });
  });
});
```

به این ترتیب نحوه تعریف مسیریابی آدرس news/images/add را مشاهده می‌کنید. همچنین در این مثال از دو متدهای resource و route استفاده شده است. از متدهای resource برای حالت تعریف اسامی استفاده کنید و از متدهای route برای تعریف افعال و تغییر دهنده‌ها. برای نمونه در اینجا فعل افزودن تصاویر با متدهای route مشخص شده است.

مدل‌ها

مدل‌ها همان اشیایی هستند که برنامه مورد استفاده قرار می‌دهد و می‌توانند یک آرایه‌ی ساده و یا اشیاء JSON دریافتی از وب سرور باشند.

حداقل به دو روش می‌توان مدل‌ها را تعریف کرد:

الف) با استفاده از افزونه‌ی Ember Data

ب) با کمک شیء Ember.Object

```
App.SiteLink = Ember.Object.extend({});  
App.SiteLink.reopenClass({  
    findAll: function() {  
        var links = [];  
        //... $.getJSON ...  
  
        return links;  
    }  
});
```

ابتدا یک زیرکلاس از Ember.Object به کمک متدهای extend وreopenClass ایجاد خواهد شد. سپس از متدهای توکار API توسعه‌ی کمک خواهیم گرفت.

در ادامه متدهای دلخواهی را ایجاد کرده و برای مثال آرایه‌ای از اشیاء دلخواه جاوا اسکریپت را بازگشت خواهیم داد.

پس از تعریف مدل، نیاز است آنرا به سیستم مسیریابی معرفی کرد:

```
App.GalleryRoute = Ember.Route.extend({  
    model: function() {  
        return App.SiteLink.findAll();  
    }  
});
```

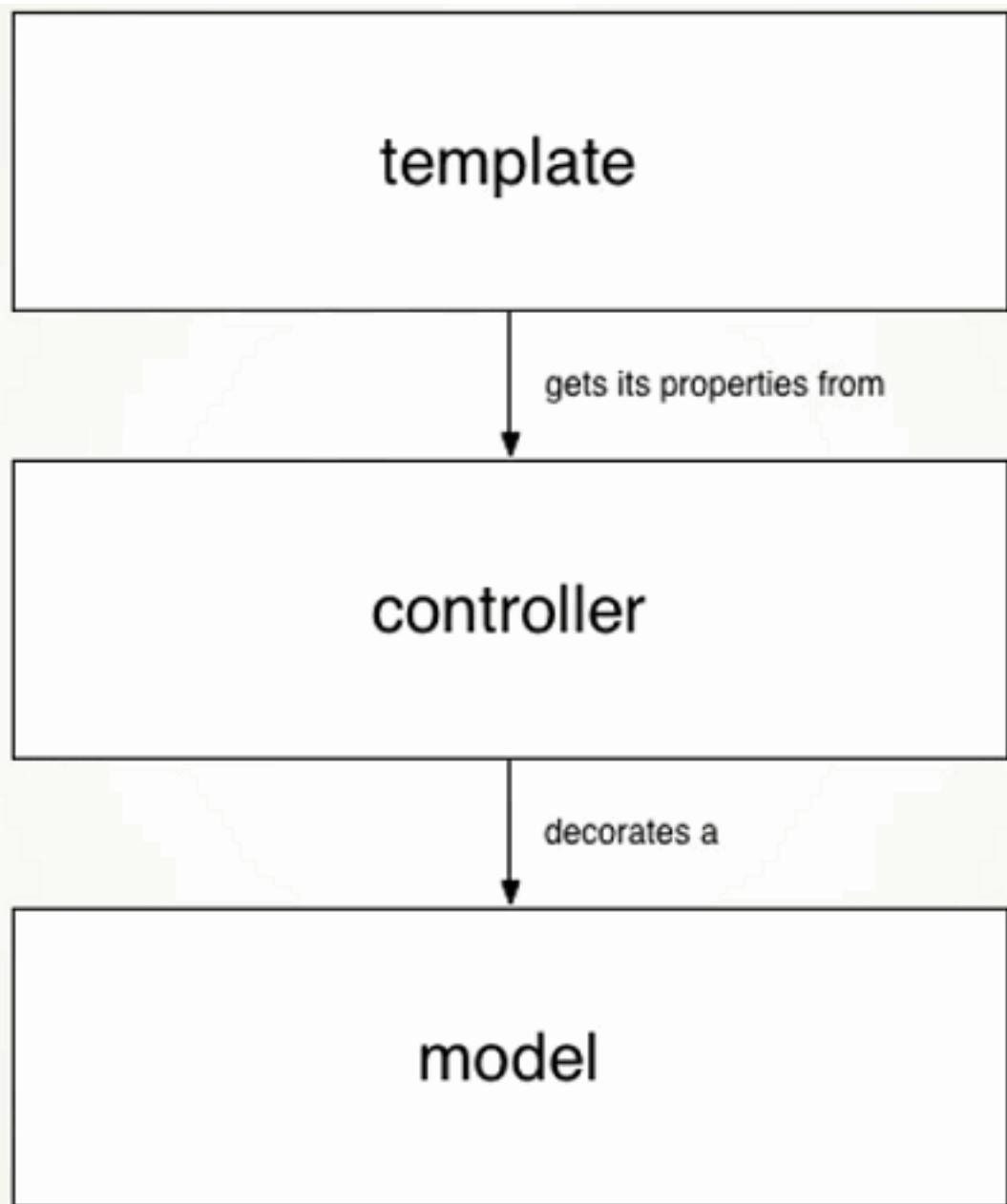
به این ترتیب زمانیکه کاربر به آدرس /gallery مراجعه می‌کند، دسترسی به model وجود خواهد داشت. در اینجا model یک واژه‌ی کلیدی است.

کنترلرها

کنترلرها جهت ارائه‌ی اطلاعات مدل‌ها به View و قالب برنامه تعریف می‌شوند. در اینجا همیشه باید بخارطه داشت که تامین کننده‌ی اطلاعات است. کنترلر جهت در معرض دید قرار دادن این اطلاعات، به View برنامه کاربرد دارد و مدل‌ها هیچ اطلاعی از وجود کنترلرها ندارند.

کنترلرها علاوه بر اطلاعات model، می‌توانند حاوی یک سری خواص و اشیاء صرفاً نمایشی که قرار نیست در بانک اطلاعاتی ذخیره شوند نیز باشند.

در files/Ember.js قالب‌ها (templates) اطلاعات خود را از کنترلر دریافت می‌کنند. کنترلرها اطلاعات مدل را به همراه سایر خواص نمایشی مورد نیاز در اختیار View و قالب‌های برنامه قرار می‌دهند.

برای تعریف یک کنترلر می‌توان درون شیء مسیریابی، با تعریف متده است setupController شروع کرد:

```
App.GalleryRoute = Ember.Route.extend({  
  setupController: function(controller) {  
    controller.set('content', ['red', 'yellow', 'blue']);  
  }  
});
```

در این مثال یک خاصیت دلخواه به نام content تعریف و سپس آرایه‌ای به آن انتساب داده شده است.

روش دوم تعریف کنترلرها با ایجاد یک زیر کلاس از شیء Ember.Controller انجام می‌شود:

```
App.GalleryController = Ember.Controller.extend({  
  search: '',  
  content: ['red', 'yellow', 'blue'],  
  query: function() {  
    var data = this.get('search');  
    this.transitionToRoute('search', { query: data });  
  }  
});
```

```
}
```

قالب‌ها یا templates

قالب‌ها قسمت‌های اصلی رابط کاربری را تشکیل خواهند داد. در اینجا از کتابخانه‌ای به نام `handlebars` برای تهیه قالب‌های سمت کاربر کمک گرفته می‌شود.

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="sayhello">
  Hello,
  <strong>{{firstName}} {{lastName}}</strong>!
</script>
```

این قالب‌ها توسط تگ اسکریپت تعریف شده و نوع آن‌ها `text/x-handlebars` مشخص می‌شود. به این ترتیب `Ember.js`، این قسمت از صفحه را یافته و عبارات داخل `{{ }}` را با مقادیر دریافتی از کنترلر جایگزین می‌کند.

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="sayhello">
  Hello,
  <strong>{{firstName}} {{lastName}}</strong>!

  {{#if person}}
    Welcome back,
    <strong>{{person.firstName}} {{person.lastName}}</strong>!
  {{/if}}

  <ul>
    {{#each friend in friends}}
      <li>
        {{friend.name}}
      </li>
    {{/each}}
  </ul>

  
  {{#linkTo 'about'}}About{{/linkTo}}
</script>
```

در این مثال نحوه‌ی تعریف عبارات شرطی و یا یک حلقه را نیز مشاهده می‌کنید. همچنین امکان اتصال به ویژگی‌هایی مانند `src` یک تصویر و یا ایجاد لینک‌ها را نیز دارد. این بهترین مرجع آشنایی با ریز جزئیات کتابخانه‌ی `handlebars`، مراجعه به سایت اصلی آن است.

قواعد پیش فرض نامگذاری در Ember.js

اگر به مثال‌های فوق دقت کرده باشید، خواص مانند `GalleryRoute` و یا `GalleryController` به شیء `App` اضافه شده‌اند. این نوع نامگذاری‌ها در `ember.js` بر اساس روش `convention over configuration` کار می‌کنند. برای نمونه اگر مسیریابی خاصی را به نحو ذیل تعریف کردید:

```
this.resource('employees');
```

شیء مسیریابی آن	<code>App.EmployeesRoute</code>
کنترلر آن	<code>App.EmployeesController</code>
مدل آن	<code>App.Employee</code>
و قالب آن	<code>App.EmployeesView</code>

بهتر است تعریف شوند. به عبارتی اگر اینگونه تعریف شوند، به صورت خودکار توسط `Ember.js` یافت شده و هر کدام با مسئولیت‌های خاص مرتبط با آن‌ها پردازش می‌شوند و همچنین ارتباطات بین آن‌ها به صورت خودکار برقرار خواهد شد. به این ترتیب برنامه نظم بهتری خواهد یافت. با یک نگاه می‌توان قسمت‌های مختلف را تشخیص داد و همچنین کدنویسی پردازش و

اتصال قسمت‌های مختلف برنامه نیز به شدت کاهش می‌یابد.

تهیه اولین برنامه‌ی Ember.js

تا اینجا نگاهی مقدماتی داشتیم به اجزای تشکیل دهنده‌ی هسته‌ی Ember.js. در ادامه مثال ساده‌ای را جهت نمایش ساختار ابتدایی یک برنامه‌ی Ember.js، بررسی خواهیم کرد.

بسته‌ی Ember.js را همانطور که در قسمت منابع اصلی آن در ابتدای بحث عنوان شد، می‌توانید از سایت و یا مخزن کد آن دریافت کنید و یا اگر از VS.NET استفاده می‌کنید، تنها کافی است دستور ذیل را صادر نمائید:

```
PM> Install-Package EmberJS
```

پس از اضافه شدن فایل‌های ذی‌آن به پوشه‌ی Scripts برنامه، در همان پوشه، فایل جدید app.js را نیز اضافه کنید. از آن برای افزودن تعاریف کدهای Ember.js استفاده خواهیم کرد. در این حالت ترتیب تعریف اسکریپت‌های مورد نیاز صفحه به صورت ذیل خواهد بود:

```
<script src="Scripts/jquery-2.1.1.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/handlebars.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/ember.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/app.js" type="text/javascript"></script>
```

کدهای ابتدایی فایل app.js جهت وله سازی شیء Application و سپس تعریف مسیریابی صفحه‌ی index بر اساس روش convention over configuration به همراه تعریف یک کنترلر و افزودن متغیری به نام content به آن که با یک آرایه مقدار دهی شده است:

```
App = Ember.Application.create();
App.IndexRoute = Ember.Route.extend({
  setupController:function(controller) {
    controller.set('content', ['red', 'yellow', 'blue']);
  }
});
```

باید دقت داشت که تعریف مقدماتی Ember.Application.create به همراه یک سری تنظیمات پیش فرض نیز هست. برای مثال مسیریابی index به صورت خودکار به نحو ذیل توسط آن تعریف خواهد شد و نیازی به تعریف مجدد آن نیست:

```
App.Router.map(function() {
  this.resource('application');
  this.resource('index');
});
```

سپس برای اتصال این کنترلر به یک template خواهیم داشت:

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
  <title></title>
  <script src="Scripts/jquery-2.1.1.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/handlebars.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/ember.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/app.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
  <script type="text/x-handlebars" data-template-name="index">
    Hello,
    <strong>Welcome to Ember.js</strong>!
    <ul>
      {{#each item in content}}
      <li>
        {{item}}
      </li>
      {{/each}}
    </ul>
  </script>
</body>
```

```
</body>  
</html>
```

توسط اسکریپتی از نوع `content`, اطلاعات آرایه `text/x-handlebars` دریافت و در طی یک حلقه در صفحه نمایش داده خواهد شد.

مقدار `data-template-name` در اینجا مهم است. اگر آنرا به هر نام دیگری بجز `index` تنظیم کنید، منبع دریافت اطلاعات آن مشخص نخواهد بود. نام `index` در اینجا به معنای اتصال این قالب به اطلاعات ارائه شده توسط کنترلر `index` است.

تا همینجا اگر برنامه را اجرا کنید، به خوبی کار خواهد کرد. نکته‌ی دیگری که در مورد قالب‌های `Ember.js` قابل توجه هستند، قالب پیش فرض `application` است. با تعریف `Ember.Application.create` یک چنین قالبی نیز به ابتدای هر صفحه به صورت خودکار اضافه خواهد شد:

```
<body>  
  <script type="text/x-handlebars" data-template-name="application">  
    <h1>Header</h1>  
    {{outlet}}  
  </script>
```

واژه‌ای است کلیدی که سبب رندر سایر قالب‌های تعریف شده در صفحه می‌گردد. مقدار `data-template-name` آن نیز به `application` تنظیم شده است (اگر این مقدار ذکر نگردد نیز به صورت خودکار از `application` استفاده می‌شود). برای مثال اگر بخواهید به تمام قالب‌های رندر شده در صفحات مختلف، مقدار ثابتی را اضافه کنید (مانند هدر یا منو)، می‌توان قالب `application` را به صورت دستی به نحو فوق اضافه کرد و آن را سفارشی سازی نمود.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS01.zip](#)

نظرات خوانندگان

نوبنده: نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۹/۱۸ ۱۷:۴۹

با سلام؛ با توجه به قدرت خیلی زیاد AngularJS و نیز اینکه پشتیبانی اون داره از طرف تیم قدرتمندی در google اداره میشه و دلیل بعدی اینکه تعداد خیلی زیادی از برنامه نویس‌های دنیا به سمت این فریمورک رفتن بهتر نیست یادگرفتن و دنبال AngularJS رفتن را به EmberJS ترجیح داد
با تشکر

نوبنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۳/۰۹/۱۸ ۱۸:۱۸

- صرف نوشتن مطلبی در مورد موضوعی خاص، به معنای «بهترین بودن آن» و «برترین حالت ممکن» نیست. امروز راجع به ember.js مطلب نوشتیم. شاید هفته‌های بعد در مورد [meteor.js](#) مطلب نوشتیم.
- مقایسه‌ای در اینجا « [AngularJS vs Ember](#) »
- مقایسه‌ای کامل‌تر در اینجا « [AngularJS vs EmberJS](#) »
- این نظرسنجی را هم دنبال کنید: « آیا به [یادگیری](#) یا [ادامه‌ی استفاده از AngularJS](#) خواهید پرداخت؟ »

در قسمت قبل با مقدمات برپایی یک برنامه‌ی تک صفحه‌ای وب متنی بر Ember.js آشنا شدیم. مثال انتهای بحث آن نیز یک لیست ساده را نمایش می‌دهد. در ادامه همین برنامه را جهت نمایش لیستی از اشیاء JSON دریافتی از سرور تغییر خواهیم داد. همچنین یک صفحه‌ی about را نیز به آن اضافه خواهیم کرد.

پیشیازهای سمت سرور

- ابتدا یک پروژه‌ی خالی ASP.NET را ایجاد کنید. نوع آن مهم نیست که Web Forms باشد یا MVC.
- سپس قصد داریم مدل کاربران سیستم را توسط یک [ASP.NET Web API Controller](#) در اختیار Ember.js قرار دهیم. مباحث پایه‌ای Web API نیز در وب فرم‌ها و MVC یکی است.
- مدل سمت سرور برنامه چنین شکلی را دارد:

```
namespace EmberJS02.Models
{
    public class User
    {
        public int Id { set; get; }
        public string UserName { set; get; }
        public string Email { set; get; }
    }
}
```

کنترلر Web API ای که این اطلاعات را در اختیار کلاینت‌ها قرار می‌دهد، به نحو ذیل تعریف می‌شود:

```
using System.Collections.Generic;
using System.Web.Http;
using EmberJS02.Models;

namespace EmberJS02.Controllers
{
    public class UsersController : ApiController
    {
        // GET api/<controller>
        public IEnumerable<User> Get()
        {
            return UsersDataSource.UsersList;
        }
    }
}
```

در اینجا UsersController صرفا یک لیست جنریک ساده از کلاس User است و کدهای کامل آن را می‌توانید از فایل پیوست انتهایی بحث دریافت کنید.

همچنین فرض بر این است که مسیریابی سمت سرور ذیل را نیز به فایل global.asax.cs، جهت فعال سازی دسترسی به متدهای کنترلر UsersController تعریف کرده‌اید:

```
using System;
using System.Web.Http;
using System.Web.Routing;

namespace EmberJS02
{
    public class Global : System.Web.HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            RouteTable.Routes.MapHttpRoute(
                name: "DefaultApi",
```

افزودن یک صفحه‌ی جدید و دریافت و نمایش اطلاعات از سرور به کمک Ember.js

```
        routeTemplate: "api/{controller}/{id}",
        defaults: new { id = RouteParameter.Optional }
    );
}
}
```

پیشنبازهای سمت کاربر

پیشنبازهای سمت کاربر این قسمت با قسمت «[تهیه‌ی اولین برنامه‌ی Ember.js](#)» دقیقاً یکی است.
ابتدا فایل‌های مورد نیاز Ember.js به برنامه اضافه شده‌اند:

```
PM> Install-Package EmberJS
```

سپس یک فایل `app.js` با محتوای ذیل به پوششی Scripts اضافه شده‌است:

```
App = Ember.Application.create();
App.IndexRoute = Ember.Route.extend({
    setupController:function(controller) {
        controller.set('content', ['red', 'yellow', 'blue']);
    }
});
```

و در آخر یک فایل `index.html` با محتوای ذیل کار برپایی اولیه‌ی یک برنامه‌ی مبتنی بر Ember.js را انجام می‌دهد:

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
    <title></title>
    <script src="Scripts/jquery-2.1.1.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Scripts/handlebars.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Scripts/ember.js" type="text/javascript"></script>
    <script src="Scripts/app.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>
    <script type="text/x-handlebars" data-template-name="application">
        <h1>Header</h1>
        {{outlet}}
    </script>
    <script type="text/x-handlebars" data-template-name="index">
        Hello,
        <strong>Welcome to Ember.js</strong>!
        <ul>
            {{#each item in content}}
            <li>
                {{item}}
            </li>
            {{/each}}
        </ul>
    </script>
</body>
</html>
```

تا اینجا را [در قسمت قبل](#) مطالعه کرده بودید.

در ادامه قصد داریم به هدر صفحه، دو لینک Home و About را اضافه کنیم؛ به نحوی که لینک Home به مسیریابی index و لینک About به مسیریابی about که صفحه‌ی جدید «دریاره‌ی برنامه» را نمایش می‌دهد، اشاره کنند.

تعريف صفحه‌ی جدید About

برنامه‌های Ember.js، برنامه‌های تک صفحه‌ای وب هستند و صفحات جدید در آن‌ها به صورت یک template جدید تعریف می‌شوند که نهایتاً متناظر با یک مسیریابی مشخص خواهد بود.
به همین جهت ابتدا در فایل `app.js` مسیریابی about را اضافه خواهیم کرد:

```
App.Router.map(function() {
  this.resource('about');
});
```

به این ترتیب با فراخوانی آدرس /about در مرورگر توسط کاربر، منابع مرتبط با این آدرس و قالب مخصوص آن، توسط js Ember.js پردازش خواهند شد.

بنابراین به صفحه‌ی index.html برنامه مراجعه کرده و صفحه‌ی about را توسط یک قالب جدید تعریف می‌کنیم:

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="about">
  <h2>Our about page</h2>
</script>
```

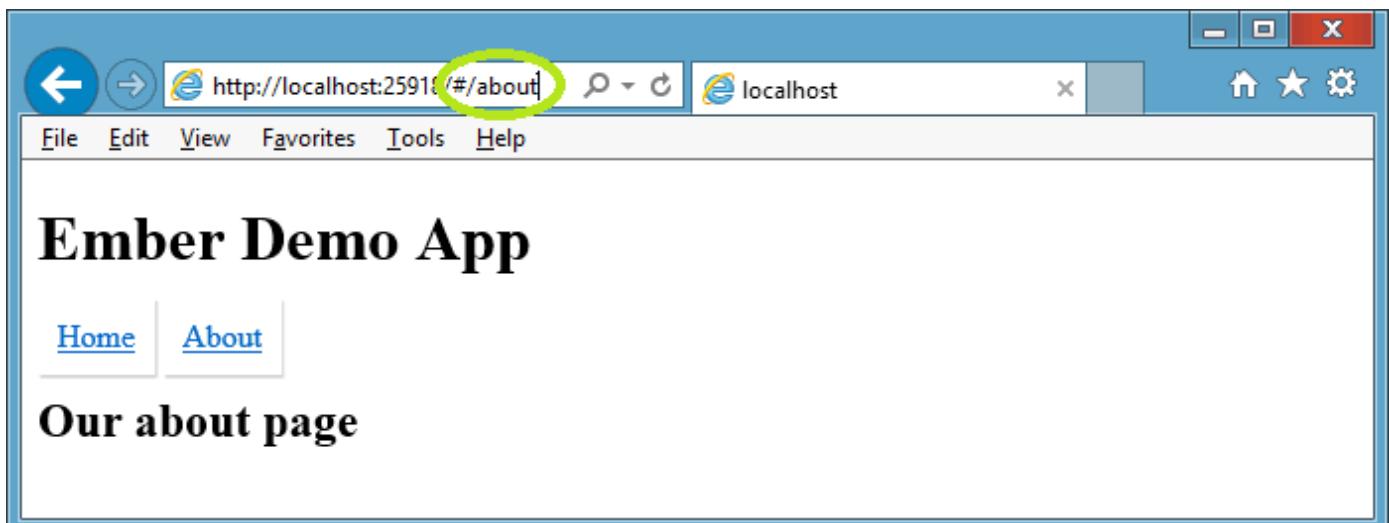
تنها نکته‌ی مهم در اینجا مقدار data-template-name است که سبب خواهد شد تا به مسیریابی about، به صورت خودکار متصل و مرتبط شود.

در این حالت اگر برنامه را در حالت معمولی اجرا کنید، خروجی خاصی را مشاهده نخواهید کرد. بنابراین نیاز است تا لینکی را جهت اشاره به این مسیر جدید به صفحه اضافه کنیم:

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="application">
  <h1>Ember Demo App</h1>
  <ul class="nav">
    <li>{{#linkTo 'index'}}Home{{/linkTo}}</li>
    <li>{{#linkTo 'about'}}About{{/linkTo}}</li>
  </ul>
  {{outlet}}
</script>
```

اگر از [قسمت قبل](#) به خاطر داشته باشید، عنوان شد که قالب ویژه‌ی application به صورت خودکار با وله سازی Ember.Application.create به صفحه اضافه می‌شود. اگر نیاز به سفارشی سازی آن وجود داشت، خصوصاً جهت تعریف عناصری که باید در تمام صفحات حضور داشته باشند (مانند منوها)، می‌توان آن را به نحو فوق سفارشی سازی کرد.

در اینجا با استفاده از امکان یا directive linkTo ویژه‌ای به نام linkTo، لینک‌هایی به مسیریابی‌های index و about اضافه شده‌اند. به این ترتیب اگر کاربری برای مثال بر روی لینک About کلیک کند، کتابخانه‌ی js.ember.js او را به صورت خودکار به مسیریابی about و سپس نمایش قالب مرتبط با آن (قالب about ای که پیشتر تعریف کردیم) هدایت خواهد کرد؛ مانند تصویر ذیل:

افزودن یک صفحه‌ی جدید و دریافت و نمایش اطلاعات از سرور به کمک Ember.js

همانطور که در آدرس صفحه نیز مشخص است، هر چند صفحه‌ی about نمایش داده شده است، اما هنوز نیز در همان صفحه‌ی اصلی برنامه قرار داریم. به علاوه در این قسمت جدید، همچنان منوی بالای صفحه نمایان است؛ از این جهت که تعاریف آن به قالب application اضافه شده‌اند.

دریافت و نمایش اطلاعات از سرور

اکنون که با نحوه تعریف یک صفحه‌ی جدید و برپایی سیم کشی‌های مرتبط با آن آشنا شدیم، می‌خواهیم صفحه‌ی دیگری را به نام Users به برنامه اضافه کنیم و در آن لیست کاربران ارائه شده توسط کنترلر Web API سمت سرور ابتدای بحث را نمایش دهیم. بنابراین ابتدا مسیریابی users را به صفحه اضافه می‌کنیم تا لیست کاربران، در آدرس /users/ قابل دسترسی شود:

```
App.Router.map(function() {
  this.resource('about');
  this.resource('users');
});
```

سپس نیاز است مدلی را توسط فراخوانی Ember.Object.extend آنرا توسعه دهیم:

```
App.UsersLink = Ember.Object.extend({});
App.UsersLink.reopenClass({
  findAll: function () {
    var users = [];
    $.getJSON('/api/users').then(function(response) {
      response.forEach(function(item) {
        users.pushObject(App.UsersLink.create(item));
      });
    });
    return users;
  }
});
```

در اینجا متدهای findAll و لیست کاربران را از سرور به صورت JSON دریافت می‌کنیم. در اینجا خروجی دریافتی از سرور به کمک متدهای pushObject به آرایه کاربران اضافه خواهد شد. همچنین نحوه فراخوانی متد create مدل UsersLink را نیز در اینجا مشاهده می‌کنید (App.UsersLink.create).

پس از اینکه نحوه دریافت اطلاعات از سرور مشخص شد، باید اطلاعات این مدل را در اختیار مسیریابی Users قرار داد:

```
App.UsersRoute = Ember.Route.extend({
  model: function() {
    return App.UsersLink.findAll();
  }
});
App UsersController = Ember.ObjectController.extend({
  customHeader : 'Our Users List'
});
```

به این ترتیب زمانیکه کاربر به مسیر /users/ مراجعه می‌کند، سیستم مسیریابی می‌داند که اطلاعات مدل خود را باید از کجا تهیی نماید.

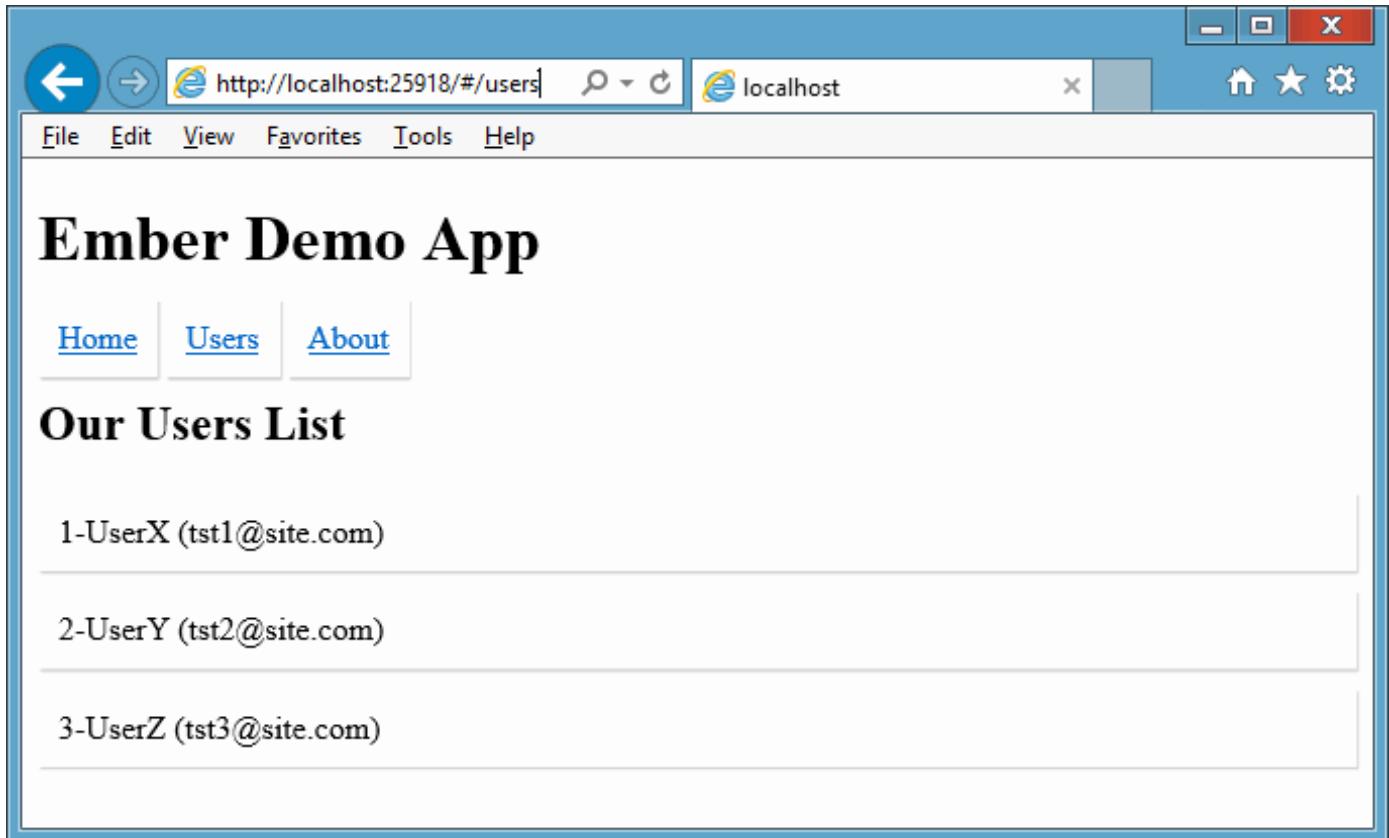
همچنین در کنترلری که تعریف شده، صرفا یک خاصیت سفارشی و دلخواه جدید، به نام customHeader برای نمایش در ابتدای صفحه تعریف و مقدار دهی گردیده است.

اکنون قالبی که قرار است اطلاعات مدل را نمایش دهد، چنین شکلی را خواهد داشت:

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="users">
  <h2>{{customHeader}}</h2>
  <ul>
    {{#each item in model}}
      <li>
        {{item.Id}}-{{item.UserName}} ({{item.Email}})
    </li>
  </ul>
```

```
</li>
{{/each}}
</ul>
</script>
```

با تنظیم `data-template-name="users"` به سبب خواهیم شد تا این قالب اطلاعات خودش را از مسیریابی `users` دریافت کند. سپس یک حلقه نوشتہ‌ایم تا کلیه عناصر موجود در مدل را خوانده و در صفحه نمایش دهد. همچنین در عنوان قالب نیز از خاصیت `customHeader` استفاده شده است:

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS02.zip](#)

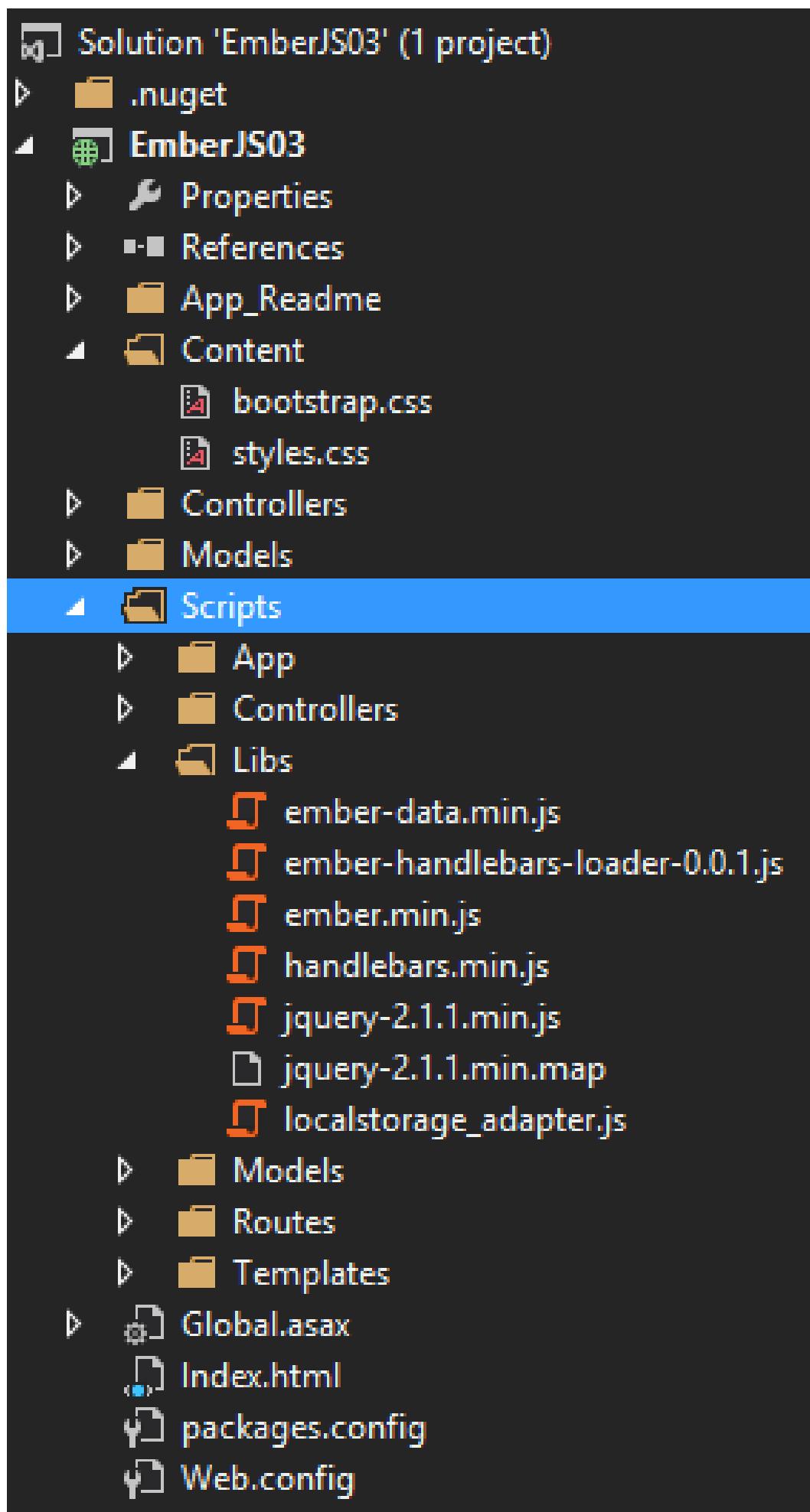
عنوان:	ساخت یک بلاگ ساده با Ember.js، قسمت اول
نوبنده:	وحید نصیری
تاریخ:	۸:۵ ۱۳۹۳/۰۹/۱۶
آدرس:	www.dotnettips.info
گروه‌ها:	JavaScript, jQuery, SPA, EmberJS

پس از آشنایی مقدماتی با اجزای مهم تشکیل دهنده‌ی `Ember.js` (`^` و `^`)، بهتر است این دانسته‌ها را جهت تکمیل یک پروژه‌ی ساده‌ی تک صفحه‌ای بلاگ، بکار بگیریم.

- در این بلاگ می‌توان:
 - یک مطلب جدید را ارسال کرد.
 - مطالب قابل ویرایش و یا حذف هستند.
 - مطالب بلاگ قسمت ارسال نظرات دارند.
 - امکان گزارشگیری از آخرین نظرات ارسالی وجود دارد.
 - سایت صفحات درباره و تماس با ما را نیز دارد.

ساختار پوشه‌های برنامه

در تصویر ذیل، ساختار پوشه‌های برنامه بلاگ را ملاحظه می‌کنید. چون قسمت سمت کلاینت این برنامه کاملاً جاوا اسکریپتی است، پوشه‌های `Templates` و `Scripts` آن در پوشه‌ی `App`, `Controllers`, `Libs`, `Models`, `Routes` تعریف شده‌اند و به این ترتیب می‌توان تفکیک بهتری را بین اجزای تشکیل دهنده‌ی یک برنامه‌ی تک صفحه‌ای وب `Emeber.js` پیدید آورد.

فایل CSS بوت استرپ نیز به پوششی Content اضافه شده است.

دربیافت پیشنهادهای سمت کاربر برنامه

در ساختار پوشش‌های فوق، از پوششی Libs برای قرار دادن کتابخانه‌های پایه برنامه مانند jQuery.js و Ember.js استفاده خواهیم کرد. به این ترتیب:

- نیاز به آخرین نگارش‌های Ember.js و همچنین افزونه‌ی Ember-Data آن برای کار ساده‌تر با داده‌ها و سرور وجود دارد. این فایل‌ها را از آدرس ذیل می‌توانید دریافت کنید (نسخه‌های نیوگت به دلیل قدیمی بودن و به روز نشدن مدام آن‌ها توصیه نمی‌شوند):

<http://emberjs.com/builds/#/beta>

برای حالت آزمایش برنامه، استفاده از فایل‌های دیباگ آن توصیه می‌شوند (فایل‌هایی با نام اصلی و بدون پسوند .min یا .prod). زیرا این فایل‌ها خطاهای اطلاعات بسیار مفصلی را از اشکالات رخ داده، در کنسول وب مرورگرها، فایرباگ و یا Developer tools آن‌ها نمایش می‌دهند. نسخه‌ی min برای حالت ارائه‌ی نهایی برنامه است. نسخه‌ی prod همان نسخه‌ی دیباگ است با حذف اطلاعات دیباگ (نسخه‌ی production فشرده نشده). نسخه‌ی فشرده شده‌ی prod آن، فایل min نهایی را تشکیل می‌دهد.

- دریافت جی‌کوئری

- آخرین نگارش handlebars.js را از سایت رسمی آن دریافت کنید: <http://handlebarsjs.com>

Ember Handlebars Loader: <https://github.com/michaelrkn/ember-handlebars-loader> -

Ember Data Local Storage Adapter: <https://github.com/kurko/ember-localstorage-adapter> -

ترتیب تعریف و قرارگیری این فایل‌ها را پس از دریافت، در فایل index.html قرار گرفته در ریشه‌ی سایت، در کدهای ذیل مشاهده می‌کنید:

```
<!DOCTYPE html>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
  <title>Ember Blog</title>

  <link href="Content/bootstrap.css" rel="stylesheet" />
  <link href="Content/bootstrap-theme.css" rel="stylesheet" />
  <link href="Content/styles.css" rel="stylesheet" />

  <script src="Scripts/Libs/jquery-2.1.1.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/bootstrap.min.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/handlebars-v2.0.0.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/ember.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/ember-handlebars-loader-0.0.1.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/ember-data.js" type="text/javascript"></script>
  <script src="Scripts/Libs/localstorage_adapter.js" type="text/javascript"></script>
</head>
<body>

</body>
</html>
```

اصلاح فایل ember-handlebars-loader-0.0.1.js

اگر به فایل js مراجعه کنید، مسیر فایل‌های قالب handlebars قسمت‌های مختلف برنامه را از پوششی templates واقع در ریشه‌ی سایت می‌خواند. با توجه به تصویر ساختار پوششی پروژه‌ی جاری، پوششی template به داخل فایل Scripts منتقل شده است و نیاز به یک چنین اصلاحی دارد:

```
url: "Scripts/Templates/" + name + ".hbs",
```

کار اسکریپت ember-handlebars-loader-0.0.1.js بارگذاری خودکار فایل‌های hbs از پوششی قالب‌های سفارشی

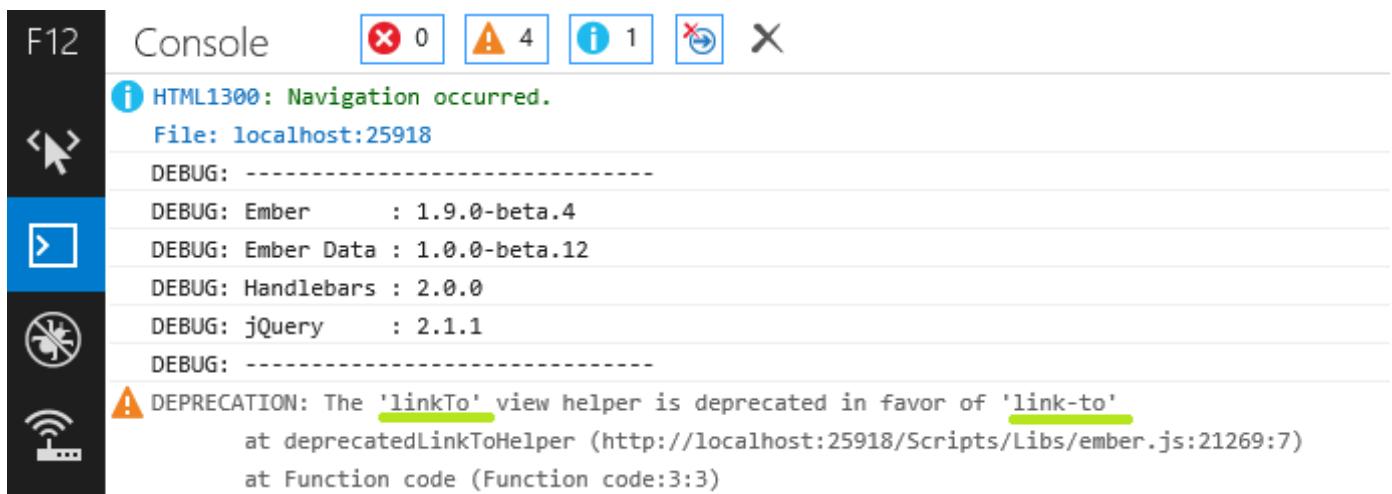
ساخت یک بلاگ ساده با Ember.js، قسمت اول

برنامه است. در این حالت اگر برنامه را اجرا کنید، خطای 404 را دریافت خواهید کرد. از این جهت که mime-type hbs در IIS تعریف نشده است. اضافه کردن آن نیز ساده است. به فایل web.config برنامه مراجعه کرده و تغییر ذیل را اعمال کنید:

```
<system.webServer>
  <staticContent>
    <mimeTypeMap fileExtension=".hbs" mimeType="text/x-handlebars-template" />
  </staticContent>
</system.webServer>
```

مزیت استفاده از نسخه‌ی دیباگ ember.js در حین توسعه‌ی برنامه

نسخه‌ی دیباگ ember.js علاوه بر به همراه داشتن خطاهای بسیار جامع و توضیح علل مشکلات، مواردی را که در آینده منسوخ خواهند شد نیز توضیح می‌دهد:

برای مثال در اینجا عنوان شده است که دیگر از linkTo استفاده نکنید و آن را به link-to تغییر دهید. همچنین اگر از مرورگر کروم استفاده می‌کنید، افزونه‌ی [Ember Inspector](#) را نیز می‌توانید نصب کنید تا اطلاعات بیشتری را از جزئیات مسیریابی‌های تعریف شده و قالب‌های Ember.js بتوان مشاهده کرد. این افزونه به صورت یک برگه‌ی جدید در آن ظاهر می‌شود.

ایجاد شیء Application

همانطور که در قسمت‌های پیشین نیز عنوان شد ([^](#) و [^](#))، یک برنامه‌ی Ember.js با تعریف وله‌ای از شیء Application آغاز می‌شود. برای این منظور به پوشه‌ی App مراجعه کرده و فایل جدید Scripts\App\blogger.js را اضافه کنید؛ با این محتوا:

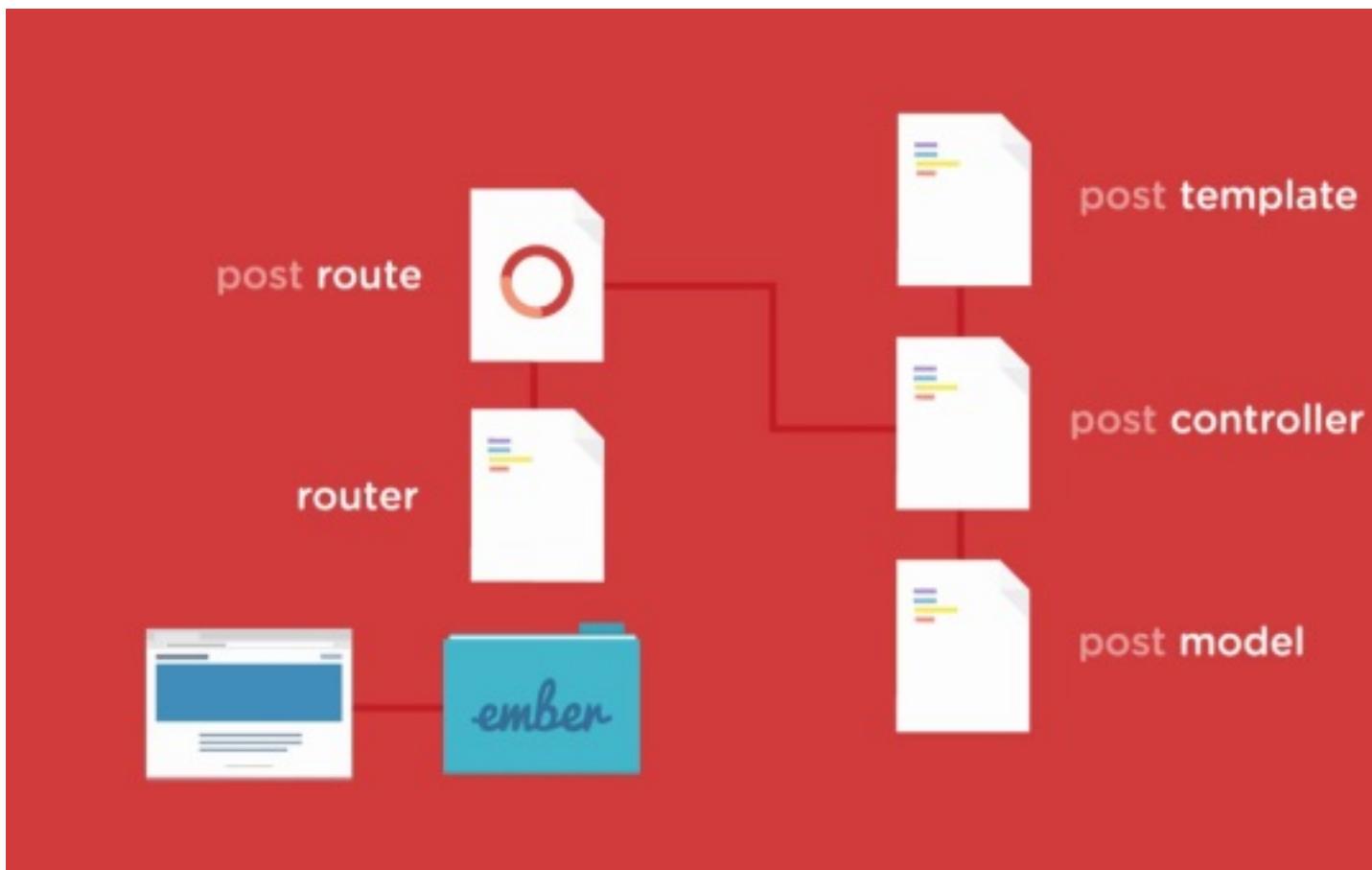
```
Blogger = Ember.Application.create();
```

مدخل این فایل را نیز پس از تعاریف وابستگی‌های اصلی برنامه، به فایل index.html اضافه خواهیم کرد:

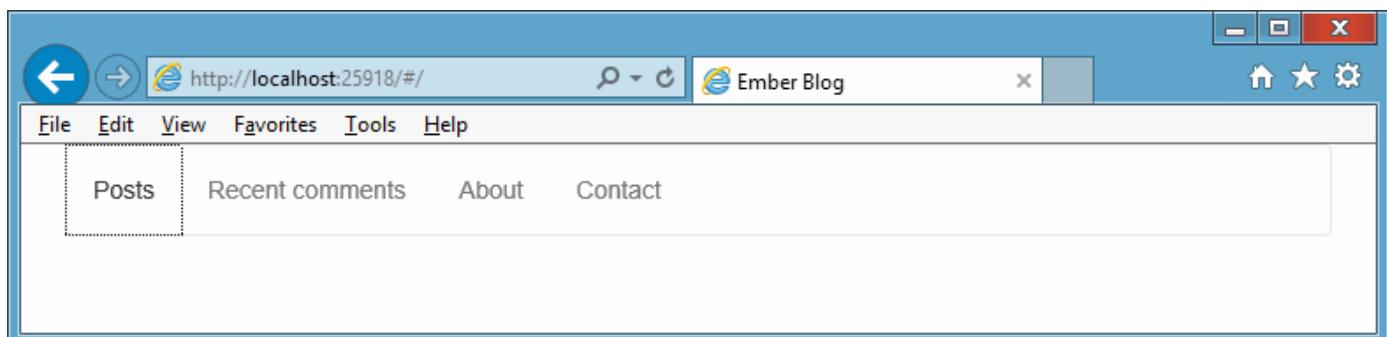
```
<script src="Scripts/App/blogger.js" type="text/javascript"></script>
```

تا اینجا برپایی اولیه‌ی برنامه‌ی تک صفحه‌ای وب مبتنی بر Ember.js ما به پایان می‌رسد.

اکنون در ادامه قصد داریم لیستی از عناوین مطالب ارسالی را نمایش دهیم. در ابتدا این عناوین را از یک آرایه‌ی ثابت جاوا اسکریپتی دریافت خواهیم کرد و پس از آن از یک Web API کنترلر، جهت دریافت اطلاعات از سرور کمک خواهیم گرفت.

کار router در Ember.js، نگاشت آدرس درخواستی توسط کاربر، به یک route یا مسیریابی تعریف شده است. به این ترتیب مدل، کنترلر و قالب آن route به صورت خودکار بارگذاری و پردازش خواهند. با مراجعه به ریشه‌ی سایت، فایل index.html بارگذاری می‌شود.

در اینجا تصویری از صفحه‌ی آغازین بلاگ را مشاهده می‌کنید. در آن صفحه‌ی posts همان ریشه‌ی سایت نیز می‌باشد. بنابراین نیاز است ابتدا مسیریابی آن را تعریف کرد. برای این منظور، فایل جدید Scripts\App\router.js را به پوششی App اضافه کنید؛ با این محتوا:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
});
```

علت تعریف قسمت path این است که ریشه‌ی سایت (/) نیز به مسیریابی posts ختم شود. در غیر اینصورت کاربر با مراجعه به ریشه‌ی سایت، یک صفحه‌ی خالی را مشاهده خواهد کرد؛ زیرا به صورت پیش فرض، آدرس قابل ترجمه‌ی یک صفحه، با آدرس و نام مسیریابی آن یکی است.

همچنین مدخل آن را نیز در فایل index.html تعریف نمائید:

```
<script src="Scripts/App/blogger.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/App/router.js" type="text/javascript"></script>
```

در اینجا Blogger همان شیء Application برنامه است که پیشتر در فایل Scripts\App\blogger.js تعریف کردیم. سپس به کمک متدها، اولین مسیریابی برنامه را افزوده‌ایم.

افزودن مسیریابی و قالب posts

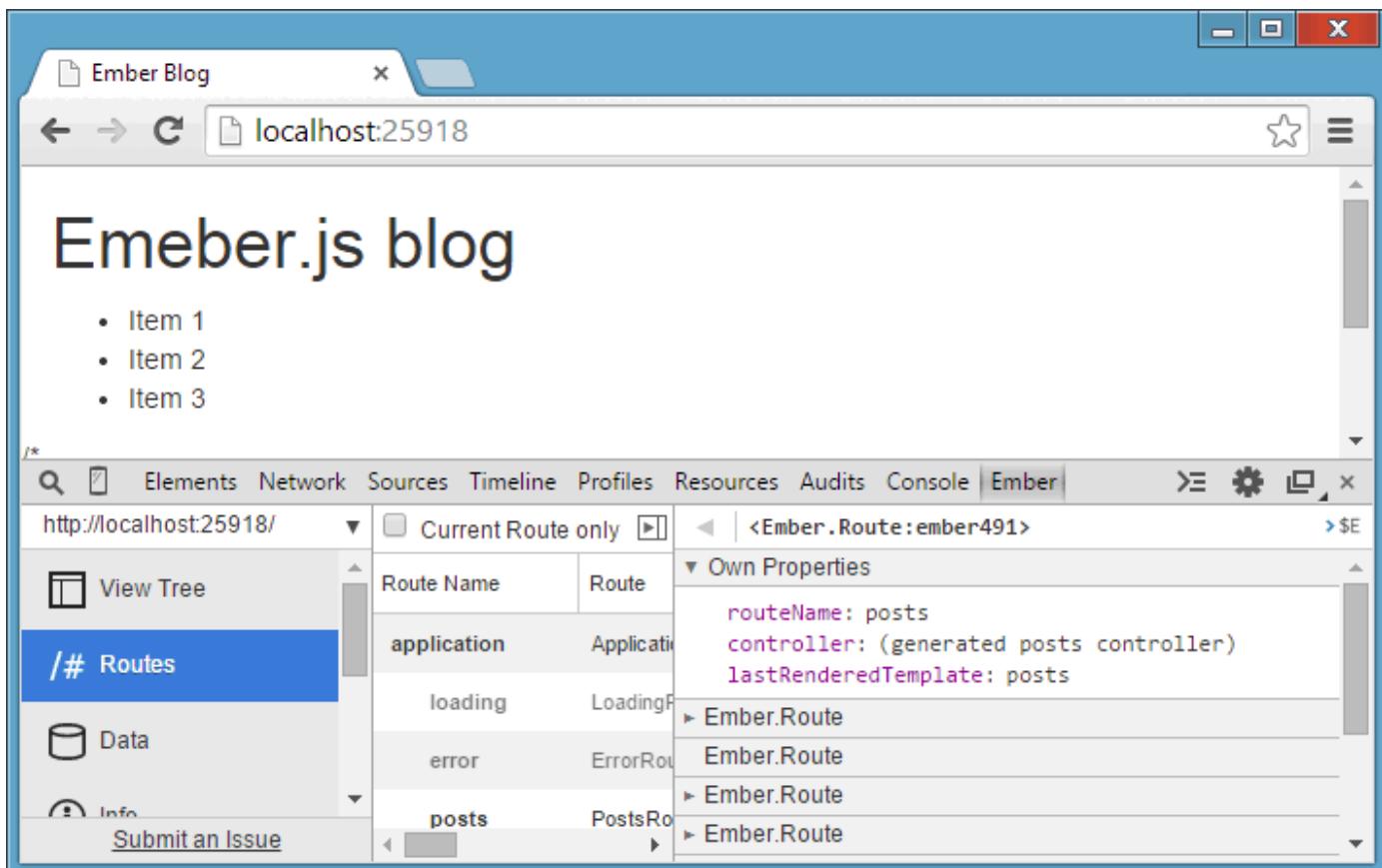
در ادامه فایل جدید Scripts\Templates\posts.hbs را اضافه کنید. به این ترتیب قالب خالی مطالب به پوششی templates اضافه می‌شود. محتوای این فایل را به نحو ذیل تنظیم کنید:

```
<div class="container">
  <h1>Emeber.js blog</h1>
  <ul>
    <li>Item 1</li>
    <li>Item 2</li>
    <li>Item 3</li>
  </ul>
</div>
```

در اینجا دیگر نیازی به ذکر تگ script از نوع text/x-handlebars نیست. برای بارگذاری این قالب نیاز است آنرا به template loader توضیح داده شده در ابتدای بحث، در فایل index.html اضافه کنیم:

```
<script>
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts'
  ]);
</script>
```

اکنون برنامه را اجرا کنید. به تصویر ذیل خواهید رسید که در آن افزونه‌ی Ember Inspector نیز نمایش داده شده است:

افزودن مسیریابی و قالب about

در ادامه قصد داریم صفحه‌ی about را اضافه کنیم. مجدداً با افزودن مسیریابی آن به فایل Scripts\App\router.js شروع می‌کنیم:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
});
```

سپس فایل قالب آنرا در مسیر Scripts\Templates\about.hbs ایجاد خواهیم کرد؛ برای مثال با این محتوای فرضی:

```
<h1>About Ember Blog</h1>
<p>Bla bla bla!</p>
```

اکنون نام این فایل را به template loader فایل index.html اضافه می‌کنیم.

```
<script>
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts', 'about'
  ]);
</script>
```

اگر از [قسمت قبل](#) به خاطر داشته باشید، ساختار کلی قالب‌های ember.js یک چنین شکلی را دارد:

```
<script type="text/x-handlebars" data-template-name="about">
</script>
```

اسکریپت template loader، این تعاریف را به صورت خودکار اضافه می‌کند. مقدار data-template-name را نیز به نام فایل متناظر با آن تنظیم خواهد کرد و چون ember.js بر اساس ایده‌ی convention over configuration کار می‌کند، مسیریابی about با کنترلری به همین نام و قالبی هم نام پردازش خواهد شد. بنابراین نام فایل‌های قالب را باید بر اساس مسیریابی‌های متناظر با آن‌ها تعیین کرد.
برای آزمایش این مسیر و قالب جدید آن، آدرس <http://localhost/#/about> را بررسی کنید.

اضافه کردن منوی ثابت بالای سایت

روش اول این است که به ابتدای هر دو قالب about.hbs و posts.hbs، تعاریف منو را اضافه کنیم. مشکل این‌کار، تکرار کدها و پایین آمدن قابلیت نگهداری برنامه است. روش بهتر، افزودن کدهای مشترک بین صفحات، در قالب application برنامه است. نمونه‌ی آن را در مثال [قسمت قبل](#) مشاهده کرده‌اید. در اینجا چون قصد نداریم به صورت دستی قالب‌ها را به صفحه اضافه کنیم و همچنین برای ساده شدن نگهداری برنامه، قالب‌ها را در فایل‌های مجزایی قرار داده‌ایم، تنها کافی است فایل جدید Scripts\Templates\application.hbs را به پوشه‌ی قالب‌های برنامه اضافه کنیم؛ با این محتوا:

```
<div class='container'>
<nav class='navbar navbar-default' role='navigation'>
<ul class='nav navbar-nav'>
<li>{{#link-to 'posts'}}Posts{{/link-to}}</li>
<li>{{#link-to 'about'}}About{{/link-to}}</li>
</ul>
</nav>

{{outlet}}
</div>
```

و سپس همانند قبل، نام فایل قالب اضافه شده را به index.html فایل template loader اضافه می‌کنیم:

```
<script>
EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
  'posts', 'about', 'application'
]);
</script>
```

افزودن مسیریابی و قالب contact

برای افزودن صفحه‌ی تماس با مای سایت، ابتدا مسیریابی آن را در فایل Scripts\App\router.js تعریف می‌کنیم:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact');
});
```

سپس قالب متناظر با آن را به نام Scripts\Templates\contact.hbs اضافه خواهیم کرد؛ فعلًا با این محتوای اولیه:

```
<h1>Contact</h1>
<ul>
  <li>Phone: ...</li>
  <li>Email: ...</li>
</ul>
```

و بعد index.html فایل را از وجود آن مطلع خواهیم کرد:

```
<script>
EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
  'posts', 'about', 'application', 'contact'
]);
```

همچنین لینکی به مسیریابی آنرا به فایل Scripts\Templates\application.hbs که منوی سایت در آن تعریف شده است، اضافه می‌کنیم:

```
<div class='container'>
<nav class='navbar navbar-default' role='navigation'>
  <ul class='nav navbar-nav'>
    <li>{{#link-to 'posts'}}Posts{{/link-to}}</li>
    <li>{{#link-to 'about'}}About{{/link-to}}</li>
    <li>{{#link-to 'contact'}}Contact{{/link-to}}</li>
  </ul>
</nav>

  {{outlet}}
</div>
```

تعریف مسیریابی تو در تو در صفحه contact

در حال حاضر صفحه Contact، ایمیل و شماره تماس را در همان بار اول نمایش می‌دهد. می‌خواهیم این دو را تبدیل به دو لینک جدید کنیم که با کلیک بر روی هر کدام، محتوای مرتبط، در قسمتی از همان صفحه بارگذاری شده و نمایش داده شود. برای اینکار نیاز است مسیریابی را تو در تو تعریف کنیم:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact', function () {
    this.resource('email');
    this.resource('phone');
  });
});
```

اگر مسیریابی‌های email و یا phone را به صورت مستقل مانند posts و یا about تعریف کنیم، با کلیک کاربر بر روی لینک متناظر با هر کدام، یک صفحه کاملاً جدید نمایش داده می‌شود. اما در اینجا قصد داریم تنها قسمت کوچکی از همان صفحه contact را با محتوای ایمیل و یا شماره تماس جایگزین نمائیم. به همین جهت مسیریابی‌های متناظر را در اینجا به صورت تو در تو و ذیل مسیریابی contact تعریف کرده‌ایم.

پس از آن دو فایل قالب جدید Scripts\Templates\email.hbs را با محتوای:

```
<h2>Email</h2>
<p>
<span></span> Email name@site.com.
</p>
```

و فایل قالب Scripts\Templates\phone.hbs را با محتوای:

```
<h2>Phone</h2>
<p>
<span></span> Call 12345678.
</p>
```

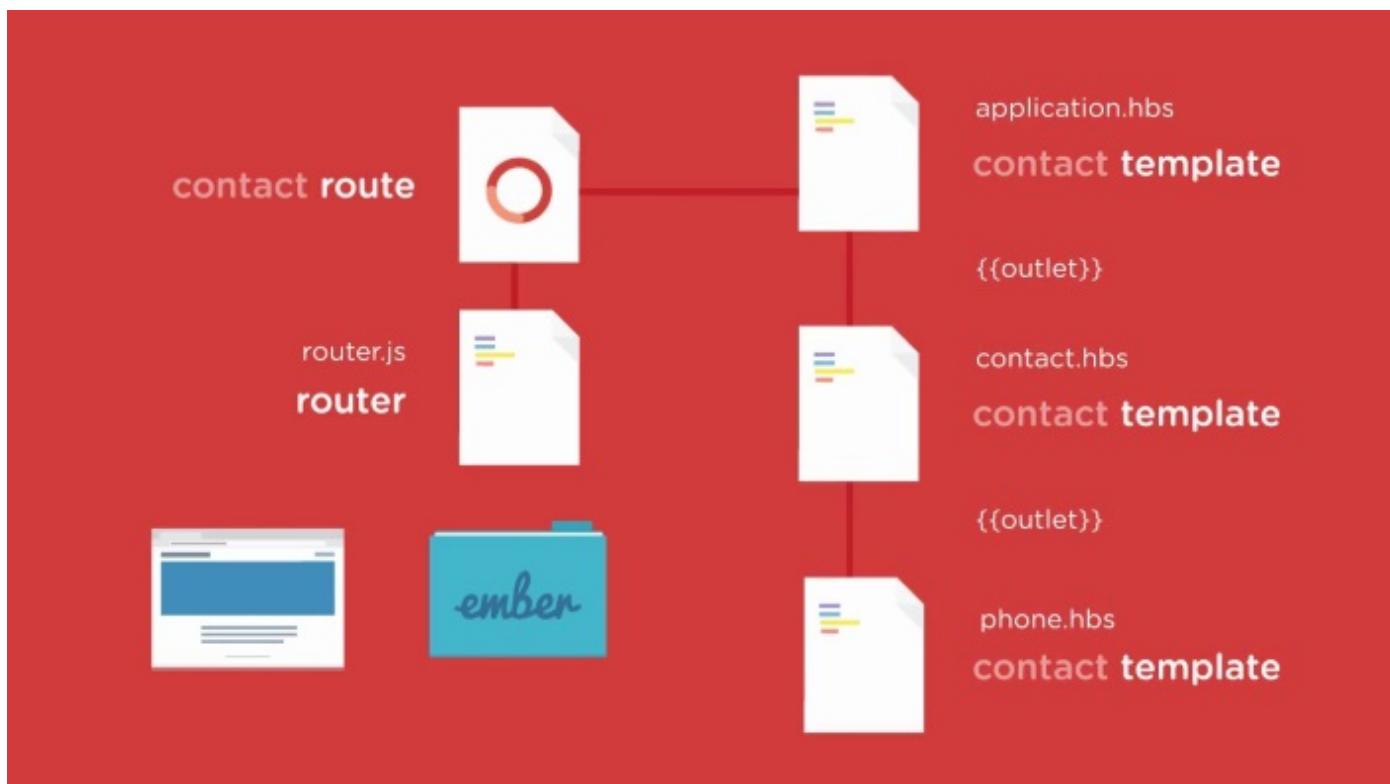
به پوششی قالب‌ها اضافه نمایید به همراه معرفی نام آن‌ها به template loader برنامه در صفحه index.html :

```
<script>
EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
  'posts', 'about', 'application', 'contact', 'email', 'phone' ]);
</script>
```

اکنون به قالب contact.hbs مجدداً مراجعه کرده و تعاریف آن را به نحو ذیل تغییر دهید:

```
<h1>Contact</h1>
<div class="row">
  <div class="col-md-6">
    <p>
      Want to get in touch?
    </p>
    <ul>
      <li>{{#link-to 'phone'}}Phone{{/link-to}}</li>
      <li>{{#link-to 'email'}}Email{{/link-to}}</li>
    </ul>
  </div>
  <div class="col-md-6">
    {{outlet}}
  </div>
</div>
```

در اینجا دو لینک به مسیریابی‌های Phone و Email تعریف شده‌اند. همچنین {{outlet}} نیز قابل مشاهده است. با کلیک بر روی لینک Phone، مسیریابی آن فعال شده و سپس قالب متناظر با آن در قسمت {{outlet}} رندر می‌شود. در مورد لینک Email نیز به همین نحو رفتار خواهد شد.

در اینجا نحوه پردازش مسیریابی contact را ملاحظه می‌کنید. ابتدا درخواستی جهت مشاهده‌ی آدرس <http://localhost/#/contact> دریافت می‌شود. سپس router این درخواست را به مسیریابی همنامی منتقل می‌کند. این مسیریابی ابتدا قالب عمومی application را رندر کرده و سپس قالب اصلی و همان مسیریابی جاری یا همان contact.hbs را رندر می‌کند. در این صفحه چون مسیریابی تو در توابع تعریف شده‌است، اگر درخواستی برای مشاهده‌ی contact.hbs دریافت شود، محتوای آن را در {{outlet}} قالب contact.hbs جاری رندر می‌کند.

Route Name	Route	Controller	Template	URL
posts	PostsRoute	>\$E PostsController	>\$E posts	#/
about	AboutRoute	>\$E AboutController	about	#/about
contact	ContactRoute	>\$E ContactController	>\$E contact	
contact.loading	ContactLoadingRoute	>\$E ContactLoadingController	contact/loading	#/contact/loading
contact.error	ContactErrorRoute	>\$E ContactErrorHandler	contact/error	#/contact/error
email	EmailRoute	>\$E EmailController	email	#/contact/email

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS03_01.zip](#)

پس از تهیه ساختار اولیه‌ی بلاگی مبتنی بر `ember.js` در [قسمت قبل](#)، در ادامه قصد داریم امکانات تعاملی را به آن اضافه کنیم. بنابراین کار را با تعریف کنترلرها که تعیین کننده‌ی رفتار برنامه هستند، ادامه می‌دهیم.

اضافه کردن دکمه‌ی More info به صفحه‌ی About و مدیریت کلیک بر روی آن

فایل `about.hbs` را گشوده و سپس محتوای فعلی آن را به نحو ذیل تکمیل کنید:

```
<h2>About Ember Blog</h2>
<p>Bla bla bla!</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'showRealName' }}>more info</button>
```

در `ember.js` اگر قصد مدیریت عملی را که قرار است توسط کلیک بر روی المانی رخدده، داشته باشیم، می‌توان از `handlebar helper` ایی به نام `action` استفاده کرد. سپس برای تهیه کدهای مرتبط با آن، این اکشن را باید در کنترلر متناظر با جاری `route` (مسیریابی `about`) اضافه کنیم. به همین جهت فایل جدید `about.js` را در پوشه‌ی `Controllers\about` سمت کاربر اضافه کنید (نام آن با نام مسیریابی یکی است): با این محتوا:

```
Blogger.AboutController = Ember.Controller.extend({
  actions: {
    showRealName: function () {
      alert("You clicked at showRealName of AboutController.");
    }
  }
});
```

کنترلرها به صورت یک خاصیت جدید به شیء `Application` برنامه اضافه می‌شوند. مطابق اصول نامگذاری `.js`، نام خاصیت کنترلر با حروف بزرگ متناظر با `route` آن شروع می‌شود و به نام `Controller` ختم خواهد شد. به این ترتیب `ember.js` هرگاه قصد پردازش مسیریابی `about` را داشته باشد، می‌داند که باید از کدام شیء جهت پردازش اعمال کاربر استفاده کند. در ادامه این خاصیت را با تهیه یک زیرکلاس از کلاس پایه `Controller` تهیه شده توسط `ember.js` مقدار دهی می‌کنیم. به این ترتیب به کلیه امکانات این کلاس پایه دسترسی خواهیم داشت؛ به علاوه می‌توان ویژگی‌های سفارشی را نیز به آن افزود. برای مثال در اینجا در قسمت `actions` آن، دقیقاً مطابق نام اکشنی که در فایل `about.hbs` تعریف کردہ‌ایم، یک متد جدید اضافه شده است.

پس از تعریف کنترلر `about.js` نیاز است مدخل متناظر با آن را به فایل `index.html` برنامه نیز در انتهای تعاریف موجود، اضافه کرد:

```
<script src="Scripts/Controllers/about.js" type="text/javascript"></script>
```

اکنون یکبار برنامه را اجرا کرده و در صفحه‌ی `About` بر روی دکمه‌ی `more info` کلیک کنید.

اضافه کردن دکمه‌ی ارسال پیام خصوصی به صفحه‌ی Contact و مدیریت کلیک بر روی آن در ادامه به قالب فعلی Scripts\Templates\contact.hbs یک دکمه را جهت ارسال پیام خصوصی اضافه می‌کنیم.

```
<h1>Contact</h1>
<div class="row">
<div class="col-md-6">
<p>
  Want to get in touch?
  <ul>
    <li>{{#link-to 'phone'}}Phone{{/link-to}}</li>
    <li>{{#link-to 'email'}}Email{{/link-to}}</li>
  </ul>
</p>
<p>
  Or, click here to send a secret message:
</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'sendMessage' }}>Send message</button>
</div>
<div class="col-md-6">
  {{outlet}}
</div>
</div>
```

سپس برای مدیریت اکشن جدید sendMessage نیاز است کنترلر آن را نیز تعریف کنیم. با توجه به نام مسیریابی جاری، نام این کنترلر نیز contact خواهد بود. برای این منظور ابتدا فایل جدید Scripts\Controllers\contact.js را اضافه نمائید؛ با این محتوا:

```
Blogger.ContactController = Ember.Controller.extend({
  actions: {
    sendMessage: function () {
      var message = prompt('Type your message here:');
    }
  }
});
```

همچنین مدخل متناظر با فایل contact.js نیز باید به صفحه‌ی index.html اضافه شود:

```
<script src="Scripts\Controllers\contact.js" type="text/javascript"></script>
```

نمایش تصویری تعاملی در صفحه‌ی about

تا اینجا با نحوه‌ی تعریف اکشن‌ها در قالب‌ها و مدیریت آن‌ها توسط کنترلرهای متناظر آشنا شدیم. در ادامه قصد داریم با اصول binding اطلاعات در ember.js آشنا شویم. برای مثال فرض کنید می‌خواهیم دکمه‌ای را در صفحه‌ی about قرار داده و با کلیک بر روی آن، لوگوی ember.js را که به صورت یک تصویر مخفی در صفحه قرار دارد، نمایان کنیم. برای اینکار نیاز است خاصیتی را در کنترلر متناظر، تعریف کرده و سپس آن را به template جاری bind کرد.

برای این منظور فایل Scripts\Templates\about.hbs را گشوده و تعاریف موجود آن را به نحو ذیل تکمیل کنید:

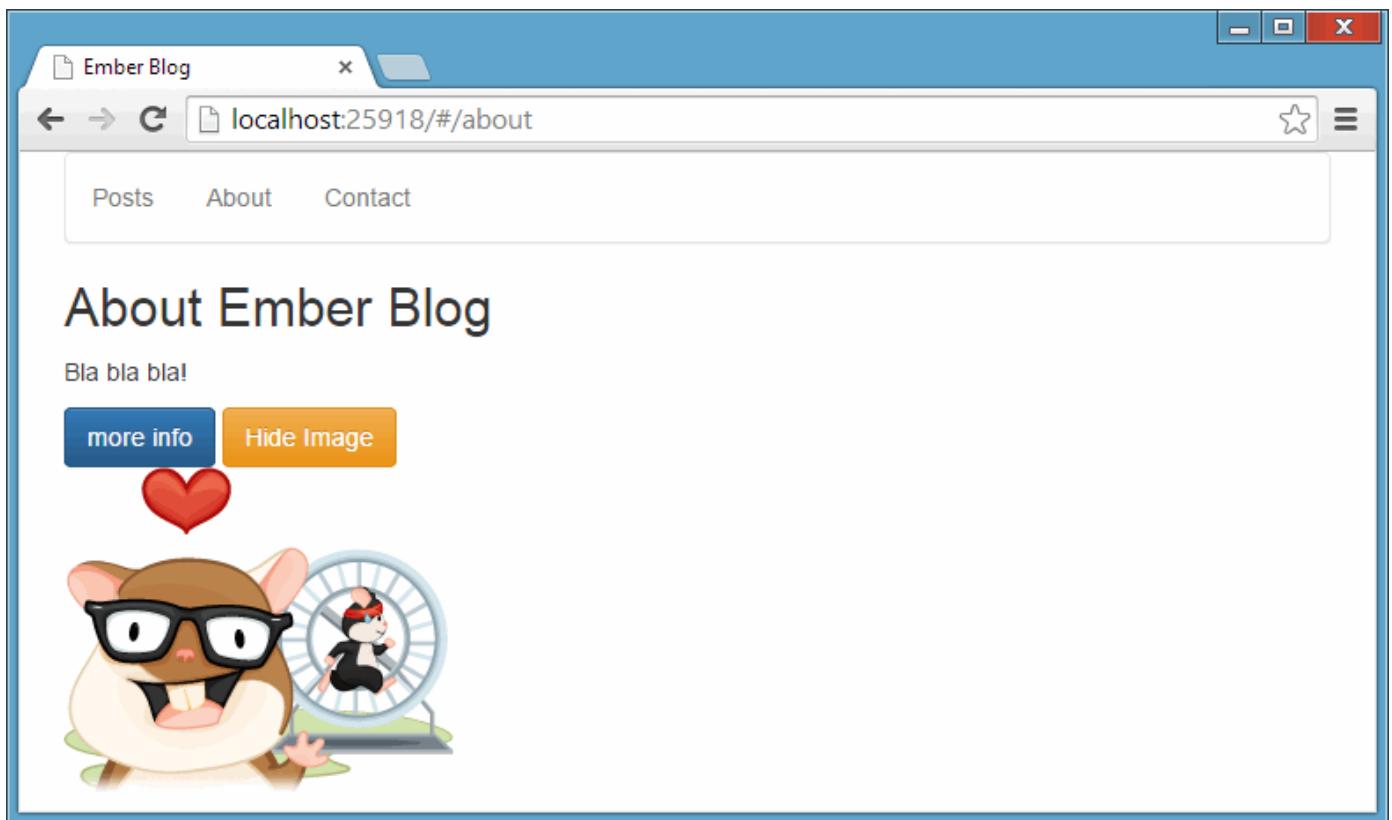
```
<h2>About Ember Blog</h2>
<p>Bla bla bla!</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'showRealName' }}>more info</button>

{{#if isAuthorShowing}}
<button class="btn btn-warning" {{action 'hideAuthor' }}>Hide Image</button>
<p></p>
{{else}}
<button class="btn btn-info" {{action 'showAuthor' }}>Show Image</button>
{{/if}}
```

در اینجا بر اساس مقدار خاصیت isAuthorShowing تصمیم گیری خواهد شد که آیا تصویر لوگوی ember.js نمایش داده شود یا خیر. همچنین دو اکشن نمایش و مخفی کردن تصویر نیز اضافه شده‌اند که با کلیک بر روی هر کدام، سبب تغییر وضعیت خاصیت isAuthorShowing خواهیم شد. کنترلر about (فایل Scripts\Controllers\about.js) جهت مدیریت این خاصیت جدید، به همراه دو اکشن تعریف شده، اینبار به نحو ذیل تغییر خواهد یافت:

```
Blogger.AboutController = Ember.Controller.extend({
  isAuthorShowing: false,
  actions: {
    showRealName: function () {
      alert("You clicked at showRealName of AboutController.");
    },
    showAuthor: function () {
      this.set('isAuthorShowing', true);
    },
    hideAuthor: function () {
      this.set('isAuthorShowing', false);
    }
  }
});
```

ابتدا خاصیت isAuthorShowing به کنترلر اضافه شده‌است. از این خاصیت بار اولی که مسیر <http://localhost:25918/#/about> به کنترلر اضافه شده‌است. توسط کاربر درخواست می‌شود، استفاده خواهد شد. سپس در دو متدهای showAuthor و hideAuthor که به اکشن‌های دو دکمه‌ی جدید تعریف شده در قالب about متصل خواهند شد، نحوه‌ی تغییر مقدار خاصیت isAuthorShowing را توسط متدهای set ملاحظه می‌کنید. این قسمت مهم‌ترین تفاوت ember.js با jQuery است. در jQuery مستقیماً المان‌های صفحه در همانجا تغییر داده می‌شوند. در ember.js منطق مدیریت کننده‌ی رابط کاربری و کدهای قالب متناظر با آن از هم جدا شده‌اند تا بتوان یک برنامه‌ی بزرگ را بهتر مدیریت کرد. همچنین در اینجا مشخص است که هر قسمت و هر فایل، چه ارتباطی با سایر اجزای تعریف شده دارد و چگونه به هم متصل شده‌اند و اینبار شاهد اینبوهی از کدهای جاوا اسکریپتی مخلوط بین المان‌های HTML صفحه نیستیم.

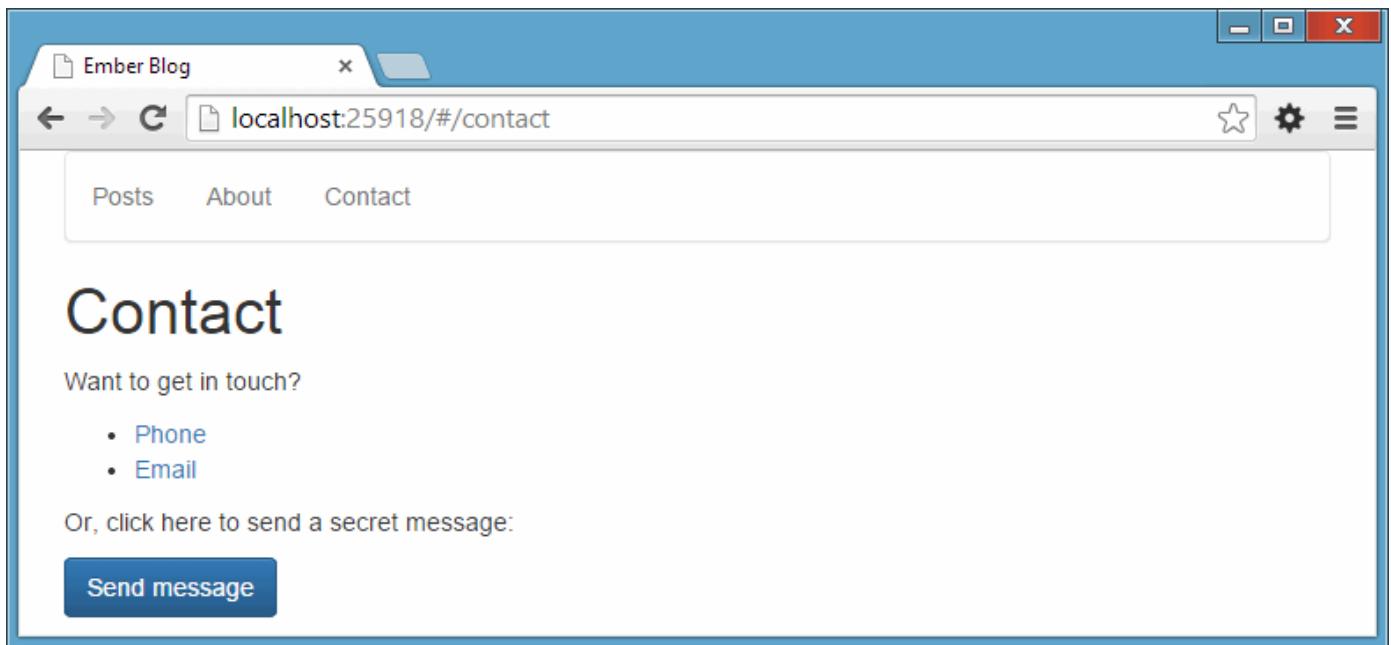

نمایش پیامی به کاربر پس از ارسال پیام خصوصی در صفحه‌ی تماس با ما

قصد داریم ویژگی مشابهی را به صفحه‌ی contact نیز اضافه کنیم. اگر کاربر بر روی دکمه‌ی ارسال پیام کلیک کرد، پیام تشکری به همراه عددی ویژه به او نمایش خواهیم داد.
برای این کار قالب Scripts\Templates\contact.hbs را به نحو ذیل تکمیل کنید:

```
<h1>Contact</h1>
<div class="row">
  <div class="col-md-6">
    <p>
      Want to get in touch?
    <ul>
      <li>{{#link-to 'phone'}}Phone{{/link-to}}</li>
      <li>{{#link-to 'email'}}Email{{/link-to}}</li>
    </ul>
    </p>
    {{#if messageSent}}
    <p>
      Thank you. Your message has been sent.
      Your confirmation number is {{confirmationNumber}}.
    </p>
    {{else}}
    <p>
      Or, click here to send a secret message:
    </p>
    <button class="btn btn-primary" {{action 'sendMessage' }}>Send message</button>
    {{/if}}
  </div>
  <div class="col-md-6">
    {{outlet}}
  </div>
</div>
```

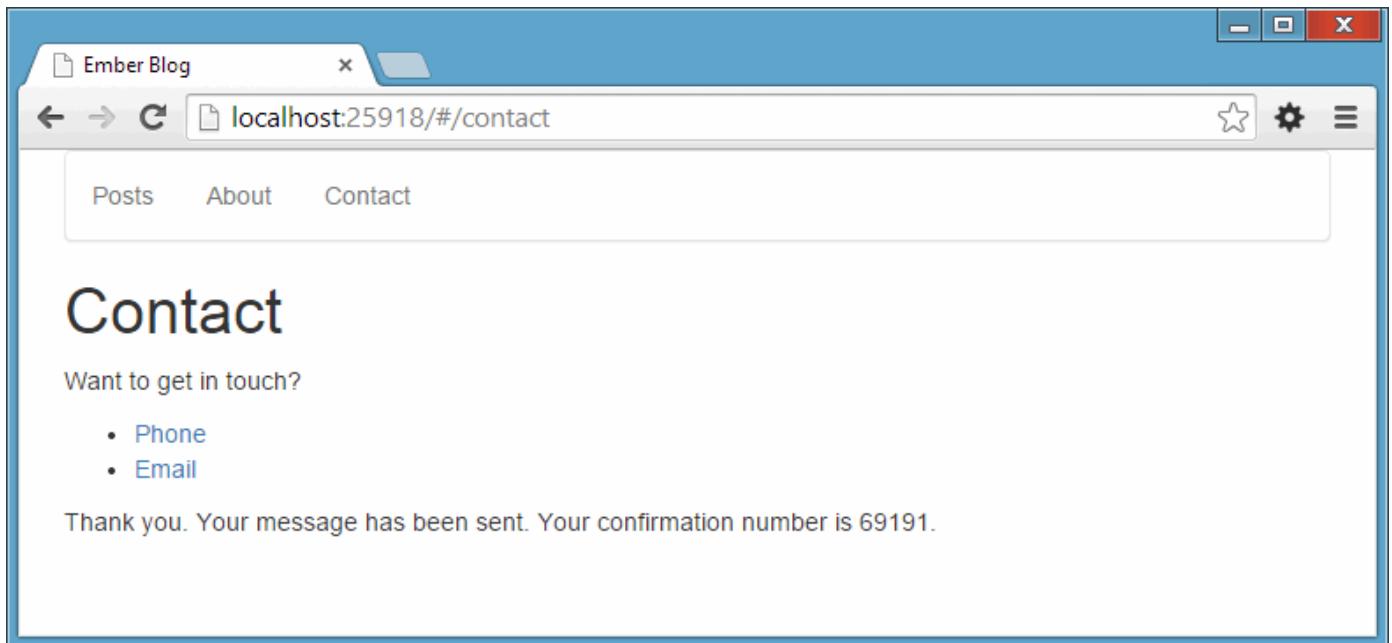
در آن شرط بررسی if messageSent اضافه شده است؛ به همراه نمایش confirmationNumber در انتهای پیام تشکر.

برای تعریف منطق مرتبط با این خواص، به کنترلر contact.js واقع در فایل Scripts\Controllers\contact.js مراجعه کرده و آنرا به نحو ذیل تغییر می‌دهیم:

```
Blogger.ContactController = Ember.Controller.extend({
  messageSent: false,
  actions: {
    sendMessage: function () {
      var message = prompt('Type your message here:');
      if (message) {
        this.set('confirmationNumber', Math.round(Math.random() * 100000));
        this.set('messageSent', true);
      }
    }
});
```

همانطور که مشاهده می‌کنید، مقدار اولیه خاصیت messageSent مساوی false است. بنابراین در قالب contact.hbs قسمت else شرط نمایش داده می‌شود. اگر کاربر پیامی را وارد کند، خاصیت confirmationNumber به یک عدد اتفاقی و خاصیت messageSent به true تنظیم خواهد شد. به این ترتیب اینبار به صورت خودکار پیام تشکر به همراه عددی اتفاقی، به کاربر نمایش داده می‌شود.

بنابراین به صورت خلاصه، کار کنترلر، مدیریت منطق نمایشی برنامه است و برای اینکار حداقل دو مکانیزم را ارائه می‌دهد: اکشن‌ها و خواص. اکشن‌ها بیانگر نوعی رفتار هستند؛ برای مثال نمایش یک `popup` و یا تغییر مقدار یک خاصیت. مقدار خواص را می‌توان مستقیماً در صفحه نمایش داد و یا از آن‌ها جهت پردازش عبارات شرطی و نمایش قسمت خاصی از قالب جاری نیز می‌توان کمک گرفت.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS03_02.zip](#)

پس از ایجاد کنترلرها، در این قسمت سعی خواهیم کرد تا آرایه‌ای ثابت از مطالب و نظرات را در سایت نمایش دهیم. همچنین امکان ویرایش اطلاعات را نیز به این آرایه‌های جوا اسکریپتی مدل، اضافه خواهیم کرد.

تعريف مدل سمت کاربر برنامه

فایل جدید Scripts\App\store.js را اضافه کرده و محتوای آن را به نحو ذیل تغییر دهید:

```

var posts = [
{
    id: '1',
    title: "Getting Started with Ember.js",
    body: "Bla bla bla 1."
},
{
    id: '2',
    title: "Routes and Templates",
    body: "Bla bla bla 2."
},
{
    id: '3',
    title: "Controllers",
    body: "Bla bla bla 3."
};

var comments = [
{
    id: '1',
    postId: '3',
    text: 'Thanks!'
},
{
    id: '2',
    postId: '3',
    text: 'Good to know that!'
},
{
    id: '3',
    postId: '1',
    text: 'Great!'
};
];

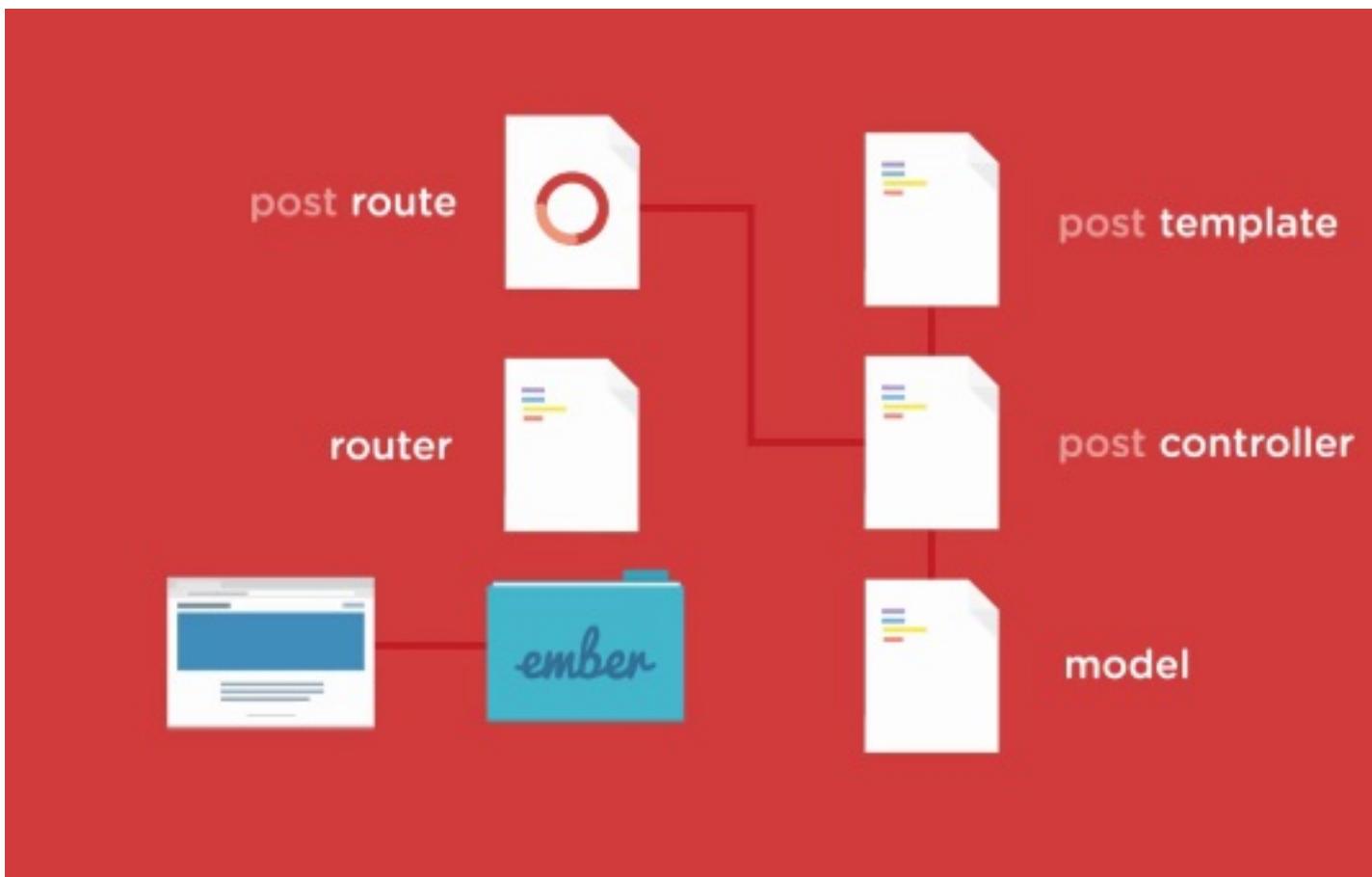
```

در اینجا دو آرایه ثابت از اشیاء مطالب و نظرات را مشاهده می‌کنید.
سپس جهت استفاده از آن، تعریف مدخل آن را به فایل index.html، پیش از تعاریف کنترلرها اضافه خواهیم کرد:

```
<script src="Scripts/App/store.js" type="text/javascript"></script>
```

ویرایش قالب مطالب برای نمایش لیستی از عنوانین ارسالی

قالب فعلی Scripts\Templates\posts.hbs صرفاً دارای یک سری عنوان درج شده به صورت مستقیم در صفحه است. اکنون قصد داریم آن را جهت نمایش لیستی از آرایه مطالب تغییر دهیم.

همانطور که در تصویر ملاحظه می‌کنید، با درخواست آدرس صفحه‌ی مطالب، router آن مسیریابی متناظری را یافته و سپس بر این اساس، template، کنترلر و مدلی را انتخاب می‌کند. به صورت پیش فرض، قالب و کنترلر انتخاب شده، مواردی هستند همان‌با مسیریابی جاری. اما مقدار پیش فرضی برای model وجود ندارد و باید آن را به صورت دستی مشخص کرد.
برای این منظور فایل routes.js را به پوششی routes با محتوای ذیل اضافه کنید:

```

Blogger.PostsRoute = Ember.Route.extend({
  controllerName: 'posts',
  renderTemplate: function () {
    this.render('posts');
  },
  model: function () {
    return posts;
  }
});
```

در اینجا صرفاً جهت نمایش پیش فرض‌ها و نحوه‌ی کار یک route، دو خاصیت renderTemplate و controllerName آن نیز مقدار دهی شده‌اند. این دو خاصیت به صورت پیش فرض، همان‌با مسیریابی جاری مقدار دهی می‌شوند و نیازی به ذکر صریح آن نیست. اما خاصیت model یک مسیریابی است که باید دقیقاً مشخص شود. در اینجا مقدار آن را به آرایه posts تعریف شده در فایل Scripts\Routes\posts.js تنظیم کرده‌ایم. به این ترتیب مدل تعريف شده در اینجا، به صورت خودکار در کنترلر posts و قالب متناظر با آن، قابل استفاده خواهد بود.

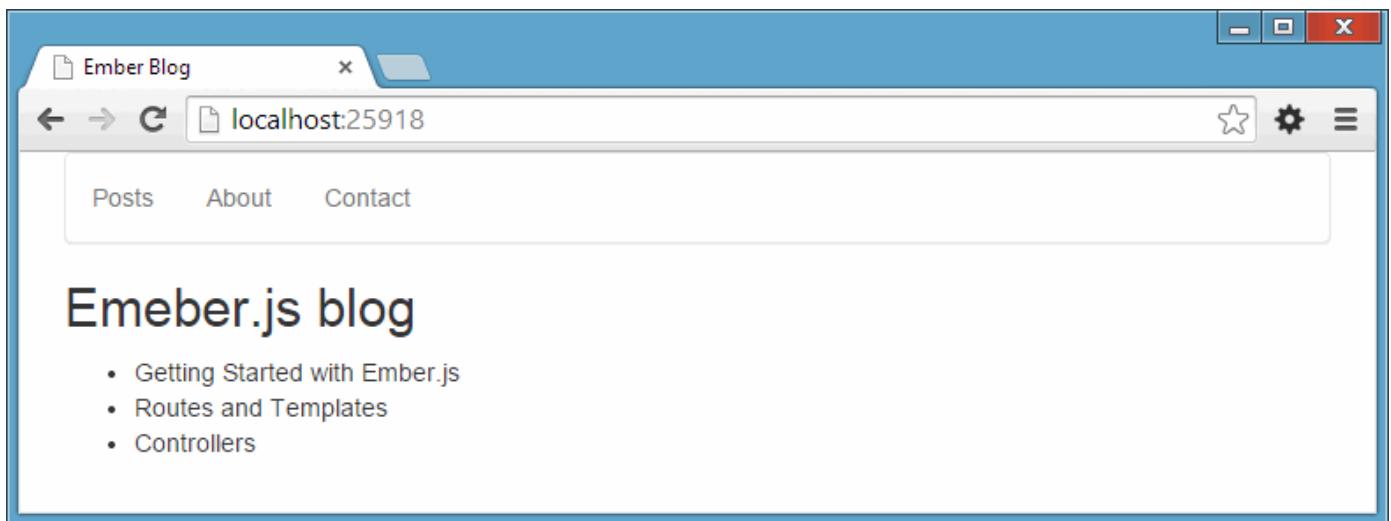
همچنین اگر به خاطر داشته باشد، در پوششی کنترلرها فایل posts.js تعريف نشده است. اگر اینکار صورت نگیرد، ember.js به صورت خودکار کنترلر پیش فرضی را ایجاد خواهد کرد. در کل، یک قالب هیچگاه به صورت مستقیم با مدل کار نمی‌کند. این کنترلر است که مدل را در اختیار یک قالب قرار می‌دهد.
سپس مدخل تعريف این فایل را به فایل index.html، پس از تعريف کنترلرها اضافه نمائید:

```
<script src="Scripts/Routes/posts.js" type="text/javascript"></script>
```

اکنون فایل Scripts\Templates\posts.hbs را گشوده و به نحو ذیل، جهت نمایش عنوانین مطالب، ویرایش کنید:

```
<h2>Emeber.js blog</h2>
<ul>
  {{#each post in model}}
    <li>{{post.title}}</li>
  {{/each}}
</ul>
```

در این قالب، حلقه‌ای بر روی عناصر model تشکیل شده و سپس خاصیت title هر عضو نمایش داده می‌شود.

نمایش لیست آخرین نظرات ارسالی

در ادامه قصد داریم تا آرایه comments ابتدای بحث را در صفحه‌ای جدید نمایش دهیم. بنابراین نیاز است تا ابتدا مسیریابی آن تعریف شود. بنابراین فایل Scripts\App\router.js را گشوده و مسیریابی جدید recent-comments را به آن اضافه کنید:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact', function () {
    this.resource('email');
    this.resource('phone');
  });
  this.resource('recent-comments');
});
```

سپس جهت تعیین مدل این مسیریابی جدید نیاز است تا فایل Scripts\Routes\recent-comments.js را در پوششی routes محتواز ذیل اضافه کرد:

```
Blogger.RecentCommentsRoute = Ember.Route.extend({
  model: function () {
    return comments;
  }
});
```

در اینجا آرایه comments بازگشتی، همان آرایه‌ای است که در ابتدای بحث در فایل Scripts\App\store.js تعریف کردیم. همچنین نیاز است تا تعريف مدخل این فایل جدید را نیز به انتهای تعاریف مداخل فایل index.html اضافه کنیم:

```
<script src="Scripts/Routes/recent-comments.js" type="text/javascript"></script>
```

اکنون قالب application واقع در فایل Scripts\Templates\application.hbs را جهت افزودن منوی مرتبط با این مسیریابی جدید، به نحو ذیل ویرایش خواهیم کرد:

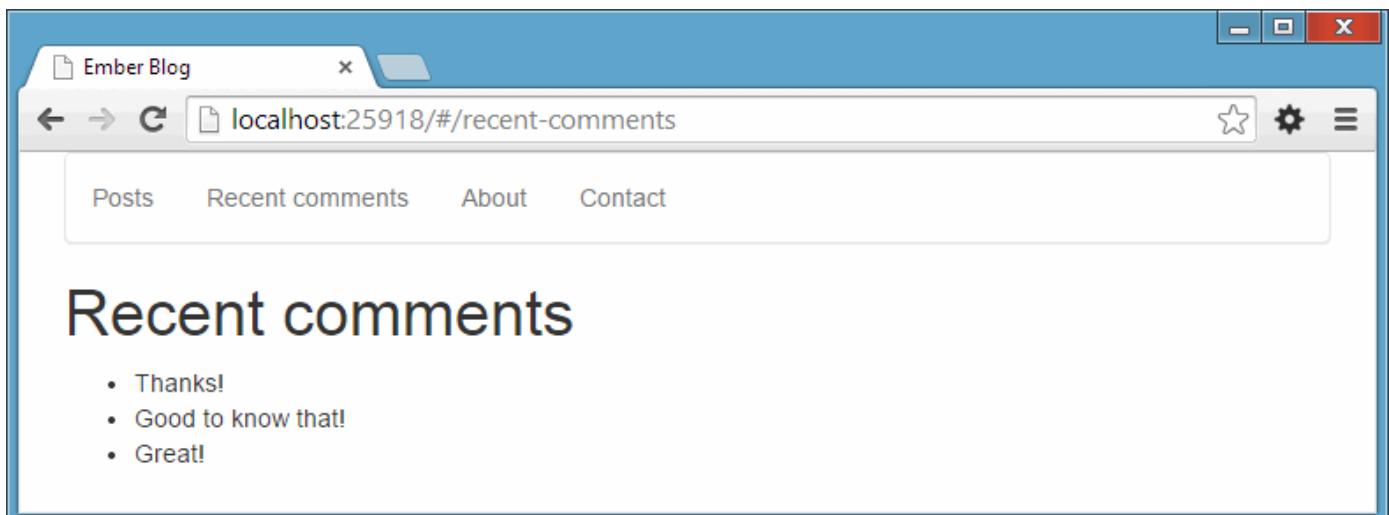
```
<div class='container'>
  <nav class='navbar navbar-default' role='navigation'>
    <ul class='nav navbar-nav'>
      <li>{{#link-to 'posts'}}Posts{{/link-to}}</li>
      <li>{{#link-to 'recent-comments'}}Recent comments{{/link-to}}</li>
      <li>{{#link-to 'about'}}About{{/link-to}}</li>
      <li>{{#link-to 'contact'}}Contact{{/link-to}}</li>
    </ul>
  </nav>
  {{outlet}}
</div>
```

و در آخر قالب جدید Scripts\Templates\recent-comments.hbs را برای نمایش لیست آخرین نظرات، با محتوای زیر اضافه می‌کنیم:

```
<h1>Recent comments</h1>
<ul>
  {{#each comment in model}}
    <li>{{comment.text}}</li>
  {{/each}}
</ul>
```

برای فعال شدن آن نیاز است تا تعریف این قالب جدید را به index.html اضافه کنیم:

```
<script type="text/javascript">
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts', 'about', 'application', 'contact', 'email', 'phone',
    'recent-comments'
  ]);
</script>
```


نمایش مجزای هر مطلب در یک صفحه‌ی جدید

تا اینجا در صفحه‌ی اول سایت، لیست عنوان‌ین مطالب را نمایش دادیم. در ادامه نیاز است تا بتوان هر عنوان را به صفحه‌ی متناظر و اختصاصی آن لینک کرد؛ برای مثال لینک مانند 3 http://localhost:25918/#/posts/3 به سومین مطلب ارسالی اشاره می‌کند. Ember.js به عدد 3 در اینجا، یک dynamic segment می‌گوید. از این جهت که مقدار آن بر اساس شماره مطلب درخواستی، متفاوت خواهد بود. برای پردازش این نوع آدرس‌ها نیاز است مسیریابی ویژه‌ای را تعریف کرد. فایل Scripts\App\router.js را گشوده و سپس مسیریابی post را به نحو ذیل به آن اضافه نمائید:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact', function () {
    this.resource('email');
    this.resource('phone');
  });
  this.resource('recent-comments');
  this.resource('post', { path: 'posts/:post_id' });
});
```

قسمت پویای مسیریابی با یک : مشخص می‌شود. با توجه به اینکه این مسیریابی جدید post نام گرفت (جهت نمایش یک مطلب)، به صورت خودکار، کنترلر و قالبی به همین نام را بارگذاری می‌کند. همچنین مدل خود را نیز باید از مسیریابی خاص خود دریافت کند. بنابراین فایل جدید Scripts\Routes\post.js را در پوشه‌ی routes با محتوای ذیل اضافه کنید:

```
Blogger.PostRoute = Ember.Route.extend({
  model: function (params) {
    return posts.findBy('id', params.post_id);
  }
});
```

در اینجا مدل مسیریابی post بر اساس پارامتری به نام params تعیین می‌شود. این پارامتر حاوی مقدار متغیر پویای post_id که در مسیریابی جدید post مشخص کردیم می‌باشد. در ادامه از آرایه posts تعریف شده در ابتدای بحث، توسط متد findBy که توسط Ember.js اضافه شده است، عنصری را که خاصیت id آن مساوی post_id دریافتی است، انتخاب کرده و به عنوان مقدار مدل بازگشت می‌دهیم.

برای مثال، جهت آدرس http://localhost:25918/#/posts/3 مقدار post_id به صورت خودکار به عدد 3 تنظیم می‌شود.

پس از آن نیاز است مدخل این فایل جدید را در صفحه‌ی index.html نیز اضافه کنیم:

```
<script src="Scripts/Routes/post.js" type="text/javascript"></script>
```

در ادامه برای نمایش اطلاعات مدل نیاز است قالب جدید Scripts\Templates\post.hbs را با محتوای زیر اضافه کنیم:

```
<h1>{{title}}</h1>
<p>{{body}}</p>
```

و template loader صفحه‌ی index.html را نیز باید از وجود آن باخبر کرد:

```
<script type="text/javascript">
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts', 'about', 'application', 'contact', 'email', 'phone',
    'recent-comments', 'post'
  ]);
</script>
```

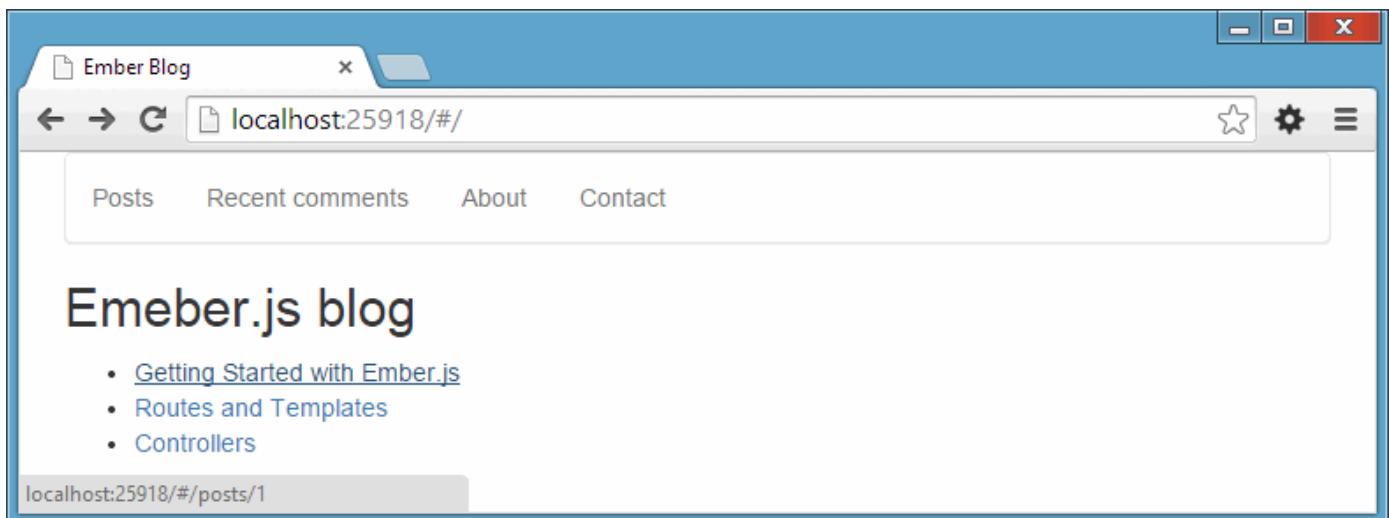
اکنون به قالب Scripts\Templates\posts.hbs مراجعه کرده و هر عنوان را به مطلب متناظر با آن لینک می‌کنیم:

```
<h2>Ember.js blog</h2>
<ul>
```

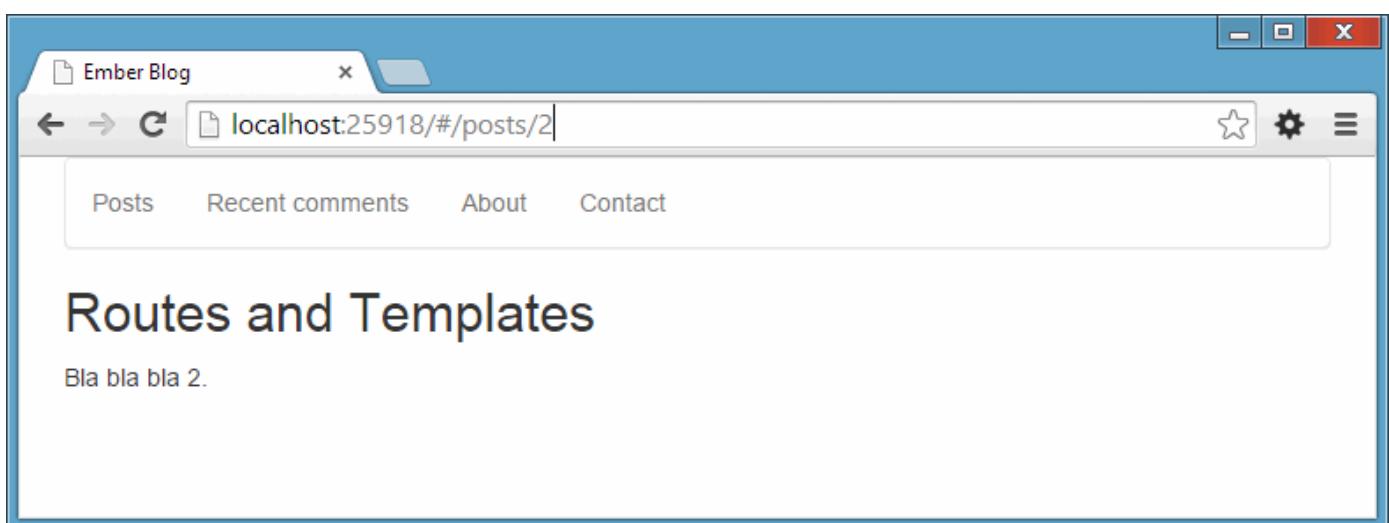
ساخت یک بلاگ ساده با Ember.js، قسمت سوم

```
{#each post in model}
<li>{{#link-to 'post' post.id}}{{post.title}}</li>
{/each}
</ul>
```

همانطور که ملاحظه می‌کنید، link-to امکان پذیرش id یک مطلب را به صورت متغیر نیز دارا است که سبب خواهد شد تا عنوانی، به مطالب متناظر لینک شوند:

همچنین با کلیک بر روی هر عنوان نیز مطلب مرتبط نمایش داده خواهد شد:

افزودن امکان ویرایش مطالب

می‌خواهیم در صفحه‌ی نمایش جزئیات یک مطلب، امکان ویرایش آن را نیز فراهم کنیم. بنابراین فایل Scripts\Templates\post.hbs را گشوده و محتوای آن را به نحو ذیل ویرایش کنید:

```

<h2>{{title}}</h2>
{{#if isEditing}}
<form>
  <div class="form-group">
    <label for="title">Title</label>
    {{input value=title id="title" class="form-control"}}
  </div>
  <div class="form-group">
    <label for="body">Body</label>
    {{textarea value=body id="body" class="form-control" rows="5"}}
  </div>
  <button class="btn btn-primary" {{action 'save'}}>Save</button>
</form>
{{else}}
<p>{{body}}</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'edit'}}>Edit</button>
{{/if}}

```

شبیه به این if و else را در [قسمت قبل](#) حین ایجاد صفحات about و ya contact نیز مشاهده کردید. در اینجا اگر خاصیت مساوی true باشد، فرم ویرایش اطلاعات ظاهر می‌شود و اگر خیر، محتوای مطلب جاری نمایش داده خواهد شد. در فرم تعریف شده، المان‌های ورودی اطلاعات از handlebar helper input و textarea استفاده می‌کنند؛ بجای المان‌های متدال HTML. همچنین value یکی به title و دیگری به body تنظیم شده است (خواص مدل ارائه شده توسط کنترلر متصل به قالب). این مقادیر نیز داخل "قرار ندارند؛ به عبارتی در یک bind helper به عنوان متغیر در نظر گرفته می‌شوند. به این ترتیب اطلاعات کنترلر جاری، به این المان‌های ورودی اطلاعات به صورت خودکار bind می‌شوند و بر عکس. اگر کاربر مقادیر آن‌ها را تغییر دهد، تغییرات نهایی به صورت خودکار به خواص متناظری در کنترلر جاری منعکس خواهند شد (two-way data binding).

دو دکمه نیز تعریف شده‌اند که به اکشن‌های save و edit متصل هستند.

بنابراین نیاز به یک کنترلر جدید، به نام post داریم تا بتوان رفتار قالب post را کنترل کرد. برای این منظور فایل جدید Scripts\Controllers\post.js را با محتوای ذیل ایجاد کنید:

```

Blogger.PostController = Ember.ObjectController.extend({
  isEditing: false,
  actions: {
    edit: function () {
      this.set('isEditing', true);
    },
    save: function () {
      this.set('isEditing', false);
    }
});

```

همچنین مدخل تعریف آن را نیز به فایل index.html اضافه نمایید (پس از تعاریف کنترلرهای موجود):

```
<script src="Scripts\Controllers\post.js" type="text/javascript"></script>
```

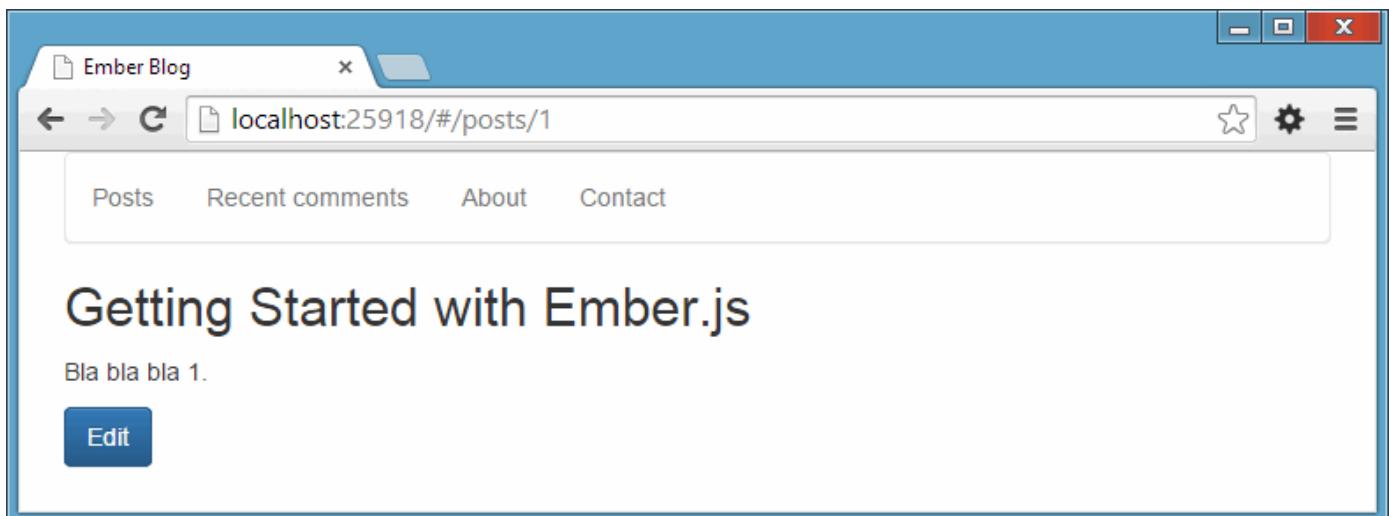
اگر به کدهای این کنترلر دقت کرده باشید، اینبار زیرکلاسی از ObjectController ایجاد شده است و نه Controller، [مانند مثال‌های قبل](#). تغییرات رخداده بر روی خواص مدل را که توسط کنترلر در معرض دید قالب قرار داده است، به صورت خودکار به مدل مرتب نیز منعکس می‌کند (Ember.ObjectController.extend)؛ اما Controller خیر (Ember.Controller.extend). در اینجا مدل کنترلر، تنها «یک» شیء است که بر اساس id آن انتخاب شده است. به همین جهت از ObjectController برای ارائه two-way data binding کمک گرفته شد.

در ember.js، یک قالب تنها با کنترلر خودش دارای تبادل اطلاعات است. اگر این کنترلر از نوع ObjectController باشد، تغییرات خاصیتی در یک قالب، ابتدا به کنترلر آن منعکس می‌شود و سپس این کنترلر، در صورت یافتن معادلی از این خاصیت در مدل، آن را به روز خواهد کرد. در حالت استفاده از Controller معمولی، صرفاً تبادل اطلاعات بین قالب و کنترلر را شاهد خواهیم بود و نه بیشتر.

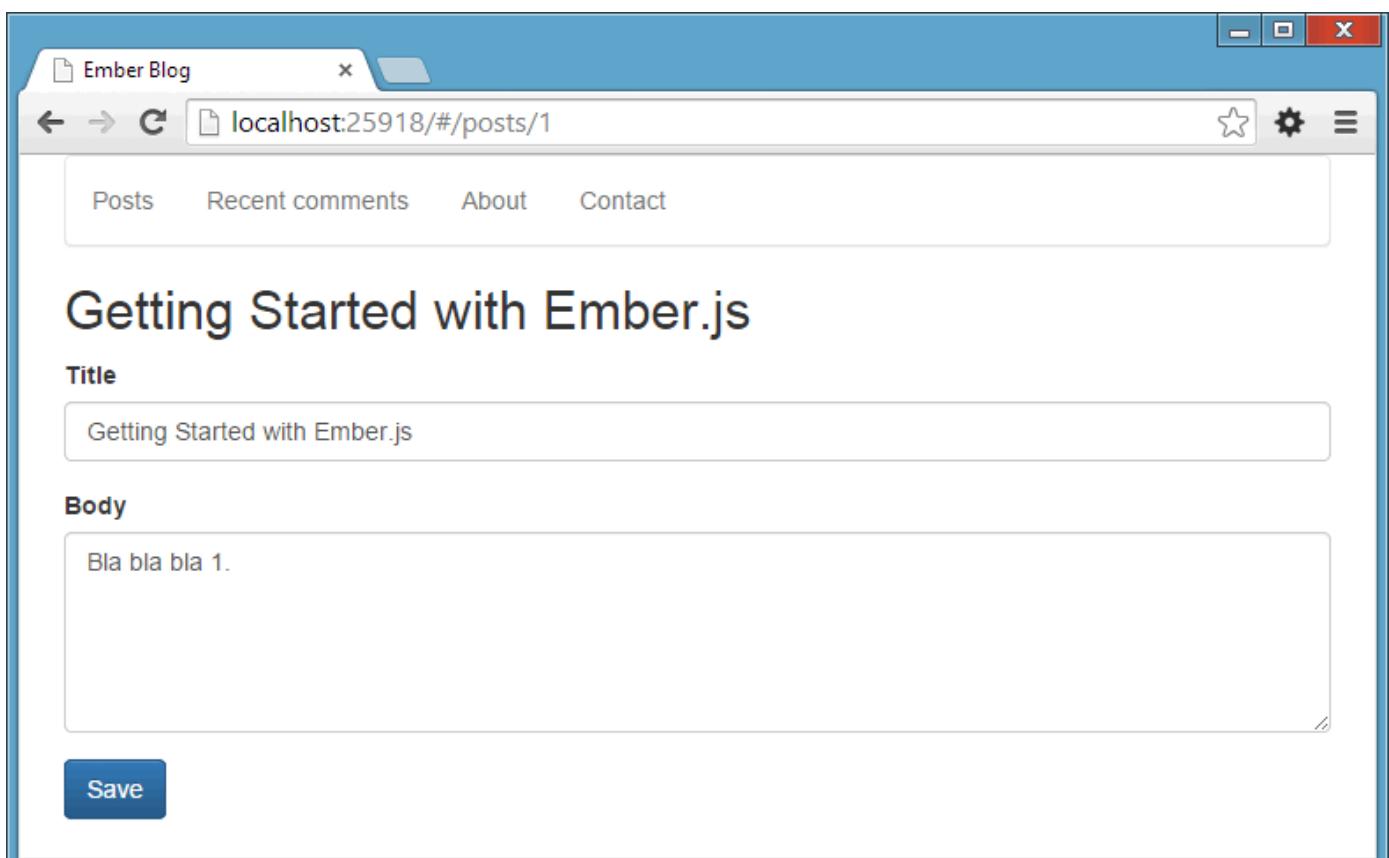
در ابتدای کار مقدار خاصیت isEditing مساوی false است. این مورد سبب می‌شود تا در بار اول بارگذاری اطلاعات یک مطلب

انتخابی، صرفا عنوان و محتوای مطلب نمایش داده شوند؛ به همراه یک دکمه‌ی edit. با کلیک بر روی دکمه‌ی edit، مطابق کدهای کنترلر فوق، تنها خاصیت `isEditing` به true تنظیم می‌شود و در این حالت، بدن‌های اصلی شرط if `isEditing` در قالب `post`, رندر خواهد شد.

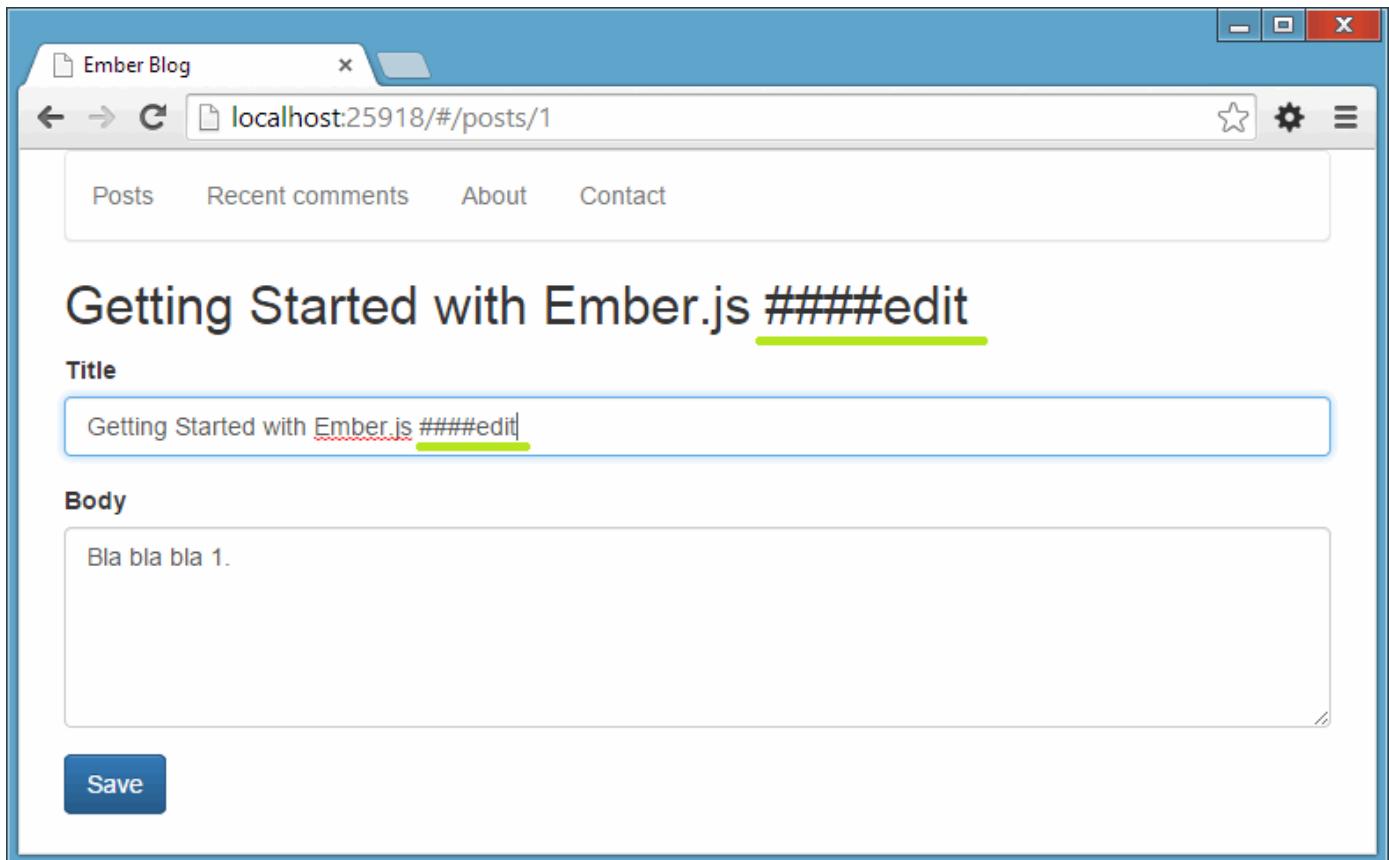
برای مثال در ابتدا مطلب شماره یک را انتخاب می‌کنیم:

با کلیک بر روی دکمه‌ی edit، فرم ویرایش ظاهر خواهد شد:

نکته‌ی جالب آن، مقدار دهی خودکار المان‌های ویرایش اطلاعات است. در این حالت سعی کنید، عنوان مطلب جاری را اندکی ویرایش کنید:

با ویرایش عنوان، می‌توان بلافاصله مقدار تغییر یافته را در برچسب عنوان مطلب نیز مشاهده کرد. این مورد دقیقاً مفهوم two-way data binding و اتصال مقادیر value هر کدام از input و textarea و handlebar helper را به عناصر مدل ارائه شده توسط کنترلر post، بیان می‌کند.

در این حالت در کدهای متدهای save و isEditing، تنها کافی است که خاصیت save را به false تنظیم کنیم. زیرا کلیه مقادیر ویرایش شده توسط کاربر، در همان لحظه در برنامه منتشر شده‌اند و نیاز به کار بیشتری برای اعمال تغییرات نیست.

اضافه کردن دکمه‌ی مرتب سازی بر اساس عناوین، در صفحه‌ی اول سایت

برای data binding یک شیء کاربرد دارد. اگر قصد داشته باشیم با آرایه‌ای از اشیاء کار کنیم می‌توان از Ember.ObjectController.extend استفاده کرد. فرض کنید در صفحه‌ی اول سایت می‌خواهیم امکان مرتب سازی مطالب را بر اساس عنوان آن‌ها اضافه کنیم. فایل Scripts\Templates\posts.hbs را Sort by title و لینک

```
<h2>Emeber.js blog</h2>
<ul>
  {{#each post in model}}
    <li>{{#link-to 'post' post.id}}{{post.title}}{{/link-to}}</li>
  {{/each}}
</ul>

<a href="#" class="btn btn-primary" {{action 'sortByTitle'}}>Sort by title</a>
```

در اینجا چون قصد تغییر رفتار قالب posts را توسط اکشن جدید sortByTitle داریم، نیاز است کنترلر متناظر با آن را نیز اضافه کنیم. برای این منظور فایل جدید Scripts\Controllers\posts.js را به پوشه‌ی کنترلرهای اضافه کنید؛ با محتوای ذیل:

```
Blogger.PostsController = Ember.ArrayController.extend({
  sortProperties: ['id'], // پیش فرض مرتب سازی
  sortAscending: false,
  actions: {
    sortByTitle: function () {
      this.set('sortProperties', ['title']);
      this.set('sortAscending', !this.get('sortAscending'));
    }
  }
});
```

جزء خواص کلاس پایه ArrayController است. اگر مانند سطر اول به صورت مستقیم مقدار دهی شود، خاصیت یا خواص پیش فرض مرتب سازی را مشخص می‌کند. اگر مانند اکشن sortByTitle توسط متод set مقدار دهی شود، امکان مرتب سازی تعاملی و با فرمان کاربر را فراهم خواهد کرد.

در ادامه، تعریف مدخل این کنترلر جدید را نیز باید به فایل index.html، اضافه کرد:

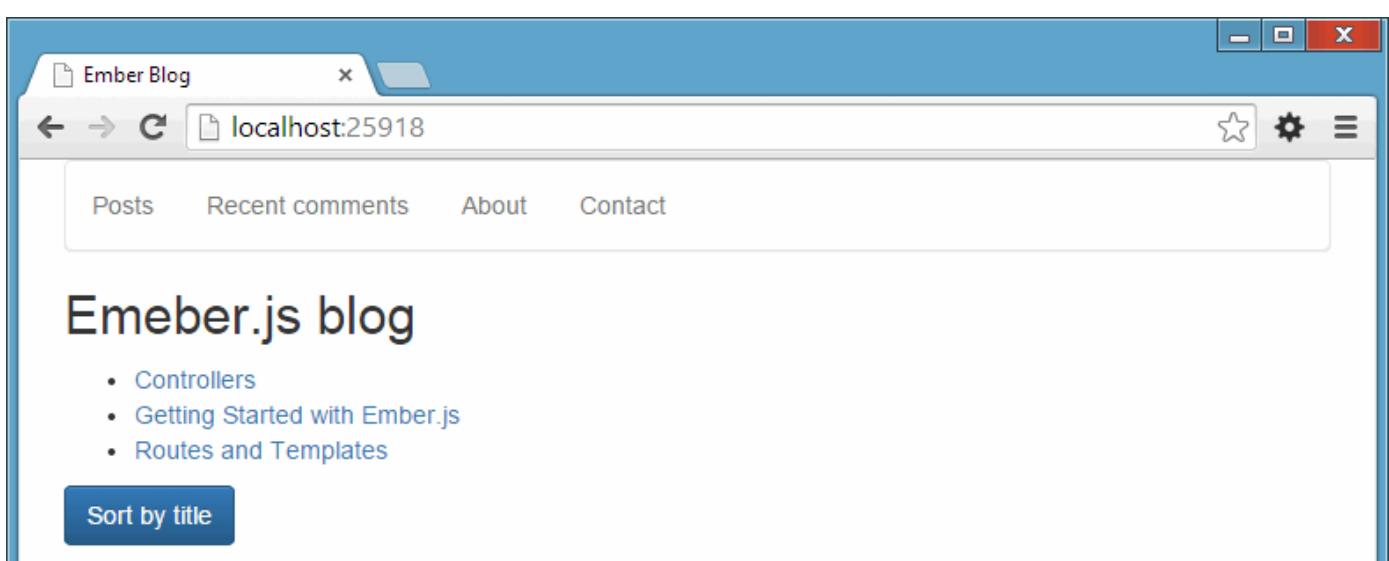
```
<script src="Scripts/Controllers/posts.js" type="text/javascript"></script>
```

اگر برنامه را در این حالت اجرا کرده و بر روی دکمه‌ی Sort by title کلیک کنید، اتفاقی رخ نمی‌دهد. علت اینجا است که ArrayController خروجی تغییر یافته خودش را توسط خاصیتی به نام arrangedContent در اختیار قالب خود قرار می‌دهد. بنابراین نیاز است فایل قالب Scripts\Templates\posts.hbs را به نحو ذیل ویرایش کرد:

```
<h2>Emeber.js blog</h2>
<ul>
  {{#each post in arrangedContent}}
    <li>{{#link-to 'post' post.id}}{{post.title}}{{/link-to}}</li>
  {{/each}}
</ul>

<a href="#" class="btn btn-primary" {{action 'sortByTitle'}}>Sort by title</a>
```

اینبار کلیک بر روی دکمه‌ی مرتب سازی بر اساس عنوانین، هریار لیست موجود را به صورت صعودی و یا نزولی مرتب می‌کند.

یک نکته: حلقه‌ی ویژه‌ای به نام `each`

اگر قالب Scripts\Templates\posts.hbs را به نحو ذیل، با یک حلقه‌ی `each` ساده بازنویسی کنید:

```
<h2>Ember.js blog</h2>
<ul>
  {{#each}}
    <li>{{#link-to 'post' id}}{{title}}{{/link-to}}</li>
  {{/each}}
</ul>

<a href="#" class="btn btn-primary" {{action 'sortByTitle'}}>Sort by title</a>
```

هم در حالت نمایش معمولی و هم در حالت استفاده از ArrayController برای نمایش اطلاعات مرتب شده، بدون مشکل کار می‌کند و نیازی به تغییر نخواهد داشت.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS03_03.zip](#)

در [قسمت قبل](#)، اطلاعات نمایش داده شده، از یک سری آرایه ثابت جاوا اسکریپتی تامین شدند. در یک برنامه‌ی واقعی نیاز است داده‌ها را یا از HTML 5 local storage تامین کرد و یا از سرور به کمک Ajax. برای اینگونه اعمال، ember.js به همراه افزونه‌ای است به نام [Ember Data](#) که جزئیات کار با آنرا در این قسمت بررسی خواهیم کرد.

استفاده از Local Storage با Ember Data

برای کار با HTML 5 local storage نیاز به [Ember Data Local Storage Adapter](#) نیز هست که در [قسمت اول](#) این سری، آدرس دریافت آن معرفی شد. این فایل‌ها نیز در پوشه‌ی Scripts\libs بروز شده‌اند. در ادامه به فایل App\store.js که در [قسمت قبل](#) جهت تعریف دو آرایه ثابت مطالب و نظرات اضافه شد، مراجعه کرده و محتوای فعلی آن را با کدهای زیر جایگزین کنید:

```
Blogger.ApplicationSerializer = DS.LSSerializer.extend();
Blogger.ApplicationAdapter = DS.LSAdapter.extend();
```

این تعاریف سبب خواهد شد تا Local Storage Adapter از Ember Data استفاده کند. در ادامه با توجه به حذف دو آرایه‌ی posts و comments که پیشتر در فایل store.js تعریف شده بودند، نیاز است مدل‌های متناظری را جهت تعریف خواص آن‌ها، به برنامه اضافه کنیم. این کار را با افزودن دو فایل جدید comment.js و post.js به پوشه‌ی Scripts\Models انجام خواهیم داد. محتوای فایل Scripts\Models\post.js :

```
Blogger.Post = DS.Model.extend({
  title: DS.attr(),
  body: DS.attr()
});
```

محتوای فایل Scripts\Models\comment.js :

```
Blogger.Comment = DS.Model.extend({
  text: DS.attr()
});
```

سپس مداخل تعریف آن‌ها را به فایل index.html نیز اضافه خواهیم کرد:

```
<script src="Scripts/Models/post.js" type="text/javascript"></script>
<script src="Scripts/Models/comment.js" type="text/javascript"></script>
```

برای تعاریف مدل‌ها در Ember data مرسوم است که نام مدل‌ها، اسمی جمع نباشند. سپس با ایجاد وله‌ای از DS.Model.extend یک مدل ember data را تعریف خواهیم کرد. در این مدل، خواص هر شیء را مشخص کرده و مقدار آن‌ها همیشه DS.attr() خواهد بود. این نکته را در دو مدل Post و Comment مشاهده می‌کنید. اگر دقت کنید به هر دو مدل، خاصیت id اضافه نشده‌است. این خاصیت به صورت خودکار توسط Ember data تنظیم می‌شود.

اکنون نیاز است برنامه را جهت استفاده از این مدل‌های جدید به روز کرد. برای این منظور فایل routes\posts.js را گشوده و مدل آن را به نحو ذیل ویرایش کنید:

```
Blogger.PostsRoute = Ember.Route.extend({
  //controllerName: 'posts' // نیست
```

```
//renderTemplate: function () {
//  this.render('posts'); // ذکر آن نیست
//},
model: function () {
  return this.store.find('post');
}
});
```

در اینجا data store معادل this.store برنامه است که مطابق تنظیمات برنامه، همان ember data می‌باشد. سپس متدهای find را به همراه نام مدل، به صورت رشته‌ای در اینجا مشخص می‌کنیم.

به همین ترتیب فایل Scripts\Routes\recent-comments.js را نیز جهت استفاده از data store ویرایش خواهیم کرد:

```
Blogger.RecentCommentsRoute = Ember.Route.extend({
  model: function () {
    return this.store.find('comment');
  }
});
```

و فایل Scripts\Routes\post.js که در آن منطق یافتن یک مطلب بر اساس آدرس مختص به آن قرار دارد، به صورت ذیل بازنویسی می‌شود:

```
Blogger.PostRoute = Ember.Route.extend({
  model: function (params) {
    return this.store.find('post', params.post_id);
  }
});
```

اگر متدهای find بدون پارامتر ذکر شود، به معنای بازگشت تمامی عناصر موجود در آن مدل خواهد بود و اگر پارامتر دوم آن مانند این مثال تنظیم شود، تنها همان وله‌ی درخواستی را بازگشت می‌دهد.

افزودن امکان ثبت یک مطلب جدید

تا اینجا اگر برنامه را اجرا کنید، برنامه بدون خطابارگذاری خواهد شد اما فعلاً رکوردهای را برای نمایش ندارد. در ادامه، برنامه را جهت افزودن مطالب جدید توسعه خواهیم داد. برای اینکار ابتدا به فایل Scripts\App\router.js مراجعه کرده و سپس مسیریابی جدید new-post را تعریف خواهیم کرد:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact', function () {
    this.resource('email');
    this.resource('phone');
  });
  this.resource('recent-comments');
  this.resource('post', { path: 'posts/:post_id' });
  this.resource('new-post');
});
```

اکنون در صفحه‌ی اول سایت، توسط قالب Scripts\Templates\posts.hbs، دکمه‌ای را جهت ایجاد یک مطلب جدید اضافه خواهیم کرد:

```
<h2>Ember.js blog</h2>
<ul>
  {{#each post in arrangedContent}}
    <li>{{#link-to 'post' post.id}}{{post.title}}{{/link-to}}</li>
  {{/each}}
</ul>

<a href="#" class="btn btn-primary" {{action 'sortByTitle'}}>Sort by title</a>
{{#link-to 'new-post' classNames="btn btn-success"}}New Post{{/link-to}}
```

در اینجا دکمه‌ی New Post به مسیریابی جدید new-post اشاره می‌کند.
برای تعریف عناصر نمایشی این مسیریابی، فایل جدید قالب Scripts\Templates\new-post.hbs را با محتوای زیر اضافه کنید:

```
<h1>New post</h1>
<form>
  <div class="form-group">
    <label for="title">Title</label>
    {{input value=title id="title" class="form-control" type="text"}}
  </div>

  <div class="form-group">
    <label for="body">Body</label>
    {{textarea value=body id="body" class="form-control" rows="5" type="textarea"}}
  </div>

  <button class="btn btn-primary" {{action 'save'}}>Save</button>
</form>
```

با نمونه‌ی این فرم در [قسمت قبل](#) در حین ویرایش یک مطلب، آشنا شدیم. دو المان دریافت اطلاعات در آن قرار دارند که هر کدام به خواص مدل برنامه bind شده‌اند. همچنین یک دکمه‌ی save، با اکشنی به همین نام در اینجا تعریف شده‌است.
پس از آن نیاز است نام فایل قالب new-post را به template loader در فایل index.html اضافه کرد:

```
<script type="text/javascript">
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts', 'about', 'application', 'contact', 'email', 'phone',
    'recent-comments', 'post', 'new-post'
  ]);
</script>
```

برای مدیریت دکمه‌ی save این قالب جدید نیاز است کنترلر جدیدی را در فایل جدید Scripts\Controllers\new-post.js تعریف کنیم؛ با این محتوا:

```
Blogger.NewPostController = Ember.Controller.extend({
  actions: {
    save: function () {
      var newPost = this.store.createRecord('post', {
        title: this.get('title'),
        body: this.get('body')
      });
      newPost.save();
      this.transitionToRoute('posts');
    }
  }
});
```

به همراه افزودن مدخلی از آن به فایل index.html برنامه:

```
<script src="Scripts/Controllers/new-post.js" type="text/javascript"></script>
```

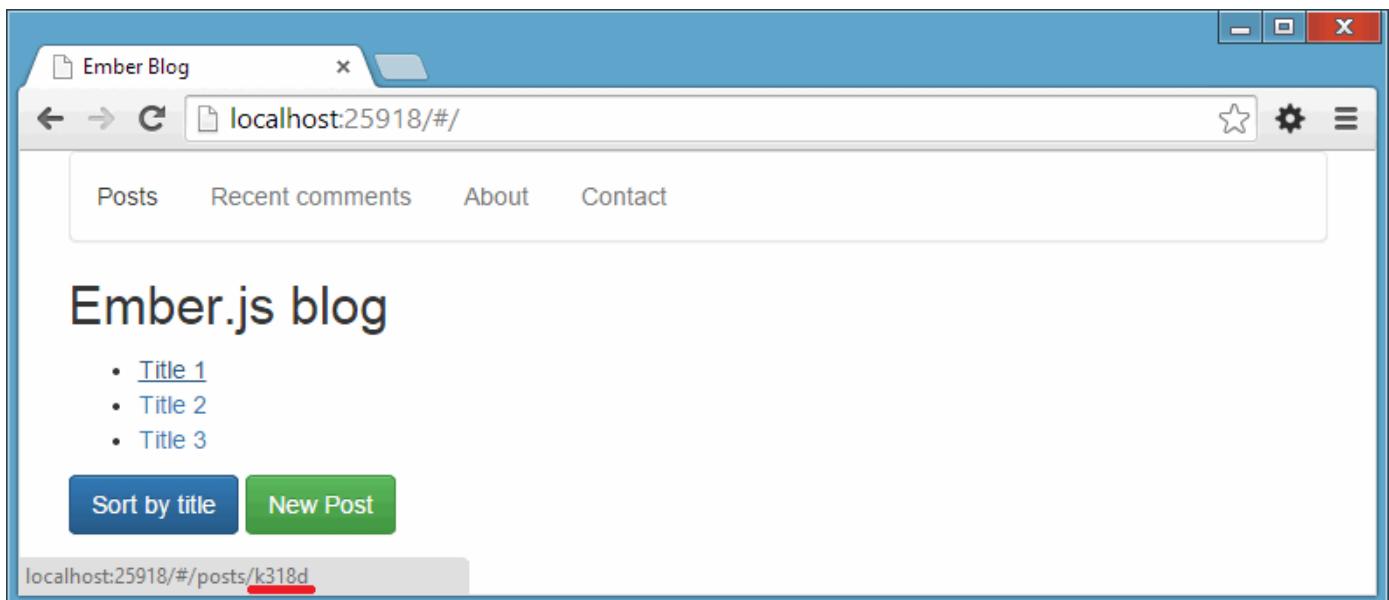
در اینجا کنترلر جدید NewPostController را مشاهده می‌کنید. از این جهت که برای دسترسی به خواص مدل تغییر کرده، از متده استفاده شده‌است، نیازی نیست حتماً از یک ObjectController مانند [قسمت قبل](#) استفاده کرد و Controller معمولی نیز برای اینکار کافی است.

آرگومان اول this.store.createRecord نام مدل است و آرگومان دوم آن، وله‌ای که قرار است به آن اضافه شود. همچنین باید دقت داشت که برای تنظیم یک خاصیت، از متده this.set و برای دریافت مقدار یک خاصیت تغییر کرده از this.get به همراه نام خاصیت مورد نظر استفاده می‌شود و نباید مستقیماً برای مثال از this.title استفاده کرد.

صرفاً یک شیء جدید this.store.createRecord (ember data object) را ایجاد می‌کند. برای ذخیره سازی نهایی آن باید متده save آن را فراخوانی کرد (پیاده سازی الگوی active record است). به این ترتیب این شیء در local storage ذخیره خواهد شد. پس از ذخیره‌ی مطلب جدید، از متده this.transitionToRoute استفاده شده‌است. این متده برنامه را به صورت خودکار به

صفحه‌ی متناظر با مسیریابی posts هدایت می‌کند.

اکنون برنامه را اجرا کنید. بر روی دکمه‌ی سبز رنگ new post در صفحه‌ی اول کلیک کرده و یک مطلب جدید را تعریف کنید. بلافاصله عنوان و لینک متناظر با این مطلب را در صفحه‌ی اول سایت مشاهده خواهید کرد. همچنین اگر برنامه را مجدداً بارگذاری کنید، این مطالب هنوز قابل مشاهده هستند؛ زیرا در local storage مرورگر ذخیره شده‌اند.

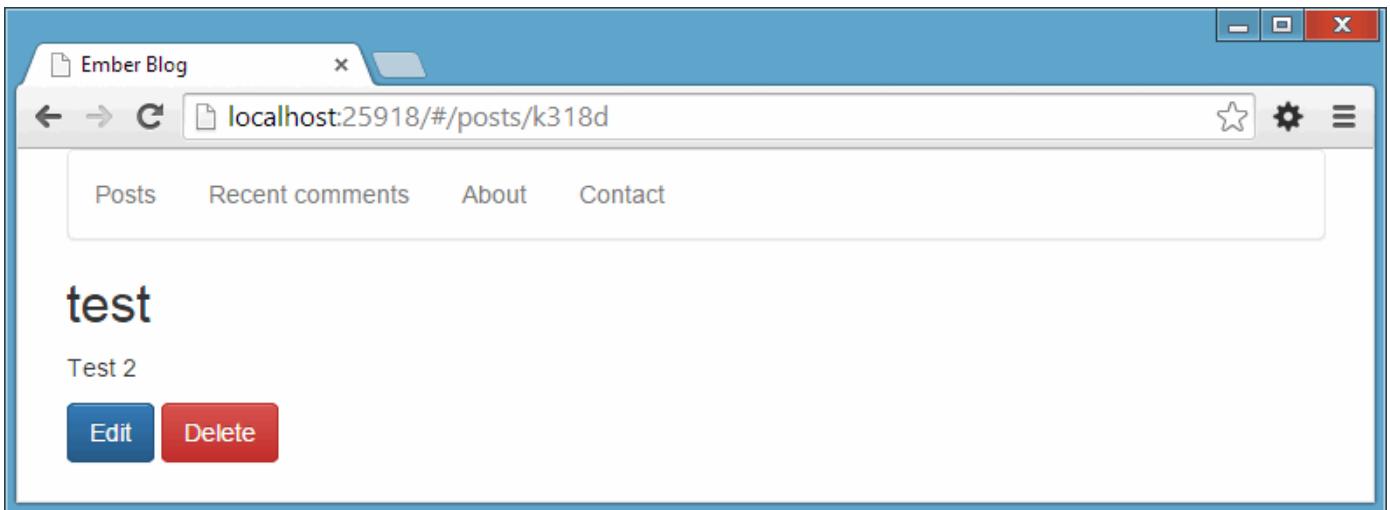

در اینجا اگر به لینک‌های تولید شده دقت کنید، id آنها عددی نیست. این روشی است که local storage با آن کار می‌کند.

افزودن امکان حذف یک مطلب به سایت

برای حذف یک مطلب، دکمه‌ی حذف را به انتهای قالب Scripts\Templates\post.hbs اضافه خواهیم کرد:

```
<h2>{{title}}</h2>
{{#if isEditing}}
<form>
  <div class="form-group">
    <label for="title">Title</label>
    {{input value=title id="title" class="form-control"}}
  </div>
  <div class="form-group">
    <label for="body">Body</label>
    {{textarea value=body id="body" class="form-control" rows="5"}}
  </div>
  <button class="btn btn-primary" {{action 'save'}}>Save</button>
</form>
{{else}}
<p>{{body}}</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'edit'}}>Edit</button>
<button class="btn btn-danger" {{action 'delete'}}>Delete</button>
{{/if}}
```


سپس کنترلر Scripts\Controllers\post.js به نحو ذیل تکمیل می‌کنیم:

```
Blogger.PostController = Ember.ObjectController.extend({
  isEditing: false,
  actions: {
    edit: function () {
      this.set('isEditing', true);
    },
    save: function () {
      var post = this.get('model');
      post.save();

      this.set('isEditing', false);
    },
    delete: function () {
      if (confirm('Do you want to delete this post?')) {
        this.get('model').destroyRecord();
        this.transitionToRoute('posts');
      }
    }
  }
});
```

متدهای destroyRecord و save را هم از حافظه و هم از data store حذف می‌کند. سپس کاربر را به صفحه‌ی اصلی سایت هدایت خواهیم کرد.

متدهای destroyRecord و save نیز در اینجا بهبود یافته‌است. ابتدا مدل جاری دریافت شده و سپس متدهای destroyRecord و save بر روی آن فراخوانی می‌شود. به این ترتیب اطلاعات از حافظه به local storage نیز منتقل خواهند شد.

ثبت و نمایش نظرات به همراه تنظیمات روابط اشیاء در Ember Data

در ادامه قصد داریم امکان افزودن نظرات را به مطلب، به همراه نمایش آن‌ها در ذیل هر مطلب، پیاده‌سازی کنیم. برای اینکار نیاز است رابطه‌ی بین یک مطلب و نظرات مرتبط با آن را در مدل ember data مشخص کنیم. به همین جهت فایل Scripts\Models\post.js را گشوده و تغییرات ذیل را به آن اعمال کنید:

```
Blogger.Post = DS.Model.extend({
  title: DS.attr(),
  body: DS.attr(),
  comments: DS.hasMany('comment', { async: true })
});
```

در اینجا خاصیت جدیدی به نام comments به مدل مطلب اضافه شده است و توسط آن می‌توان به تمامی نظرات یک مطلب دسترسی یافت؛ تعریف رابطه‌ی یک به چند، به کمک متدهای DS.attr و DS.hasMany که یارامتر اول آن نام مدل مرتبط است. تعریف async: true دسترسی یافتن به نظرات را سریع می‌کند.

برای کار با local storage اجباری است و در نگارش‌های آتی ember data حالت پیش فرض خواهد بود. همچنین نیاز است یک سر دیگر رابطه را نیز مشخص کرد. برای این منظور فایل Scripts\Models\comment.js را گشوده و به نحو ذیل تکمیل کنید:

```
Blogger.Comment = DS.Model.extend({
  text: DS.attr(),
  post: DS.belongsTo('post', { async: true })
});
```

در اینجا خاصیت post به مدل نظر اضافه شده است و مقدار آن از طریق متده است. بنابراین در این حالت اگر به شیء comment مراجعه کنیم، خاصیت جدید id آن، به مطلب مرتبط می‌کند، تامین خواهد شد. متناظر اشاره می‌کند.

در ادامه نیاز است بتوان تعدادی نظر را ثبت کرد. به همین جهت با تعریف مسیریابی آن شروع می‌کنیم. این مسیریابی تعریف شده در فایل Scripts\App\router.js نیز باید تو در تو باشد؛ زیرا قسمت ثبت نظر (new-comment) دقیقاً داخل همان صفحه‌ی نمایش یک مطلب ظاهر می‌شود:

```
Blogger.Router.map(function () {
  this.resource('posts', { path: '/' });
  this.resource('about');
  this.resource('contact', function () {
    this.resource('email');
    this.resource('phone');
  });
  this.resource('recent-comments');
  this.resource('post', { path: 'posts/:post_id' }, function () {
    this.resource('new-comment');
  });
  this.resource('new-post');
});
```

لينک آنرا نیز به انتهای فایل Scripts\Templates\post.hbs اضافه می‌کنیم. از این لینک به مدل جاری اشاره می‌کند، با استفاده از متغیر this، مدل جاری را به عنوان مدل مورد استفاده مشخص خواهیم کرد:

```
<h2>{{title}}</h2>
{{#if isEditing}}
<form>
  <div class="form-group">
    <label for="title">Title</label>
    {{input value=title id="title" class="form-control"}}
  </div>
  <div class="form-group">
    <label for="body">Body</label>
    {{textarea value=body id="body" class="form-control" rows="5"}}
  </div>
  <button class="btn btn-primary" {{action 'save'}}>Save</button>
</form>
{{else}}
<p>{{body}}</p>
<button class="btn btn-primary" {{action 'edit'}}>Edit</button>
<button class="btn btn-danger" {{action 'delete'}}>Delete</button>
{{/if}}

<h2>Comments</h2>
{{#each comment in comments}}
<p>
  {{comment.text}}
</p>
{{/each}}

<p>{{#link-to 'new-comment' this class="btn btn-success"}}New comment{{/link-to}}</p>
{{outlet}}
```

پس از تکمیل روابط مدل‌ها، قالب Scripts\Templates\post.hbs را جهت استفاده از این خواص به روز خواهیم کرد. در تغییرات جدید، قسمت

Comments

 به انتهای صفحه اضافه شده است. سپس حلقه‌ای بر روی خاصیت جدید comments تشکیل

شده و مقدار خاصیت `text` هر آیتم نمایش داده می‌شود.

در انتهای قالب نیز یک `{outlet}` اضافه شده است. کار آن نمایش قالب ارسال یک نظر جدید، پس از کلیک بر روی لینک `New Comment` می‌باشد. این قالب را با افزودن فایل `new-comment.hbs` با محتوای ذیل ایجاد خواهیم کرد:

```
<h2>New comment</h2>
<form>
  <div class="form-group">
    <label for="text">Your thoughts:</label>
    {{textarea value=text id="text" class="form-control" rows="5"}}
  </div>

  <button class="btn btn-primary" {{action "save"}}>Add your comment</button>
</form>
```

سپس نام این قالب را به `index.html` فایل template loader می‌کنیم؛ تا در ابتدای بارگذاری برنامه شناسایی شده و استفاده شود:

```
<script type="text/javascript">
  EmberHandlebarsLoader.loadTemplates([
    'posts', 'about', 'application', 'contact', 'email', 'phone',
    'recent-comments', 'post', 'new-post', 'new-comment'
  ]);
</script>
```

این قالب به خاصیت `comment` یک `text` متصل بوده و همچنین اکشن جدیدی به نام `save` دارد. بنابراین برای مدیریت اکشن `save`، نیاز به کنترلری متناظر خواهد بود. به همین جهت فایل جدید `new-comment.js` را با محتوای ذیل ایجاد کنید:

```
Blogger.NewCommentController = Ember.ObjectController.extend({
  needs: ['post'],
  actions: {
    save: function () {
      var comment = this.store.createRecord('comment', {
        text: this.get('text')
      });
      comment.save();

      var post = this.get('controllers.post.model');
      post.get('comments').pushObject(comment);
      post.save();

      this.transitionToRoute('post', post.id);
    }
  }
});
```

و مدخل تعریف آن را نیز به صفحه می‌کنیم:

```
<script src="Scripts/Controllers/new-comment.js" type="text/javascript"></script>
```

قسمت ذخیره سازی `comment` جدید با ذخیره سازی یک `post` جدید که پیشتر بررسی کردیم، تفاوتی ندارد. از متد `this.store.createRecord` جهت معرفی و هله‌ای جدید از `comment` استفاده و سپس متد `save` آن، برای ثبت نهایی فراخوانی شده است.

در ادامه باید این نظر جدید را به `post` متناظر با آن مرتبط کنیم. برای اینکار نیاز است تا به مدل کنترلر `post` دسترسی داشته باشیم. به همین جهت خاصیت `needs` را به تعاریف کنترلر جاری به همراه نام کنترلر مورد نیاز، اضافه کرده‌ایم. به این ترتیب می‌توان توسط متد `get` و پارامتر `controllers.post.model` در کنترلر `NewComment` به اطلاعات کنترلر `post` دسترسی یافت. سپس خاصیت `comments` شیء `post` جاری را یافته و مقدار آن را به `comment` جدیدی که ثبت کردیم، تنظیم می‌کنیم. در ادامه با فراخوانی متد `save`، کار تنظیم ارتباطات یک مطلب و نظرهای جدید آن به پایان می‌رسد. در آخر با فراخوانی متد `transitionToRoute` به مطلبی که نظر جدیدی برای آن ارسال شده است باز می‌گردیم.

tst23

tst2

Edit Delete

Comments

New comment

New comment

Your thoughts:

Add your comment

Ember Inspector

Id	Title
uak1m	tst
k318d	tst23

همانطور که در این تصویر نیز مشاهده می‌کنید، اطلاعات ذخیره شده در local storage را توسط افزونه‌ی [Ember Inspector](#) نیز می‌توان مشاهده کرد.

افزودن دکمه‌ی حذف به لیست نظرات ارسالی

برای افزودن دکمه‌ی حذف، به قالب Scripts\Templates\post.hbs مراجعه کرده و قسمتی را که لیست نظرات را نمایش می‌دهد، به نحو ذیل تکمیل می‌کنیم:

```
 {{#each comment in comments}}
```

```
<p>
  {{comment.text}}
  <button class="btn btn-xs btn-danger" {{action 'delete' }}>delete</button>
</p>
{{/each}}
```

همچنین برای مدیریت اکشن جدید `delete`، کنترلر جدید `comment` را در فایل `comment.js` اضافه خواهیم کرد.

```
Blogger.CommentController = Ember.ObjectController.extend({
  needs: ['post'],
  actions: {
    delete: function () {
      if (confirm('Do you want to delete this comment?')) {
        var comment = this.get('model');
        comment.deleteRecord();
        comment.save();

        var post = this.get('controllers.post.model');
        post.get('comments').removeObject(comment);
        post.save();
      }
    }
});
```

به همراه تعریف مدخل آن در فایل `index.html`:

```
<script src="Scripts/Controllers/comment.js" type="text/javascript"></script>
```

در این حالت اگر برنامه را اجرا کنید، پیام «Do you want to delete this `post`» را مشاهده خواهید کرد بجای پیام «want to delete this `comment`». علت اینجا است که قالب `post` به صورت پیش فرض به کنترلر `post` متصل است و نه کنترلر `comment`. برای رفع این مشکل تنها کافی است از `itemController` به نحو ذیل استفاده کنیم:

```
{{#each comment in comments  itemController="comment"}}
<p>
  {{comment.text}}
  <button class="btn btn-xs btn-danger" {{action 'delete' }}>delete</button>
</p>
{{/each}}
```

به این ترتیب اکشن `comment` به کنترلر `comment` ارسال خواهد شد و نه کنترلر پیش فرض `post` جاری. در کنترلر `Comment` روش دیگری را برای حذف یک رکورد مشاهده می‌کنید. می‌توان ابتدا متد `deleteRecord` را بر روی مدل فرآخوانی کرد و سپس آنرا `save` نمود تا نهایی شود. همچنین در اینجا نیاز است نظر حذف شده را از سر دیگر رابطه نیز حذف کرد. روش دسترسی به `post` جاری در این حالت، همانند توضیحات `NewCommentController` است که پیشتر بحث شد.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS03_04.zip](#)

مقدمات ساخت بلاگ مبتنی بر ember.js در [قسمت قبل](#) به پایان رسید. در این قسمت صرفاً قصد داریم بجای استفاده از ۵ HTML local storage از یک REST web service مانند یک ASP.NET MVC Controller و یا یک ASP.NET Web API Controller استفاده کنیم و اطلاعات نهایی را به سرور ارسال و یا از آن دریافت کنیم.

تنظیم Ember data برای کار با سرور

Ember data به صورت پیش فرض و در پشت صحنه با استفاده از Ajax برای کار با یک REST Web Service طراحی شده است و کلیه تبادلات آن نیز با فرمت JSON انجام می‌شود. بنابراین تمام کدهای سمت کاربر [قسمت قبل](#) نیز در این حالت کار خواهد کرد. تنها کاری که باید انجام شود، حذف تنظیمات ابتدایی آن برای کار با HTML 5 local storage است.

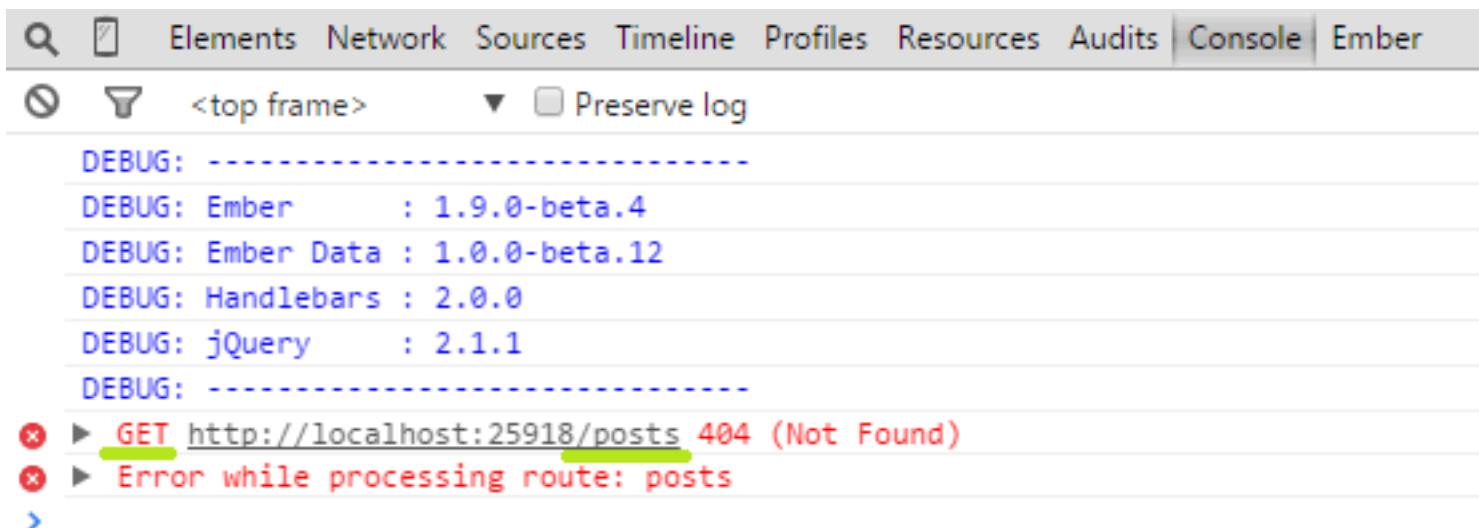
برای این منظور ابتدا فایل index.html را گشوده و سپس مدخل `localStorage_adapter.js` را از آن حذف کنید:

```
<!--<script src="Scripts/Libs/localstorage_adapter.js" type="text/javascript"></script>-->
```

همچنین دیگر نیازی به `store.js` نیز نمی‌باشد:

```
<!--<script src="Scripts/App/store.js" type="text/javascript"></script>-->
```

اکنون برنامه را اجرا کنید، چنین پیام خطایی را مشاهده خواهید کرد:

همانطور که عنوان شد، Ember data به صورت پیش فرض با سرور کار می‌کند و در اینجا به صورت خودکار، یک درخواست Get را به آدرس `http://localhost:25918/posts` جهت دریافت آخرین مطالب ثبت شده، ارسال کرده است و چون هنوز وب سرویسی در برنامه تعریف نشده، با خطای 404 و یا یافت نشد، مواجهه شده است.

این درخواست نیز بر اساس تعاریف موجود در فایل `Scripts\Routes\posts.js`، به سرور ارسال شده است:

```
Blogger.PostsRoute = Ember.Route.extend({
  model: function () {
    return this.store.find('post');
  }
})
```

```
});
```

Ember data شبیه به یک ORM عمل می‌کند. تنظیمات ابتدایی آن را تغییر دهید، بدون نیازی به تغییر در کدهای اصلی برنامه، می‌تواند با یک منبع داده جدید کار کند.

تغییر تنظیمات پیش فرض آغازین Ember data

آدرس درخواستی `http://localhost:25918/posts` به این معنا است که کلیه درخواست‌ها، به همان آدرس و پورت ریشه‌ی اصلی سایت ارسال می‌شوند. اما اگر یک ASP.NET Web API Controller را تعریف کنیم، نیاز است این درخواست‌ها، برای مثال به آدرس `.posts` ارسال شوند؛ بجای `/api/posts` برای این منظور پوششی جدید `Scripts\Adapters` را ایجاد کرده و فایل `web_api_adapter.js` را با این محتوا به آن اضافه کنید:

```
DS.RESTAdapter.reopen({
  namespace: 'api'
});
```

سپس تعریف مدخل آن را نیز به فایل `index.html` اضافه نمایید:

```
<script src="Scripts/Adapters/web_api_adapter.js" type="text/javascript"></script>
```

تعریف فضای نام [در اینجا](#) سبب خواهد شد تا درخواست‌های جدید به آدرس `api/posts` ارسال شوند.

تغییر تنظیمات پیش فرض ASP.NET Web API

در سمت سرور، بنابر اصول نامگذاری خواص، نام‌ها با حروف بزرگ شروع می‌شوند:

```
namespace EmberJS03.Models
{
  public class Post
  {
    public int Id { set; get; }
    public string Title { set; get; }
    public string Body { set; get; }
  }
}
```

اما در سمت کاربر و کدهای اسکریپتی، عکس آن صادق است. به همین جهت نیاز است که `JSON.NET` را در تنظیم کرد تا به صورت خودکار اطلاعات ارسالی به کلاینت‌ها را به صورت [camel case](#) تولید کند:

```
using System;
using System.Web.Http;
using System.Web.Routing;
using Newtonsoft.Json.Serialization;

namespace EmberJS03
{
  public class Global : System.Web.HttpApplication
  {

    protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
    {
      RouteTable.Routes.MapHttpRoute(
        name: "DefaultApi",
        routeTemplate: "api/{controller}/{id}",
        defaults: new { id = RouteParameter.Optional } );
    }

    var settings =
GlobalConfiguration.Configuration.Formatters.JsonFormatter.SerializerSettings;
    settings.ContractResolver = new CamelCasePropertyNamesContractResolver();
  }
}
```

```
        }
    }
}
```

نحوهٔ صحیح بازگشت اطلاعات از یک Ember data ASP.NET Web API جهت استفاده در

با تنظیمات فوق، اگر کنترلر جدیدی را به صورت ذیل جهت بازگشت لیست مطالب تهیه کنیم:

```
namespace EmberJS03.Controllers
{
    public class PostsController : ApiController
    {
        public IEnumerable<Post> Get()
        {
            return DataSource.PostsList;
        }
    }
}
```

با یک چنین خطایی در سمت کاربر مواجه خواهیم شد:

```
WARNING: Encountered "0" in payload, but no model was found for model name "0" (resolved model name
using DS.RESTSerializer.typeForRoot("0"))
```

این خطا از آنجا ناشی می‌شود که Ember data اطلاعات دریافتی از سرور را بر اساس قرارداد [JSON API](#) دریافت می‌کند. برای حل این مشکل راه حل‌های زیادی مطرح شده‌اند که تعدادی از آن‌ها را در لینک‌های زیر می‌توانید مطالعه کنید:

<http://jsonapi.codeplex.com>

<https://github.com/xqiu/MVCSPAWithEmberjs>

<https://github.com/rmichelangelo/EmberDataAdapter>

<https://github.com/MilkyWayJoe/Ember-WebAPI-Adapter>

<http://blog.yodersolutions.com/using-ember-data-with-asp-net-web-api>

<http://emadibrahim.com/2014/04/09/emberjs-and-asp-net-web-api-and-json-serialization>

و خلاصه‌ی آن‌ها به این صورت است:

خروجی JSON تولیدی توسط ASP.NET Web API چنین شکلی را دارد:

```
[ {
    Id: 1,
    Title: 'First Post'
}, {
    Id: 2,
    Title: 'Second Post'
}]
```

اما نیاز به یک چنین خروجی دارد:

```
{
  posts: [
    {
      id: 1,
      title: 'First Post'
    },
    {
      id: 2,
      title: 'Second Post'
    }
  ]
}
```

به عبارتی آرایه‌ی مطالب را از ریشه‌ی posts باید دریافت کند (مطابق فرمت [JSON API](#)). برای انجام اینکار یا از لینک‌های معرفی شده استفاده کنید و یا راه حل ساده‌ی ذیل هم پاسخگو است:

```
using System.Web.Http;
using EmberJS03.Models;

namespace EmberJS03.Controllers
{
    public class PostsController : ApiController
    {
        public object Get()
        {
            return new { posts = DataSource.PostsList };
        }
    }
}
```

در اینجا ریشه‌ی posts را توسط یک anonymous object ایجاد کردی‌ایم. اکنون اگر برنامه را اجرا کنید، در صفحه‌ی اول آن، لیست عنوانین مطالب را مشاهده خواهید کرد.

تأثیر قرارداد JSON API در حین ارسال اطلاعات به سرور توسط Ember data

در تکمیل کنترلرهای Web API مورد نیاز (کنترلرهای مطالب و نظرات)، نیاز به متدهای Post, Update و Delete هم خواهد بود. دقیقاً فرامین ارسالی توسط Ember data به سمت سرور ارسال می‌شوند. در این حالت اگر متدهای Post و Update را در کنترلر نظرات را به این شکل طراحی کنیم:

```
public HttpResponseMessage Post(Comment comment)
```

کار نخواهد کرد؛ چون مطابق فرمت [JSON API](#) ارسالی توسط Ember data، یک چنین شیء JSON ای را دریافت خواهیم کرد:

```
{"comment": {"text": "data...", "post": "3"}}
```

بنابراین Ember data چه در حین دریافت اطلاعات از سرور و چه در زمان ارسال اطلاعات به آن، اشیاء جاوا اسکریپتی را در یک ریشه‌ی هم نام آن شیء قرار می‌دهد. برای پردازش آن، یا باید از راه حل‌های ثالث مطرح شده در ابتدای بحث استفاده کنید و یا می‌توان مطابق کدهای ذیل، کل اطلاعات JSON ارسالی را توسط کتابخانه‌ی [JSON.NET](#) نیز پردازش کرد:

```
namespace EmberJS03.Controllers
{
    public class CommentsController : ApiController
    {
        public HttpResponseMessage Post(HttpRequestMessage requestMessage)
        {
            var jsonContent = requestMessage.Content.ReadAsStringAsync().Result;
            // {"comment": {"text": "data...", "post": "3"}}
            var jObj = JObject.Parse(jsonContent);
            var comment = jObj.SelectToken("comment", false).ToObject<Comment>();

            var id = 1;
            var lastItem = DataSource.CommentsList.LastOrDefault();
            if (lastItem != null)
            {
                id = lastItem.Id + 1;
            }
            comment.Id = id;
            DataSource.CommentsList.Add(comment);

            // ارسال آی دی با فرمت خاص مهم است
            return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.Created, new { comment = comment });
        }
    }
}
```

```
}
```

در اینجا توسط `requestMessage` به محتوای ارسال شده‌ی به سرور که همان شیء JSON ارسالی است، دسترسی خواهیم داشت. سپس متدهای `JSON.Parse` و `SelectToken` آنرا به صورت عمومی تبدیل به یک شیء JSON می‌کند و نهایتاً با استفاده از متدهای `Comment` و `Post` کرد. همچنین فرمت `return` نهایی هم مهم است. در این حالت خروجی ارسالی به سمت کاربر، باید مجدداً با فرمات JSON API باشد؛ یعنی باید `comment` اصلاح شده را به همراه ریشه‌ی `comment` ارسال کرد. در اینجا نیز `anonymous object` تهیه شده، چنین کاری را انجام می‌دهد.

Ember data در Lazy loading

تا اینجا اگر برنامه را اجرا کنید، لیست مطالب صفحه‌ی اول را مشاهده خواهد کرد، اما لیست نظرات آنها را خیر؛ از این جهت که ضرورتی نداشت تا در بار اول ارسال لیست مطالب به سمت کاربر، تمام نظرات متناظر با آنها را هم ارسال کرد. بهتر است زمانیکه کاربر یک مطلب خاص را مشاهده می‌کند، نظرات خاص آنرا به سمت کاربر ارسال کنیم.

در تعاریف سمت کاربر `Ember data`، پارامتر دوم رابطه‌ی `hasMany` که با `async:true` مشخص شده‌است، دقیقاً معنای `loading` را دارد.

```
Blogger.Post = DS.Model.extend({
  title: DS.attr(),
  body: DS.attr(),
  comments: DS.hasMany('comment', { async: true } /* lazy loading */)
});
```

در سمت سرور، دو راه برای فعال سازی این `lazy loading` تعریف شده در سمت کاربر وجود دارد:
 الف) `Id`‌های نظرات هر مطلب را به صورت یک آرایه، در بار اول ارسال لیست نظرات به سمت کاربر، تهیه و ارسال کنیم:

```
namespace EmberJS03.Models
{
  public class Post
  {
    public int Id { set; get; }
    public string Title { set; get; }
    public string Body { set; get; }

    // lazy loading via an array of IDs
    public int[] Comments { set; get; }
  }
}
```

در اینجا خاصیت `Comments`، تنها کافی است لیستی از `Id`‌های نظرات مرتبط با مطلب جاری باشد. در این حالت در سمت کاربر اگر مطلب خاصی مشاهده‌ی جزئیات آن انتخاب شود، به ازای هر `Id` ذکر شده، یکبار دستور `Get` صادر خواهد شد. ب) این روش به علت تعداد رفت و برگشت بیش از حد به سرور، کارآبی آنچنانی ندارد. بهتر است جهت مشاهده‌ی جزئیات یک مطلب، تنها یکبار درخواست `Get` کلیه نظرات آن صادر شود.
 برای اینکار باید مدل برنامه را به شکل زیر تغییر دهیم:

```
namespace EmberJS03.Models
{
  public class Post
  {
    public int Id { set; get; }
    public string Title { set; get; }
    public string Body { set; get; }

    // load related models via URLs instead of an array of IDs
    // ref. https://github.com/emberjs/data/pull/1371
    public object Links { set; get; }

    public Post()
    {
    }
}
```

```

        Links = new { comments = "comments" }; // api/posts/id/comments
    }
}

```

در اینجا یک خاصیت جدید به نام Links ارائه شده است. نام Links در Ember data استاندارد است و از آن برای دریافت کلیه اطلاعات لینک شده بی به یک مطلب استفاده می شود. با تعریف این خاصیت به نحوی که ملاحظه می کنید، اینبار Ember data تنها یکبار درخواست ویژه ای را با فرمت api/posts/id/comments، به سمت سرور ارسال می کند. برای مدیریت آن، قالب مسیریابی پیش فرض api/{controller}/{id}/{name} را می توان به صورت api/{controller}/{id} اصلاح کرد:

```

namespace EmberJS03
{
    public class Global : System.Web.HttpApplication
    {
        protected void Application_Start(object sender, EventArgs e)
        {
            RouteTable.Routes.MapHttpRoute(
                name: "DefaultApi",
                routeTemplate: "api/{controller}/{id}/{name}",
                defaults: new { id = RouteParameter.Optional, name = RouteParameter.Optional });
        }

        var settings =
GlobalConfiguration.Configuration.Formatters.JsonFormatter.SerializerSettings;
        settings.ContractResolver = new CamelCasePropertyNamesContractResolver();
    }
}

```

اکنون دیگر درخواست جدید api/posts/3/comments با پیام 404 یا یافت نشد مواجه نمی شود. در این حالت در طی یک درخواست می توان کلیه نظرات را به سمت کاربر ارسال کرد. در اینجا نیز ذکر ریشه comments همانند ریشه posts، الزامی است:

```

namespace EmberJS03.Controllers
{
    public class PostsController : ApiController
    {
        //GET api/posts/id
        public object Get(int id)
        {
            return
                new
                {
                    posts = DataSource.PostsList.FirstOrDefault(post => post.Id == id),
                    comments = DataSource.CommentsList.Where(comment => comment.Post == id).ToList()
                };
        }
    }
}

```

پردازش های transitionToRoute و متد async در Ember.js

اگر متد حذف مطالب را نیز به کنترلر Posts اضافه کنیم:

```

namespace EmberJS03.Controllers
{
    public class PostsController : ApiController
    {
        public HttpResponseMessage Delete(int id)
        {
            var item = DataSource.PostsList.FirstOrDefault(x => x.Id == id);
            if (item == null)
                return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.NotFound);
        }
    }
}

```

```
        DataSource.PostsList.Remove(item);

        // حذف کامنت‌های مرتبط
        var relatedComments = DataSource.CommentsList.Where(comment => comment.Post ==
id).ToList();
        relatedComments.ForEach(comment => DataSource.CommentsList.Remove(comment));

        return Request.CreateResponse(HttpStatusCode.OK, new { post = item });
    }
}
}
```

قسمت سمت سرور کار تکمیل شده است. اما در سمت کاربر، چنین خطای را دریافت خواهیم کرد:

```
Attempted to handle event `pushedData` on while in state root.deleted.inFlight.
```

منظور از حالت `inFlight` در اینجا این است که هنوز کار حذف سمت سرور تمام نشده است که متده `transitionToRoute` را صادر کرده‌اید. برای اصلاح آن، فایل `Scripts\Controllers\post.js` را باز کرده و پس از متده `then`، `destroyRecord` را قرار دهید:

```
Blogger.PostController = Ember.ObjectController.extend({
  isEditing: false,
  actions: {
    edit: function () {
      this.set('isEditing', true);
    },
    save: function () {
      var post = this.get('model');
      post.save();

      this.set('isEditing', false);
    },
    delete: function () {
      if (confirm('Do you want to delete this post?')) {
        var thisController = this;
        var post = this.get('model');
        post.destroyRecord().then(function () {
          thisController.transitionToRoute('posts');
        });
      }
    }
  }
});
```

به این ترتیب پس از پایان عملیات حذف سمت سرور، قسمت then اجرا خواهد شد. همچنین باید دقت داشت که `this` اشاره کننده به کنترلر جاری را باید پیش از فرآخوانی `then` ذخیره و استفاده کرد.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[EmberJS03_05.zip](#)